

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE 'BURG SERIES **BOOK FIVE**

THE PROMISE



NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

KRISTEN ASHLEY



THE PROMISE

Kristen Ashley

New York Times Bestselling Author



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.



The Promise

Kristen Ashley

İçindekiler

Adanmışlık ve Teşekkür

Yazarın Notu Birinci

Bölüm İkinci Bölüm

Bölüm Üçüncü

Dördüncü Beşinci

Altıncı Yedinci

Sekizinci

Dokuzuncu Bölüm

Onaltı Onuncu

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

Bölüm Bölüm

YirmiOnbirinci Oniki

Onüçüncü

Ondördüncü

Onbeşinci

Onyedinci

Onsekizinci

Ondokuzuncu

Bölüm Yirmi Bir Bölüm

Yirmi İki Yirmi Yirmi

Yirmi BölümÜç Bölüm

Bölüm BeşDört

[Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Kristen Ashley yazarına ait diğer kitapları keşfedin](#)

Adanmışlık ve Teşekkür

Birinin ateşli silah yaralanmasından sonra nasıl iyileştiğini anlamam gerektiğinde, kuzenim (ve hemşire) Laura Foster'a sordum Giannini.

Bana her şeyi verdi, en ince ayrıntılardan en güzel şeylere kadar, mesela birinin tekrar seks yapabileceği zamanlara kadar... kendi deyimiyle "nazik, şiddet içermeyen Rock Chick" türünden.

Laura'nın yardımını kabul için, bu kitabı ona ithaf edeceğim.

Sonradan düşünölmüş bir şey olarak değil. Oh hayır.

Çünkü Laura, Türkiye'nin en önemli Tanıdığım en havalı insan. Komiktir. Cömert. Çılgın. Sadık. Güzeldir. Klas biri.

Büyürken olmak istediğim her şey ondaydı, bunu başarsam bile her zaman kötü bir taklit olacağımı biliyordum.

Yani bu kitap senin için Laura. Aşkım gibi. Her zaman.

Yazarın Notu

Her zamanki gibi, bir seri yazarken büyük planlarım var. Ama bazen karakterlerimin farklı planları oluyor.

Kafamda, Benny ve Frankie'nin hikayesinin *Huzur*'da onlara veda ettikten sonra gideceği yol, bana verdiklerinden çok daha farklıydı. Kafamda, serinin akışı içinde işe yaradı.

Gerçekte, Benny ve Frankie'nin anlatacak kendi hikayeleri vardı. Onları istediğim gibi yönlendirmeye çalışsam da bana izin vermediler.

Ve haklıydılar, çünkü hikayelerini istediğim gibi yapsaydım yapamayacağım bir sürü eğlenceli şey yapabildim.

Bu nedenle, bunun bir tür geri sarma olduğunu paylaşmak umarım spoiler değildir. Daha fazla bahsetmeyeceğim.

Ama bu geri sarmanın bonusları var.
Umarım kabul edersin.

Birinci Bölüm

Kavgayı Senden Çıkarmak

"Hazır mısın?"

"Evet."

"Taksi mi
çağırdın?"

"Evet."

"Hadi gidelim."

Çaba sarf ederek kendimi hastane yatağından kaldırdım, kıvrıldım ve kıcıımı Cindy'nin benim için sabit tuttuğu tekerlekli sandalyeye doğrulttum. Ağzımın acıdan gerildiğini ama bunun dışında belli etmedim (umarım).

Yerleştim ama acı tamamen . Neyse ki, Cindy kucağıma koyduğum çantamı bana verdi, sonra bana bazı kağıtlarla dolu büyük bir zarf verdi. Tüm bunları tutmaya konsantre olmak zorundaydım, böylece acıya konsantre olamadım.

Acı, tesadüfen, bir kurşun yarasının sonucuydu.

Kurşun yarasının hastanede sadece bir buçuk hafta kalmama neden olması şaşırtıcıydı. Görünüşe göre, Cindy ve diğer hemşirelere göre, hızlı iyileşen biriydim.

Hızlı iyileşen biri gibi
hissetmiyordum. Bok gibi
hissediyordum.

Ama o lanet hastaneden çıkmak istiyordum. Yatak rahat değildi. Çok gürültülü bir yerd, bu yüzden iyi uyuyamıyordum. Ve aldığım iğnenin ortadan olması da yardımcı olmadı, bu yüzden sırtüstü uyumak zorunda .

Hiç sırt üstü uyumadım. Sırt üstü uyuduğumda horlardım. Kadınlar horlamazdı. Bunun gerçek olmadığını biliyordum; kadınlar horlardı. Ama bir kadın olarak horlayan bir kadın . Bu yüzden, her zaman sırt üstü uyumama rağmen Horlamamak için kendimi yüzüstü ya da yan yatarak uyumaya alıştırdım.

Evet, yedi yıldır yatağıma bir erkek olmasına rağmen bunu yaptım.
Yedi.

Yine de horlamıyordum. Kendi bile.

Bu lanet şeyden kurtulmak için son ve en önemli neden Çünkü o hastanede, son yedi yıldır evime gelen misafir sayısından daha fazla misafirim vardı. Sal. Sal'ın çocukları. Sal'ın karısı Gina.

Ve kötüsü, Bianchiler. Lanet olası Bianchiler beni rahat bırakmadılar. Vinnie Senior, Theresa, hatta lanet Manny.

Sonra, tabii ki, Benny vardı.

Dürüst olmak gerekirse, o hastaneden kaçtığım için mutlu olmamın asıl nedeni Benny'ydi.

Bir buçuk haftadır Bianchi'lerden kaçıyordum.

Uyuyormuş gibi yapıyordum ve bu bile daha yorucuydu. Kapım açılırdı ve ne yaptığımın bir önemi yoktu. Televizyon izliyordum. Kitap okuyordum. Bir dergiyi karıştırmak.

Telefonda konuşurken. Anında uyuyormuş gibi yapardım, hatta bunu yapmak için bir telefon görüşmesini bile keserdim.

Elbette söz konusu olan Sal, onun adamlarından biri, karısı ya da arkadaşlarımdan biri olsaydı bunu yapmayı bırakırdım.

Bianchi olsaydı yapmazdım.

Ama dün, Benny bundan bıktı.

Son bir buçuk hafta içinde birden fazla kez kulağıma, dudakları tenime o kadar yakındı ki neredeyse hissedebiliyordum, "Bebeğim, gözlerini aç. Numara yaptığını biliyorum."

Genellikle bunu yapar ve beklerdi. Ama uzun süre değil.

Benito Bianchi'yi tanırdım. Bütün Bianchi'leri tanırdım. Doğaları gereği sabırlı değillerdi. Ve Benny erkek bir Bianchi'ydi.

Sabır, bir sivrisineğin dikkatine benzerdi. Bu yüzden onu bekleyebilirdim, hiç zorlanmadan.

Ve yaptım. Başarılı bir şekilde. Bir buçuk hafta boyunca.

Dün, Benny'nin işinin bittiğini biliyordum. Çünkü kulağıma numara yaptığımı bildiğini fısıldamadı.

Bunun yerine, kıcımlı kaldırıp yanıma uzandı, bir kolunu altıma soktu, etrafımı sardı ve

Beni kendine yaklaştırdı. Sonra hastane masamdan kumandayı aldı ve lanet olası bir beyzbol maçını açtı.

Yanına uzanıp dilimi ısırđım (mecazi anlamda, çünkü ağzımı oynatırsam artık uyuyor numarası), ona vurulduğumu hatırlatmak istedim ve belki de kaşımamalıydı hastane yatağımda benimle birlikte.

Kuşkusuz, bu hiç de kötü hissettirmiyordu. Bu konuda nazik davranmıştı ve Ben'in fiziksel olarak nazik olabileceğini keşfetmek berbattı. Onun hakkında bunu bilmeme gerek yoktu, ölen erkek arkadaşımın kardeşı olduğu için bunu bilmeme *gerçekten* gerek yoktu, o bir İtalyan'dı.

Amerikalı ve son olarak, Ölüm Vadisi'nin sıcak olduğu anlamda sıcaktı. O kadar seksiydi ki, ölçeği yeniden keşfetmişti. Ona zaten sapıklık yapıyordum ve o benim ölü erkek arkadaşımın kardeşıydı, bu yüzden ona sapıklık yapmak yanlıştı, *yanlış* olduğu gibi.

Yani onun nazik olduğunu bilmeme gerek yoktu. Ama öyleydi. Ki bu berbattı. Ve onu daha da ateşli yaptı.

Sonunda, o kadar nazik, o kadar sıcak ve o kadar sertti ki - erkeklerin vücutlarının sert olabileceği o iyi şekilde (ya da *diğer* iyi şekilde) - ve tüm bunlar yakınımnda sıkışmış hissetmek için o kadar rahattı ki, gerçekten uykuya daldım.

İçimde horladığımı dair bir his vardı. Kötü haber buydu.

İyi haber, gitmişti.

Diğer iyi haber ise, umarım horlama onu vazgeçirmiştir. Kimse horlayan birini sevmezdi.

Eğer onları seviyorsanız buna katlanabilirsiniz ama Benny beni sevve ben de bunun kalmasını sağlayacaktım.

Şimdi oradan defolup gidiyordum. Bu benim seçimim olduğu için değil, ama kesinlikle hayır demiyordum.

Cindy beni kapıya doğru götürmeye başladı ve bu konuşmayı yaptı.

"O zarfın içinde bazı senaryolar var. Eve gittiğinde Sizin için eczaneye gidecek biri var mı?"

Evet. Yaptım. Bianchi ailesinden herhangi birini (özellikle Ben'i) çağırabilirdim ve onlar da benim için eczaneye giderlerdi. Ayrıca beni eve götürürler, yatağıma yatırırılar, evimi temizlerler, buzdolabımı doldururlar ve sonra bir süre kalıp benim için yemek pişirirler ve bana eşlik ederlerdi.

İyileştirmeleri gereken bir yaraları vardı. biri için kurşun yedim. Beni bir zamanlar aileden biri olarak görüyorlardı ve bir Bianchi sizi aileden biri olarak gördüğünde ve aranızda bir çatlak oluştuğunda bunu düzeltmek isterlerse, bunu yapmak için ellerinden geleni yaparlar. Bu yüzden Bianchi ziyaretlerinde uyuyormuş gibi yaptım.

Ama yıllarca onların saçmalıklarına katlandım. Yaptım çünkü onları seviyordum. Vinnie Junior'ı sevdiğim için yaptım. Bunu yaptım çünkü bir oğullarını ve bir kardeşlerini kaybettiler ve acılarını birilerinin üzerine yıkmaları gerekiyordu ve onları sevdiğim için bunun ben olmama izin verdim.

Sonra onlar için bir kurşun yedim. Bu kadar yeter.

Bir de Sal vardı. Sal benim için her şeyi yapardı. İş adamımı öldürdü; bana borçluydu ve asla yerine getirilemeyecek türden işaretler hissedenden bir adamdı.

Aynı zamanda bir mafya patronuydu. Onu ne kadar de oraya gitmek istemedim.

Benim de arkadaşlarım vardı. Ölmeden önce daha çok arkadaşım vardı. Erkek arkadaşının kariyerine karar vermesi, onun mafyanın adamı olması anlamına geliyordu ama yine de birkaç tane vardı.

Ben de oraya gitmeyecektim. Onlar uyuyormuş gibi yapmadım, ama daha önce bile aklıma muhteşem bir fikir gelmişti. Beni vurduracak bir duruma burnumu sokmuşken, hayatıma devam etmek için hamleler yapıyordum. Chicago'da çok uzun süre suda yüzmüştüm:

Vinnie öldükten yedi yıl sonra. Bu işi bitirmenin zamanı gelmişti. Yeniden başlamanın. Otuz dört yaşımdaydım. Yedi yılımı boşa harcamıştım. Daha fazla harcamamalıyım.

Kendi etimden ve kanımdan diyemediğim kişilerdi. Onları seviyordum. Gerçekten . Ama beraberlerinde getirdikleri dram Buna değdi. Vurulmuştum. İnsanlar hayatları *boyunca* sadece hiç vurulmadan değil, vurulmadan da yaşadılar.

Ailem hala bir kurşun yarasını bile dramatize edebilir. Bu onlar için bir meydan okuma olmazdı.

Yani ona da ihtiyacım yoktu.

"Elbette," diye cevap verdim Cindy beni koridora götürürken.

"Orada ağrı kesici reçeteleriniz var," dedi bana, asansöre doğru giderken. "Sana ne olduğunu televizyonda gördüğümü biliyorsun. Her şeyi yaptın, bir kahraman oldun, o kadını kurtarmaya yardım ettin.

O psikopat adam. O hapları ihtiyacın olduğunda kullanıyorsun, ihtiyacın olmadığıda bırakıyorsun. Kahramanken keşe dönüşmen utanç verici."

Cindy doğruyu söyledi.

Cindy de Chicago'nun hemen dışındaki banliyö hastanesinde çalışan Afro-Amerikan bir hemşireydi.

şehrin derinliklerinde bir hastanede. Son bir buçuk hafta içinde Cindy'nin çok şey gördüğünü ve bunların çoğunun iyi olmadığını öğrenmiştim.

Cindy'nin dolandırmadığını da öğrenmiştim.

Asansörün düğmesine basarken, "Keş olmamak için elimden geleni yapacağım," diye ona güvence verdim.

"Doktorun emirlerine uyun. Onları iyi okuyun," diye emretti. "Kıçını yataktan kaldır ve etrafta dolaş. Ama aşırıya kaçmayın. Sen Duydun mu?" diye bitirdi asansörün sesi .

"Duydum," diye mırıldandım.

Beni asansöre bindirdi ve yüzüm öne bakacak şekilde ustalıkla .

"Bu gerçekten eğlenceli olmadı," dedim kapılara ama bunu Cindy ile konuşarak yaptım. "Ama seni ve kızları özleyeceğim."

Garip bir şekilde bu doğrudu. Muhtemelen vurulduğumu ve bunu takip eden haftalarda acıyla savaşmak, iyileşmek için mücadele etmek ve bunu Bianchi saldırısı tüm hızıyla devam ederken yapmak zorunda kaldığımı asla unutamayacaktım. Ama o hastanedeki hemşireler en iyileriydi. Bunu herhangi bir

otorite. Daha önce hiç hastanede kalmamıştım. Ama o kadar iyilerdi ki, daha iyisini hayal bile edemezdim.

"Evet, biz de seni özleyeceğiz," diye cevap verdi. "En çok da o çocuk bizi çağırdığında Uyuyan Güzel numarası yapmanın nesi *olduğunu* anlamaya çalışmayı öz."

Görünüşe göre onlar da dikkatliymiş. Ve sağlığımdan daha fazlasına.

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Bu da neyin nesi?" Cindy sordu.

"Uh..." Asansör kapıları tekrar açılmaya başladığında yanıt vermedim.

"O çocuk her gün beni görmeye geliyordu," diye başladı beni asansörlerden dışarı itmeye başlarken, "stilistimle telefonda konuşuyor olurdum

Bir atış gibi. Saçımı . Tırnaklarımı yaptıırırdım. Ayak tırnaklarımı. Ve bir gecelik giyerdim."

Bir hastane yatağına uzanmış gecelikli halimin benim için bile çok saçma olan görüntülerini bastırdım (ve için saçma olan çok az şey vardı) ve şöyle düşündüm Gina hakkında.

Gina hastanede kaldığım süre boyunca giymem için bana yeni gecelikler ve bir bornoz getirmişti. Gina'ya çok yakışan ama bana hiç yakışmayan şirin bir tarzları vardı.

Her zaman gösteriş ve etki peşindeydim. Postalarımı almak için lobiye inerken bile gösterişli olabilirdim.

Ama iş yatak kıyafetlerine geldiğinde, ne kadar az malzeme olursa o kadar iyiydi. Ve eğer malzeme varsa, mümkün olduğunca az hayal gücü bırakmasından hoşlanıyordum (evet, sadece kendimle uyuyor olsam bile).

Gina'nın getirdikleri ne kadar şirin olsalar da Hastanede kalmak için uygun, bu nedenle flaş yok, darbe yok ve çok fazla malzeme var.

Hastane önlüğü giymeyi tercih etmiştim.

Çirkin ve şekilsizdiler ve kimse hastane önlüğü giyen bir kadın hakkında fikir yürütemezdi.

Ve Benny'nin fikirleri olduğunu hissediyordum.

Cindy beni çıkış kapılarına doğru götürmeye başladı ve bunu hala konuşarak yapıyordu.

"Kızlar, sizi kanınızla kaplı olarak getirdiğinden beri bunu konuşuyoruz. O kısmı görmedim ama *büyük* . Seksi adam. Ateşli kız. GSW. Kan. Dram. Ortaya çıkan televizyon ekipleri. Olur böyle şeyler."

Öyle olduğuna emindim.

Ama buna bir son vermenin zamanı

gelmişti. "O benim ölü erkek arkadaşımın kardeşi."

"Ah," dedi bilerek, hâlâ dönüyordu. Devam ettiğinde sesi saçma sapan bir meraklıdan hemşire endişesiyle yumuşak bir hale gelmişti. "Kaybın için üzgünüm, tatlım. Ne zaman öldü?"

"Yedi yıl önce."

Tekerlek çevirmeyi bıraktı.

"Uh...ne?"

Bana baktığını görmek için boynumu büküp ona baktım.

"Vinnie yedi yıl önce öldü."

"Ve onun seksi kardeşi seni çağırdığında neden uyuyor numarası yapıyorsun?"

"Çünkü seksi kardeş Benny konuşmak istiyor," dedim. "Ne hakkında?" diye sordu.

Hiçbir fikrim yoktu.

Ama başparmağıyla alt dudağımın üzerinde gezinirken konuşacağımızı söyledi. Beni ormanda yerden kaldırıp, kollarımda cipine doğru koştururken

Vuruldum. Yıllar önce Vinnie öldükten sonra sarhoşken beni yakalaması ve aptalca, çılgınca, sürtükçe kendimi ona atmamla... Şey, tüm bunlarla birlikte, tüm bu ilginin kardeşçe sevgiyi hatırlamakla ilgili olmadığını düşünüyordum, dudak izleri ve diller-dolaşan parçaların dahil edilmesi.

"Bilmiyorum," diye paylaştım Cindy ile.

Kaşları havaya kalktı. "Ve sen de uyuyor numarası yaptın ve öğrenmedin mi?" "Evet."

Başını yana eğdi ve şu çıkarımı yaptı: "Çünkü böyle görünen hiçbir erkek, böyle görünen bir kız için her gün hastaneye gelmez. Çünkü yedi yıl önce ölmüş kardeşinin kız arkadaşına göz kulak oluyor."

Cindy'nin her şeyi görmekle kalmayıp anladığının göstergesi

o.

" gibi bir şey," diye kabul ettim.

" gibi her şey," diye karşılık verdi.

O ama ben bunu doğrulamadım.

"Ondan hoşlanmıyor musun?" diye sordu ve gözlerimin büyüdüğünü hissettim. "O Benny," diye cevap verdim ve bunun her şeyi anlattığını düşündüm.

"Kesinlikle öyle," kabul etti, bunun her şeyi anlattığını biliyordu çünkü defalarca (bir kez olsa yeterdi). "Ama o benim ölü erkek arkadaşımın kardeşi."

"Kızım," diye başladı beni tekrar kapıya doğru götürürken, "Tanrı kimi içeri aldığıyla ilgilenmez, yeter ki onu içeri aldığında hissettiklerin dürüst olsun."

Dizlerimin üzerindeki çantama baktım. "Anladığım kadarıyla Tanrı *oraya* kimi *aldığınızı* umursamaz."

"Elbette," diye cevap verdi. "Ama benim bahsettiğim *orası* değil. Bahsettiğim şey senin kalbin."

Yakında eski sevgilim olacak hemşirem beni tekerlekli sandalyeyle eve götürecek taksiye bindirirken onunla bu konuya girmeyecektim. Hastanede kal, ben de dudaklarımı tekrar birbirine bastırdım.

kekeleyerek adım attığını ve tekerlekli sandalyenin onun hareketiyle hafifçe sarsıldığını hissettiğimde onları açtım.

Bunun ne zaman olduğunu da araştırdım.

Gördüğüm Benny Bianchi, kaslı gövdesini kışkırtacak şekilde saran beyaz bir giymişti. Ayrıca solmuş bir kot pantolon giymişti. O uzun bacaklardaki güç (o paketin arkasındaki güçten bahsetmiyorum bile), her ikisiyle *de yakından* tanışmak istemenize neden oluyor... *yakından*. Kapının hemen dışında Explorer'ına yaslanmıştı.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, koyu kahverengi gözlerini güneş gözlükleriyle kapatmıştı ama o gözlerin benim üzerimde olduğunu biliyordum.

Beni bekliyordu.

Ziyarete gelmek için hastanenin önüne yasadışı park etmedim. Taburcu olmamı bekliyor.

"Uh... Cindy," diye mırıldandım, gözlerim Ben'e yapışmıştı. "Hemşire odasındaki biri Benny'yle ne zaman taburcu olacağımı paylaştı mı?"

"O soruşturmayı yapmış olabilir," diye .

"Peki cevaplandı mı?" diye sordum, ancak kanıtlar Explorer'ından uzaklaşıyordu. O zaman Cindy'nin neden bir hemşire yardımcısı ya da hastabakıcı değil de beni kapıya kadar götürdüğünü anladım. Bunu kaçırmak ya da kızlara rapor vermeyi kaçırmak istemiyordu.

"Mm," Cindy bu sefer kaçışını mırıldandı.

Buna sinirlenemezdim. Kızmaya değmediği için değil, Benny bize doğru ilerlediği için, biz de ona doğru ilerliyorduk ve tüm dikkatim onun hareketini izliyordu.

İyi hareket ediyordu. İyi görünüyordu. Uzun boyluydu. Vücudu üzerinde çalışıyordu ve bu çalışma son derece başarılıydı. Çok gür, dağınık siyah saçları vardı. Ve film yıldızı yakışıklılığında bir yüzü vardı.

Öyle bir şekilde ki, hiç şüphesiz, onu sadece yürürken gören kadınlar bile milyonlarca düşün fantezisi kurdu.

Sokakta.

Kapılar hızla açılırken gözlerim ona kilitlenmişti ve Benny'nin bize ulaşmasıyla aynı anda içeri girdik.
yer.

Bir şey için ağzımı açtım ama tek kelime edemedim çünkü Ben çantamı kucağımdan aldı ve mırıldanarak "Şunu tutar mısın hayatım?" diyerek Cindy'ye doğru itti.

Cindy aldı ve ben yine bir şey söylemek için ağzımı açtım Ben eğildi, bir elini dizlerimin altına soktu, diğerini belime doladı ve beni kollarına aldı.

Ama nazikçe.

Acı vardı ama çok azdı. Çoğunlukla onun gücü, sıcaklığı ve tıraş losyonunun kokusuyla birlikte geldiği için.

Kahretsin!

O zaman bir şey söyledim. Yüksek sesle ama ezikçe bir şeydi. "Ben!" dedim.

Bana bakmadı bile. Cindy'ye döndü ve "Bunu şimdi alacağım." dedi. Cindy çantamı ona vermiş olmalı çünkü hemen devam etti. "Teşekkürler, güzelim. Harikaydın. Buradan sonrasını ben hallederim."

Bunu söyledikten sonra döndü ve cipine doğru yürümeye başladı.

Omzunun üzerinden Cindy'ye baktım.

Cindy elleri tekerlekli sandalyenin kollarında durdu ve bana sıırttı.

"Hemşire odası için sipariş ettiğim büyük çiçek buketini ve üç katlı Fannie May kutusunu iptal ediyorum!" diye bağırdım.

Önlüğünün içinden telefonunu çıkardı, kaldırdı ve anladım ki Benny çantamı içeri atmak için cipinin arka kapısını açarken bir fotoğraf çekti, çünkü "Sorun değil. Bunu paylaşacağım. kızlarla çekim." Telefonundan bana baktı. "İhtiyacımız olan tek teşekkür bu olacak."

Şimdi eski hemşirem olan Cindy'ye söyleyecek daha çok şeyim vardı ama Benny beni (nazikçe, Tanrım!) ön yolcu koltuğuna yatırdığında onu gözden kaybettim ve karşılık veremedim.

Bakışlarımı ona çevirdim.

"Beni eve götürmüyorsun," diye ilan ettim.

"Haklısın. Değilim," diye cevap verdi, dikkati emniyet kemerindeydi. Değil miydi?

"Ben senin kamyonundayım, Ben," diye .

Gözleri gözlerime geldi ve gözlüklerini takmış olmasına sevindim çünkü çok güzel gözleri vardı. Muhteşem. Zengin bir koyu kahverengi. kahkahalarla dans edebilir ve hislerle ısınabilir, her ikisi de kalbinizi eritme kapasitesine sahiptir.

Ne yazık ki, gözleri de gümüş tel çerçeveli gözlüklerinin ardında iyi görünüyordu.

"Seni eve götürmüyorum. Seni evime götürüyorum," diye açıkladı.

Göz kırptım. Baktım. Güneş gözlüklerinin ne kadar havalı görüldüğünü tamamen unutmuştum.

Sonra aklımı kaybettim.

"Senin evine gitmiyorum!" Bağırđım.

"Evet, öylesin," diye cevap verdi, dikkati tekrar etrafımda çektiği emniyet kemerine döndü, omuz askısı kafamı boşaltmak için dışarı doğru çekildi.

Bu düşünceliydi. O kayışın vücuduma baskı yapmasına ihtiyacım yoktu. Öldürürdü.

Düşünceli tavrını görmezden geldim ve "Ben evime gidiyorum" dedim.

"Hayır. Değilsin."

"Bir taksi çağırđım," dedim ona.

"Onu buldum. Ona bir yirmilik verdi. Yoluna gönderdim."

Emniyet kemerini bağlamak için eğilmişti.

Yaklaşınca tıraş losyonunun kokusunu iyice aldım. Ayrıca kalın, siyah, dalgalı saçlarıyla başının arkasını da iyice görebildim.

Sırf öylesine parmaklarını gezdirdiğın saçlardı. Sana verilen her fırsatı değerlendirirdin.

Eğer yakın durup konuşsaydınız.

Uzanmış, birbirinize sarılmış, televizyon izliyor olsaydınız.

Öpüşüyor olsaydınız.

Gözlerimi kapattım.

Tanrı benden *gerçekten* nefret ediyordu.

Gözlerimi açtım. "Taksiyi gönderemezsin. Onlara kredi kartımı verdim. Nasıl olsa benden para alacaklar."

Kayışın klik sesini duydum ve o da pozisyonunu ayarladı. bana bakıyordu. Hâlâ kamyonun kabinine doğru eğiliyordu. Hala yakındı. Ve hala tıraş losyonunun kokusunu alabiliyordum.

Baharatlıydı.

Evet, Tanrı benden nefret ediyordu.

"Paranızı geri ödeyeceğim," dedi.

"Benny, bu hiç hoş değil," diye tersledim. "Daha yeni vuruldum. Buna ihtiyacım yok."

"Bir buçuk hafta önce vuruldun bebeğim. Eğer kendini kötü hissetseydin, ağzını açamazdın."

Ağzımı . Ben sıırttı.

Klitorisim zonkladı.

Evet. Tanrı benden tamamen nefret ediyordu. Beni cezalandırıyordu. Beni cehennemin ateşli derinliklerine göndermeden önce bunu dünyada yapıyordu.

Ben taksiden çıktı ve kapımı çarptı.

İşte bu noktada . Yine de, hastane koridorlarında yaptığım garip ve acılı gezintilerin beni hastaneden umutsuzca kaçmaya hazırladığını düşünmüyordum.

zayıf, fit Benito Bianchi. Mükemmel bir formda olsam bile Benny Bianchi'nin umutsuz bir hamlesini yapamazdım.

Bu yüzden umutsuzca . Gözlerimi dikip ona baktım. Explorer'ının kaputunu yuvarlarken ön camı ve uzun bedenini sürücü koltuğuna çekerken ona bakmaya devam ettim. Kendimi bu eyleme adanmış bir şekilde, o kontağı çevirip kamyonu kaldırımdan uzaklaştırdı.

O zaman emniyet kemerini takmadığımı fark ettim.

"Illinois'de emniyet kemeri takmak kanundur, Benny," diye küçümseyerek paylaştım.

Bana bakmadı, hastanenin dışına doğru yuvarlanarak ilerlemeye devam etti, ama emniyet kemerine uzandı ve yerine oturttu.

Vay canına. Yönlendirmeyi kabul etti. Küçümseyici talimatları bile. Bunu da bilmeme gerek yoktu.

Sokağa çıktı.

"Beni neden kaçırdığınızı açıklayabilir misiniz?" Bilmek istedim.

"Seni kaçırıyorlar mı?" diye sordu yola.

"Kendi isteğim dışında kamyonunuzdayım," diye .

"Doğru." Sırıttı. Bunu gördüm ve ağzım kurudu. "O zaman sanırım seni kaçırıyorum," diye iyi huylu bir şekilde sözlerini tamamladı.

Ne yazık ki gözlerini oymaya kalkışırsam kurşun yaramı deşme ihtimalim çok yüksekti. Dahası, deli bir adam tarafından kaçırılmak, ormanda koşmak, vurulmak ve sadece bir arabaya binmek için gerçekten hayatta kalmak istemiyordum

hastaneden taburcu olduktan sadece birkaç dakika sonra kaza geçirdi.

Bu nedenle, bunu yapmamaya karar verdim ve bunun yerine sorgulamaya devam ettim. "Şimdi bunu anladığımıza göre, nedenini açıklayabilir misin?"

"Çünkü bir mafya babasının gözetimi altında iyileşmeyeceksin."

"Eve gidiyordum, Ben," diye paylaştım.

"Sal'in kendi kıcını, Gina'nın kıcını ve tüm Chicago mafyasının karısını ve kız arkadaşını senin bokuna bulaştırmayacağını mı sanıyorsun? her hevesin?" diye karşılık verdi. "Sen ailedensin ve ailen için bir kurşun yedin. O senin vaftiz babandı. Şimdi de senin *peri* vaftiz baban."

Saf Benny.

"Sal'in ondan benim perim diye bahsettiğini duymasına izin vermezdim," diye tavsiye ettim.

"Sal'in onun hakkında söylediklerimi duyması umurumda değil."

Bir aile şirketi sahibi olan Bianchi'lerin

Pizzacı ve *Cosa Nostra* ile hiçbir ilgisi olmayan Vinnie Junior, amcası Sal ile aynı tarafa geçmeye karar verdiğinde çok da kızmamışlardı. Sal bir savaş sırasında öldürüldüğünde daha az ateşlenmişlerdi. kendini içinde buldu.

Bir mafya babasına saygısızlık edecek pek fazla insan yoktu.

Bianchi'ler istisnaydı. Ve kardeşini, annesini, babasını, kız kardeşini ve diğer kardeşini seven Benny, Vinnie Junior'ı kaybetmekten nefret ediyordu. Ayrıca ailesinin acı çekmesini izlemekten de nefret ediyordu. aynı kayıp. Bu nedenle, bu saygısızlığı aşırı boyutlara taşıdı.

kopardı.

Salvatore Giglia'yı benim tanıdığım gibi tanısaydınız, onun tanıdığınız en iyi kalpli adam olduğunu düşünürdünüz.

Ama kesinlikle değildi.

Bu nedenle, "Sal konusunda dikkatli olmalısın, Ben" derken sesim daha alçak çıkıyordu.

Yola dönmeden önce bana baktı ve "Ne? Sence babamdan bir oğul daha mı alacak?" diye sordu.

Vinnie Junior'a atıfta bulununca konuşmamın bittiğine karar verdim.

"O böyle bir yapmazdı," diye etti Benny.

Hayır. Sal yapmazdı. Vinnie Senior'a saygı duyardı. Hayatında hiç bok yememiş olabilir. Hem de hiç.

Ama Vinnie Junior'a olanlar yüzünden ve Vinnie Junior'ın babasına saygı duyduğu için Benny'nin bokunu yedi.

Bu şaşırtıcıydı. Sal'ın dünyasında, polisler, FBI ve IRS ajanları dışında herkesin saygısını kazandığını . talep etti.

Ama aile toplantılarında polisler ve FBI ajanlarıyla kaynaşmadı. Ve Bianchi ailesinin bokunu yedi.

Özellikle Benny.

"Her neyse, bebeğim, o burada değil," diye bitirdi Ben.

Neyse ki bu doğrudu.

Konuşmamaya devam etmeye karar verdim.

Çünkü onun yorumuna söyleyecek bir şeyim yoktu. Ayrıca yeni bir stratejim vardı.

Sessizlik. Enerjimi koru. Benny'nin evine git ve ondan benim için eczaneye gitmesini iste. Onu mutlu bir şekilde uğurla. Bir taksi çağır. Siktir git oradan.

Ve evime değil. Bir otele giderdim.

The Drake. Her zaman The Drake'te kalmak istemiştım ve şimdi benim için bir fırsattı.

Son bir hurrah.

Indianapolis'te yeni bir işim vardı. Onlar için işe başlamayı geciktirmek zorunda kalmam ve vurulmam konusunda oldukça iyidiler.

şey. Çoğunlukla televizyona çıktığım için (ya da resmim çıkmıştı) ve beni görevdeki çılgın bir sürtükten ziyade bir kahraman olarak düşündüler. neredeyse kendini öldürtüyordu.

Ben olsam The Drake'i kontrol ederdim. Birkaç gün yaşa. Çık dışarı.
. Git.

Sal beni bulabilir. Ben,
muhtemelen bulamaz.

Birkaç gün sonra, Benny *hala* ipucunu anlamamışsa, kendimi daha iyi hissedecek ve içimde daha fazla mücadele olacaktı.

O zaman gitmiş olurum.

Benny sürdü. Hastaneye kaldırıldığım banliyöden ayrılıp Chicago'nun kentsel bölgesine girdiğimizde şehrin bizi yutmaya başlamasını izledim.

Bakmamaya çalıştım ama her . Benim şehrim.

Orada doğmuştum. Orayı sevmiştim. Wrigley Binası'nı sevmiştim. Sears Tower'ı severdim. Marshall Field's'ı severdim (Marshall Field's olduğu zaman). Göl kıyısını sevdim. Berghoff'u severdim (ki, Neyse ki hala Berghoff'tu). Fannie May meltaway'lerini ve perilerini severdim. Wrigley Field'ın dış saha duvarlarındaki sarmaşıkları severdim. Bears'ı severdim, kaybettiklerinde bile. Cubs'ı severdim çünkü hep kaybederlerdi.

Ve Vinnie'nin Pizzacısı'na bayılırdım. Mekanın kokusu. Mekanın hissi. Duvarlardaki resimler. Anılar.

Ama yedi yıldır Vinnie'ye atmamıştım çünkü hoş karşılanmıyordum.

Ve yeni ufukların zamanı gelmişti.

Yani elveda Chicago ve merhaba yeni ufuklar. "Çok sessizsin."

O Benny'ydi.

Ona bakmıyordum bile ve sadece sesini duymak bile içimi ısıtıyordu. Derin ve kolaydı. Seninle konuşabilecek türden bir ses. İş yerinde bir şeyler kötü gittiği için sinirli olmanın dışında. Onu dinlerken kalbinizin sıkışmasına neden olabilecek türden bir ses Küçük bir çocukla konuşur gibi. Öyle bir ses ki, kendinizi Kulağına iyi geceler fısıldadıktan sonra için gözlerini kapatmadan önce dünyayla barış.

Yan camdan dışarı baktım. "Frankie?"

Benny seslendi.

"Yorgunum," dedim pencereye. Bu tam olarak doğru değildi ama neyse ki sesim öyleymiş gibi çıkıyordu.

"Bebeğim," diye cevap verdi usulca.

Lanet olsun. Şimdi sesi derin, kolay ve *yumuşaktı*.

Tanrı benden *tamamen* nefret ediyordu.

Parmağının uyluğumun dış kısmı boyunca kaydığını hissettim ve gözlerimi sıkıca kapattım.

Tamamen. Nefret ettim. *Benden*.

"Seni eve götüreceğiz, yatağına yatıracağız, sana iyi bir yemek vereceğiz, televizyonu açacağız ve sen de dinleneceksin."

Şimdi benim zamanımdı ve bunu boşa harcamayacaktım.

"Savaşmayacağım Ben, çünkü yapamam. Yarın kavga ederiz. Ama bazı reçetelerin doldurulması lazım, hem de hemen."

"Annen geliyor. O seni doyuracak, ben de dışarı çıkıp ilaçlarını alacağım."

"Geliyor" deyince başım döndü ve korkudan ne yapacağımı şaşırmış bir halde ona baktım. "Theresa buraya mı geliyor?"

Bana baktı, sonra tekrar yola döndü. "Evet, bebeğim. O da senin uyku numarana kanmadı ama sana o oyunu verdi. Şimdi devreye girmek istiyor. İyi olduğundan emin ol."

"Theresa'nın yüzüne bakamam."

Ben'in gözleri tekrar bana geldi ve arabayı o sürdüğü için olması gerekenden biraz daha uzun süre bende kaldı. Sonra tekrar yola baktı.

"Frankie, *Cara*, o istiyor-"

"Theresa'nın yüzüne bakamam."

Eli dışarı çıktı ve benimkine dolandı. "*Cara*-"

Elimi tutmasına karşı koymadım. Odaklanmam gereken başka bir mücadele vardı. "Yapamam, Ben. Ara onu. Ona gelmemesini söyle."

Elimi sıktı. "Bebeğim, bu-"

Elini sıktım. "Ben." Ona doğru eğildim. "*Lütfen*."

Bana güvenli olandan daha uzun bir bakış daha attı, sonra beni önce bir kez daha sıktı. Koltuğunda öne doğru kaydı, arka cebinden telefonunu çıkardı ve ben nefesimi tuttum.

Başparmağı ekranda hareket etti ve kulağına götürdü.

Bir nefes aldım, çünkü hayatta kalmak için buna ihtiyacım vardı ve tekrar tuttum.

"Anne, evet. Dinle, Frankie benimle. O iyi biri. İyi biri. Benimle eve geliyor ama senin için yarına kadar zamana ihtiyacı var. Bunu ona verebilir misin?"

Yarın. Zaman kazanmıştım. Altın değerindeydim. "Teşekkürler anne."

Evet, altın gibiydim.

Sırıtmadım. Rahat bir nefes aldım. Bu bir zafer değildi. Theresa'yı göreceğim için gerçekten korkuyordum. Onu seviyordum. Onu özlemiştim. Ve onu kaybetmenin Benny hariç tüm Bianchi'lerden daha derin bir yarası vardı ama o konuya . Ve tabii ki beni terk etmekten başka çaresi olmayan Vinnie, yıldızını Sal'e bağlamadan önce yapması gerekenin dışında.

Annem bok gibiydi. Çok komikti. İster barda ister kilisede olsun, bir kızın sahip olabileceği en iyi eküriydi. Şaka değil, elli üç yaşında bile onları sizin için toplayabilir ve sabitleyebilirdi ve bunu biliyordum çünkü sadece benim için Vinnie'yi seçmekle kalmadı, her iki kız kardeşimin kocasını da onlar için seçti, kendi dört kocasından bahsetmeye gerek yok. O

bir denizci gibi içti, bir denizci gibi küfretti ve emin değildim ama Kanıtlar, son otuz yıldır Donanma İstasyonu'ndan geçen erkeklerin çoğunu eğlendirdiğine işaret ediyordu

(artı). Bunu biliyordum çünkü babam da onlardan biriydi.

Her kızın en iyi arkadaşıydı.

Sorun şu ki, o iki yaşımdan beri benim "en iyi arkadaşım" olmuştu.

Bir kızın anneye ihtiyacı vardı.

Theresa Bianchi de benim için öyleydi.

Ve sonra değildi.

Bunu elde etmek için 21 yıl bekledim. Ve sonra gitti.

"Bir günün var, sevgilim," dedi Benny sessizce. "Hazırlanmak için bir gün. Onunla yüzleşmelisin, ama daha da önemlisi Francesca, onun seninle yüzleşmesine izin vermelisin."

"Peki," dedim pencereye.

"İyi mi?" Ben bir soru üzerine tekrarladı.

"Evet."

"Kahretsin," diye mırıldandı. "Dudak yok. Yorgunsun."

"Biraz kestirdikten sonra gücüm yerine gelir ve o zaman bu konuda tartışırız," diye yalan söyledim, çünkü tartışmayacaktık. Ben boş evinde aklını yitirirken ben Drake'te olacaktım.

"Sıra sende." Hâlâ mırıldanıyordu ama derin ve rahat sesinde artık mizah vardı.

Benny'nin mizahı öldürücüydü. Harika bir gülümsemesi vardı. Onun bir daha iyi gülerdi. Ve gözlerinin mizahla dans ederken ne kadar muhteşem olduğundan zaten bahsetmişim.

Ayrıca harika bir yüzü vardı. Ölümsüz olmaktan daha fazlasıydı. Yakışıklı. Etkileyiciydi. Benny Bianchi duygularını saklayan bir adam değildi. Duygularını açığa vururdu. Ve bunun iyi görünmediği hiçbir an yoktu.

Ama keyfi yerinde olduğunda, gülümsediğinde ve güldüğünde, bu en iyisiydi. Gülümsemesini, kahkahasını severdim. için *çalışırdım*. Vinnie hayattayken bile.

Benny gülerken işte bu kadar harikaydı. Çalışmaya değerdi.

Birdenbire, tam o anda kestirmenin doğru yol olduğuna karar verdim. Sorun şu ki, başımı cama dayadığımda cama çarpmaya devam ediyordu ve bu da uykuya elverişli değildi.

Ben de koltuğa geri oturdum ve gözlerimi kapattım.

İki saniye sonra Benny fısıldadı: "Seni dövüşten alıkoyduğu için o pisliği tekrar vur."

Sözlerinde ciddi olduğunu gösteren alçak sesiyle gözlerimi daha sıkı kapattım.

Beni vuran adamı vurmuştu. Onun öldürücü atış değildi. Ama onu vurmuştu.

"Bu konu hakkında konuşmasak olmaz mı?" Ben de fısıldadım.

"Seninle kavga ettiği için onu delik deşik et."

Gözlerimin arkasındaki ıslaklığı hissettim ve hiçbir şey söylemedim.

Elimi tekrar tuttu ve ben yine çekmedim. Gözyaşlarımı tutmaya çalışsam da bunu başaramadım.

"Seni tekrar dövüşecek hale getireceğiz bebeğim," diye söz verdi bana, derin ve sakin bir sesle.

Yapardık, ama bu kraliyet "biz" olmak.

Bunu paylaşmadım.

Derin bir nefes aldım ve .

Benny elimi tuttu ve bunu uzun süre yaptı. Aslında, vizöründeki garaj kapısı açıcısına vurmak için elimi bırakmak zorunda kalana kadar yaptı. Beni bıraktığında gözlerimi açtım ve bunu yapmasını izledim. Sonra garajına girmesini izledim.

Drake Operasyonu'nu başlatma zamanı.

İyi iş çıkardım, hatta Ben'in beni araçtan indirip evine taşımasına ve merdivenlerden çıkarmasına bile izin verdim.

Beni yatak odasına götürdüğünde planım suya düştü. Beni yatağına yatırmak için eğildiğinde planım suya düştü. Kollarını kaldırırken bileğini yakaladım. Gözleri gözlerime geldi.

Gözlüklerini saçlarının arasına sokmuştu. Hiçbir erkek gözlüğünü saçının içine sokup bu kadar seksi görünemezdi. Ama Benny yapabiliirdi.

Tanrım. *Benden nefret ediyordu.*

"Neden yatak odadayım?" diye sordum.

"Çünkü biraz kestirmen gerek."

"Diğer yatak odalarından birinde uyuyabilirim."

Sırıttı.

İşkence!

"Bebeğim, ikinci yatak odamda bok var," diye paylaştı. "Tıka basa . Zar zor hareket edebiliyorum, o kadar çok şey var ki."

"Nasıl bu kadar çok bokun var?" Bastırdım. "Sen bekâr bir adamsın. Bekâr erkekler bir bok biriktirmez."

"Ben Küçükler Ligi'nin komiseriyim." Ona bakakaldım.

Lütfen bana Benito Bianchi'nin yazları gönüllü olarak beyzbol oynayan bir grup küçük çocukla boş zamanlarını geçirdiğini söylemeyin.

Ama bunun doğru olabileceğini biliyordum. Birincisi, Vinnie'nin Pizzacısı her yıl bir Küçükler Ligi takımına sponsor oluyordu ve son otuz yıldır da olmuştu.

İkincisi, Vinnie Junior, Benny ve Manny'nin hepsi Little Ligi'nde oynadı, sonra lisede beyzbol oynamaya devam etti (Vinnie, yakalayıcı; Benny, birinci kale; Manny, atıcı). Üçüncüsü, bu Ben'in yapacağı bir şeydi çünkü o iyi bir adamdı.

"Sezon sona erdi, kullanabileceğimiz zaman depolama alanı maliyetleri Çocuklara bir şeyler almak için para lazım, o yüzden tüm eşyalarını ikinci yatak odamda topluyorum" diye sözlerini tamamladı.

"O zaman beni üçüncü yatak odana

koy." "Orası benim ofisim."

Bu beni şaşırttı. "Ofisin var mı?"

Başka bir sırtıma. Tanrı'nın en sevdiği insan olmadığının bir başka göstergesi. Sonra, "Hayır. Babamın eski masasının tozlandığı yer. Carm'ın eski bilgisayarını da onunla birlikte toz topluyor. Alanın geri kalanı da Küçükler Ligi'nin diğer eşyalarıyla dolu."

"Tamam," dedim yavaşça. "O zaman senin kanepende uyuyabilirim." Yüzü sertleşti. "Benim kanepemde uyumayacaksın."

"Ben-"

"Kurşun yarısından iyileşiyorsun." "Bunu biliyorum."

"Yani benim kanepemde

uyumayacaksın." "Tanrı aşkına, bu beni öldürmez."

Bu konuşmayı "Pazarlık konusu olamaz." diyerek bitirdi. İşte o noktada onunla neden kavga ettiğimi merak ettim. Tabii ya, Benny'nin evinde, Benny'nin yatağında yatıyordu. Havaya yayılan pizza hamuruyla karışık baharatlı tıraş losyonunun inanılmaz derecede çekici kokusu, sahip olmamayı dilediğim bir heyecandı. Ama birazdan eczaneye gidecekti ve bu heyecan kısa sürecekti.

Ben de sustum.

Ben ağzıma baktı.

Yutkundum.

Sonra Benny kalktı ve yatağın etrafında hareket etti.

Karşıdaki komodinden bir şey aldı ve yanımdaki yatağa fırlattı.

"Annem zaten buradaydı, buzdolabını dolduruyor ve eşyaları ayırıyordu. Bunları sana o aldı."

Yatakta yanımda duran dergilere baktım.

Onlardan bir sürü vardı ve Theresa hiç .

Hepsi de iyiydi: *People* ve *Us* gibi sulu, *People* ve *Us* gibi kaygan. *Vogue* ve *Marie Claire*.

Theresa beni *çok iyi* tanıyordu.

Bir kumanda dergilerin üzerinde sekerken tekrar yutkundum.

"Televizyon," dedi Ben ve başımı kaldırıp ona baktım. "HBO var. Var Showtime. Bu akıllı bir televizyon. Evrensel kumanda. Akıllı TV'ye ulaşmak için ekrana basmanız yeterli ve Netflix'i izleyebilirsiniz. Seni tutmalı

"Ben eczanedeyken sen uyuyana kadar meşgul ol."

Televizyonun olduğu yöne baktım ve en az altmış santim olduğunu gördüm.

Hangi insan yatak odasında 60 inçlik bir televizyona ihtiyaç duyar ki?

Bu da bana oturma odasında ne büyüklükte bir televizyon olduğunu merak ettirdi.

Ben bunları düşünürken Benny yine yatağın etrafında dönüyordu.

"Dediğim gibi, annem buzdolabını doldurdu, ama ben dışarıdayken Bir şey bulabildin mi?"

Theresa'yı tanısaydım, mahalledeki hiç kimsenin Benny'nin buzdolabında eksik olan bir şeye ihtiyacı olmazdı.

Ancak, bu daha fazla zaman kazanmak için altın bir fırsattı. Özellikle de onu eczaneden daha fazlasına gönderirsem.

"Tapyoka pudingi," diye ilan ettim.

Yatağın benim tarafımda durdu ve bana baktı. "Bir daha söyle?"

"Tapyoka pudingi. Atıştırmalık paketinden değil. Büyük küvet." Bana baktı.

başka şeyler düşünmeye çalıştım.

"Ve değersiz bir aşk romanı. Hangisi olduğu umurumda değil ama kapaktaki adam ne kadar az giyiyorsa o kadar iyi. Dövmeler artıdır. Deri de bir başka artı. Ve eğer onun bir şekil değiştiren olduğuna dair bir işaret varsa, tüm seriyi satın alın."

"Üzerinde giysi olmayan adamların resimlerinin olduğu kitapları satın almayacağım," dedi Benny, derin ve kolay *olmayan* bir sesle. değerdi.

Bundan vazgeçtim ve saymaya başladım. "Fanta Grape. Diyet. Çikolata kaplı kaju fıstığı. D'Amato'dan kurabiye. Ve bir Lincoln's sub da fena olmazdı."

D'Amato's'tan bahsettiğimde gözleri kısılmıştı, Vinnie's'in pizza rakibi oldukları için öyle olması gerekirdi.

Yine de bunu görmezden geldi ve onun yerine "Bebeğim, Lincoln Hobart'ta" dedi.

"Öyle mi? Ne olmuş yani?"

"Francesca, sana denizaltı almak için kırk dakika Indiana'ya gitmeyeceğim."

"Akşam yemeği yememiz gerekiyor," diye .

"Evet. Sonra sana turta yapmak için Vinnie'ye gideceğim."

Kalbim sıkışmıştı.

Benny'nin Vinnie Senior'un baskısına boyun eğdiğini ve kutsal Bianchi sanatını öğrendiğini duymuştum.

pizza turtası yapıyordu. Hatta bir arkadaşım Vinnie'nin restoran için yeni bir tabela astığını, *Vinnie's Pizzeria* olan tabelayı *Vinnie and Benny's Pizzeria* olarak değiştirdiğini paylaştı.

Benny'nin Vinnie'nin mutfağını devraldığını öğrendiğimden beri onun turtalarından birini yemek istiyordum. Annem her zaman yemek pişiren bir erkeğin kalıcı olduğunu söylerdi (kendisinin almadığı bir tavsiye). Annem biriyle tanıştığında şöyle derdi: Eğer yemek yapan ve güzel görünen bir adam bulursan

Benny gibi, siz de ameliyatla bağlanmayı düşünmelisiniz.

Tabii ki Vinnie'nin yerine gidip Benny'nin turtalarından yememe izin vermemiştim. Çünkü bunu denemiş olsaydım bir ray üzerinde kovulacaktım.

Benny'nin pizza yapmasını düşünmeyi bıraktım ve "Tamam, o zaman yarın gece subs" dedim.

Başını arkaya eğdi ve tavana baktı.

Bu işi ilerletmem gerekiyordu, ben de "Sanırım hepsi bu kadar" dedim. Bana baktı. "Emin misin?"

Alaycı davranıyordu.

Ona bu konuda bir şey söylemedim ve sadece başımı salladım. Gözleri tekrar kısıldı.

Masum görünmeye çalıştım.

Sonunda mırıldandı, "Siktir. Geri döneceğim," diye mırıldandı ve kapıya doğru ilerlemeye başlamadan önce reçetelerimi elimden aldı.

Beni içeri taşıdığı ama çantamı içeri taşımadığı için bu bir sorundu. Cüzdanım çantamdaydı ve taksi çağırmak için ona ihtiyacım olacaktı.

"Ben, gitmeden önce çantamı getirebilir misin?" Giderken arkasından seslendim.

Döndü ve gözlerini bana dikti. "Hayır. Yapamam. Çünkü cüzdanın ve telefonun dahil her şeyin o çantanın içinde. Cep telefonun var mı?"

bir ev telefonuna ihtiyacım var. Yani havalanmak için parlak fikirleriniz varsa, taksi çağırabilirsiniz, taksiye para ödeyemezsiniz ve taksi bulabileceğiniz hiçbir yere yürüyemeyeceğinizden emin olabilirsiniz. Ama önemli değil. Sokağın karşısındaki yaşlı Zambino'ya gözünü dört söyleyeceğim. yapışıp kalacağını biliyorsun. Ve kaçmaya çalıştığını görürse beni arayacak. Ayrıca yandaki Tony'ye de vuracağım. O da arkaya göz kulak olur. Parlak bir fikrin var, *Cara*, ondan kurtul. Çünkü annemle oturup konuşana, Pop'un telafi etmek için sözlerini söylemesine izin verene ve sen ve ben gelecek hakkında bir fikir alışverişinde bulunana kadar kışın o yatakta kalacak."

İşte o zaman gözlerimin dolduğunu hissettim, söyledikleri kalbimin tuhaf bir şekilde çarpmasına neden olsa da.

"Yani beni gerçekten kaçırdığınızı söylüyorsunuz."

"Bu şekilde bakmak istiyorsan, devam et. değil. Karnına bir kurşun yedin, bebeğim. Karnına isabet etmedi ama Bu yüzden sana bir buçuk hafta süre verdim. Artık bununla işim bitti."

"Sanırım beni kaçırdığından beri bunu fark ettim," diye karşılık verdim. "Pudingini ve üzümlü gazozunu ister misin?" diye sordu.

"Evet, çünkü bu bana sana fırlatacak bir şey verecek," diye cevapladım.

"Tamam, ikisi de alışveriş listemden çıktı," diye karşılık verdi. "Ağrı kesici ilaçlarını ister misin?"

Ağzımı kapattım çünkü acı beni rahatsız ediyordu. Kaçışımı planlarken ya da Benny ile tartışırken bunu görmezden gelebilirdim. Ne zaman

İkisi de bana açık bir seçenek değildi, yapamayacağıma dair bir his vardı içimde.

Ağzımı kapatmamı izledi, sadece bir an tereddüt etti ve sonra yatağa doğru yürüdü.

Bununla birlikte, eğilip bir elini etrafına sarmakta tereddüt etmedi. Boynumun yanından tutup yüzünü o kadar yakına daldırdı ki, o gözlerin şimdi kalbimin gerçekten erimek istediği bir şekilde sıcak ve nazik olduğunu görebiliyordum. Ama ben buna izin vermedim.

"Sen çılgın bir cesursun, bebeğim," dedi sessizce. "Bunu bir buçuk hafta önce kanıtladın. Çılgın güzelsin ve hayatın boyunca böyle olduğunu düşünüyorum. Çılgınca komiksin. Çok tatlısın. Ama bunun için yaptığın şeyi yapabileceğini düşünüyorsan düpedüz delisin."

Cal ve Vi'yi götürdükleri gece benimle olduğun gibi ol ve seninle konuşmadan Indianapolis'e taşınmana izin vereceğimi düşün. Bunun ne olduğunu biliyorsun. Bu yüzden korkup saklanıyorsun. Bunun ne biliyorum. Bu yüzden bu işin bırakmayacağım." Parmaklarını sıktı ve daha da yaklaştı. "Konuşuyoruz. Hoşuna gitmiyorsa, umurumda değil. Yedi yıl boyunca kalk. Şu anda bu saçmalık sona eriyor."

Ve beni kendine çekti (ama nazikçe, Tanrım!), alnımdan öptü, gitmeme izin verdi ve ben tek kelime edemedi kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Ona baktım, sözlerinin karnımda toplandığını hissettim ve bu his hoşuma gitti.

Sonra ona ters ters baktım, keşke fırlatacak bir şeyim olsaydı, o çoktan gitmiş olsa ve ben ona vurmasam diye düşündüm.

Sahip olduğum tek şey dergiler ve bir kumandaydı ve bunlardan herhangi birini, kendimi yataktan kaldırıp onları almam gerekirdi.

Bunun yerine, bana açık olan tek seçeneği kullandım.

Ben'in evrensel kumandasını kaptım, televizyona doğrulttum ve tüm ayarlarıyla oynamaya başladım, böylece bu boku çözmesi en az bir saatini alacaktı.

Bununla da yetinmeyip Netflix'teki favori sırasını İç Güvenlik'in onu izleme listesine almasına neden olacak programlarla doldurdum.

Onun dönüşünü beklerken, en Benny olmayan şeyi seçtim. Netflix'in sunduğu televizyon programı (tam olarak *Dr. Who*), arka planda oynamasına izin verdim ve *İnsanlar*'ıma göz gezdirdim.

Bunu yaparken, ölü gibi uyuyakalmışım. Gerçekten.

İkinci Bölüm

Shakespeare

Yanağımın altında tişörtle kaplı bir göğüs hissederek uyandım ve bir kolum sırtımdan aşağıya doğru eğilmiş, elim kalçamda duruyordu ve televizyonda beyzbol sesi duyuyordum.

Gözlerimi açtım ve haklı olduğumu gördüm, beyaz geniş bir göğse uzanıyordu, elimi göğsüne dayamıştım.

Anında sırtüstü yuvarlandım. Etrafımdaki kol beni bıraktı, ama tişört benimle birlikte geldi ve sonra Benny yatakta bir dirseğinin üzerindeydi, ön kolu altımda, üst gövdesi . Şimdi görebiliyordum. geniş göğüs ve omuzlara yayılmış bir tişört, yakışıklı bir yüz Seksi bir saat beş gölgesinin başlangıcı, karışık siyah saçları ve nazik koyu kahverengi gözleriyle.

"İyi uyudun mu?" diye sordu sessizce.

"Neden benimle yatıyorsun?" Ben sordum, sessizce değil.

Dudaklarının bir tarafı hafifçe yukarı kalktı ve "İyi uyudun mu?" diye tekrarladı.

İleri geri konuşmayı bırakmaya karar verdim ve "Evet," dedikten sonra kendi tekrarımı yaptım. "Neden benimle yatıyorsun?"

"Maçı izliyorum," diye cevap verdi.

"Oturma odanızda televizyonunuz yok mu?"

"Biliyorum, ama eve geldim, seni kontrol etmek için buraya çıktım, beni korkutan bir şey duydum. Yatağıma elektrikli testere ile girdiğini sandım. İçeri girdim, senin dışarıda horladığını gördüm."

Gözlerimi kapattım.

Ben konuşmaya devam edince onları açtım.

"Televizyona baktım, televizyonu *duydum*, olduğunu anladım.

Bebeğim, kontrastımı mı bozdun?"

Ona ters ters bakarak sırtımla mücadele ettim.

Bakışlarımı görmezden geldi ve devam etti, "Bir erkeğin televizyonu istediği gibi . Ben de gecikmeden bu işi halletmeye karar verdim. Biraz zaman aldı, ben de bunu yaparken rahat olmam gerektiğini düşündüm ve rahat olmak demek seni hareket ettirmek demektir, böylece o iğrenç sesi çıkarmayı bırakacaktın."

Tek kelime etmedim ama düşündüğüm şey, TV numaramın epik bir başarısızlık olduğuydu.

Benny bir kelime söyledi, hem de birden fazla. "Tanrım, Frankie, ahizeyi bile siktin."

"Kimsenin yatak odasında surround ses sistemi yok, Ben," diye bilgilendirdim onu.

"Var," diye bilgilendirdi beni. "Neden?" diye sordum. diye sordum.

Bana doğru hafifçe eğildi ve gerildim çünkü Benny'nin yakın kötüydü. Benny'nin *çok* yakın olması *çok* kötüydü.

"bana *Cara*," diye başladı. "Neden bir kadın 'neden' diye sorar? bir erkeğin yaptığı bok hakkında? Sadece sormak için sormuyorum. Gerçekten bunun cevabını bilmek istiyorum. O ne yaparsa yapar. Kimseye zarar vermiyorsa, neden bir 'neden' olmak zorunda?"

Haklı olduğu bir nokta olması biraz sinir bozucuydu.

"Sizi anlamak istiyoruz," diye açıkladım.

"Tanıdığım hiçbir kadının yaptığı şeylerin yarısını anlamıyorum. Azıcık bile anlamamam da umurumda değil. O ne yapıyorsa onu yapıyor. Bunu yaparken yüzüme vurmuyor, kimin ?"

"Yani kadınların nasıl düşündüğü umurumda değil mi diyorsun?" diye sordum.

"Nasıl düşündüğünü bilmeme *gerek* olmadığını söylüyorum," diye cevap verdi. "Bu yüzden mi otuz beş yaşındasın ve bekarsın?" Huysuzca devam ettim.

"Hayır," diye karşılık verdi hemen. "Otuz beş yaşındayım ve bekârım çünkü doğru hissettirmeyen, iyi hissettirmeyen, *bana* neşe vermeyen, arkamı kollamayan, yemek yapmayı, ev tutmayı, dinlemeyi, gülmeyi, güldürmeyi, harika şeyler vermeyi bilmeyen bir şeye razı olmayacağım. ya da bana neden bir bok yaptığımı sor."

"O kadının var olduğundan emin değilim," diye paylaştım ve bir şey Gözlerinde, denesem muhtemelen okuyabileceğim bir değişim vardı. Ama denemedim.

"Onu bulacağım," diye cevap verdi.

"Sanırım yapmayacaksın," dedim ona, artık bir sürtük gibi davranmayarak. I gerçekten yapacağını düşünmemiştim. Özellikle de büyük baş verme kısmı. Hem kişisel hem de anekdot olarak tecrübelerime göre, çoğu

Kadınlar bunu bir angarya olarak görüyordu. Ara sıra yapılması gerekiyordu, ama bunu yapmak için hareketlerden geçiyordunuz.

Daha da yakına eğildi. "O zaman onu ben eğitirim."

Gözlerimin kısıldığını hissettim. "Biz köpek değiliz, Ben."

"Bir kadın bir ilişkiye giriyor, bana erkeğini eğitmek için elinden geleni yapmadığını mı söylüyorsun?" diye karşılık verdi.

O yaptı. Kesinlikle. Ders planlarını ilk iyi randevunun ertesi günü oluşturmaya başladı.

Bu düşünce üzerine, konuyu değiştirmenin doğru olacağına karar verdim ve bizi birinci önceliğe geri getirdim.

"Demek televizyonunu tamir ettin. Neden hala benimle yataktaydın?"

"İyi hissettin. Yakın olmanı seviyorum. Ve kütükleri kesmediğin zamanlarda, küçük inilti gibi sevimli sesler çıkarıyorsun, bunları duymak da en az yakın olman kadar hoşuma gidiyor."

Birdenbire tehlikeli bir bölgeye fırlamıştık ve bu tehlikeli bölge, söylediklerinin içimi ısıtmasıydı.

"Benny," diye fısıldadım ama başka bir şey söylemedim.

Bennynin bana ihtiyacı yoktu. Söyleyecek çok şeyi vardı.

"Yedi yıl, ortalıkta dolaştım. Biliyordum. Sanırım biliyordun. Ayrılmadan önce sana söylemiştim, artık dalga geçmiyorum. Düzgün oynuyorum. Sen sordu, ben de sana doğrudan verdim."

Benny Bianchi'ye *hayatım boyunca* bir daha soru sormamaya karar verdim, Bu da sessiz kaldığım anlamına geliyordu.

Benny, "Aç mısın?" diye sormadan önce uzun süre sessizliğimi korudu.

Öyleydim, ben de "Evet." dedim.

Gözleri yeniden değişti, endişeyle ve sessizce devam etti: "Ağrın var mı?"

Kesinlikle yaptım.

Sözlü olarak cevap vermedim. Başımı salladım.

"Doğru" diye mırıldanmadan önce ağzının etrafındaki deri bir anlığına gerildi.

Sonra hareket etti. Kolunu dikkatlice altımdan çekerek yataktan yuvarlandı ve hemen elini sırtına soktu Cebinden. Telefonunu çıkardı, sonra uzaktan kumandayı kaptı.

komodinin üzerine koydu ve cebine sokarak televizyondan intikam alma fırsatını ortadan kaldırdı.

Bunu yaptığına göre, ilk denemeyi fevkalade başarısız bulduğumu bilmediği açıktı. O kadar zeki değildim ama etkisiz bir manevrayı tekrarlamayacak kadar zekiydim.

Başparmağını telefonunun ekranında gezdirerek kapıya doğru yürümeye başladı.

Tam kapıdan çıkıyordu ki, "Dostum?" dediğini duydum. Şu yaptığım turtta var ya? Fırına koy, pişince biri getirsin. Ekmekler. Salata. Olur mu?"

Başka bir şey duymadım, çünkü ya Manny'nin ağabeyinin emrine uyduğunu ya da Benny'nin merdivenlerden indiğini düşündüm.

Bir elimi göbeğimdeki bandajların hemen üzerine koydum ve tavana baktım.

Yakında, bir gün, bir günlüğüne Benny Bianchi'nin elinden çıkmış bir pizza turtasını deneyimlemek. Bu düşünce çok iç gıcıklayıcıydı, bu yüzden bunu düşünemedim ve düşünecek başka bir şey bulmak zihnimi açtım.

Benny'nin yatağında yatarken aklıma Bianchi'lerin çocukken ailemle aynı kiliseye gittikleri gerçeği geldi. Küçük bir kızken bile onları izlerdim. Altısını da.

Onları izledim çünkü gördüklerimden hoşlandım.

Anne, çılgın, kabadayı, sorun çıkaran, eğlenceyi seven, macera arayan bir sürtük olarak (son kısım hoş değildi, ama doğrudu ve aynı lanet şeyi çılgın, kabadayı, eğlenceyi seven, gururla söylerdi), garip bir şekilde

Pazar günü kiliseyi kaçırmadı.

"Günahtan arınmalısın, değerli kızım, böylece tekrar günah işleyebilirsin" derdi bana sık sık gösterişli bir gülümsemeyle.

Bianchi'leri izlerken ve bunu yapmak için yıllarım varken, doğrusunu söylemek gerekirse Vinnie'yi düşünmeden çok önce Ben'i gözüme kestirmiştim. Vinnie benden beş yaş büyüktü, yani o zamanlar benim ligimin dışındaydı.

Ben değildi. Benden bir yaş büyüktü. Onunla aynı okula gidiyordum ve okuldaki her kızın gözü Benito Bianchi'deydi.

O zamanlar annemin de gözü Benny'deydi. Benim için. Bir askılı bluz ve kısa bir şort giyer, saçlarına sıcak bigudiler takar, aşırı derecede açar, neredeyse hiç hareket etmeyecek şekilde sprey sıkar (başka bir deyişle, normal rutini) ve sonra kışımı onun beyzbol sahasına sürüklerdi.

Oyunlar.

Her ne kadar Benny'ye zor olmasa da ve o zamanlar (ve şimdi) o şeye sahip olsa da - havalı çocukların sahip olduğu, onları diğerlerinden ayıran ve bir sızı gibi onları çok istemenize neden olan o şeye - annemin beni onun yoluna atmak için yaptığı çok sayıda ve çeşitli planlardan kaçındım.

Bunun nedeni, lisede bile sahada oynamasıydı ve beyzboldan bahsetmiyordum. Her şekilde kale çalmak Benny'nin uzmanlık alanı kesinlikle ima edilebilirdi. Üçüncü sınıfa geldiğinde, okulumuzdaki tüm uygun ve kolay kızları elden geçirmiş ve daha geniş çapta yem atmaya odaklanmaya başlamıştı.

Lisedeyken bile, ne kadar sevimli olursa olsun bir çocukla birlikte istemediğimi biliyordum. Ne kadar O şey. Onu gizlice izlediğimin ve o şeye sahip olmasını tek bir kız gibi (herhangi bir kız gibi değil) çok istediğimin ve benim olması için acı çektiğimin önemi yok.

Lisedeyken bile Benny Bianchi'nin yenilmez cazibesinin benim için neden yenilmez olduğunu biliyordum.

Yarı İtalyan, yarı İrlandalı babamın, annemi benden hamile bırakmadan önce hamile bıraktığı bir kızıdan bir çocuğu vardı - kardeşim Dino -.

Enzo Concetti, babam, ateşliydi (hala). Sertti. Çılgındı. Macera peşindeydi. Ve annemden çok hoşlanıyordu. Yani onu hamile bıraktıktan sonra, topunu ve zincirini aldı ve sonraki beş yıl boyunca çok eğlendiler. Bunu biliyordum.

Çünkü annem bu süre zarfında iki kız kardeşim Catarina Natalia ile küçük kardeşim Enzo Junior'ı dışarıda bıraktı.

Ne yazık ki, zaman geçtikçe, evlilik ve aile de işin içine girince, ne babam ne de annem deli olmaktan ya da hayatın gerçekten harika zaman geçirmekle ilgiliydi ve eğer hayat size bunu vermediyse, siz bunu yaptınız. Bir ailenin ve bir eşin sıkıntısı sadece bir sıkıntıydı: bir sıkıntı.

Bu yüzden ailem sorumluluk gibi bir şeyle karşı karşıya kaldığında işler olması gerektiği gibi gitti, ki bundan kaçmak yok (deneseler de), çocuklar öyleydi. İşler çirkinleşti ve ailem çirkinlikle Ayrıca, önemli olsalar bile, bozuk olan şeyleri düzeltmekle de ilgilenmiyorlardı. Ve böyle oldukları için de, çekip gitmeden önce uzun süre çirkin kalmasına izin vermediler.

Babam asla yeniden evlenmedi. Babam sonraki on yıllarını en çok sevdiği şeyi yaparak geçirdi: harika vakit geçirmek. Babam şu anda elli altı yaşındaydı ve benden dört yaş büyük olan son parçasıyla yaşıyordu.

Annem üç kez daha evlendi. Hepsi de hoşlandığım iyi adamlarla oldu. Hepsi de başarısız oldu çünkü o adamlar sonunda yuva kurmak isteyen ya da yuva kurmuş ve annemle bir süre eğlenebileceklerini düşünen iyi adamlardı.

sonra da onu sakinleştirmek. Başarısız olduklarında, kaçtılar. Ya da, daha doğrusu, *o kaçtı* ya da öyle bir hale getirdi ki, bunu yapmaktan başka çareleri kalmadı.

Aynı. Şu anda Florida'da yaşıyordu ve parmağında bir taş vardı, beş numarayla evlenme planları yapıyordu.

Bunun istikrarlı bir çocukluk evi için elverişli olmadığı açıktı. Annem ve babam birlikte olduklarında iyi geçinirlerdi ve ikisinin de bekar olduğu zamanlarda (ya da bekar oldukları zamanlarda bile) annemin babamın evinde ya da babamın annemin evinde uyanması alışılmadık bir durum değildi.

Hafıza şeridi.

Tüm bunlar olurken, resmi bir velayet anlaşmaları yoktu.

Aslında vardı. Sadece buna uymadılar. Akışına bıraktılar. Bu nedenle, birinden diğerine, teyzelere, amcalara, büyükanne ve büyükbabalara, erkek arkadaşlara, kız arkadaşlara, nereye gidersek gidelim, oradan oraya savrulduk.

ya da ne zaman bizden ayrılmak isterlerse, bunların hepsi rastgele olurdu. Büyüdüğümüzde, nereye istersek oraya giderdik.

Sonunda eve nefes alarak döndüğümüz sürece pek umurlarında değildi.

Bu sayede kardeşim Dino'ya karşı kimseye derin bir kıskançlık geliştirmiştim. Annesi kendini toparladı, sağlam bir adamla evlendi, Dino'ya bir erkek ve kız kardeş, çok fazla sevgi, sağlam bir aile ve iyi bir yuva verdi.

Liseye başladığımda istediğimin bu olduğunu biliyordum. İyi vakit geçirip biriyle yatmak için dışarı çıkan bir adam istemiyordum. ve olabildiğince sık sarhoş olur, yol boyunca gelen otopark yumruk kavgalarına ve bar kavgalarına katılırdı.

Sağlam bir aile istedim. İyi bir aile kurmanın parçası olmak istedim. Eve. Ondan sonra enerjimi iyi kalması için harcamak istedim. Bunun beni Vinnie'ye nasıl götürdüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Annemin gözü sonunda benim için ona döndü.

Ve Vinnie bir Bianchi'ydi.

Vinnie yakışıklıydı. Vinnie gürültücüydü. Vinnie her partinin neşesiydi. Vinnie sevmediği hiç kimseyle tanışmadı. Tabii onu kızdırmadığınız sürece. O zaman hiçbir sorunu yoktu. Eğer bu tür bir ilgiyi hak ettiğini düşünüyorsa, bunu size bildirmek ve buna göre hareket etmek.

Vinnie'nin tek bir hayat planı vardı: Büyük yaşamak. Sadece bunu nasıl elde edeceğini bilmiyordu.

Bu yüzden iyi bir şey gördü - babasının restoranının gelişen başarısı - ve babasına bunun onları milyoner yapacağını söyleyerek Vinnie Senior'u pizzacının franchiseını almaya ikna etmeye çalıştı.

Bu pek iyi gitmedi. Vinnie Senior şiddetle Vinnie's Pizzeria'nın kalite ve gelenekle ilgili olduğunu düşünerek buna karşı çıktı.

franchising. Vinnie Senior, oğlunun bunu anlamadığı için hayal kırıklığına uğrayacak (açıkça) ve hatta franchising önerecek kadar ileri gitti.

Vinnie Junior, babasına gününü göstermek için pizzacıdan elini eteğini çekti ve kendi sandviç işletmesini açtı. Hiçbir fikri yoktu. ne yaptığını, daha önce öğrenmesi gerektiğini söylememe rağmen Zamanını ve sınırlı parasını bu tür şeylere harcadı. Sonunda, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, başarısız oldu.

Hepsi yarım yamalak hazırlanmış bir düzine başka plan ya çirkin bir şekilde ya da başlangıç kapısından hiç çıkamadı.

Sal ve işine girin, Vinnie'nin korkutucu bir kolaylıkla kabul ettiği bir şey, gerçekleştiğinde olduğu gibi okumam gereken bir şey.

Tüm bunlar olurken Bianchi'ler, Vinnie'yi aptalca şeyler yapmaya zorlayan adamın arkasındaki kadın olarak gözlerini bana diktiler.

dünyayı. Açıkça yargılamadılar. Bir bok söylemediler. Ama zaman geçtikçe hak etmediğim bir suçlama hissettim.

Tek kelime etmedim.

Tek kelime etmedim çünkü pizzacılarını seviyordum. Temsil ettiği şeyi seviyordum. Ailelerinin sağlamlığını. Geçmişlerini. Sadakatlerini. Şakalaşmaları. Birbirlerine olan sıcaklıkları. İçlerinden biri sinirlendiğinde baharatları, ama sorun değildi çünkü sevgi ve sadakat ve sarsıntılı ve işlevsiz olmaktan ziyade etrafta olmak iyi hissettirdi.

Bu yüzden bırakmam gerektiğini bildiğim halde . Düşünmeye devam ettim Vinnie'nin eninde sonunda kafasını kışından çıkarıp bana istediğimi vereceğini düşündüm. Dayanmaya çalıştım çünkü bir parçası olmayı seviyordum.

Bianchis, hep istediğim bir şey.

Tutundum çünkü Vinnie'yi seviyordum. Gürültülüydü ve hayatı seviyordu ve ben bunu anlıyordum. Ailemle birlikte yaşamıştım. Tehlikeli olduğunu bilsem de orada kendimi rahat hissediyordum.

O zaman bir şey kalmamıştı.

Babamı bulduğumu anlayamayacak kadar küçüktüm.

O sırada yanlış kardeşi seçtiğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Benny'nin durulmaya başlamasını yakından, sonra da uzaktan izlemek zorunda kalacağımdan haberim yoktu.

İlk olarak, inşaat sektöründeki işini bıraktı ve pizzacı. Bu, geceleri çalıştığı için geceleri içki içmeyi bıraktığı anlamına .

Sonra o evi satın aldı.

Sıranın ortasında, kaldırımdan yukarı doğru inşa edilmiş bir sıra ev. Ön sahanlık. Arka sahanlık. Var olmayan ön bahçe. Arka bahçe büyük İçinde top oynamaya yetecek kadar iki arabalık bir garaj ve aile park yeri için bir yer daha vardı. Diğer tüm evlerde dört yatak odası vardı. ama Benny'ninki üç odaydı, bir de dönüştürülmüş ana banyosu vardı. Oturma odası/yemek odası önde. Arkada mutfak, çalışma odası, hizmet odası.

Alt katta küçük tuvalet odası. Üst katta aile banyosu.

Yerleşikti - bir asırdan fazla bir süredir oradaydı ve çevredeki sakinleri çoğunlukla İtalyan Amerikalı ailelerdi.

Akrabalar nesillerdir o mahallede yaşıyordu ve oradan vazgeçmek istemiyorlardı.

Evi aldıktan sonra, kaslı arabasından kurtuldu ve bir SUV aldı.

Ve sonunda pizzacıyı .

Hâlâ hareket eden her şeyi beceriyordu ama ben konuşmalarına dikkat ediyordum. Yatağına aldığı kadınlardan bazılarını tanıyordum. İşin ne zaman boşalmaktan çıkıp doğru kişiyi bulmaya dönüştüğünü çok iyi biliyordum.

Elbette, sadece sevişmek için olduğu zamanlar da oluyordu.

Ama Benny, benim bildiğim yolda ilerlemeye başladı.

Bu da onu sağlam bir aile kurmasına ve iyi bir yuva oluşturmalarına yardımcı olacak birini bulmaya yönlendirdi.

Vinnie bunu hiç yapmadı. Vinnie'nin bu yolla hiç ilgisi yoktu. O sadece, ne kadar karanlık olursa olsun, kendi yoluyla ilgileniyordu ve beni onunla birlikte.

Sorun, ona izin vermemdi.

Bu düşünceyle birlikte bir hareket hissettim ve gözlerimi vücudumdan aşağı çevirdiğimde Ben'in içeri girdiğini gördüm. Bir elinde buz ve mor sıvıyla dolu bir bardak, diğerinde küçük bir eczane hapi şişesi taşıyordu.

Benny yatağın benim tarafıma geçince oturmak için doğruldum. Eşyaları komodinin üzerine koydu ve düzenlemek için bana doğru eğildi
arkamda yastıklar vardı. İş bittiğinde, ben yastıkların üzerinde dinlenmek için yatağa uzandım ve Ben de şişenin yanına gitti.

Bana hapi verdiğinde bardağı almıştım.

İlacı aldım ve Ben kışını benimkine dayayıp yatağa oturduğunda tartışmamaya karar verdim.

"Pizza geliyor," dedi.

"Tamam," dedim ve bardağı komodinin üzerine koydum.

"Doktorunuzun notlarını okuyun" dedi ve ben de ona doğru baktım.

Bu onu ilgilendirmezdi ve o da bunu biliyordu.

Bunun beni ne rahatsız ettiğini paylaşmamaya karar verdim ve sessiz kaldım.

"Gelecek hafta için bir kontrol randevusu almanı istiyor. Anneme haber veririm."

Theresa'yı "o konuda" istemedim. Kendi doktorumdan randevu almak için bir telefon görüşmesi yapabilecek durumdaydım.

Ben de ona bu bilgiyi vermemeye karar verdim.

"Hareket etmeni istiyor. Başta fazla değil ama aktif olmanı istiyor."

"Tamam," diye tekrarladım.

"Ve birkaç gün boyunca yanında biri olmadan duş alamayacağını söyledi."

Yine tehlikeli bir bölgedeydik. Benny için tehlikeli. Çünkü oraya gitmeyecekti. Beni kaçırabilirdi (çünkü kaçırdı). Beni yatağına koyabilirdi (çünkü yaptı).

Ama duştayken yanıma bile yaklaşamazdı. "Eğer düşünüyorsan-" diye başladım.

"" diye sözümü kesti. "Ama bunu yaptığında annemin yanında olmasını istiyorum. Kadını ameliyat olan bir arkadaşım var. O zamanlar birlikte yaşamıyorlardı ve kadın bağımsızdı, her şeyi yapabileceğini düşünüyordu.

kendi başına duş almaya karar verdi. Ama bandajı çıkarıp o pisliği görünce korkup bayılmış. Kafasını küvete çarpmış. Beyin sarsıntısı geçirdi ve hastaneye kaldırıldı.

Kal. Annenin sana yardım etmesine ve yaranı sarmasına izin ver. Bunu istemezsin, bir kız arkadaşın var, onu aramana izin vereceğim. Annemin yapmasına ya da aramasına izin vermiyorsun, seninle dalga geçmiyorum Francesca, benimle bu odada duş alacaksın, kapı açık, ben de yaranı saracağım. yara."

Davranışı servis etmek üzereydim ki bunun mükemmel bir fikir olduğu aklıma geldi.

Arkadaşlarımdan birini ararsam, kaçmama yardım etmesini sağlayabilirdim.

"Bir arkadaşımı arayacağım," dedim ama oyunumu anlamaması için sesimi sinirli çıkarmaya zorladım.

"Güzel," diye mırıldandı.

"Tapyokamı sen mi aldın?" Ben sordum.

Gözleri mizahla parladı ve parladığında, bunu ne kadar çok sevdiğimi hatırladım.

Farklı türde bir hayat - başka bir deyişle, sahip olduğum hayatta daha akıllıca kararlar vermiştim - eğer buna alışabilirsem. Benny'yi izlerken

Bianchi'nin gözleri mizahla parlıyor. O ışığın üzerimde parladığını hissetmek, içimi bile ısıtıyor. Eğer bu sıradan bir şey haline gelirse.

Ama asla öyle bir hayatım olmayacak.

Yine de, eğer elimde olsaydı, Ben'le birlikte bir ya da elli yıl geçirseydik, o ışığın peşinden gideceğimi biliyordum. için çalışırdım. Bunu elli yıl boyunca her gün yapardım.

Ve bana vereceği sıcaklığa asla alışamayacaktım. "Evet," diye cevap verdi.

"Değersiz bir roman mı?" Ben zorladım.

Gözlerinde daha fazla mizah ve "Siktir et hayır."

"Benny, televizyon ve dergiler beni çok uzağa götürmeyecek."

"Bu gece bana, yarın anneme ve bana eşlik edeceğine göre, kızlarından birinin duş almana yardım etmek için gelmesinden bahsetmiyorum bile, iyi olacaksın. Yarından sonra annemi sana müstehcen bir şeyler alması için göndereceğim. Bunu kiliseye gidip ruhun için bir mum yaktıktan sonra yapacak ama yine de yapacak."

Yapacaktı. İyileşmesi gereken bir gedik vardı. hoş karşılamazdı ama benim için satın alırdı.

"Bu gece bana pizza getireceğini, beni yalnız bırakacağını ve aşağıda maçı izlemeye gideceğini umuyordum," diye belirttim.

"Kıçın merdivenlerden inip benimle mutfak masasında yemek yiyeceği için yanlışı umuyorsun.

Egzersiz. Ondan sonra burada, yatağında birlikte ne izlersek izleyeceğiz çünkü seni tanıyorum. Deli olduğunu biliyorum. Karnına sıkılacak bir kurşunun seni pencereden sürünerek alıkoymayacağını biliyorum. O yüzden sen düşene kadar kıçım aşağıdaki kanepede değil.

uyuyor."

Kanepede uyumaya niyetliydi. Bu beni rahatlattı.

Aynı zamanda içimi bir kasvet kapladı.

Uzun yalnızdım. Yalnız yaşıyordum. Yalnız uyuyordum. Kendimi kendime saklıyordum.

Ben'in tehlikeli olduğunu ve ona uzun süre maruz kalmanın bu tehlikeyi önemli ölçüde artıracığını biliyordum.

Bu, ona zor olmadığı gerçeğini değiştirmiyordu, hareket etmesini izlemek zor değildi, ağız dalaşından zevk alıyordum ve yanağıım göğsünde, kolu bana sarılmış, onun hissi ve kokusuyla uyanmak berbat olmaktan çok uzaktı.

Her yerde.

Açıkçası, bunu paylaşmamakla kalmadım, bu düşüncelerimin ortaya çıkmasına da izin vermedim.

Onun yerine mırıldandım, "Her neyse. Siz beni tutsaklıktan kurtarana kadar, zahmete girmemek için her şeyi yapacağım."

"Zorluklardan kaçınmak için hiçbir zaman harekete geçmediniz," dedi. geri döndü. "Her ne planlıyorsanız onu uygulayabilmek için dikkatleri başka yöne çekmeye çalıştınız."

Ona odaklandım. Bunu dikkatle ve biraz da kızgınlıkla yaptım, saklamaya zahmet etmedim çünkü plan yaptığımı bilmesi can *sıkıcıydı*.

Tepkime sırttı ve konuşmaya devam etti.

"Dediğim gibi, açık sözlü ol, Frankie. Senin saçmalıklarına kanmayacağımı bilmelisin. Sana yardım etmesi için hangi kızı ayarladıysan

Kaçışını yap, o boku kafandan çıkar. Yaşlı kadın Zambino televizyonda ne yaptığını gördü. Ailen için bir tane aldığını biliyor ve seni güvende tutmak ve evimde iyileşmek için her şeyi yapıyor.

Muhtemelen onunla konuşmamdan yarım saniye sonra onu resmi olarak davaya dahil ettim, telefonunda o bowling ekibiyle konuşuyordu ve yemin ederim, eve geldiğimde o kadınlardan birini Chrysler'ile sokakta gezerken gördüm. Sıkıştın. Bunu kabul edersen her şey çok daha kolay olacak."

Yaşlı kadın Zambino, Benny'nin karşısında oturuyordu. Yaşlı kadın Zambino İtalyan'dı. Yaşlı bayan Zambino meraklı biriydi. Ve eğer biliyorsa

ona "yaşlı bayan Zambino" diye hitap eden olursa, onları öldürmek için bir kiralık katil tutardı.

Seksenli yaşlarındaydı ama ellili yaşlarında gibi görünüyordu. Şeftali kırmızısı saçları vardı ve arkadan buklelerle tutturulmuş kabarık bir 'do' yapmıştı. Zayıf ve formdaydı. Kot pantolon giyyordu, güzel bluzlar ve yüksek topuklu ayakkabılar. Pençelerine her hafta manikür yaptırırdı ve imzası haline gelen ojelerinden birini asla yanından ayırmazdı: kışın altın rengi ya da şarap kırmızısı (Noel sezonu için kızıl);

Yazın gümüş ya da fuşya (Paskalya için soluk pembe). Yüzü her zaman mükemmel bir şekilde makyajlıydı ve iyi bir cilt bakımı rejiminin poster çocuğuydu çünkü kırışıklıkları vardı, sadece çok fazla değildi.

Her gün güç yürüyüşü yapıyordu ve bunu sportif atletik kıyafetlerle yapıyordu. Çoğu kişi onu yirmili yaşlardaki gençlere bırakması gerektiğini söylerdi ama o bu işi çok iyi yapardı.

Ayrıca üç farklı ligde yaşlı kadın bowlingcilerden oluşan bir takımla oynadı ve bu işi ciddiye aldılar. Eğer kıdemli bayanlar turu olsaydı, o şampiyon olurdu. Ünlü topu mermer siyahıydı.

Sıcak pembe, altın ve gümüş damarları vardı ve kışını ve on iki pounder'ı sokaktan sokağa çaba harcamadan ve büyük bir kararlılık.

Eğer o ve bowling arkadaşları beni Benny's'de tutmaya niyetliyse, bunu başaracaklardı.

Başka bir deyişle, anında harekete geçip farklı bir plan yapmamın zamanı gelmişti.

Ben de yaptım.

"Burada olmak istememem seni en ufak bir şekilde rahatsız ediyor mu? Yapmak istediğin bu konuşmayı istememem? Theresa'nın benimle oturup konuşmasını istememem mi? Babanın özür dilemesini istemediğimi mi? *Ben* sadece hayatıma devam etmek istiyorum.

Çok iyi olmayan yedi yıl, ondan önce de Vinnie ile altı yıl.

Çok geç fark ettiğim şeylerin gerçekte harika olmadığı, tüm bunların tanımadığım bir kadınla ormanda koşmamla sona erdiği ve bir Kan, mermi ve epeyce kanlı bir final. Neyse ki *hepsi* benim değildi ama Cal'in o adamın kafasında bir delik açmasını izlemek hiç de eğlenceli değildi, ne kadar o adamdan nefret etsem ve cehennemde çürümesine seviniyor olsam da."

"Frankie-"

Başımı salladım. "Hayır, Ben. Kamyonetine binip beni eve götürmeni ve sonra da beni yalnız bırakmanı çok isterdim. Sanırım vurduğum gece beni yalnız bırakma kısmını oldukça netleştirdim çünkü sana bunu açıkça söyledim. Sonra daha ince bir yolla, umarak, sen ya da ailenden biri her uyuduğunda uyuyor numarası yaparak açıkladım. hastanede gösterdi. Şimdi sen dürüst oluyorsun, ben dürüst olacağım. Senin istemiyorum; yalnız kalmak istiyorum."

Çok hoşuma giden yüz ifadesinden sonra gelecek olanın bir darbe olacağını anlamalıydım ama aptalca bir şekilde kendimi desteklemedim.

"Ama... sen ailedensin bebeğim," diye fısıldadığında bu bir darbeydi.

Çünkü söylenmesi gereken yanlış bir şeydi.

Acıttı. Çok fazla.

Duygusal acı bir kurşun yarısından çok daha kötüydü ve ben bunu bilecek durumdaydım.

Bunu istemiştım... bir kez. Almıştım... bir

kere. Sonra elimden aldılar.

"Aile yedi yıl boyunca aileye sırtını dönmez,

Özellikle de içlerinden biri yatağındaki erkeği kaybettiğinde böyle şeyler yapıyorlar."

İrkildiğini gördüm. Saklamaya çalıştı ama ben gördüm.

Vuruşumdan sonra kendini topladı ve "Aile ne yapar biliyor musun, *Cara*?" diye sorarken sesi nazikti (ve dolayısıyla güzeldi).

"Uh...evet," diye tersledim. "Ailenin ne yaptığını

biliorum." "O zaman annen nerede?"

Ağzımı sıkı sıkı kapattım. "Enzo

Senior nerede?" diye devam etti. Ona

ters ters baktım.

"Nat, Cat, Enzo Junior nerede? Cindy ve hemşire istasyonundaki kızlarla konuştum. Ziyaret etmediler. Birinden bile."

"Annem Florida'da," diye hatırlattım ona.

"Bebeğim, *vuruldun*. Böyle bir şey olduktan sonra başucunda olmamak için gösterebileceği tek mazeret

NASA, Ay'a güvenli bir şekilde yeniden giriş yapılamayacağını açıkladı."

"Ninette'in başucunda nöbet tutan bir anne olmadığını biliyorsun." ona hatırlattı.

"Kan bağı olarak saydığın o insanlardan *hiçbirinin* yatak başında nöbet tutan, kızına bakan tipler olmadığını biliorum. Bu aile değil, Frankie, ve bu benim ne demek istediğimi kanıtlıyor. Aileyi tanımıyorsun. , bunun doğru olmadığını bilirdin. Kahretsin, baban, Nat ve Cat hâlâ şehirde yaşıyor ve seni görmek için hastaneye gelmediler."

"Nat geceleri çalışıyor," diye . "Gündüzleri uyuması gerekiyor."

"Kokteyl garsonu olarak çalışıyor," diye karşılık verdi Benny. "O gece vardiyasında çalışan bir acil servis doktoru değil.

Çünkü yapmazsa, ertesi gün birinin hayatına mal olabilecek bir hata yapabilir."

Beni sinir ediyordu. Şimdi de beni .

"Neden bundan bahsediyoruz?" Tısladım.

"Çünkü aptalca bir nedenden ötürü, istediğin bir şeyi kendinden esirgiyorsun." Başını iki yana salladı. "Hayır, *ihtiyacın olan* bir şeyi. Sana verdiğim bir şey ve sen uzanıp onu almayı reddediyorsun."

"Senin o kalın kafana sokmaya çalıştığım şey istiyorum, Benny. Buna kesinlikle *ihtiyacım* yok. Bunun *ötesine* geçmek istiyorum." "Bu düpedüz yalan," diye karşılık verdi.

"Öyle değil." Sesim yükseliyordu.

Birdenbire yüzü yüzümdeydi ve kokusunu alabildiğim tek şey tıraş losyonu, görebildiğim tek şey ise gözleriydi. "Yani seni şu anda öpsem bunu istemez miydin?"

Nefes almayı bıraktım.

Bunun biraz da iyi tarafı, Ben'in konuşmasının ne hakkında olacağının artık kesinleşmiş olmasıydı. Tahmin etmiştim ama artık biliyordum.

Bu biraz iyi bir şeydi.

Birazcık.

"Ben kardeşinin kız arkadaşayım," diye hatırlattım ona.

"Sen Vinnie'nin kız arkadaşıydın," diye karşılık verdi hemen. "Şimdi sadece Frankie'sin."

"Onun her zaman aramızda olacağını düşünmüyorsan -ailenin yedi yıl boyunca sarıldığı husumet geçmişi ve ondan önce yıllarca omuzlarıma yükledikleri pislik benimle onlar arasında olmayacak- sen çatlamışsın."

"Bence bunu bir deneyelim, ikimiz de Vinnie'yi sevdiğimizi hatırlayacağımız bir noktaya geleceğiz ve Vinnie ile ilgili her şey ibaret olacak.

Buna gelirsek, garip ve

Rahatsız edici ama bunun üstesinden geleceğiz ve sonunda oraya varacağız." "O kadar emin misin?" Küçümseyerek sordum.

"Evet," diye kesin bir şekilde cevap verdi.

"Peki nasıl bu kadar eminsin Ben? Ha? bana."

"Çünkü yedi lanet yılı boşa harcamasaydım, parmağımı kıcımdan çıkarıp sana o zaman hamle yapsaydım, şimdi bu noktada olurduk. Bu yatakta oturup seninle nereye gitmemiz gerektiğini tartışmak yerine, çocuklarımız annemin evindeyken bu yatakta sana başka bir şey yapıyor, ortalığı olurdum."

Sözleri beni tehlikeli bir şekilde iyi hissettirecek kadar sert vurdu, acı dolu bir nefes çektim. Ama Benny'nin işi bitmemiştir.

"O zamanlar bunu yapsaydım, Vinnie'nin kadınına çaldığımı bilmesiyle yaşamak zorunda kalacaktık. Ta o öldürülene kadar."

"Ne?" kelimesi nefesimin kesilmesiyle ağızımdan çıktı.

"Francesca, tüm bunları düşünmem için bana bir buçuk hafta verdin. Kahretsin, işler netleşti. Ve netleşen şey, Vinnie bir adam olduğu anda, onu kaybettiğindi. Ben onu kaybettim. Ailem onu kaybetti. Bizim olmaktan çıktı ve Sal'in oldu. Bunun onun ölümüyle sonuçlanmadığını söyle. Sence annem böyle bir adamın Noel yemeğinde masasına oturmasına izin verir miydi?" Başını tekrar salladı. "Hayatta olmaz. Annem ve babam inatçıdır. Umuda tutunuyorlardı. Ama bu Kayıyordu ve doğrudan evlatlıktan reddedilmeye, onlar için farklı bir şekilde ölü olmaya doğru gidiyordu ve bunu biliyorsunuz."

Ben yaptım. Vinnie Senior ve Theresa onu için hazırlanıyorlardı. O zaman biliyordum. Hissetmişim. Acıdı. Vinnie hissetti. Öldürdü. Ailemin affettiği, görmezden geldiği, alıştığı, çektiği pek çok şey vardı ve pek çok için suçu bana atabilirlerdi.

Ama mafya tarafından yaratılmıştı. Yaptığı şeyler için beni suçlamak gittikçe zorlaşacaktı. Yaptığı şeylerin hepsi onun suçuydu. O bunu biliyordu ve onlar da bunu anlıyorlardı.

Ve bir kez mafyaya girdiniz mi, bir daha asla çıkamazdınız. Geri dönüş yoktu.

Onun için.

Benim içinse bu başka bir meseleydi.

Ve Benny hemen bu konuya girdi.

"Ve seni tanıyorum. İçine bebekler yerleştirmesine izin vermezdin - dışarı çıkıp Sal için yaptığı pislikleri yapmazdın, sokaklara uyuşturucu koyduktan sonra ellerinde kanla sana gelmezdin ya da insanları sarsmazdın ya da ne yaparlarsa , ve içine bir bebek koymasına izin ver. I

Bunu biliyorum Frankie. Ödünç alınmış bir zamanda yaşıyordu ve bunu ikimiz de biliyoruz."

"Yani onun kadınına mı geçecektin?" diye sordum.

"Onu yere serdikten sonra bana o hareketi yaptığında neden o kadar sinirlendim sanıyorsun?" diye sordu. "Gösterimi çaldın bebeğim. Ve bunu çok çabuk yaptın. Ben değildim hazır değildin ve ben de sinirlendim. Çok kızdım. Kin tuttum. Zamanı boşa harcadım. Şimdi buradayız."

"Ben bir harekette bulunmadım," diye sertçe hatırlattım ona. "*Sen beni* öptün." "Sen bir hamle yaptın Frankie," dedi sert bir sesle.

Yapt

ım.

Sikeyi

m.

Yaptı

m.

"Bu delilik," diye bağırdım, çünkü gerçekten de öyleydi! Daha da yaklaştı. "Bu gerçek ve sen de bunu biliyorsun."

"Bilmiyorum," diye ısırdım.

"Aynen ," diye karşılık verdi. "Nerede anlıyorum. Yedi yıl boyunca oradaydım. Nerede olduğumu ve senin nerede olmanı istediğimi inkar ettim. Tüm bunlar için suçluluk duyuyorum. Nasıl hissettiğimi ve ne istediğimi

o ölmeden önce. Nasıl hissettiğimi ve o öldükten sonra da aynı şeyi istediğimi. İstedğin kadını bir ormanda kurşun yarasından kanlar içinde görüyorsun, o boktan şeyden kurtuluyor ve sana bir buçuk hafta veriyor, Frankie, bu kafanı kıcımdan çıkarmak için bolca zaman. Ben kendi başıma yaptım. Şimdi sen yapacaksın ve eğer yapmazsan, ben buradayım ve senin için yapacağım."

"*Değilsin!*" Kalp atışlarım sesim de yükselmeye başlamıştı.

"Öncelikle kafamı kıcımdan çıkaracak bir şey olmadığı için."

"Seni öpmemi mi istiyorsun?"

"Hayır!" Bağırdım, sesim şimdi daha yüksek ve nefesim şimdi daha sertti.

"Shakespeare," diye kestirip attı ve başım sarsıldı.

"Ne?" .

"Protesto hakkında ne dedi?"

Gözlerimin tekrar kısıldığını

hissettim.

"Her şeyi çözdün, değil mi Benny?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Beş yüz dolarına bahse girerim ki seni öperim, beş saniye içinde sen de anlarsın."

Bu bahsi kabul etmemin imkanı yoktu.

"Kumar günahtır," diye tısladım.

"Evet, yani gösterileri izlemek için her yıl Vegas'a mı gidiyorsun?" Gözlerim kısıldı.

"Beş yüz dolar, Frankie."

"Büyük bir bedensel travmadan kurtulmaya çalışıyorum, Ben."

"Doktorunun notlarını oku, bebeğim. Öpüşmemenle ilgili bir şey söylemedi. Cinsel ilişkiden kaçınmanı söylemiş, o yüzden onu sonraya saklayalım."

Meme uçlarımla sızladığını hissetsem de dişlerimi sıkıttım. Tanrım, onu tokatlamak istedim.

Ayrıca beni öpmesini de istedim.

Ve Benny ile cinsel ilişkiye girmeyi düşünemiyordum bile, o bu kadar yakinken değil. *Asla*.

"İddiayı kabul etmeyecek misin?" diye alay etti, bir santim daha yaklaşarak. "Siktir git, Ben."

Sırıttı.

Sonra tekrarladı, "Shakespeare."

"Her neyse," diye mırıldandım, tekrar yastıklara gömüldüm ve gözlerimi kaçırdım.

"Benim zaferim," dedi usulca. "Oyundan düştün. Güçlendiğinde seninkini de alacağını düşündüm, bu yüzden şimdi alabildiğim kadar almalıyım."

Gözlerimi geriye kaydardım ve ona "Yaralı bir kadından faydalaniyorsun" dedim.

"Evet," diye cevap verdi
kolayca. Ters ters
baktım.

Kapı ziline çaldığını duyduk.

Ben yataktan kalktı, kapıya doğru yürüdü ve "Aşağı in bebeğim. Turta zamanı."

Kıçımı aşağıya indirmedim.

Kapıya baktım ve o kaybolduktan sonra bunu uzun süre yaptım. Az önce olanların gerçekten olup olmadığını merak ederek yaptım.

oldu. Ondan sonra, bir şey varmış gibi yapıp yapamayacağımı anlamaya çalıştım.

az önce olan şeyin gerçekleşmediğine inandırmaya çalıştım. Sonunda, yapamayacağımı anladım.

Sonra alt katta Ben tarafından yapılmış bir pizza turtası olduğunu fark ettim. Benny'nin kendisinin alt katta olduğundan bahsetmiyorum bile.

Ve her ne kadar berbat olsa da (ve berbattı), Benny'nin turtasını tatmak için bacaklarımı yatağın kenarından sallamaktan, kapıya doğru ilerlemekten ve bunu sağlıklı olandan daha heyecanlı bir şekilde yapmaktan kendimi alıkoyamadım.

Ve bunu Ben ile yap.

* * * * *

Benny'nin saçlarımı boynumdan kaydırıldığını ve sonra parmağını çenemde gezdirdiğini hissedecek kadar uyandım.

Ben de bunun ne kadar güzel olduğunu hissettim.

Kapalı gözlerimin ardında, içeri giren loş ışık söndü. Sonunda, onun varlığının odayı terk ettiğini hissettim.

Kapıyı kapatmadı.

Gözlerimi karanlığa açtım.

Yemekten önce Benny'ye bir puan. Yemek sırasında ve sonrasında bana bir puan. Bunun nedeni, her ikisinde de (çoğunlukla) sessiz muameleyi sürdürmeyi başarmış olmamdı.

Sessiz muamele benim kadın cephaneliğimde bulunan bir silah değildi. Annem Alman, Polonyalı ve Fransız soyundan geliyordu, muhtemelen birkaç şey daha eklenmişti.

Ama babam yarı İtalyan'dı ve onun nasıl biri olduğunu düşününce ve belindeki diğer tüm meyvelerdi, İtalyan kanı açıkça baskındı.

Bu da benim asabi, sabırsız ve dramaya yatkın olduğum anlamına geliyordu.

Sessiz muameleyi yönetmek, o kadar ileri gitmek ki Benny'nin turtasından ilk ısırığımı aldığımda inliyordum (uzun zaman olmuştu, belki de yanılmışımıdır, ama o anda Vinnie'ninkinden iyi olduğuna yemin edebilir), bir başarıydı.

Bir Bianchi turtası, Vinnie Bianchi Senior'un kendisi tarafından daha iyi zamanlarda, tek bir gizli malzemesi yoktu. Hamur değildi. Sos değildi. Peynir de değildi.

Hepsi bu kadardı.

Rendelenmemiş ve etrafa saçılmamış peynir dışında hepsi ev yapımıydı. Bufalo mozzarella topundan dilimlenmiş ve hafif, pürüzsüz, sütlü iyiliğini biraz baharatlı tarafa eğilen keskin kırmızı sosun içinde eritmek için serilmiş ve tava tarzı veya elle atılmıştır.

Bir Tanrı olduğunu ve O'nun İtalyan olduğunu bilmenizi sağlayan kabuk.

El yapımı bir tarta yapıp mutlu olabilirdim. Ama ben Chicago'luydum.

Her şey tavayla ilgiliydi.

Ve hiç kimse Vinnie's Pizzeria'dan daha iyi tava pizza yapamazdı.

Elbette Uno's ve Due's'in erdemlerini övenler de vardı.

Yanılmışlar. Vinnie'ninki en iyisiydi.

Şimdi Benny's en iyisiydi.

Chicago usulü tavada pizza turtasıyla ilgili mutfak becerilerine duyduğum büyük memnuniyeti onunla paylaşmadım.

Sadece yedim ve ağzımı kapalı tuttum.

Benny yemeğini bitirdikten sonra, ama ben bitirmemiştim, masadan kalktı ve garajına gitti. Telefonumla geri geldi.

Onu yanımdaki masaya koydu ve "Bir arkadaşını ara" dedi.

Ona ters ters baktım. O da bana sırtıttı. Telefonumu kaptım ve arkadaşım Asheeka'yı aramamı izlemek için oturdu.

Asheeka, Vinnie fiyaskosundan sonra tanıştığım, birlikte çalıştığım bir kadındı. Arkadaş olduk ve o da benim hikaye.

Tecrübe edindikçe, Chicago'nun mafya eşleri ve kız arkadaşlarıyla ilgili bir reality şovda yer alabileceğimi sonradan öğrenenlerle daha iyi olduğunu gördüm. Bunun nedeni Onları bunun ötesinde olduğuma ve daha akıllıca seçimler yapan daha iyi bir insan olma yolunda ilerlediğime ikna ettim. Hiçbir seçim yapmadığımı görünce

O gün ne giyeceğimin dışında, hayatımı sessiz ve erkeksiz yaşarken, bu gerçek oldu.

Asheeka beni hastanede iki kez ziyarete gelmişti ve sabahları duş alırken yanımda olmak için can atıyordu. Bu senaryonun Benny'de kalma kısmıyla ilgili biraz endişeliydi ama ses tonumdan o anda bu konu hakkında konuşamayacağımı anladı ve konuyu kapattı.

Asheeka'yı aramamın nedenlerinden biri de buydu. O çok Tatlı, çok cömert, çok komikti ve şimdiye kadar sahip olduğum hiçbir kız arkadaşım gibi ipucu alabiliyordu. Yirmi adım öteden bir göz hareketini ya da bir saç hareketini okuyabilirdi. O bir efendiydi ve bu nedenle Benny's'de olmam konusunda baskı yapmadı çünkü oradan ayrılmak için ona ihtiyacım olduğunu biliyordu.

Yalnız.

Sabah hepsini ona vereceğimi de biliyordu.

Görüşmeden sonra Benny telefonuma el koydu.

Ona izin verdim, masaya oturdum ve bulaşıkları yıkamasını izledim, keşke Benny'nin bulaşıkları yıkamasını izlemeseydim, çünkü onun nazik olabileceğini, talimat alabileceğini, bir şeyler yapabileceğini bilmeme gerek yoktu.

Harika pizza yapardı ve bulaşıkları yıkardı. Rüyadan fırlamış bir adam gibiydi.

boynunu öpmek ve sonra diğer yerlerini öpmek ve rüyalarınızda uydurduğunuz erkekler belli ki bunları karşılayamıyordu.

fırsatlar.

Bulaşıkları yıkarken onu izlerken bunları düşünürken, işini bitirmesine yakın, "Bu gece iznlisin çünkü büyük bir gün geçirdin. Yarın, kışın benim yanımda yardım edecek."

Benny ile bulaşık yıkama fikri tuhaf bir şekilde çekiciydi. Bu yüzden düşünmeyi bıraktım.

Benny bulaşıkları bitirdi ve bana yukarı çıkmamı söyledi. Yukarı çıktım. Çünkü çok yorgundum ve uzanmama izin verdiği tek yer orasıydı. Onunla başka bir tartışmaya ihtiyacım yoktu. Bu konuda pek iyi değildim. Yeniden toparlanmak için bir şansa ihtiyacım vardı.

Çantamı alıp yukarı çıktı, banyo kapısının yanında yere bıraktı ve emirler yağdırmaya devam etti.

"Yatmaya hazırlan, *Cara*."

Sonra da gitti.

Gerçekçilikten çok umutla çantama gittim ve incelediğimde umutlarımın yıkıldığını gördüm.

Gina'nın bana aldığı gecelik ve bornoz oradaydı. Külotlar ve arkadaşım Jamie'nin almak için evime gittiği banyo malzemeleri oradaydı. İçinde cüzdanım ve telefonum olan çantam yoktu.

Yatmak için hazırlandım, sonra yatağa girdim ve yorganı boynuma çektim.

Ben on dakika sonra bana katıldı.

Kumandayı çıkardı ve ne izlemek istediğimi sordu.

Sessiz davranmaya kararlı ve şimdiye kadarki performansımdan memnun bir şekilde hiçbir şey söylemedim.

Ben tekrar sordu.

Yine de bir şey
söylemedim.

Bir oyun buldu.

Hiçbir şey söylememeye devam ettim, öylece uzandım, gözlerim televizyondaydı, aklım sessiz yaşadığım halde dramın beni nasıl bulduğunu merak ediyordu.

İşte o anda Daniel Hart'ın Cal'ı hedef alarak saldırıya geçtiğini duyduğumu hatırladım.

Kadını dışında herkes tarafından Cal (kadını ona Joe derdi) olarak bilinen Callahan, Benny'nin kuzeniydi. Harika bir adamdı.

Vinnie Junior ve tüm Bianchi ailesi ile yakın olan iyi (uzak da olsa) bir arkadaşım, çoğunlukla

aile ama bunun dışında birçok başka sebepten dolayı.

Ve Daniel Hart, Salvatore Giglia'ya karşı savaş açan adamdı, bu savaş Vinnie'nin artık nefes almaması anlamına geliyordu.

Cal için işlerin kötü gidebileceği haberini alınca Benny'yi uyardım.

Bundan hemen sonra, her zaman yaptığım gibi, çılgına döndüm, dönmüş gibi davrandım, Cal'in ve yeni arkadaşının

Violet'in arkasından aptalca bir şey yaptı ve sonunda bana vur emrini veren adamdan başkası tarafından vurulmadı.

Erkek arkadaş.

İşte dram beni böyle takip etti. Onu
aramaya başladım.

Bu rahatsız edici farkındalıktan kısa bir süre sonra, uyumak ve bunu horlamadan yapmak için dikkatlice yan tarafıma kıvrıldım. Bundan kısa bir süre sonra uykuya daldım.

Şimdi, şimdiydi.

Benny Bianchi'nin evindeydim, Benny Bianchi'nin yatağında tek başımaydım ve Benny kendini yere atmıştı. Nerede durduğunu biliyordum. Ne istediğini biliyordum. nerede olduğunu biliyordum.

Ve oraya asla gitmeyeceğimi biliyordum.

İstemediğim değil. Bunun için cehenneme gidecektim ama Benny de Shakespeare de yanılmamıştı. Bu özel bayan

çok fazla protesto ediyor.

Karanlıkta, Benny'nin yatağında, oraya gidemezdim. Gitmem gereken yere gitmeliydim.

Bu da yeni bir plan oluşturmaktı.

İçimde iyi bir mücadele verecek güç olmadığını biliyordum - bu mücadele benim normal mücadelemdi, tamamen drama, histeri, bağırma ve sonunda elde etmekle ilgiliydi.

Beklemek ve yavaş, hesaplı bir mücadele vermek zorundaydım - bu sessiz kalmak ve ihtiyacım olanı elde etmek için erken teslim olmakla ilgiliydi.

Bitti.

Bu yüzden Theresa'yı görmeli, bana annelik yapmasına izin vermeli, ona ihtiyacı olan ve olması gereken affı vermeliydim. Aynı şey Vinnie için de geçerli.

Ve bu arada, Benny'nin bizim için bir gelecek olduğu fikrinden vazgeçmesini sağlamanın bir yolunu bulmalıydim.

Yoktu.

İyi bir adamdı. Terbiyeli. Güçlü. Sadık. İşe girdi.

Aile şirketi sadece babası istediği için değil - babası için bir anlamı vardı ve babasına saygı duyuyordu - ama Benny tamamen aileyle ilgiliydi ve yaptığınız şey buydu. Little'ı işletiyordu.

Lig. Bir ev satın aldı ve birlikte sağlam bir aile kurabileceği ve iyi bir yuva kurabileceği iyi bir kadın aramaya başladı.

O iyi kadını bulmayı hak ediyordu. Sadece o ben değildim.

Ama Benny'yi buna ikna etmenin bir yolunu bulmalıydim.

Ve bunu yapardım. Çünkü ben çeyrek İtalyan'dım, yani sadece asabi, sabırsız ve dramatik değil, aynı zamanda deliydim de-İnatçı.

Ve bunu yapardım çünkü Benny iyi bir kadına sahip olmalıydı. Bu da benimle işi olmadığı anlamına geliyordu.

Üçüncü Bölüm

Tatlı ve Baharatlı

"Francesca, bebeğim, ."

Benny'nin sesi -derin, rahat ve tatlı- kulağımdaydı, ağzı o kadar yakındı ki dudaklarının oraya fısıldadığını hissedebiliyordum.

Gözlerim faltaşı gibi açıldı ve acıyı hemen hissettim. için hafifletmek için yanımdan sırtıma doğru kaydım. Benny yanımdaki yatağa oturdu ve diğer tarafımdaki bir eline yaslanarak bana uyum sağlamak için yer değiştirdi. Sırt üstü yatmak için bükümümü çözerken, horlayan bir kadın olmanın, horlayan bir kadın olmaktan daha iyi olduğunu aklıma not ettim.

Bu tür bir acıyla uyanmak.

Hâlâ yarı uykulu olduğum için bunu gizleyemiyordum ve Benny mırıldandığında bunu anladım: "Sana kahve getirdim. Senin kız alt katta. Az önce

gösterdi. Onu biraz su ve bir hapla yukarı göndereceğim."

Ona odaklandığımda saçlarının uykudan dağılmış olduğunu, gözlerinin sıcak ve uykulu olduğunu, beyaz tişörtünü giydiğini gördüm.

Asheeka onu uyandırmıştı. Asheeka kapıyı açarken tüm bunlardan nasibini almıştı. Bu nedenle, Asheeka'yı bir kaçış planına dahil etme seçeneği hala açık olsa bile, muhtemelen bunu kabul etmezdi, Şu anda Benny'nin yatağı olan şeyi işgal ettiğimi bildiği için yardım etmek için parmağını bile kıpırdatmazdı, çünkü bunu istediğim için deli olduğumu düşünürdü.

"Yataktan kalkıp banyoya gitmek için yardıma ihtiyacın var mı?" Benny sordu ve o zaman acımı *gerçekten* saklamadığımı anladım. Çünkü ben de kendimi kaskatı hissediyordum, sanki bir santim daha hareket vücudum kırılacakmış gibi ve denemek istemiyordum.

Sabahları bu şekildeydi. Aklım başıma geldikçe, biraz hareket ettikçe, ve en önemlisi içime biraz uyuşturucu aldıkça daha iyi oldu.

Bu şekilde uyanmayacağım zamanı dört gözle bekliyordum. İyiye gidiyordu. Ama aynı zamanda zaman alıyordu.

"I-" Reddetmeye başladım, sadece Benny olduğu ve onun yardımına ihtiyacım olmadığını ya da açıkça belirtmek istediğim için değil, herhangi biri olsaydı da aynısını yapacağım için.

Bu bir gurur . Aptalcaydı. Ama o bendim.

Benny reddedeceğimi biliyordu ve bunu yapmama izin vermedi. Tekrar yer değıştirdi, bir kolunu belime doladı, dikkatlice hareket ettirdi beni de onunla birlikte. Yataktan çıktı, bunu yaparken beni yorganın altından kaydırdı.

Bana gelince, o bunu yaptığında, içimde saklamaya çalışacak bir şey olmadığı için açıkça irkildim.

Ayaklarım yerde, yanım Benny'ninkine yakın, kolu belime dolanmış, diğer eli

kalçama yerleşti. Ağırlığımı taşıyor ve aynı zamanda beni sabitliyordu.

"Seni banyoya kadar taşırdım ama bunu kendi başına yapmaya alışmalısın," dedi nazikçe.

Ona baktım ve başımı salladım çünkü haklıydı. Yakında yalnız kalacaktım ve buna çeşitli alışmam gerekiyordu.

O da başıyla onayladı, dudakları yukarı kalktı, gözleri ısındı. Sonra bizi banyoya doğru götürdü. Beni içeri sokup lavaboya götürdü ve elimi tezgâha koyana kadar beni tutmaya devam etti. zaman bile, tutuşu sadece gevşedi. Beni .

"İyi misin?"

Gözlerimi tezgahın üzerindeki elimden ayırmadım.

"Evet." "Francesca."

Gözlerimi onunkilere diktim.

Bunu yaptığım anda elini hafifçe çeneme dayamak için kaldırdı ve eğildi. Dudaklarını elmacık kemiğime değdirdi, elmacık kemiğimden ayrıldıklarında başparmağı kayarak dokunmak istercesine dokundu Orayı mühürle.

Ve sonsuza kadar orada kalacağını bildiğim için acıyı tamamen unuttum.

"Senin kızı yukarı göndereceğim."

"Tamam," diye fısıldadım.

Hareket etmedi. Sadece gözlerimi tuttu, ben de onunkilere baktım ve nefesimi tuttum.

Sonra başparmağı tekrar kayarak alt dudağımın kenarında gezindi. Ayak parmaklarımın kıvrıldığını, parmaklarımın kıvrıldığını ve son olarak karnımda bir kıvrılma hissettim acı ile ilgisi olmayan bir şey.

"Sabahları çok tatlı oluyor," diye mırıldandı.

Aman Tanrım. Kesinlikle bunu yapacaktı. Avantaj sağlıyordu. Zil bile çalmadan önce yalamaya başlamıştı.

"Ben-"

"Tatlı ve baharatlı. Bir erkek daha ne isteyebilir ki?"

Oh Tanrım.

Ben daha tek kelime edemedi başparmağıyla dudağımı bir kez daha okşadı, koluyla beni sıktı ve sonra beni bırakıp odadan çıktı.

* * * * *

Benny'nin banyosundaki lavabonun başında bir çift iç çamaşırı ve sütyenle duruyordum, Asheeka'nın üzerime bantladığı yeni bandajım cildimi kaplıyordu

Göğüslerimin birkaç santim altında, hafifçe sağa doğru.

Elimde rulo fırçam vardı ve Benny'nin saç kurutma makinesinin ısıyla kalın bir tutam siyah saç patlatıyordum.

Benny'nin neden bir saç kurutma makinesi olduğunu düşünmememe izin vermedim. Bunu yapmadım çünkü Benny'nin neden saç kurutma makinesi olduğunu biliyordum.

Bildiğim ilk şey, bunun Benny için olmadığıydı.

kişisel kullanım. Asheeka, ben duş alırken Benny'nin banyo dolaplarının envanterini kendini (ve beni) eğlendirmişti. Biz saç için ürün kullandığını öğrendi.

Bu şaşırtıcı değildi. O kadar saçla hükmedecek bir şeye ihtiyacı vardı. Yine de (Asheeka gibi) çok pahalı olan ve sadece şu mağazalardan alınabilen bir tasarımcı markası kullanmasına biraz şaşırdım lüks salonlar. Bu pek Benny'ye benzemiyordu.

Ama saç kurutma makinesi Benny için değildi. Muhtemelen jöleyi saç ıslakken sürmüş, saçını yaparken baştan savma bir iş yapmış ve çoğunlukla umursamadığı için, kısmen de Çünkü ne kadar yarım yamalak yaparsa , o kadar harika saçları vardı ki, iyi görünecekti.

Benny'nin banyo aynasının önünde durduğunu, muhtemelen dikkatsizce uzun, güçlü parmaklarını saçlarında ezbere gezdirdiğini ve bunu beline sardığı havludan başka bir şey olmadan yaptığını düşünmedim.

Hayır, bunu kesinlikle düşünmedim.

Düşündüm ki, birçok kadının yaşadığı kesin bir şeydi. o yatak odasında ve dolayısıyla o banyoda. Biri ya saç kurutma makinesini bırakmıştı (bu daha büyük bir olasılıktı) ya da o banyodan geçen ve saç kurutma makinesine ihtiyaç duyan tüm kadınları düşünerek bir tane almıştı (bu pek olası değildi).

Başka bir kadının saç kurutma makinesini kullandığım için biraz sinirli bir şekilde düşünüyordum ve bunu saçımı yaptığım gerçeğini çalışarak yapıyordum. Zihnimin oraya gitmesine izin verirsem (ki ne yazık ki yaptım), kendime benim yaptığımı söyledim (yaptığım başka bir şey).

Hastaneden çıkmıştım. Kendime dönme zamanıydı ve ben saçımı yapan bir kızdım. Büyük yaptım. Çok fazla ürün kullandım. Isıya koruma için kremler, kabarmayı önlemek için yağlar, kabarıklık ve hacim için köpükler, tutuculuk için spreyler kullandım. Dalgalandırdım. Kıvırdım. Karıştırdım. Düzgün durması için bir bukle üzerinde on dakika çalışabilirdim.

Ama bunu yapmıyordum... kesinlikle yapmıyordum... çünkü Ben Bianchi beni bir buçuk hafta boyunca bok gibi görmüştü ve şimdi düzgün görünmek için elime bir fırsat geçmişti.

Jamie bile bunun benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordu, bu yüzden çantamı hastaneye getirdiğinde tüm eşyalarımı da eklemişti. ürünlerim, alay tarağım ve rulo fırçam.

Ne yazık ki makyaj konusunda başarısız olmuş, sadece nemlendiricimi, pudramı, tek bir ton allığımı (evdeki makyaj çekmecemde en az on iki tane varken) ve maskaramı getirmişti.

Makyaj kısmını daha önce yaptığımda, idare etmek zorunda kalmıştım.

Ben'in çekmecesinde yuvarlanıp duran tek tüp dudak parlatıcısı (Asheeka'nın raporuna göre, renk tonu: "Berry Promising"), siyah berber tarakları, nedense kutusuz kalmış yara bantları, tırnak makasları, çöpe atılması gereken kullanılmış jiletlerle yetinmek istemedim. çekmece, şişeden çıkan rastgele haplar ve benzerleri.

O dudak parlatıcısı kesinlikle Benny'nin değildi.

Daha sonra, yalnız kaldığım bir anda, doktorumun emrettiği şeyi yapardım: biraz egzersiz yapardım, banyoya giderdim, dudak parlatıcımı alırdım, yatak odasına giderdim ve pencereden dışarı atardım.

Saç kurutma makinesini kapattım, leğenin üzerine koydum ve rulo fırçayı kullanarak o anda kurutmakta olduğum kilitle oynadım.

"Bunu söylemek bana acı veriyor bebeğim," diye başladı Asheeka, klozet kapağına oturup beni izlerken. "Şu çocuğun görünüşüne bakılırsa, benim üç ağabeyim var. Ağabeylerimin de kendi ağabeyleri var. Alt kattaki adamın pazularına bakılırsa, üst kattaki adamın diğer şeylerinden bahsetmiyorum bile, kendi başının çaresine bakabilir. Elindeki kadını almak için on siyah adam kapısına dayandı.

Evinden tutsak olarak çıkarılırsa, bunun onun için pek de iyi olmayacağını düşünüyorum."

Asheeka uzun boylu, iri göğüslü ve bol ganimetliydi; kısa, düzleştirilmiş, dişlerine kadar şekillendirilmiş saçları ve bir erkek bulup bebek sahibi olmasını dilemenize neden olan gözleri vardı çünkü çocukların görmeye ihtiyacı vardı. Doğumundan ölüm döşeğinde onlara attığı son bakışa kadar onlara yönelttiği şefkat.

Ayrıca o sabah benimle ilgilendiği için işe geç kalacağını söylemek için iş yerini aradı. Benny'nin banyosunun envanterini çıkarmadığı zamanlarda, yakında eski olacak patronumun yarım saat ya da üç saat geç kalmasına aldırmayacağını hatırlatıyordu, Çünkü benimle görüşüyordu.

Bunun nedeni Asheeka'yı sevmesiydi. Bu aynı zamanda beni sevdiği içindi.

Beni kısmen sevdiğini biliyordum çünkü pantolonuma girmek istiyordu.

Beni daha çok satış ekibindeki en iyi satış elemanı olduğum için seviyordu. İstifamı verdiğimde ağlayacak sandım.

Bunu anlamıştım. Sıcak bir maldım. Satabilirdim. Bu bir yetenektir. Yetenekliydim, bunu ben bile kabul etmek zorundaydım.

Her şey yirmi yaşında araba satarak ilk işime girdiğimde başladı. Beni işe alan adam bunu bir şaka olarak yapmıştı. Araba satmaya çalışmamı izlemek ve başarısız olduğumda çocuklarıyla benimle dalga geçmek istiyordu.

Birçok araba satıcısının anlamadığı gibi onun da anlamadığı şey, arabalardan gerçekten anlayan bazı kadınlar olduğuydu ve o biri de bendim.

Anlamadığı bir başka şey de, bellerine bağlı ve ikisi adına konuşan bir erkek olmadan kendi başlarına araba satın alan başka kadınların da olduğuydu. Bu kadınlar güvenebilecekleri, ilişki kurabilecekleri, kendilerini becereceğini düşünmedikleri birini istiyorlardı ve bu da bendim.

Anlamadığı bir şey daha vardı: Gözlerime sert davranmıyordum, satış yapmak için flört etmekten çekinmiyordum ve erkek nüfusunun yüzde doksan sekiz nokta yedisi penisleriyle düşünüyordu.

Ben de öldürdüm.

Ama o işte uzun süre kalmadım, çünkü o bir pislik. Ona göstermiş olmama ve bu konuda övünmek ve her ay satış panosunun zirvesine çıkmak ve çalıştırdığı iyi çocuklara bu konuda övünmek için iyi bir zaman istememe rağmen, hayır Kimse bir pislikle vakit geçirmek istemez. Başka bir bayi teklif yaptığında, kabul ettim.

Sonra yeteneklerimi fark eden ve beni işe alan büyük bir ofis malzemeleri işletmesinin sahibi olan bir adama bir araba sattım. Daha sonra hastane malzemeleri satan şimdiki patronum tarafından avlandım.

O zamandan beri, kelle avcıları sık sık beni cezbetmek için yanıma geliyorlardı.

Aptalca nedenlerle kaldım, beni istemeyen bir hayata tutundum.

Ama iyi nedenlerle de kaldım. İşimi seviyordum, daha iyisini yapıyordum. İyi para kazanmaktan çok, harika müşterilerim vardı, pantolonumun içine girmek isteyen ama yine de bana saygı duyan bir patronum vardı ve neredeyse tüm iş arkadaşlarım Arkadaşlar.

İki ay önce Indianapolis'teki bir ilaç şirketi bana yaklaştı ve reddedemeyeceğim bir teklif yaptı. İlaç satış deneyimim olmasa da hastane satış deneyimim vardı.

Tecrübeliydim, bu yüzden işi ve oyuncuların bir kısmını biliyordum. Kendi takımımın başında olacaktım ve temel maaşım neredeyse Şu anki maaşımın iki katı. Ekibimle birlikte ele alacağımız alan çok genişti ve bu da seyahat anlamına geliyordu; bu da hoşuma giden bir fikirdi.

Kaçış kapağı açıldı, ben de kayarak geçmeye karar verdim.

Ama patronumu, müşterilerimi, iş arkadaşlarımı ve özellikle de Asheeka'yı özleyecektim.

Fırçadaki saçlarımı bir başka ısı patlaması için hazırladım, gözlerimi aynadaki Asheeka'ya diktim ve ona, "Bunu sen yap, yaşlı Bayan Zambino bowling topuyla evinden çıkacak. Seksen iki yaşında olabilir ama o topla çok yetenekli. Bu yüzden kardeşlerin ve *onların* kardeşleri için çok iyi gideceğinden emin değilim."

Bunu teslim ettikten sonra saçıma ısı uyguladım.

İşim bitip yeni bir bölgeye geçtiğimde Asheeka "Senin için endişeleniyorum" dedi.

Bunu o söyledi, biliyordum, çünkü o temiz filmi çekerken Benny'nin neyin peşinde olduğunu anlattım. O zamandan beri, zamanını bekliyordu, muhtemelen beni ne zaman tüm dikkatiyle. Böyle bir şey olmadığından ve eninde sonunda işe gitmesi gerektiğinden, her şeyi boş veriyordu.

Gözlerimi saçlarımdan ona çevirdim ve "İyi olacağım" diye güvence verdim.

"Böyle bir çocuk ikna edici olabilir," diye cevap verdi. Bunu biliyordum ve bundan çok korkuyordum.

"İyi olacağım," diye tekrarladım.

"Tatlım." Bana doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı ama gözleri aynada benimkilerden ayrılmadı. "Bir sonraki sorum yüz bakımı yaptırdıktan sonra şarap ve rahatlatıcı müzikle birlikte gelmeli ve saçımızı yaptırdık, ama bunu atmalıyım. Bu soru da şu: "Neden onun sizi ikna etmesini istemiyorsunuz?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve kıvrımlara ısı üfledim.

Kurutma makinesini kapattığımda Aşeka bana bakmaya devam etti. "Kaçınmak mı? Frankie Concetti'den mi? Her şeyi ortaya döken kızıdan mı?"

"O benim ölü erkek arkadaşımın kardeşi," dedim iki günden kısa bir süre içinde milyonuncu kez. Gerçi bu sefer ona zaten bildiği bir şeyi söylüyordum.

Başını salladı. "Neden oraya gitmek istemediğini anlıyorum. Bunu kesinlikle anlıyorum. Ama aşağıda o çocuğu gördüm ve bunu söylediğimde

Sadece yemek için yeterince iyi görüldüğünden bahsetmiyorum. Bana sana göz olmam gerektiğini söylerken tatlı ama kararlıydı. Beni kendi başına bir şeyler yapabileceğine ikna etmeye , ki bunu yapmanın akıllıca olmadığını düşünüyordum, hiçbir saçmalığına kanmadım. Ve o hapi sana içirmem gerektiğini, çünkü sen

Gururlu, inatçı ve acısını saklamaya çalışıyor." Durakladı, aynadaki gözlerimi bırakmadı ve sözlerini şöyle bitirdi: "O önemsiyor Frankie. A çok."

" bu değil," dedim ona. " ne?" diye sordu.

"Mesele şu ki, bu doğru değil," diye açıkladım.

"Mesele bu değil çünkü bu boğa hokeyi."

Kıvırcıklığımla oynadım ve daha fazla ısıyla patlattım çünkü bu konu hakkında *tekrar* konuşmak istemiyordum.

İşim bittiğinde, Asheeka hemen oraya geri döndü. "Kin tutuyorsun."

Aynadan ona tekrar baktım. "Uh...evet."

Başını iki yana salladı. "Onu ve ailesini sana davranışlarından dolayı sadece Tanrı yargılayabilir. Burada, dünyada, yapılacak en doğru şey affetmektir. Unutmak daha zor ve bu seninle uğraşacak, tatlım. Bu senin katlanman gereken bir yük ve affetmekle ilgili tüm mesele de bu.

Size o çarmıhı verdiler ve aynı zamanda affetmenin bir yolunu bularak onu taşımak zorunda olan sizsiniz. Bağışlamanın ilahi olmasının nedeni budur. Çünkü biri bize yanlış yapar, biz de onunla birlikte bu yanlışla yaşarız, ama onu bu yanlıştan kurtaracak gücü bulması gereken biziz. Kanca. Bunun için çalışırlarsa, isterlerse, ruhlarının daha az ağır olabilmesi için bunu onlara sunma gücüne yalnızca siz sahipsiniz. Ve yapılacak en doğru şey bu gücü kullanmaktır."

"Öyleyim. Buna çoktan karar verdim. Bu yüzden kardeşlerini bir araya getirme teklifini kabul etmiyorum. Onların iyileşmesine izin vereceğim.

ihlal," paylaştım bitirmeden önce. "O zaman ben gidiyorum." Aynada bana baktı.

Saçıma geri döndüm.

Kollarım yorulmuştu, uzun süren bir ağrım vardı.

Ayakta durmak ve hareket etmek ilaçlara yenik düşmeme neden oluyordu ve saçlarımdan vazgeçmem gerektiğini biliyordum.

Ama ben .

Asheeka başka bir şey söylemedi. Tam iksir sürdüğüm parmaklarımı saçlarımda gezdirmeye ve bir kat daha rimel sürmeye başlamıştım ki, yatak odasına girdi ve elinde bir Taze gecelik.

İç çamaşırlarımın üzerine çektim ve gerçekten çok şirin olduğunu gördüm. Dün gece seçtiğim bir tür kaftandı; dökümlü ve rahattı ama tam kapatıcıydı.

Bu elbisenin etekleri yüksek ve düşüktü; ön kısmı dizlerimin birkaç santim altına denk geliyordu, arka kısmı ise neredeyse ayak bileklerime kadar iniyordu. Yakası bele kadar iniyordu ve korsajında büzgüler vardı. ve göğüs dekoltesine dikkat çeken bir beli vardı. Ve son olarak, saçlarımla harika görünen parlak bir mercan rengiydi.

Sütyenimin yakasındaki turkuaz danteli görebiliyordunuz ama... her neyse. İlk kez sütyenimin ipuçlarını göstermiş olmayacağım, Ben ve Theresa da dahil.

"Güzel gecelik," diye gözlemledi Asheeka, geceliğe bir göz atarken. "Gina. Şirinlikten anlıyor," dedim ona.

"Seksi-sevimli," dedi bana.

Aynaya baktım. Göğüs dekoltesi seksiydi. Malzemesi yarı parlak ve yapışkandı.

Tanrım, çok seksiydi. Gina'nın içinde böyle bir şey olduğunu kim bilebilirdi?

"Şimdilik iyi olduğunu ve biraz dinlenmeye ihtiyacın olduğunu düşünüyorum," dedi Asheeka.

Ona döndüm ve ipucunu aldım.

Gitmesi gerekiyordu.

"Üzgünüm bebeğim, aklım başka yerde. Gitmen gerek."

"İstediğin kadar kalabilirsin ama evet. Satılacak şırıngalar var ve onları satma konusunda bir kız eksliğimiz var."

Sırıttım.

Yoldan çekildi ve bir kolunu kapıya doğru salladı.

Davetini kabul ettim ve o yöneldim. Yatak odasına girdiğimde hiç vakit kaybetmeden çıkardım, yatağa uzandım, yastıkları arkama sıkıştırdım, vücudumun üst kısmını geriye yasladım.

Bu çok daha iyiydi.

"Bu gece gelmemi ister misin, arkadaş ve tampon?" Asheeka sordu ve ben de ona baktım.

Buna bayılırdım. Çok tatlıydı ve çok yardımcı olurdu.

Ama benim için işe geç kalmıştı ve onun gelmesine ihtiyacım vardı. en azından birkaç gün daha Benny'nin yanında kalacağım. Bunu yapmama gerek yoktu.

tüm zamanını ve iyiliğini emdi. İşaretlere borçlu olmaktan hoşlanmıyordum ve taşındığım için onları araması için çok fazla fırsatım olmayacaktı.

"İyi olacağım," diye cevap verdim.

"Bunu söyleyip duruyorsun ve buna inanmamı istediğini biliyorum, ama söylemeliyim ki tatlım, emin değilim."

Ona bir yüz ifadesi verdim ve o da bana sırtarak karşılık verdi. Sonra eğildi, elimi tuttu ve sıktı.

"Bana ihtiyacın varsa, beni nasıl elde edeceğini biliyorsun."

"Evet, bebeğim. Evet bebeğim. Ve inanamayacağın kadar minnettarım. Teşekkür ," diye cevap verdim.

Beni dışarı çıkmadan önce bir kez daha sıktı ve gülümsedi.

"Sonra görüşürüz!" O

seslenirken ben de

seslendim. "Görüşürüz kızım!"

diye karşılık verdi.

O gittiğinde, Ben'in kumandayı bırakıp bırakmadığını görmek için komodine baktım.

O yapmadı.

Bunda yüksek sesle kıkırdama isteği uyandıran bir şey vardı.

Belki *de* televizyon taktığım işe yaramıştır.

Benny içeri girdiğinde *Vogue*'a uzanıyordum. Bunu yaparken onu izledim. Ayrıca bir metre ötemde durup gözlerini bana dikmesini de izledim.

"Bu sabah saçıma saldırdım," diye ilan ettim. "Bu en iyi günlerde bile üstesinden gelinmesi zor başarı, bu yüzden Müdür Bey, eğer beni kahvaltı için kantine gitmeye zorlayacaksanız, öğle yemeğine kadar aç kalmam gerekecek."

Ben hiçbir şey söylemedi.

Konuşmaya devam ettim. "Bana yiyecek bir şeyler ve biraz daha kahve getirirsen sana on beş dakika iyi davranırım."

Ben hâlâ konuşmuyordu.

Ben de izin verdim, "Tamam, yirmi."

Benny ellerini kalçalarına koydu ama tek kelime etmedi.

Devam ettim. "Kumandayı da geri getirebilirsin. Dün gece tezgahında Entenmann'ın kahveli kekini gördüm. Bir dilim için bütün gün televizyonunla uğraşmayacağım."

"Sana söyledim, seks yapamazsın. Doktorun emri."

"Ne?" diye sormadan önce söyledikleri karşısında şaşkınlıkla başımı salladığımı hissettim.

"Bebeğim, seni becermemi istiyorsun, bana kocaman saçlar, çıkarmak istemeden önce göğüslerini örttüğünü görmek isteyeceğim bir sutyen ve ten ver."

Midem kasıldı ve kötü bir şekilde değil. Ama...

Deli miydi o?

"Ne?" Bu sefer daha yüksek sesle sordum.

"Aslında, seni becermemi istiyorsan, nefes almalısın. Seni hemen becermemi istiyorsan, bana o saç ve sutyeni göster ve biraz tenini göster."

Gözlerimi kısmıştım. "Neyin var senin?"

"Bütün bunlarla oyun oynuyorsun" -eliyle bana doğru bir işaret yaptı - "Yankı ."

"Benny, sen neden ?" Bilmek istedim.

"Saç, sütyen, gecelik, ten," diye saçma (ve tekrarlayan) bir cevap verdi. "Bu geceliği bana Gina aldı, Ben," diye bilgi verdim ona. "Bu bir gecelik gibi. elbise."

"Yapışkan ve teni gösteriyor," diye beni bilgilendirdi.

"Farklı seçeneklerim olsun diye beni eve götürmediğine göre, tek biri bu," diye verdim.

"O zaman annemi farklı seçenekler bulması için evinize göndereceğim."

Evdeki gecelikler çok daha sıkı olduğu ve çok daha fazla ten gösterdiği için bu boşuna bir angarya olacaktı.

Bu nedenle, "Aslında, temel içgüdülerinizi kontrol edemiyorsanız, onu Macy's'in büyükanne bölümüne göndermelisiniz" tavsiyesinde bulundum.

Ne demek istediğimi anladı ve çenesi sertleştiğinde bunu anladım. "Bunu benimle uğraşmak için mi yapıyorsun?"

"Seninle nasıl uğraşayım?"

"Dalga geçiyorum, bebeğim. Lanet bir GSW'den sonra iyileşen bir alay, Bu da demek oluyor ki, alay ettiğin için alman gereken dersi sana veremem."

Kanımın ısınmaya başladığını hissettim ve bu sefer kötü bir şekilde.

"Ne, son bir buçuk haftada yaptığım ve söylediğim her şeyde, seninle dalga geçtiğim izlenimini verir mi, Benny Bianchi?" Tersledim.

"Yatağında yatıyorsun, giyinmişsin, görünüyorsun."

"Saçımı yaptım ve gecelik giydim!" Şimdi bağırıyordum.

"Kesinlikle," diye karşılık verdi.

"Bu konuşmayı gerçekten yapıyor muyuz?" Alaycı ve aynı zamanda yüksek sesle sordum.

"var mı?" sordu. Oh lanet olsun.

Varmış.

Bildiğim için ters ters baktım.

Benny bakışlarımı okudu, ellerini kalçalarından indirdi, çantama doğru yürüdü ve çantamı karıştırıp bornozumu çıkardı.

Sonra yatağa doğru yürüdü ve onu kucağıma bıraktı, ardından da "Annem geliyor" dedi.

Gözlerimi kapattım ve kızgın olmayı unuttum çünkü panik kalbimin etrafında toplanıyordu.

"Seninle iyi geçinecek Frankie," dedi Benny.

Paniklediğim şey . Havalı olacaktı.

Tatlı. Nazik. Anaç. Tüm bunlar olurken kendini kötü hissediyordu çünkü ve bunu gün ışığına çıkaran olağanüstü bir şey oldu. Ve onun kötü hissetmesi benim de kötü hissetmeme neden olacaktı. O zaman Onun tüm iyiliğini kabul etmek zorundaydım, tekrar vazgeçmek zorunda kalacağımı bilerek, bu sefer benim seçimim.

Yatak çöktü ve gözlerim açıldığında Benny'nin yine kalça kalçaya oturduğunu gördüm.

"Bunun senin için neden bu kadar zor olduğuna dair bana bir ipucu verebilir misin bebeğim?" diye sordu, sesi daha az sinirli geliyordu.

"Hangi kısmı?" diye

sordum. "Herhangi biri,"

diye yanıtladı.

Sonunda sorusunu "Hayır," diye yanıtladım.

"Oraya girmeme izin vermeyeceksin, birazcık bile." Bunu bir gerçek olarak ifade etti, ancak ben bunu bir açıklama olarak almaya karar verdim.

Onaylama.

"Hayır, ," diye kabul ettim.

"O zaman orayı kazmam gerekecek."

Bir nefes aldım.

Benny orayı kazıyor.

Tanrı cidden benden nefret ediyordu.

Planımı uygulamaya koyma zamanı gelmişti ve ben de .

"Ailen beni suçladı. Bana sırtlarını döndüler. Ben hepinizi sevdim. Bu acıttı. Bazı şeyler değişti. Bunu anlıyorum. Ama onlar Ben vurulduktan sonra iyileşirken değişti, Ben. Bunu almalısın. Theresa'ya bir şey demem. Vinnie Senior ile oturacağım. Ve bunu atlattıktan sonra, sen ve ben konuşacağız. Ama beni biraz bırakmalısın. Bu senin için kolay değil. Benim için nasıl hissettirdiğini düşün."

Daha yakına eğildi ve "Zor oldu mu?" diye sorarken hiç de sinirlenmiş görünmüyordu.

Öyleydi.

Kesinlikle.

Ve zaman , sonunda öldürene kadar daha da zorlaşacaktı.

Ama daha kötüsünü yaşamıştım. Daha kötüsünü de yaşayabilirdim.

Ya da en azından ben öyle umuyordum.

"Evet, Benny. Bu çok zordu. Mesele de bu zaten."

Eğildi, karşı tarafımdaki yatakta bir eline yaslanırken, boştaki eliyle elimi tuttu ve sıkı üst karın kaslarına tutmak için kaldırdı.

İşte oldu. Hemen oldu. Elim Benny'nin hiç keşfedemediğim sıkı karın kaslarındaydı. Daha da kötüleşti.

"Sana başka bir şey gelmeyecek Frankie, buna söz verebilirim," dedi yumuşak bir sesle.

Yanıliyordu. Hiçbir zaman yoluma çıkan iyi bir şey olmadı. Eğer iyi bir şey elde edersem, onu kaybederdim. Bu benim hayatımdı. Bununla yaşamayı öğrenmiştim. Hoşuma gitmiyordu ama başka seçeneğim yoktu.

Bunu paylaşmadım. Bunu kendi başına , onu aydınlatmayacaktım.

Elimi sıkı ve karın kaslarına daha sıkı bastırdı. "Kendini açarsan, şimdiye kadar yaşadıklarının en iyisi olduğunu görebilirsin."

Ne vaat ettiğini bilmiyordum ama çeşitli nüansları olduğunu hissediyordum. Ayrıca haklı olduğunu da hissediyordum. bu nüanslar.

Sorun şu ki, sahip olabileceği en iyi şeyi bulmalıydı ve bunu benden alamazdı.

"Artık konuşmayı kesebilir miyiz?" Rica ettim.

Gözleri yumuşadı ama dudakları "Evet. Bu konuda. Gidip sana biraz kahveli kek getireceğim ama ondan önce sana bunun nasıl olacağını anlatacağım."

"Bunun" ne olduğunu bildiğime dair bir his vardı içimde ve itiraf etmeliyim ki bir planı olduğu için minnettardım. Bu muhtemelen bir emir olarak gelecekti, bu da can sıkıcı olacaktı, ama hazırlıklı olmalıydım ve ne .

"Buraya geldiğinde annemi yukarı çıkaracağım. yapması gerekeni yapacak ve ben de başlangıçta burada seninle olacağım. Sonra restorana gitmem gerek. Yapmam gereken evrak işleri var ve sen buradayken babam geceleri beni idare ediyor. O işleri kendi bildiği gibi yapar. Ben de kendi bildiğimi yaparım.

Açıkçası ben kendi yolumu daha çok seviyorum. Mutfağıma mahveder, ben hallederim. Ofisteki sistemimi mahvederse, bu hiç iyi olmaz. Bu yüzden

Boka bak. Annem kalacak. Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Bu iyi bir plandı, en iyi yanı da bu sırada Benny'den uzak kalacak olmamdı. Theresa'yla uğraşmayı her Benny'ye tercih ederim. "Anladım. Ama sadece söylüyorum, eğer şu saatte restoranda olman gerekiyorsa gece, burada yalnız iyi olacağım."

"Burada yalnız olacaksın ve çevireceksin. Yani öyle bir şey olmayacak."

İçinde bulunduğum tehlikeli ruh halini korumak için cevap vermemeye karar verdim.

"Yani, bu planı kabul ediyor musun?" diye sordu.

"Başka seçeneğim var mı?" diye sordum.

"Hayır," diye cevap verdi.

"O zaman evet, bu plana varım." Bana gülümsedi.

Benny Bianchi'nin yatağında tatlı bir gecelikle uzanabileceğim, onun yakınımda oturduğu, elimi gergin karın kaslarına doğru tuttuğu, bana gülümsediği bir hayatı özlemek için kendime bir nanosaniye izin verdim ve ne

ben o boku kapatmadan önce, o hoş tesadüfte yapmakta özgür olacaktı.

"Kumandayı pastamla birlikte getir," diye emrettim.

"Baharatlıya dönelim," mırıldandı, hâlâ gülümsüyordu.

Baharatlı severdi. Akıllı davranıyor olsaydım, ona baharatlı vermezdim. Ama ben Francesca Angelica Concetti'ydim. Bu bana göre değildi.

"Buraya iyileşme sürecimi tamamlamak için geldiğimi sanıyordum Benny. Beni açlıktan bunu yapamam."

O sıkı karın kaslarının sessiz kahkahasıyla titrediğini hissettim ve bu his çok hoşuma gitti. Çok fazla.

Tehlikeli derecede fazla.

Sonra elimi sıktı, bıraktı ve "Hizmetinizdeyim" diye mırıldanarak yataktan kalktı.

Bırakmalıydım, gerçekten . Ama yapmadım çünkü bu ben değilim.

"Bu noktada, basamakları olmayan ve çok daha küçük olan kendi dairemde olsaydım, kendi kahveli kekimi alabileceğimi belirtmek isterim."

"Haklısın," dedi bana bakmadan ve kapıya doğru yürürken. "Ama muhtemelen kahveli kek yemezsin."

"Hayır, Gina'nın bana ev yapımı ciabatta ile ciabatta tostunu yapmasını isterdim, bu arada o da bana zahmetsizce yatakta teslim ederdi."

"O zaman iyi ki buradasın," diye karşılık verdi kapıdan içeri girerken. "Entenmann'ın ufalanmış peynirli kahveli keki, Gina'nın ciabatta'sından bile daha iyi."

İşte oradaydı. Çenemi kapalı tutmalıydım. Çünkü o haklıydı.

* * * * *

Benny'nin yatağında yatıyordum, gözlerim televizyonda, elimde bir dilim kahveli kekin bulunduğu tabak, dün akşamki yemekle birleşince Ben'in beni aç bırakmaya niyetli olmadığını inkâr edilemez bir şekilde kanıtlıyordu.

Bunu Benny duş alırken yaptım.

İyiymiş, dinleniyordum, yemek yiyordum, taze bir fincan kahve Elimde kocaman bir dilim taze Entenmann's vardı ama acı çekmeyi diliyordum. Acı, duştaki Benny'yi aklımdan çıkarırdı.

Neyse ki duş kapandı.

Ne yazık ki bu, Ben'in lavabonun başında üzerinde havludan başka bir şey olmadan durduğu ve ellerini saçlarında gezdirdiği görüntülerini çağırırdı.

Ben, mükemmel bir zamanlamayla banyodan çıktığında, Asheeka'nın *kardeşlerinin* beni kurtarmaya gelmesi teklifini yeniden gözden geçiriyordum.

Ona doğru baktığımda haklı olduğumu anladım. Tüm o gür, asi saçları ehlileştirmek için sonradan düşünülmüş bir şey olarak jölendi. Islaktı ve Deneme yapılmıştı, ancak çok iyi bir deneme değildi, bu da onu ıslak, dağınık ve sıcak bırakmıştı. Bu da dağınık ve sıcak bir şekilde kuruyacağı anlamına geliyordu.

Başka bir beyaz tişört ama farklı bir kot pantolon giyyordu - daha solmuş ve kasıklarında neredeyse ipliksi bir yıpranmış beyaz bir yama vardı.

Ağzım kurudu. Kapı
çaldı. Theresa
oradaydı.

Ağzım birden tükürükle doldu.

Ben'in gözleri bana geldi. "İyisin," dedi sessizce. "Hı-hı," diye mırıldandım inanamayarak.

"Sana bir şeyin zarar vermesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?" Oh Tanrım.

Daha tehlikeli bir bölge.

Bir erkek, herhangi bir erkek, bunu bir kadına söylediğinde, kalbinizin içine doğru kazmış olur. Ben'e benzeyen bir adam söyledi, kazdığı çukur derinleşti. Ben'e benzeyen bir adam bunu söyledi ve O kadar derine girdi ki, asla çıkamayacaktı. "Ben-"

"Sen bir darbe almadan önce bile yapacağını mı düşünüyorsun?" Cevap vermedim.

"İyisin, *cara*," diye fısıldadı ve kapıya doğru ilerledi. Tabağımı aceleyle bir kenara bıraktım ve kahvemden bir yudum aldım.

Kupayı komodinin üzerine geri koyduktan sonra ellerimle ya da gözlerimle ne yapacağımı bilemedim.

Benny tekrar kapıda belirene kadar ne olduğunu anlamamıştım.

İçeri girdi ve hemen ardından Theresa geldi.

Daha sonra, Ben'in kendisini odada benimle annesinin ortasında konumlandığı gerçeğini işleyecektim. Ayrıca bunu ikimize de destek olmak için yaptığını da düşünecektim. Taraf tutmuyordu. Söylediği şey, eğer işler kötüye gitmeye başlarsa, her ikimiz için de anlaşabilecek konumda olduğuydu.

Bir oğul için iyi bir şeydi. Bir kadının erkeğinin yapması gereken iyi bir şeydi.

Ancak o anda gözlerim sadece kendinden emin görünmeyen Theresa'yı görüyordu ve bu bakış doğrudan kemiklerime işliyordu.

Theresa Bianchi'nin bir kocası, dört çocuğu, üç torunuydu ve kırk yıl boyunca çok yoğun, çok popüler bir restoranın ön tarafını işletti. Hiçbir şeyden emin değildi. Ne yapacağını bilmediği tek bir durum bile yoktu.

Bunun gibi bir hariç.

Odanın üç adım ötesinde durdu ve ben de onu izledim. vücudunu nasıl yerleştireceği, elleriyle ne yapacağı konusunda mücadele etti. Bakışlarımı tutmakta bile gözle görülür bir şekilde zorlandı.

izlerken dayanamayıp "Dergiler için teşekkürler" diye geveledim.

Başı seğirdi ve vücudu gerildi.

"Ve kahveli kek." Elimi komodine doğru uzattım. Gözleri oraya gitti.

"Artan var," dedim, kalan pastayı hızlıca açıklayarak, "çünkü Ben, Buzdolabı Perry için bir dilim .

önce serumla, sonra da jöleyle besleniyordu, midesi golf topu büyüklüğündeydi."

Benny, "Dün gece turta konusunda iyi iş , *Cara*," diye araya girince ona baktım.

Sırıtiyordu, mutluydu, rahatlamıştı ve bana gururla bakıyordu. Bir kızın nefesini kolayca kesebilecek bir adamdı.

Orada durmuş, bana öyle bakarken hiç bu kadar nefes kesici olmamıştı.

"Bianchi turtasıydı," diye karşılık verdim ve başka bir şey söylemedim, çünkü bu her şeyi anlatıyordu.

Ben'in sırtışı daha da büyüdü.

Theresa bir ses çıkardı ve ikimiz de ona dönüp baktık.

Gözyaşlarıyla mücadele ediyordu ve kazanacağını biliyordum çünkü o böyle biriydi, bu yüzden sustum ve ona zaman tanıdım.

Haklıydım. O kazandı.

Ve bunu yaptığında çenesini hafifçe kaldırdı, odaya doğru iki adım daha ve "O kahveli kek tatlı içindi.

diş atıştırması. Kahvaltı değil." Oğluna baktı. "Frankie'ye pastırma ve yumurta yapmadın mı?"

"Kahveli kek istedi," diye yanıtladı Benny.

Theresa, "Yarın pastırmalı yumurta yiyecek," diye .

"Yarın da bugün aldığını alacak, yani canı ne isterse," diye karşılık verdi Benny ve bu beni öldürüyordu çünkü onun sözlerini seviyordum ama daha çok annesiyle şakalaşmasını izlemek hoşuma gidiyordu.

Onu özlemiştim ve geri almak canımı acıttı çünkü onu elimde tutamayacaktım.

Theresa kollarını göğsünde kavuşturdu ve yüz ifadesini sertleştirdi.

"Sizin, babanızın ve kardeşinizin neden her cümleye f-kelimesi ekleme ihtiyacı hissettiğinizden emin değilim."

Bu noktada Ben bana baktı. "Ve işte *tesorina*, *bir* kadın bir erkeğe 'neden' diye soruyor, cevap hiçbir ifade etmediğinde."

tutamadım. Ona sııttım.

Bunu yaptığım anda keşke kendimi tutmasaydım dedim çünkü yüzü hayatım boyunca hatırlamak istediğim bir şekilde değişti.

"S'li kelime de pek iyi değil, Benito Bianchi," diye tersledi annesi ama Benny benden tarafa bakmadı.

Onun yerine bana doğru geldi, eğildi, başımın arkasından tuttu ve dudaklarını saçlarımda hissedene kadar beni nazikçe kendine çekti.

Beni geri bıraktı ve gözlerini yakalamak için başımı eğdim.

"Restorana gideceğim, böylece çabuk dönebilirim," dedi sessizce.

"Tamam," diye kabul ettim.

Bana bir gülümseme verdi ve başımın arkasını kavrayan eli beni önce sıktı, doğruldu ve kapıya doğru yürüdü.

"Konuşmamız bitti mi?" diye sordu annesi

arkasından. "Evet," diye cevapladı annesine

koridordan. Annesi kızgın bakışlarını bana çevirdi.

Ben de ona ve yine tutmuş olmayı diledim.

Çünkü yüzü hayatımın sonuna kadar hatırlamak istediğim bir ifadeye bürünmüştü.

"Görüşürüz anne!" Benny bağırdı ve neyse ki büyü bozuldu.

"Güle güle, Benny!" diye bağırdı, sonra bana baktı. "Şimdi, Frankie, kontrol randevunu almak için doktorunu aramadan önce sana verebileceğim bir şey var mı?"

Bunu yapmamalıydım. Ama

yaptım.

Gözlerinin içine baktım ve yine gülümsedim.

* * * * *

Restorandan eve dönerken Benny'nin telefonu çaldı.

Öne doğru eğildi, cebinden çıkardı, ekranı kontrol etti ve aramayı cevapladı.

"Hey," diye selamladı.

"Senin evinde mi?" Cal sordu ve Benny başını ön cama doğru salladı.

"Evet."

"Ateş mi tükürüyor?" Cal devam etti.

"Ara sıra."

"İyileşiyor," diye tahmin etti Cal, neden sadece ara sıra olduğunu.

"Evet."

"İyileştiğinde alacaksın." Öyle

olmasını umuyordu. "Evet."

Cal ona, "Vi ziyaret etmek istiyor ve kızlar da onunla tanışmak istiyor," dedi. Ben'in kuzeninin karısının Kate ve Keira adında iki kızı vardı.

Muhteşem. Tatlı. Tıpkı Violet gibi. Bu yüzden Benny bu talebe şaşırmadı.

Ayrıca bu isteğin tam olarak

bir istek olarak dile getirdi. Arayan Cal'dı.

"Annemle yeniden bir araya geldi. Pop's chompin' at the bit. Ve hala ciddi ağrıları var, *Cugino*. Pek iyi değil. Bize birkaç gün ver."

"Hafta sonuna kadar vaktin var."

Bunun üzerine Benny ön cama doğru sırttı.

Saf Cal.

"Sadece şunu söylemek *istiyorum* dostum, bugün Cuma, yani hafta sonu ya da ona yakın bir gün." "Başka şekilde ifade edeyim. Pazara kadar vaktin var."

Benny birdenbire bunu eğlenceli bulmamaya başladı ve nedenini açıklamakta tereddüt etmedi.

"Kadınının Francesca ile iletişim kurmasına izin vermeye mi geliyorsun, yoksa bu boku mahvetmediğimden emin olmak için mi geliyorsun?"

"İki kuş," diye yanıtladı Cal.

Evet, bunu artık eğlenceli bulmuyordu.

"Hatırlatırım Cal, neredeyse yirmi yıl boyunca hayatının mahvolmasına izin verdin ve bugün sahip olduğun şeyi sana ancak Vi kafanı kıcıncından çıkararak kazandırdı."

"Evet, öğrendim. Şimdi benim için bir anlam ifade eden bir adamın, onun kadar ya da daha fazla zamanını boşa harcamamasını ve daha da kötüsü, yatağında olması gereken kadının, kafasını kıcıncından çıkarmasını bekleyerek hayatını boşa harcamasına izin vermemesini sağlıyorum."

Bunu kesinlikle eğlenceli bulmuyordu.

Benny alçak sesle, "Bunu ben hallederim," dedi.

"Ve kadınıma çok ciddi bir durumda ona arkadaşlık eden kadınla zaman geçirmesine izin vereceğim, kızlarımin annelerine arkadaşlık eden ve onu hayatta tutan kadınla tanışmasına izin vereceğim ve Diğer şeyleri kontrol altına aldığın için sevinmelisin." Benny bu konuyu kapatmaya karar verdi. "Konuşmamız bitti mi?"

"Evet."

"Pazar günü görüşürüz."

Cal bir şey söylemiş ama Benny duymamıştı. Bağlantıyı kesmişti.

Garajına park etmiş ve arka kapıya doğru yürürken annesinin arka kapıdan çıkıp merdivenlerden indiğini görmüş.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu, vücudu gerilmişti, Frankie'yle işler sarpa sardığı için kaçmadığını umuyordu.

"Frankie'nin," diye cevap verdi, aceleyle ona doğru koşarken, gözleri omzunun üstündeki büyük el çantasını karıştırıyordu. Bir kâğıt çıkardı ve ona çarpmasına kala durdu, zaten bu yüzden bir adım önce durmuştu. Kâğıdı ona doğru salladı. "Bir listem var. Normale dönmesi gerekiyor, gecelikle dolaşmaması gerekiyor. Bir şeyler alacağım."

Buna izin verirdi. Frankie'nin evinin etrafında dolaşması ve geceliklerle yatağında uzanması ona yardımcı olmuyordu. denediği hassas operasyon boyunca sabretti. Olduğu gibi

Saatler önce onu -tüm saçlarını, vücudunu ve kusursuz tenini- yatağında gördüğünde verdiği gülünç aşırı tepki de bunu kanıtlıyordu.

"Doğru," dedi annesine. "Çantası kamyonetimde." "Tamam, tatlım," diye mırıldandı ve dikkati dağılmış bir şekilde eğilip Garaja doğru koşturmadan önce yanak.

"Anne," diye . Kadın durdu ve geri döndü. "Aranız iyi mi?"

Onun yüzünün yumuşamasını ve başını sallamasını izledi.

Şükürler olsun. Bunu istiyordu ve Frankie ona bunu verdi.

Bu Frankie hakkında çok şey söylüyordu. Onun içinde olduğunu söyleyemezdi. Ayakkabılar, o kimseye bu boku vermezdi. Ona da öyle davranmışlardı. Çöp, hepsi, özellikle Benny, Theresa da çok geride değildi. Eğer o olsaydı, öldükleri güne kadar bunu saklar ve sonra mezarlarına tükürürdü.

Frankie'nin ailesine bunu yaşatmayacağını bilmek güzeldi. Kahretsin, onun içinde böyle bir bağışlayıcılığa sahip bir kadın olduğunu bilmek güzeldi.

Zor şeyler bitti, Benny iyi şeylere geldi. "Cal ve Vi Pazar günü geliyorlar, kızları da getirecekler."

Sonra annesinin yüzünün sevinçle aydınlanmasını ve Benny'nin ona gülümsemesini izledi.

Cal'ın çoğu erkeğin asla iyileşemeyeceği yaralarını sararken uzak kaldığı yıllardan sonra, onun geri dönmesi annesine, babasına ve kendisine iyi gelmişti.

Frankie'ye sahip olmak krema gibi olacaktı, kalın, zengin bir katman.

Ama umarız Frankie'yi kendi düşüncesine ikna etmeyi başarırdı, onu yiyecek olan Benny olacaktı.

Annesinin gülümsemesini izledi.

Aile yeniden bir aradaydı, sağlıklı, mutluydu ve Vi ve kızlarının da katılımıyla büyüyordu. Annesinin hayatında istediği tek şeyi elde edecekti ve Ben onun bunu elde ettiğini görmekten hoşlanıyordu.

"Haberler iyi," dedi

kadın. "Evet," diye

yanıtladı.

Gülümsemesi daha da büyüdü. El salladı ve yine telaşla uzaklaşmaya başladı.

Benny onun evine taşındı.

Frankie mutfakta değildi ve o da alt katı arama zahmetine girmedi. Yukarı çıktı ve doğruca yatak odasına gitti.

Ama vurduğunda, kız orada değildi. Banyo kapısı açıktı ve tamamını göremiyordu, ama aynı zamanda

Kapıyı kapatmadığı herhangi bir amaç için içinde olduğunu hayal edin.

Dönüp koridora baktı ve banyo kapısının her zamanki gibi açık, yatak odası kapılarından birinin her zamanki gibi kapalı, diğerinin ise her zamanki gibi açık olmadığını görünce durdu.

Ofisim dediği odaya geçti, ama orası da kendisinin ve aile üyelerinin pisliklerini attığı bir başka odaydı.

Evi satın aldığında dört yatak odası vardı. Bir gün yatak odalarını doldurduğunda, tüm yatak odası sakinlerinin koridordaki banyoyu paylaşması gerekecekti.

Bu, değiştirdiği tek şeyin büyük bir dolap büyüklüğündeki en küçük yatak odasını ebeveyn banyosuna dönüştürmek olduğu anlamına geliyordu.

Bunu yapmak hoşuna gitmişti. Ona inşaatta çalışmayı hatırlatıyordu, onun da yapmayı sevdiği bir şeydi. Bir şeyler inşa etmek. Ellerini, vücudunu kullanmayı, yaptığı işten bir şeyler çıktığını görmeyi. Ayrıca gündüzleri çalışmayı, geceleri dışarı çıkıp bir şeyler içmeyi, erkeklerle takılmayı, maç izlemeyi, bir kadını tavlamayı da seviyordu. Söz veriyorum, bakalım nasıl sonuçlanacak.

Restoranın mutfağında çalışmak ateşliydi ve onunla birlikte çalışan çocuklarla uğraşmak tam bir baş belasıydı. Mesaj attıkları kızın kendilerine öyle bir şekilde cevap verip vermeyeceğinden daha çok endişelenen çocuklar

Bu, turtaları fırından çıkarmak ya da köfteleri yakmamaktan daha çabuk sevişecekleri anlamına geliyordu.

Sık sık kendini o mutfakta yakalar ve orada ne halt ettiğini merak ederdi, kışını yırtarak çalışırdı, öldürücü saatler, hepsi bu kadar zamanın yarısında işi bitirmek için otomatik pilottaydı.

Sonra babasının ona nasıl yapılacağını öğrettiği sosun kokusunu alırdı. yapmak, büyükannesinin babasına nasıl yapılacağını öğrettiği sosu yapmak (ve bunun gibi şeyler) çılgıncaydı, tamamen deliceydi, ama neden orada olduğunu bilirdi. Sadece bu da değil, başka bir yer olmadığını da biliyordu.

Onu.

Olması gereken yer orasıydı.

Bu düşünceler koridorda yürürken aklına geldi ve ofisinin kapısında durup Frankie'nin odasında oturduğunu gördü.

Pop'un kocaman, eski, derisi çatlamış masa sandalyesi. Masanın üzerinde duran ve açtığı bilgisayara bakıyordu.

Bir omzunu pervaza yasladı ve "İnternete bağlı değilsin bebeğim, bu yüzden SOS'ini bu şekilde gönderemezsin" dedi.

Onun sesini duyunca sıçradı ve o da gerildi, bu durumdayken böyle rastgele, sarsıntılı hareketlerin iyi olmadığını düşünüyordu.

Ama acının ağzını sıktığını ya da gözlerini kırptığını görmedi. Başını ona doğru çevirdi. Ona bir aşağı bir yukarı baktı ve gözleriyle bitirdi.

"Ben, siyah ekran ve yeşil imleç?" diye sordu.

"Sana Carm'in eski bilgisayarı olduğunu söylemiştim," diye hatırlattı ona. "Ne zamandan?" diye karşılık verdi. "İkinci sınıftan mı?"

Sırıttı ve kollarını göğsünde kavuşturdu ama cevap vermedi.

Orada öylece durmuş, Francesca Concetti'yi saçlarıyla, bornozuyla, babasının eski koltuğunda oturmuş, ona dudaklarını uzatarak izlemekten hoşlanıyordu.

O konuşmayınca, o konuştu.

"Bunu saklamak için bir neden var mı?" diye sordu elini bilgisayara doğru çevirerek.

"Hayır."

"Kullanıyor musun?" diye itti.

"Hayır."

"Asteroids ya da Space Invader oynamak için değil mi?" devam etti. Adam onun küstahlığına sıırttı ama "Hayır" diye tekrarladı.

"Peki neden saklıyorsun?"

O odaya hiç girmemiş olması dışında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden orada olup olmamasının bir önemi yoktu.

"Bu da başka bir 'neden' Frankie."

Bunu duymazdan geldi ve "Başka bilgisayarınız var mı?" diye sormaya devam etti.

"Hayır," dedi tekrar ve kızın kalın, kıvrık kirpikli açık kahverengi gözlerinin genişlemesini izledi.

"musun?"

"Hayır," dedi yine.

"Nasıl e-posta alıyorsunuz?" diye sordu.

"E-postam yok."

Gözleri daha da büyüdü.

Geçmişte Francesca hakkında pek çok şey düşünmüştü, bunların pek çoğu yanlıştı, çoğu farklı nedenlerle yanlıştı ama hiçbiri onun sevimli olduğu değildi.

Ama tam orada oturuyordu, çok .

"E-postan yok mu?" diye üsteledi, sesi hafifçe soluk soluğaydı, öyle ki adam onu başka hangi yollarla böyle konuşturabileceğini merak etti.

"İhtiyacım yok." "İş için bile mi?"

"Ben pizza yapıyorum, Frankie. Pizza yapmak için neden e-postaya ihtiyacım olsun ki?"

Yüzünü ona dönmek için sandalyeyi çevirdi, ki bu hiç iyi değildi. Kötü değildi çünkü onun muhteşem, uzun bacaklarını görebiliyordu. Sadece Gördüklerini beğendiğini, ancak bu konuda hiçbir şey yapamadığını, bunun da hoşuna gitmediğini söyledi.

"Bilmiyorum," diye söze başladı, tavrı kelimelerine sızıyordu, iyi türden, sıcak, baharatlı ve Frankie ile ilgili olan türden. "Pizza siparişi almak için mi?"

"İnsanlar gelip siparişlerini verebilirler."

"E-posta ile de gönderebilirler ya da örneğin telefonla ."

"Restoran hiçbir zaman listede alan bir numaraya sahip olmadı ve her şey yolunda ."

Buna hiçbir şey söylemedi çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu. İstisnasız her gece sıra oluyordu ve genellikle bekleme süresi en az bir saatti.

Orada durmak, onu babasının koltuğunda görmek, bacaklarını ve saçlarını iyice görebilmek ne kadar hoşuna gitse de, artık zamanı gelmişti.

Ve nedenini söyledi.

"aran iyi mi, *Cara*?" diye sordu sessizce.

"Buna alışmam lazım," diye pek de iyi olmayan bir cevap verdi. "Bugün yapmak zorunda değilsin."

"Ben iyiyim," dedi ona.

"Yatağa gel," diye cevap verdi ve yüzünde gezinmesini izledi. Ne olduğunu anlayamamıştı ama onu eve getirdiğinden beri

Bir gün önce, onun yüzünde bir türlü çözemediği bir dizi ifadenin hareket ettiğini görmüştü.

Bazılarının iyi olduğunu hissetti, az önce ona verdiği gibi.

Hissettiği diğerleri iyi değildi. O kadar iyi değillerdi ki kötüydüler. "Hadi bebeğim," diye ısrar etti kız kıpırdamayınca.

Düşüncelerinden sıyrılır gibi oldu ve bilgisayara dönerek "Bunu kapatmam lazım" dedi.

Bunun üzerine Benny odaya girdi, prize doğru eğildi ve bilgisayarın fişini çekti.

Doğruldu, baktı ve dedi ki, "Şimdi . Hadi gidelim."

Ağzı, gülümsemek için mücadele ediyormuş gibi hareket etti. ellerini sandalyenin kollarına bastırdı ve dikkatlice katladı.

Ben onun hareket ettiğini görmekten hoşlanmıyordu. O her zaman Enerji demeti. Elektrikli. Francesca Concetti merdivenleri koşarak ya da daha sık olarak atlayarak çıkmak varken yürümek için bir neden görmüyordu.

Frankie Concetti spor salonuna giderdi. Spin dersleri, pilates yaptı, Zumba. Frankie Concetti yemek yapmazdı; *yemek pişirirdi*, etrafında sallanırdı. Mutfakta o iş yaparken. Otururken ya da tembellik ederken bile şarj olmuş gibiydi. Çünkü ayağa kalktığında bunun sadece ayağa kalkmak olmayacağını bilirdiniz. Patlama olurdu.

Babasının koltuğundan yeni kalkmış gibi değil.

Enerjinin kesildiğini görmek, ormanda o günü yeniden yaşamak ve her şeyi baştan yapmak istemesine neden oldu. Başka bir deyişle, Daniel Hart'ın

Frankie'yi vurduğu yer ve Benny'nin onu vurduğu yer. Ama onun yerine Cal'ın yaptığı gibi daha yükseğe nişan al ve o orospu çocuğunun kafasını kopar.

Frankie hareket etmeye başladığında bunu düşünmeyi bıraktı. Onun peşinden odasına doğru ilerledi. Yatağına gitti ve yorganın üzerine tırmandı.

Diğer tarafa yöneldi ve onun yanına yaklaştı. Hemen başladı, "Ben-"

"Sessiz ol," diye emretti, dönüp ona doğru eğildi, kadın kendini yastıklara bastırarak uzak durmaya çalıştı, bu hareket kendi kendine sırtıtmasına neden oldu.

Uzaktan kumandayı aldı, arkasına yaslandı, televizyonu açtı, sonra Birden fazla işi bir arada yürütüyor, bir kolunu kızın altına sokup onu daha da yaklaştırırken rehberde manevra yapıyordu.

"Ben!" diye bağırdı.

"Sırt üstü yatıp uyursan horlarsın ve ben de televizyonu duyamam. Bana yaslanırsan horlamazsın," dedi televizyona, kızın sesine izin vermediği protestosuna açıklama olarak.

"O zaman sana sokulmadan yan yatarım ve horlamam. Ama söylesem de beni duymazsın çünkü aşağıda televizyon izliyor olacaksın."

Bunu görmezden geldi, ikisinin de sevebileceği bir şey olmadığını gördü ve Netflix'e geçmek için düğmelere bastı.

"Benny," diye söze girdi ve uzaklaşması için karnına hafifçe bastırdı.

Ona doğru baktı. "Sessiz ol ve yerleş."

Ona kısıp gözlerle baktı. "Sen benimle yatakta olmadığın zaman sessiz ve sakın olacağım."

"Seninle her yatağa girdiğimde bu konuşmayı yapacak mıyız? Yani, seninle çok fazla yatakta olacağım gerçeğini kabullenene kadar mı?"

Gözleri kısıldı ve yanıtını vermekte tereddüt etmedi. "Hayır, o gün asla gerçekleşmeyeceğine göre, bugün ve ona yakın olanlar için benimle yatağa girmeyi bırakacaksın."

"Hayır, değilim."

"Evet, ."

"Bu işte uzun olduğumu biliyorsun." O açtı Konuşmak için ağzını açtı ama devam etti. "Ve, sadece söylüyorum, bundan zevk alıyorum. Seninle didişmek sikimin hoşuma giden bir şekilde seğirmesine neden oluyor, senin bu tavrın. Bu yüzden bebeğim, bilmelisin ki, istediğin kadar böyle devam etmenden memnunum."

Bu işe yaradı. Ağzını kapattı. Tekrar televizyona baktı ve gülümsedi.

Sonra "*The Expendables 2*'yi izledin mi?" diye sordu.

Kadın hiçbir şey söylemedi.

Sessiz muameleye geri dönelim.

Bu da işine yarayabilirdi, çünkü o filmi izlememişti, izlemek istiyordu ve Francesca'nın çenesini kapatması bunu görebiliyordu. Filmı çalıştırmak için düğmeye bastı.

Film başladığında onun tavrının odadaki havayı tıkadığını hissetti ve uyuyana kadar bunu hissetmeye devam etti.

Kız bunu yapınca, adam onu daha da yaklaştırdı.

Bunu yaptı çünkü onu daha yakından seviyordu.

Ayrıca bunu yaptı çünkü bunu yaptığında, uyurken çıkardığı o seksi sesleri çok daha iyi duyabiliyordu.

Pek sık gelmezlerdi.

Ama , Benny her birini sevdi.

Dördüncü Bölüm

Pazartesi gününe kadar

Kapı çaldı ve Benny'nin gözleri açıldı.

Kanepede uyumaktan dolayı vücudunda oluşan bükülmeleri anında hissetti. Uyurken hareket ediyordu, bu yüzden bir king-

Liseden mezun olduktan beş ay sonra ailesinin evinden taşınır taşınmaz büyük boy bir yatak almıştı. Küçük bir dairesi vardı ve o yatak neredeyse tüm yatak odasını kaplıyordu ama umurunda bile değildi. Ailesinin evinde ikiz yatağı vardı ve bu Benny'nin uyuma şekli için tam bir işkenceydi.

Kendini oturmaya zorladı ve kot pantolonunu almak için uzandı. Ayağa kalktı, bükülmeleri gidermek için gerindi, pantolonunu çekti ve kapıya doğru giderken tişörtünü kapı.

Frankie bir gece önce saat dokuzda dışarıdaydı.

Mutfak dokuz buçukta son siparişleri aldı, kapanışı denetlemek için babamdan devralmak üzere içeri girdi. Ayrıca, babasının mutfakta bir talim çavuşu olduğunu ve çocuklarının bu saçmalığa alışık olmadıklarını göz önünde bulundurarak, çocuklarından herhangi birini istifa etmekten vazgeçirmek için içeri girdi. Bu, neredeyse gece yarısına kadar eve gelmediği anlamına geliyordu.

Bir gece önce de aynısını yapmıştı.

Gece geç saatlere alışkındı.

O lanet kanepeye alışık değildi.

Sadece Frankie'yle arasını düzeltebileceğini ve böylece buna alışmak zorunda kalmayacağını umuyordu.

Baktığında karnına doğru çekiyordu.

kapının üstündeki pencereden baktı ve Frankie'nin kızını dışarıda gördü.

Kilidi açtı ve "Merhaba" diye selam verdi.

"Selam," diye karşılık verdi, gözleri adamın boyunu dolaştı, kasıklarına takıldı ve orada çok uzun süre kaldı. Sarsıldılar ve kızın çikolata tenini pembeye boyadığını gördüğüne yemin edebilirdi.

Yanaklar.

Kadınlardan böyle şeyler görmeye alışık olduğu için (kızarmadan ve kızarması da hoş olduğu için), sırtarak geri çekildi ve yoldan çekilerek onu davet etti

"Gidip onu uyandırayım. Sonra kahve yapıp ikinize de birer fincan getireceğim."

Adam konuşmasını bitirdiğinde kadın da içerideydi, bu yüzden ona "Kahve yapayım" teklifinde bulundu.

Ona başıyla onay verdi. ". Mutfak arka tarafta. Kendinizi evinizde hissedin."

Çenesini eğdi ve arka salona doğru bir hamle yaptı.

Benny kapıyı kapattı ve merdivenlere doğru ilerledi. "Uh... Benny?" diye seslendi kadın, Benny ilk basamağa ayak bastığında. Adam durdu ve koridorun yarısında duran kadına baktı.

"Öyle mi?"

Gözleri önce tavana, sonra ona kaydı. "Müdahaleden hoşlanmayan biri olduğunuzu tahmin ama..." Başını tavana doğru salladı. "Ona ne yaptığını biliyor musun?"

Haklıydı. Karışmayı seven biri değildi. Dahası, onu tanı mıyordu ve tanımadığı birinin işine burnunu sokmasından hoşlanacak biri de değildi.

Bildiği tek şey, kız arkadaşı duş alırken gelip takılmak için Cumartesi günü erkenden kalkmış olduğuydu. Bir gün önce işe geç kalması da . Yani onu tanı mıyordu ama buna saygı duyuyordu.

Ayrıca Frankie'nin paylaştığı sorusundan da haberdardı.

Hiç şaşırtıcı değil. Kadınlar bunu yapardı ve bu da onlar hakkında anlamadığı şeylerin büyük bir kısmıydı. Kızları lanet olası kızlarken ve bir erkeğin zihninin nasıl çalıştığını anlamaya başlayamazken, neden erkeklerini anlamak için *kızlarıyla* erkekleri hakkında konuştuklarını anlamıyordu. Ya da daha doğrusu

Bir erkeğin aklının bir bokta çalışmadığı kavramı. Çoğu erkek ne yapıyorsa onu yapardı ve hepsi bu kadardı.

Bunu bir kadına açıklamaya çalışmak, kafanızı defalarca duvara çarpmak gibiydi.

Ancak Frankie paylaştığı ve bu kadın Frankie'nin arkasını kolladığı için, normalde sonuncusu için yapmayacağı bir şeyi yapmak zorunda kaldı.

"Ne yaptığımı biliyorum," diye ona güvence verdi. "Frankie haklı değil," dedi ona.

"Evet," diye sessizce kabul etti. "Daha yeni vuruldu. Bu seni sarsar."

"Haklı olmamasının nedeni bu değil." Onun haksız olmadığını biliyordu.

Ama onunla aynı fikirde değildi. Sadece daha fazla tartışmaya davetiye çıkarmayacağını umduğu bir şekilde "onunla görüşüyorum" dedi, ancak bunu bir pislik gibi görünecek şekilde yapmadı.

Gözlerini adamın gözlerinden ayırmıyordu ve bunu yaparken adam ona daha fazla saygı göstermek zorundaydı. Bu, ona daha fazla değer verdiğinin açık olmasından kaynaklanıyordu.

Frankie'yi zerre kadar umursamıyordu ve kızlarıyla ilgilenmek için elinden geleni yapmasından bunu yaptığını zaten biliyordu.

O da ona daha fazlasını verdi.

"Onun için doğru olanı yapmadım. Bunu düzeltereğim."

Kadın başını salladı ve adam daha fazlasını söylemek istediğini hissetti, ama O . Konuşmalarını bitirmesi ona saygı gösterdiğini gösteriyordu ve bununla birlikte o da ona daha fazla saygı duyuyordu.

Mutfağa geri döndü. Benny merdivenlerden yukarı çıktı.

Yatak odasına girdiğinde Frankie'yi sırtüstü yatmış, örtüleri kalçalarına dayanmış, bir bacağı hafifçe yan yatmış halde gördü. Çarşaf, bir eli karnının , diğer kolu yatağın yan tarafında, koyu renk saçları her yerde.

Beauty onun yatağında yalnız uyuyor.

Hay sikeyim.

Horlamıyordu, ki bu şaşırtıcıydı.

Bir başka sürpriz: horlamadan nefret ederdi. Babası horlardı ve bunu o kadar yüksek sesle yapardı ki, çocukken geceleri evlerini doldururdu. Bu saçmalık Benny'yi uyandırır ve bunu sürekli duyunca bir türlü uyuyamazdı.

Frankie'nin bunu yapmasını çılgınca bir nedenle sevimli bulmuştu.

Ama şimdi değildi.

Yatağın üzerine, onun bacaklarının üzerine oturdu, eğildi ve kulağına fısıldadı, "Frankie, bebeğim, uyan. Kız arkadaşın burada."

Başını kaldırdı ve kızın gözlerinin açıldığını gördü, hala inanmıyordu o kirpikler makyaj yardımı olmadan bu kadar kalın ve kıvrıktı. Bu imkânsızlığı o hastanedeyken keşfetmişti. Hoşuna gitmişti.

ve bunun baskın bir özellik olup olmadığını, örneğin kızlarına vereceği bir özellik olup olmadığını merak etti.

Ama tam o anda, kızın gözleri açıkken, onun Kafası karıştı ve acı anında ağzını sıktı, bu da onun ağzını sıkmasına neden oldu.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, yukarı kaldırmak için bir karın kıvrımı yaptı ve onun rahatsızlık miyavlamasını duydu. Bunu duyunca hızla hareket etti. Yataktan kalktı, sonra kollarını dikkatlice kızın altına sokarak onu kaldırdı ve ayağa kaldırdı. Bir kolunu beline dolayarak onu kendine yakın tuttu ve diğer elini çenesine götürdü.

Puslu gözlerini onunkilere dikti ve adam biraz endişeyle baktı çünkü günden güne daha iyi olması gerekiyordu. Oysa bu sabah dün olduğundan çok daha keyifsiz görünüyordu.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet," diye mırıldandı.

"Emin misin?" diye itti.

Onun gözlerini tuttu, kendi gözleri bulanıktı ama başını salladı.

"Banyo?"

"Evet," diye kabul etti.

Elini çenesine attı ve onu banyoya yönlendirdi.

Tıpkı bir gün önce olduğu gibi, kız elini tezgâhın üzerine koyana kadar tutuşunu gevşetmedi.

"Bugün bulanık görünüyorsun," gözlemledi, tıpkı bir gün önce olduğu gibi, sıfır odaklanma ile tezgahın üzerindeki eline bakarken.

O konuştuğunda, başını arkaya doğru eğerek ona baktı. "Bunu atlatacağım, bebeğim."

Bağırsakları sıkıştı.

Kesinlikle bulanık. Ona "bebeğim" demişti.

Bu Benny'nin hoşuna gitti ve sırtarak onu sıktı ve ağzını onunkine değdirdi. Bu sefer yanağına değil. Onun ağzını almaya alışması gerekiyordu ve şimdi başlasa iyi olacaktı.

Adam başını kaldırıp ona baktığında gözleri hâlâ bulanıktı, aynı zamanda elini çenesine götürerek başparmağını alt dudağının yumuşak derisinde gezdirdi.

"Kahve, bir hap ve kız arkadaşın ," dedi.

"Tamam, Ben," diye mırıldandı.

Onun puslu olduğu kadar çılgınca güzel gözlerine bakarak, "ok tatlı," diye fısıldadı.

Bakışlarında tam olarak anlayamadığı bir şey kıpırdadı ama bu iyi bir şeydi. Bu yüzden onu bu bakışın ardındaki düşünceyle baş başa bıraktı ve banyodan ıktı.

Benny mutfaka girdiğinde Asheeka bir bardaka su dolduruyordu.

Oraya vardığında ona baktı. "Kahve demleniyor. Daha bitmedi."

"O zaman birkaç bardak getiririm," dedi ona. "Sen nasıl içiyorsun?"

"Süt, bir şeker," dedi ve tezgâhın üzerindeki ilaç şişesini kapıp dışarı ıktı. "O iyi mi?"

"Bu sabah daha puslu. Gözünüzü dört açın."

Gülümsemek istiyormuş ama buna izin vermiyormuş gibi ağız buruştu. Başını salladı ve dışarı ıktı.

Benny tezgâha doğru ilerledi, sırtını tezgâha dayadı ve kalçalarını tezgâha yasladı. Kadının mutfaktan çıkışını izledi, sonra o gittiğinde onu en son gördüğü yere baktı, yerleşti ve dinledi.

Beş dakikadan az bir süre sonra duş . Yavaşça sırtıttı.

Sonra mutfaka girdi ve bunu yaparken bu evi satın alma nedeni aklına geldi.

Hayatıyla dalga geçmeyi bırakıp onu yaşamaya başlaması gerektiğini bildiği bir zamandı. Sadece para kazanmak için çalışmak, bir şeyler satın almak, dışarı çıkıp iyi vakit geçirmek ve sevişmek için yaşamıyordu. Anlamalı bir şekilde yaşamak.

Vinnie'nin restoranı babasından devralacağını bilerek büyüdü. Evin önünü görmeye niyeti olmadığından, hayatı kendine aitti.

Sonra gerçekten büyüdü ve Vinnie bu fikri çarpıtarak kendi yoluna gitti - bu yol yanlış yoldu - ve Benny, küçük kardeşi Manny'nin mutfakı uzun süre yönetmek için gerekenlere sahip olmadığını biliyordu. Manny sosyaldi ve gösterişli kıyafetlerden hoşlanıyordu.

Evin önü onun çalıştığı yerdı. Ama mutfak başka bir şey gerektiriyordu ve Vinnie'nin yokluğunda Benny'nin öne çıkması gerekiyordu.

Bu bir ferman değildi ve bir beklenti de değildi, ne babamdan ne de annemden. Restoranın ailede kalmasını istediklerini belli ettiler, ancak bunun için çocuklarından herhangi birine baskı yapmadılar.

Ancak çok çalışarak sağladıkları yuva ve gösterdikleri sevgi asla zor bir iş değildi, şu anlama geliyordu

Onlar için bir şey ifade ediyordu ve çocukları için de bir şey ifade ediyordu.

Bu da Benny'nin bunu yapmak istemediği anlamına geliyordu ama Vinnie dışarıda olduğu için bir seçim yapmak zorundaydı ve sadece bir tane doğru seçenek vardı.

Bu bir zorluk değildi. Eğer o boku yemezse, restoranı devralırsa, hayatının rahat olacağını ve annesiyle babasının ona verdiği gibi ailesine de verebileceğini biliyordu.

Yani doğru seçimi yaptı.

Aklındaki bu düşünceyle gözleri duvara yapıştırılmış takvime kaydı. Takvim üç yaşındaydı ve Nisan ayına denk gelmişti.

Bunu görünce, geleceği hakkında fazla düşünmediği aklına geldi.

Sadece biliyordu ki, ne yaparsa yapsın, bir tür

Annesi ve babasının ailesine verdiği rahatlık. Büyük bir aile. En az üç, belki dört çocuk. Ev her zaman dolu, gürültülü, gelenler ve gidenler Annesinin tuttuğu gibi mutfakta duvara asılı, tamamen işaretlelenmiş bir takvim. Küçükler Ligi antrenmanları ve maçları.

Dans resitalleri. Veli-öğretmen konferansları. Barbeküler, yatıya kalmalar ve doğum günü partileri. Sonunda programı tuttuğunu iddia edeceği kadın, çocuklarının kuzenlerinden birinin doğum günü kartını imzalaması için onu sıkıştırıyor, kızlarını danstan alacağını hatırlatan bir mesaj geliyor, bu yüzden çocuklarını beyzbol sahasından alması gerekiyordu. Elmas.

O ana kadar, geleceği için kurduğu tek hayalin bu olduğunu fark etmemişti. Tek yapması gereken, ailesinin ihtiyacı olan parayı bankaya yatırmanın bir yolunu bulmaktı. Fakat

Amacı onlara ara sıra istediklerinden daha fazlasını sunmaktı.

Kaliforniya'daki kız kardeşi Carm'ı görmeye gitmek için onları bir arabaya ya da uçağa doldurmayı göze alabildiği zamanlardan bahsetmiyorum bile. Ya da onları

Onları çocukların kumda oynayabileceği bir sahile götürdü ve pencereden gelen sörf sesleri eşliğinde kadınını becerebildi.

Bunu istiyordu -sadece bunu- kardeşinin nerede yanlış yaptığını anlamıyordu. Büyüme şekilleriyle, kafasını saramadı neden daha fazlasını istesin ki?

Frankie vurulduğundan beri, acı verici bir şekilde Neden ona karşı böyle bir pislik olduğunu ve sonra bunu çözmek için bir plan yap.

Ancak bu süre zarfında, Vinnie'nin neden hayatını bir kenara attığını anlamaya kafa yormamıştı.

Frankie, o kadar muhteşemdi ki, kesinlikle mükemmeldi... Oraya gitmek kolaydı. Vinnie, Frankie'yi elinde tutabilmek için ona istediği her şeyi vermek için elinden geleni yapıyordu. Ama Frankie aşktan ve yaratılmasına yardım etmekten mutluluk duyduğu sağlam bir hayattan başka bir şey istediğine dair hiçbir işaret vermemişti.

Yani kanıtlayacak bir şeyi olan Vinnie'ydi.

Benny kanıtlanacak ne olduğunu anlamamıştı. Babaları kolay lokma değildi ama çocuklarını da kendisiyle birlikte sürükleyen, azimli bir adam da değildi. Anneleri kesinlikle kolay lokma değildi, ama oğullarından büyük beklentileri olduğunu gösteren bir işaret de vermiyordu. bir kızı çok erken hamile bırakmazlar ya da içkiden eve döndüklerinde kan elbiselerinde kurur, böylece lekeleri çıkarmak daha zor olurdu.

Her iki aile de çocuklarının mutlu olmasını istiyordu, nasıl olursa olsun.

Çocuklar onlar için çocuktur. Olgunlaşmaktan ve akıllılırsa yol boyunca öğrenmekten başka seçenekleri yoktu. Ailesi bunu yapabilirdi ve yaptı da.

Çocuklarını doğru şeyleri öğrenmeye teşvik etmek için destek ve tavsiyelerde bulunmuş, zaman zaman da hayal kırıklığına uğradıklarını göstermişlerdir.

Yani Benny bunu anlamadı. Kardeşinin bu şekilde büyümesini, sonra da Benny'nin çıplak bedeninde doğru olanı bulmasını anlamadı. Duş almak, çok büyük bir hata yapmak ve her şeyi çok erken kaybetmek.

Ve işin kötüsü, bunu asla elde edemeyeceğini biliyordu. Bu, hayatında hep bir soru işareti olarak kalacak, zihni onu kurcalayacak, bir cevap bulacak, o işareti silecekti -asla geçmeyecek bir işareti.

Vinnie onu bununla bıraktı. Ailesini bununla bıraktı. Frankie'yi de öyle bıraktı. Neden böyle olduğunu merak ediyordu. Ama daha da kötüsü, içlerinden birinin bunu durdurmak için yapabileceği bir şey olup olmadığını merak ediyordu.

Bunun onu kızdırdığını inkâr edemezdi. İnkâr etmeyi bıraktığı şey, üst kattaki kadına değil, ölmüş kardeşine kızgın olduğuydu. Artık açıklama yapamayan ya da telafi edemeyen sevdiği bir kardeş hakkında böyle hissetmek hiç de rahat değildi. Bu yara zamanla kapanmıştı, aralıklı, ağrılı, kanlıydı ve iyileşmesi mümkün değildi. Ve bu tartışılabilirdi, ama Benny bunun Vinnie'den daha kötü olabileceğini düşündü. Karanlık tarafa dönüyor, Sal için çalışıyor ve bunu yaparken hayatını vahşi bir şekilde kaybediyor.

Bu düşünceyle kahve makinesinin bittiğine dair bip sesini duydu. Duş bittiğinde bardakları hazırlamıştı. O onları teslim edip komodinin üzerine koyduktan sonra bunu belirtmek için parmak eklemleriyle banyonun kapısına vurdu. Merdivenlerden indi ve aynı anda mutfığa geri dönüyordu. Ailesi arka kapıdan girdiğinde.

"Caro," diye selamladı annesi, doğrudan yanına gelip yanağına dalgın bir öpücük kondurduktan sonra doğruca kahve fincanının yanına gitti.

"Ben," diye selamladı babası, Benny'ye değil tavana bakarak.

Görünüşe göre, Vinnie Senior, Benny ile arasını düzeltmek için beklemekten bıkmıştı.

Francesca. Benny ona bakarak babasının beklemeyi bitirmiş olabileceğini düşündü ama bunu dört gözle beklemiyordu.

"Duştan yeni çıktı baba," dedi yaşlı adama ve Vinnie Senior'un gözleri ona kaydı. "Bu da demek oluyor ki, o saçını yaparken senin de en az bir saat kırk beş dakikan var. ve onun Frankie olduğu gerçeğini kabullen. O hiç değişmedi ve bunun için seni zorlamayacak."

"Bunu ona ben söyledim," diye araya annesi. "Endişelenmeye karar verdi."

Vinnie Senior karısına karanlık bir bakış fırlattıktan sonra konuyu değiştirerek bir sipariş verdi. "Kahve, kadın."

döndü, elinde demlik, iki fincan çoktan önündeki tezgâhta duruyordu. "Biliyor musun, tıpkı son kırk bir yıldır ne zaman bir kahve fincanının yanına gitsem, fincanını çoktan hazırlamış olduğum gibi. Ve tıpkı son kırk bir yıldır her seferinde sana kahve getirmemi istediğin gibi. kahve istemek yerine, kupanı sana fırlatmak istiyorum. Şimdi, kırk bir yıl boyunca bunu duyduktan sonra, neden geri durduğumu merak ediyorum."

"Biliyorsun çünkü kırk bir yıldır bir kez bile benzin deponu doldurmadın. İyiyi al, Theresa, kötüyü de almalısın."

"Depomu belki haftada bir dolduruyorsun. *Belki de*. Ben senin Günde bir kereden fazla kahve fincanı. Bunun dengeli olmadığını görmeye başlıyorum," diye karşılık verdi annesi.

Tanrım. İki dakikadır oradaydılar ve çoktan başlamışlardı. "Doğru," diye araya girdi Benny. "Tartışmak istiyorsan, *ben* bir fincan kahve aldıktan sonra yap. kahve."

Bunun üzerine Theresa'nın gözleri doğrudan oğluna kaydı. "*Caro*, hiç kahve içmedin mi?"

"Pot daha yeni bitti. Az önce üst kattaki kadınlara teslim ettim. Yani, hayır."

Frankie için bir şey yapmaktan bahsettiğinde annesinin yüzü yumuşadı. Annesinin yapmadığı şey, cezvenin önünden çekilmek ya da başka bir fincan indirmektir.

O da kendi kupasını almak için onun yanına taşındı.

"Anladım, anladım," diye mırıldandı ve "Sanırım Frankie'ye yumurta ve pastırma yapmadın," demeden önce onu kovdu.

Bunun üzerine Benny, Frankie'yle aralarındaki meseleyi kısa sürede halledebileceğini umdu. Sonra da Frankie'yle aralarının düzelmesini umdu.

sahip olabileceği şey ikisinin de istediği şeydi. Ve o anda, mutfağın onun mutfağı olmaktan çıkmasını umdu, onun yerine Frankie'nin olacaktı. Böylece annesiyle üstünlük mücadelesine girebilir ve Benny de bu saçmalığı yapmayı bırakabilirdi.

"Anne, Frankie'nin sabahları tatlı sevdiğini biliyorsun," diye hatırlattı ona.

"O zaman ben de krep yaparım," diye cevap verdi annesi. Benny babasına baktı.

Babası kupasını almış, Benny'nin mutfak masasına oturuyordu. O da oğlunun gözlerini yakaladı ve omuz silkti. Sonra bir bardak Kahvesinden bir yudum aldı ve koltuğunda arkasına yaslandı, bir bacağını uzattı, sanki lanet masanın ve içinde bulunduğu evin sahibiymiş gibi.

Hiçbir yardımı olmadı ve daha fazla uğraşmaya değmedi. Frankie, Theresa'nın kreplerini yemeyi tercih etse bile ya da bir değişiklik yapıp onu bir çörekçiye götürmek istedim.

"*Caffè, mio figlio*," diye mırıldandı annesi.

Benny ona baktı ve bir kupa uzattığını gördü. Bardağı aldı ve masaya gitti.

Annesi buzdolabına gitti.

Fincanın son suyunu içerken, üst kattaki saç kurutma makinesinin çalışıp durmasını (ve tekrar tekrar çalışmasını) dinliyor ve bunun Frankie'nin sersemliğini üzerinden attığı anlamına gelmesini umuyordu. Aynı zamanda, kapı çaldığında annesinin boğazlı kazaklar ve büyük sweatshirtler gibi onu örtecek kıyafetler getirmesini umuyordu.

Annesi mutfak kapısına doğru döndü, babasının gözleri ona takıldı ve Benny sandalyesinden kalktı.

Misafir beklemiyordu ama Frankie evindeydi. Haber etrafa yayılmış olmalı.

Manny'nin de telafi etmesi gereken şeyler vardı ama Manny'nin o kadar erken gelmesi mümkün değildi. Manny bir kadınla anlaşmıştı, bir yılı aşkın süredir birlikteydiler ve annem iki ay önce Sela'nın parmağında yüzük olmadan birlikte yaşamaya başladıkları için dudağını ısıırıyordu.

Sela iyi bir kadındı. Benny onu sevdi. Ve Man işe geldiğinde yüzünde bıraktığı işi sevdiğini gösteren memnun bir ifade vardı.

Evde. Bu yüzden Ben evde geçirdiği zamanları sevdiğini biliyordu, özellikle de bir erkek Man'in açıkça elde ettiği şeyi elde ediyorsa... ve Sabahlar.

Sal sabah gelirdi. Gina da öyle. Sal'ın adamları Benny'nin kapısına gelmekten daha iyi bir şey olamazdı. Ama koca adam ve karısı ne isterlerse yaparlardı.

Frankie için o boku yemesi gerekiyordu ve yedi . Bir kere. Sonra onunla konuşacaktı ve eğer Sal ile karısını hayatında tutmak istiyorsa, bunu ondan uzakta yapacaktı.

Ama Ben koridorun yarısından kapıya doğru giderken o sabah o boku yemeyeceğini anladı.

Başka şeyler verdi.

Bunu, belli belirsiz tanıdık bir kadın sesi kapının dışından bağırdığında , "Evet! Seni de sikeyim! Ve tüm bunlara *sonsuz* dek veda et, pislik!"

Emin değildi -yıllardır o kadının etrafında olmamıştı- ama onun Frankie'nin kız kardeşi Nat olduğunu düşünüyordu.

Kapıya yaklaşıp pencereden onun başını görünce haklı olduğunu anladı.

Sikeyim.

Frankie'nin bu saçmalığa ihtiyacı yoktu. Daha çok, onun buna ihtiyacı yoktu. Normalde en sevdiği kişi o değildi. Kız kardeşi bir buçuk hafta hastanede yattıktan ve o kaltak çiçek bile göndermedikten sonra kendini toparlamak zorunda kalmak, Frankie'nin sahip olduğu bir şey değildi. Belki hiç yapamayacak kadar sabırlı, ama kesinlikle o zaman değil.

Kapıyı açtı, içeriye sıkıca yerleşti ve kadının zıplayarak aşağı yukarı gidişini, caddede hızla ilerleyen külüstür bir Dodge Stratus'a parmak sallayışını gözleriyle gördü.

Ayrıca, kasıklarının görünmesine bir santimetre kalmış olan kısa, dar, siyah örgü eteğini ve sütyeninin dantellerini rahatlıkla görebileceği kadar ince malzemeli daracık atletini de gözüne kestirdi. ile

Bu, berbat bir nedenden dolayı, hafif bir elbise giyiyordu ama Boynuna büyük bir eşarp sarılmıştı. Kulaklarında, parmaklarında ve bileklerinde bol miktarda gümüş ve altın vardı. Sanki alışveriş merkezlerinde parfüm sıkın ve hiç anlamadığı bir nedenle havayı parfümle boğan sürtüklerden birinin yanından geçmiş gibi kokuyordu. Elinde sadece profili vardı ama Ninette'in ağır makyaj derslerini aşırıya götürdüğünü görebiliyordu.

Çok eskiden, Concettilerle aynı okuldayken bile Frankie onlardan biri değilmiş gibiydi. Nasıl kandıracağını biliyordu. kesinlikle. Ama kız kardeşler on iki yaşından itibaren fahişe gibi giyiniyorlardı ve Frankie asla böyle bir şey yapmadı.

Büyük saç yapabiliirdi, yaptı ve dün de görüldüğü gibi bunu iyi yaptı. Tenini gösterebilirdi, ama bunu stil sahibi ve klas bir şekilde yaptı. Bu da onu ucuz değil, çekici yapıyordu. Ve makyajını seviyordu, ama

ne kadar ağır olursa olsun, hiçbir zaman sınıftan çöpe giden çizgiyi geçmedi.

Ninette bu tugaya liderlik ediyor, kızlarına hiçbir kızın öğrenmemesi gereken dersleri öğretiyordu. Onlara karşı çıkan tek kişi Frankie'ydi.

Diğerleri

İki kişi o boku içine çekti ve dışarı çıkardı, sadece görünüşte değil, eylemde de.

Nat *ya da* Cat hiç hoşlanmamıştı, çöp gibi giyindikleri için değil. Öyle davrandıkları için.

Kardeşleri ise farklı bir hikâyeydi. Kardeşi Dino ile kısa bir süre tanışmıştı ve Enzo Junior'ı da iyi tanıyordu.

Dino dürüst bir adama benziyordu, küçük kız kardeşine karşı sevecendi, etrafta olmak hoştu.

Enzo delinin ama Frankie'ye tapıyordu ve diğer ikisine ayıracak fazla zamanı yoktu, bu yüzden Benny onu hep sevmişti.

Şimdi, onun birdenbire ortaya çıkmasıyla, Nat'in neden en büyük hayranı olmadığını hatırlayacağını biliyordu.

Sadece onun en iyi oyununu getirdiğini bilmiyordu.

Stratus sokağın sonundaki köşeden gıcırdayarak döndüğünde, ona döndü. Sanki o orada değilmiş gibi, evinin önünde duran üç büyük çantadan birini aldı ve bacaklarının yanından fuayeye doğru fırlattı.

.

Yok artık.

"Hey!" diye bağırdı ve kızın gözleri onunkilere kaydı.

"Selam Ben," diye selamladı. Ya işlemiyor ya da görmezden geliyordu ses tonuyla, dönüp başka bir spor çantasını kaptı, kayışını omzuna attı ve sonra omuzlayarak adamın içine doğru ilerledi
Lanet olası ev.

Şaka yapıyor olmalı.

"Sonuncuyu alır mısın, koca adam?" diye emretti, sonra antrede durdu ve merdivenlerden yukarı, "Frankie!" diye bağırdı.

Şaka yapıyordu. Kesinlikle şaka yapıyordu.

Çantasını dışarıda ve kapıyı açık bırakarak ona döndü ve "Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu.

Bir omzunu düşürdü, spor çantası yere düştü ve ona baktı.
"Frankie'nin burada kaza yaptığını duydum. Sadece kazınmış

Bu yüzden onun evinde kalmam gerekiyor." Bu çirkinliği daha da çirkinleştirerek bitirdi, "Anahtarlarını aldığım da beni bırakabilir."

"Aklını kaçırmışsın," diye fısıldadı ve fısıldadı çünkü fısıldamasaydı bağıracaktı.

"Ne diyeyim?" diye sordu.

Bunu sorduğunda, Benny'nin görmezden gelemeyeceği bir şeyi görmezden gelmediğini biliyordu: Benny onu ya da onun saçmalıklarını evinde istemiyordu. Hayır, o kendi dünyasındaydı ve Benny'nin o dünyayı işgal etmek istememesi umurunda bile değildi. Ve kesinlikle fuayesine inmesini istemiyordu.

Bu yüzden ona bu bilgiyi vermeye karar verdi.

"Burada değilsin," dedi ona, sonra da açıkladı, "Ve bununla, kışını dışarı çıkar demek istiyorum."

Gözleri kısılmıştı ve ablasının yaptığı gibi seksi-sevimli ve tavırlı değildi, çünkü ablasından hiç hoşlanmamıştı.

Kaltak. Yumuşak olmayan bir şekilde sertti. Gürültücüydü, iğrençti ve bu bokla bencilliği uç noktalara taşıyabileceğini kanıtlamıştı.

"Beni götürmek istemiyorsan sorun değil, ama pantolonunu çıkarma, pislik herif. Sadece Frankie'nin anahtarlarına ihtiyacım var," diye tersledi.

Benny vücudunun gerildiğini hissetti, ki bu iyi bir şeydi. Bu, hareket etmeyi zorlaştıracak anlamına geliyordu.

Ağzıyla ilgili aynı sorunu yaşamıyordu. "Bana evime omuz atarak girdiğini söylüyorsun, seni yıllardır görmedim ve bana pislik mi diyorsun?"

"Az önce bana dışarı çıkmamı söyledin," diye karşılık verdi.

"Burası benim evim. İçeride istenmeyen biri olduğunda bunu yapabilirim," diye karşılık verdi.

Theresa ve Vinnie Senior'un arka koridorda olduğunu biliyordu.

Ne yazık ki onun sözleri üzerine Francesca merdivenlerden yavaşça inerek mekâna girdi.

Bu talihsizliğe ek olarak, göğüslerini sıkın açık pembe bir bebek tişörtü ve kadınların giydiği, teni göstermeyen ama bol, büzgülü yoga pantolonlarından açık gri bir çift giyiyordu.

her erkeğin hoşlanacağı bir şekilde her şeyini verdi, eğer aleti çalışıyorsa ve erkeklerden hoşlanmıyorsa.

Yani balıkçı yaka ya da sweatshirt yok. Hay sikeyim.

Gözleri kız kardeşinin üzerindeydi ve ağzı "Neler oluyor?" diye sormak için hareket ediyordu.

Nat başını kaldırıp kız kardeşine baktı ve Ben daha bir şey söyleyemeden, "Az önce kocam olarak bilinen şerefsizden kurtuldum. Kalacak bir yere ihtiyacım var. Burada olduğunu duydum, demek ki evin boş, o yüzden orada kalacağım. Sana ihtiyacım var. Anahtarlar, ve çabuk, çünkü Benny bir pislik olmaya karar verdi ve kötü sabah geçirdim. Bu saçmalığa ihtiyacım yok."

Benny kızgındı. Kesinlikle.

Ama o anda elinde başka bir sorun vardı.

Frankie'nin yüzünün değişmesinden anladığı buydu. ev bir Concetti savaş alanına dönüşmek üzereydi. Bunu bir kereden fazla görmüştü ama ondan uzak durmuştu. Vinnie bu saçmalığa katlanmak zorundaydı ve Frankie'nin yaptığı tek şey de buydu kardeşini kıskanmaz.

Ama şimdi, merdivenlerindeki kadın yüzde yüz değildi. ve kız kardeşiyle kavga etmeye hakkı yoktu. Concetti kadınları değil.

Bu nedenle, Frankie "Önce benim evimde kalmayı mı düşünüyorsun?" *diye sorduğunda* merdivenlere doğru bir hamle yaptı.

Bunun üzerine Nat, "Benim de seninle uğraşmaya ihtiyacım yok," diye karşılık verdi.

Frankie merdivenlerin geri kalanını indi ve Benny'nin en altta durduğu son basamakta durdu, bu senaryoda mesafenin önemli olduğunu düşünerek daha ileri gitmesini engelledi.

Kız kardeşini görmezden geldi ve listesine devam etti. "İkincisi, Ben'in evine geldin ve yüzüne karşı, tam da onun lanet olası Ev mi?"

"Sanırım ona yüzüne karşı değil, sana karşı pislik dedim," diye karşılık verdi Nat. "O sadece orada duruyordu."

Frankie bunu da görmezden geldi.

"Üçüncüsü, Ben'in evinde ortaya çıkıp, bokunu ayaklarımın altına seriyorsun ve kendi başıma düş alamadığım zaman, doktorun

içimde bir delik var diye mi?"

Sesi gittikçe yükseliyordu, bu yüzden Benny onu hiçbir şekilde yatıştıramayacağını bildiği yatıştırıcı bir "Frankie" mırıldandı.

"Bebeğim-" diye başladı Nat, yüzünde bir değişiklik olmuştu. Frankie'nin söylediği şey, bir mucize eseri, oraya girmişti.

Ama Frankie için bu çok azdı, çok geçti. "Hayır. *Sikeyim* hayır," diye tısladı Frankie. "Eşyalarını topla ve git."

"Gidecek bir yerim yok, kardeşim. Bana yardım etmen gerek," dedi Nat ona. "Neden?" Frankie hemen geri döndü. "'Çünkü sen yine Davey'in peşine düştü, yine öğrendi ve ben kışına tekme bastığı ve aklını yitirip seni geri alana kadar bekleyecek bir yere ihtiyacın olduğu zamanki rotasyon?"

Nat'in Frankie'nin daha önceki sözleri karşısında suçluluk duygusuyla yumuşayan yüzü

Yorum, bir atışta sertleşti. "Bianchilerin ve o kaltak her kimse onun önünde seninle evlilik sorunlarımı tartışmayacağım." Çenesini merdivenlere doğru salladı.

Benny o tarafa bakınca Asheeka'nın üç adım yukarı çıktığını gördü. Bunu yaptığında, Asheeka'nın kendisine kaltak denmesinden hoşlanmadığını da gördü.

Sikeyim.

İşin içine girmeliydi. Hem de hemen. Concettiler yeterince kötüydü. Bilinmeyen Asheeka'nın şapkasını ringe atmasına ihtiyacı yoktu.

Benny gözlerini tekrar Nat'e dikerek, "Olacak olan şu," dedi. "Bir taksi çağıracağım ve sana biraz kek vereceğim, böylece birkaç bir otele yerleş."

Frankie anında planının içine etti ve "Sen kesinlikle böyle bir şey , Benny Bianchi. Ve sen" - parmağının çevresel görüşünde kız kardeşine doğru uzandığını gördü - "*asla* benim kız kardeşlerimden birine kaltak deme."

Gözlerini kızın yüzüne dikti. "Bebeğim, şu işi hemen halledeyim de sana kahvaltı hazırlayalım."

"Ve işte burada. Dedikodular havada uçuşuyor ve işte kanıtı," dedi Nat, Benny'nin daha hızlı tepki vermesi gereken ve bedelini daha sonra ödeyeceğini bilmediği tam bir orospu sesiyle. çeşitli acı verici yollar. "Francesca Concetti, her zaman o pizzacıdan ve kazandığı paradan pay almak istedi.

başka bir Bianchi'nin sikine geçirdi. Sana şapka çıkarıyorum, bebeğim. İlkini öldürdükten sonra bir şansın olacağını hiç düşünmemiştim."

Ben kıpırdamadan durdu, hareket etmekten korkuyordu çünkü hareket ederse ne yapacağını iyi biliyordu. Frankie'den gelen duyguları hissettikçe hareketsiz kaldı ve bir şeyler yapma dürtüsüne karşı koydu bir kadına karşı şiddet.

Babası, kontrolü öğrenmek için daha uzun yıllara sahipti, taşındı.

Bunu fuayeye girmek için yaptı. Bir spor çantasını kapıldığı gibi kapıya götürdü ve uçurdu. Atışının arkasına biraz ağırlık koydu çünkü merdiven sahanlığının tepesine değil, kaldırıma çarptı.

"Hey! Ne oluyor ! Bunun içinde kırılğan bir bok var!" Nat bağırdı.

Vinnie Senior tereddüt etmedi. Aynısını diğerine de yaptı. "*Ne oluyor lan!*" Nat çığlık attı.

Çantalarla işi biten Vinnie Senior ayağa kalktı, elini kapıya dayadı, gözlerini Natalia'ya dikti ve tek bir kelime söyledi: "Dışarı."

Bu tek kelimeyi anlamayacak ya da babasının yüzünde daha fazla kazanmamanın akıllıca bir hareket olduğunu söyleyen ifadeyi okuyamayacak kadar aptaldı. O

"Canın cehenneme ihtiyar" diyerek daha çok teşvik etti.

İşte o zaman Benny harekete geçti.

Sadece annesinin parmaklarını koluna doladığını hissettiğinde durdu ve bunu sıkıca yaptı.

"Bir uyarı Natalia," dedi Vinnie alçak sesle. "Ya gidersin ya da seni dışarı atarım ve seni dışarı atmak için elimi üzerine koyarım. Elimi üzerine koyduğumda bana dudak bükersen ya da sorun çıkarırsan, büyük bir

Çünkü oğlum kendini tutuyor ve sen onu bırakmaya zorlamak istemiyorsun. Şimdi git ve bu eve geri dönme ve sana ulaşmadığı sürece kız kardeşinle tek bir şey bile yapma. Beni duyuyor musun?"

Nat kollarını kavuşturarak, "Şunu açıklığa kavuşturalım," diye söze başladı. Göğüs. "Bianchiler yıllarca kız kardeşimin üzerine işediler, o vuruldu ve sizin gerçekten önemseydiğiniz kadınlarınızdan birini kurtardı. Frankie, ve hepiniz yaptığınız hatayı görüp onun kışına sürüneceksiniz. Bu doğru mu?"

"Evet, doğru Natalia," diye yanıtladı Vinnie Senior. "Ve belki de bunu bir aile dersi olarak görmelisin: hata yaparsan, itiraf . Telafi et. Ve eğer bunu yapabiliyorsan, yanında olduğun birinin

daha iyi olur. Oğlumun bana söylediğine göre, kız kardeşi onu ziyaret etmeden günlerce hastane yatağında yatması sizin yapmadığınız bir şey."

"Seni ama ben geceleri çalışıyorum, bu yüzden gündüzleri uyumam gerekiyor," diye karşılık verdi.

Vinnie Senior, "Bu bir mazeret değil ve sen de bunu bilerek bu sözleri söylüyorsun," diye karşılık verdi.

Nat konuşmak için ağzını açtı, ancak Benny o.

birlikte, onun da işi bitmişti.

"Baba, ben yapmadan önce dışarı çıkar," diye uyardı.

Vinnie ona doğru hareket ettiğinde Nat'ın gözleri ona doğru fırladı ve En azından onun bakışını okuyacak ve zamanının dolduğunu anlayacak kadar zekiydi.

Bu yüzden bağırdı, "Kahretsin! Siktir! Gidecek yerim yok ve oraya gidecek param da yok!"

"Benim sorunum değil," dedi Benny ona.

Kız kardeşine baktı. "Frankie, cidden-" "Vinnie'yi ben öldürmedim."

Bu beklenmedik bir şeydi. Ayrıca fısıltıyla söylenmişti. Ve kulağa işkence gibi geliyordu. Bunu duyan Ben hariç herkes kıpırdamadan durdu, Ben aynı anda Francesca'baktı ve onu basamakta sıkıştırdı.

Gözleri kız kardeşine yapışıp kaldı. "Bana bunu söylemen, hatta benim hakkımda böyle *düşünmen*... Sen benim için bir ölüsün."

Sikeyim.

"Frankie, bebeğim-" diye başladı Nat.

"Öldü," diye fısıldadı, döndü ve hızla merdivenlerden yukarı çıktı.

Benny gözlerini babasına dikti ve hırıltılı bir sesle, "Çıkar onu buradan, baba. *Şimdi*."

Sonra döndü ve Frankie'yi takip ederek adımlarını ikişer ikişer attı.

Yatak odasına girdiğinde Frankie'nin volta attığını, yüzünün solgun olduğunu ve derin derin nefes aldığını gördü. Onun ruh hali hakkında endişeliydi ama

Elini yarasının olduğu yere dayadığını gördüğünde düpedüz endişelendi.

Kızın tedirginliği bu kadar açıkken fiziksel müdahalede bulunmaktan çekinerek, "Bebeğim, buraya gel," diye seslendi.

Gözleri ona kaydı. Bir şey söylemek için ağzını açtı ama tek kelime edemedi kapattı.

Kadının gözlerindeki bakışı hâlâ yakalamıştı ve bir daha okuyamadı. Bu seferki kötüydü.

"Francesca, buraya gel," diye tekrarladı.

"Yalnız kalmaya ihtiyacım var," dedi, sesi cansızdı, ayakları hâlâ onun hoşlanmadığı bir şekilde odanın içinde hareket ediyordu.

"Cara, buna ihtiyacın yok," dedi ona. "Daha fazla kahveye, kahvaltıya ve seni önemseyen insanlarla mutfak masasına oturmaya ihtiyacın var."

"Her şey yolunda mı?"

Bu ses, Asheeka'nın Frankie'ye bakarak durduğu kapıdan geldi.

Benny'ye ilerlediler, o da "Anladım hayatım. Bir dakika içinde aşağıda ol."

Dudağını ısırđı, kız arkadaşına baktı, kararsızca tereddüt etti, sonra Benny'nin bunu yapmaktan hoşlanmadığını bildiğı bir şekilde başını salladı. Ondan sonra ortadan kayboldu.

Frankie tüm bu süre boyunca volta attı.

Benny yaklaştı, onu nazıkçe kollarına aldı ve buna bir son verdi.

Kollarını ona dolamadı ya da elini ortasından çekmedi.

"Ağrın var mı?" diye sordu.

"Doktorun emrettiğı egzersizi bir kat merdiveni dramatik bir şekilde çıkmaya kadar yükseltmekte erken davrandım," diye cevap verdi.

Lanet olası Nat.

"Tamam. Sonra seni aşağıya taşıyacağım, kanepeye uzanacaksın, annemin kreplerini yiyeceksin, seni önemseyen insanlarla ziyaret edeceksin ve onlar gittikten sonra, bana şu anda seninle sikişen şeyi verebilirsin.

kafa."

Bakışları onunkine kaydı ve o saklamadan önce içinde ne olduğunu kolayca okuyabildi.

Panik.

Bunu anlamadı, ama onu fethetmesi gerektiğini anladı. Sonra değil. Şimdi.

Bu yüzden onu temkinli bir şekilde yaklaştırdı. "Frankie?"

Onun omzuna baktı. "Haklısın. Krep iyi olur."

"Francesca."

Gözlerini onunkilere kaldırdı ve gözleri dikkatle boştu.

Evet, bunu fethetmek zorundaydı.

Şimdi.

"Belki de aşağıda olanlar hakkında hemen şimdi konuşmalıyız," diye önerdi.

"Vinnie burada. Onunla konuşmalıyım." "O hiçbir yere gitmiyor."

Kadın başını salladı, gözleri başka yere kaydı ama adam onu hafifçe sıkarak gözlerini geri getirdi.

"O Nat," diye fısıldayarak onu şaşırttı, göz göze geldikleri anda.

"Davey'le beş yıldır evli ve

Ondan önce üç kez onu terk etti, ve ben dört kez onu terk ettiğini biliyorum. Muhtemelen daha fazladır. Ve o iyi bir adam. Eğer kız onu aldatmıyorsa ve adam da kızgın değilse ve herkes onu geri alacağını bildiği halde onu dışarı atarak itibarını kurtarmaya ,

Ona altın gibi davranıyor. Çok iyi durumda değiller ama açlıktan ölmüyorlar. İyi bir evleri var. Ama sonuçta onu seviyor. Daha neye ihtiyacı var? Ne arıyor?"

Kadının sözleri kardeşi hakkında daha önce düşündüklerine o kadar yakındı ki, Benny bunu rahatsız edici buldu. Aynı zamanda, bu durum Frankie söz konusu olduğunda çeşitli şeylerin kıpırdadığını hissettiği bir yer olan bağırsağının derinliklerinde bir şey.

Ama bu seferki daha derindi.

Frankie konuşmaya devam etti.

"Bu saçmalığı ailemden öğrendiğini biliyorum, nasıl olursa olsun eğlenmenin sorun olmadığını ve çevrende seni seven insanların senin saçmalıklarına katlanacağını ya da seni terk edeceğini, terk ederlerse de senin için sorun olmayacağını düşünüyor. Sadece eğlenmeye devam ediyorsun ve seni seven insanları düşünmüyorsun, onları incitiyorsun. bu arada."

"Bebeğim-" diye söze başladı, ama kız çok iyi gidiyordu ve bırakmaya hazır değildi.

"Ve o benim kız kardeşim ve bu sahne bunu anlamayan sizinkilerin önünde oynandı. Neyin önemli olduğunu bildikleri için onlarca yıldır birlikteler. Ve on iki yıldır erkeğine bağlı olan Carm'ı başka bir adama bakmayı aklından bile geçirmezdi. Evlenmeden önce onunla birlikte olduğu dört yıl boyunca bunu yapmadı."

Benny, kız kardeşi ve onun erkeği hakkında ve birlikte oldukları zaman hakkında konuşmasını duymaktan rahatsız oldu.

Frankie o zamanın başında hayatlarının bir parçası değildi.

Ama işi bitmemişti.

"Bu saçmalıktan asla kurtulamayacak. Asla uyanmayacak. Bokunu kapınıza getirdi, çirkinleşti, ama altı ay ya da iki yıl içinde ya da ne zaman tekrar sıçarsa, tekrar yapmaktan çekinmeyecek. Bunu kim yapar?"

"Francesc-"

"Ailem," diye kendi sorusuna cevap verdi. "Bu boku yapıyorlar. Cat de neredeyse onun kadar kötü ama kendine özgü bir şekilde. Ve şu anda, Enzo'nun çocuğuna hamile olduğunu söyleyen iki kadın var. Onlar iki farklı eyalette yaşıyor ve şu anda *başka bir* kadınla neyse ki hamile *değil... henüz*. Ve o sadece yirmi sekiz yaşında."

"Konuşabilir miyim?" diye sordu kadın bir an sessiz kaldığında.

"Söyleyecek ne var ki?" sordu. "Bu utanç vericiydi." Kaşları birbirine çatıldı. "Nasıl utanç verici olabilir?"

"Ben" -elini uzattı- "bu senin evinde, senin ve ailenin önünde oldu. Asheeka'ya orospu bile dedi ve Asheeka'yla hiç *tanışmadı* bile."

"Evet, bu oldu ve o da bunu yaptı. O yaptı. Nat. Bu seni yansıtmıyor."

"O kan."

"Ve Vinnie benim kanımdan. Onun mafyanın içinde olması bana yansır mı? Ailem mi?" diye karşılık verdi ve kız ağzını kapattığında gol attığını anladı. "Hayır. Sanırım hepimiz bunu kabul etmemeyi zor yoldan öğrendik."

ya da bu pisliği hak etmeyen birinin üzerine yığ." Onu dikkatlice sıktı. "O yüzden bunu üstlenme."

Başını yana çevirdi.

"Francesca" daha yakına çekti- "bu saçmalığı kabul etme."

Bakışlarını yana çevirmeye devam etti.

"Bebeğim, kollarını bana dola ve bana bak."

Kıpırdamadan durdu.

"Francesca, *Cara*, kollarınızı *bana* dolayın ve *bana bakın*."

Frankie'bir iç çekişini izledi ve hissetti; Frankie olarak kendisine söyleneni yapmadı. Ama en azından iki elini de kaldırdı, göğsüne yasladı ve gözlerini ona dikti. İsteddiği bu değildi ama yine de bir şeydi.

"Sakın bu pisliğe ," diye fısıldadı.

Tekrar gördü, yüzünde bir şey hareket ediyordu, gözlerinde bir değişim vardı. Bu daha büyük ve ağırdı. Onun şöyle diyeceğini düşündü Bir şey, ona ver, açıkla, ve vücudunun sanki ağırlığı paylaşacakmış, bırakacakmış gibi gerildiğini hissetti.

Ama o rahatladı ve "Acıktım" dedi.

Benny kabul etmek zorundaydı, hayal kırıklığına uğramıştı. Ama o açılmıştı. kapanmadan önce ve o noktada kadının özgürce verdiklerini alıp daha fazlası için zorlamamanın akıllıca olacağını düşündü.

"İyi misin?" diye sordu. "Evet,"

diye hemen yalan söyledi.

"Değilsin," diye cevap verdi. "Ama saçmalıyorsun."

Daralmaya başlayan gözlerinde ateş dans ediyordu.

Bu onu daha iyi hissettirdi.

"Bir ev dolusu insan olmadığında daha fazla konuşuruz," dedi ona.

"Bir ev dolusu insan yokken ailemden ya da konuşmak isteyebileceğiniz *herhangi bir şeyden* bahsetmektense alternatif ve biraz daha eğlenceli bir plan, tırnaklarımı kökleri."

Sırıttı ve onu güvende hissettiği kadar yakınına çekti. "Biliyor musun, bunu bir an önce atlatırsan, kendini bana bırakırsan, beni içeri alırsan, iyi kısımlara geçebilirsin."

Kadın telefonu kapattığında işinin bittiğini anlamıştı. "Bu konuşmayı yapamayacak kadar açım."

"Çok aç, belki. Çok tavuk, kesinlikle."

Gözleri tekrar kısıldı ve Benny gülmemek için kendini zor tuttu.

Kahretsin, ne kadar zor olsa da çok kolaydı. "Ben tavuk değilim. Açım."

"Tam bir tavuk."

"Değilim."

"Kesinlikle öyle."

Gözleri yarıklara dönüştü. "Gıdıklama sesi çıkarırsan bacağına tekme ."

"Bunu sineye çekip benimle sonra mı konuşacaksın?" diye sorarken gülümsemesine izin verdi.

"Yarın konuşuruz." "Tavuk," diye alay etti.

"Değilim!" diye bağırdı, sesi daha da yükseldi ve işte o zaman gülmesine izin verdi, sessizce güldü.

Gülmeyi bıraktığında ona bir gece önce söylediği bir şeyi hatırlattı: "Cal, Vi ve kızlar yarın burada olacaklar."

"Kahretsin. Doğru," diye mırıldandı.

"Tamam o zaman. Plan yap," dedi ve kız ona odaklandı. "Bugün annem ve babamla birliktesin. Yarın Cal ve kızlarıyla olacaksın. Pazartesi, kendini iyi hissediyorsan, yemeğe çıkarız. Senin için tarafsız bir yer. Manzara değişikliği. Kendini güvende hissedeceğin bir yerde konuşuruz."

Onun kollarında kaskatı kesildi. "Bir randevudan mı bahsediyorsun?" "Evet," diye cevapladı.

Daha da sertleşti. "Ben-"

Yüzünü onunkine doğru eğdi ve ciddi bir ifadeyle, "Tanrı şahidim olsun, sana yaptıklarım, senin bildiklerin Yani, bir milyon yıl geçse de sana karşı bir şey yapacağımı düşünüyor musun?"

Gözlerini kapattı.

"Yapmazdım," diye kendi sorusuna cevap verdi. Kadın gözlerini açtı.

"Korktuğunu anlıyorum ve nedenini de biliyorum. Ama eğer sana sunabileceğim ve için canımı dişime takacağım bir şey , senin de benim gibi istediğini içten içe bildiğim bir şey olmasaydı, bu çok daha farklı olurdu. Bunu hak etmedim, bebeğim. Bunu hak etmiyorum bile. Ama yine de bana güvenmeni istiyorum."

"Tamam," diye fısıldadı, dosdoğru, hiç tereddüt etmeden. Tanrım. Bu iyi hissettirdi.

Bu duygunun yerleşmesine izin veremezdi.

Onu bir şekilde istediği yere getirmişti; avantajını kullanmalıydı.

O da "Pazartesi mi?" diye sordu.

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı.

Şükürler olsun.

O ağız ne kadar çok istese de onu öpmek için zorlayacağını biliyordu.

Öldürdü ama onu öpmedi.

Yine de başını daha da eğerek ve dudaklarını onunkilere değdirerek onun tadına baktı.

Kaldırdı ve "Krep" dedi.

Onun kollarında rahatladı ve başını salladı.

Sadece eğilip onu kollarının arasına almak için serbest bıraktı.

Sonra onu krep yiyebilmesi için aşağıya götürdü.

* * * * *

Bir buçuk saat sonra, Theresa mutfakta bulaşık yıkarken, Frankie kanepeye uzanmış, saçları başının dayandığı kolçağa yayılmış, Vinnie'nin komik olduğunu söylediği bir şeye kocaman gülümsüyordu.

O haklıydı. Pop'unu bunun için çalıştırmadı. Bir saniye bile. Ve bunu, Benny onu kanepeye yatırdıktan ve babasına ona bir "fincan kahve" getirip getiremeyeceğini sorduktan iki saniye sonra yaptı, tıpkı bir gün önce ve ondan önceki gün yaptığı gibi.

Babası rahatladığını açıkça göstererek sırtmış, sonra da onu ve annesini şoke etmişti.

Frankie, Vinnie Senior'a gülümserken Asheeka gitmek için hamle yaptı.

Benny vedalar kadar bekledi, Frankie'nin elini sıktı, Vinnie'ye sarıldı, sonra ayağa kalktı ve mırıldandı, "Seni dışarı çıkaracağım."

Frankie ona bir bakış attı.

Asheeka bakışlarını Benny'ye çevirmeden önce Frankie'ye bir bakış attı.

Ama Benny onun gözlerini tuttu ve hiçbir şey yapmadan kapıya doğru ilerledi, o da onu takip etti, çıkarken Theresa'ya veda etti.

Onunla birlikte kaldırımın kenarına park etmiş, gösterişli, siyah bir Land Rover'a doğru yürüdü.

"Satışlar iyi," dedi, gözleri kamyonetindeydi.

"Şikayet etmiyorum," diye cevap verdi, ayaklarını kaldırıma sağlam basarak.

Bakışlarını ona çevirdi. "Orada devam etmemi istediğin bir şey var mı?" diye doğrudan sordu. Lafı dolandırmaya ne vakti vardı, ne hevesi, ne de bu konuda bir becerisi.

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve onu inceledi. Onu sessiz, biraz utangaç ama aptal olmayan biri olarak okudu.

Bir sonraki söylediğiyle, sonuncusu hakkında haklı olduğunu öğrenecek ve ilk ikisinin ötesine geçebilecekti.

"Bu soruyla benden kutsal kardeş güvenini bozmamı istediğini biliyorsun."

"Biliyorum."

"Seni tanımıyorum ama o benim

kızım." "Bunu da biliyorum."

Tekrar onu incelemeye koyuldu.

Bunun için de zamanı yoktu.

"Beni tanımıyorsun, yüzden sana anlatacağım. Anlıyorum, seni spot, ve ayrıca size umurumda olmadığını söylediğimde alınmayın çünkü bunu yapmamın nedeni önemli."

Ondan sonra onu incelemeyi bıraktı.

Dedi ki, "Hani şu reklam var ya, adam yarım yatakta uyanıyor, yarım kase mısır gevreğinden yiyor ve yarım yatağın üzerinde oturuyor. Kanepe mi?"

Onu duydu. Onu anladı. Bunu bildirmek ve ona devam etmesini söylemek için çenesini kaldırdı.

Devam etti. "İşte bizim Frankie'miz. Yarım bir hayat yaşıyor. Bunu kendi seçimiyle yapıyor. Şimdi, gördüğüm kadarıyla, önceden kefaretti. Kendi hatası olmayan bir şey için kendini cezalandırıyordu. Hepiniz bunu unutmaması gerektiğini söylüyorsunuz ama ben hala Frankie'nin yarım bir yatakta uyduğunu ve yarım bir kanepede programlarını izlediğini görüyorum."

Evet.

Onu duydu. Onu anladı. Ve söylediği şey onu huzursuz etti. "Neden?" diye sordu.

"Onun hayatında olmak için kendini nasıl konumlandığı konusunda *seni* doğru okudum, çözen gereken kısım bu, çöz, sonra göster onu hayatla doldurabilirsin. Bunu yaparsan sana minnettar kalacağım çünkü onu yıllardır tanıyorum ve gerçekten iyi rol yapabiliyor. Ama izle. Dinleyin. Yarım kahkaha atıyor, sizi tam kahkaha attığına inandırmaya çalışırken bile. Ve aldığı her nefes yarım nefes. Kimse böyle yaşayamaz, yarım nefesle. Frankie Concetti gibi biri de yaşamamalı."

Benny, gözleri evine kayarken ağzının gerildiğini hissetti. Sonra Asheeka'nın yaklaştığını hissetti ve bakışları tekrar ona döndü.

"O senin kardeşin değil," dedi sessizce. "Bunu seni geri tutmak için bir kalkan olarak kullanacak." Başını iki yana salladı. "Sorun o değil ama. Bu daha derin. Onu *seçmesinin* nedeni, alınma ama kadın sen ve ben daha fazlasına sahip olabilirdik." Onun bakışlarını tuttu ve fısıldadı, "Bunu bir düşün."

Başka bir şey söylemedi ve aracının sürücü tarafına doğru ilerledi.

Ben, kızın arabadan inişini izledi ve kız gittikten sonra da gözlerini yoldan ayırmadı.

Ama akıllı Frankie'deydi.

Ve düşünceleri sıkıntılıydı.

Çünkü birdenbire, Vinnie'yle birlikte olduğu günlerde elektrikli olup olmadığını anlayamadı.

Ya da çaresizse.

Ve o zamanlar bile, aldığı her nefesin yarım nefes olmadığını merak ediyordu.

Evine doğru harekete geçtiğinde elinde hiçbir cevap yoktu. Tek bildiği onları bulmak zorunda olduğuydu.

* * * * *

Saatler sonra, herkes çoktan gittiğinde, Benny sırtını yatağının başucundaki yastıklara dayamış, Frankie onun yanında aynı şeyi yapıyordu. Otuz dakika izledikten sonra Frankie on dakika boyunca neden aşağıda değil de yanında uzandığı konusunda onunla tartıştıktan sonra televizyon "Yarın beni eve götürmeni istiyorum" dedi. Adam gözlerini televizyondan ona çevirdi. "Neden?"

"Çünkü annen bana şezlong kıyafeti getirdi. Vi'nin kızlarıyla buluşacağım. Pijamadan daha iyisine ihtiyacım var."

Gözlerini tekrar televizyona çevirdi. "Sanırım vurulduğunuzu biliyorlar, bu yüzden sizi balo elbisesi içinde beklemeyeceklerini tahmin ediyorum."

"Balo elbisesi istemiyorum. Balo elbisem bile yok. Güzel bir elbise istiyorum."

"Sanırım vurulduğunu biliyorlar," diye tekrarladı televizyona. "Bu yüzden güzel bir elbise giymeni beklemeyeceklerini tahmin ediyorum."

"Yarın onlar gelmeden önce halletmeniz gereken acil bir işiniz var mı?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdi, onun tavrının odayı doldurmaya başladığını hissediyor ve gülümsemesine engel oluyordu.

"Yani vali için pizza yapmıyorsunuz?" diye devam etti. "Bildiğim kadarıyla hayır," diye yanıtladı.

"O zaman programın dolu olduğu için beni güzel bir elbise almam için evime götürüremiyorsun."

Bunun üzerine gözlerini ona çevirmedi. Tüm gövdesini ona çevirdi ve bunu yaptığında bakışlarını ondan aldı.

"Sikimi sertleştirmeyecek bir elbisen var mı?" Gözleri kısıldı ama ağzı kapalı kaldı.

"Bunu hayır olarak kabul edebilir miyim?" diye itti.

"Bilgin olsun, kadınlar erkeklerin böyle konuşmasından hoşlanmaz, Benny Bianchi." "Saçmalık, Francesca Concetti. Bu saçmalığa bayılıyorlar."

"Yanlış," diye .

"Pazartesi günkü konuşmamızdan sonra, aklınız başınıza geldiğinde, size daha fazlasını vereceğim. teorisi."

Yastıklarının üzerinde doğruldu. "Ciddi misin?"

"Kesinlikle."

"Aklım başıma geldiğinde," diye belirtti. "Evet," diye yanıtladı.

"Beni kızdırmaya mı *çalışıyorsun*?" diye sordu ve adam sırıttı.

"Bunu anlamadın mı?"

"Neden?" Sesi daha da yükseliyordu.

"Çok tatlı işemişsin. Çok ateşli. Ve, sadece söylüyorum, bu beni sertleştiriyor." "Şu an sertleştin mi?"

"Benim için bir zevk, kontrol etmek ister misin?"

Aniden öne doğru eğildi, bir yastık çıkardı, savurdu ve göğsüne vurdu. Sonra onu artık elinde bulamadı ve bedeni artık yastıkların üzerinde değil, yatakta sırtüstü yatıyordu, yan tarafı adamın ön tarafına yapışmıştı ve yüzü onunkinin içindeydi.

"Böyle hareket etme," diye homurdandı ve o da gözlerini kocaman açarak ona baktı.

"Benny."

"Üç hafta sonra dikişlerin çözüldüğünde, sersemlemiş ve acıyla savaşıyor ve her sarsıntılı ya da ani bir şey yaptığında kalp krizi geçirmediğimden bir yastık kavgasına varım."

"Ben-"

"Kendine bakmalısın Francesca. Az önce gösterdiğim gibi yapmazsan, yaparım."

Gözlerinin içinden geçişini izledi. Aldığı o güzel şey, hoşuna giden bir şey söylediği ya da yaptığı anlamına geliyordu ama bunu ona doğrudan söylemeyecekti ve vücudunun onunkine karşı gevşediğini hissetti.

"Beni anladın mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladı.

"Az bir yerini mi incittin?" diye .

"Hayır, Ben. Aslında iyi bir gün geçirdim," dedi ona. "Zor uyandın," dedi ona.

"Biliyorum. Garipti. Ama daha hızlı

toparlandım." "Bu beni endişelendirdi."

Nat'in günaydın demeden önce tüm yüzünün güzelliği tarif edilemez kılan bir ifadeye bürünmesini izledi.

Her Şeye rağmen, olaydan bu yana geğirdiğim en güzel gün."

"Babamla aran iyi mi?"

"Evet, Benny."

"Güzel."

" fkeli, korumacı, İtalyan bir erkek olmayı bıraktın mı?" diye sormadan önce bir an sessiz kaldı.

"Bununla işim hiç bitmedi."

O anda kızın vücudunun onunkine karşı eridiğini hissetti ve "Ben," diye fısıldadı ama başka bir Şey söylemedi.

Konuşması bitmemişti. Vücudu kısmen onun altındayken, gözleri onun üzerindeyken, saçları yatağın her tarafındayken değil.

Söyleyecek bir Şeyi vardı. O da söyledi.

"Seni öpmek istiyorum."

Vücudu gerildi, ama kötü anlamda değil. İyi anlamda. Ama hiçbir Şey söylemedi.

"Pazartesiye kadar vaktin var," diye bilgilendirdi onu.

Alt dudağını dişlerinin arasına aldı ve lanet olsun, onu daha da çok öpmek istedi.

Bunun yerine, dikkatlice, nazikçe, onu da yanına alarak yuvarlandı ve Onu yukarı çekerek yine yastıkların üzerine sırt üstü yatırdı ve başını göğsüne yaslayarak yanına yatırdı.

Onu yerine oturttuğunda, kolunu karnına dolayan Frankie oldu.

İlerleme var. Sonunda.

Gözlerini televizyona dikti ama "Vi ve kızları için güzel bir Şeyler giymek istersen, sabah seni evine bırakırım" dedi.

"Teşekkürler Benny," dedi usulca, ona daha da yaklaşarak.

Parmaklarını kızın kalçasından omzuna doğru kaydırđı. ve saçlarına soktu. Oraya vardığında, başparmağını kullanarak bir tutamı parmağının etrafında tekrar tekrar kıvırdı.

Onun i  çektiğini hissetti ve bunun yarım bir çekiŐ olduğunu biliyordu.

Kızın ona daha fazlasını verdiğini de biliyordu ama yine de kendini tutuyordu.

Şimdilik, ona bu oyunu verecekti.

Pazartesiye kadar vakti vardı.

Beşinci Bölüm

Banyodaki Çekmece

Benny anahtarı sokarken kendi dairemin kapısında durdum. En azından kapıyı iterek açtı ve önce benim girmem için geri çekildi. "Teşekkürler," diye tersledim. Sırıttı.

Gözlerimi devirdim, daireme girdim ve anında kendimi tuhaf hissettim.

Vinnie öldükten altı ay sonra oraya taşınmışım, Sal ile iyi para kazanmaya başladığında Vinnie'nin bizi yerleştirdiği yarı lüks apartman dairesini terk etmişim. Sal bana eski evimin kirasını karşılayabileceğini söylemişti ama ben bunun tuhaf olduğunu düşündüğüm için hayır demiştim. Her neyse, biraz sıkışacaktı ama kendi başıma karşılayabilirdim.

Evden ayrılmamın asıl nedeni artık bizim evde kalamayacak olmamdı. Her yerde Vinnie'nin anıları vardı. Bazen onun kokusunun bile bana çarptığına yemin edebilirdim, her şeyi geri getiriyordu, acı o kadar büyüktü ki nefes alamıyordum.

Çıkmak için o kadar ki ilk yerin kira kontratını imzaladım. Harika bir yer değildi, ama iyi bir yerdeydi.

Mahalle. Koridordan yemek alanına giriyordunuz.

Mutfak yan tarafta. Yemek alanının dışında oturma odası. Onun dışında şehir manzaralı bir balkon. Koridorun sonunda, her ikisi de bu manzaraya bakan balkonlu iki yatak odası. Koridorda misafir banyosu. Ebeveynin banyosu ve gömme dolabı vardı. Çamaşır makinesi ve kurutma makinesi için büyük bir yardımcı dolap ve koridorda depo.

İhtiyacım olan her şey vardı.

Sadece kişiliği yoktu.

Orayı düzenlediğimde, eve gelmekten hoşlandığım bir yer haline getirdiğimde, içinde zaman geçirmekten hoşlandığım bir yer haline getirdiğimde, çoğunlukla içinde çok zaman geçirdiğim için.

Ama çıplak kemikler, hiçbir kişiliği yoktu.

Şimdi neredeyse o günlere dönmüştüm, çünkü haftalardır oraya gitmediğim için evime girmek tuhaftı. İçeri girmek de tuhaftı çünkü eşyaların çoğu taşınmaya hazırlanmak için kutulanmıştı. Duvarlarda hiçbir şey yoktu. Boşluğa hazırды.

Tuhaflığı üzerimden atıp Benny'ye baktığımda kapıyı kapattığını gördüm ama gözleri yemek alanının duvarına yaslanmış, üç halinde dizilmiş kutulardaydı.

Mutlu görünmüyordu.

"Bir dakikaya geliyorum," dedim ve bakışları bana kaydı.

"Hazır elin değmişken yarın akşam yemeğinde ne giymek istiyorsan al," diye emretti.

Bana emirler yağdırması karşısında ne hissettiğimi anlatmak için ona bir bakış attım ve sonra da koridorda tepinerek ona ne hissettiğimi *gösterdim*

Bana emirler hakkında. Sonuncusunu ona bakmadan yaptım, çünkü ona baktığımda sinirli görünmeyi bıraktı ve sırtmaya başladı.

Gömme dolabıma girdikten sonra askıları rayların üzerine yapıştırdım, Benny'yi zorlamayacak bir elbise arıyor (bunun sonuçsuz bir çaba olduğunu biliyordum; bendim, etkiyle ilgiliydim ve görünüşe göre benden ve etkimden *gerçekten* hoşlanıyordu) ve neden onunla akşam yemeği yemeyi kabul ettiğimi merak ediyordum.

Merak ettim ama biliyordum.

Sadece Ben'in yapabileceği şekilde ikna edici davranıyordu ve bu da başarılı olmak zorundaydı.

Başka bir deyişle, kendi savaşını veriyordu ve bunda çok daha iyiydi.

Benny ile bir randevu. Hayır diyemezdim.

Ben istedim. Karşı bile koydum. Ama pes ettim.

Ayrıca onunla yatakta yatmayarak ve televizyon izlemeyerek sınırlarımı netleştirmek istedim.

Ama bunu başarabildim mi?

Hayır.

Onun yerine, sadece onunla yatakta yatmakla , onunla yatakta *kucak kucağa* yattım, Benny saçlarımla oynuyordu, bu o kadar güzel bir histi ki

ne kadar güzel hissettirdiğini anlatamam. Hatta sonunda ona yaslanmış televizyon izlerken uyuyakaldım, Benny saçlarımla oynuyordu.

İyi mücadele çalışmamak, sessiz kalmak, sonunda istediğimi elde etmek için boyun eğmekti. Çünkü pes etmek, nazik olmaktan çok daha fazlası olduğunu gösteren, talimat alabilen, bulaşıkları yıkayabilen ve harika bir pizza yapan Benny'nin etrafında olmak anlamına geliyordu.

Korumacıydı. Dürüsttü. Kontrol ondaydı. Yani, Cidden, Nat'e ne oldu? sırada kendini tutması bir mucizeydi. Kendi başım dönüyordu, ama onu izledim ve bunu yapması için ne gerektiğini biliyordum. Çok şey gerekiyordu. Yine de kendini tuttu.

Ve her zamanki gürültücü ve tavırlı olma mücadelem de işe yaramadı çünkü Ben bunun "sevimli" olduğunu düşünüyordu.

Boku yemiştim.

Ve yarın Benny ile akşam yemeğinde giyeceğim elbiseyi tam olarak bulduğumda ne kadar berbat durumda olduğumu anladım. Sonra ayakkabıları buldum ve aldım.

Tehlikeli bir elbise.

Düpedüz tehlikeli ayakkabılar.

Yine de onları aldım, elbiseyi dikkatlice katladım ve ayakkabı kutusuyla birlikte tekerlekli gece çantama koydum.

Ayrıca, "Geri çekil Benny Bianchi" demeyen ama "Banyonuzda bir çekmece kullanmamın sakıncası var mı?" diyen başka şeyler de yakaladım.

Tanrım, öyle kayalık bir zemindeydim ki, sanki bir deprem yaşıyordum.

Sağlam bir zemine çıkmak için mücadele edecek gücü kendimde bulamadım.

Daha da kötüsü, o gün için bir elbise almıştım.

zorunluluktan, çünkü gerçekten flaş ve etki ile ilgili olmayan bir şeyim yoktu ve başka seçeneğim yoktu.

Ancak bu, çoğu kişiden daha fazla etki yaratan seçimlerimden biri olmadığı anlamına gelmiyordu. Sadece daha incelikliydi.

Tamamen delirmiştim ve cehenneme gidecektim.

Bunu bilmem üzerimi değiştirmek için banyoya gitmediğim anlamına gelmiyordu.

O sabah Asheeka gelmişti ve Asheeka bütün duş olayını yapmıştı. Elbette bu, Ben beni uyandırdıktan, banyoya götürdükten, tatlı ve nazik davrandıktan ve dudağıma dokunduktan sonraydı.

Bu konudaki iyi haber, nihayet daha az ağrıyla uyanmış olmamdı. Oradaydı ama o kadar da kötü değildi.

Vurulmadan önce bile her zaman biraz puslu ve bu pus bir süre devam ederdi. Ama bugün daha iyiydi. normal puslu. Bunu biliyordum ve bunun Benny'yi rahatlattığını da biliyordum, çünkü bunu sadece sırtarak ve dudaklarına dokunarak göstermiyordu, aynı zamanda bana şöyle demişti dümdüz.

Asheeka kiliseye gitmek için yola çıktı ve Benny beni cipine bindirdi.

Ama beni doğrudan evime götürmedi. Beni doğrudan Glazed and Infused'dan iki düzine donut aldı.

Bu sadece Cal, Vi ve kızlar için değildi.

Bunun nedeni Ben'in çörekleri sevdiğimi bilmesiydi. Tatlı düşkünlüğüm zaman kısıtlaması tanımazdı, bu yüzden sabahları çirkin yüzünü gösterirdi (ve günün geri kalanında).

İyi bir mücadele veriyordu ve bunda çok daha iyiydi.

Ayrıca iki kahve aldı ve cipine geri döndüğümüz anda kutuyu açtı.

Bununla gurur duymuyordum ve bunu yaptığımı unutmaya çalışıyordum (hatta Gerçi yarım saatten az bir süre önce oldu), ama evime giderken o çöreklerden üç tane yedim.

olmuştu. Şimdi daha kötüsünü yapıyordum.

Eylül ayıydı ama hala sıcaktı, bu yüzden üç çeyrek kollu ve kısa, büyük boy, kraliyet bir tunik elbise almıştım. dar bir etek. Üst kısmı kabarıktı ve omzumdan düşüyordu, beli kıvrıktı, böylece tunik üst kısmı dar eteğin üzerinden hafifçe akabiliyordu. Bir kızın giydiğinde kendini iyi hissetmesini sağlayan türden bir elbiseydi. Çünkü bir erkeğin onu bunun içinde görünce sertleşebileceğini biliyordu.

Artık tehlikeli bir zeminde değildim.

Ateşle oynuyordum.

Sorun şuydu ki Vi'den hoşlanıyordum, Cal'i seviyordum ve ikisini de kendi hayatım için koşturmadığım zamanlarda görmeyi dört gözle bekliyordum.

hayat ya da kan kaybından (neredeyse) ölüm. Ben de dört gözle bekliyordum Vi'nin kızlarıyla tanışmak, Cal'in yıllarca sürüklendiği hayatında düşünmesi bile çok acı veren bir olay yaşandıktan sonra kendini bulduğu aileyi görmek ve bu olay benim başıma bile gelmedi.

Ve ben Francesca Concetti'ydim. Yani kot ya da yoga pantolonuyla yapmayacaktım.

Bu, iş kıyafetlerimden biri olmayan en az seksi şeydi (ve onların da kısa, dar etekleri vardı).

Bunun için hiçbir şey yoktu.

Elbise için verdiğim zihinsel savaşa rağmen, ince topuklu bronz sandaletlerimi giymemeyi düşünmedim.

Bunun nedeni, egzersiz yapmadığım sürece düz ayakkabı giymememdi. *Asla*. Kot pantolonlarla değil (ki sadece iki çiftim vardı ve onları da nadiren giyerdim). Şortlarla değil (hepsi de şık türdendi; benim gündelik tarzım da gösteriş ve etkiyle ilgiliydi). Kesinlikle bir elbiseyle değil.

Vurulmuş olabilirdim, ama topuklarımdan vazgeçmeyi düşünmem için başıma çok daha kötüsünün gelmesi gerekirdi.

Garip bir şekilde, ayakkabılarımı giydikten sonra yataktan doğrulurken, saçlarım büyük, makyajım yapılı, seksi görünen ama rahat ve her zamanki topuklu ayakkabılarımla haftalardır hissetmediğim kadar iyi hissediyordum.

Sonunda kendimi hissettim.

Bavulumu kapattım, tekerleklerini halının üzerine koydum ve yuvarladım. Dışarı çıktım, koridorda uzun zamandır atmadığım bir adımla yürüyordum, "Tamam, bu kadar yeter. Fanta Grape'in bitmek üzere olduğunu gördüm, o yüzden eve dönerken uğramalıyız..."

Oturma odası/yemek odası bölümüne geldiğimde Ben'in oturma odasının köşesinde, henüz paketlemediğim rafların yanında durduğunu gördüm.

Bana döndü ve sonra durdu, ama bunu fark etmedim çünkü elindekini gördüm: ağır, pahalı bir şey, Yıllar önce Noel zamanı Bianchi'lerle çektiğim sekize on ebadında bir fotoğrafın yer aldığını bildiğim güzel cam çerçeve.

Hepimiz ağacın önündeydik. Carm evde onunla birlikteydi. kocam ve çocuklarımla hepimiz bir arada sıkışıp kalmıştık.

çerçeve. Manny, Theresa ve Carm'ın kocası Ken, hepimizi sığdırabilmek için diz bile çökmüşlerdi.

Herkes öyle kocaman gülümsüyordu ki, her birimizin güldüğünü okumak zor değildi.

Ve .

Bu resimdeki şey, Vinnie Junior'ın Carm'ın küçük kızını sahiplenmesi ve onu kollarında tutmasıydı.

Kız bacağını göğsüne yaslamış, küçük kız elini boğazına dayamış, kollarıyla onu uzun bedenine güvenli ve sıkı bir şekilde sarmıştı.

Bu beni özgür bıraktı.

Ve o Noel'i hatırladım. O fotoğrafı çektiğimi hatırladım. Benny ile birbirimizi bulmamızın tamamen doğal göründüğünü ve hatırladım. Hamleyi yapan ben miydim yoksa o muydu bilemiyorum, o kadar doğaldı. Birbirimize doğru çekildik.

O fotoğrafta herkes birbirine sokulmuştu.

Benny'nin ön tarafına sıkışmıştım, kollarım ortasına dolanmıştı, başım omzundaydı. Bir kolunu belime dolamıştı, diğer kolunu da omuzlarıma dolamıştı ve parmaklarını bile görebiliyordunuz. üstümde, sıkıyor.

Eğer bilmeyen biri o resme baksaydı

Kolayca Benny'nin olduğumu düşünebilirsiniz, Vinnie'nin değil. Carm ve Vinnie Senior . Vinnie'nin yakınında bile değildim.

Ama Benny'ye sıkıca sarılmıştım.

Vinnie'nin sergilediğim tek fotoğrafı buydu. Tüm Bianchi'leri içeren bir fotoğraf.

Ve oturma odamda televizyonumun yanında duran raflarda sakladım.

Bu, o fotoğrafı her gün gördüğüm anlamına geliyordu.

Gözlerim Benny'ninkilere kaydı ve "Ben-" diye başladım. Tek kelime daha edemedim.

Eğer içimde tahmin etme gücü olsaydı, o resmi gördüğünde yüz ifadesinde ne okuyacağımı yine de tahmin edemezdim.

Ama yüzüne baktığımda resmi düşünmediğini .

Çantamın sapını bıraktım ve üç adım geri çekilebildim ki resmi bir kenara bırakıp bana doğru koştu ve aklından geçenleri uygulamaya başladı.

Sadece üç adım atabildim çünkü beni yakaladı, döndürdü ve duvara yaslanmaktan başka çarem çünkü vücudu bana izin vermiyordu.

Başımı kaldırdığımda yüzünü gördüm, gözlerinde *hayatımda* hiç hissetmediğim bir şekilde midemi bulandıran bakış vardı.

"Ben-"

Elleri bana doğru geldi, biri kalçamdaydı, diğeri boynumun yan tarafındaydı ve sözümü keserek "Şu anda ciddi misin?" diye sordu.

"|-"

"Çünkü şu anda ciddiym" dediğinde sesi dizlerimi titreten bir hırıltıya dönüştü.

Birdenbire, neden bile tam olarak emin olmasam da ciddi olmasını *sevdim*.

"Bebeğim," diye fısıldadım ve neden olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu.

"Evet," diye fısıldadı, iki elinin parmakları birbirine girmiş, yüzü yaklaşıyordu. "Şu anda ciddisin."

İşte o zaman beni öptü.

Bu sefer dudak teması yok. Beni *öptü*. Parmaklarını soktu, ağzını açtı, dilini içeri soktu, *beni öptü*.

İlk protestoyu ben yapmadım. Bir tane bile.

Yapmadım.

Benito Bianchi'nin sıcak, tatlı ihtişamını tattım, ellerini üzerimde hissettim, tıraş losyonunu kokladım. Ellerim boynuna gitti. ve yukarı kaydım, kalın, harika saçlarına daldım ve onu kendime çektim.

Bunu yaptığımda, Benny dilini benimkine lezzetli bir şekilde doladı ve ayak parmaklarımın sandaletlerimin içinde kıvrılmasına neden oldu. Bir elini saçlarımda gezdirdi, diğer eliyle de kıcıımı kavrayarak beni içine çekti.

Yaklaştım.

Benny beni daha sert öptü.

Tanrım, kendini iyi hissediyordu. Tadı güzeldi.

Benny'nin bana verdiği son öpücükten beri öpüşmemiştim. O zaman sarhoştum ama hala iyi olduğunu hatırlıyorum.

Bu daha iyiydi. Çok daha iyiydi. Çok daha iyi. Çok tehlikeli.

Çok şaşırtıcı.

Daha fazlasını almalıyım.

Bu yüzden daha da yaklaştım ve bu ihtiyacımı onun ağzına doğru inledim.

Bunun talihsiz sonucu olarak Benny öpüşmeyi kesti, elini kıcımdan çekerek kolunu belime doladı, diğer eli de aşağı kayarak tekrar boynuma dolandı. Alnını benimkine yaklaştırdı.

"Tanrım, kahretsin," diye mırıldandı ve gözlerimi açtığımda onun kapalı olduğunu gördüm.

Tanrım, çok güzeldi - yakın, uzak, gözleri kapalı, beni kızdırıyor, bana karşı nazik davranıyor, beni öptükten sonra beni koruyordu.

Her zaman.

Ellerimi, avuç içlerimi kulaklarının altındaki boyun kaslarına bastırabileceğim yere kadar kaydurdım ama parmaklarımı o muhteşem saçlarında tuttum.

Gözleri açıldı.

Daha güzel.

"Seni incittim mi?"

Ve daha fazla

güzellik. "Hayır,"

diye fısıldadım.

"O elbise, bebeğim," diye fısıldadı öpücüğün açıklaması olarak. "Sahip olduğum en az seksi olan bu."

Gözleri tekrar kapandı ve "Tanrım, kahretsin" diye tekrarladı.

O öpücükle aklımı kaçırdığımı görünce, o anda Gülümseyin. İçimde gevşemek için savaştığını hissettim. Bunu istiyordum çünkü tek yapmam gerekenin seksi bir elbise giymek olduğunu ve Benito Bianchi'nin kontrolünü kaybetmesini sağlayabileceğimi bilmek çok iyi hissettiriyordu.

Bu sağlıklı bir düşünce değildi. Benny ve benimle ilgili her şey hakkındaki ruh halim düşünüldüğünde mantıklı bile değildi.

Ama bendeydi.

Onu yendim, ama zar zor.

"Pazartesiye kadar beni öpmeyeceğini söylemiştin," diye hatırlattım ve gözleri açıldı.

"Pazar günü o elbiseyi alacağımı bilmiyordum."

"Gerçekten kot pantolon giymiyorum," diye paylaştım.

"Sadece söylüyorum, *tesorina*, kot pantolon giymiş olsan bile seni öpmek isteyeceğim." "Bunu hissediyorum," diye mırıldandım, bakışlarım dudaklarına kaydı. "Bebeğim," diye seslendi ve ben yine gözlerine odaklandım. "O resim." Bu iki kelimeyle, mutlu anımdan acı bir şekilde kop-

Benny-Bianchi tarafından öpüldüm ve her zamanki atıldım. Normalde pek sevmediğim ama o anda nefret ettiğim bir bölgeye.

Çenemi indirdim ve alnımı göğsüne bastırarak "Yapma" dedim.

"Sen onunken bile benimdin."

O haklıydı. Çok kötüydü. Mantıklı bile değildi.

Ama Benny'yi hep sevmiştim. Aramız . anlaşırdık. Vinnie'nin tüm ailesi içinde Benny'ye en yakın olan bendim. Onun yanında olmak beni mutlu ediyordu.

Ben Vinnie'ydim ama her geçen hafta Vinnie aptalca şeyler yaptıkça ben de uzaklaşıyordum.

Ben de Benny'nindim. Sonra Vinnie'yi kaybettiğimizde, her şeyi berbat ettim ve o da beni itti.

Gözlerimi sıkıca kapattım ve ellerimi göğsüne doğru kaydırarak parmaklarımı tişörtünün içinde kıvırdım.

"Bunu söylemek zorundayım." Saçıma doğru konuşuyordu. "Ben hazır değilim."

Boynumdaki parmakları beni sıktı. "Bunu söylemek zorundayım, *Cara*. Şu anda savunmasız olduğunu anlıyorum. O öpücük ikimiz için de sürpriz oldu... ama söylemem gereken şey bununla ilgili değil."

"Ne söyleyeceksin?" "Ona çok kızgınım."

Bu beni çok şaşırttı, başımı geriye doğru eğdim ve gözlerinin içine baktım. "Ne?"

"Vinnie. Ona çok kızgınım. Kardeşim hakkında şu an hissettiklerimi hissetmeyeyim diye yıllarca sana kızdım. O resme bakıyorum..." Başını iki yana salladı. "Sana ne yaptığımı, neden yaptığımı açıkça gördükten sonra, kendimi nasıl hissettiğimi

Şu anda onun hakkında hissediyorum... O fotoğrafa bakıyorum ve o fotoğrafı çektiğimizde benim hissettiklerimi hissetmediği için çok kızgınım-

Noel, aile, gülmek - ve hayatında ihtiyaçı olan her Şeye sahip olduğunu bilmek."

Tişörtünü bıraktım ve ellerim tekrar yukarı kayarak boynuna dolandı, aynı anda söylediği her kelimedenden nefret ediyordum, ama bir an için farklı bir sebep, onları sevmek.

Ve paylaũıyordu. Dürüstçe. Her Şeyi koyuyordu.

Tecrübelerime göre pek çok erkek bunu paylaũmazdı - ne duyguları hakkında, ne de duygularının arkasında ne olduğu hakkında. Vinnie yapmamıũtı. O

Her Şeyi içine atardı. Benimle nemli Şeyler hakkında hiç konuũmazdı, bu da aptalca Şeyler yaptığında asla anlamadığım anlamına geliyordu.

Benny'nin paylaũımı beni derinden etkiledi. Daha derine iniyorum.

"Ben," diye fısıldadım.

"anda ona bu duyguyu vermediğim için kıcıma tekmeyi yemeliydim. Ama vermedim. Bu yüzden, sadece seni mahvettiğim ve incittiğim anlamına gelmiyor, aynı zamanda onu tekrar kaybetmiũim gibi hissettiriyor."

Daha sıkı tutundum ve yaklaũmak için parmak ularımda ve fısıldamaya devam ettim, "Tatlım. Dur."

"Nasıl?" diye sordu.

Hiçbir fikrim yoktu.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Ama sinirlenmenin bir anlamı yok Benny. O gitti. Hiçbir Şeyi deđiũtiremezsin."

"Biliyorum bebeğim ve bunun bir faydası yok."

"Peki bu nasıl?" Devam ettim. "Anlıyorsun. Bu resimdeki Şeyin hayatta ihtiyaçı olan her Şey olduğunu anlıyorsun. Ve Vinnie bu dersi açıkça verdi, bunu asla unutmayacaksın. Sana bu dersi vermesi çok kötü,

Ben, ama en azından size bir Şey verdi ve bunun önemli olduğunu inkâr edemezsiniz."

Belimdeki eli yukarı kayarken gözlerimi tuttu ve boũ boũ yan tarafımı okũamaya baũladı.

Güzel bir histi. Rahat. Doğal. *Benny*.

Ve ayaklarımda altındaki zemin sallanmaya devam etti. Umurumda değildi.

"Tatlı, baharatlı ve zeki biri," diye mırıldandı, dudakları hafifçe yukarı kalktı, sözleri ve dudaklarının ucu bana ağırlığı bıraktığını söylüyordu.

Hafifçe omuz silktim.

"Harika bir Noel'di," dedi sessizce. "Evet," ben de aynı şekilde sessizce onayladım.

"Yaptığın kurabiyeleri özledim, hani şu Hershey's Kisses'in etrafında hamur olanları."

"Çikolata dolgulu kartopları."

"Evet."

Evet.

Oh, evet.

Onları sevdiğini biliyordum. Bunu biliyordum, çünkü bunları yaptığımı duyduğunda, barda bir tabureye oturur ve ben bunları yaparken benimle şakalaşırdı. Ayrıca onları sıcak sıcak yedi. İkinci olarak onları pudra şekerine bulayıp kalıba yerleştirdim.

Ve o anda neden her yıl yaptığımı anladım. İki parti.

Bazen üç.

Cehenneme gidecektim.

"Birbirimize bağlıyız," diyerek bariz olanı işaret etti. "Biliyorum."

"Birbirimize daha çok bağlanmamızı istiyorum bebeğim." "Biliyorum," diye tekrarladım usulca.

"Beni böyle öpüp sonra da benimle oraya gitmek istemediğine ikna edebileceğini mi sanıyorsun?"

Gözlerimi kapattım ve alnımı göğsüne koymak için çenemi tekrar indirdim.

Benny bana bakmaya devam etti.

"biliyorum, *Cara*, ama cidden."

"Bunu yarın akşam yemeğinde konuşabilir miyiz?" Sessizdi ve bir süre de öyle kaldı.

Bu yüzden beni sıkıp "Evet" dediğinde rahat bir nefes aldım.

Başımı arkaya doğru eğdim ve ellerimi tekrar göğsüne doğru kaydırdım. "Birazdan burada olurlar ve Fanta'ya ihtiyacımız var."

"Bebeğim, Brownsburg'dan iki genç kızla geliyorlar. Gençler bir Pazar günü sabahın köründe yataktan kalkmazlar.

Şafak söküyor ve arabayla dört saat sürüyor. En erken öğlene kadar burada olmazlar. En azından bir buçuk saatimiz var."

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim. "Cal gittiklerini haber vermek için sana mesaj atmadı mı?"

Sorum onu kocaman gülümsetti. Beyazdı. Muhteşemdi. Ve gözlerini çok sevdiğim bir şekilde mizahla ısıttı.

Buna ilk kez bu kadar yakından ve kişisel olarak tanık olunca, kollarımı ortasına dolayıp tutunmaktan başka çarem kalmadı.

"Cal'in mesaj olayını yaptığından emin değilim, Frankie. Dahası, Cal'in herhangi bir faaliyeti hakkında herhangi biriyle görüşmesinin insani olarak mümkün olduğundan da emin değilim."

"Öğrenmek zorunda kalacak. Hayatında bir kadın var."

Gülümsemesi bembeyaz ve muhteşem kaldı.

Altımda yer sarsılsa da, yakından ve kişisel olarak tadını çıkarmaya devam ettim.

"Bunu dikkate almayın," dedi. "Cal'in herhangi bir faaliyeti hakkında herhangi biriyle görüşmesinin insani olarak mümkün olduğundan emin değilim, eğer

Herkes onun yatağında ve orada ona verdiği şeylerden

hoşlanıyor." Gözlerim kulağına kaydı. "Bu muhtemelen doğru."

Ben beni sıktı ve dikkatimi yeniden topladı.

"İhtiyacın olan her şey o çantada mı?" diye sordu. "Evet," diye cevapladım.

"Şimdi stok yapma zamanı, bebeğim. Biz buradayız." "Stok yaptım."

"Tamam," dedi, sonra eğildi ve derinlere indi. Nefesimi tuttum ve dudaklarını boynuma değdirdiğinde tutmaya devam ettim.

Ben de ayakta kalabilmek için tutunmaya devam ettim.

Sonra onu bırakmak zorunda çünkü o beni bıraktı. Uzaklaştı ama elimi, çantamın sapını tuttu ve beni kapıya doğru çekti, çantamı da yanımıza alarak, "Eve , banyoda bir çekmeceyi temizleyeceğim" dedi.

Gözlerim tavana çarptı.

Tanrım, umarım dikkatini veriyorsundur, diye sessizce dua ettim. *Bu Benny'nin fikriydi.*

Ben konuşmaya devam etti.

"Ve yatak odasındaki şifonyerde."

Elim onunkinde kasıldı.

Görmezden geldi ve beni kapıdan çıkardı.

* * * * *

Muhtemelen cehenneme yolculuğumu hızlandırmak için, bir buçuk saat sonra Benny'nin kanepesinde yan yatmış, başımı kalçasına yaslamıştım. Benny kanepede oturmuş, ayaklarını sehpaye uzatmış, gözlerini televizyondaki bir maça dikmişti.

Bu arada, 80 inçlik bir televizyon.

Seksen.

Bu şey o kadar büyüktü ki, oturma odasının neredeyse tüm yan duvarını kaplıyordu.

Ve surround ses, sinemalarda bulunanlara rakipti.

Yine Theresa'nın mutfaktaki gürültü patırtı sesleri duyulabiliyordu.

Vinnie'yle birlikteyken Theresa'nın bunu yapmamasının nedeninin senin kışını kaldırıp ona yardım etmeni istediğini anlatmak olduğunu öğrenmiştim. O istemedi. Onun yakınında olmanı istemiyordu. yemek pişirirken ya da temizlik yaparken. Hiçbir aksaklık ya da dikkat dağıtıcı şey istemezdi çünkü yaptığı şeyi sadece kendi istediği şekilde yapabiliirdi. Eğer yardım etmeye çalışırsanız, bu sadece onun büyüsunü bozar ve onu kötü bir ruh haline sokardı.

Theresa'nın kötü bir ruh halinde olması hiç iyi değildi.

Yani, birkaç hafta önce ormanda vurulmamış olsaydım ve Theresa mutfakta ortalığı karıştırıyor olsaydı bile oturma odasında kaldı.

Şu anki konumuma nasıl geldiğime rağmen, yine de Tanrı'nın dikkatini çektiğini umuyordum çünkü beni bu konuma ben getirmedim. Benny koydu. Ve itiraz ettiğimde, "Sessiz ol." diye mırıldandı.

Başımı onun kalçasına koyarak yatmanın doğru bir şey olduğunu düşünmüyordum, asla. Ama ailesi evindeyken ve bana kondurduğu öpücüğe tamamen katıldıktan sonra, kesinlikle o zaman değil.

Ayrıca ailesi evdeyken bu konuda tartışmaya girmenin doğru bir şey olduğunu düşünmedim.

Bu eve bir saat önce geldiğimiz bir şeydi. Biz arka kapıdan girdiğimizde mutfaktaydılar -Vinnie masada oturmuş bir fincan kahve içiyordu; Theresa bir sürü

Benny'nin buzdolabı kesinlikle dolu olduğu için içindekileri nereye koyacağını bilmediğim market poşetleri masanın üzerindeydi.

Vinnie, Theresa'nın kiliseye gitmeden önce ona hazırladığını bildiğim o kocaman kahvaltayı yapmamış gibi çöreklerin üzerine düşmüştü.

Theresa neredeyse kapıdan girer girmez ve kesinlikle Benny çörek kutularını tezgâha bırakır bırakmaz bizi kovmuştu.

Çok geçmeden kendimi Benny ile kanepede uzanırken buldum.

Sonunda kot pantolonu yumuşak, kalçası sertti, bu yüzden kendime kibar davrandığımı ve Benny'ye daha sonra cehennemi yaşatacağımı söyledim.

Ama gerçekte, sadece bulunduğum yeri seviyordum.

"Ben, annen güveç kabının nerede olduğunu bilmek istiyor."

Vinnie Senior dedi ve Ben'in babasının orada durduğunu görmek için gözlerimi kanepenin yanına kaydurdım (ama başımı Benny'nin kalçasından kaldırmadım).

"Güveç kabım yok," diye cevap verdi Benny.

Vinnie fuayeye açılan kapıya doğru baktı ve "Bu pek hoş karşılanmayacak," diye mırıldandı.

Benny, "Yemek yapmak istiyordu, ihtiyacı olanı getirmeliydi," diye belirtti. "Dışarıdan barbekü alacaktım."

Vinnie'nin gözleri tekrar oğluna kaydı ve tısladı, "Tanrım, bu saçmalığı söylediğini duymasına izin verme."

"Neden?" Benny sordu.

"Çünkü ailem aramaya gelecek. Oğlum, biliyorsun ki aile aramaya geldiğinde paket barbekü servis ."

"Ben bekâr bir adamım baba. Onları düşündüğüm için şanslılar," diye karşılık verdi Benny ve kendimi tutamadım, vücudum bastırılmış kıkırdamalarla titremeye başladı.

Bunu hisseden Benny'nin belimde duran eli beni sıktı.

Vinnie, "Mutfağa git ve lazanyayı birleştirmek için kullanabileceği bir şey bulmasına yardım et," diye emretti.

Benny, "Baba, lazanyayı birleştirmek için kullanabileceği hiçbir şeyim yok," diye cevap verdi.

Vinnie, "O zaman kışını kaldırıp dükkâna git ve lazanyayı birleştirmek için kullanabileceği bir şeyler al," diye emretmeye devam etti.

"Böyle bir şey olmayacak," diye homurdandı Ben.

Vücudum daha sert titremeye başladı.

"Vinnie!" Theresa mutfaktan bağırdı. "Erişteyi hazırladım! Benim tabağım nerede?"

"Ben'in bir tane bile yok!" Vinnie bağırarak karşılık verdi.

"Ne?" Theresa çığlık sınırında bir sesle bağırdı. "Erişteyi ! Erişte ve sosla ne yapmam gerekiyor? peynir ve tabak yok mu?"

Bir elimi kaldırdım, Benny'nin kalçasına doladım, yüzümü içine soktum ve homurdandım.

"Tanrım, lanet olsun, markete gideceğim," diye mırıldandı Benny test edercesine. Ayağa kalkmaya hazırlanırken uyluk kaslarının gerildiğini hissettim, hatta elinin ensemeye kayarak bana kalkacağını sözsüz olarak söylediğini hissettim.

Başımı kaldırdım ve sırtıtarak ona baktım. O sırtıtmıyordu.

"Eğlenmen güzel bebeğim ama bu hiç komik değil," dedi tam kapı zili çaldığında.

Başımı çevirdim ve gözlerimi kanepenin arkasına diktim. "*Geldiler!*" Theresa mutfaktan çığlık attı.

Benny'nin kalçasında kendimi kaybettim, sonra Benny beni kaldırıp sandaletlerimin üzerine oturttuğunda kanepede kendimi kaybettim.

Döndük ve Vinnie'nin çoktan kapıda olduğunu, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle kapıyı açtığını gördüm.

Ben elimi tutup bizi kapıya doğru götürürken Theresa kollarını havaya kaldırmış, ağzından "Mutlu günler!" diye bağırarak geldi.

"Vinnie Amca! Theresa Teyze!" diye bağırarak genç kız sesleri duydum ama onları göremedim.

Ben ve ben fuayeye ulaştık ve tam üç dakika boyunca orada bekledik, bu sırada Theresa merdiven sahanlığına çıktı ve

Vinnie'den tokalaşmak (Cal) ya da sarılmak (Vi ve kızlar) için içeri girmelerine izin verilmeden önce herkesin yüzüne bakıyor, öpücük vermek için başlarını ileri geri sallıyorlardı.

Cal'in bir timsahla güreşmeyi tercih ediyormuş gibi Theresadan öpücüklerini almasını izledim. Ama Vi ona öpücükleriyle karşılık verdi ve sarıldı.

Muhteşem kızları, Theresa'nın kendine özgü dramatik karşılaması daha önce hiç yaşamadıkları bir zevkmiş gibi davrandılar.

Kızlar antrede Cal'ı ve annelerini neredeyse devirerek Benny'nin yanına koştular ve "Benny!" diye bağırdılar.

Beni tam zamanında bıraktı ve ikisi de bana çarptı. Bir ayağı üzerinde geri gitti, dengede durdu ve kollarını onlara dolayarak mırıldandı

yakalayamadığım bir şey çünkü sahnenin tamamen içine çekilmiştim.

Çünkü bu konuda bir şeyler bana doğru gelmiyordu. Ben'in Vi'nin muhteşem kızlarına şefkat göstermesini izlemek çok güzeldi, düpedüz göz kamaştırıcı.

Ama Vi ve Cal'ın nispeten yeni oldukları izlenimine kapılmışım, bu yüzden kızların herkesle nasıl bu kadar çabuk kaynaştığını merak ettim.

"Hey." Duydum.

Vi'yi yakından görmek için başımı çevirdim ve Benny Bianchi'nin iki genç kıza sevgi gösterisinde bulunduğu göz kamaştırıcı gösteriyi izlemeyi tamamen unuttum.

Violet'in gözlerinin içine bakarak, "Hey," diye cevap verdim.

Onu görmeyi dört gözle beklemek dışında ziyareti hakkında düşünmedim, sanki birkaç saat uzakta yaşayan yakın bir kız arkadaşımış gibi.

Böylece her Cuma akşamı kokteyl içmek yerine özel günler için plan yapmak zorunda kaldık.

O anda gözlerinin içine baktığımda, onu ilk kez normal koşullarda gördüğümde, onu son gördüğümde Daniel Hart'ın kafasına silah dayadığını fark ettim. Onunla tanıştığım süre boyunca hayatlarımız tehlikedeydi ya da onlar için koşmak.

Birlikte.

Muhtemelen ihtiyatlı davranmam gerektiği halde ondan ayrılmama izin vermedi.

Ve muhtemelen ihtiyatlı davranmak gerekirken benden ayrılmasına izin vermedim.

Birbirimize .

Ve bunu başarmıştık.

Ben'in evinin fuayesinde onun güzel yüzüne bakarken, bunun gerçekleştiğini hissettim, yüzüm parçalanırken, onun başına geleni izledim. Sonra birbirimizin kollarındaydık, sımsıkı sarılmıştık, yüzüm onun boynunda, onunki benimkindeydi.

"Özür dilerim," diye bağırdım boynuna, sesim kalın ve , saçları tarafından boğulmuştu.

"Hayır, özür dilerim," diye ağlayarak benimkine sarıldı, sesi aynıydı. "Ben bir aptalım," dedim ona, sıkıca tutunarak ve hâlâ ağlayarak.

"Ben bir aptalım," dedi bana sıkıca tutunarak ve hala ağlayarak. "Hayır, değilsin," diye hüngür hüngür ağladım.

"Sen de değilsin," diye hıçkırarak karşılık verdi. "Tanrım." Cal'ın mırıldandığını duydum.

"Kapa çeneni Joe," diye tersledi Violet ama bunu boynuma yaptı, benden bir santimetre bile uzaklaşmadan.

Sadece .

Kendi adıma, ona tutundum çünkü kendini iyi hissediyordu.

Yaşadığını hissediyordu. Ve bunu başarmıştık.

Birden Vi'nin vücudu sarsıldı ve "yakıyor muyum?" diye sordu.

Ben başımı kaldırdım, o da kendi başını kaldırdı ve birbirimizin gözlerine baktık. "Ben iyiyim," diye fısıldadım.

"Sevindim," diye fısıldadı ve sarılmasına katlanmaktan çok daha fazla şekilde iyi olduğuma sevindiğini kastettiğini biliyordum.

Ona gülümsedim. O bana gülümsedi.

Bunu görünce yüzümün tekrar parçalanmaya başladığını hissettim ama toparladım ve ona bir el salladım. "İyi misin?" diye sordum.

"Kesinlikle," diye cevap verdi ve ardından "Kızlarımla tanışmak ister misin?" diye sordu.

"Kesinlikle," diye cevap verdim.

Gülümsemesi geri geldi ve bir koluyla beni tutmaya devam etti ama bizi kızlarına doğru çevirdi. Elimi yüzüme sürdüğümde bir kızın Cal'a asıldığını gördüm. Diğer ise Benny. İkisinin de gözleri annelerine ve bana bakıyordu ve iki çift göz de ıslaktı.

"Katy, Keirry, buraya gelin ve Frankie'yle tanışın," diye ısrar etti.

Şüphesiz iyileşmekte olduğumu bildiklerinden temkinli bir şekilde ilerlediler.

Serbest kolumu attım ve çok daha hızlı geldiler ama beni bir adım geriye atamadılar.

Büyük olanın, yani Kate'in önce geldiğini düşündüm. Vi beni bıraktı, böylece bana hafifçe sarılabildi ve kulağıma yakın bir şekilde

"Tanıştığımıza memnun oldum" dedi.

Bırakmak istediğinde daha sıkı tuttum ve "Ben de tatlım" dedim.

Başını çevirdi, gözlerimin içine baktı ve dudağı titredi ama kendini tuttu ve gülümsedi.

Onu bıraktım ve Keira öne çıktı.

Sarılması da bir o kadar hafifti ama kulağıma "Momalicious'a baktığın için teşekkürler" dediğinde işlerin kötüye gideceğini anladım.

Sonra kolları kasıldı ve kaybettiğini anladım.

Kollarımı ona sımsıkı doladım ve gözlerim, Keira nefes almama izin verseydi nefesimi kesecek sıcak bir yoğunlukla bizi izleyen Benny'ye kaydı.

Gözlerimi Ben'den ayırdım, başımı çevirdim ve kulağına fısıldadım, "Benim için zevkti, bebeğim."

Keira'nın vücudu hıçkırıklarla sarsıldı.

Kate annesinin yanına kaydı ve inlediğini duydum. Gözlerini yakaladım ve ona sıırttım.

O yine kendini tuttu ve sırtarak karşılık verdi.

Birden Cal oradaydı, elini Keira'nın ensesine dolamıştı ve hayatımda ondan hiç duymadığım nazik, sessiz bir sesle sordu: "Beni içeri almak ister misin Keirry?" Sesi o kadar yumuşaktı ki

Güzel, eğer Keira nefes almama izin verseydi, yine durmamı sağlardı.

Sanki utanmış gibi aniden bıraktı, başını salladı ve yüzünü sildi.

Vi onu, Cal da beni sahiplendi. Sıkı sıkıya sarılmadı ama sarılmasıyla çok fazla iletişim kurdu ve kendimi tekrar kaybetmeye başladığımı hissettim.

Cal eğilip bana baktığında ve sadece bana yönelik bir sesle "İyi misin?" diye sorduğunda titreyen bir nefes aldım ve kendimi tuttum.

Ne demek istediğini anladım.

"Ayaklarımı yerden kesmem gerektiğini düşünüyorum," diye cevap verdim çünkü tüm Sarılmak harika bir histi ama aynı zamanda yarama karşı pek de iyi hissettirmiyordu.

Sonra Cal, Vinnie Junior'ın dünyadaki en iyi arkadaşı, garip bir şey yaptı.

Beni bıraktı ama bunu bir elini sırtımda bırakarak yaptı, bunun üzerine beni nazikçe, hemen ve *sertçe* Benny'ye doğru itti ve alçak sesle, "Yükünü atması lazım," dedi.

İşte o zaman Benny bana sahip çıktı, kolunu belime doladı, beni oturma odasına götürdü ve "Hadi yerleşelim" diyerek bizi içeri taşıdı.

Şirket takip etti, ama nasıl yaptıklarını göremedim çünkü Benny beni koltuğun köşesine bıraktı ve hemen eğildi, bir eli yanımdaki koltuğa, bir eli kolçağa, yüzü bir inç uzakta.

"Hap ister misin?" diye sordu.

"Hayır, . Ağlamadığım zaman daha iyi olabilir."

Başı biraz geriye gitti, gözleri yüzümde gezindi ve "Doğru. Bir şeye ihtiyacın olursa, babama ya da anneme söylersin."

Başımı salladım.

"Şimdi markete gidip lanet olası bir güveç kabı almam lazım."

Tekrar başımı sallamadan önce dudaklarımın titrediğini hissettim.

Gözlerimin içine bakmadan önce dudaklarımın titremesini izledi, sırtı ve göz kırptı.

Sonra da gitti.

Ama sırtışı ve göz kırpması devam etti ve acıya dayanmak zorunda olmadığımı fark ettim.

Benny Bianchi'den gelen bir sırtma ve göz kırpması bir kızın sahip olabileceği en iyi ilaçtı.

* * * * *

"Okul harika, en iyi yanı da Jasper Layne olması."

Theresa'nın Benny'nin yemek odasındaki masasında servis ettiği lazanyadan sonra, lazanyanın piştiği sürenin neredeyse tamamını Benny'nin yemek odasında geçirdikten sonra, masanın üstünden üç yıllık atılmış önemsiz postalara benzeyen şeyleri kaydırarak ve eski moda, kesinlikle elden düşme sekiz kişilik koltuğa Pledge ile saldırarak.

Oturma odasındaydık. Theresa'yı yalnız bırakması gerektiğini bilmediği belli olan Vi, Benny'nin annesiyle birlikte mutfaktaydı ve ona bulaşıkları yıkamasında yardım ediyordu.

Tekrar kanepedeydim, tekrar oturuyordum ama köşede değildim. Benny köşedeydi ve ben onun yanına sıkışmıştım, kolu etrafımda. Kate kanepenin aşağısında bizden uzaktaydı. Vinnie Senior Ben'in . Cal bir koltuktaydı. Keira yerdeydi ve konuşan oydu.

Gizlice Cal'i izliyordum, Cal gizlice Benny'yi ve kanepenin kenarına sıkışmış beni izlemiyordu. Ağzında küçük bir gülümseme vardı, yüzünde mizahın sıcak ışığı Ama her de yüzünde bilmiş bir ifade vardı.

Ve ben bunu anlamadım. O ve Vinnie Junior aynı yaşıyordu, kardeş kadar yakındı. Vinnie'yi Sal ile çalışmaktan vazgeçirmeye çalışmıştı ama Vinnie'yi geldiği gibi kabul etmeye niyetli birkaç kişiden biriydi.

İşte bu kadar yakındılar. Vinnie'nin Sal'in ekibinde olmasından hoşlanmıyordu ama bu yüzden onu kaybetmeye de niyeti yoktu.

Benny'nin bana sarılma şeklinin, ki bu kardeşçe bir şefkat değildi, Cal'ı kızdıracağını ya da en azından tedirgin edeceğini düşünürdüm.

Belli ki olmamış. Belli ki hoşuna gitmiş. Ki bu garipti.

Daha da garibi, Vinnie Senior da buna hiç tepki vermedi.

Bu durum beni rahatsız ediyordu ve kafamda olup biten onca şey varken, üstelik bir de misafirim varken nedenini çözme zamanı.

"Jasper Layne seksi, buna şüphe yok, ama aynı zamanda bir ."

Bu Kate'ten geldi ve geldiği anda Cal, Benny'nin ayağına bilmiş bilmiş sırtmayı bıraktı.

hoş hissettiren ama izin vermemem gerektiğini bildiğim (yine de izin verdim, doğrudan cehenneme birinci sınıf biletimi kazanmaya kararlıydım) samimi bir yol ve dikkati Kate'e kesildi.

"Öyle değil," diye tersledi Keira.

"Tam bir oyuncu," diye açıkladı Kate.

"O değil!" Keira'nın sesi yükseliyordu.

Kate ona, "Keirry, daha şimdiden üç kız arkadaşı oldu ve biz okula başlayalı bir ay falan oldu," dedi.

Gizlice izlemeyi bıraktım ve Cal'in yüzünde karanlık, koruyucu bir baba bakışı belirirken açıkça izlemeye ve aynı zamanda açıkça sırtmaya (kocaman) başladım.

Violet'i seviyordu. Bizi ıssız bir ormanın ortasında bulduğunda ve Violet'in hayatını kurtarmak için bir adamın hayatını aldığı anda tüm engelleri aşip bir mucize gerçekleştirdiğinde bunu biliyordum.

Kızlarını da seviyordu. Ve ben bunu sevdim.

"Demek doğru kişiyi arıyor," diye karşılık verdi Keira.

"Bir şey arıyor," diye mırıldandı Kate.

"Jasper Layne yok," diye buyurdu Cal ve Keira'nın bakışlarını Cal'a çevirmesini izledim.

"Joe!" diye bağırdı.

"Jasper Layne yok," diye tekrarladı.

Benny'nin beni sıktığını hissettim ve ona baktığımda kuzenine kocaman gülümsediğini gördüm.

Keira "Çok tatlı!" diye haykırdığında dikkatim tekrar sahneye döndü.

"O bölge," diye ilan etti Cal. "Joe!" diye yüksek sesle tekrarladı.

Cal ona kaşlarını çatı. Sonra ona sırtmayı bıraktım ve başladığını gördüğümde ona bakmaya başladım.

Bunun olabileceğine inanamıyordum.

Sonra oldu.

Pes etti.

"Kaç yaşında?" Cal sordu.

"O ikinci sınıf öğrencisi," diye cevap verdi Keira - bu arada Keira birinci sınıf öğrencisiydi.

"Sen büyüyene kadar bekle, o da büyüsün, sonra ."

Keira'nın "Joe "sunu incelemesini izledim. Sonra yüzünün yumuşamasını ve gözlerinin ışıldamasını izledim. O zaman anladım ki, büyük bir şey olduğunu biliyordu, Joe Callahan olan kaba adam parmağında oynuyordu.

Bu yüzden çok daha sakın ve kesinlikle daha tatlı bir sesle, "Tamam Joe," demiş olmalıydı.

"Bunun çok komik olduğunu biliyorsun," diye araya girdi Benny.

"Kapa çeneni," diye homurdandı Cal.

Ben kıkırdadı, ben kıkırdadım ve Vinnie Senior güldü.

Cal'ın yüzü başka bir karanlık ifadeye büründü, bu seferki kızgındı, ben de bıraktım. kıkırdadı ve Keira'ya baktı. "Bazen bunlar en ," diyerek kadınca bilgeliğimi paylaştım.

"En iyileri ?" diye sordu bana.

"Vahşi olanlar. Sistemlerinden çıkmalarına izin verirsın ve evcilleştiklerinde onları alırsın. En iyisi bu olabilir," dedim ve Benny'nin kolu gerildi ama bu sefer gevşemedi.

"Uysal kulağa eğlenceli gelmiyor," diye belirtti Keira. Cal sesli bir şekilde iç çekti ve ben de gülümsedim ama sadece gülmek için.

Cal'ın eli kolu ve bence bu çok komikti.

"Evcil değil, iyi türden bir evcil," diye açıkladım. Kafası karışmış görünüyordu, ben de devam ettim. "Sadece söylüyorum, Cal'i dinle. Sen

genç olduğun için anlamayabilirsin ama öğreneceksin. Ve öğrendiğinizde bunun zor yoldan olmadığından emin olmaya çalışıyor."

"Doğru," diye fısıldadı Keira, bana bakıyor, Cal'a bakıyor ve kadınsı bilgeliğimi bir sünger gibi emiyordu.

"Yani," dedi Kate ve ben de ona baktım. "Joe'nun Yalnız Kurt olması ve Mawdy'le bizim oraya girmemiz gibi bir şey, o hâlâ sıcak ve soğuk, ama bizi yakaladı."

"Onun gibi bir şey," diye yanıtladım ona gülümseyerek.

"Yalnız Kurt mu?" Benny sordu.

" çeneni," diye

homurdandı Cal.

Tekrar kıkırdadım.

"Ne hakkında konuşuyoruz?" Theresa sordu, ben de kanepenin arkasından bakınca Violet'le birlikte bize katıldıklarını gördüm.

"Artık konuşmadığımız bir şey," diye yanıtladı Cal.

Kate, Theresa'nın köşede oturabilmesi için kız kardeşiyle birlikte yere oturmak üzere kanepeden çıkarken Vi'ye kocaman bir gülümseme verdim. Violet ezildi.

Bunu yapar yapmaz elimi ve bırakmadı. Ellerimizi kalçama dayadım ve daha sıkı tuttum.

"Ben cannoli yaptım ve Benny bir orduya yetecek kadar çörek aldı. Tatlı bir şeyler yemek isteyen var mı?" Theresa sordu. "Ben!"

Keira ağladı.

"Kesinlikle!" Kate haykırdı, çoktan ayağa kalkmıştı.

Daha yeni oturmuş olan Theresa ayağa kalktı. "Gidip kahve yapalım ve tatlı bir şeyler alalım."

"Biraz kahve ve tatlı bir şeyler alabilirim," diye mırıldandı Vinnie Senior ve kendini koltuktan kaldırıp onları takip etti.

"Ben, miyiz?" dedi Cal.

Benny'nin bana karşı gerildiğini hissettim. Ona baktığımda kuzenine sert bir bakış attı. Sonra bana baktı ve o bakış yumuşadı.

"Geri döneceğim, *cara*," dedi sessizce.

"Tamam," diye cevap verdim.

Dikkatlice yanımdan kaydı ve ayağa kalktı. Adamlar gitti ve ben Vi'ye baktım.

"Bunun ne hakkında olduğunu biliyor musun?" Ben sordum.

Violet kanepenin üzerinden adamların gidişini izliyordu, ama sorum üzerine gözleri bana kaydı. "Belli ki Joe'nun aklında bir şey var. Ne yazık ki, ne olduğunu benimle paylaşmadı."

Kanepenin üzerinden baktım ve her neyse onları ön sahanlığa götürdüğünü gördüm. Başka bir deyişle, kimsenin bir yere.

Bakışlarımı tekrar Violet'e çevirdim. "Her şey mi?"

Başını salladı. "Polis Hart'ın göl evinde bıraktığı katliamı buldu. Seni vurdu. Joe ve Benny'nin silahları ruhsatlıydı. Polisler kaçırıldığımızdan haberdardı ve her şeyi biliyorlardı. Hart ve onun bana olan takıntısı. Son olarak, Joe'nun kafasında delik açtığı için hakkında suç duyurusunda bulunmadılar. Ve tabii ki Benny'yi karnından vurduğu için de aynı şekilde."

Bunların hepsini biliyordum. Sal bana hastanede açıklamıştı.

Ben açıkladım, "Hayır, demek istediğim siz, kızlar, drama." Daha yakına eğildim. "Çok güzeller Vi," dedim usulca. "Çok tatlılar. İnanılmaz. Ama onlar-"

Elimi sıktı. "Babalarını, amcalarını ve neredeyse beni ve Joe'yu Daniel Hart'a kaybettiler. Ailelerine tutunurlar,

tüm bunları kaybetmiş. Joe ve ben ona göz kulak oluyoruz ama sanırım rol sevgiye tutunmaları daha iyi olacak."

"Bu konuda haklı olabilirsin," diye cevap verdim.

Kaşlarını yukarı kaldırırken başını yana eğdi. "Sen ve Benny mi?"

"Uzun hikâye," diye mırıldandım ve o da sırtıttı.

"İkiniz birlikte iyi görünüyorsunuz."

Gözlerini doğrudan yakaladım. "Kardeşiyle birlikte ben de iyi görünüyordum."

"Ondan hoşlanıyor musun?" diye temkinli bir şekilde sormadan önce bakışlarımı uzun saniyeler boyunca tuttu.

"Yerel Küçükler Ligi'nin komiseri." Dudakları kıpırdadı ve mırıldandı, "Ondan hoşlanıyorsun."

"Aynı zamanda ölen erkek arkadaşımın kardeşi," diye üç gün içinde zilyonuncu kez belirttim.

Yüzümü değerlendirdi ve "Bu konu hakkında konuşmak istemediğini hissediyorum" dedi.

"Ben bu ne düşündüğünü açıkça beri, düşündüğüm, konuştuğumuz ve diğer insanlarla konuştuğum tek şey bu. Yani evet, biraz ara verebilirim."

Violet başını salladı. "Doğru. Peki, bu konuyu hiç Sadece dinleyecek biriyle *bir* şey konuşmaya ihtiyaç duyarsan ya da sadece sohbet etmek istersen beni ara. Tamam mı?"

Bu çok hoştu, ona sırtıttım ve "Senin bir bok olduğunu biliyordum" dedim.

O da sırtarak, "Kaçabilmemiz için o pencereyi kırdığında senin bir bok olmadığını anlamıştım," diye cevap verdi.

Omuz silktim. "Hart'ın diğer odada insanları vurduğunu düşündüm, bir gezintiye çıkma zamanımız gelmişti."

Kıkırdamaya başladı ve içinden "Çok haklıymışsın" dedi.

Ben de kıkırdamaya başladım ve ikimiz de ayılana kadar bir süre böyle yaptık, gözlerimiz birbirimize yapıştı, ellerimiz sımsıkı tutuştu.

"Ayaktasın, konuşuyorsun, muhteşem görünüyorsun ama uyuyor musun?"

Anlaşmak mı? İyileştirmek mi?" Vi fısıltıyla sordu.

"Benny'nin benimle birlikte olmasının iyi bir yanı da Hart'la yaşadığım o olay yüzünden gerçekten çıldırma fırsatı bulamamış olmam. Ama biz buradayız, o değil, bu yüzden sonunda her şey yoluna girdi."

"Evet," diye kabul etti. "Sen mi?" Ben sordum.

"Joe var," diye cevap verdi ve ben gülümsedim. Onun Cal'ı vardı. Cal da ona sahipti. Ve belli ki ihtiyacı olan tek şey de buydu.

"Sen onun için iyisin," dedim ona.

O da bana "O benim için iyi" dedi.

Mükemmel bir cevap.

"Kızlarınızı seviyor," dedim ona.

"Ona tapıyorlar," dedi. Bir başka mükemmel yanıt.

"Onu mutlu ettiğin için teşekkürler," diye fısıldadım.

"Bu, tatlım, bir zorluk değil," fısıldadı.

Birbimize tekrar gülümsedik. Sonra, kadın olduğumuz ve dolayısıyla sebepsiz yere çılgınca şeyler yapmaya yatkın olduğumuz için, patladık
Gülüyorum.

* * * * *

Saatler sonra, herkes gittiğinde, Gina'nın seksi ve sevimli geceliklerinden biriyle banyodan çıktım ve Benny'yi çıplak ayakları, tişörtü ve kot pantolonuyla yatağa uzanmış halde gördüm.

Gözleri bana geldi, vücuduma kaydı ve "Tanrım" diye mırıldandı.

Bu beni harika hissettirdi hem de sinirlendirdi. "Aşağıda televizyon izleyerek bu işkenceden kurtulabilirsin," dedim.
dikkat çekti.

Gözleri benimkilere dikildi.

"Yapabilirim." Tüm söylediği buydu.

İçimi çektim, yatağın ayak bornoza gittim, silkindim, kemerini bağladım ve yatağa tırmandım.

Benny o yataktaydı ve ben de sinir krizi geçiriyor olmalıydım. ama içeri girmem gerekiyordu. fazla kucaklaşma, hareket etme ve oturup kalkma ile geçen büyük bir gün olmuştu. Bunu yapmak iyi hissettirdi. İyi hissettirdi.

daha iyi atlattım. Çok erken değildi ama bu yükümü hafifletmem gerekmediği anlamına da .

Gözlerimi televizyona çevirdim ve Benny'nin televizyonda gezindiğini gördüm. Bir adamın buzdolabının önünde durduğu gibi rehberlik edin - yani, çok fazla dikkat etmeden, ne istediğini bilmeden, ne Gördüklerini beğenerek ve önümüzdeki yarım saat boyunca bunu yapmaya istekli olarak, sihirli bir şekilde ortaya çıkacak bir şeyin özlemini dindireceğini düşünerek.

"Cal ile ne konuştunuz?" Ben sordum.

"Senin iyi olduğundan emin olmak istedi," diye Ben, gözlerini televizyona .

"Bana sorabilirdi," diye ettim, gözlerim Ben'e dönüktü.

"O sormadı. Bana sordu." Ben bana zaten bildiğim şeyi söyledi.

"Bunun için kimsenin duyamayacağı bir yerde durman mı gerekiyordu?" Ben zorladım.

Ben, "Evet, kimsenin duyamayacağı ön sahanlıkta olduğu için," dedi ve bu harika hissettirmede. Sadece beni sinirlendirdi.

"Benny!" Tersledim ve o da bana baktı.

"Ne sormak istiyorsan sor bebeğim," dedi , beni okuyordu ve lafı dolandırdığımı biliyordu.

Bu yüzden dolandırmayı bıraktım.

"Cal'ın seninle benim aramda bir sorun varmış gibi görünmüyor," dedim.

"Hart'la olanlardan sonra bana defalarca kafamı kıcımdan kaldırmamı ve seninle aramızdaki meseleyi çözmemi söylediğinden beri bunu yapmıyor."

Ağzım açık kaldı.

"Sen ve ben diye bir şey yok" demek için kapattım.

Gözleri yatağında beni taradı, benimkinde durdu ve sessizce "Bebeğim" dedi.

Kahretsin.

"Bunu yarın konuşacağız," diye hatırlattı bana. "Şu anda büyük bir gün geçirdiğini ve ihtiyacın olduğunu söyleyebilirim."

Bu konuda yanılmıyordu. Dikkatliydi.

O.

Benny hakkında bir başka iyi şey.

"Buraya gel," diye emretti.
"Burada iyiyim," dedim gözlerimi televizyona çevirerek. "Frankie, buraya gel," diye tekrarladı.
Ona baktım. "Burada iyiyim, Benny."
"Bebeğim," dedi sertçe, ama başka bir şey söylemedi. "Ben rahatım."
"Buraya gel," dedi yine. "Ben, olduğum yerde iyiyim."
"Buraya gel."
Gözlerim kısıldı. "Ciddi misin?"
"Francesca, gel... *buraya*."
"Ben yapana kadar tekrarlayacak mısın?"
Tersledim. "Evet," diye cevap verdi.
"Sinir bozucusun," dedim ona.
"Buraya gel."
"Şimdi *daha* sinir bozucu oldun." "Buraya gel."
"Şu anda sana gerçekten bir yastıkla vurmak istiyorum" derken ters ters baktım.
"Buraya gel."
"Benny!" Bağırdım.
O zaman artık yatağın kendi tarafımda uzanmıyordum.
Benny'nin yatağın onun tarafındaki yanına sıkıca sokulmuştum. İyi hissettiriyordu. Doğal. Doğru.
Dişlerimi sıktım.
Sonra da "Çok sinir bozucusun" demek için parmaklarımı açtım. "Ve sen de çok tatlısın."
Dişlerimi tekrar sıktım.
Ben hapishanede geçen bir televizyon programında karar kıldı. "Ben hapishane dizisi izlemem," .
Ben hiçbir şey söylemedi ama kanalı da değiştirmedim.
"Ya da savaş programları," diye devam ettim anlamsızca.
Ben hareket etmedi ve kanal aynı kaldı. "Ben, başka bir şey bul," diye emrettim.
"Lütfen?" Bu tek kelimeyi bir talep olarak söyledi.
Başımı göğsündeki yerinden kaldırıp ona dik dik baktım.

Bana sırttı.

Sonra bana kumandayı uzattı.

Evet, Benny Bianchi, tamamen erkek olan bir adam *bana kumandayı uzattı*.

Televizyona!

Benny hakkında bir başka iyi şey daha.

Daha önce keşfedilmemiş bir bölgeye giren ve bunu temkinli bir şekilde yapması gereken bir kadın gibi, çekingen bir şekilde aldım.

Daha da geçici olarak, sevdiğim bir yemek programı buldum.

Benny tek kelime etmedi ve benimle birlikte yemek programını izlerken tek kelime etmemesine hayret ettim.

Ve yine bana iyi bir şey daha gösterdi.

Sorun şu ki, Benito Bianchi konusu olduğunda her şeyin iyi bir şey olduğunu düşünüyordum.

Altıncı Bölüm

Aşk Asla Yanılmaz

"Teşekkürler bebeğim ve tekrar söylüyorum, yarın gelme konusunda endişelenme."

Ertesi sabahı. Benny'nin kapısında duruyordum, Asheeka dışarıdaydı. Duş almıştım, günle yüzleşmeye hazırdım ve duş görevini ona bırakmıştım.

"Emin misin?" diye sordu.

"Dün iyidim, bugün daha iyiyim," diye hatırlattım ona.

"Evet," dedi. "Yine de bana ihtiyacın olursa araman yeterli."

Asheeka'm. Harika.

"Yapmam gereken şey, bir dahaki sefere Chicago'ya geldiğinde Usher sana bilet almak."

Gözleri kocaman oldu. "Kızım, o çocukla benim aynı binada olmamızın iyi *olmayacağını* biliyorsun, o bina bir stadyum olsa bile."

Bildiğim şey, Asheeka'nın bebek yüzlülere karşı bir ilgisi olduğuydu. Ve hareket edebilen bir adam için daha büyük bir şey.

"Doğru. Usher'ın sana karşı yasaklama emri çıkarmasını önlemek için başka bir şey bulacağım," dedim.

"Seni bir şey yapmaktan vazgeçirmeye çalışmanın aptalca bir zaman kaybı olacağını biliyorum. Ama şunu da açıkça söyleyeyim, hiçbir şey yapmak zorunda değilsin."

"" diye karşılık verdim.

"Biliyorum," diye fısıldadı.

Benim Asheeka'm. Çok *harika*.

Ona sarılmaktan kaçındım çünkü bu muhtemelen beni ağlatacaktı ve makyajımı yeni yapmıştım.

Bana sırtıttı. Çenesini arkamdaki koridora, yani Benny'ye doğru sallayarak, "Bütün bu olanlardan beni haberdar et," diye emretti.

"Telefonumu geri alacağım," diye söz verdim. Sırıtmaya devam etti ve "Sonra bebeğim" dedi. "Görüşürüz, Asheeka."

Gözlerini benden öteye dikti ve "Hoşça kal Benny!" diye bağırdı.

"Sonra görüşürüz!" Ben'in derin sesi mutfakta olduğu yerden bağırdı. Küçük bir kahkaha attı, başını bir kez salladı ve Land Rover'ına doğru yürüyüp binmesini izledim. O arabadan inerken ben de kapıyı kapattım.

Döndüm, koridora baktım, omuzlarımı dikleştirdim ve o tarafa doğru yürüdüm.

Benny ve benim konuşmamız gerekiyordu. İletişim kurduğum bir yer Bazı önemli şeyler, beni dinledi ve değişiklik olsun diye istediğimi aldım.

Buna duşta karar vermiştim.

O anda karar verdim, bu şimdi oluyordu.

yürüdüm, mutfığa döndüm, iki adım attım, durdum ve ellerimi kalçalarımaya koydum.

Ve orada Ben'in bir görevde olduğunu gördüm. Bunu biliyordum çünkü dişlerinin arasına bir çörek sıkıştırmıştı, elinde bir seyahat kupası vardı, telefonunu arka cebine sokuyordu ve arabasının anahtarları Tezgâhın üzerinde, onun durduğu yerin önünde oturuyordu. Koridordaki banyoda duş aldığı için saçları ıslaktı. Hazırlanırken onu duymuştum.

"Ben," diye .

Bana doğru baktı ve telefonu ile işini bitirdi, elini çöreğe götürdü, bir ısırik aldı ve ağzı dolu bir şekilde "Evet?" dedi.

"Konuşmamız lazım," dedim ona.

Çiğnedi ve yutkundü. "Evet," diye hemen kabul etti. "Annemin bu sabah Peder Frances'le bir işi varmış, sen yukarıdayken ben de Bayan Zambino'yla konuştum. Seni ara sokağa götürüyor. Bugün. Lig maçı. Kızlarıyla sana eşlik edeceğini söyledi. Restorana gidip bir yapmam lazım. Seninle sonra buluşuruz. burada."

"Yaşlı kadın Zambino ve bowling salonuna gitmeyeceğim" dediğimde gözlerimin kısıldığını biliyordum.

"Evet, öylesin," diye yanıtladı Ben, çörekten bir ısırik daha almadan önce. *Dikkatimin* görevimden dağılmaması için başımı salladım, "Benny, konuşmak istediğim konu hakkında konuşmalıyız."

"Konuşmam. Beş dakika içinde burada olacak ve benim gitmem gerek. Bizimkilerden biri Tedarikçiler 20 dakika içinde restoranda olacaklar. Siparişi ben verdim.

Malları iyi, ama müşterilerini kazıklamasıyla tanınıyor, bu yüzden bizi kazıklamaması için oraya kontrol etmem gerekiyor."

Normalde popüler bir pizzacının iç işleyişini ve bir tedarikçinin sizi nasıl "" büyüleyici bulurdum.

O zaman da dikkatim dağılmadı.

"Telefonumu istiyorum," dedim ve Benny bana odaklandı. "Bebeğim-" diye başladı sessizce.

"Hayır," diye sözünü kestim. "Bu gece için planlarımız var. Sana söz verdim, sözümü tutacağım. Çekip . Ama hastaneden çıktım ve bir hayatım var. Muhtemelen beni merak eden arkadaşlarım. İşten ayrıldım, ihbar sürem hastalık izni olarak sona erdi, ama orada bağlamam gereken ipler, iletişim kurmam gereken müşterilerim var. Ayrıca yeni bir işim var. Travmatik bir olay yaşadığımı biliyorlar ama Şimdi muhtemelen silindiğimi düşünüyorlar. Kontrol etmeliyim ve bunun için telefonuma ihtiyacım var. Aramalarımı burada yapmayı tercih ederim. Ama muhtemelen şu anda kulvarlarda hünerlerini sergileme fırsatı bulduğu için heyecanlı olan yaşlı bayan Zambino'nun gazabına için aramalarımı bowling salonundan yapacağım."

Yeni işimden bahsetmeye başladığımda Benny kesinlikle mutsuz görünüyordu.

Ama "Kamyonda" dediğinde beni şok etti. Gidip getireyim."

"Gerçekten mi?" "Gerçekten mi?" diye sordum, sesim nefes nefese çıkmıştı çünkü bu kadar kolay pes etmesine ve bunu yapmasına çok şaşırmıştım.

Mutsuz görünmeyi bıraktı ve nazikçe "Evet, tatlım" dediğinde tamamen başka bir şeye benziyordu. Çöreği tekrar dişlerinin arasına aldı, anahtarlarını kaptı, cebine soktu ve yanıma geldi, Sonra çöreği ağzından çıkardı, parmaklarını kalçama doladı ve bana doğru eğildi, ağzını boynuma değdirdiği yerde derinlere indi. Gözlerime bakmak için başını kaldırdı ve "Geri döneceğim" diye fısıldadı.

"Tamam," diye ben de fısıldadım.

Son çöreği ağzına attı, kapıdan çıkıp gözden kayboldu ve ben orada durup bunun ne kadar kolay olduğunu düşündüm.

Belki de telefonumu bir gün önce istemeliydim. Ya da ondan önceki gün.

Ben çantamla geri döndüğünde hala bunu düşünüyordum. Bana getirmedi. Masaya götürdü, oraya bıraktı, sonra yanıma geldi. Yaklaştı ve bir sebepten dolayı kendimi tutamadım. Geri çekilmedim. Kılımı bile kıpırdatmadım.

Bu, elini kaldırıp boynumun kenarına doladığında ve başını eğdiğinde açık bir hedef olduğum anlamına geliyordu.

Bu aynı zamanda beklediğim dudak dokunuşu başka bir şeye dönüştüğünde -onun ağzı açıldığında, benimki de onunla birlikte açıldı ve dilini içeri sokabildi- çörek ve Benny'nin mucizevi lezzetini tadabileceğim anlamına geliyordu.

Midem yine bulandı.

Neredeyse başlamadan önce dudakları ve dili gitmişti. Sonra parmakları boynuma gömüldü, gözleri gözlerime bakıyordu ve "Sonra bebeğim" diye fısıldadı.

"Sonra," diye fısıldadım ben de.

Gözleri gülümsedi. Parmakları sıktı. Sonra beni bıraktı ve kapıdan çıktı.

Mutfağında durup kapıya baktım, bunun benim hayatım olabileceğini biliyordum.

Ben, boynumu sıktıktan sonra bir tedarikçinin onu soymadığından emin olmak için restorana gitti.

Ağzımda onun tadını bırakan bir dil ve "Sonra bebeğim" dedikten sonra kapıdan çıkışını izlerdim, bu da onu geri alacağım anlamına geliyordu.

Benny'nin mutfağında durmuş kapıya bakıyordum ve o hayatı istediğimi biliyordum. O kadar istediğimi biliyordum ki, içim acıyordu. Küçüklüğümden beri bunu istediğimi biliyordum. Benny ile birlikte olabileceğimi düşününce daha da çok istedim.

Ama acı, ona asla sahip olamayacağımı hatırladığımda geldi.

O sırada ön kapının açıldığını ve Bayan Zambino'nun "Francesca Concetti! Bacağını salla! Phyllis'i almalıyız ve geç kalmak istemiyorum!"

Derin bir nefes aldım.

Sonra çantama gittim, şarj cihazımın orada olduğundan emin oldum. Çünkü Tanrı biliyordu ki, şarjsız geçen günlerin ardından mahvolmuştum ve bunu "Geliyorum, Bayan Zambino!" diye bağırarak yaptım.

* * * * *

Alley'deki sandalyeme oturdum ve Bayan Zambino'nun yaklaşmasını ve topunu uçurmasını izledim. Top hızla kulvarda dönüyordu, Bir tarafa yattı, sonra *çatladı!* İğneye o kadar sert vurdu ki, iğne kulvar boyunca çarptı ve yarıldı.

Sandalyemden fırladım, kollarımı kaldırdım, zihnim-yarama çarpan acının önemsiz bir pingi ve "Bastır *Zambino!*" diye bağırdı.

O ve tüm ekibinin biri vuruş yaptığında ya da yedek kaldığında yaptığı gibi, ki bu sık sık oluyordu, döndü ve anında kışını sallamaya başladı, ellerini önünde jazz hands pozisyonunda kaldırdı, ön kollarını salladı, ağzından "Wowee, wowee, wowee" diye bağırdı.

Ekibinin hepsi aynı dansı ve tezahüratı yapıyordu, o aralarından geçerken çifte beşlik çakıyordu.

Yanıma geldi ve sevinçli bakışı sertleşti. "Francesca, otur," diye tersledi.

"Harikasın," dedim ona.

"Biliyorum," diye cevap verdi. "Şimdi . Her şeye ihtiyacım yok Bianchi ailesi, bowling salonundaki mükemmel performansım nedeniyle yaşadığınız aksaklıktan dolayı beni suçluyor."

Oturdum ama başımı arkaya eğdim ve bunu ona sırtıtarak yaptım.

İlan ettiğim gibi zarifçe yanımdaki koltuğa oturdu, "Tamamen iyileşir iyileşmez bowlinge başlayacağım, böylece büyüdüğümde senin gibi olabilirim."

"Eğer böyle olmasını istiyorsan, saçlarını evcilleştirmeyi ve allığı bir savaş çizgisi yerine bir vurgu olarak kullanmayı öğrenmen gerekecek" demeden önce gözleriyle başımı taradı.

"Özür dilerim, hâlâ senin ayrılışının etkisindeyim," dedim ona. "Senin kaba ve huysuz olman bile bu mutluluğu bozmayacak."

Gülümsemesini görmeme izin vermemek için ağzını büktü.

"Bunu gördüm!" Bir elimi kaldırıp parmağımla ağzını işaret ederek ilan ettim.

Elimi itti ve ayağa kalkarak sokağın arka tarafındaki oturma alanına doğru ilerledi ve "Pepsi Cola'mı ver Loretta" diye seslendi.

Her bowling kölesinin yapacağı gibi Loretta da kraliçenin içkisini uzattı. Elimdeki telefon çalarken gözlerimi hâlâ sırtarak ara sokağa çevirdim.

Eski patronumu aramayı başarmış ve ona işle ilgileneceğime dair güvence vermiştim. Ayrıca yeni patronumu arayarak hala hayatta olduğumu ve işime devam etmeyi planladığımı bildirdim. Indianapolis'e inip mümkün olan en kısa sürede işi kabul etmek istiyordum. Sonunda, birkaç arkadaşına mesaj atmayı başarmıştım. Güzel.

Sonra bowling beni içine çekti.

Telefonumu kaldırdım, baktım ve tanımadığım bir numara gördüm. İşle ilgili (eski ya da yeni) önemli bir şey olabileceği için aramayı kabul ettim ve kulağıma götürdüm.

"Bu Frankie Concetti."

"Bebeğim."

Benny'ydi.

Karnım tekrar indi, büyük bir vınlama oldu ve beni öpmemişti bile.

"İyi vakit geçiriyor musun?" diye sordu.

"Bayan Zambino bölünmeyi başardı," diye paylaştım.

"Etkileyici," diye mırıldandı, derin ve rahat sesindeki mizahla. Tanrım, beni öldürüyordu.

"Tedarikçi bizi oyalamadı," dedi bana. "Yapmam gereken işleri , böylece gelip seni alabilirim."

"Hayır," dedim ona. "Acı sona kadar kalmak istiyorum. Zambino'nun çetesi ortalığı kasıp kavuruyor ama şu dansı ve sloganı atıyorlar her vuruşlarında ya da yedek aldıklarında. Rakiplerinin canına okuduklarında bunu nasıl yüzlerine vurduklarını görmek istiyorum."

Bu kez sesi kahkahalarla doluydu, "Yani önceki sorumun cevabı, evet. İyi vakit geçiriyorsun."

Bunu teyit etmedim çünkü çeşitli nedenlerle bunu kabul etmek istemedim.

Bu nedenlerden birini biliyordu çünkü "Çılgın inatçı" diye mırıldandı. Her neyse.

"Aramalarını yaptırdın mı?" diye sordu.

"Evet dersem, eve gittiğimde telefonuma yine el koyacak mısın?"

"Hayır."

"O zaman evet."

Bu bana kakhaha attırdı.

İçimi çektim her saniyenin tadını çıkararak dinledim.

Bunu yapmayı bıraktı ve bunu yaptığı anda beni içinde yaşamama izin verdiğim belirsiz dünyadan kopardı ve Vinnie'nin ölümünden haftalar sonra Ben'le sarhoş olup çılgınca, aptalca bir şey yaptığım o günden beri kur yaptığım cehennem çukuruna fırlattı, sarhoşken ona sürtük gibi davrandı.

"Giuseppe'de rezervasyon yaptırdım. Yedi."

Onun sözlerini duyunca acı dolu bir nefes .

Giuseppe'nin Yeri Vinnie'nin Pizzacısı gibiydi. Orada olduğunu bilmek için orada olduğunu bilmek zorundaydınız. Burası bir mahalle mekânıydı ve böyle seviyorlardı. Bu, her türlü işi kabul etmedikleri anlamına gelmiyordu.

ve bununla birlikte gelen büyüme. Onlar sadece yaptıkları işi yapmak ve iyi yapmak, sadece buna odaklanmak ve sözün anlamını anlayanları ödüllendirmekle ilgiliydiler.

Ağız.

Ara sokakta bahçe katındaydı. Otoparkları yoktu. Telefon rehberinde kayıtları yoktu. Oraya gidip bir masa bulmayı umabilirdiniz ya da Giuseppe'nin torunu Elena'nın restoranı işletmesi için yeterince şanslı olabilirdiniz.

Telefon numarası, böylece rezervasyon yaptırabilirsin.

İnternetin bu kadar yaygınlaştığı bir dönemde sosyal medyanın ve Yelp listesinde yedi bin beş yıldızlı yorum vardı. Gerçi onların listesinde muhtemelen sadece üç bin beş yüz yorum vardı, çünkü Giuseppe's'i bilen insanların yarısı oraya gittiklerinde bir masa bulabilecekleri umuduyla bunu bir sır olarak saklamak istiyordu. Ama o kadar harikaydı ki diğer yarısı bu konuda çenelerini kapalı tutamazdı.

Bunun nedeni İtalyan yemeklerinin en iyi haliydi. Restoran karanlıktı. Masalar küçüktü. Dekor çoğunlukla zengin kırmızılar. Ortam romantikti. Oraya Sevgililer Günü için gittin. Oraya sevgilinize

Seninle evlenmesi için. Oraya erkeğinize onun çocuğunu taşıdığınızı söylemek için gittiniz. Çocuklarınızı oraya götürmediniz, asla, ama o restoranın bilgisini değerli bir aile sırrı gibi onlara aktardınız, böylece bir gün kadınlarına orada evlenmelerini isteyecekler veya erkeklerine orada bebeğini doğurduklarını söyleyeceklerdi.

Eğer adam sizden *gerçekten* hoşlanıyorsa ve bunu bilmenizden rahatsız olmuyorsa, ilk buluşma için mükemmel bir yerdi. Bir erkeğin sizi ilk buluşmaya götürdüğü, karşısına oturduğunuz ve anında hayatınızın geri kalanını onunla geçirmeye karar verdiğiniz türden bir yerdi.

Ama benim için tam bir felaketti.

Vinnie ilk randevumuzda beni White Castle'a götürmüştü. O bunun komik olduğunu düşünmüştü, ben de genç olduğum ve ona ilgi duyduğum için bunun aynı şey olduğunu düşünmüştüm.

Benny beni Giuseppe'ye götürüyordu. Oyun oynamıyordu. "Frankie?"

Ben aradı.

Kucağıma baktım ve derin nefes almaya başladım.

"Tatlım, orada mısın?" Ben sordu.

"Ben... evet," diye çıktım. "Ben buradayım." "İyi misin?"

"Evet. Tamam."

"Giuseppe's için iyi misin?"

Hayır. Asla. Asla, *asla, asla*.

"Kulağa harika geliyor," dedim ona.

"İyi değilsin" demeden önce sessiz kaldı.

"Bayan Zambino yarasını aldığı anda ayağa fırladım ve biraz acı çektim. Hâlâ iyileşme sürecindeyim."

Bunu ona söylediğim için suçluluk hissettim çünkü ilk kısım doğru olsa da ikinci kısım yalandı ve onu endişelendirecek kısım da buydu.

Benny, "Tanrım, bu bir bölünme olmalı," diye mırıldandı.

"Öyleydi." En azından gerçek buydu.

"Sakin ol, bebeğim. Büyük bir gecemiz var." Evet, öyle.

Çünkü bu gece sona erdi.

"Evet," dedim.

"Gitmene izin vereceğim. Eğleniyorsun. Aksiyonu kaçırmayı istemem."

Benny'den daha iyi.

Gözlerimi kapattım ama "Evet. Sonra görüşürüz."

"Görüşürüz, *Cara*."

Onun bağlantıyı kesmesini dinledim, aramızdaki kopukluğu hissettim. Telefon görüşmesi sanki fiziksel bir , olacakların habercisiymiş gibi geldi ve içimdeki sızı derinleşti.

Bunu hissetmek için yaklaşık bir saniyem vardı ki bir elin çenemin altından güçlü bir şekilde sarıldığını ve çenemin yukarı kaldırıldığını hissettim.

Gözlerimi açtım ve bayanın koyu kahverengi gözlerine baktım. Zambino.

"Bir çarşaf gibi bembeyaz oldun," dedi sessizce, topların yuvarlanması ve lobutların çarpması etrafımızda duyuluyordu.

Cevap vermedim.

Eliyle çenemi tuttu ve gözlerimin derinliklerine baktı. Sonra sordu, "Telefondaki Benito mu?"

"Evet," diye fısıldadım.

Bir kez başını salladı ve elini çekmeden, "Sokağın karşısında yaşayan yaşlı bir kadın var. İhtiyacın olan

Bilgelik, Francesca Concetti, sen buraya gel. Sana vereceğim."

Sonra beni bıraktı ve topun döndüğü yere gitti.

Kararsız bir nefes almadan önce yutkundum.

Bilgeliğe ihtiyacım vardı, herkesin bilgeliğe ihtiyacı vardı.

Ama Bayan Zambino'nun versiyonunu almak için caddenin karşısına geçmemin imkanı yoktu.

Söylemeye gerek yok, yaşlı bayan Zambino ve ekibiyle geçirdiğim zamanın geri kalanı başlangıçtaki kadar keyifli değildi.

İş bittiğinde önce Phyllis'i bıraktı, sonra da Caddy'sini eve doğru çevirdi. Phyllis ile sohbet etmişti, ama biz Yalnızdık, araba Chicago sokaklarında, çocukluğumda evim dediğim mahallede süzülürken ölüm sessizliğindeydi.

Bu da Benny'nin bizim mahallede bir ev aldığını akla getirdi. Aile babası, yakın durmak, geçmişten zevk almak.

Tanrı benden nefret etmedi. Beni hor gördü.

Benny'nin evinin önünde durdu, araba rölantide çalışıyordu ve ona döndüm. "Bana göz kulak olduğunuz için teşekkürler, Bayan Zambino."

Gözlerime dikkatle baktı ve başını salladı.

Kapıya döndüm, elimi kapı koluna koydum ve "Sonra görüşürüz" diye mırıldandım.

Kapıyı açamadım.

Bayan Zambino gümüş uçlu, pençeli parmaklarını dizime dolayınca geri döndüm.

Gözlerini yakaladım ve hemen yumuşak bir şekilde konuşmaya başladı.

"Alonzo'm, ruhu şad olsun..." Boştaki eliyle kutsal haç işareti yaptı ve konuşmaya devam etti, "Tanrı onu sınadı, ona üç kız verdi. Onunla birlikte bir ev ve dört kadın. Sonra bütün kızlarının kızlardan başka bir şeyi olmadı. Ev kadınlarla doluydu, bebeklerim etraftaydı. Aklını başından aldı."

Konuşmayı kesti ve ben hiçbir şey söylemedim çünkü bunun nereye gittiğini bilmiyordum.

"Her dakikasını çok sevdi," diye fısıldadı.

Sesindeki kederli ton nefesimin kesilmesine neden oldu ve bana Al Zambino'nun sadece iki yıl önce öldüğünü hatırlattı.

Devam etti.

"Al'ım derdi ki, genç bir adam olsaydı Enzo Concetti'nin aklını başına getirirdi - yarattığı tüm o güzelliği, tüm o ihmal edildi."

Bu da nefesimin sertleşmesine neden oldu.

"Hiçbir şey senin küçük kızından daha değerli değildir,' derdi Al."

"Bayan Zambino," diye fısıldadım.

"Senin ve kız kardeşlerinin aynaya baktığınızda babanızın size görmeyi öğrettiği şeyi gördüğünüzü bilmek onun kalbini kırdı. Orada olanı değil. İyi bir baba olan iyi bir adamın size görmeyi öğreteceği şeyi."

Nefesim hâlâ sertti, kalbim hızla çarpmaya başladı. "I-"

Birdenbire eli dışarı fırladı ve çenemi tekrar kavradı, sert ama nazik bir şekilde kendine doğru çekti.

"Sen iyi bir kızsın Frankie Concetti," diye ilan etti.

Gözlerimin yaşardığını hissettim.

"İyi kızlar iyi şeyler kazanır." Çenemi bıraktı, gözleri benden öteye Benny'nin evine doğru gitti, sonra tekrar bana döndü. "İyi şeylere sahip olmana izin ver."

"Bu doğru değil," dedim ona sessizce.

"Tanrı'nın güzel dünyasında bir şeyi bilin, o da" -bana doğru eğildi- "sevgi *asla* yanlış değildir."

Başımı salladım.

Bakışlarımı tuttu. "Kendini bilgeliği kabul etmeye açık buluyorsun Francesca, sokağın karşısında sana biraz verecek yaşlı kadın var."

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Gözleri geri gelmeden önce tekrar benden öteye gitti. "Benny bekliyor."

Başımı çevirip Benny'nin evine baktım ve onu gördüm.

kollarını göğsünde kavuşturmuş, tişört ve kot pantolondan oluşan üniformasıyla duruyordu ama bu sefer tişörtü lacivertti.

Bayan Zambino'ya dönüp baktım. "Bugün için teşekkürler."

"Yarın yine lig maçı var, bir gün daha gözlerin kamaşsın istiyorsun."

Ona sıırttım.

Dikkatle kapıma baktı.

Dışarı çıktım ve kapıyı daha yeni kapatmıştım ki Caddy'si sokaktaki garajına park etmek üzere yolda ilerlemeye başladı.

Benny ona doğru ilerleyişimi izledi ve ben bir adım uzaklaşana kadar yerinden kıpırdamadı.

Ama ben ona merdiven sahanlığının tepesinde katılırken o sadece ellerini kalçalarına koymak için kollarını indirdi.

"Bu da neydi şimdi?" diye sordu, gözleri bana dönmeden önce yola kayıyordu.

Ona baktım. Uzun boyluydu. Çok güzeldi. İyi bir evlattı. İyi bir kardeşti. İyi bir adamdı. İyi bir koca ve harika bir baba olacaktı.

Bir şansım istedim.

Yapamadım.

"Konuşmamız gerek," diye duyurdum.

Gözleri yüzümde kısıldı ve orada alıp işlemelerini izledim. Tüm yüzü bunu anladım.

Oh, evet. Bunu denemek istiyordum.

"Bebeğim-" diye başladı.

"Şimdi," diye kestim.

Başını sallamadan önce uzun saniyeler boyunca beni inceledi, kapıya doğru ilerledi ve kapıyı benim için açtı.

İçeri girdim, doğrudan oturma odasına gittim ve çantamı kanepenin üzerine attım.

Bunu yaparken kapının kapandığını duydum ve o tarafa baktığımda Ben de benimle birlikte odadaydı.

Bunu şimdi yapmalıydım. Bunu dışarı çıkarmalıydım. Sonra da gitmeliydim.

"Kardeşini sevdim," dedim ve vücudu sarsılarak durdu, gözleri bana dikildi, ani yoğunluğu odayı doldurdu.

"Bunu biliyorum," dedi yavaşça.

"Hayır Ben, kardeşini *seviyordum*," diye vurguladım. "Bunu biliyorum Frankie," diye cevap verdi.

"Onunla birlikteyken seni bu şekilde düşünmemiştim," diye paylaştım, bir elimi kaldırıp onunla benim aramda sallayarak. "Hiçbir zaman."

"Tamam," dedi ben konuşmayı bırakınca. "O öldüğünde, bu beni yıktı."

Gözlerini kapattı, açtı ve tekrar bana odaklandı.

"Biliyorum bebeğim," dedi sessizce.

"Beni kırdı çünkü onu seviyordum. Beni kırdı çünkü onu özledim. Beni kırdı çünkü onun hayatını bir kenara atmasını engelleyecek kadar güçlü kadın değildim."

"Vinnie'nin ölümünden sen sorumlu değilsin" derken Ben'in sesi hâlâ sessiz ama kararlıydı.

"Hayır mı?" Ben sordum. "Hayır," diye yanıtladı.

"Böyle düşünmediğine emin misin?" Ben ittim.

Yüzünden anlayış akıyordu. Bana doğru bir adım attı ama durdu ve "Bunu hak ettim" dedi.

Başımı salladım. "Seni cezalandırmıyorum Ben, gerçekten. Artık böyle düşünmediğini söylediğinde sana inanıyorum. Ama şunu söylemeliyim ki

Hala öyle."

"Frankie, Vinnie ona olanları satın aldı."

"Bir kadının erkeğinin arkasını kollaması gerekir," diye karşılık verdim.

"Erkeği kadınına sırtını döndüğünde değil," diye karşılık verdi.

Sözleri beni bir kurşun gibi vurdu (ve bu hissi biliyordum) ve ağzımı kapattım.

"Bunu sana o yaptı ve sen de bunu biliyorsun," dedi

Benny. Yan tarafa baktım.

"Sana o pisiği yaptı, bunu biliyordun ve onunla işin bitmişti," diye devam etti Benny.

Ona baktım.

"Öyle değil ?" diye itti.

"Evet," diye fısıldadım, sonra korkunç sırrımı itiraf ettim,

"Ondan vazgeçiyordum."

Ben bu kez başını salladı. "*Cara*, her şeyi elinden aldı, böylece vazgeçecek bir şey kalmadı."

Sözleri beni tekrar, sert bir şekilde vurdu ve sanki bir darbe almışım gibi keskin bir nefes aldım.

"Bu konuşmanın bir anlamı var mı?" diye sordu.

"Bu ikimizin arasında," diye açıkladım. "Her zaman öyle olacak."

"Nasıl?" Benny, "O öldü," diye hatırlatmadan önce sordu.

"Kardeşini seviyordum, Benny," diye tekrarladım.

"Evet. . Çok sevimliydi. İyi bir adamdı. O da seni seviyordu. Aşıktı. Kardeşimin buna sahip olmasına sevinmiştim. Sonra her şeyi berbat etmesine çok kızdım."

Ve Benny'den daha fazla iyilik.

Dayanamadım.

"Bu iş asla yürümez," diye ilan ettim. "Neden?" diye sordu.

"Çünkü insanlar bizi Giuseppe'de görecektir ve 'İşte Frankie Concetti' diye düşünecekler. Ölü erkek arkadaşının kardeşiyle çıkıyor. Başka bir Bianchi'ye tutunmak."

"Bu saçmalığı düşünen herkes kışını öpebilir ve bunu yaparken benimkini de öpebilir."

Her Şeye bir cevabı vardı ama ben kendimi kaybediyordum, bu yüzden eğildi ve "Bu doğru değil!" diye bağırdım.

Öne doğru eğildi, sesi yükseldi ve kollarını iki yana açarak sordu: "Son dört günde doğru olmayan ne var Frankie?

Söyle bana. Doğru olmayan neydi? Pop'un Pop olmasına ve benim olmama kıkırdamalar mı? Cal'ın kızlarından biriyle bilgece sözler mi paylaşıyorsun?

Yatağımda bana sevdiğim Şeyleri veriyorsun, sonra televizyon izlemek için bana sarılıyorsun? Benim turtamı yiyor ve her bayılıyor musun? Mutfak masasında oturup annemle yemek mi yiyorsun? Orospu kız kardeşin geldiğinde babam arkasını mı kolluyor? Bunlardan hangisi değil mi?"

o zaman kaybettim.

"Seninle Benny olman herhangi bir nedenle birlikte olduğumu düşünmeni istemiyorum!" Bağırdım. "Asla, Ben. *Asla olmaz*. Sen Bunu hak ediyorsun. Böyle bir Şeyi düşünmeyi asla hak etmiyorsun!"

Ben bağırırken gövdesi geriye doğru sarsıldı, hatta çenesi boynunun içine girdi.

Bağırmam bittiğinde, "Ne oluyor lan?" diye .

"Haklısın," diye tersledim ve elimi uzattım. "Vinnie öldükten sonra sana geldim. Sen beni öptün ama ilk hamleyi ben yaptım."

"Biliyorum bebeğim," diye cevap verdi, hâlâ fısıldayarak. "Yaptığın sürtükçe bir Şeydi."

"SarhoŐtun."

"Kaltakçaydı."

"Francesca, sen sarhoŐtun, aklını kaçırmıŐtın, tamamen bitmiŐtin. Ben de öyle. Sen erkeğini kaybettin, ben kardeşimi kaybettim, sen bir kadınsın, ben bir

adam, ve bok *yedi yıl önce oldu*. Doğru değildi. İkimiz de sıçtık batırdık. İkimiz de bunu biliyorduk. Ve Şimdi bitti."

"Bu mı?" Kırptım.

"İŞte bu," diye karşılık verdi hemen. "Ve sen benim bir sürtük olduğumu düşünmüyorsun."

Vücudu kaskatı kesildi ve kalbim sıkıştı. "Benim bir sürtük olduğumu düşünüyorsun," diye fısıldadım.

"Hayır," diye .

"Sen . Bunu okuyabiliyorum, Benny Bianchi. Her bu yazıyor."

"Bebeğim-"

Başımı salladım, kapıya doğru baktım ve "Beni eve götür" dedim.
"Bebeğim-"

Ona baktım ve çığlık attım, "*Beni eve götür, Benny!*"

"Frankie, bebeğim. Siktir. Vinnie'nin bekaretini aldığını biliyorum." İki adım geri çekildim ve bakakaldım.

Ayaklarımın hareketini izledi ve gözleri yüzüme kaydı. "Evet. Bu, üstesinden gelmemiz gereken garip ve rahatsız edici bir durum olurdu." Bir elini kaldırdı ve muhteşem saçlarını karıştırdı, yana ve mırıldanarak sözlerini şöyle bitirdi: "Bütün bunlar."

"Bunu sana Vinnie mi söyledi?" Fısıldadım ve Benny bana döndü.

"Evet," diye .

"Aman Tanrım," diye nefes aldım.

"Onu severdim. Kötüye dönene kadar iyi bir adamdı. Ama kocaman bir ağzı vardı."

"Aman Tanrım," diye tekrarladım.

Ölmek istedim. Ormana geri sarmak ve oradan çıkamamak istedim.

Vinnie *benim* hakkımda konuştu, yani *benim hakkımda*.

Benny'ye!

"Frankie-"

"Ne kadarını biliyorsun?" Ben sordum.

"Bebeğim-"

Ona doğru eğildim. "*Ne kadarını biliyorsun, Benny Bianchi?*"

Kelimeleri söylemeye zorluyormuş gibi görünen bir şekilde cevap verdi, "Bana oral seks yapmaktan zevk almanı sağlamak için yapmam gereken bazı işler olduğunu biliyorum."

Tavana baktım ve "Aman Tanrım!" diye bağırdım.

"Bebeğim, buraya gel."

Ona baktım ve başımı salladım. "Hayır. Beni eve götür." "Frankie, buraya gel."

"Bu çok aşağılayıcı," diye tısladım.

"Bu, senin bir sürtük olmadığını bildiğimi söylemem. O zamanlar değildin, asla da olamazsın. Senin içinde değil, bebeğim. Siktir, sen

İlk kez bıraktığında yirmi bir yaşındaydın ve o zamandan beri bir erkekle birlikte olmadın."

"Bunu nereden biliyorsun?" Tersledim.

"Bebeğim, *senden hoşlanıyordum. Hala seninleyim. Senden hoşlanmayı* hiç bırakmadım. Dikkatimi verdim."

Bu çok hoşuma gitmiş olsa da, bu güzel duygunun içime işlemesine izin veremeyecek kadar utanç içindeydim ve ona ters ters baktım.

", değil mi?" diye itti. Ona ters

ters bakmaya devam ettim.

"Haklıyım," diye mırıldandı.

"Beni eve götür," diye talep ettim.

"Frankie-"

"Dürüst olmak gerekirse," diye ısırdım. "*Bunun* ötesine geçebileceğimizi düşünüyor musun? Kardeşinin olduğunu biliyor muydun?"

"Dün elim kıkırda ve dilim ağzındayken aklıma bile gelmedi. Ve gittiğin yere gitme Frankie, çünkü Vinnie senin de aklından geçmedi."

Tam da Benny'nin bildiği şekilde cevap vermek için açtığım ağzımı kapattım çünkü Vinnie cevap vermedi. Aklımdan bile geçmedi. Benny onun hakkında konuşmaya başlayana kadar.

Hepsi Benny ve Benny'nin bana yaptıklarıyla ilgiliydi.

"Tamam o zaman, buna ne dersin?" . "Oral seksin büyük bir hayranı değilim."

"O zaman, ölmüş kardeşim alınmasın ama size doğru öğretmemiş."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Tüm bu konuşmayı tuhaf bulmuyor musun?"

"Bebeğim, cidden, seni soyacağım, seni öyle bir noktaya getireceğim ki, kendini yaptığın şeye öyle kaptıracaksın ki, ben çekip içime gömmeden önce boşalacaksın."

"Arrrrrrr!" Çığlık attım, çünkü aniden Benny'ye oral seks yapmak için karşı konulmaz bir istek duydum.

Çılgın!

Bir anda onun kollarındaydım.

Bedenimi sarstım ama kolları daha da

sıkılaştı. "Sakin ol," diye homurdandı.

Kıpırdamadan durdum ve ona dik dik baktım.

"Sen bir sürtük değilsin." Hırlamaya devam etti. Ona ters ters bakmaya devam ettim.

"Ve bizi birlikte görenlerin hakkımızda ne düşündüğü umurumda değil. Yargılıyorlarsa bunun için Tanrı'ya hesap vermeliler, bana *ya da* sana değil."

Ona ters ters bakmaya devam ettim.

Benny, "le yemeği yedin mi?" diye sormadan önce bir süre buna tahammül etti.

"Yaşlı kadın Zambino, büyük zaferlerini kutlamak için tüm ekibine bfeden Coney sosisleri ısmarladı."

"ok kötü oldu. Denizaltı yemek için kıımızı Lincoln's'a srkleyecektim."

Bu teklif üzerine omuzlarım dikleşt ve "Hâlâ acıktım" dedim.

"Coney sosislisinin üstüne bir denizaltı, Giuseppe'nin deneyimini mahvedecek."

"Bir Giuseppe'nin deneyimini hiçbir Şey bozamaz."

Benny sırttı.

Sonra "mı?" diye sordu. Kesinlikle hayır.

Bu farkındalık kollarına yığılmama neden oldu.

Gözlerimi omzuna diktim ve "Bütün bunlar çok tuhaf" dedim. "Evet," diye onayladı ve ben de ona döndüm. "Bu çok garip. Bu

Garip. Berbat bir Şey. Bu bana son sınıfta sana çıkma teklif etmek istediğimi ama yapmadığımı hatırlatıyor çünkü biliyorduk. Ama Şimdi buradayız. Bunu atlatacağız.

En azından seni ikna edebileceğimden ve sana on yedi yaşımdayken verebileceğimden çok daha iyisini verebileceğimden emin olduğum bir zamanda."

Ona göz kırptım.

Sonra nefes nefese sordum, "Lisedeyken bana çıkma teklif etmek istemiştin?"

"Bebeğim, sen deli gibi güzelsin, harika göğüslerin, harika bacakların, harika bir popon ve inanılmaz bir glmsemen var ve o zamanlar da bunların hepsine sahiptin. Yani evet. Aynen yle. Lisedeki her erkek senden bir parça istiyordu."

Aman Tanrım.

Lisedeyken üç kez çıkmıştım. Üç!

Ve hiçbirini iyi değil.

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim. "O zaman neden bana sormadılar?" "Çünkü Frankie, bebeğim, sen ortaya çıkmadın."

İşte o zaman kanımın ısınmaya başladığını hissettim.

"Bir kızın randevu alabilmesi için tek ön koşul bu muydu?"

"Hemen hemen. Ateşli olma ihtiyacı dışında. Ama o da sende vardı."

"Bu iğrenç," diye tısladım.

"Frankie," dedi ve vücudunu benimkine karşı sallayan kahkahasıyla adım gürlledi. "Bu on sekiz yıl önceydi, aletimle düşündüğüm bir zamanda."

Kaşlarım havaya kalktı. "Artık yok mu?"

"Tamam, o zaman zamanın yüzde doksan dokuzunda aletimle bir zamandı, şimdi ise zamanın sadece yüzde ellisinde ya da senin yanındayken aletimle düşünüyorum."

"Bu da iğrenç."

"Bir iltifat olması gerekiyordu."

"Başarısız oldu."

"Bebeğim," dedi kollarıyla beni sıkarak. "Sen "Seninle birlikteyken aletimi nereye koyacağımı düşünmemden hoşlanmaman benimle dalga geçiyor."

Beni yaramı deşmeden ona bir şeyler fırlatabileceğim zamanı gözle bekliyordum.

Haklı olduğu zamanlarda olduğu gibi ve haklılığını sinir bozucu bir şekilde tahrik edici bulduğum kaba bir şekilde ortaya koydu.

"Sanırım biraz kestirmem gerek," .

Bir kahkaha patlattığında kolları iyice gerildi.

Yakından ve bizzat izledim ve her saniyenin tadını çıkardığım için kendimden nefret ettim.

Kahkahası kıkırdamaya dönüştü, yanımdaki eli beni okşamak için hareket etti ve tekrar bana odaklanarak sordu: "Tamam. Şimdi, çıldırman bitti mi?"

Kızgın olmayı bıraktım. Herhangi bir şey olmayı bıraktım. Ama bir şey vardı.

Ve Benny ile bunun ne olduğunu paylaştım.

"Bu beni korkutuyor, Ben."

Başını eğerek yüzünü benimkine bir santim yaklaştırdı ve "Anladım tatlım," dedi.

"Bunu nasıl atlatacağımı bilmiyorum," diye itiraf ettim. "mı istiyorsun?" diye sordu.

Bu, yüksek sesle cevap veremeyeceğim yüklü bir soruydu, bu yüzden ağzımı kapalı tuttum.

"Tamam, bu oyunu sana vereceğim, *Cara*," Benny. "Ama, sadece söylüyorum, önceki ifaden zaten bana cevabımı veriyor."

Ve yine haklıydı.

"Peki," diye devam etti, "şuna ne dersiniz? Benimle kal." Başımı salladım. "Indianapolis'e taşıyorum."

Bunun üzerine başını salladı. "Günden güne, bebeğim, gelecek değil. Gelecek değil.

ertesi gün, lanet olsun, dakika, her dakika bir sonrakine. Bu işi çözene kadar benimle kal. Eğer işler giderse.

yapar. Eğer sana rehberlik edemezsem, bunu yerim. Ama sizi uyarıyorum, bunların hiçbirinin gerçekleşmemesi için belimi kıracağım."

Tanrım, Benny'den daha fazla iyilik geliyor. "Çok fazla engel var," diye .

"Francesca, hiç kimse kışının üstüne oturup hiçbir şey yapmadığı için altın madalya almamıştır. Bir şey için çalışırsın, çok çalışırsın. inanırsınız, istersiniz, peşinden gidersiniz, elde *edersiniz*- işte o zaman ödülünüzü alırsınız."

Şimdi bilgelik Benny'den geliyor.

Dayanamadım ve alnımı göğsüne yaslamak için çenemi indirdim.

Yan tarafımı okşamak için kullandığı eli kıvrıldı ve diğer eli yukarı kayarak enseme sararken saçlarıma doğru "Gerçekten uykuya ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Beni gerçekten Lincoln'e götürecek miydin?" "Evet."

"O zaman kestirmeye ihtiyacım yok."

Boynumun arkasındaki eli beni sıktı, ben de başımı kaldırdım.

Bunu yaptığımda, Benny, öğrendiğim kadarıyla fırsatlar, onun daldırma ve ağzımı aldı. Dil hareketi yaptı. Bu sefer bir süpürmeden daha fazlasıydı. Derin bir içkiydi.

Bayıldım. Her saniyesini. Ve kollarım ona sarılmış bir şekilde bitirdim.

"Benimle kalır mısın?" diye fısıldadı, dudakları hâlâ benimkilere değiyordu. "Evet."

Ağzının gülümsediğini
hissettim. Gözlerimi
kapattım.

Sonra ağzının alnıma dokunduğunu hissettim.

Daha sonra beni bıraktı, elimi tuttu, beni kapıya doğru çekti ve "Hadi gidip subs alalım" dedi.

Yedinci Bölüm

Dakika Dakika

O gece saat altı kırkta Benny'nin banyosunda durmuş aynada kendime bakıyordum.

Saçlarım normalden çok daha büyüktü. Makyajım daha derin, daha dumanlı, daha ateşliydi.

Elbisem gümüş ışıltılı siyahtı. Önü, uzun kolları da dahil olmak üzere boğazımdan uyluğumun ortasına kadar beni örtüyordu.

Ama daracıktı. *Her yerim.*

Ve arkası yoktu. Hiç yoktu. Kürek kemiklerime kadar her yerim çıplaktı.

Bir kadının iç çamaşırı giymemesini gerektiren bir elbiseydi. Sütyen giymek imkansızdı ama iç çamaşırı konusunda zoru başarmıştım, sadece elbise giyildiğinde fark edilebilen şeffaf siyah bir tanga bulmuştum.

belirli bir şekilde kaymıştı. Elbisenin altında tangadan başka bir şey yoktu.

Ama dışarıda, neredeyse omuzlarıma değen kalın damla küpeler ve bileklerimden birinde kumaşın oluşturduğu büzgünün üzerine kalın bir elmas taklidi bilezik eklemiştim. Diğerinde ise Orta parmağımda bir yüzük vardı, Elimin arkasından bileğime bağlı başka bir bileziğe doğru sarkan pırıltılı zincirler takılıydı.

Ayağımda platformlu gümüş sandaletler, kalem kadar ince dört buçuk santimlik bir topuk, bileğimi saran ince bir kayış ve ayak parmaklarımda iki ince kayış vardı.

Manikür ve pediküre ihtiyacım vardı.

Bunun dışında, tepeden tırnağa, bir ilk için olabileceğim her şeydim.

İşin kötü tarafı biraz da yorgundum. Gün, Benny ile yaptığım konuşma, Lincoln'e gidip gelmem ve banyodaki çabalarım beni çok yormuştu.

Ama o geceyi kaçırmayacaktım.

Benny'ye bir söz vermiştim. Ona sadık kalacaktım. Dakika dakika. Sözümü tutacaktım.

Doğru olup olmadığını bilmiyordum.

O gün oraya bir sürü çöp attığımızı ve bunların hiçbirinin Ben'i en ufak bir şekilde bile etkilemediğini biliyordum.

Ayrıca, geçmiş hakkında hiçbir fikri olmayan hemşire Cindy'den, tamamen bilen Cal'a, işin içinde olan Theresa ve Vinnie'den, pek de sıradan olmayan bir gözlemci olan yaşlı kadın Zambino'ya kadar hemen hemen herkesin bunun yanlış olduğunu düşünmediğini de biliyordum.

Bunu yapan sadece bendim.

Bu yüzden Benny'ye sadık kalacaktım, bunu dakika dakika ele alacaktım ve Tanrı yardımcım olsun, bunu atlatacaktım.

Bu da demek oluyor ki, yorgun ve biraz ağırlı olsam da Benny Bianchi ile Chicago'nun tartışmasız en romantik restoranına gitmek için aşırı derecede süslenmiş.

Kapıya döndüm, açtım, ışığı kapattım, dışarı çıktım ve durdum.

Çünkü Ben boynunu öne eğmiş, bana dönüktü ve siyah takım elbisesinin ceketini silkiyordu. Gece yarısını andıran koyu mavi bir gömleğin üzerine, koyu gri, koyu bordo ve lacivert çizgileri olan bir ceket giyiyordu. Saçları kısmen taranmıştı ve ceket yerleştirdiğinde uçları yakasına değiyordu.

Midem bulandı ve ağzım kurudu.

Gözleri bana geldi ve tamamen hareketsiz kaldı.

Sonra o gözler öyle bir karardı ki bacaklarım titremeye ve klitorisim nabız gibi atmaya başladı.

Bana saldırması için hazırlandım.

Yapmadı. Orada öylece durup birbirimize baktık. Benny'nin bakışı şehvetliydi. Benimkinin de aynı olduğunu hissediyordum.

Bu bir süre devam ettikten sonra Ben, "Çılgın-güzel" diye fısıldadı. Kalbim sıkışmıştı ve sıkıştığında kendimi *çok iyi* hissetmiştim. "Her zaman öyleydin," diye devam etti sessizce.

Sesimi bulabilmek için kendimi zorladım ama kelimeler çıktığında boğuk geliyordu. "Sen de iyi görünüyorsun."

Gözlerindeki karanlığın bir kısmı tatlının yerleşmesiyle kayboldu ve "Buraya gel Frankie," diye emretti.

İlk defa bana söyleneni yaptım ve ona doğru yürüdüm.

Yaklaştığım anda beni yavaşça kollarının arasına aldı, beni gevşekçe tuttu ve başını eğerek ağzını ağzıma değdirdi.

Kaldırdığında, "Gitmeye hazır mısın?" diye sordu.

Başımı salladım.

Sırıttı, beni hafifçe sıktı ve sonra gitmeme izin verdi. Komodinlerin ışıklarını söndürmek için etrafta tur attı, sonra yanıma geldi ve elimi tuttu. Mutfığa kadar elimi tuttu ve sadece cep telefonunu tezgâhtan alıp ceketinin iç cebine sokarken bıraktı.

"Çantayı ister misin?" diye sorduğunda kapıdaydık.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Kıyafetime uymuyor ve evimdeyken bir tane almak aklıma gelmedi."

"Senin için bir şey taşımamı ister misin?"

Sustum ve gerçek olup olmadığını merak ederek ona baktım.

Onu kardeşiyle kıyaslamak tuhaf ve rahatsız ediciydi ama yine de Vinnie'nin hiçbir zaman

Benim için bir şey taşırdı, istediğimde söylenirdi.

Gerçi daha fazlası vardı. Erkeklerle olan deneyimim sınırlı olduğu için, kız arkadaşlarım da aynı şeyi rapor etmişlerdi.

"Bebeğim?" diye sordu.

Yine keşfedilmemiş kadın bölgesinde, temkinli bir şekilde "Dudak parlatıcım" diye cevap verdim.

Gözleri elbiseme kaydı ve hafif bir kuşkuyla "Üzerinde mi?" diye sordu.

Başımı salladım. "Banyoda unutmuşum." "Ben alırım," diye mırıldandı ve o tarafa doğru ilerledi.

"Ben, hangisini tutacağını bilmek ister misin?" Arkasından seslendim.

Döndü ve bana baktı. "Bebeğim, bu gölgeyi hafızama kaydetmediğimi düşünüyorsan yanılıyorsun."

Kalbim tekrar sıkıştı. Ben ortadan kayboldu.

Geri döndü, yaklaştı ve elindeki dudak parlatıcısı tüpünü bana doğru salladı. "Bu mu?"

O mucize bir adamdı.

"Evet."

Ceketinin iç cebine soktu ve "Başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Hayır."

Sırıttı, elimi tuttu ve beni kapıdan dışarı çekti.

Giuseppe'ye gitmek üzere kamyonetine bindiğimizde aklıma bir şey geldi.

"Arabamın nerede olduğunu biliyor musun?" "Ne?"

Ona bakmak için döndüm. "Arabamı Daniel Hart'ın evinin önünde bıraktım."

"Evet, doğru. Manny onu almaya gitti." Ona bakakaldım. "Ne?"

"Dostum," dedi Ben. "Polis bize hastanede çantayı verdi, arabanın nerede olduğunu ve onu taşımanın sorun olmayacağını söyledi. Adama anahtarlarını verdin, o da arabayı senin evine götürdü. Senin arabanın olduğu yere park etmiş.

otoparktaki daire numarası." Bu güzeldi.

"Ayar yaptırman gerektiğini söyledi," diye devam etti Ben. "Güzel araba, bebeğim, 280Z ve T-top. Ama ona iyi bakmalısın." Bir dönüş yaptı ve mırıldanarak bitirdi, "Garajıma götürüp kaputun altına gireceğim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedim ona, yüzümü öne dönerek. "Bu konuda uzman bir adamım var. Yeni işim ve taşınma nedeniyle işler çok karışık olduğu için henüz ona götüremedim. Indy'ye gitmeden önce bunu yapacaktım."

"Ben yaparım," dedi Benny.

"Uzmanlaşmıştır, Ben," diye cevap verdim. "Z'yi nasıl kullanacağımı biliyorum, Frankie."

Çenemi kapattım çünkü onun bildiğini biliyordum. Bir tane sahibi olduğu için değil, bir zamanlar bir sahibi olan bir kız arkadaşı olduğu için.

Bu bana Benny hakkında, aslında tüm Bianchi'ler hakkında her zaman tatlı olduğunu düşündüğüm bir şeyi unuttuğumu hatırlattı. Onu aldığı anda, onun için o arabaya bakmıştı. Vinnie de benim için aynısını yapmıştı. Bir Bianchi'niz vardı, tamirciler ve yağ değişim dükkanları bir hatıraydı.

Daha fazlasını da hatırladım.

Benny'nin birlikte olduğu diğer kadınların hepsinden daha uzun, iki yıldan fazla dayandığını hatırladım. Benny ile birlikteyken Vinnie, yani onu tanıyordum. Adı Connie'ydi. Çok güzeldi.

ve çok tatlı. Ben de dahil olmak üzere tüm aile bir yerlere gitmesini umuyorduk.

Olmadı ve Vinnie, Benny'nin doğru söylediği gibi, büyük bir ağzı vardı, bu yüzden neden olmadığını biliyordum.

Çok . Çocuk oyncağı.

Vinnie, "Kardeşim meydan okumaya ihtiyacı olan bir adamdır, bebeğim," . "Bir kadının onun kanını birden fazla yönden harekete geçirmesi gerekir. Anladın mı?"

O zamanlar . Connie'den hoşlanmıştım ve Benny'nin onu bıraktığı için deli olduğunu düşünmüştüm.

Connie'nin Benny'nin yanına geleceğini biliyordum. talep etti. Ve bir süreliğine bunun iyi olabileceğini biliyordum. Sonra bu onu aptalca sıkacaktı.

Bu düşünceler bana aynı hem sıcak hem de tuhaf hissettirdi.

Bunun doğru olup olmadığını, beni daha az mı yoksa daha çok mu garip hissettireceğini ya da Benny'yi hiç garip hissettirmeyeceğini bilmiyordum ama yine de sordum, "Nasıl?

Connie?"

"Tommy Lasco ile evli. İki çocuğu var, diğeri de yolda. Üç yıl önce Calumet City'ye taşındılar," dedi kayıtsızca.

O konuşurken gözlerim büyüdü ve tekrar ona döndüm. "Tommy Lasco?"

"Evet."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım. "Evet," diye onayladı Benny.

Tommy Lasco okulda zorbalık yapan ve bu yüzden bir pisliğe dönüşen biriydi. Yakışıklıydı ama Manny de dahil olmak üzere Bianchi'lerin hiçbiri kadar yakışıklı değildi. Vinnie ve Benny çarpıcı bir şekilde

dikkatinizi çeken ve bırakmayan bir şekilde yakışıklıydı. Manny ateşliydi ve bunu yapabiliyordu ama tam olarak öyle değildi.

Ama pislik olmak bir erkeği her zaman daha az çekici yapardı.

Başımı çevirdim ve ön cama "Onun için bundan hoşlanmıyorum" dedim.

"O mutlu."

Tekrar ona baktım. "Emin misin?"

Omuzlarını silktiğini gördüm. "Uyuyorlar. Bana hiç mantıklı gelmiyor ama onu seviyor. Ona altın gibi davranıyor. Herkese karşı büyük bir pislik.

ama onun ve çocuklarının dünyasını düşünüyor. Her nasılsa, onun hiyarlığını aşip onunla birlikte olabileceği adama giden yolu gördü ve her nasılsa, ona karşı hiyar olmamanın yolunu buldu."

En azından bu da bir şeydi.

Yola dönüp baktım ve "Bunu nasıl duymadım?" diye mırıldandım.

"Sessiz yaşıyorlar. O seviyor. O da bunu ona veriyor."

Tommy Lasco hakkında bir şok daha. O, pislikliğini yüksek sesle ve gururla etrafa yaymayı seven türden bir pislikti.

"Bu çok hoş," dedim. "Evet,"

diye Benny.

Dudaklarımı birbirine sürterek düşündüm, sonra da . "Bu seni garip hissettiriyor mu? Bir süredir birlikteydiniz. bir süre."

Benny hemen, "Hayır," diye cevap verdi. "Mutlu olmasına sevindim. Bana göre değildi. Onu çok kötü yaktım ve bu berbattı. Bunu ona yapmak hoşuma gitmedi.

Çünkü çok tatlıydı ama bana göre değildi. Bunu söyleyerek, sonunda ihtiyacı olanı buldu ve bu konuda hissedecek bir şey yok ama ihtiyacı olanı aldığı için onun adına mutluyum."

Onu fena yaktı. Ben ayrıldığında .

Ama bir şeylerin olduğu açıkça ortaya çıkıyordu.

Benny her şeyi geride bıraktı. Bu işi sağlam bir şekilde yaptı ve arkasına bakmadan yoluna devam etti.

Bu da dikkate alınması gereken bir konuydu.

Ben bir dönüş yaptı ve Giuseppe's'in bulunduğu sokağa açılan caddedeydik.

"Seni kapıya bırakacağım tatlım," dedi. "Uzak bir yere park etmek zorunda kalabilirim ve yürümeni istemiyorum."

Ve Benny'den daha iyisi.

"Tamam," dedim usulca. "Ama dudak parlatıcımı yenilemem gerek."

Ceketini çıkardı ve tüpü bana uzattı. Ben ara sokağa dönerken vizörü indirdim ve kaydırma işlemimi yaptım. I vizörü kaldırdım, Ben'in ara sokaktan aşağı inişini izledim ve onu gördüm.

Kısa bir kapıdan çıkan iki kıvrımlı, ferforje korkuluk binanın iç kısımlarına giden merdiven boşluğu. Loş ışıklı bir tabela

Üzerinde sadece *Giuseppe's* yazan iki kemerli ışık. Sokak seviyesinden restoranın girintili kapısının üzerine kadar binanın tuğlalarına tutturulmuş saksılar, çiçeklerle ve

Yeşillik, korkulukların her iki yanında iki uzun, çekici saksı ile aynı. Saksıların ötesinde, kapının her iki yanında insanların oturup masa bekleyebilecekleri ya da dışarı çıkıp sigara içebilecekleri ve aylak aylak dolaşmayacakları derin oturaklı banklar vardı. Banklar, her bank için iki tane olmak üzere daha fazla kemerli ışıkla aydınlatılmıştır.

Toplam sınıf.

Ben durdu ve Explorer'ı boşa aldı. Kapımı açmıştım ama ben daha ayağımı koşma tahtasına atamadan o kapıyı açtı.

Bir ayağımı bile koşu bandına koyamadım. Ellerini kalçalarımaya koyarak beni cipten çıkardı ve ayağa kaldırdı. Ben olmadan diye sorduğumda, dudak parlatıcımı parmaklarımdan alıp ceketinin içine soktu. Ondan sonra, merdivenler bir metre ötede olmasına rağmen, beni el ele oraya götürdü.

Beni tepede durdurdu ve ben de ona baktım.

"Geri döneceğim," dedi, sonra başını eğip ağzını yeni parlatılmış dudaklarıma dokundurdu ve bundan hiç hoşlanmadığını belli etti. Başparmağını dudaklarına götürerek kamyonetine doğru yürümesini izledim,

parlatıcımı ovalayarak. Garip bir şey ama istenmeyen bir şey değil. Bunu rahat bir şekilde yapması içimi titretti. Sonra açık bıraktığı yolcu tarafındaki kapıyı çarparak kaputun etrafında dönmesini, içeri girmesini ve uzaklaşmasını izledim.

Dönüp merdivenlerden aşağı bakmadan önce bir süre gözlerimi ara sokaktan ayırmadım.

Vinnie beni oraya hiç götürmemişti.

İlk günlerde, Vinnie ile özel olmadan önce, beni oraya götüren bir adamla randevum vardı.

Vinnie bir adamın beni oraya götürdüğünü öğrendiği an, özel bir şey için baskı yaptı. Bir erkeğin bir kadını Giuseppe'ye götürmesinin ne anlama geldiğini biliyordu.

Neden beni oraya hiç kendisi götürmedi, asla bilemeyeceğim.

Ama o anda içeri giremezdim. Tek başıma giremezdim. Onun yerine bir banka geçtim, oturdum ve Benny'yi bekledim.

Gelmesi uzun sürmedi ve loş ışığa doğru yürüdüğünde gözlerini bana diktiğini gördüm.

Ayağa kalktım ve o da hemen yanımdaydı.

"Neden içeri girmedin?" diye sordu.

"Seni bekliyorum," diye cevap verdim.

Elimi tutmadan önce bir saniye beni inceledi ve tek kelime etmeden beni merdivenlere götürdü.

Sonra içeri girdik. Müzik kadar hafif çalıyordu ki zar zor duyabiliyordunuz. Hafif bir konuşma uğultusu her müşterinin Fısıltı. Porselen ya da kristale vuran gümüş çatal bıçakların sessiz sesleri cama vuruyor. Masaların üzerinde ve duvarlardaki bazı apliklerde mum ışığı. Hostes istasyonunda taze, sıra dışı ama abartısız bir gül buketi.

Havada aşk var.

Ben bizi hostes istasyonunda durdurduğunda ve Elena önümüzde belirdiğinde ipeksi hissi boğazımdan aşağı süzüldü. Şık bir elbise giymişti,

dizlerini sıyıran siyah kılıf elbise ve parmak uçları açıkta bırakan bir çift zarif, siyah slingback ayakkabı giymiş, saçlarını yumuşak bir topuzla arkaya toplamıştı.

"Frankie ve Benny," dedi sessizce, dudakları hafif bir gülümsemeye kıvrılmış, ellerini iki yana açmıştı.

Elena benden on yaş büyüktü, belki biraz daha fazla. Onu lokantasında sadece bir kez yemek yediğim için değil, aynı kiliseye gittiği, aynı mahallede için tanıyordum ve kendi lokantası olmasına rağmen Vinnie's Pizzeria'ya birden fazla kez gelirdi (çünkü mahalledeki herkes Vinnie's'e birden fazla kez giderdi).

Tıpkı restoranı gibiydi, tıpkı ondan önceki babası gibiydi ve eğer söylentiler doğruysa, ondan önceki büyükbabası gibiydi. Saf zarafet.

Önce o bana geldi. Ellerimi tuttu, eğildi ve bir yanağıma dokundu, sonra diğerine dokunmak için hareket etti, sonra ellerimi tuttu ve

Gözler.

"İyi misin?" diye sordu. "Evet,"

diye cevapladım.

"Çok cesurca," dedi yumuşak bir sesle.

Duymuştı. Bu bir sürpriz değildi. O mahalleliydi. Televizyonda olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Teşekkürler," diye cevap verdim.

Beni bırakmadan önce ellerimi sıktı ve Benny, ona da aynı muameleyi yaptı ama elini tutmadı. Bunun yerine elini hafifçe Benny'nin üst koluna koydu.

Benny'den uzaklaştı ve "Hadi seni masana götürelim" dedi.

Cevap vermemizi beklemeden restoranın içinde süzölmeye başladı. Ben elini sırtımın alt kısmındaki deriye koydu ve beni de peşinden sürükledi.

Benny'nin rezervasyon yaptırdığı zamanın kısıtlılığı nedeniyle, Elena'nın bizi en iyi yere -köşe bir masaya- yönlendirmesine şaşırdım, Hatta stratejik olarak yerleştirilmiş bir saksı sayesinde diğer masalardan daha sessiz ve daha özeldi. Ben, sandalyemi geri çekmek için etrafımda döndüğünde ne kadar harika olabileceğini bir kez daha kanıtlarken, kenarda durup onaylayarak gülümsedi.

Oturdum. Beni içeri aldı, masanın etrafını çevirdi, sonra oturdu.

Elena içeri girdi ve elini masanın üzerinden aşağıya doğru sallayarak şöyle dedi, "Menülerinizi birazdan biri getirecek. Bir şeye ihtiyacınız olursa söylemeniz yeterli." Çenesini eğdi ve "*Buon appetito*" diye bitirdi.

Bununla birlikte, süzölerek uzaklaştı.

Bunu yaparken onu izledim ve "O bir bok." dedim. Benny'nin kıkırdadığını duydum, "Evet."

Ona baktım. "Daha önce buraya gelmiş miydin?"

"Evet, annemle babamın otuz beşinci evlilik yıldönümü. Arka odayı kiralamışlar. Ve buraya birkaç kadın getirdiler."

"Oh," diye mırıldandım, muhteşem ama zarif siyah elbiseli genç bir kadın içeri girip Ben ve bana uzun, deri ciltli menülerimizi uzatırken.

Teşekkür ettik ve daha yeni uzaklaşmıştı ki bir garson Beyaz gömlek, siyah kravat, siyah pantolon ve tertemiz, uzun, beyaz bir önlük giyen Benny, sandalyesinin arkasında yere koyduğu ayaklı bir şampanya kovasıyla geldi.

"Elena'nın ikramı," diye mırıldandı. Masaya iki flüt koydu, mantarını açtı ve ustalıkla doldurdu. "Senin için geri geleceğim

Sipariş vermek ya da yanıtlamak için." dedi ve şişeyi buzluğa geri koyduktan sonra uzaklaştı.

Şampanya sürpriz oldu. Yine de, her gün mahalleden bir kız kaçırılma ve vurulma olayından kurtulmuyordu.

Haberlere çıkar ve birkaç hafta sonra onu kurtaran adamla birlikte olur.

Hepimizin bu durumdan kurtulması kutlanmaya değerdı. Aynı şeyi düşünmek ve bu konuda bir şeyler yapmak Elena'ya çok yakıştırdı.

Flütüme uzandım ama daha yanına varmadan Ben'in parmaklarının sapına yaklaştığını gördüm.

Elimden aldı ve ona baktım. "Son hapını ne zaman aldın?" diye sordu.

"Bu sabah," diye cevapladım.

"Geceyi atlatmak için bir taneye ihtiyacın olacak mı?"

Ağrı rahatsız ediciydi ve tecrübelerime dayanarak daha da kötüleşeceğini biliyordum. Bu yüzden cevabım evet oldu.

Bu nedenle ona bu cevabı verdim.

"Evet."

"Frankie, ilaçlarınla birlikte gelen broşürü oku. Alkol yok." Gözlerimi kırptım. "Ama Giuseppe'nin evindeyim."

"Evet. Seni geri getireceğim ve o zaman istediğin kadar şampanya içebilirsin. Şimdi, güvende ol."

"Eminim her şey girecek" diyerek bardağıma uzandım.

Ben camı geri çekerek, "Ben değilim, o yüzden güvende olacaksın" dedi.

Ona odaklandım. "Ben, sadece bir bardak." "Francesca, hayır."

O zaman ona ters ters baktım ve "Zaten bu eğlenceli bir randevu değil" dedim.

Bu onu en ufak bir şekilde rahatsız etmedi ve "Nöbet geçirirsen ya da uyursan ve uyanmazsan ya da hastalanmaya başlarsan ya da her ne sebepten olursa olsun, daha az eğlenceli olacak" dediğinde bunu biliyordum.

O hapları kullanırken içmemelisiniz." "Muhtemelen o kadar dramatik değildir."

"Bebeğim, vuruldun. İçki içilen, kükreyen yirmili yılların Chicago'sunda kutsal olan her şeye rağmen, adamın

akıllı bir adam oldu ve sonunda vuruldu. Kardeşin ödeyeceği nafaka yüzünden iflas üzere ya da hikayesi TV için yapılmış bir film olacak. Son zamanlarda etiketlenenler akıllarını kaybedip ona ve/veya birbirlerine düşman oluyorlar. Sen bir drama mıknatısısın. Bununla flört etmek istiyorsan, bildiğim kadarıyla deli kanıtlarsın. Ama bunu benim gözetimimde yapmayacaksın."

"Nasıl oluyor da mantıklı ve korumacı olmayı bu kadar sinir bozucu hale getirebiliyorsun?" Bir çırpıda sordum ve o da sıırttı.

"Bu bir hediye."

Gözlerimi devirdim.

Benny şampanya kadehimden bir yudum aldı.

Menümü açtım ve bütün gecemi alsa bile her kelimesini ezberlemek niyetiyle çalışmaya başladım.

Ne yazık ki, garsonun sipariş vermeye hazır olup olmadığımızı sormak için sürekli masaya gelmesini sağlamak kabalık olurdu. Bu yüzden ilk geldiğinde kızarmış kalamar, ıspanak salatası ve ıstakoz risotto, sonuncusu menüdeki en pahalı şey.

Siparişimi şöyle bitirdim: "Sonra, tatlı tepsisine bakmamızı teklif etmekle uğraşmayın. Sadece getir."

Başını bana doğru eğdi ve Benny'ye baktı.

kendi siparişini verdi ve "Barmeniniz bakire Bellini yapacak kadar cesaretli mi?" diye bitirdi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü Bellini'yi çok severdim. En sevdiğim şeydi. Benny belli ki ve hatırlamış olması çok hoştu.

"Eminim öyledir," diye yanıtladı garson.

"Tamam, o zaman kızıma bir tane getir ve bardağının boş olmadığından emin ol."

Garson başıyla onayladı, bana verdiği menüye eklemek için kendi menüsünü aldı ve uzaklaştı.

Ben bana baktı. "Lincoln'ün iştahını bilmek güzel."

Peçetemi aldım, yanıma doğru çektim ve kucağıma koydum.

Benny sözlerine şöyle devam etti: "Ayrıca seni ara sıra dışarı çıkarabilmem için kendime zam yapmam gerektiğini bilmem de iyi oldu.

karşılatabilirim."

Bacaklarımı masanın altında aprazladım ve atal bıçak takımımı özenle yerleştirmek için bir elimi hareket ettirdim.

Önümde duran tabak, zaten özenle yerleştirilmiş olmasına rağmen.

"Francesca," diye .

Gözlerimi ona diktim. "Ne?"

"Sana safirlerle dolu bir tabak alırdım ve sen onları karıştırırken karşında oturup mutlu olurdum, bunu mantıklı ve koruyucu olduğum için bana kızarak yapıyor olsan bile."

Midem bulandı, kalbim sıkıştı ve ona doğru eğilerek "Harika olmayı kes" diye tısladım.

Başını arkaya attı ve güldü, bana harika olmayı bırakmaya niyetli olmadığını gösterdi çünkü bunu yaparken iyi görünüyor ve iyi ses çıkarıyordu.

Kıkırdamaya başladığında, eli masanın diğer tarafına geçti ve benimkine dolandı. Bkerek, parmaklarını dantel gibi ve ellerimizi masanın üzerine koyduk.

Bunu başardıktan sonra gözlerimin içine ve "Bunun için yıllardır bekliyordum bebeğim. Buna değmesini sağladığın için teşekkürler. bekleyin."

"Hâlâ harika davranıyorsun," diye bilgilendirdim onu.

"Evet, seni kızdıran şey de çok tatlı."

"şimdi harika ve çılgın oluyorsun," diye paylaştım.

Başını hafifçe yana eğdi. "Bir erkek neyi seviyorsa onu sever. Ben seni ve tavırlarını seven bir adamım."

"Her neyse," diye mırıldandım, gerçi onun bundan hoşlanması hoşuma gitmişti ve de bundan çok hoşlanmıştım.

"Seni ne mutlu eder?" diye sordu aniden ve soru karşısında bedenimin sarsıldığını hissettim, sadece ani olduğu için değil, beklenmedik şekilde ağır olduğu için.

"Ne?"

"Seni ne mutlu eder? Hayattan ne istiyorsun?"

"I..." Başladım ama sonra söyleyeceklerimi değiştirdim. "Neden sordunuz?"

"nk bunu sana vermenin içimde olup olmadığını bilmek istiyorum." Tanrım.

Benny.

"Ben," diye fısıldadım.

"Çocuk istiyorum. Üç, dört. Kız ya da erkek, ama nasıl olacakları benim için önemli değil," dedi. "İşte bu . Restoranda iyiyim. Bankadaki paramla rahatım. Çocuklarım var, sonunda daha büyük bir ev alacağım. Ve sana istediğim kadını söyledim. İşte bu kadar. Hayattan istediğim bu. Hayattan istediğim bu. beni mutlu eder."

Bana bunu verdi. İkna etmek yok, saçmalık yok, oyun yok, bir şeyler saklamak yok, nerede olduğumu ve uygun olup olmadığımı görmek için beklemek yok.

İstediği şey basitti. Ve güzeldi.

Ben bir şey söylemeyince, "Çocuk istiyor musun?" diye sordu. "Evet," diye cevap verdim.

"Kaç kişi?"

"Gerçekten umurumda değil, ama birden fazla."

"İşini seviyor musun?" diye devam etmeden önce parmakları bir an benimkileri sıktı.

"Evet."

"Sende kalsın mı yoksa evde oturan bir anne mi olmak istiyorsun?"

"Bilmiyorum. Sanırım ilk çocuk doğduğunda anlayacağım."

"Evet," dedi.

"Çocuklarınızın annesinin evde kalmasını istiyor musunuz?" diye sordum.

"Onun mutlu olmasını istiyorum," diye cevap verdi. "O yüzden bunu elde ettiği sürece umurumda değil. Nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın, anlaşıcağız."

Daha harika.

"Indianapolis'e taşınyorum Benny," diye ağızımdan kaçırdım, elim onun elinde gerilmişti. "Yapmak zorundayım. I-"

Eli benimkine hafif bir sarsıntı verdi. "Bu bir sonraki dakika değil, bebeğim."

kapattım.

"Aklında bu var, bunu söyleyeceğim," diye devam etti. "O ödülü istiyorsan, onun için çalışmalısın. Ve eğer önünüzde engeller varsa, onlara çarptığınızda onlarla başa çıkarsınız. Bir yolunu bulursunuz. Biz bunun için çalışmak istiyoruz, bir yolunu bulacağız."

Bu yüzleşilmesi gereken büyük bir engeldi.

Bunun ışığında, söylenecek en mükemmel şey de buydu. "Tamam," dedim usulca.

Başparmağı elimin yan tarafını okşayarak hareket etti ve "Daha önceki konuşmamızdan memnun musun?" diye sordu.

"Çoğunlukla," diye yanıtladım.

"Hangi konuda iyi değilsin?"

"Hâlâ garip ve rahatsız edici olan tüm kısımlar," dedim ona, yani tamamını kastederek.

Başını tekrar yana eğdi. "Seni buraya Vinnie mi getirdi?"

Başımı salladım.

"Connie'yi buraya ben getirdim."

Nefesim kesildi ve gözlerinin içine baktım.

"Senin bir geçmişin var, benim de bir geçmişim var," dedi Benny. "Sen bir adamı sevdin."

Benim için anlamı olan bir kadını vardı. O zaman öyleydi, Frankie, bu şimdi. Sadece senin adamın benim kardeşimdi. Bunu bir mesele haline getirebilir ya da unutmaya karar verebiliriz."

"senin için kolay mı?" diye sordum.

"Hayır, ama sana sahip olduğu için değil. Hayatımda farklı bir şekilde yer aldığın ve sevip kaybetmeni izlemek zorunda kaldığım için değil. Çünkü senin için doğru olanı yapmadı ve bu beni kızdırıyor. Bununla birlikte, bunun da eninde sonunda kaybolacağını düşünüyorum."

"Lisedeyken benimle çıkmak istemiştin," diye belirttim, bunu neden yaptığımı bile bilmiyordum, ama Ben biliyor olmalıydı çünkü başparmağı okşamayı bıraktı ve parmakları tekrar benimkilerde sıkılaştı.

"Kardeşimi severdim, senin boktan biri olduğunu düşünürdüm, onunla birlikteydin, aklımın oraya gitmesine izin vermedim. Son birkaç hafta, aklımın oraya gitmesine izin verdim. O zamanlar hiç kıskançlık duymuyordum. Bu demek değil ki

ikinizle başladı, bu bir darbe değildi çünkü o zamanlar bunu mahvettim.

Sen buralardaydın ve müsaittin ve ben yıllarca bu konuda hiçbir şey yapmadım ve Vinnie oraya girdi çünkü ben etrafta dolaşıyordum. Ama sen onunla birlikteyken bu ortadan kalktı çünkü kalkması gerekiyordu. Sonuç olarak, onu kaybettiğinizde kaybettiğiniz şeyi kaybetmiş olmanız beni hiç sevindirmiyor. Bu, şansımı denediğim için mutlu olduğum gerçeğini değiştirmiyor. Bu konuda suçluluk duyabilirim ama bu ikimizin de suçu değil.

Bu Vinnie'nin suçu. Ve , böyle olması gerekiyor."

"Ama ben Vinnie *ile* birlikteyken bana asılmayı düşündüğünü söylemiştin," diye belirttim.

Bir kez başını salladı. "Bu konuda da suçluluk duyabilirdim ama bu da benim suçum değil. Kendi seçimlerini yaptı ve o benim kardeşimdi ama senin daha iyisini hak ettiğini biliyordum. İş öyle bir noktaya geldi ki ve daha iyiye gitmeyecekti. Bu yüzden onu sana vermek istediğimi fark ettiğim noktaya geldim."

Başka tarafa baktım, ama elimi sıkması geri dönmemi sağladı ve devam etti.

"Sen Vinnie'yle değil, sana doğru davranmayan başka bir pislikle birlikteydin, ben de aynı şeyi yapardım. Yanına taşınırdım. Bazıları kardeş olsun ya da olmasın, bunun sikik bir hareket olduğunu söyleyebilir, ama umurumda değil. Ben de bu konuda suçluluk duymazdım. O pisiğin kardeşim olması dışında aynı şey. Vinnie'yi denklemden çıkarırsan Frankie, sana doğru davranan bir adamla karşılaşırın. Bu yanlış değil. Bir yıl boyunca bana ateş püskürsen ya da konuşsan bile bunun yanlış olduğuna beni ikna edemezsin."

"Ailen bunun ne olduğunu anlıyor mu?" Zar zor fısıltıya dönüşen bir sesle sordum.

"Evet," diye cevap verdi olmayan bir sesle.

"Ve onlar için sorun yok mu?" Şimdi sesim sessiz ama cırtlaktı.

"Bizden daha çok yılları var. Senin iyi bir kadın olduğunu biliyorlar. Senin mutlu olmanı istiyorlar. Ve eminim ki benim de mutlu olmamı istiyorlar. Mutlu. Kendilerine düşmediği halde yeterince yargılama yaptılar ve verdikleri hükümler berbattı. Öğrendiler, tatlım. Hayatın hayat olduğu ve amacın onu yaşarken olabildiğince çok mutluluk toplamak olduğu onlar için kayıp değil. İşler ters gidebilirdi. Kardeşim hayattayken bir hamle yapsaydım farklı olurdu. Bunu hoş karşılamayabilirlerdi. Yine de içten içe sana yanlış yaptığını biliyorlardı, bu yüzden yapmayabilirlerdi. Bunu asla bilemeyeceğiz. Şu anda bu senaryoda zarar görecektir kimse yok çünkü zarar görecektir kişi öldü."

"Bütün cevaplar sende var," dedim, ama alaycı bir şekilde değil. Sadece bütün cevaplar ondaydı, benim hiç olmadığını düşündüğüm zor meselelere cevaplar.

"Çünkü cevaplar var."

"Bu cevaplar sana neden kolay geliyor?" "Çünkü ben onları zorlaştırmıyorum."

Kaşlarımın çatıldığını hissettim. "Yaptığının bu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bence sen kardeşimi seviyordun ve benimle oraya gidip istediğini elde ederek onun anısına ihanet ettiğini düşünüyorsun.

Ama onun anısı bir anıdır, bebeğim. İhanet edecek bir şey yok. Bu ne istediğinize dair verdiğiniz bir karardan ibarettir. Bu noktayı vurguladığının farkındayım ama bu benim vurgulamam gereken bir nokta. , bu evden alınmadan önce size ihanet etti.

dünya. Benim sorum şu: O öldüğünde neden inancınızı koruyorsunuz?"

"Ona çok kızgınsın," diye fısıldadım, Ben'in açıkça ifade ettiği şey hakkında iyi hisler beslemiyordum ve çeşitli nedenlerden dolayı bu iyi sahip değildim.

"Evet. Çünkü onu seviyordum ve öldüğü için çok kızgıyım. Neden öldüğüne kızgıyım. O öldükten sonra sana yaptıklarım için kendime kızgıyım. Ölmeden önce sana, aileme ve benim aileme yaptıklarına kızgıyım. Bunun üstesinden gelmeliyim ve geleceğim. Ama bunu kafanda evirip çevirip senden istediğim şeyi

Bu. Lisedeyken tatlı ve baharatlı bir kız tanırdım.

O zamanlar genç ve aptal olduğum için onunla olan şansımı teptim. Yıllar sonra, aptal olmamayı öğrendikten sonra, şansımı denedim ve deniyorum. Vinnie'nin başına gelen şey arasında. Bu berbat bir şey çünkü senin için işleri zorlaştırıyor ama benim için durum bu. Bunu karmaşık hale getirdi. Ama bu kadar. Artık sadece sen ve ben varız."

Onu dinlerken, söylediği her şeyin içime işlemesine izin verirken, nefesimin arttığını hissettim, ancak nefes alamadığımı yıllardan sonra nihayet oksijen aldığımı hissettim.

"Hep doğru şeyler söylüyorsun." Bunu bir savunma olarak söyledim. Suçlama çünkü nefes almak istiyordum; o kadar uzun süredir oksijensiz yaşıyordum ki ona güvenmiyordum.

"Hayır, . Doğru olan şeyleri söylüyorum."

Sözleri anında içimde tutamadığım bir kıkırdamaya neden oldu.

Benny bana sırtarak "Bu komik mi?" diye sordu.

"Söylenecek en doğru şey buydu," diye açıkladım ve ona sırtıtarak karşılık verdim.

Sırtışıımı görünce aniden elimi masaya doğru çekti ve koyu renk başının elime doğru eğilmesini büyük bir hayranlıkla izledim, ardından dudaklarının parmaklarımı okşayışının zarıflığını hissettim.

Gözleri benimkilere kayarken bile elimi sıkıca tutmaya devam etti.

"Birkaç hafta önce beni Chicago'ya kadar takip ettin.

Vi'yi takip etmek için, korku hissettim bebeğim. Öfke olarak ortaya çıktı ama kemiklerime kadar işleyen bir korkuydu. Sal bana seni yakaladıklarını söyledi, içimi . Düşünemiyordum, çünkü düşünseydim zamanımı boşa harcayacağımı, seninle işleri yoluna koyamayacağımı . Ormanı , seni yerde yaprakların arasında sürüklenirken gördüm. Tek şey

O orospu çocuğu Vi bağıırken şarjörümü boşaltmamı engelledi ve sen gözlerimin içine bakıp onun sözlerini ağzından kaçırdın, lanet olası bir şaka yaptın. Saf Frankie. Hayatımda hiçbir kadını sevmedim. Tanrı şahidim olsun ki, deli gibi güzelsin ve senden hoşlanıyordum ama bu duygunun nereden geldiğini bilmiyorum. Tek bildiğim o gün hissettiğim her neyse bir anlamı olduğu ve bu anlamın çok büyük olduğu. O yüzden bu hissin iyi yanlarını bilmek istiyorum. Senden tek istediğim bana izin vermen."

Gözlerinin içine baktım, kelimeler boğazımda düğümlendi, düşünceler Kafamda bir kalabalık, kalbimin etrafında toplanan duygular, ama ben bir kelime bile edemeden, sessiz, saygılı bir sesle garsonumuz dedi ki, "Özür dilerim. Hanımefendinin Bellini'si."

Benny ve ben ikimiz de pratik bir el ile Masaya doğru eğildi, onu benim yerime koydu ve hızla uzaklaştı.

Ama hem Benny hem de ben onu içeri almak için hafifçe geriye kaymıştık ve o hızla uzaklaşırken, Ben sanki sırtına fırlatabileceği bir bıçağı olmasını istermiş gibi baktı.

"Ben," diye .

Bana baktı.

"Dakika dakika, tatlım," diye fısıldadım.

Gözlerini kapattı, eli hala benimkindeydi ve sertçe sıkıyordu. Başını tekrar eğip elimi kaldırdığında ve dudaklarını parmaklarıma dokundurduğunda yüzünü kaybetti.

Bu sırada dişlerimi sıktım, elini tuttum ve gözyaşlarıma hakim olamadım.

Ellerimizi masaya koydu, o güzel gözlerini bana dikti ve "Dakika dakika bebeğim" diye fısıldadı.

* * * * *

Üç buçuk saat sonra banyodan çıktığımda Benny'yi yatakta, gözlerini televizyona dikmiş halde buldum. Takım elbiseli olduğu için dinlenmek amacıyla gri, mavi ve kırmızı ekoseli bir pijama giymişti. Göbeğine bol gelen, göğsüne oturan beyaz bir tişörtle eşleştirdiği altları.

Dudağımı ısırdım ve yatağa doğru yöneldim.

"Haplar komodinin üzerinde tatlım," diye mırıldandı televizyona doğru. "Teşekkürler," diye mırıldandım geri çektiğim örtülere doğru.

İçeri girdim, döndüm, Ben'in benim için getirdiği bir bardak suyun yanında getirdiği hapi gördüm ve onu aldım, sıcak ve iyi hissediyordum ve bu saf delilikti, ama aynı zamanda mutlu hissettim.

Yanına yerleştim ama yatağa uzandım, başım yastıkların üzerindeydi, çünkü çok yorgundum. Dik oturacak halim bile yoktu.

Ağırdan sonra, akşam yemeği harika geçti. Yemekler .

Benny ve ben sohbet ettik, şakalaştık, gülüştük ve doğal bir şekilde eskiden sahip olduğumuz şeylere daldık, ancak arkadaş olduğumuz zamanlardaki gibi, artı çok daha fazlasıydı.

Karnım tok ve memnundum (gerçi bir kadeh şampanya içseydim daha da memnun olurum) ve eve dönerken ikimiz de sessizdik, ama Benny yol boyunca elimi kalçasına dayadığı için sessizdik.

Mutfağa girdiğimizde, beni kollarının arasında gevşekçe tutmak için çevirdi, eğildi, ağzını ağzıma değdirdi ve "Yukarı çık. Bir dakika içinde geleceğim."

Bunu tartışmadım. Yukarı

çıktım. Şimdi şimdi oldu.

Benny Bianchi ile aramızı açmak için kullandığım şeyleri bırakmaya başladığım ilk randevumun ateşli bir öpüşme seansıya bitmesini tercih ederdim. Ama kısa öpücüğünden sonra söylediklerinden, randevuyu muhtemelen yatakta ona sarılıp televizyon izleyerek bitireceğimi anladım.

ben alırdım.

O günden sonra daha fazla dayanamadım.

Ve Benny'nin her şeyin en iyisi haline gelmesi, muhtemelen bunu bildiği anlamına geliyordu, bu yüzden beni yapmayacaktı.

"Bebeğim, bana bir iyilik yapar mısın?" diye sordu, gözleri hâlâ televizyondaydı. "Öyle mi?" Başka bir şey söylemeyince ben de sordum.

"Bir dahaki sefere seni dışarı çıkardığımda, iyileşmekte olan bir deliğin olmayacağı bir zamanda, o elbiseyi giy."

kıvrıldı ama hiçbir şey söylemedim.

Devam etti.

"Eminim çok tatlıdırlar ama iç çamaşırlarını çıkarmak için benden izin aldın."

Tabii ki, Benny Bianchi külotu fark edecek beceriye sahipti.

Bunun üzerine içimden gülümsedim ama sözlü olarak "Her neyse" diye mırıldandım.

"Her neyse" dememi duymazdan geldi ve devam etti. "Bu ayakkabıları hayatın boyunca her gün giyebilirsin ve ben de mutlu bir adam olurum."

Belki de o ayakkabılar haince değildi. Belki de mucizeviydiler.

Bunun üzerine gülümsememi tutamadım ama küçük olmaya zorladım ve televizyona doğru eğittim.

Beş dakika sonra reklamlar başladığında Benny bana döndü. Eğildi, bir elini çenemi kavrayacak şekilde kaldırdı ve yüzünü yüzüme yaklaştırdı.

Gözlerinin içine baktım ve nefesimi tuttum.

"Şu anda o kanepede uyumak zorunda olmamak beni mutlu ederdi," dedi sessizce.

Ne söylediğini biliyordum.

Çok hızlıydı. Çok hızlıydı.

Ama o gece yemekten sonra umurumda değildi.

"Öyleyse yapma," dedim sessizce. Sesim sessiz olsa da kalbim hızla çarpıyordu.

Gözleri yumuşadı, yüzü yaklaştı, sonra ağzı benimkinin üzerindeydi. Sadece bir dil darbesi aldım, ama o önce çok hoşuma giden lezzetli bir dil darbesiydi.

Benny fırsat ve zaman kaybetmeden yorganın altına doğru kaydı. Sonra bir kolunu altıma soktu ve beni

onun yanına sokulmak.

Kolumu düz karnı boyunca kaydırdım.

"Yarınki kontrolün saat 10'da," diye hatırlattı. "Evet," diye onayladım. Hatırladım.

"Ben seni götürürüm."

"Tamam."

"Manny'yi de arayacağım. Seni eve getirdikten sonra, o ve ben Z'ni almaya gideceğiz, böylece ben de ona bakabilirim."

". "

"Mutfağa geri dönmeliyim, Frankie. Yarın gece ben çalışırken seninle takılması için bir arkadaşını aramak ister misin?"

"Bu iyi olur."

Beni sıktı. "Tamam."

Beni sıkmayı bitirdikten sonra eli yukarıya, saçlarıma doğru kaydı. Sonra bir tutamı parmağının etrafında döndürmeye başladı.

Bunu neden yaptığımı bilmiyorum, sadece bunu yapmak istedim ve istediklerimin çoğunu elde edemedim ve istediklerimin çoğu o anda uzanıyordu.

Ben de yaptım.

Başımı çevirdim ve göğüs kaslarının üzerinden tişörtünü öptüm.

Bunu yaptığımda parmakları saçlarımla oynamayı bıraktı ve kolumun altında karın kaslarının gerildiğini hissettim.

Ama yanağımı tekrar göğsüne yasladığımda parmakları tekrar yukarı kalktı ve vücudu gevşedi.

"Güzel bir gece tatlım. Teşekkür ," dedim televizyona. "Evet, bebeğim."

sıktım ve yanında rahatladım, bunun nasıl bir his olduğunu merak ediyordum. Bir ömür boyu istediğin şeyi elde etmek böyle bir şey ?

Yanında uzanması. Bütün gece orada duracak ve sabah ona uyanacaksın. Ertesi gün geri geleceğini bilerek işe gitme sözü. A sonsuza dek orada kalacak bir söz,

çağırıyor, her dakika yerine getirilirken bile, güzelliklerle dolu bir hayat yaşadığınızı bilerek dünyadaki son nefesinizi almanızı sağlıyordu.

Eğer öyleyse, garip bir şekilde sakindi.

Bu kadar görkemli bir Şeyin havai fiŐeklerle ilgili olacağını
düŐünürsünüz. Ama eğer buysa, değildi.
Sessiz, sakin, rahat bir yerd . G zeld .

Sekizinci Bölüm

Büyümüşsün

Kollarımın beni sıktığını hissettim ve uykunun sisi hafifçe dağıldı.

O zaman, çok daha fazlasını hissettim ve bu çok daha fazlası, vücudumun sert çerçeveye sıkıca bastırılmasından oluşuyordu. Benny'ninki, örtülerimizden oluşan kozamızın sıcaklığı ve her ikisinin de yarattığı güvenlik.

Garip bir duyguydu. Ama hoşuma gitti.

Başımı arkaya yatırıp gözlerimi açtım ve Benny'yi gördüm. Yarı uykuluydum, karnım hâlâ dalgalanıyordu.

"Hey," diye fısıldadı, sesi derin, yumuşak ve hırçındı ve sonuncusunun hemen ardından karnım bir kez daha daldı.

"Hey," diye cevap verdim.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

Sersemlemiş bir halde zihinsel bir tarama yaptım ve anladım ki ya Benny'nin yatağı ve içindeki bedeni mucizevi bir iksirdi ya da hapi geç aldığım için etkisi henüz geçmemişti çünkü kendimi *harika* hissediyordum.

"Güzel," diye cevap verdim.

"Güzel," diye mırıldandı ve başını kaldırıp yüzünü boynuma gömdüğünde gerildim.

Gerginlik, dudaklarını boynumda hissetmeden önce bir milisaniye sürdü ve ellerim göğsünden kayarken bile vücudum onun içinde eridi, biri vücudunun altına itti, o da beni karşılamak için değişti, böylece iki kolumu da ona sarabildim.

." Sesi tenime karşı gürledi. "Uyuyacağım," diye cevap verdim.

"Mm." Çıkardığı yumuşak ses boynumda yuvarlandı, bir ürpertinin omurgamdan aşağı kaymasına ve ellerimin Sırtının ilginç çıkıntıları ve düzlükleri.

Ağzı boynumda gezindi ve dilinin çenemin menteşesine dokunduğunu hissettim.

Gözlerimi kapattım ve ellerimi daha aşağıya daldırdım, tişörtünün altına girdim ve o çıkıntıları ve düzlükleri, tene karşı teni hissedebilmek için yukarı kaydırdım.

Cilt.

Bu çok daha iyiydi. Teni sıcak ve yumuşaktı, çıkıntıları ve düzlükleri büyüleyiciydi.

Dokunuşum engellenmediğinde, Benny'nin ellerinden biri kıcıma doğru kaydı ve onu kavradı.

Kendi "mm "mi bastırmak için dudaklarımı birbirine bastırdım.

Yine de ağzı kulağıma geldi ve fısıldadı, "Dokunuşunu seviyorum bebeğim, ama çok fazla seviyorum. Bu artık bitmeli."

Eliyle kıcıma sıktıktan sonra eli sırtımın çukuruna doğru kayarken ve başını kulağımdan kaldırırken içimde bir hayal kırıklığı hissettim. Gözlerimi açtım ve onunkiler benimkilere takıldı.

"Doktor verirse, her hallederiz," dedi.

sessizce. "O değil, biz bekleyeceğiz. Beklemeye değer buluyorum, o yüzden oraya vardığımızda da buna değeceğini bilin."

Ellerim Benny'nin teniyle ilk kez karşılaştığında, hâlâ uykulu ve hafifçe olmuş bir halde, "Sabahları bile harikasin," diye mırıldanmamak için kendimi zor tuttum.

, gözleri sıcak, seksi ve umut doluydu, "Ben her zaman harikayım bebeğim," dedi.

Onun küstahlığı karşısında son üç dakikanın tüm iyiliğini korudum ama yine de gözlerimi ona diktim.

"Ciddi misin?" Ben sordum.

"Aynen öyle," diye cevap verdi, hâlâ sırıtıyordu.

Ben karşılık veremediğim başını eğdi, ağzını ağzıma değdirdi ve geri çekti.

"Sen uyu. Ben duşa gireceğim. Uyanık değilsin, hazırlanmaya başladığında seni uyandırırım."

Bunu söyledikten sonra bana bir kez daha dokundu, gitmeme izin verdi ve yataktan yuvarlandı.

Ama o bütün bunları yaparken, bir oda ötede çıplak bir Benny duştaiken uyuklamamın mümkün olmadığını düşündüm.

Yine de yorganın altına sokuldum. Dizlerimi temkinli bir şekilde karnıma doğru kıvırdım ve hala acı hissetmiyordum. ve duş sesini dinledi.

O an geldiğinde dudaklarımda yavaş bir gülümsemenin yayıldığını hissettim.

Aklım başka düşüncelere kayınca gülümsemem kayboldu.

Yedi yıldan uzun bir süredir bir erkeğin kollarında uyanmamıştım ve uyandığım son erkeğin kolları Vinnie'ninkilerdi.

Vinnie, Benny gibi, uykusunda bile sarılmayı severdi. Temastan hoşlanırdı. Uyanırken, uyurken, fiziksel olarak, sözlü olarak, hatta gününe devam ederken beni düşündüğünü belli edecek kadar ileri giderek elinden geldiğince sevgi gösterirdi. Eve geldiğimde çiçeklerle karşılaştığımda bunu anlardım. Ya da küçük, tatlı bir hediye. Ya da saçma sapan aşk mesajı içeren bir kart. Vinnie karta dalga geçerek bir şeyler yazardı ama ikimiz de bu sözlerde ciddi olduğunu bilirdik ve kartı tatlı yapan da buydu.

Sal için çalışmaya başladığında, yaratılmış bir adam olmadan önceki halleri neyse o olduğunda, o küçük jestler azalmaya başladı. Fiziksel sevgi değil. Sözlü sevgi, hediyeler ve kartlar.

Görünüşe göre, eğitimdeki bilge bir adam (ve kesinlikle bunun dışındakiler) kadını için tatlı şeyler yapmamış. Görünüşe göre, bilge bir adam

Kadını için bile zayıflık göstermiyordu. Görünüşe göre, bilge bir adam sevdiği kadın için düşünceli şeyler yapmayı

Sevdiği kadın bunun tam tersi olduğunu düşünürken, zayıflık.

bunun olduğunu bilmek, bunu benden neden aldığını tahmin etmek, onu franchising konusunda babasına yaklaşımdan vazgeçirmeye ilişkimizde oluşan çatlak (ve o dinlemedi)...

Açıklamaya çalıştığım (ve dinlemediği) umursamaz bir şeyi her yaptığında daha da derinleşen çatlak...

Sal ile birlikte olduğunda aramızdaki çatlak daha da derinleşti.

Bizi .

Bunu kabul etmezdim ya da pes etmezdim.

Artık bunu biliyordum, Vinnie'nin kardeşinin yatağında bununla yüzleşmek zorunda kaldım.

Ve Benny Bianchi'nin günaydınından ilk kez bir ipucu aldıktan sonra o yatakta uzanmak, tatlı ve seksi bir ipucu, bir ipucu

Sadece daha büyük ve daha iyi olabileceğini bildiğim bir şey, beni vuran şey kimin yatağında önemli olmayacağıydı. Ne yediğimi ve nasıl kötü gittiğini düşünürdüm. Ben de

Karşılaştırmalar. Hayatımı vurulmadan önceki yedi yıldaki gibi yaşamaya devam etmediğim sürece, ki böyle bir niyetim yoktu, bir erkek bulacaktım ve hayatımdaki yeni insana alıştıkça, bu düşünceler kafamdan geçecekti. Sağlıklı olmak için ve hayatıma devam etseydim, eninde sonunda bununla yüzleşmek zorunda kalacaktım.

Vinnie ölmüştü. Ben hayattaydım. O seçimlerini yaptı, ben onunla morarana kadar konuştum (ve bağırdım) ve onu ikna etmeye çalıştım. farklı olanları yap.

O .

Şimdi gitmişti.

Ama ben .

Şimdi hayatıma devam ediyordum ve bunu yaparken de başka bir adam buluyordum. Bu adam onun kardeşiydi.

buydu. Hayatın beni yönlendirdiği yer burasıydı. Eğer izin verirsem ve onunla savaşmayı bırakırsam, bu kadar basit olabilirdi.

Benny için bu kadar basitti.

Ve Benny için, bunu bu kadar basit hale getirmenin yolunu bulabilirim.

Bu düşünceyle, yan odadan gelen duş sesleriyle gözlerim kapandı.

Su kesildiğinde uyukluyordum.

* * * * *

Apartmanımın önünde paralel park etme işini yaparken Ben'in yanına oturdum.

Bunu dudaklarımı birbirine bastırarak yaptım ve dudaklarımı birbirine bastırıyordum çünkü aynı zamanda Manny ve bir kadının kırmızı bir Chevy Tahoe'dan inişini izliyordum.

Doktor randevumdan sonra doktor iyileşmemi "memnuniyet verici" olarak nitelendirdi ve bana hastanede söylediği şeyi tekrarladi: içerideki dikişlerin "emilebilir" olduğunu ve Kendi kendine eriyecekti ve dış taraftaki "yapıştırıcı" kozmetik amaçlar için kullanılıyordu, böylece yara izim umarım minimum düzeyde olacaktı. Daha sonra ağrı kesici ilaçları sadece *gerçekten* ihtiyacım olduğunda alarak titre etmemi emretti ve bana "biraz daha yorucu aktivite ve hafif egzersiz" için izin verdi.

Bunun cinsel ilişkiyi de kapsayıp kapsamadığını sormaya cesaret edemedim çünkü Benny ile seks yapmayı düşünmemeye çalışıyordum.

Ben istedim. Buna hiç şüphe yoktu.

Ama bir sevgilim vardı ve o sevgilim Benny ile bir şeyler paylaşıyordu, yani benim hakkımda bir şeyler biliyordu. Bu nedenle, aklımın oraya gitmesine izin verirsem, muhtemelen . Bu yüzden aklımın gitmesine izin vermedim.

Şimdi Z'mi almak için dairemdeydik ve yüzleşmem gereken başka bir engel daha vardı ve o da Manny'ydi.

Bianchi ailesi son yedi yılını sıkı bir şekilde En Büyük Hayranım Değil kampında geçirdi. Benny'nin aksine (ki onun da Kendimi ona attığımda yaptığım şey) ve Theresa (kimi elde edebilirdim, oğlu hakkında kötü düşüncelere sahip olmak istemiyordu), Manny konuda çirkin değildi. Sadece beni hayatından çıkarmıştı.

Onunla yakındık -Ben'le olduğu gibi değil ama yakındık- ve tüm Bianchi'leri kaybetmek gibi bu da canımı yaktı.

Kız kardeşleri Carmella bunların hiçbirini yapmadı. O ikinci En büyüğüydü ve yetişkin hayatına erken başlamış, evlenmiş ve çocuk sahibi olmuştu. Bunu yaparken ve bir kız olarak çok olgunlaştı. Daha hızlı. Vinnie Junior'la arasının nasıl görmüştü ve Sal'la birlikte hareket ederse ona telefon edip haber verecek ilk kişi oydu, Eve geldiğinde ona katlanıyordu ama bunun dışında onun için ölmüştü.

Sonra kaderini Sal ile paylaştı ve onun için öldü.

Beni hiç suçlamadı. Ne olduğunu biliyordu. Bu yüzden onu hiç kaybetmedim.

Her gün telefonda sohbet etmiyorduk. Ama yine de Vinnie hayattayken böyle şeyler yapmazdık. Ama o bana Noel ve doğum günü kartları gönderdi, arada bir e-posta güncellemesi yaptı, ben de ona aynısını yaptım.

Manny'nin Benny'nin cipine bakarken yüzünde beliren utangaç ve tereddütlü ifadedden, benimle yüzleşmek için sabırsızlandığını anladım.

Bianchi'lerden herhangi birinin peşini bırakmanın çok da zor olmadığı ortaya çıktı. Mesele şu ki, ben zaten hayatıma devam etmekte zorlanırken, o sürekli geri geliyordu.

Benny park etti ve bir çift yüksek topuklu, platformlu ayakkabıyla bile kendi başıma dışarı atlamayı başardım. Ceketimi daha sıkı çekiştirdim.

Ekim ayına girmiştik ve tam da o sabah Hint yazı *veda* etmişti.

Benny beni kaldırımda karşıladı ve Manny ile kadınına doğru ilerlerken elimi sıkıca tuttu.

Bu işi çabucak halletmeye karar verdim ve üç metre uzaklaştığımızda kocaman bir gülümsemeye "Hey," diye seslendim.

Manny şaşkınlıkla göz kırptı ve kadının başının seğirdiğini gördüm.

Bu benim ona odaklanmamı sağladı.

Bunu yaptığımda, onun güzel ve minyon olduğunu fark ettim, Manny için sürpriz değildi. Onları küçük ama yuvarlak severdi, her zaman sevmiştir. Koyu renk saçları çok kıvrımlıydı, güzel mavi gözleri vardı ve çok fazla

Normal üniforması olmadığını söyleyecek şekilde benimle aynıydı - platform topuklu ayakkabılar, ceket, kazak ve kot pantolon.

Gergin görüldüğünü de gördüm ve bu hoşuma gitti. Gergin olduğu için değil, belli ki neler olup bittiğini biliyordu ve aynı şekilde belli ki erkeği için endişeliydi.

Başka bir deyişle, onun da paçayı kurtarmasına izin vermeliydim.

Bu yüzden yaklaştığımızda elimi Benny'ninkinden çektim, hemen içeri girdim ve Manny'ye sarıldım.

Bir saniye sürdü ama sonra kolları beni gevşekçe sardı. Orada iyi hissettiler ve işte oldu. Bitmişti. Ayakta dururken

Manny'nin kollarında, resmen Bianchi ailesine geri .

Bunun üzerine sesim boğuklaştı ve kulağına "Teşekkür ederim. Hart'tan arabamı alıyorum." Sonra onu sıktım, arkama yaslandım ve ona kocaman bir gülümseme verdim.

Bir an bana baktı, kara gözlerinde şaşkınlık vardı, sonra sessizce, "Sorun değil Frankie. Bir şeyler yapabildiğime sevindim."

Ondan uzaklaşırken gülümsemeye devam ettim ve elimi kadınına doğru ittim. "Hey, ben Frankie."

"Ah, Sela," diye cevap verdi, elimi tutarken gözleri Manny ile benim aramda gidip geliyordu. Bana kabalık etmek istemediğini biliyordum ama erkeğinin nabzını tutmak istiyordu.

Evet, ondan hoşlandım.

Ona bu fırsatı vermek için gülümsememi ona doğru yönelterek hızlıca "oldum" dedim. Sonra elini sıktım, bıraktım ve Ben'e baktım.

"Dizüstü bilgisayarımı ve diğer bazı eşyalarımı alabilmem için hemen yukarı çıkabilir miyiz?"

Bana gülümsüyordu, gözleri sıcak ve mutluydu, olayı nasıl hallettiğimi onayladığı yüzünden okunuyordu ve dudakları "Ne istersen tatlım" demek için hareket etti.

Ona bir sırtış attım, sonra grubun etrafına baktım. "Bu işi halledersek belki hep birlikte öğle yemeğine gidebiliriz."

Manny bana yavaşça sırtıttı. Sela bana baktı ve Manny'ye yaklaştı.

Benny bir kolunu omuzlarıma doladı ve beni sıkıca yanına çekti, "İyi bir plana benziyor," diye mırıldandı.

"Tamam, acıktım, gidelim," dedim, binaya doğru ilerledim, Benny'ye bir kolumu doladım ve onu da aldım.

Manny arkamızdan dolanıp elimi tutarak bizi durdurmadan önce iki adım atmıştı.

Ona baktım.

O konuştu.

"Söylemeliyim ki-"

"Yapma," diye fısıldadım, parmaklarımı onunkilere sımsıkı dolayarak. "Yapma. Her şey bitti. Herkes için bitti. Bırak , Manny. Tamam mı?"

"Evet, Frankie" demeden önce elini sertçe sıkarken bakışlarımı tuttu.

Ona bir gülümseme daha verdim. O da bana bir tane verdi ve gitmeme izin verdi. Benny beni binaya götürdü.

Kapıyı açmak için güvenlik kodunu girmiştim. Lobideydik ve beni asansörlere doğru yürütmeye devam etti, ama bunu başını eğerek yaptı, böylece kulağımı tuttu.

"Bok gibi olduğunu , değil mi?" dedi orada.

Göğsüm ısındı, dudaklarım kıvrıldı ve başımı geriye çektim ki o başını kaldırsın. Kaldırdığında gözlerini yakaladım. " bu."

Beni kendine çekti ve gülerek yaptı.

* * * * *

"Siktir ," diye mırıldandım, öne doğru eğildim ve dizüstü bilgisayarımı Benny'nin sehпасının üzerine koydum.

Kendimi onun kanepesinden dışarı attım ve evin içinde ilerledim. Varış yeri: Benny'nin Z'm üzerinde çalıştığı garaj.

Açıkçası, Z'yi topladık.

Manny ve Sela. Man, tıpkı kardeşi gibi, çabuk affedilmemin ona sağladığı fırsatı boşa harcamadı. Eski Manny'ye geri döndü, bana sataştı, saçmaladı, bir sürü şaka yaptı ve genellikle Hiçbir anlam ifade etmeyen nedenlerden dolayı taptığınız sinir bozucu küçük kardeş gibi davranmak, çoğunlukla sinir bozucu olduğu için ona taptığınız için.

Sela, pasif-agresif bir şekilde bile olsa Manny'nin yakasına yapışmayacağımı görünce çözüldü.

Çok , Connie'nin tatlı olduğu gibi. Görünüşe göre, kardeşinin aksine, Manny bir meydan okuma istemiyordu. O sadece söylendiğinde oraya gelmesini söyledi. Onları birlikte izlerken, istediğini bulduğuna sevindim, hem de iyi bir tane.

Garaja giderken, Benny'nin mutfak masasının sandalyelerinden birinin arkasına astığım ceketimi görmezden geldim. Soğukta kalmayacağımı, dolayısıyla cekete ihtiyacım olmayacağını düşünüyordum. Dışarı çıktım, merdivenlerden ve beton aşağı indim ve garaja ulaştım. Yan kapıyı ve müziğin sesini duydum.

daha kapıyı açmadan duydum. Metallica'dan "Wherever I May Roam."

İçimde bir gülümseme dürtüsü daha belirdi. Sevmediğim çok fazla müzik yoktu, ama ruhumun derinliklerine kadar bir metal kızı olduğumu inkâr edemezdim. Ben de metalden hoşlanıyordum. Bunu biliyordum. O zamandan beri seviyordum ve tam o anda, eğer Eğer bu bizim için işe yarasaydı, muhtemelen müzik setinde ne çaldığı konusunda kavga ettiğimiz bir zaman olmazdı.

Onun SUV'si ile garajda duran benim Z'm arasına girdim ve onu kaputun altında buldum.

Bir erkeğin yapabileceği, kendisi için normal olan şeyler vardı ki, benim gibi kızlara özel bir mutluluk vereceğini tahmin bile edemezdi.

Bir arabanın kaputunun altında çalışmak da bunlardan biriydi. Çırpınışları kontrol ettim ve "Hey" diye seslendim.

Yaptığı işten başını kaldırdı ve kollarını arabanın kenarına kirli battaniyenin üzerine . Elleri

Yağlıydı, birinde bir alet tutuyordu, gözlerini bana çevirdi ve çırpınışlarını kontrol etmek zorlaştı.

"Bir cekete ihtiyacın var," diye selamladı.

"Burada o kadar uzun süre kalmayacağım," diye paylaştım. "Bir cekete ihtiyacın var," diye tekrarladı.

Birdenbire çırpınmayı kontrol etmek çok daha kolay hale geldi.

"Ya da burada o kadar uzun kalmayacaktım. Belli ki sen Benny tarzı bir noktaya değinmem gerekiyor, burada bir yıl kalabilirim." Ağzı "Benny tarzı" diye mırıldanırken gözleri gülümsedi.

Onu eğlendirdim.

Bu beni hem mutlu etti hem de hafifçe sinirlendirdi - Benny'nin uyandırmakta yetenekli olduğunu fark ettiğim duyguların çelişkisi.

"Tişört giydiğine dikkat çekerim," dedim, çünkü hava serindi ve Benny'yle ağız dalaşına girmeme gerek yoktu. Bu, orada çok daha uzun süre kalacağım anlamına .

Bu da cekete ihtiyacım olduğu konusunda onu haklı çıkarıyordu. "Ben bir erkeğim."

Sözleri üzerine gözümü kırıştırdım, sonra bakakaldım.

Çünkü o sinir bozucuydu ve o sinir bozucu olduğunda benim de kavga etmek için çok zamanım oluyordu.

"Bir kadının cekete ihtiyacı var ama bir erkeğin soğuğa karşı bağışıklığı mı var?" Ben sordum. "Hayır. *Benim* kadınının cekete ihtiyacı var çünkü ben onun

ya da üşütmek için. Diğerleri umurumda değil.

Kadınlar. Hava elli dereceyken etrafta koşabilirler ve bunu çıplak yapabilirler, umurumda değil. Ama *senin* bir cekete ihtiyacın var."

"İşte yine koruyuculuğu sinir bozucu hale getiriyorsun." Dudakları kıvrıldı. "Sana bunun bir hediye olduğunu söylemiştim."

Kaşlarımı kaldırdım. "Sence bir meydan okuma yapsam ve son sözü söyleyemeyen kişi kaybetse, sonsuza kadar burada kalır mıyız?"

"Muhtemelen."

"Bunu yapmayalım," diye önerdim.

"Eğer içeri girip ceketini giyersen, buna hazırım." Şimdi mutlu değildim, sadece sinirlenmişim.

Bu yüzden başımı arkaya doğru eğerek rayların üzerine açılmış garaj kapısına baktım ve "Arrrrr!" diye bağırdım.

"Bebeğim," diye .

Ona dönüp baktım.

"Neden burada olduğunuzla ilgili kısma gelelim," diye önerdi.

Derin bir nefes aldım ve "İçecek bir şey ister misin?" diye sordum.

Sırıttı ve "Hayır" diye cevap verdi.

Başımı salladım. O benim için güzel bir şey yaparken ben de onun için güzel bir şey yapmayı teklif ettim ve reddettim. Şimdi gerçekten neden orada olduğuma geçme zamanıydı.

"Wi-Fi şifreniz çalışmıyor."

"Ne?" diye sormadan önce bir an şaşkın şaşkın baktı.

"Wi-Fi şifreniz çalışmıyor. E-postalarımı kontrol edebilmek için dizüstü bilgisayarımı bağlamaya çalışıyorum. Bunu yapmam için bana verdiğiniz şifre çalışmıyor."

"Doğru yazdın mı?"

"Kırk beş bin kez yazdığıma göre, sanırım bunlardan birinde doğru yapmışımdır."

"Kırk beş bin mi?" diye sordu, kaşları dudaklarının ucuyla birlikte havaya kalkmıştı. "Yirmi dakikadır buradayım bebeğim. Hızlı yazıyor olmalısın."

Gözlerimi devirip ona döndüm ve şöyle dedim: "Ben, eğer e-postalarım , bazı şeyleri halledebilir, bazı işler yapabilir, işlerin akışına geri dönebilir, hayatımın tekrar benim kontrolümde olduğunu hissedebilirim. Bunu telefonumdan da yapabilirim ama e-postalarım ile çok daha kolay olur.

Dizüstü bilgisayar. Bana doğru şifreyi verip vermediğinizi bildirmek için beyninizi tarayabilerseniz yardımcı olur."

"Dürüst olmak gerekirse, hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı. "Sadece televizyonlar için internet var ve onu da en az bir yıl önce kurdum. Ama sana verdiğim şifre, yönlendiricinin şifresi olduğunu hatırladığım şey."

Şifresi 13579000BB olduğu için, unutulması zor olsa da ve bir tane daha az 0, iki tane daha fazla 0 koymama ve 0'ları tamamen dışarıda bırakmama rağmen, bir şeyler doğru değildi.

"Bir yere yazdın mı?" diye sordum. "Evet," diye yanıtladı.

"Nerede?"

"O konuda da bir fikrim yok," dedi sırtarak.

Arabama baktım, sonra tekrar ona döndüm, ince kazağımdan sızan soğuğu hissetmeye başlamıştım. Belirgin bir şekilde titremeye başlamadan önce bu işi halletmeliydim, bu da Ben'e bunun üzerine atlama fırsatı verecekti ki bu kaçınılması gereken bir şeydi.

"Tamam, zaten benim için bir şey yapıyorsun, bu yüzden işin bittiğinde benim için başka bir şey yapmanı ve o şifreyi nereye yazdıysan bulmanı isteyeceğim."

"Elbette."

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve gitmek için hamle yaptım. "Bebeğim?" diye seslendi ve ben de ona dönüp baktım.

"Ne?"

"Buraya gel," diye emretti, hâlâ arabamın yan tarafındaki kollarına yaslanmıştı.

"Ne var, Ben?"

"Buraya gel."

"Sizin de gibi, hava soğuk. O yüzden söyle bana... ne?" "Buraya gel." Gözlerimi kaçırdım. "Ciddi misin?"

Sırıttı.

"*Ne var*, Ben?" diye sordum.

"Francesca, gel... buraya."

"Pekâlâ," diye tersledim ve arabanın etrafında tepinerek yakınımda durdum. "Ne oldu?" Oraya vardığımda kısa bir süre sordum.

"Buraya gel," diye tekrarladı, bana bakabilmek için boynundan başka hiçbir oynatmamıştı.

"Ben buradayım, Ben," diye .

"Hayır bebeğim, değilsin. Sen oradasın ve daha önce istediğim buradasın. Eve geri dönmen için *burada* olman ve bana ağzını açman gerekiyor."

Bu bir çırpınışla birlikte bir düşüşe ve göğsümün aynı anda ısınmasına neden oldu.

Ama ben bendim, bu yüzden ona eğilip ağzımı onunkine bastırdığımda tavır doluydum.

Sadece bir dudak fırçası niyetindeydim ama ellerini bile oynatmadan dilini dudaklarıma değdirerek beni orada tuttu.

Doğal olarak, bunun vaadi peşinden gitmemek için çok fazlaydı, bu yüzden benim

Dudakları açıldı ve dili içeri girdi. Bu çok hoşuma gitti.

Vücudum tepki verdi ve kendimi sabitlemek için elimi onun yanına koymak zorunda kaldım.

Ağzımı bıraktı ve yumuşak bir sesle, "Birazdan buradaki işimi bitirip şifreni bulacağım," dedi.

"Sağ ol tatlım," diye fısıldadım, öpücüğü -talep edişi, kabul edişi, arabama rahatça eğilmesi ama yine de benimle ilgili olmayı başarması, sıcak olduğunu düşündüğüm bir şey- tüm içimden sızacak.

Hala yakındım, bu yüzden sadece gözlerinin gülümsediğini gördüm. Dolayısıyla o da muhtemelen sadece benim gülümsememi görmüştü.

Ben kalktım ve Ben arabama geri döndü.

Eve doğru yürürken haftalardır Ben ve benimle ilgili bu fikirden korktuğumu düşündüm. Bu konuda kendime işkence ediyordum. Onu istemek ve kendime vermemek için her bahaneyi bulmak.

Ama buna sahip olmak -kolaylığı, doğallığı, heyecanı- şimdi nedenini merak ediyordum.

* * * * *

Benny'nin evinin salonunda durmuş, yemek odasında onu izliyor ve yemek odasında onu *hissediyordum*.

Beni olduğum yere mihlayan şey onun hissiydi.

İşin garip tarafı, onun sakin ve sessiz olduğunu hissediyordum.

Benny.

Kırk beş dakika önce garajdan gelmiş, ellerini yıkamış ve doğrudan şifreyi yazdığı yeri aramaya koyulmuştu.

Bu, şu anda yaşadığım derin şok halinin başlangıcı oldu.

Çünkü onu istemek için garaja gittiğimden bu yana en az bir saat geçmişti. Yine de geri geldi, hatırladı ve Ondan yapmasını istediğim bir şey olduğunu ve bunu yapmasını istediğimi ima etmek için kaşlarını bile kaldırmadan hemen bakmaya başladı.

Sonra bulamadı.

"Ofisinde" hiçbir yerde yoktu, ne masada, ne de genişleyen bir dosyanın içine rastgele yerleştirilmiş gibi görünen kâğıt yığınının içinde,

Bir duvara rastgele yığılmış yığınların içinde bile değil.

Daha sonra mutfağa gitti ve orada bir değil üç çekmecenin kâğıt parçaları, fatura koçanları, hatta gereken zarflar gibi ıvır zıvırla dolu olduğunu gördü.

Orada da yoktu.

Şimdi onu bulmak için yemek odasındaki eşyaları ayıklıyordu, o kadar çok eşya vardı ki hepsini gözden geçirmek bir yıl sürebilirdi.

Yardım etmeyi teklif ettim ama bana ne olduğunu hatırladığını söyledi. gibi ve muhtemelen elimde olsa bile fark edemezdim.

Derin bir şok içindeydim çünkü Benny bir Bianchi'ydi. Onu yıllardır tanıyordum ve bu o değildi. Bu Bianchi'lerden biri değildi. Theresa bile değildi.

Öyle olmamasının nedeni kızgın olmamasıydı. Kızgın, sinirli ya da en ufak bir sabırsız.

Kırk beş dakikadır üzerinde birkaç rakam yazılı bir kâğıt parçasını arıyordu. Bir kâğıt parçası, bizzat kendisi, değildi. Bana yardım edecek bir kâğıt parçasıydı. Yönlendiricisi bozulmadığı sürece muhtemelen kullanmasına gerek kalmayacaktır, ki bir yıl sonra bozulmadıysa ve sadece TV için kullandıysa muhtemelen olmazdı.

Pes etmesini, sineye çekip telefonumu kullanmamı söylemesini ya da beni bir internet kafeye götürmesini bekledim. Hatta üflemesini bile bekledim, Cidden eksik olan dosyalama sisteminin hıncını benden çıkarıyor.

İkisini de yapmadı.

Sadece bakmaya devam etti.

Bunu sindiremedim.

Yapamazdım çünkü Vinnie Junior on beş dakika boyunca arar ve vazgeçerdi. Özür dilerdi ama yoluna devam ederdi ve gereken her şeyi arayan ben olurdum.

Vinnie Senior, Theresa'ya ne aradığını bilmese bile aramasını söylerdi. Ama Theresa ararken, ona sürekli bunun mu yoksa şunun mu olduğunu sorar, bu da onu

Bakmaya başlamak için. Ve sonra sonunda yığını patlatacaktı, kimseye değil,

Ama yine de *patlayacaktı*, çünkü önemli bir bilgiyi bulabileceği bir yere koymamıştı.

Ve yedi yıl önce, Ben babası gibiydi. Şimdi değildi.

"Kahretsin, burada." Mırıldandığını duydum ve dikkatim yemek odasındaki adama yöneldi.

Elinde bir kağıt parçasıyla bana doğru ilerliyordu. Yanıma geldi, kağıdı bana uzattı ve hemen elini boynuma doladı, ben tamamen ayakta dururken beni öpmek için eğildi hareketsiz, hala şokta.

Başımın üstünü öptü, gitmeme izin verdi ve merdivenlere doğru ilerlerken, "Şunu kontrol et tatlım. İşlerimi halledip restorana gitmeliyim ama gitmeden önce senin de güvende olduğundan emin olmak istiyorum." I

Döndüm ve merdivenlere bakacak şekilde durdum. Beşinci katta durduğunu ve bana baktığını gördüm. "Eğer hala durumdaysa, Tony'nin yanına gideceğim. Onun sistemini benimkinde görebiliyorum ve muhtemelen senin ona dokunmanı sorun etmeyecektir."

Dudaklarımın ayrıldığını hissettim.

Ben döndü ve merdivenlerin geri kalanını koşarak çıktı.

Merdivenlerden yukarı baktım, elimdeki kâğıda baktım, sonra tekrar merdivenlerden yukarı çıktım.

Geç kalmıştı.

O kâğıt parçasını aradı ve geç kalana kadar aramaya devam etti.

Komşu Tony Wi-Fi'ını kullanmama izin verirse benim için araması da gerekmeyecekti.

Ama .

Sabırla.

Benim için.

Bununla ne yapacağımı bilmiyordum ve nedenini de biliyordum.

Sadece Vinnie Junior değildi. Vinnie Senior da değildi.

Benny'nin eskiden nasıl olduğuyla ilgili değildi.

Babamdı, yumuşak başlı olabilirdi ama aynı zamanda çabuk sinirlenirdi. Önemli olsa bile, kaybeden babam olsa bile, bir şeyi aramak için asla kırk beş dakika harcamazdı.

Beş dakika içinde bulamazsa, "İhtiyacın varsa, kendin bul," bağıırır ve uzaklaşırdı.

Ve bunu biliyordum çünkü söylemeye gerek yok, hayatını yaşama biçiminde kaybolan pek çok önemli şey vardı. Çocukları ve bu önemli şeylere ihtiyaç duyan, onları isteyen, onları bulamayan birçok kadını vardı ve aklını kaybetti çünkü hayatını istediği gibi yaşıyordu ve hiçbir şeyin onu zorlamasını istemiyordu.

Önemli şeylerin kaydını tutmak gibi.

Kadınları ve çocukları gibi.

Babamı ve onun eskiden (ve muhtemelen hala) nasıl olduğunu düşünürken, Benny'nin davranışını sindirmek o kadar zordu ki, merdivenlerden geri döndüğünde beni bıraktığı yerde duruyordum. Tabii ki sadece yağ lekeli tişörtünü değiştirip yenisini giymiş gibi görünüyordu, bu da muhtemelen iki dakikasını almıştı ama yine de.

gören Ben yanıma geldiğinde yüz ifadesi endişeyle sabitlenmişti.

Bir elini kaldırdı, yine boynumun kenarına doladı ve "Bebeğim, iyi misin?" diye sordu.

Gözlerinin içine baktım ve "Bana bir şifre bulmak için kırk beş dakika aradın, geç kaldın, benim için bu saçmalığı yaptın" dedim.

Yüzünde yeni bir ifade belirdi ve parmaklarını hafifçe içeri sokarak, "Görüyorum ki bununla gol attım, bu yüzden bunu dizüstü bilgisayarınıza girebilmeniz için yaptığımı paylaşmak bir hit, ama aynı zamanda bunu yaptım

Çünkü yönlendiricinin bozulması gibi bir durumda TV'lerimi tekrar çevrimiçi hale getirmek için şifreye ihtiyacım olacaktı ve şifreyi bilmiyordum. Bu yüzden bunu kendim için de yaptım."

Bunu bana dürüstçe söyledi, bana puan kazandırmak için kendisi için yaptığı bir şeyi sağmadı.

Benim yüzümdeki ifadenin nasıl değiştiğini izlerken yüzünde başka bir ifade belirdi ve mırıldandı: "Gördün mü, ben de gol attım."

"Sen , Benny Bianchi," diye fısıldadım ve işte o zaman, boynumdaki eli beni kendine çekerken bile, yumuşak ve tatlı ifadesi yüzünü kapladı.

"Bugün Manny'nin işini kolaylaştırman, bana verdiğin bir yığın bir yenisini daha ekledi, Frankie Concetti," diye fısıldadı.

"Evet, ama bunu yapma şeklini sevdim."

Bunun üzerine, gözleri kalbimi hızlandıracak şekilde kararmadan önce bana şaşkın bir memnuniyet verdi. Boynumdaki eli beni daha da yakına çekti, bu sefer başı benimkine doğru eğildi.

Sonra beni öptü. Ne bir dil darbesi, ne de kendimi duvara yapıştırdığım ateşli bir öpüşme seansı. Ama derindi, ıslaktı, uzundu ve inanılmazdı.

Başını kaldırdı ve gözlerimin içine baktı. "Bunu daha da ileri götürmek isterdim ama işe gitmem gerek."

Evet.

O .

Ve bunu yapma şeklini sevdim.

"Sana eşlik edecek biri var mı?" diye sordu. "Evet. Kız arkadaşım, Jamie."

"Güzel. İkinizin yemeğe ihtiyacı varsa cep telefonumu arayın. Çocuklardan birini turta ya da rigatoni güveci gibi bir şeyle gönderirim."

Bianchi rigatoni güveci. Bianchi pizza turtasından sonra en iyisi ve (yanlış bir şekilde) daha iyi olduğunu iddia edenler de var.

Jamie'nin buna ihtiyacı vardı.

Benim de.

"Teşekkürler Ben," diye fısıldadım.

"Ne zaman istersen bebeğim," fısıldadı.

Ağzımı onunkine değdirmek için parmak uçlarıma kadar yükselen bendim. Topuklarımdan üzerinde geri döndüğümde sırtıyordu. İade ettim.

Bunu anladı, gözleri ağzıma kaydı, sonra tekrar benimkilere döndü ve "Sanırım şifreyi test etmedin" dedi.

Başımı salladım.

Eliyle beni oturma odasına doğru hafifçe sallayarak, "Şuna bin tatlım. Gitmeliyim ama Tony'yle konuşmam gerekiyorsa, *gitmeliyim*."

"Tamam," diye mırıldandım ve oturma odasına gitmek için onun elinden kurtuldum.

Kâğıtta yazan şifre Benny'nin bana verdiği şifreden bir rakam eksikti. BB ile değil, BAB ile bitiyordu, baş harfleri. Benito Alessandro Bianchi. Ve işe yaradı.

* * * * *

Kolların beni sıkıca sardığını hissettim ve uykunun sisi hafifçe dağıldı. O zaman çok daha fazlasını hissettim, Benny'nin vücudu benimkine doğru kayarken o da benimkini onunkine doğru kaydırdı.

Başımı arkaya yatırdım, gözlerimi ve karanlığın içinden Benny'yi gördüm.

Yarı uykuluydum ama karnım hâlâ şişti.

"Uyumaya devam et bebeğim," diye fısıldadı. "Gece iyi miydi?" Uykulu bir şekilde mırıldandım.

"Her zamanki delilik. Artık bitti. Uyumaya devam et."

"Güveci gönderdiğin için teşekkürler. Jamie bayıldı," dedim ona, sesim soluklaşarak.

"Ne zaman yemeğe ihtiyacın olursa, seni beslerim. Şimdi uyumaya devam et, tatlım."

Çenemi eğdim, yüzümü boğazına bastırdım ve "Tamam Benny" diye mırıldandım.

Beni sıktı.

Bir kolumu beline dolamak için hareket ettim ve bir kolumu da ona uzattım. Sonra söyleneni yaptım ve uyumaya devam ettim.

Dokuzuncu Bölüm

Kolay Değilsin

Ellerim Z'min direksiyonunda, onu Vinnie ve Benny'nin Pizzacısı'na doğru yönlendiriyordum.

Ve ben .

Hart'ın adamlarının Vi'yi bindirdiği arabayı takip ederek Hart'ın evine gittiğimden beri ilk kez arabamın direksiyonuna geçtim.

Ama nedeni bu değildi.

Benny ve ben fikrini denediğimiz ve nasıl uyduğunu gördüğümüz ilk günden bu yana üç gün geçmişti.

Çok iyi oturduğu için son üç gün iyi geçti.

Kesinlikle iyileşiyordum. Daha çok dolaşıyordum, daha çok Daha az yoruldum ve ağrı ara sıra keskin ve bazen ağrılı olmaktan çıkıp rastgele dırdıra dönüştü.

Bu, son üç günde çok şey yapmayı başardığım anlamına geliyordu. E-postalarımı temizlemek ve müşterilerimle onları yeni temsilcilere taşımak için düzenlemeler yapmak. İyi olduğumu bildirmek için arkadaşlarımla sohbet etmek ve onlarla hasret gidermek.

Ve son iki sabah Bayan Zambino ile birlikte güç yürüyüşlerine çıktım, bana hürmeten "güç" kelimesini çıkardı ama yine de yürüyüşler iyi hissettirdi. Dışarı çıkmak, hareket etmek, ciğerlerime temiz hava almak ve iyi olan Bayan Zambino'dan tekme yemek , her şeyi bilen, yaşlı bir kadın tarzında.

Bir gece önce de Asheeka'ya pizzacıda Benny'nin turtalarından ısmarlamıştım; Vinnie'yi kaybettiğimizden beri oraya ilk kez gitmişim ve bir engel daha aşılmıştı. Benny'den Sela'nın numarasını istedim ve onu arayıp bize katılmasını istedim, o da kabul etti.

İşin tek garip yanı Benny'nin adının yazılı olduğu tabelayı görmektir ve işin garip yanı bunu görmek bana kendimi iyi hissettirdi. Sanki onunla ve yaptığı şeyle gurur duyuyordum ama aynı zamanda Onunla birlikte olan kadın, kapısının üzerinde adı yazan bir restorana giriyordu. Somut bir şey. Gerçek. O pizzacıyı Benny yaratmamıştı ama şu anki mutfağı onun devraldığını biliyordum.

ve pop lerliğinden hiçbir Şey kaybetmemiŐti. Bu yüzden devam etmesini sağlayan Benny oldu.

Hayır, geliŐmeye devam etti.

Bu yüzden onunla gurur duydum ve bunu yapabilecek bir adama sahip olduğum için gurur duydum.

benimle birlikte olmak isteyen. Ve bu gurur garip bir huzur duygusuyla birlikte geldi.

Bunu ęarpıtmak, hayatta tüm yanlış hamleleri yapan ve sonunda bunun bedelini ęirkin bir Şekilde  deyen Vinnie ile geğirdiğim zamanı düşünmek kolay olurdu.

Ama ben kıvırmadım. Kızlarla birlikte o restorana girdim. Başım dik, erkeğimin turtasıyla onları ŐaŐırtacaęını biliyordum ve eğer kendimi toparlarsam ve olayları ęarpıtmazsam ęarpıtılmasına gerek yoktu, o adamın arkasındaki geręek vay benim içindi.

Kızlarla eęlenmiŐtik ve Benny mutfakta ęalıŐıp bana bekęilik yapmadığı için birkaç kadeh Chianti ięebilmiŐtim ki bu hiç de fena değildi.

Evin önünde ęalıŐan Man Theresa ile birlikte, bazen de gece izinli oluyordu- masamıza sık sık geliyordu, ęoęunlukla Sela orada olduğu için ve

Bir süredir birlikteydiler ve hâlâ onunla olabildiğince ęok zaman geğiriyordu.

Vinnie Senior da Theresa gibi "emekli" olmuştu, ancak emeklilik kısmı kelimenin gevs ek bir yorumuydu. Ben bana Etrafta dolanıyor, burnunu sokuyor, hatta mutfakta ęalıŐıp Ben'e yardım ediyor ya da gece izin alabilmek için içeri giriyordu. Ama ęoęunlukla işi Benny'ye bırakırdı.

Geceleri arkasına yaslanıp maç ya da polisiye dizi izleyen ya da *hiç* arkasına yaslanmayan Theresa da gevs ek bir Şekilde emekli olmuştu. Bu, onun emeklilik biğiminin hâlâ ara sıra restorana gelip ęalıŐmak olduğu anlamına geliyordu.

Theresa dün gece yoktu, ama kız arkadaşı oradayken, Man bizi eğlendirmek için masamıza gelmek için zaman buldu.

Ben de bir keresinde beni öpmek, kızlara hoş geldiniz demek ve Asheeka'ya turtayı beğenip beğenmediğini sormak için gelmişti.

Asheeka'nın vardı.

Aslında, turtayı yedikten sonra bana söyledi (ve taze galeta ve muzlu biber, zeytin, ev yapımı kruton ve hafif yağ bazlı sos içinde taze traşlanmış parmesan peynirinden oluşan büyük salatanın onun payına düşen kısmından) duş görevi için ona borçlu olmadığımı söyledi. İşaretçim ödendi.

Anladım. Yemekler o kadar iyiydi ve duvarların her tarafına monte edilmiş aile resimleriyle kırmızı-beyaz kareli masa örtüsü dolu odanın sıcak ve samimi hissi yenilmezdi.

Yine de onun için bir şeyler daha yapacaktım. Yapmak zorundaydım. Ben bendim.

Dört sabah üst üste Benny'nin kollarında yumuşak bir sesle uyandım. "heys," burun sokmalar ve sıcak kol sıkımlar, ama Benny daha fazla zorlamadı. Sık sık öpüşürdük. Ateşli ve ağır öpüşme seansları yoktu, ama sık sık benimle öpüşüyor, ya ağızma Tatlı tatlı öpüyor, dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ya da daha da derinleştirmek için acele etmiyordu ama baskı yoktu. Zorlama yoktu.

Elimi tutması, arada bir beni kucaklamak için kollarının arasında döndürmesi ve ağızını boynuma değdirmesi gibi diğer sevgi gösterileriyle, bana kendisine alışma şansı verdiğini hissediyordum. Zinde olduğumdan emin olmak için değildi.

Sağlıklı. Zihinsel olarak *formda* ve *sağlıklı* olduğumdan emin olmam gerekiyordu. Onunla birlikte oraya gitmeye, bir sonraki adımı atmaya hazırdım.

Sanki birlikte yaşıyorduk ama Benny bana hala ilişkinin tanışma-daha iyi tanıma kısmını veriyordu ve

Bu saf Benny'ydi. Düşünceli. Cömert. Tatlı.

Harika.

Yani iyi bir üç gün olmuştu.

Hayır, ilk bölümü berbat eden kendi sorunlarım dışında, Benny'nin başından beri iyi yaptığı iyi bir *dokuz* gün olmuştu.

Dakika dakika çalışıyordu. Muhteşem bir şekilde.

Ya da öyleydi.

On dakika öncesine kadar.

Şimdi dakika dakika işinin başarısız olacağından ve bunu feci bir şekilde yapacağından endişeleniyordum.

Pizzacının arkasındaki sokağa girip Benny'nin Explorer'ının yanına park ettiğimde aklımda bu vardı, sadece çalışanlar tarafından kullanılan bir otoparktaki tek araçtı.

Nispeten erken bir saatti. Pizzacı öğle yemeği için açılmadı, sadece akşam yemeği için. Saat dört buçukta siparişleri almaya başladılar. paket servis, ama beşten önce oturmaya başlamadı.

Ama Ben içeri girmişti çünkü yapacak sosu vardı. Öğrenmiştim. Son üç gün içinde kruton yapabilen, kullandıkları ev yapımı Sezar sosunu hazırlayabilen, salataları fırlatabilen, ev yapımı makarnayı hazırlayabilen, güveçleri birleştirebilen ve köfteleri yuvarlayabilen çocukları vardı.

Ancak sos ve pizza hamuru sadece Vinnie veya Benny tarafından yapılırdı.

Arabayı park edip dışarı çıktım ve hızla arka kapıya doğru yürüdüm. Açık olması için dua ettim çünkü Benny'ye ulaşmam gerekiyordu ve bunu daha sonra yapmamalıydım. Beni duymasını umarak kapıyı yumrukluyordum. Kapıyı denedim ve ilk kez dualarım kabul oldu.

İçeri girdim ve Vinnie'yle birlikte olduğum günlerde pizzacıya mutfaktan yüzlerce kez girdiğimde gördüğüm şeyi gördüm. Kapının etrafındaki boşluğa kullanılmış fiçılar yığılmıştı. Sebze saklanan boş kasalar. Atılmış kutular.

Bir tarafta çalışanların tuvaletine açılan bir kapı, diğer tarafta ise pizzacının makarnalık undan tuvalet kağıdına kadar ihtiyaç duyduğu her şeyin bulunduğu paslanmaz çelik raflarla kaplı büyük bir oda vardı.

Koridorda ilerlerken iki kapıdan daha geçtim: bir tarafta Benny'nin ofisinin kapısı vardı; diğer tarafta ise paslanmaz çelikten bir kapı buzdolabına açılıyordu.

Benny'nin Vinnie'nin ofisini nasıl ele geçirdiğini merak ediyordum ama korkuyla beslenen bir görevdeydim, bu yüzden ilerlemeye devam ettim, derin dondurucu olan son kapıyı geçtim, sonra mutfaktaydım.

Paslanmaz çelik çalışma masasının ortasında, hazırlanan tabakların ya da turtaların konulduğu, ısıtma lambaları olan bir raf ünitesi bulunuyor. Üç Siparişleri kestikleri yerde asılı duran iğler. Kancalarda mutfak eşyaları. Duvarların etrafında daha fazla paslanmaz çelik masa. Büyük lavabolar. Daha fazla lavabonun ve endüstriyel bulaşık makinelerinin bulunduğu bir arka alan. Duvarlara monte edilmiş paslanmaz çelik dolaplarda tabaklar, kaseler, bardaklar.

Alt dolaplarda tencereler, tavalalar, tepsiler ve çatal bıçakların bulunduğu çekmeceler yer alıyordu. Duvar dolaplarının altındaki daha küçük tel raflar, otlara ve baharatlara kolay erişim sağlıyordu. Devasa pizza fırınları ve restoran kalitesinde üç ocak.

Benny'nin alanı. Onun krallığı. Parasını ödemek için çalıştığı yer. ipotek ettirdi ve bunu yirmi beş çalışanın kiralarnı ödeyebileceği şekilde yaptı.

Tam mutfakta durdum, aniden sorunumu düşünmek yerine, insanların her gün çok çeşitli şeyleri doğru yapmanıza bağılı olduğı bir işin arkasındaki itici güç olmanın ezici ağırlığının ne olabileceğini düşündüm. Kimden

Doğru programlama, domateslerin az ya da çok satın alınmaması, garsonların doğru eğitildiğinden emin olunması, her pizzanın turta ve galeta eşit kalitede çıktı, akşam yemeğini hatırlanacak bir deneyim haline getirdi ve müşteriye her zaman daha fazlası için geri gel.

Bu düşüncelerle gözlerimi sola çevirdiğimde Ben'in beyaz tişörtü ve kot pantolonuyla ocaklardan birinin başında durduğunu ve oradaki iki devasa tencereden birinin içindekileri karıştırdığını gördüm.

Hava, taze kesilmiş otların hafif bir ipucuyla karışan sarımsağın ağız sulandıran kokusuyla doluydu ve Benny'nin arkasındaki çalışma masasında, birinin üzerinde yeşil kalıntılar olan büyük kesme tahtaları gördüm,

domatesin suyunu ve çekirdeklerini bir diğerinin üzerine döküyor. "Bebeğim."

O konuştu ve gözlerim ona kaydı.

Bunu yaptıklarında bakışları yüzümde gezindi, başı yana eğildi ve hemen bana doğru hareket ederek, "Tanrım, ne ne oldu?"

"Dakika dakika biliyor musun?" diye sordum. Bir adım ötemde durdu, bakışlarımı tuttu ve yavaşça başını salladı. "Pekala, önümüzdeki dakika son bazilyon dakikadan çok daha zor olacak," diye ilan ettim.

"Konuş benimle," dedi.

"Çalışıyorsun," diye cevap verdim.

Sözlerim karşısında şaşkınlıkla başını hafifçe salladı ve şöyle dedi, "Evet, öyleyim ve korktuğün için buradasın, ben de . Şimdi burada durmuş benimle konuşmanı bekliyorum."

Başımı salladım. "Demek istediğim, sen çalışıyorsun. Bu da benim. Ben çıldırıyorum ve sen çalışıyorsun ve ben iyi olmalıyım, aklımı başıma toplamalıyım ve seninle tartışmak için yanabileceğin bir zamanı değil, odaklanabileceğin bir zamanı beklemeliyim. sos."

"Sos sonsuza kadar pişer ve yanma tehlikesi yoktur." demeden önce yüzünün sertleşmesini izledim. Ama da umurumda olmazdı. Aklında bir şey varsa benimle konuş, beş saat sürse bile dinlerim. Daha fazla sos yapabilirim."

Tanrım

.

Benny.

"Demek istediğim ki" -uyarımı dikkate almasının zorunlu olduğunu düşünerek devam ettim- "Ben dramayla ilgiliyim. Ben buyum ve bunu bilmen gerek. Buraya gelmemek için kendimi zor tuttum. Olacağını biliyordum.

Çalışıyordun ve seni bölmem hiç hoş değildi. Bu yaklaşık otuz saniye sürdü. sıkı bir şey var, sırf atıp tutmak için seni içeri çekeceğim. ama daha çok, bunu benim için düzeltmeni istediğim için senin üzerine yıkacağım."

"Tamam o zaman Frankie, belki de sen atıp tutma kısmına geçsen iyi olur, böylece ben de senin için düzeltme kısmına geçebilirim."

Tanrı

m.

Benny.

"Bu bir atıp tutma olmayacak, sadece bilirsiniz diye söylüyorum," açıklığa kavuşturdu. "Bu sadece çıldırmak olacak. Atıp tutmak kötüdür ama bazı durumlarda Frankie tarzı çıldırmak daha kötüdür."

"Bebeğim," dedi yavaşça, sesi alçalıyordu, kendi uyarısıydı bu. "Konuş benimle."

"Az önce yeni işverenimle telefonda görüştüm," . Vücudu gerildi ve gözleri dikkatle benimkilere odaklandı.

Beni neyin korkuttuğunu .

"Kesin bir başlangıç tarihi vermem için bana yarına kadar süre verdiler."

derin nefesle göğsünün genişlemesini izledim, Sonra aramızdaki kısa mesafeyi sildi, benim alanıma girdi ve ellerini kaldırarak daha fazlasını yaptı. Boynumun iki yanında.

Yüzünü bana yaklaştırmak için başını eğdi ve şöyle dedi sessizce, "Tamam, bebeğim. Bu bir sürpriz değil. Bunun biliyorduk. Sonsuza kadar beklemeyeceklerdi. Artık beklemekten bıktılar."

Başımı salladım.

Kesinlikle öyleydiler. Bu konuda pislik değillerdi ama bir işe alım sürecinden geçmişlerdi ve bu da biraz mal oluyordu. Ben Pazartesi günü Indianapolis'teki yeni ofisimde olmam gerekiyordu. O gün orada olamayacağımı biliyorlardı ama hiç kimse belirsiz bir gecikme. Yeni başlangıç tarihim konusunda anlaşılabilir bir şekilde ketum davranıyordum çünkü daha önce hiç vurulmamıştım ya da vurulan birini tanıımıyordum (kim hayatta kaldım). Bir başka şehre taşındıktan sonra yeni bir iş başlamak için ne kadar zamanımın iyi ya da yeterince iyi olacağına dair hiçbir fikrim yoktu. farklı bir eyalet.

Doktor bana bu konuda rehberlik etmişti ancak bunu sadece aşırı derecede bir yaralanma geçirmediğim konusunda uyararak yapmıştı. Yeterliydi ama bunun etrafındaki koşullar da son derece ağırdı. Bu yüzden sadece vücudumun iyileşmesi için zamana değil, aynı zamanda kafamı da ihtiyacım vardı.

Bu yüzden ketum davrandım, çünkü sadece bunlarla değil Bianchi'lerle de uğraşmak zorunda olduğumu biliyordum.

Şimdi, şimdi idi. Etrafta daha iyi dolaşıyordum, ağrılarım azalıyordu ve Bianchi'lerle her şey yolundaydı, özellikle de şu anda benim alanımda duran ve elleri üzerimde olan en önemlisi.

İyiydi, yani harikaydı ve yaşarken dakika dakika yapabiliyordum.

Ama büyük bir şey o muhteşemliğe tecavüz ettiğinde, bununla başa çıkamazdım.

Bu düşünceler beynimden geçtikten sonra "Ben böyleyim," diye fısıldadım.

"Ne?" Ben sordu.

"Bazen başa çıkamıyorum," diye itiraf ettim. "Uzun zamandır, gerçekten uzun zamandır, Vinnie'yi kaybetmekten daha uzun zamandır kendime bakıyorum ve bunda iyiyim. Ama bu bazen başa çıkamadığım anlamına gelmiyor."

"Frankie, tatlım, herkesin başa çıkamayacağı zamanlar vardır."

Bu kafamı karıştırdı çünkü Benny "herhangi biriydi" ve son zamanlardaki deneyimlerime göre (daha öncesinden bahsetmiyorum bile)

başa çıkamadığı zaman.

Ben de "Ne zaman başa çıkamıyorsun?" diye sordum.

Ağız kapalı kaldı ama çenesi büküldü.

Onu izledim, bunun her zaman anlayabileceği anlamına geldiğini biliyordum ve "Doğru" diye fısıldadım.

"Peki, şuna ne dersin?" diye başladı. "Kardeşim hayatını ve dünyada en çok sevdiğim insanlara zarar verdiğinde, bu pisliği iyi bir kadının üzerine attığım ve bunu yedi yıl süren çirkin bir şekilde yaptığım gerçeğinin kanıtladığı gibi, başa çıkamıyorum."

Doğru ya. Benny'nin başa çıkamadığı bir zaman vardı. "fena bir şeydi," diye mırıldandım ve o da sırıttı.

"Evet. Yani kimsenin başa çıkamadığı zamanlar oluyor." Tekrar başımı salladım, kendimi biraz daha iyi hissediyordum.

Benny tekrar konuştu ve kendimi pek de kötü hissetmedim. "Daireni kiralamaktan vaz mı geçiyorsun?"

Tekrar başımı salladım.

"Indy'de bir yerin var mı?" diye devam etti.

"Şirket beni Ekim ayında bir yönetici dairesine yerleştirecekti, bu da hala teklifimin bir parçası. Ama evet, aşağı indim ve Bir yer keşfettim ve dairem 1 Kasım'da açılacak. Nakliyeciler Kasım ayının ilk hafta sonu gelip eşyalarımı alacak ve aşağı indirecekler. "

"Doğru," diye mırıldandı, parmakları hafifçe boynuma batıyordu.

Bundan hoşlanmamıştı.

Bunu sevmedim.

Sadece dakikaların işe yaramayacağını *biliyordum*.

"Ben," dedim, adı titrek çıkıyordu.

Yüzü biraz daha yaklaştı, böylece görebildiğim tek şey o oldu.

"Gitmelisin, bebeğim. Bir işin var. Kira kontratın var. Sorumlulukların var. Gitmelisin."

Dudaklarımı birbirine bastırdım, gözlerimin acıdığını, kalbimin sıkıştığını hissettim çünkü o haklıydı ve bunun bizim için ne anlama geldiğini bilmiyordum.

Bizi denedim ve uyduk. Üzerinize oturan ve harika hissettiren bir şey denediniz ve satın aldınız. Onu rafa geri koymadınız ve

üzerinde.

"Ama Indianapolis ay değil," diye devam etti Benny. "Dört saat uzaklıkta. Telefonlarımız var. Arabalarımız var. Üzerinde çalışmaya, zor şeyleri aşmaya, bir yol bulmaya değer bir şeyimiz var. Kendini buna hazır hissediyorsan, onlara bir başlangıç tarihi ver. İzin alırım, seni takip ederim, böylece araban yanında olur ve cipimde senin on beş bavulun olur."

Bu beni gülümsetti ama benim gülümsemem de titrekti.

Benny devam etti, "Birkaç gün seninle kalacağım, yerleştiğinden emin olacağım, işlerin bittiğinde tekrar aşağı inmek için işleri ayarlayacağım. mobilyalar oraya , taşınmanıza yardım eder."

Dudaklarımı yaladım ve başımı salladım, içimdeki ağırlığın gittiğini ve hafiflediğimi hissettim çünkü Benny bunu daha iyi hale getiriyordu.

O da bunu yapmaya devam etti. "Yeni bir işin var, alışman gereken çok şey var, ama seni oraya götürmemle geri dönmem arasında yapman gereken başka bir şey de beni görmeye gelmen."

"Tamam," dedim usulca.

"Ne zaman başlayacaksın?" diye sordu.

"Kendimi yüzde yüze yakın hissetmeyi tercih ederim ve nakliyecilere hazırlanmak için hala toplamam gereken eşyalar var. Yani, bir sonraki hafta. Bir sonraki Pazartesi."

"Tamam," dedi Ben, sesi iş adamı gibi çıkıyordu. "Babam ve Manny'yle bir şeyler ayarlayacağım."

"Bütün bunları kolaymış gibi anlatıyorsun" diye fısıldamadan önce bir süre ona baktım.

"Çünkü bu benim için önemli, bu yüzden işi zorlaştırmamaya kararlıyım."

Bunun üzerine öne doğru düştüm ve alnım göğsüne çarptı.

Bunu yaptığımda elleri hareket etti. Biri enseme dolandı, diğeri saçlarımın arasına girerek başımın arkasını kavradı.

Ve saçlarımın tepesine doğru mırıldandı, "Gördün mü, dakika dakika geri döndük. Sakin ol."

Sakin

ol.

Tama

m.

Tanrım, Benny.

"Yola çıkıyoruz ve Indy'de ayrılamayacağım yeni bir işim var. Bir dairenin kira kontratı beni en az bir yılığına oraya bağıyor ve tüm bunlara sahipsın." Mutfağı işaret etmek için elimi uzattım, Alnımı göğsünden ayırmadığım halde. "Bu da *asla* gidemeyeceğın anlamına geliyor."

"Bu bir sonraki dakika değıl Frankie," diye hatırlattı bana.

Başımı geriye doğru salladım, böylece onunki yukarı kalkmak zorunda kaldı ve elleri hareket etmek zorunda kaldı ve ettiler, çenemin hemen altında durdular.

"Bunu düşünmek Benny," dedim sesimi yükselterek. "Neden?"

"Neden?" Tekrarladım ama cevap vermesine izin vermedim. "Çünkü bir yerde, saldırmak için bekliyor ve saldıracağı zaman için plan ."

"Neden?" diye tekrar sordu ve gözlerimin kısıldığını hissettim.

"Çünkü, tıpkı bunun gibi, geleceğini bilsek de *geldi* ve şimdi *baş*a çıkmamız gerekiyor ve nasıl *baş*a *çıkacağımızı* planlamalıyız."

"İşte drama," diye mırıldandı, dudakları bir sırtışla savaşıyormuş gibi hareket ediyordu.

Söylenecek *yanlış* şey.

Ve sırtmak?

Uh...*hayır*.

Yani hayır, çıldırmışlığım bir azaldı bir arttı. Kendimi kaybettim ve "Benny!" diye bağırdım.

İşte o zaman yüzü değışti, gözleri değışti, vücudunun duruşu değışti, *her şey* değışti ve ben bir nefes alıp tuttum, "Tanrı aşkına Frankie, seni kendime bağlamak için liseden beri beklediğimi ve sonra da dört saatlik yol ve lanet olası bir yıllık kiranın beni yenmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?" dedi.

Nefesim kesildi ama bu sefer cevap vermeme izin vermeyen Benny oldu.

"Hayır. Yapmayacağım. Şunu söyleyeyim Frankie, Connie neredeyse benimle yaşıyordu. Onu bu yüzden yaktım. Orada olduğunu sanıyordu. Ama ben uyandığımda onun temizlediğı bir eve geldiğimi biliyordum, fırında akşam yemeğı vardı, onun İşim bu olduğunda her şeyi *benim* için kolaylaştırın."

Bu özel güzellik parçası tıslayarak nefes almamı sağladı. Ama konuşmayı bırakmadı.

"Bir zamanlar şeyler düşünmezdim. O zamanlar

Bir sebepten dolayı beni mutlu etmediğini düşündüm. Bu kadar basit. Beni mutlu etmedi, ben de . Ama bir bok düşünmediğim zaman, üç hafta önce bir ormanın pisliğine sızdı,

Frankie. Bu yüzden düşündüm ve geçen hafta seni evimde, yatağımda ağırlamak, Z'nle ilgilenmemle ilgiliydi. Bilgisayarında işlerini halledebilmen için Wi-Fi'ye sahip olduğundan emin oldum. Seni dinlemem

Yaşlı kadın Zambino ile yürüyüşten döndüğünde kaltak. Bunu gözlerinde bir parıltıyla yapıyorsun, bana orospu olduğunu söylüyorsun, ama sevdin Seninle yürüdüğü her dakika seninle . Yani olay şuna geliyor: Kolay olanı istemiyorum Frankie. Ben şansımı denedim. Tatlı olanı elde etmek için çalışmak, baharatlı olanla zamanımın tadını çıkarmak istiyorum. Çünkü tatlı, hak edince çok daha tatlı oluyor."

"Ben," diye fısıldadım ama başka bir kelime söyleyemedim çünkü daha bitirmemişti.

"Bebeğim, hayatı planlayamazsın. Her şeyi planlamak için elinizden geleni yapabilirsiniz ve hayat bu planları bozmanın bir yolunu bulacak, sizi can evinizden vuracak, ırpınmanıza neden olacaktır. Bu durumda ya geri adım atmayacak cesarete ya da neyin ne olduğunu bilecek güce sahip olursun.

ya da buna sahip değilsin ve zayıf olduğun için pes ediyorsun. Kesin olan iki şey var: Ben zayıf değilim ve sen de değilsin."

Konuşmayı kesti ve ben de hiçbir şey söylemedim çünkü ne syleyeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

O yüzden devam etti.

" sayıyorum, bir randevumuz oldu, henüz seni becermedim, ve dokuz gündür birlikte yaşıyoruz. Bu süre senin için iyi mi?"

"Evet," diye fısıldadım.

"Evet, benim için de iyi oldu. Yeterince iyi olduğunu biliyorum. nemli olduğunu zaten *biliyordum*, bu yüzden elimden gelen her şeyi yapacağım ve seni de yanımda götüreceğim, Frankie."

"Tamam," dedim sessizce.

"Yani evet, berbat olacak," dedi. "Kız arkadaşlarını restoranıma getirip biraz içki içtiğini bilerek yaşamayı tercih ederim.

Chianti ve turtalarımın birini ye. Yakın gelecekte Sela'yı daha iyi tanımanı tercih ederim çünkü Man onun

Ama parmağına yüzük takacak. Siz zaten bir ailesiniz, yani başka hiçbir kadının olamayacağı kadar kardeş olabileceğiniz bir noktadasınız ve iki kız kardeşiniz cidden

Bu yüzden iyi bir tane kullanabilirsin. Yatağa girmek istiyorum.

Geceleri seni seviyorum ve sabahları sana uyanacağımı biliyorum.

Ama şu anda istediğimi elde edemiyorum. Sadece ne istediğimi biliyorum. Yıllarca bekledim. Daha fazla beklemem gerektiğini bildiğim için taklalar atmıyorum ama *idare* ederim. Sadece bilmem gerek, benimle misin?"

Buna ne diyeceğimi biliyordum. "Evet, seninleyim Benny." Bana baktı.

Sonra dedi ki, "Kahretsin, sosu karıştırmalıyım."

Nedense bu bende kıkırdama isteği uyandırdı ama kendimi tuttum ve sadece başımı salladım.

Eğildi ve alnıma hızlı, biraz sinirli ama yine de tatlı bir öpücük kondurdu, ellerini benden çekti ve ocağın üzerindeki fıçı olarak daha uygun bir şekilde tanımlanan tencerelere gitti.

Kıpırdadı.

Yaklaştım, kalçamı paslanmaz çelik tezgâha dayamak için ocağın hemen yanında durdum.

"Ben tam bir baş belasıyım," dedim ve gözleri hemen bana kaydı.

"Bu senin kolay olmadığın kısım olurdu."

Tanrım.

Tanrı

m.

Benny.

Bir nefes aldım ve bıraktım ve onunla birlikte bir sürü çöpü bıraktım. Kendi başıma yapmakta pek de iyi olmadığım bir şeydi bu. Çöplerle yaşadım çünkü başa çıkmama yardım edecek kimsem olmadı, bu da bir sürü çöpü gömdüğüm ve bir süre onlarla yaşadığım anlamına geliyordu.

uzun süre beni kirletti. Ve Benny'nin temizlenmem için bana rehberlik etme konusunda oldukça yetenekli görüldüğü bir şey.

Onu bıraktığımda, her şeyi bıraktım ve Benny ile aynı dakikaya geri döndüm.

Oradayken, "Sos güzel kokuyor." diye mırıldandım.

"Çünkü iyi değil, muhteşem."

Bunun üzerine kıkırdamamı engelleyemedim. Kendimi serbest bıraktım ve bunu yaptığımda daha da fazla çöp serbest kaldı ve beni hissettirdi.

Sadece temiz değildi.

Benny'nin bana verdiği tatlı da buydu.

Hâlâ kıkırdarken kolunu uzatıp belime doladığında bunu daha çok hissettim. Beni kendine doğru çekti, böylece önüm onun tarafına doğru kıvrılmıştı ve sosu karıştırmasını yakından izliyordum, tatlı, baharatlı koku sarıyordu.

Kollarımı ona doladım ve yanağımı göğsüne yasladım. "Şimdi iyi misin?" diye sordu sessizce, hâlâ sosu karıştırıyordu.

"Evet," diye cevap verdim, yine sessizce.

"Önümüzdeki birkaç milyon dakika için bir planımız var mı?" diye devam etti ve göğsüne yaslanarak gülümsedim.

"Evet."

Dudaklarının saçlarımin tepesine dokunduğunu hissettiğimde bile karıştırmaya devam etti ve onlar gittikten sonra da karıştırmaya ve bana sarılmaya devam etti.

Ve Benny Bianchi'nin kolunun kıvrımında durmuş, uzun saplı tahta kaşığı tutan elini izliyordum.

Krem rengi kıyılmış sarımsak ve taze otlardan oluşan gizli bir karışımın koyu yeşil parçacıklarıyla zengin, kalın kırmızı sos dönüp duruyor, iyiliği havayı dolduruyor.

Başka bir söz.

Bunu hissettiğimde kendimi buldum -ben, Francesca Concetti, otuz dört yıl boyunca pek de harika olmayan bir hayat yaşadım,

Mutluluğun kısacık anları ve asla dört gözle beklenecek pek bir şey yok - bir pizzacının mutfağında, bir pizzacının kolunun kıvrımında durmak yakışıklı, iyi, düzgün bir adam, umut dolu bir hayat yaşıyor.

Benny'nin sözü.

Bu yüzden daha da yaklaştım, daha sıkı tutundum ve derin bir nefes aldım, havadaki iyiliğin oraya yerleşmesine izin vererek

Tatlı.

Ve bunu yaptığımda, Ben beni daha da yakınımaya soktu, tuttu ve sosu karıştırdı.

* * * *

Daha sıkı tutunmalıydım.

O tatlının daha derine yerleşmesine izin vermeliydim. Vermedim.

Onuncu Bölüm

Bana Geri Dön

Kollarımın beni sıktığını hissettim ve uykunun sisi hafifçe dağıldı.

O anda vücudumun Benny'ninkinin sert gövdesine sımsıkı yapıştığını, örtülerimizden oluşan kozanın sıcaklığını ve her ikisinin de yarattığı güvenliği hissettim.

Başımı arkaya yatırıp gözlerimi açtım ve Benny'yi gördüm. Yarı uykuluydum, karnım hâlâ dalgalanıyordu.

Her zamanki gibi.

"Hey," diye fısıldadı, sabahki sesi derin, kolay ve huysuzun o güzel karışımıydı.

"Hey," diye cevap verdim.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu. "İyi," diye cevapladım.

Başını kaldırıp yüzünü boynuma gömdü ve "Hayır bebeğim, *nasıl hissediyorsun?*" diye sordu.

İlk başta, hâlâ uykunun sersemliği içindeydim, .

Sonra Benny'nin ellerinin sırtımdaki geceliğimin üzerinde gezinme şekli beni etkiledi. Bu tembel bir sabah ilk okşayışı değildi.

Bu tamamen başka bir şeydi.

Bu da yetmediyse, Ben'in dilini boynumdan kulağımın arkasına doğru kaydırması ve tenimde bir ürpertinin gezinmesine neden olması işi bitirirdi.

Ve eğer *bu* işe , Ben dizini bacaklarımın arasına sokup beni bacağımı kalçasına asmaya zorlayarak işi bitirebilirdi.

Aniden, bir gariplik mikrobu sıkıca bağlandı ve beni Mide sıkışması ve panik beni kavradı çünkü ne istediğini biliyordum. Beklemekten bıktığını biliyordum. Zamanın geldiğini biliyordum.

Ama bir sevgilim vardı ve *uzun zaman* olmuştu. Ben'in istediği şeye istediği şekilde sahip olmasını istiyordum, ama en önemlisi Onu aldığı anda sevmesini istedim.

Her şeyin buna bağlı olduğundan bahsetmiyorum bile.

Her şeyi.

Panik karnımı sardığı gibi aniden, eli kığımın üzerinde kayarken aynı anda dişleri kulağımın arkasındaki deriyi ısırduğında, serbest kaldı ve ürperti beni kollarında titreterek ele geçirdi.

"Frankie?" diye sordu kulağıma.

Başımı çevirdim ve dudaklarımı boynuna değdirmeden önce kokusunu içime çektim ve "İyi hissediyorum bebeğim" diye fısıldadım.

Ben elini geceliğimin eteğinin altına daldırırken burnunu çenemde gezdirdi ve elinin sıcaklığını sırtımın tene tene hissettim.

Gözleri benimkilere takıldı. "Önümüzdeki birkaç dakikayı nasıl harika hale getirebileceğime dair bir fikrim var, tatlım."

Birkaç dakikadan daha uzun sürmesini umuyordum, ancak bunu paylaşmadım.

"Bakalım ne getirebilecekler." dedim.

Gözlerindeki gülümsemeyi gördüm.

Sonra benimkiler kapandı çünkü başı eğilmişti ve beni öpüyordu.

Dairemde duvara yaslanmış gibiydim, eller, ağızlar, diller ve ihtiyaçlar, Benny'nin yatağında yatıyor olmam dışında ona sıkıca bastırdı, ki bu çok daha iyiydi.

Ama ağızımdan aldığı gibi, kalçalarını da benimkilere doğru itti. Daha da iyi bir şey hissettim ve onu daha da çok istedim.

Bu yüzden ellerimi tişörtünün altından, üstünden ve içinden geçirdim, sıcaklığını ve gücünü parmaklarımın arasına aldım.

İyi hissettirdi, kalçalarımı onunkilere doğru itecek kadar iyi. hoşuna gitti. Bundan çok hoşlanmıştı. Ağızımın içine doğru hırladığında, kalçalarını benimkilere doğru ittiğinde ve beni yuvarladığında anladım. geri döndü ve üzerimdeydi.

Ve daha da iyisi.

"Lütfen, lanet olsun, bunu kaldırabileceğini söyle bana," diye gürledi dudaklarıma karşı.

"Evet," diye nefes aldım onunkine karşı.

Tek ihtiyacı olan buydu. Ağızı benimkini aldı ve bu öpücük duvara karşı olanın tekrarı değildi. Daha derin, daha sıcak, daha *yakıcıydı*.

Tanrım, Benny öpüşebiliyordu.

Eli yan tarafımdan içeri doğru kayarak göğsümü avuçladığında başka şeyler de yapabildiğini kanıtlayacaktı.

Klitorisim zonkladı, sırtım kavislendi ve öpüşmeyi keserek "Benny" diye fısıldadım.

Cevap vermedi. Parmaklarını fincanın içine soktu. Geceliğimi indirdi, sonra çıplak göğsümü avuçladı ve aradaki fark bir nüanstı, ama bu nüans hayret vericiydi.

"Benny." Fısıltım bu kez daha keskindi.

Ben kısmen üzerimden kaydığında karnım düştü ve gözlerimi açıp parmakları meme ucumun etrafına dolanıp yuvarlandıktan sonra çekerken başının eğilmesini izledim.

Bacaklarımın arasında ıslaklığın toplandığını hissettiğimde boğazımdan bir miyavlama geçti, o bacaklar Benny'ninkilerle geldiğinde birbirine dolandı ve bakışları tekrar yüzüme kaydı.

Gözleri aç bir sıcaklıkla doymuş olan adamın bakışları karşısında nefesimi tuttum.

Tekrar yuvarlandı, sonra meme ucumu çekti ve nefesim yumuşak bir rüzgarla içimden çıktı.

Tekrar yaptı, gözlerim kapandı ve kalçalarım yukarı kalktı. Tekrar yaptı ve nefes nefese kaldım.

"Tanrım, bebeğim, sadece memeni okşayarak seni boşaltacak mıyım?" diye mırıldandı, sesi hafifçe inanmaz, hafifçe dehşete düşmüş ve tamamen açık.

Gözlerimi açmaya çalıştım ama pek başarılı olamadım.

Neyse ki ellerimi gömleğinden çıkarıp sırtına ve saçlarına doğru kaydırmakta daha başarılıydım. Baskı uyguladım ve Ben'in söze ihtiyacı olmadığını öğrendim.

Ağzı benimkine dokunduğunda, "Pekâlâ Frankie, ne istersen" dediğinde anladım.

Buna ihtiyacım vardı ve Benny sözünün eriydi.

Çünkü ağzını hemen boynumdan, göğsümden aşağı indirdi, göğüs ucuma yaklaştı ve onu içine çekti.

Derin.

Boğazımdan bir inilti çıktı, parmaklarım kafa derisine sıkıştı ve daha derine çekti. Sonra meme ucumu eliyle yuvarladı.

"İşte bu!" diye mırıldanmadan önce, geceliğimin diğer kabını da indirdi ve Benny ona doğru ilerledi.

Ona doğru eğiliyor, bacağımı kalçasına doluyor, parmaklarımı kalın saçlarına geçiriyordum, karın kaslarım Elini üzerinde gezdirirken, bir an önce varmasını istediğim hedefe ulaşmasını beklerken, Theresa'nın aşağıdan bağırdığını duyunca ikimiz de donup kaldık, "Benny! Frankie! Burada mısınız?"

Ben kılımı bile kıpırdatmadım ama Ben kıpırdadı. Başını kaldırıp boynunu bükerek bakışlarını kapıya yöneltti. Yüzünü tam olarak göremiyordum, yakınından bile geçmiyordu ama gördüğüm kadarıyla arzusun sıcaklığı öfkenin sıcaklığıyla savaşıyordu.

"Ben! Francesca! Burada mısınız?" Theresa daha yakından bağırdı. Merdivenlerde olmalıydı.

Ben o zaman taşındı.

"Benimle taşak geçiyor olmalısın," diye söylenirken geceliğimin kuplarını yukarı çekti ve bana bakarak "Kıpırdama," diye kırptı. Bundan sonra yataktan yuvarlandı, ayaklarını buldu ve kapıyı çarparak dışarı çıktı.

Yatağa uzandım, hâlâ donmuş bir şekilde kapalı kapıya bakıyordum.

Ben'in "Tanrım, anne, cidden mi?" diye ısırdığını duydum ve içim cız etti. Kötücül. Nefret dolu. Yıkıcı.

Panik. Çaresizlik.

Tam bir dehşet.

Mantıksızdı. Bunu biliyordum. Ama bunu bilsem bile, onu yenecek gücüm yoktu.

Bu beni yataktan yuvarlanmaya, dolaba koşmaya ve Benny'nin evindeki dört bavuldan birini çıkarmaya zorladı.

Sonra banyoya koştum. Mırıltıları duyuyordum ama Dinleyerek yerdeki bavulu açtım ve görebildiğim benim olan her şeyi aldım. İçine attım. gitmesi gereken yere .

Benny'nin bana verdiği çekmeceyi açtım ve boşalttım.

Sonra duşa koştum ve kapıyı açarak içeri girdim. İçinde. Yanlışlıkla Ben'in şampuanını aldım ve sanki dokunmak beni yakıyormuş gibi hemen gömme rafa geri ittim.

Şampuanımı, saç kremimi kaptım, sonra döndüm ve bir haftadır kullandığım banyoda kıpırdamadan durdum.

korkutucu bir netlikle bilincime geldi. Evi eskiydi. Banyoyu yeni olarak bildiğim kadar eskiydi.

Ben'in banyosunu yaptırmak için adam tutacak biri olmadığını da biliyordum.

.
Ve bunu aklında çeşitli şeylerle yaptı.

Büyük duş kabini, iki kişi için yeterli büyüklükte, karo duvarlar hariç tamamı cam. Çok çekici ama kişisel zevke uygun olmayan beyaz mat bir renkteydiler. Bu tür fayanslar bir dizi insanlar sahip olmak ister.

Yeniden satış.

Büyüyen aileniz için bir ev inşa etmeye, daha büyük bir ev almaya hazırlanırken yeniden satış.

Nefesim .

Ayrı bir küvet, büyük, derin, oval, üzerinde el duşu aparatı bulunan abartılı bir musluğun hemen bu tarafında.

Banyo yapmayı seven bir kadının köpüklerle doldurup içine girerek günün sıkıntılarından arınabileceği türden bir küvet.

Ben banyo yapmazdı. İmkânı yok. Bunu bir olarak bilmediğim gibi, tecrübelerime dayanarak da bilmiyordum.

Çift lavabo. İki ecza dolabı. Lavabolar arasında asla kalabalık olmayacak şekilde yer var. Altında dolu, iyi yapılmış dolaplar. Makyaj malzemeleri, tuvalet malzemeleri, ilk yardım malzemeleri, ibuprofen - neye ihtiyacınız varsa - için bolca alan, ancak bir erkeğin ihtiyaç duyacağından çok daha fazla alan.

İsterseniz güzel havluları için duvara yerleştirilmiş raflar. Ya da isterseniz banyo tarzı biblolar koyabilirsiniz.

Bu Benny'nin değildi. Değiştirilmesi gereken havlular sadece katlanmaya çalışılarak içeri itilirdi. Başka bir şey yoktu.

O eve yerleştirmek için bulacağı kadın için o banyoyu yapmıştı.

Ve o banyoyu da alıcıları düşünerek yapmıştı.
yatak odalarının geri kalanı bebeklerle doluğunda o evi elinden alacaktı.

Benny Bianchi dakika dakika yapmadı.

Benny Bianchi her şeyi planlamıştı.
Benny'nin yatak odasında, "Bir şey konuştuk. Annem... Frankie?"
Hiçbir şey söylemedim. Şişeleri bavula attım ve güm diye ses çıkardılar.

"Bebeğim, o gitti ve ..."

Kelimeler daha yakındı ve nedenini biliyordum. Neden sustuğunu da biliyordum.

Çünkü kapı aralığındaydı. "Frankie, ne oluyor lan?"

"Gitmeliyim," diye mırıldandım, iki büklüm oldum, kığım havadaydı, parmaklarım bavulumun kenarına dolanarak onu odadan dışarı sürüklüyordu.

Ellerin kalçalarımın dolandığını hissettim ve iki adım geri atınca dönüp sendeleyerek ayağa kalktım.

Gözlerim Ben'in yüzüne takıldı ve her zamankinden daha az anlamlı değildi. Endişe. Kafa karışıklığı.

"Dikkatli ol bebeğim," dedi
usulca. "Gitmeliyim," diye
cevap verdim.

"Bir şey oldu," dedi, sesi hâlâ yumuşaktı. Yumuşak, derin ve kolay.
Beni öldürüyor.

"Gitmem gerek."

"Ne oldu tatlım?" "Gitmem
gerek."

"Ne oldu Frankie?"

Son dokuz gündür, son yedi yıldır, son otuz dört yıldır bir arada tuttuğum her şey gitti. Eğildim ve çılgılık *attım*, "*Gitmeliyim, Benny!*"

Ses tonum karşısında irkildi ama kıpırdamadı ve "Konuş benimle, *tesorina*" dediğinde sesi daha az yumuşak değildi.

"Bunu yapamam," diye ilan
ettim. "Neden?" diye
dikkatle sordu. "Seni
kaybetmek istemiyorum."

Yüz hatlarında daha fazla kafa karışıklığı belirdi. Yatak odasına dönüp gözlerini yatağına dikti, sonra bana baktı.

"Yaptığımız şey beni kaybetmen anlamına nasıl geliyor?"

Bu soruyu duymazdan geldim ve gevezelik etmeye başladım. "Seni kaybettim. Vinnie'yi kaybettim ve aptalca bir şey yaptım ve seni kaybettim. Seni tekrar kaybedemem. Seni değil. Theresa'yı değil. Ne Vinnie Senior'u. Manny'yi değil. Bunu yapamam çünkü seni kaybedemem."

"Tatlım, hiçbir yere gitmiyoruz."

"Gidebilirsiniz," diye karşılık verdim.

"Değiliz," diye karşılık verdi.

"Yine de yapabilirsin," diye tersledim. "İşler kötüye gidebilir." Bir elimi kaldırdım Elini tedirginlikle ileri geri sallayarak onu ve beni işaret etti. "İşler kötüye gidebilir ve hepinizi tekrar kaybedebilirim."

"Kötü gitmeyecek, Frankie." "Söz mü?"

Bu bir savunma
değildi.

Bu bir meydan
okumaydı.

Ve Benny çok iyiydi. Çok dürüsttü. Çok iyi. Çok *müthişti*. tutamayacağı bir söz vermek için.

Ama o da Benny'ydi, bu yüzden yavaşça, "Geleceği söyleyemem bebeğim," derken nazik ve temkinliydi.

Başımı kısa ve çılgınca salladım. "Hayır. Yapamazsın. Yapamam. ya da. Ve bu riski alamam. Vuruldum ve bu iyiydi. İyiydi Benny," diye tekrarlardım yüzü karardığında. "Hepinizi bana geri getirdi. Ve ne istediğini biliyorum. Yakar, *öldürür*, Çünkü istediğin şeyi seviyorum. Sana vermek istiyorum. Kendim için istiyorum. Ama *daha fazlasını* kaybetme riskini göze alamam. Eski halimize dönmek zorundayız. Bana bunun kötü gitmeyeceğine dair söz veremezsin ama *bu* tür bir iyiliği sürdürebileceğimize dair söz verebilirsin."

"Daha önce olduğumuz gibi mi?" diye sordu. "Sen, ben, arkadaşlar, aile."

"Arkadaş olmak ister misin?" diye fısıldadığında yüzünde beliren yeni ifadenin kalbimin derinliklerine işlediğini hissettim.

Ama fısıldamakta gecikmedim, bu sefer kesinlikle bir yalvarış, "Lütfen onu bana ver, Benny."

Bir an beni inceledi, yüz ifadesi mutsuzluğun da ötesindeydi, Ben de ona izin verdim, göğsüm hızla inip kalkıyor, kanayan kalbim hâlâ sertçe atmanın bir yolunu buluyordu.

Sonra, "Burada yolunda gitmeyen bir şeyler var Frankie ve bunun nedenini öğrenmeliyiz," dedi.

O haklıydı.

Ve bu gerçekleşmiyordu.

"Benny-" diye başladım ama sözümü kesti.

"Eğer bunu kendin yapamıyorsan, içeri girmeme izin vermelisin ki seni yiyip bitiren şeyi içinden çıkarabileyim, bebeğim."

"Sana aşık oluyorum." Her şey durgunlaştı.

Sessiz ve hareketsiz.

Benny. Benim. Etrafımızdaki hava.

Ölü gibi hareketsiz.

Sonra Ben hareketsiz kalmadı. İfadesi tekrar değişti ve yüzü ısınırken, gözleri tatlanırken ve bana doğru bir adım atarken bana güzellik -saf, su katılmamış güzellik- verdi.

Elim havaya kalktı ve "Bana yaklaşma!" diye bağırdım.

"Bebeğim, bir adam kaybettin ve sen-"

"Hayır!" Bağırdım. "Anladığınızı sanıyorsunuz ama . Bu değil Vinnie'yi kaybetmekle ilgili değil. Bu benim tekrar deneyecek kadar güçlü olmamamla ilgili değil. *Seninle* ilgili. Evime gelip benimle dalga geçen, beni kızdıran ve beni Noel kurabiyelerimi yerken gülüyordu. Bu seni bulmak ve Noel fotoğrafı için birbirimize sokuluyoruz, sıcak ve güvende hissediyorum, ailem etrafımda. Bu iyi olabilirdi, sahip olabileceğimiz şey- şaşırtıcı, harika, *en iyisi*. Ve kötü gidebilir. Ve sonra tüm bunlar benim için yok olur. Sahip olduğum tek şey sensin. Sahip olduğum tek şey sensin. Ve bunu söylediğimde, ben Yani seni ve aileni kastediyorum."

"Denemek için içinde olmalı," diye karşılık verdi.

Başımı salladım. "Anlamıyor musun, Ben? İçimde *hiçbir* şey yok."

Sessizce, "Bunu anlamıyorum tatlım," dediğinde bakışları temkinli bir hal aldı.

"Eğer bilmiyorsan, çok dikkatli dinlemiyorsun demektir." Sırtını dikleştirdi. "Sende çok şey var Francesca." "Benim için hiçbir şey yok, Benny."

Gözlerimi tuttu, çenesine biraz korkutucu olmanın ötesinde bir sertlik girdi ve yavaşça, "Çok yanılıyorsun," dedi.

"Öyle mi?" Ben de karşılık verdim. "Öyle mi düşünüyorsun? Peki, o zaman haklı olduğumu anlayacağın gün geldiğinde ne olacak?"

Gözlerimi tutmaya devam etti, beni çözüyormuş gibi hissettiren bir odaklanmayla gözlerimin içine baktı. Sonra görünür bir nefes aldı, elini kaldırdı, yüz hatlarını düzeltti ve "Sakinleşmeli ve bunu banyoda değil başka bir yerde konuşmalıyız" diye ısrar etti.

"Gitmem gerek."

"İhtiyacın olan son şey bu."

Onun sözleriyle oldu, yani sanırım beni çözdü. Gözyaşlarım o kadar hızlı aktı ki, onları için hiçbir umudum yoktu.

Ama onlar sessiz olanlardı. Çok fazla hıçkırık ve inleme olmadan her şeyi söyleyenler. Derinlerde tuttuğunuz o kuyudan gelen ve yalnızca ağladığınız şey her şey için önemli olduğunda ortaya çıkanlar.

"Her zaman şu anda benim hakkımda düşündüğün gibi düşünmeni istiyorum, Benny," dedim ona sessizce.

"Neden farklı düşüneceğimi düşündün ki tatlım?" diye sordu bana, yine sessizce.

"Çünkü ben benim."

"Bebeğim, bu lanet banyodan çıkmamız ve-" "Lütfen bırak gideyim." diye yalvardığımda sustu.

"Cidden benden bunu yapmamı istiyor olamazsın."

"Lütfen, Ben, bırak gideyim."

"Cidden evet diyeceğimi düşünemezsin." Gözyaşlarım akmaya devam etti ama hiçbir şey söylemedim.

Ben yaptı. "Buraya gel, Frankie."

Tanrım.

Benny.

Gözyaşları daha hızlı akmaya başladı. "Bebeğim, buraya gel."

"Bu banyoyu hak eden kadına sahip olmanı istiyorum, Benny."

Sözlerim üzerine ona bir şey çarptı. Bakışları harap olmuştu ve "İsa, buraya gel" diye fısıldadığına tanık olmak zordu.

"Hak ettiğin şeye sahip olmanı istiyorum tatlım ve bu ben değilim."

"Siktir et, ben-" diye homurdanarak bana doğru bir hamle yaptı.

Bir adım daha geri çekildim, elimi ona doğru salladım ve başımı salladım. "Ben gidiyorum, Benny. Ve eğer izin vermezsen seninle dövüşeceğim."

Durdu ve gözlerimin içine baktı. Bakışlarını tutarken son gözyaşının da düştüğünü hissettim.

Uzun süre birbirimize baktık. Benny kırdı.

"Bunu bize yapma." ",
benden nefret etme."

"Bunu yapma, Frankie."

"Eğer yaparsam, kızgın ol. Sonra geri gel. Bana geri dönmeni istiyorum, Benny."

"Bunu bize yaparsan, o yere gidemeyiz Frankie."

Bu olasılık karşısında ağzıma tükürük dolduğunu hissettim ama yutkunup başımı salladım.

"Bu senin için sorun değil mi?" diye sordu, yüzü yaralı bir kuşku maskesine dönüşmüştü.

Ben kabul etmedim. Bu konuda kesinlikle iyi değildim.

Ama kesintiye kabul etmek, cerrahi yapmak, devam etmek ve Benny ve ailesi olmadan yaşamaya devam edebilmeyi daha önce öğrendiğim gibi ama bunu uzakta, insanların konuşmalarının ve kendi anılarımın bana işkence yapamayacağı bir yerde yapmalıydım.

"Sanırım öyle olmak zorunda kalacağım," diye cevap verdim.

Yüzündeki tüm kaslarla birlikte vücudunun kaskatı kesilmesini dehşet ve olağanüstü bir acı içinde izledim.

Sonra o kadar hızlı üzerime geldi ki, kılımı bile kıpırdatmaya fırsatım olmadı ve başımı ellerinin arasında, yüzünü benimkinden bir santim uzakta buldum.

"Buna ihtiyacın var, sana vereceğim. Geri dönmen gerek, bu tutabileceğim bir söz Frankie: Seni bunun için uğraştırmayacağım." Daha da yaklaştı ve fısıldadı, "Ama lütfen, lanet olsun, al bunu İçinizde ne bok varsa çıkarma zamanı. Ve eğer bulursan

Yapamazsın, umurumda değil. Kazma işini ben yaparım. Sadece *bana geri dön.*"

Bunu bitirdi, beni yukarı çekti, ağzını ağızıma yapıştırdı ve beni sert ve kapalı bir şekilde öptü.

Damga gibi bir öpücük.

Kesinlikle bir söz olan bir öpücük.

İçime işlediğı duygular yüzünden canımı yakan bir öpücük.

Ve Ben beni bırakmadan, dönüp benden uzaklaşmadan önce yeterince uzun sürmeyen bir öpücük.

On Birinci Bölüm

Kuşlar Mutlu Bir Noel Geçirdi

Benny arka kapıdan girdi, karla birlikte soğuğu da silkeledi ve antrenman çantasını mutfak masasının üzerine bırakıp anahtarlarını da oraya attı.

Duş alması, giyinmesi ve restorana gitmesi gerekiyordu. Çantasındaki cep telefonu çaldığında bunu yapmak için yola koyuldu.

Geri döndü, çantasının fermuarını açtı, çıkardı ve ekrana baktı.

Telefonu alıp kulağına götürdü ve kapıya doğru ilerleyerek "Merhaba anne" diye selam verdi.

"Selam Benny. Carm, Ken ve çocukların yarın uçakla geleceğini hatırlıyor musun?"

Merdivenleri koşarak çıktı ve "Hatırlıyorum anne" dedi.

"Yarın akşam pizzacıda akşam yemeği. Manny masanın hazır olduğunu biliyor."

"Evet."

"Dışarı çıkıp merhaba demek için zaman bulmayı unutma, olur mu?"

Koridorda yürürken dişlerini sıktı ve annesinin, bir yıldan uzun süredir görmediği kız kardeşinin tüm ailesiyle birlikte Noel'de bir haftalığına orada olacağını ve restorandayken dışarı çıkıp merhaba demeyeceğini milyon yıl geçse de neden unutacağını düşündüğünü merak etti.

Ama ona bu soruyu sormadı. "Emin olacağım." dedi.

"Noel arifesinde kanepede uyumayacağına emin misin?"

Banyoya girdi ve doğruca duşu açıp ısıttı, böylece bu saçma görüşmeyi bitirdiğinde hazırlanmak için vakit kaybetmeyecekti.

"Senden on dakika uzakta oturuyorum," diye hatırlattı ona. "Sabah ilk iş gelebilirim ve kanepende uyumak zorunda kalmam."

"Çocuklar Noel günü erken kalkar," diye tersledi. "O zaman ben de erken kalkıp geleyim," diye karşılık verdi. "*Gerçekten* erken kalkıyorlar."

"O zaman çok erken geleceğim."

"Benny-"

"Anne," diye sözünü kesti. "Bu konuşmayı yapmıştık." Vurgulamak için durakladı. "*İki* kez. Kanepede uyumayacağım. Carm'ın çocukları kalkıp çıldırdığında sabahın köründe orada olmayacağım, sabahın köründen beş dakika sonra orada , tamam mı?"

"Pekâlâ Benny," demeden önce onun iç çektiğini duydu.

"Spor salonundan yeni geldim. Duş alıp restorana gitmeliyim."

"Tamam, *Caro*, yarın gece görüşürüz."

"Tamam."

"Güle güle, Benny."

"Görüşürüz anne."

Bağlantıyı kesti, telefonu lavaboya fırlattı, kıyafetlerini çıkardı, yere bıraktı ve duşa girdi.

On dakika sonra, saçları ıslak, tişörtü, kot pantolonu ve çizmeleri üzerinde, koridordaki dolabının önündeydi ve deri ceketini çıkarmak için uzanmıştı ki kapı çaldı.

Sinirli bir nefes aldı ve kapıya doğru ilerledi, komşusu Tony'nin dışarıda durduğunu gördü.

Kilidi açtı ve Tony'nin elinde kahverengi kâğıda sarılı bir kutu olduğunu gördü.

"Postacı geldi, dostum. Bunu bana bıraktı," dedi Tony ve kutuyu Benny'ye uzattı.

Ben aldı ve "Teşekkürler dostum" diye mırıldandı.

"Sorun değil," diye yanıtladı Tony, sonra bir elini kaldırıp "Sonra," diye mırıldandı, sonra da koşarak merdivenlerden indi ve kendi evine doğru ilerledi.

Benny kapıyı kapattı, kilitledi, döndü ve koridorda ilerliyordu ki kutuya baktı, posta damgasını gördü ve durdu.

Indianapolis.

"Kahretsin," diye fısıldadı, kendini sıkıştığı yerden çıkmaya ve dolaba geri dönmeye zorladı.

Kutuyu kucaklayarak paltosunu aldı, kapıyı kapattı ve Vi'den gelmiş olabileceğini düşünerek mutfığa yöneldi.

O, Cal ve çocuklar Floridadaydı ama gitmeden önce de gönderebilirdi. Ve bu Vi gibi bir kadının yapacağı bir şeydi, karşılığında bir kart bile göndermeyen bir adama Noel hediyesi göndermek.

Ama eğer Vi'den geldiyse, şehirde ayak işlerini yaparken bir postaneye uğramadıysa, ki bu pek olası değildi, Indy damgalı olamazdı. Yani geldiğini biliyordu.

En azından bir kenara koyması gerektiğini biliyordu ama en iyisi onu çöpe atmaktı.

İkisini de yapmadı.

seçmeliydi, kesinlikle sonuncusunu.

Onun yerine, lanet şeyi açtı ve kırmızı, yeşil ve altın renkli Noel ekosesiyle süslenmiş kare bir kutu çıkardı. Üzerinde altın varaktan yapılmış yuvarlak bir etiket bulunan küçük bir kart iliştilmişti.

Dedi ki, *Benny*.

Kutuyu yere bıraktı, kartı yırttı ve açtı, üzerinde bir kardan adam olan, çok fazla parıltıyla süslenmiş ve üzerinde *Mutlu Tatiller!* yazan bir Noel kartı çıkardı.

İçinde "*Mutlu Noeller Benny*" yazıyordu. *Keyfini çıkar ve mutlu bir Noel geçir. Sevgiler, Frankie.*

Dişlerini sıktı ve işte o zaman tenekeyi ve kartı çöpe atması gerekiyordu.

O .

Kutuyu açtı ve içinde Frankie'nin çikolata dolgulu, pudra şekerli Noel kurabiyelerinden oluşan devasa bir yığın gördüğünde, hamurlu iyiliğin tatlı, cevizli kokusu dışarı yayıldı.

Hay sikeyim. Bu şey postadan gelmişti ve hala kapağında bir miktar yoğunlaşma vardı, bu da onları sıcak paketlediği anlamına geliyordu ve onları hemen gönderdi.

Kurabiyelere baktı ve bir kez daha, çok fazla hatırlama çizgisinde, onun denediğini hatırladı.

Onun cevap vermeyeceğini bildiği zamanlarda, özellikle de o restorandayken aradığı ve sesli "Sadece kontrol ediyorum" dediği bir oyun oynuyordu. Oh, ben Frankie," derdi

ya da karanlıkta ona bağıran bir düzine başka sesle birlikte onun sesini tanıyamazdı, bu on beş yıl sonra oluyordu.

Ya da şöyle derdi: "İşlerin iyi gittiğini haber vermek için aradım. İşim gibi. Bir köpek almayı düşünüyorum. Umarım iyisindir. İstersen ara. Ben."

Ya da şöyle derdi: "Selam Ben. Seni düşündüm, bir dakikam vardı, arayayım dedim. Sohbet etmek istersen, numaramı biliyorsun."

Aramadı bile.

Yaklaşık üç ay önce banyodan çıkmış, tişörtünü, kot pantolonunu ve botlarını giymiş ve evden çıkmıştı. Eve döndüğünde ev boştu.

Hayır Frankie.

Geri gelmedi. Telefon etti.

Ama onun evini terk etti, şehri terk etti... ve geri dönmedi. Onu hayatında istiyordu.

Arkadaş olmak istedi.

Boktan dünyasında kalmak, boktan kafasıyla boktan kararlar almak ve boktan bir hayat yaşamak istiyordu.

Ve orada kalabilirdi. Bu

saçmalığa ihtiyacı yoktu.

Kurabiyelere baktı ve onun kurabiyelerine ihtiyacı olmadığından emin olduğunu düşündü.

Ama onlara bakmaya devam etti.

Sana aşık oluyorum.

Bu kelimeler beynine bir kez daha saldırdı, çok fazla hatırlama çizgisinde ve bu bir kez çok fazlaydı.

Gövdesini döndürerek, acımasız bir kol darbesiyle tenekeyi odanın diğer ucuna gönderdi. Kutu yüksek metalik bir sesle duvara çarptı ve kurabiyeler her yere uçtu, toz şeker pufı halinde yere inip patladı, hamur kırılıp ufalanarak çikolatalı öpücükleri ortaya çıkardı.

Ben ona bakmadı.

Ceketini silkti, anahtarlarını aldı ve kapıdan çıkarken botları kurabiyelerin üzerinde çıtırdadı.

Ertesi gün, o pisliğı arka kapısından dışarı süpürdü, merdivenlerden aşağıya ve bahçesine uçurdu.

Tenekeyi, kartla birlikte evin arka tarafındaki çöp kutusuna attı.

Kuşlar da mutlu bir Noel geçirdi.

On İkinci Bölüm

Gediğin İyileştirilmesi

Otel odamı arşınladım, elimde telefon, dudağımı ısırdım, , ne yapacağımı bilemedim.

Ne yapmak istediğimi biliyordum.

Ama ne yapmam *gerektiğini* bilmiyordum.

Mart ayının başlarıydı ve bir iş gezisi için Chicago'daydım.

İşim bitmişti, otel odamdaydım, akşam yemeği için dışarı çıkmadan önce tek başımaydım ama akşam yemeği saatiydi.

Benny çalışıyor olacaktı.

Ocak ayında onu aramayı bırakmıştım. Bunu yaptım çünkü hiç geri aramadı.

Onu tutmaya çalıştım. Bana izin vermedi.

Bu onun oyunuydu ve ona vermekten başka seçeneğim yoktu. Ben olsam onu çok kötü yaktım. Bunu yaptım çünkü boku yemiştım ve nasıl dair hiçbir fikrim yoktu. Tek bildiğim Benny'nin

Onu bunun bir parçası olmadığına ikna edemesem bile, sikilmişliğimle.

Doğru kararı verdiğimi biliyordum ama canım yanıyordu. Ona o şekilde ya da *herhangi bir* şekilde sahip olamamak ve onu incitmek acı veriyordu, ama yine de Doğru.

Bu sefer geri kaybetmedim. Theresa aradı ve Sanki hâlâ Benny'yle yaşıyormuşum ve her şey yolundaymış gibi benimle çene çaldı. Bundan hiç bahsetmedi bile.

Bu büyük bir şoktu. Onun bundan çok daha fazla işgüzar olduğunu düşünmüştüm, ayrıca tecrübelerime dayanarak onun kin tutabileceğini de biliyordum. Ama tek kelime etmedi. Sadece Vinnie Senior'un selam söylediğini ya da bana bir şeyler almam gerektiğini söylemesini istediğini söyledi.

Chicago'ya dönüp akşam yemeğine geleceğini söyledi. Bu yüzden Vinnie Senior'un da kin tutmadan, sadece Theresa aracılığıyla yoluna devam ettiğini biliyordum.

Manny bir erkekti, bu yüzden bir erkekle birlikte olmak için çok çaba sarf etmedi. ama Sela görüşüyordu, bu yüzden Man'in bana kızgın olmadığını biliyordum. Manny bana kızgınsa Sela'nın görüşmeye devam etmesine imkan yoktu. Yaptığına göre, ben de

Manny'nin Sevgililer Günü'nde ona nişan yüzüğü verdiğini biliyordum. Evet dediğini de biliyordum. Ve doğrudan Theresa'dan, onun "o" Sela'yı ve Theresa'yı kastediyor) kendinden geçmişti. Bu Tam bir ayın olacaktı, ben de davet edilecektim ve Theresa düğünde şapka takmayı planlıyordu.

Benny ile aramızdaki uçurumun tekrar açılması ve ailesinin bu durumu görmezden gelmesi bana garip geldi.

Ama işe yarıyordu. Onları geri almayı seviyordum, bu yüzden ne istiyordum ne de şikayet ediyordum.

Yaptığım şey volta atmaktı, aramayı yapmamam gerektiğini bilerek yapıyordum. Ben kızgındı. Onu zorlamamalıydım. İyi bir kadın bulana, onu sahiplenene, bir ev ve aile kurana ve sonunda ona bir iyilik yaptığımı anlayana kadar kızgın kalmasına izin vermeliydim.

Zihnimi hızla bu düşünce zincirinden uzaklaştırdım. Haklı olduğumu bilsem bile oraya gidemezdim. Onu bulduğunda, izin tekrar içeri girmesine izin verecek gücü kendimde bulacaktım. Nefret etsem de sevmenin bir yolunu bulurdum. Onu sınırlı bir şekilde kabul etmenin bir yolunu bulacaktım.

kendini bana verebilirdi.

Bir yolunu bulurdum.

Bu da işleri bırakmam gerektiği anlamına geliyordu. Bunu biliyordum.

Yine de volta atmayı bıraktım, başımı eğdim ve telefonumu kaldırdım. Beynim yetişip beni durdurmasın diye başparmağım ekranın üzerinden hızla geçti.

Adını gördüm.

Son bir dokunuş ve aramayı yapmıştım. Bağlantıyı kesmeliyim.

Ben .

Telefonu kulağıma dayadım.

Çalan sesi dinledim ve gözlerimi kapattım.

Son beş aydır ondan duyduğum tek kelimeleri söyleyen derin ve rahat sesini duyduğumda onları kapalı tuttum: "Ben'in telesekreteri, mesaj bırakın."

Bip sesini duydum, gözlerimi açtım ve saçmalamaya başladım.

"Ben? Frankie. Dinle, aramayalı uzun zaman oldu biliyorum ama Chicago'dayım. The Belvedere'de kalıyorum. İş. Ama, uh...

Bugünlük işim bitti ve akşam yemeğine çıkmak üzereyim." I nefesini içine çekti ve saçmalamaya devam etti. "Düşündüm ki, belki... şey, sanmıyorum, ama yine de ararım diye düşündüm... bakalım istiyor musun?

Bir şeyler içmek için buluşalım. Konuşabiliriz. Bilmiyorum, belki işleri koyarız. İşte olduğunu biliyorum ama sonra. Bekleyeceğim. Otelin barında olacağım. Uğramak istersen, içkiler benden."

İçkiler benden mi?

Tanrım, o aramayı yapmamalıydım.

Bitirme zamanı gelmişti.

"Bu, şey... bu." Gözlerimi kapattım ve aptalca "Umarım gelirsin Benny" diye fısıldadım.

Bağlantıyı kesmek için düğmeye ve hiç olmayı diledim. Ayrıca mesajı silebilmeyi de diledim. Ayrıca keşke Hayatımı liseye geri sarmak ve en azından Benny ile bir iki hafta çıkabilmek için.

Ama bunların hiçbirini yapamadım, o yüzden yapabileceğim şeyi yaptım. Yemeğe yalnız gittim.

Sonra otelin barına gittim ve bir içki içtim. Bir içki ikiye, sonra üçe dönüştü. Gece yarısına yaklaşırken, pizzacı kapandıktan sonra Ben'in bana ulaşması için bolca zaman vardı.

Bana yaklaştırmaya çalışan ya da içki içip cesaretini toplayarak bana yaklaştırmaya çalışan erkekler - kolay hedef, bir otel barında içki içen yalnız bir kadın.

Odama çıktım ve telefonumu yakınımda tuttum.

Pes edene kadar bir saat geçti.

Geceliğimi giydim, dişlerimi fırçaladım, yüzümü yıkadım, nemlendirdim, yatağa girdim ve ışıkları kapattım.

Yanıma döndüm ve .

Tek bir damla gözyaşının burnumun kenarına çarptığını hissettiğimde ve aşağı kayarak düşüp dudağımı tuzladığında, dilimi ona dokundurdum. Sonra uzandım, kullanılmayan yastığı kendime çektim ve gözlerimi kapadım. Bir süre, uzun bir süre, normalden daha uzun sürdü, ama ben Sanırım sonunda kalbinizin sürekli kırılmasına alıştınız.

Sonunda uykuyu buldum.

* * * * *

Kapının yüksek sesle çalındığını duyunca irkilerek uyandım.

Karanlıkta bir ön kolumu kaldırdım, kalan uykuyu göz kırparak uzaklaştırdım ve kapı çalınması durdu.

Dinledim.

Hiçbir şey.

Rüya mı gördüm?

Kapı çalınmaya devam ettiğinde cevap geldi - üç sert, gürültülü vuruş.

Döndüm, başucu lambasını yaktım ve yorganı üstümden attım.

Ayağa kalktım ve hızla kapıya doğru ilerledim.

Gözetleme deliğinden dışarı baktım ve nefesim kesildi.

Ben, başı eğikti ve görebildiğim kadarıyla iki eli de yukarıdaydı.

Ellerini kapıya yaslamıştı.

Bu beni öldürdü. Adam sadece eğilerek seksi olabilir.

Ben izlerken geri çekildi, sonra kapıya üç kilo daha gelince geri sıçradım.

Düşünmeden, saatin kaç olduğunu bilmeden, üzerimde leylak rengi bir gecelikten başka bir şey olmadığı gerçeğini dikkate almadan Gövdesi neredeyse tül gibi, esnek bir kumaştan, kupları narin, pembe dantelden yapılmıştı; aynı dantel botun hemen üstündeki etek ucunu da sıyrıyordu, kapının kilidini açtım ve kapıyı fırlattım.

Bunu yaptığımda Ben'in başı sarsıldı ve nefes almayı hatırladım, sadece daha fazla emmek ve tekrar yapmayı bırakmak için.

Birbirimize baktık.

İlk toparlayan bendim ve bu sadece "Benny" demek için yeterliydi.

Bu onun çerçevesinin kilidini açtı ve beni iki adım geri atmaya zorlayarak içeri itti. Kapıyı tutup kapattığında ve güvenlik mandalını çevirip iki adım daha attım.

Tanrım, bunu nasıl karşılayacağımı bilemedim.

Benny ile yeni bir tür kayalık zeminde, geçici olarak "Hey" diye selamladım.

"Ciddi misin?" diye sorduğunda gözleri korkutucu bir şekilde kısıldı. Dudaklarımı birbirine bastırdım.

Tüm yüzü korkutucu bir hal aldığında, yani gözleri geceliğimin içinde beni yavaşça taradığında onları açtım.

"Oda numaramı nereden biliyorsun?"

Gözleri tekrar benimkilere kaydı. "Brett Rizzoli gece vardiyasında çalışıyor. Onu aradım. Benim için aldı."

Brett Rizzoli'nin bir işi olmasına şaşırmıştım, çünkü lise yıllarını ve sonrasındaki birkaç yılını içmek için en iyi otu bulma misyonuyla geçirmişti.

" kaç?" diye sordum. "Geç,"
diye yanıtladı Ben.

"Ben-"

"Çok ciddiym Frankie... *Kurabiye*?" diyerek sözümü kesti.

Çenemi kapattım çünkü neden bahsettiğini biliyordum ve düşünceli olduğunu umduğum jestim artık o kadar da düşünceli görünmüyordu. Aptalca, hatta duygusuzca görünüyordu.

"Kızgınsın," dedim anlamsızca.

"Ah, evet," diye alaycı bir şekilde kabul etti. "Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Bana geri dönmedin," diye kestirip attı.

Dişlerimi sıktım.

"Bekledim, Francesca. Bana geri dönmedin. Sonra da bana *kurabiye* mi yolladın?"

Benny'ye bakarken kalbimin göğsümde sıkıştığını hissettim.

Kızgın, saçlarında yağmur ya da kar yağdığını gösteren küçük ıslak damlalar, deri ceketinde daha fazla ıslak, uzun boylu, yapılı... *güzel*.

Benny.

Onun her şeyini içime çekerken, öfkesinin havayı doldurduğunu ve içime işlediğini hissederken, hiçbir şey düşünmüyordum. Hiçbir şey yoktu.

Sadece hareket vardı.

Ve bu hareket, bizi ayıran dört ayağı hızla geçip kendimi Benny'nin kollarına atmamdı.

Bir sonraki hamlem parmaklarımı saçlarına geçirip başını aşağı eğmek, sonra da ayak parmaklarımın üzerine kalkarak ağzını ağızıma yapıştırmak oldu.

Ve bir sonraki de dilimi dudaklarına deydirmemdi. Sonraki hareketlerin hepsi Benny'ye aitti.

Ayaktaydım, bacaklarım kalçalarına dolanmıştı, elleri kıcımdaydı ve Dilini ağızıma soktu. Yürüyor ve dönüyordu. Sonra biz

Ben yatağın ucunda oturuyordu, ben de ona sarılmıştım.

Tüm bu öpüşmeleri yaptık, dillerimiz çarpıştı, başlarımız bir o yana bir bu kaydı, ikimiz de derin, sert, ıslak, *çaresiz* içtik.

Elleri geceliğimden yukarı çıktı ve doğruca külotumun içine girdi.

Tanrım, orada çok iyi hissettim.

Ağzının içine doğru inledim ama ellerimi ceketine götürüp omuzlarından aşağı iterken bağlantıyı koparmadım.

Ceketini çıkardığında onun dokunuşunu kaybettim. Yumuşak bir sesle yere hayal meyal duydum ve bu hayal meyalı çünkü dikkatimin çoğu külotumun içindeki ellerine odaklanmıştı.

Onları geri almak hoşuma gitse de daha fazlasını istiyordum.

Tişörtünü arkadan yukarı çektim ve öpüşmeyi keserek "Tişörtünü çıkar bebeğim" dedim.

Sözlerimi söyler söylemez Ben'in elleri tişörtün eteklerine gitti. Yırttı ve gitti.

Çıplak göğüs ve omuzları gördüm, muhteşem bir göğüs ve omuzlardı, sonra Benny parmaklarını arasına sokup başımı aşağıya eğerken ve ağzımı ağzına alırken hiçbir şey görmedim.

Kendimi, beni öpen gömleksiz Ben'e sarılmış olarak mucizevi bir pozisyonda bulduğumda, hiç vakit kaybetmeden fırsat. Kalçalarımı onun sert kasıklarına doğru yuvarladım, elimi Göğsünden aşağı, karın kaslarından aşağı, karşılaştığı şeyden çok hoşlanıyordu, ama aklımda daha önemli bir hedef vardı. Elimi büktüm, düzleştirdim ve kot pantolonunun üzerine sertçe sürttüm.

"*Siktir*," diye inledi ağzımın içinde.

"Şimdi," diye fısıldadım onunkine.

Kaşları koyu, ateşli gözlerinin üzerine kalktı. "Şimdi mi?" Elimi derine bastırdım. "Şimdi, bebeğim."

Başka bir söylemedi. Hafifçe yana kaydı ve ben de kemerine uzandım. Ben düğmelerini çözerken o cüzdanını açmıştı. pantolonunda. Benny Bianchi'yanında prezervatif taşımadığı, üç tane taşıdığı gerçeğini bir an için fark ettim ama bunun içime işlemesine izin vermedim. Bir görevim vardı ve bu görev ve sonunda çok uzun zamandır arzuladığım şeyi elde ettim.

Bulması zor değildi. Büyüktü. Sertti. Ve hepsi benimdi.
Aletini kotundan çıkardım ve onun da çok güzel olduğunu gördüm.
Okşadım.

Ben homurdandı.

Çıkardığı ses kalçalarımın sarsılmasına neden oldu ve gözlerim
ona kaydı. "Acele et," diye yalvardım.

"Mandalları açmalısın bebeğim," diye
fısıldadı. İstemedim ama mandalı
açtım.

Ben prezervatifi çoktan çıkarmıştı (Tanrı'ya şükür) ve ben kucağında
kıvrınarak izlerken taktı.

Elini itip önce ancak dibine kadar sokabilmişti. Diğer elimin
parmaklarıyla iç çamaşırlarımı kenara kaydırdım, sonra sikinin ucunu
tuttum ve kalçalarımı ona doğru salladım,
Bana doğru kaydırarak.

Ben'in elleri kalçalarıma geldi, parmakları içeri girdi ve "Lanet olsun,
bebeğim" diye gürledi.

Gözlerinin içine baktım. "İstiyorum, Benny."

Gözlerimin içine baktı. "O zaman al Frankie."

Kendimi Benny ile doldurarak aşağıya indim.

Aman

Tanrım.

Mükem

mel.

Onu tuttuğumda, Ben'in elleri yukarı doğru sürüklendi, parmakları
etime derinlemesine girdi ve geceliğimi sırtımdan yukarı çekti.

Ama . Çünkü ona biniyordum ve hızlı, sert, aşağıya doğru sürüyor,
sürtünüyordum ve ona tutunmak zorundaydım.

Sabit kal. Bir elini geceliğimin içine soktu, başımın arkasını kavradı ve
aşağı çekti, böylece

Ağız.

Ona verdim, Benny'nin ağzımı acımasız, yiyip bitiren bir öpücükle
almasına izin verirken ben de onun sikini aldım.

Diğer elinin etrafımda, içeri ve aşağı kaydığını hissettim, sonra
başparmağı klitorisimdeydi.

Baskı uyguladı ve yuvarlandı.

Benny içimde, Benny etrafımda. Neredeyse sekiz yıl kendime
verebileceğimden başka bir iyilik olmadan, şimdi nihayet

sahip olmak ve Benny olmak. Başparmağı yuvarlandığı anda başım geriye fırladı ve orgazmım içimde güçlenirken keskin ve sert bir şekilde haykırdım.

Hâlâ boşalmakta olan Ben beni üzerinden çekti, sırtüstü çevirdi, külotumu bacaklarımdan aşağı yırttı, beni yatağa çekti, üzerimi örttü ve içeri doğru delinmiş.

"Evet," diye nefes aldım, hâlâ doruk noktasındaydım.

Ben itti, kalçaları yana eğildi, eli kıkımın üzerinde kayıyor, bir dizini yukarı kaldırmak için uyluğumun arkasından aşağı iniyordu.

"Evet," diye tekrarlardım soluk soluğa, gözlerimi açtığımda onu bir önkolun üzerinde, bana bakarken gördüm.

"Çılgınca güzel," diye fısıldadı. Oh

Tanrım.

Benny.

Bir kolum vücudunun altında sıkışmıştı, bu yüzden ön kolumu beline doladım ve onu elimden geldiğince tutarken diğer elimi kaldırdım ve yeni, tanıdık olmayan ama göğsünün ve karın kaslarının muhteşem çıkıntıları ve düzlükleri.

Kalçalarımı kaldırdım, böylece o daha fazlasını alabildi, ben daha fazlasını alabildim ve o içeri girdi, gıcırdatmaya başladı ve , "bu, Frankie."

"Neye ihtiyacın var?" Fısıldadım.

"Anladım," diye homurdandı.

Tanrım.

Benny'm.

Ağırlığıyla çoğunlukla yatağa sabitlediği bacağını kalçasının etrafına sardım ve kalçalarımı onunla birlikte hareket ettirdim, Parmaklarımla karın kaslarının üzerinde gezinmesine izin veriyor, gözlerinin içine bakıyor, Benny Bianchi'nin ihtişamının tekrar tekrar içime dolduğunu hissediyordum.

Bacağımı yukarı çekti, o kadar derinden güç verdi ki sanki rahmime dokunmuş gibi hissettim. Boynum büküldü ve nefes aldım, " bu bebeğim, sik beni."

Bunun üzerine bacağımı sırtına attı, eli uyluğumun önünden yukarı doğru kayarak yan tarafıma, içeri, sertçe kumaşın üzerine süründü göğsümü örtüyor, sıkılmış meme ucumun üzerindeki sürüklenme bir Boğazımdan süzülen inilti. Sonra eli aşağı indi ve başparmağı yine klitorisimdeydi.

Başımı dikleştirdim ve "İşte bu Benny" diye inledim.

"Öyle amına koyayım. Oraya git Frankie," diye homurdandı.

Kalçalarımız hareket etti, Ben bastırdı ve yuvarlandı, sonra daha derine bastırdı ve kalçaları benimkilere çarparken daha sert yuvarlandı ve nefesim kesildi.

"Benny."

"Yaklaş, *Cara*, oraya git," diye inledi.

Artık çok geçti.

Oradaydım. Parmaklarımı sırtına gömdüm, bacaklarımla onu kavradım, diğer elim boynunun yan tarafına kıvrılıp sıkıca tutmak için yukarı fırladı, sırtım yataktan kalktı ve tekrar içimden fırladı.

Ben'in derinlere ittiğini hissettim, başparmağı klitorisimden uyluğumun arkasına doğru hareket etti. Nefes alıp vermeye başladığında gözlerimi açacak kadar kendime gelebilmişim. Ritmik ve sert. Bunu yaptığımda, başının aşağı eğildiğini gördüm ve elinin kalçamı sıkıca kavradığını hissettim, sert nefesler onun serbest bırakılmasının sert homurtularına dönüşüyordu.

İçeri girip kalçamı bırakana, başını kaldırıp gözlerimi yakalayana ve bedenini benimkine indirene kadar çırpınışı yavaşladı, sakinleşti.

"Peki... bu yarayı iyileştirmek için nasıl?"

Bunu ben söyledim. Benim ağzımdan çıktı. Duydum ve inanamadım.

Benny de yapamadı. Bunu gözlerini kırptığında anladım. Sonra baktı.

Sonra başı geriye gitti ve bir kahkaha patlattı.

İşte bu uygunsuz anda, az önce yaptığım her şey, her zaman olmak istediğim akli başında, mantıklı insan olma yolunda beni vurdu (ama nadiren öyleydi) Benny'nin etrafında çok sık olan deli, çılgın sürtük gibi davranmak yerine.

Ben'in vücuduma giren gerginliği hissettiğini biliyordum çünkü kafası tekrar aşağı indi ve gözleri benimkilere takıldığında, içlerinde hiç mizah yoktu.

"Oh hayır, *Cara*, *lanet olsun* hayır," diye hırladı. "Şimdi benden uzaklaşamazsın ve sadece seni yatağa bağladığım için değil. sakin hala içinde sert."

"Kendimi yine sana attım," diye fısıldadım dehşete kapılmış bir sesle ve sözümü bitirdiğimde sesim yükselmeye başladı, "Bu sefer *kelimenin tam anlamıyla*."

"Evet, yaptın, çok şükür."

"Kızgın değil misin?" diye sormadan önce gözlerini kırpan bendim.

Başı sarsıldı, gözleri kısıldı ve sesi inanamıyordum. "Bebeğim, tam burada olmak istiyordum" -kalçalarını benimkilere dayadı ve o bunu yaptığında bacaklarım onun etrafında gerildi- "bir süredir Uzun zaman oldu. Buradayım" -tekrar bacaklarımın arasına bastırdı- "ve bundan hoşlanıyorum. Neden kızayım ki?"

Konuyu açmak istemiyordum ama açmam gerektiği gerçeğinden de kaçamıyordum ve o anda bunu anlatmak için aklıma gelen tek yol yumuşak bir sesle "Kurabiye" demekti.

Yüzünden karanlık ve korkutucu bir ifade geçtiğinde Ben'in de bu konuyu açmamı istemediğini anladım.

"Bu berbat bir oyundu Frankie," dedi sessizce. Sessizce söyledi.

Kötü davranmadı. Sinirlenmedi. Alaycı olmadı. İşaret etti ve bunu sessizce yaptı.

Tanrım, Benny'm.

"Seni kaybetmek istemedim," dedim ona.

"Şey, sadece söylüyorum, bunu yapmamanın yolu on beş dakika önce yaptığın oyundu. Yine de, ileride başvurmak üzere, yatağında kışına dokunabilirim, mutfağında istediğin kadar kurabiye yapabilirsin. istiyorum."

Kayalık bir zeminde olduğumu bilsem de değildi. Sözleri üzerine otomatik olarak gözlerimi yukarı diktim ve ona ters ters baktım. "Kışım mı dokunacaksın?"

Karanlık, korkutucu bakış gitti ve mizah ışığı geri geldi, "Evet. Ne zaman istersem yemem ve sevişmem için , bana kurabiye yapmana kızmayacağım."

Benny'nin bana oral seks yapacağını düşününce midem bulandı (beni tekrar becermek şöyle dursun).

Ancak, paylaştığım şey bu değildi.

"Artık resmi olarak kadınların erkeklerin böyle konuşmasından hoşlanmadığını söyleyebilirim, Ben."

Yüzünü yaklaştırdı ve fısıldadı, "O zaman neden bunu söylediğimde amın sikimin etrafında sıkıca kenetlendi?"

Bunu yaptığından oldukça emindim ve oldukça emindim çünkü göbek daldırma ile birlikte başka yerlerde daha hoş hisler hissettim.

Benny'yle şakalaşmaktan ne kadar hoşlansam da, şu anki pozisyonumuzda da çok hoşlansam da -Benny onunla ilk kez seks yaptıktan sonra üzerimde ağır ve sıcaktı, iki orgazm içeren seks-şakalaşmanın zamanı değildi.

Şimdi zamanıydı.

Ve ben olduğum için, bunu yapmaya başladım.

"Ben, az önce yaptığımız şeyin akıllıca olduğundan emin değilim."

Yüz ifadesi temkinli bir hal aldı ve "Neden?" diye sordu.

"Beş ay önce banyonda senin de katılımınla gerçekleştirdiğim dramı göz önünde bulundurursak bunu kaçırmadığına eminim, ama ben biraz durumdayım."

"Hayır bebeğim, kaçırmadım," diye cevap verdi hemen ama bunu yumuşak bir şekilde yaptı. "Ama bir şeyi kaçırdın. Gerçekten lanet bir şey önemli."

Berbat durumdaydım, bu yüzden gerçekten önemli olan pek çok şeyi kaçırdığıma dair güçlü bir fikrim vardı.

Ancak o anda hangisinden bahsettiğini bilmem gerekiyordu.

"Ne kaçırdım?" diye sordum.

"Kolay olanı istemediğimle ilgili kısım."

Karnım sıkıştı, onun etrafında kenetlendi ve gözlerinin içine baktım.

"Benden uzaklaştın, beni dışladın ve evimden çıkıp gittin ve bu hiç hoş değildi," dedi sessizce. "Ama hissediyorum ki Bunu yapman gerekiyordu ve hislerim doğru çünkü beni becereceğini ve bunu yaparken *seni* becereceğini bilerek yaptın."

Dudaklarımı birbirine bastırdım, kısmen buna cevap vermediğim için, ama çoğunlukla bana onu becerdiğimi söylediği için. ve onu incittiğim için nefret ediyordum.

Ama o haklıydı. Bunu yaptığımı bilerek yaptım. Ona ve kendime.

"Ve Frankie," diye devam etti, "bunu yaptın ve o zamandan beri başka şeyler de yaptın, ama benim arkadaşım olmak istemiyorsun. Sen benim arkadaşım olmadın.

Beni arayıp kurabiye yapıyorsun çünkü beni hayatında istiyorsun.

. Bana telefon edip kurabiye yapıyordun çünkü beni *bu* şekilde hayatında istiyordun."

Son sözlerini yine kalçalarını benimkilere bastırarak ve bir anlığına vücut ağırlığının daha fazlasını bana vererek vurguladı.

". Bunu sana söylemiştim," diye hatırlattım ona. "Senin için doğru kişi olmadığımı da söyledim."

Benny, "Bebeğim, benim için neyin doğru olduğuna karar vermeme izin versen nasıl olur?" dedi.

Bunun üzerine tekrar
göz kırptım. Ben
konuşmaya devam etti.

"Boku yediğinize göre, sanırım biraz önce
Aramızda olanları, bana verdiklerini, bana fırlattıklarını, *kelimenin tam anlamıyla*, çarpıtarak, inkâr ederek ya da üstünü örterek, inanılmaz derecede ateşli olmasına ve sadece ikimizin de bunu istediğini değil, bu işte gerçekten iyi olduğumuzu da kanıtlamasına rağmen, bundan sıyrılıp gidebiliyorsun."

Bunu tekrar söyleyebilir.

"Sana şimdi söyleyeceğim," diye devam etti. "Beş ay önce o oyunu izin verdim çünkü aklını başına toplayıp bana geri döneceğini umuyordum. Bunu" -ağırlığını almadan önce bana yine ağırlığını verdi- "bana geri döneceğin olarak kabul ediyorum. Şimdi anlamam gereken şey, bir daha benden uzaklaşmana izin vermeyeceğim."

Altına yatıp gözlerinin içine bakarken nefesim daha hızlı gelmeye başladı.

Ben devam etti.

"Bunu açıklığa kavuşturacağım. Bunun olmasına izin vermeyeceğimi söylediğimde, tekrar gitmesine izin vermeyeceğimden bahsetmiyorum. Şu anda Francesca, bir karar vermelisin. Bu işi çözüp nereye göreceğiz miyiz? Yoksa bu senin sıfır kontrolle berbat bir oyun mu ve bunu sürdürmeye, beni oyalamaya niyetin var, bunu yaptığının farkındasın ya da değilsin, ama bunu yapmaya hiç niyetin yok mu?

Kendini toparlamak, *bizi* toparlamak ve bize bir şans vermek için emek harcıyor musun?"

Saf Benny, lafı dolandırmıyor *ya da* zaman kaybetmiyor.

Kalbim göğsümde hızla atarken göğsüm nefes almamı sağlamak için çok çalışıyordu. Bunların her ikisi de korku ile birleşince

cevap vermeme izin vermedi.

Ben , Benny'nin eli benimkini buldu. Parmaklarımızı birleştirdi ve ellerimizi göğsünün yan tarafına bastırmak için yukarı çekti, "Bebeğim, basitçe evet ya da hayır. Az önce paylaştıklarımızla, benimle paylaşmak istedin ya da istemedin, bana geri döndün mü?"

"Evet."

Tek bir kelime, tek bir hece, boşuk bir ses ve benim hissettiğim kadar dehşete düşmüştü.

Benim için dehşete düşmüştü ve sonunda Benny'ye yapabileceklerimden korkuyordu.

O tek kelime bencildi. Doğru değildi. Ama doğruydu.

Düşüncelerimin tamamını bilmediği belli olan Ben, yüz hatlarından rahatlama geçerken gözlerini kapadı ve sonra elini bıraktı.

Alnını benimkine koy.

Ben de benimkini kapattım.

Tanrım, umarım çok büyük bir hata yapmamışımdır.

Bir nefeslik mesafeyi kaldırıp tekrar bana baktığında gözlerimi açtım.

"Chicago'da ne kadar kalacaksın?"

"Yarın doktorlarla daha fazla toplantım var, onları benimle tanıştıracam ve ekibime benden üç yaş büyük yeni bir üye katılacak. Ben beş aydır bu işin içindeyim. Yarın da onu ne yaptığımı bildiğime ve patronu olduğum için buna saygı duyması gerektiğine ikna etmek için çabalarımı . Ertesi gün ayrılıyorum."

"Ertesi gün Cuma." "Evet."

"Yani cuma günü gitmiyorsun. Pazar günü gidiyorsun. Yarın sabah topla, eve gittiğimde onları da yanımda götüreceğim.

Bana. Görüşmelerin ve bu pisliği sana saygı duyması gerektiğine ikna etmen bitti, bana gel."

Ona gidiyorum.

Bu beni korkutmadı.

Bu beni sıcak, güvende ve mutlu hissettirdi. Ama

bu beni dehşete düşürdü.

"Benimle misin?" Ben bir şey söylemeyince Ben sordu. "Evet, Benny," diye fısıldadım.

"Sen buradayken konuşuruz, sevişiriz, işleri yoluna koyarız ve bir plan yaparız. Ve dikkat et Frankie, çok fazla sevişeceğiz çünkü seninle sadece bir kez birlikte oldum ama bunu çoktan başardık. Ve tahminimce, yeterince sevişirsek, işler kendiliğinden yoluna girecektir."

"Bu senin tahminin olurdu," diye mırıldandım ve o da sırtıttı.

"Beş aylık gecikmenin iyi bir yanı var bebeğim. Tamamen iyileştin, bu yüzden kendimi tutmam gerekmedi ve sana sertçe binebildim. Daha da iyisi, *sen bana binebilirsin* ve bunu *gerçekten* sert yapabilirsin."

Başka bir göbek dalışı, bu da benim ona ters ters bakmama neden oldu. Ne yazık ki Ben konuşmaya devam etti.

"Kişisel olarak en iyisi, bir kadını bu kadar hızlı boşaltmak... *iki kez*." "Um... Sadece ilk seferin *benim* faaliyetlerimden kaynaklandığını belirteceğim." Sırtışı geri geldi.

"Saçmalık, bebeğim. Onu bulmak için çok çalışıyordun ama parmağımı alana kadar bulamadın."

Bu doğruydı.

Ve sinir
bozucu.

Çenemi kapattım ve bakmaya devam
ettim. Benny'nin sırtışı bir
gülümsemeye dönüştü.

Bakışları yüzümde gezinirken gülümsemesi soldu ve sonunda gözlerime geri döndü.

Onunki benimkini yakaladığında fısıldadı, "Bunu Frankie'ne bırak. Bir şey yaptığında, niyeti olmasa bile, büyük oynuyor."

Sesi hoşuna gitmiş gibi .

Yine de, az önce yaptıklarımızdan sonra olduğumuz yerdeydik, bu yüzden bu bir sürpriz değildi.

Yine de bu hoşlanması hoşuma gitmişti. Ayrıca beni bu kadar kolay bırakması da hoşuma gitti. Tabii ki seks harikaydı ve bir erkeğin sizi rahat bırakması için harika bir motivasyon kaynağıydı. Ama ben her şeyi berbat etmişim.

Çok büyüktü ama yine de bana kapıyı açtı ve beni hiç uğraştırmadan bir şans daha verdi.

Sonra tekrar banyoya döndüğümde, eğer geri gelirim beni bunun için uğraştırmayacağını söyledi.

Ve sözüne sadık kaldı.

Hâlâ ne yaptığımdan emin değildim. Daha da kötüsü, sonunda Benny için doğru olanı yapamayacağımdan endişeleniyordum.

Ama kendimi bir türlü durduramıyordum.

"Geç oldu Ben," diye sessizce hatırlattım ona.

"Evet," diye cevap verdi, aşağı kaydı, omzumu öptü ve yana doğru yuvarlandı. Gözleri tekrar yüzüme gelmeden önce vücudumda bir göz gezdirmesine izin verdi "Geceliğini beğendim, Frankie."

"Teşekkürler," diye fısıldadım.

Ben kalçamdan tutarak beni yan tarafıma döndürdü ve üzerime çekti. Ancak o zaman yataktan çıktı.

Tuvalete giderken arkadan onu kot pantolonunu ayarlarken izledim. Daha doğrusu, banyoya giderken sırtındaki kasların hareket edişini izledim.

Birkaç dakika sonra, beyaz boxer'ından başka bir şey giymeden yatağa doğru yürüdüğünü gördüm.

O yanıma kaymadan önce ışık söndü. İçeri girer girmez beni kollarına aldı.

Gözlerimi kapattım ve sertçe yaptım.

Bunu kaçırmıştım. Aylarca, her gece, her bir gece, benim neyim var da bundan kaçıyorum diye düşündüm. Geri istiyordum. Sonsuza dek istiyordum.

Şimdi, Benny'nin her şeyine sahip için, ondan vazgeçebileceğimden emin değildim.

Benny'nin benden vazgeçmek istemesine neden olsam bile.

"Çok korkuyorum," dedim boğazına doğru, yüzümü oraya bastırarak.

"Bunu bil Frankie."

"Bunu nasıl atlatacağımı bilmiyorum."

"Bunu da biliyorum."

"Seni tekrar sikmek istemiyorum." "O zaman yapma."

"O kadar kolay değil," diye fısıldadım.

Elleri sırtımda gezindi ve çenesini eğerek, "Bunu ben de biliyorum tatlım," dediğinde çenesi saçlarımdaydı. "Bu gece seni mahveden her neyse onu yenmeyeceğimizi de biliyorum. Saatlerce buraya gelip gelmemekle uğraştım, içimdeki dürtüyü yenemedim,

ve şimdi yapmadığıma memnunum. Ama saat sabahın üçü. Yarın işin var. O yüzden şimdi uyu. Yarın, onu nasıl yeneceğimizi bulmaya ."

Sert bir nefes alıp verdim ve "Tamam Benny" dedim. "Şimdi uyu."

"Tamam, tatlım."

Daha da sokuldum, ellerimi göğsüne bastırdım ve yanağımı köprücük kemiğine bastırmak için başımı çevirdim.

Kolları beni sıkıca sardı.

Gözlerimi kapattım ve görünüşe göre Benny mucizesi (iki orgazmdan bahsetmiyorum bile) kafamda yüzleşmekten korktuğum, duyulmak için yaygara koparan tüm saçmalıkları susturmaya yetti. Bedenim gevşedi ve uykuya dalmaya başladım.

Ben'in kolları beni sıktığında durdum ve "Yarığı iyileştirdiğin için çok heyecanlıyım, bebeğim" diye mırıldandı.

Benny bana bunu dürüstçe söyledi. "Umarım kalırsın," mırıldandım. "Gözün ödülde olsun Frankie," diye fısıldadı.

Ödül.

Benny'ye sahip olmak.

En iyi .

"Doğru, Ben," diye fısıldadım. "Gözler ödülde."

Beni daha yakına kaydırды, ağır bir bacağını benimkine doladı ve saçlarımın uçlarıyla oynamak için bir elini yukarı kaydırды.

Yerime yerleştim, derin bir nefes aldım, saçlarımda gezinen parmaklarının beni rahatlatmasına izin verdim ve uykuyu bulmam uzun sürmedi.

* * * * *

Telefonumun alarmı çaldı ve hemen ardından Ben'in sesi duyuldu.

"Siktir," inledi, yuvarlandı ve beni de yanına aldı. Onu hissettim telefonumu tutmuş ve alarmı kapatmak için dokunmuş olmalı çünkü alarm durdu.

Gözlerimi kırptırtıyordum ama telefonumun ışığını gördüm ve Benny'nin "Tanrım, saat altı mı oldu?" diye mırıldandığında o da bakıyor olmalıydı.

Muhtemelen dört saatlik uykuyla, ilk düşüncelerim bu önemli günü nasıl atlatacağımla ilgili olmalıydı.

Toplantılar ve temsilcilerimden biriyle iletişim kurmak, ki kendisi bir gün önce benimle çalışmaya pek sıcak bakmadığını açıkça belirtmişti.

Ama bunlar benim düşüncelerim değildi.

Düşüncelerim Benny ile uyanmanın ne kadar iyi hissettirdiğiydi. Boxerdan başka bir şeyim yoktu, iç çamaşırım yoktu, iki orgazmdan sonra ona geri dönmeye karar vermiştim.

Telefon sesini duyduğumda zihinsel olarak odaya geri döndüm. komodine çarptı, sonra sırtüstü yattım, Ben çoğunlukla üzerimdeydi çünkü bizi o pozisyona yuvarladı.

"zorunda mısın?" diye sordu.

"Hazırlanmam bir buçuk saatimi alıyor ve saat sekizde temsilcimle kahvaltı toplantım var," diye cevap verdim.

"Yani bu bir evet."

"Evet," diye onayladım, sesim en az hissettiğim kadar hayal kırıklığına uğramıştı.

Ben yüzünü boynuma gömmek için yer değiştirdiğinde ve "Tamam, sen hazırlan. Ben biraz uyuyacağım."

Onu kollarımla sardım ve şöyle teklif ettim: "İstediğin kadar uyuyabilirsin. Çıkış işlemlerini ben yaparım, uyandırma çağrısı ayarlarım, böylece kalkıp yola koyulmak için bolca vaktin olur ve bu arada seni rahatsız etmemeleri için 'rahatsız etmeyin' tabelasını asarım."

Yüzünü boynumdan çekip karanlıkta gözlerimin içine baktı ve "Bu bir plan" dedi.

Karanlıkta da ona sııttım. Sonra dedim

ki, "lazım, tatlım."

Ağzımı onunkine değdirmek için uzandım ama öylece bıraktım çünkü daha fazlasını yaparsam hiç kalkamayacağımı biliyordum. Ama ben

kollarından çekmeye başladı, kolları sıkılaştı.

Tekrar yüzüne doğru baktım.

"Şunu söylemeliyim," diye mırıldandı ve midemin sıkıştığını hissettim Çünkü sesi her ne söylemek istiyor gibi gelmiyordu.

söylemek zorunda kaldı. "Dün gece her şeyi anlattım," diye devam etti.

"Ama açıklığa kavuşturmam gerekiyor, sadece bu seferlik açıklığa kavuşturacağım, çünkü bu gece ve bu iş bitecek."

"Ne yapılacak?" diye sorduğumda midem gevşemedi.

"Bir keresinde beni yakmıştın bebeğim. Hoşuma gitmemiştii. Hem de hiç. Eğer bunu yapan sen olmasaydın, ikinci bir şansım olmazdı. Sen olduğun için, sana ikinci bir veriyorum. Bu gece gelmezsen, iş biter. Ve biz *bitmiş*ten bahsediyoruz, *Cara*. Telefona cevap vermeyeceğim. Sen içerideyken aramaya gelmeyeceğim.

İş için kasabaya. Man'in düğününe gelirsen, benim için var olamazsın. Bu tür bir şey. Bu gece evime gelmezsen

"O geleceğe bağlı kal, çünkü geri dönüş yok."

Paniğimi bastırmak için derin nefes alıyordum ve buna odaklanarak cevap vermedim.

Benny, "Bunu anlıyor musun bebeğim?" diye sordu.

"Anlıyorum," diye zorladım.

"Pekâlâ," diye mırıldandı, bir elini saçlarıımın arasına soktu, başımın arkasını kavradı ve beni kendine çekti.

Öpücüğü dudak teması değildi. Daha sert, ağzı kapalı ve çok daha güzeldi.

Ama o Benny'ydi ve bunun gerektirdiği tüm muhteşemliklere sahipti. Sorumluluklarım olduğunu biliyordu.

Bu yüzden öpücüğü kesti ama dudaklarını bir kez daha benimkilere dokundurdu "Şimdi kışını kaldır ve bu yataktan çık. Uykumu almam lazım."

"Tamam, Ben."

Beni sıktı. Ben de ona bir tane verdim, sonra kışımı yataktan çıkardım.

İşe başladığımdan beri çok seyahat ediyordum.

Bölge Amerika Birleşik Devletleri'nin yarısı kadardı, bu yüzden bir sistemim vardı. Otel odama gittiğimde, her zaman bavulumu boşaltırdım. Kendimi evimde . İhtiyacım olduğunda her şeyin olması gereken yerde olduğundan emin oldum çünkü temsilciler ve doktorlarla çalışıyordum ve programlar berbat olabiliyordu. Üç katmanlı mücevher çantamı bulmak için bavulumu karıştırmak istemedim. tam da bir toplantıya yetişmek için kapıdan çıkmam gereken saatlerde.

Bu, banyoda kapalı kapılar ardında nispeten sessiz bir şekilde hazırlanmamı (saç makinesi konusunda yapabileceğim bir şey yoktu), sadece iş kıyafetlerimden ve ayakkabılarımdan birini seçmek için şafak ışığında dolabı karıştırmak için dışarı çıkmamı sağladı.

Bunu yaptığımda Ben'i yatakta yan yatmış, bir elini yastığın altına sokmuş, bir kolunu iki yana açmış, yorganı latasına kadar indirmiş, saçları dağılmış, bukleleri alnına düşmüş bir halde gördüm.

Duşta düşünmedim. Ne yaptığımı ya da ne yapmakta olduğumu düşünmedim. Hercule görevine başlamadım. paniğimi ya da beş ay önce Ben'e ne yaptığımı anlayamaz.

Hazırlandım.

Ama yatakta ona bakarken, zihnim karmakarışıkta, dönüyor, kıvrılıyordu, aynı anda o kadar çok şey akıyordu ki, bir kitabı elinize alıp başparmağınızı sayfaların kenarına sıkıca koyduğunuzda tüm kitap saniyeler içinde gözünüzün önünden geçerdi. Ama bu arada, bir satır bulmak zorundaydınız. Bulmak zorundaydınız.

Hayatın buna bağlıydı.

Kitabın sonuna geldim, dolaba döndüm ve elbisemle ayakkabılarımı aldım. Onları banyoya götürdüm, giydim, aksesuarlarımı taktım, saçımı yeniden spreyledim ve parfüm sıktım.

Bunu yaptıktan sonra, olabildiğince sessiz bir şekilde banyoyu topladım. Bavulumu almak için dışarı çıktım, banyoya taşıdım ve kıyafetlerimi almak için geri döndüm. Onları içeri aldım. . Gürültülü olacağı için merdaneleri kullanmadım, tekrar dışarı çıkardım ve kapının yanına koydum.

Yatağa doğru yürüdüm, Benny Bianchi'nin her şeyini tekrar gözümün önüne getirdim.

ve telefonumu aldım. Blazer ceketimi almak için dolaba doğru yürüdüm. aldım, omuzlarıma attım, saçlarımı yaka, sonra sandalyenin üzerine attığım hafif trençkotumu, cüzdanımı, anahtar kartımı ve bilgisayar çantamı aldım. Kapıya doğru yürüdüm, "rahatsız etmeyin" işaretini kaldırdım ve çıkış yapmak üzere kayıt masasına gitmek için koridordan asansöre doğru yürüdüm.

Başka bir deyişle, o kitap önümde döndüğünde, çizgimi bulmuştum.

* * * * *

Telefonumda Ben'in adına gittim ve bağlanmak için düğmeye bastım.

Telefonu kulağıma götürdüm ve bekledim. Birkaç kez çaldı ve bunu yaptığını biliyordum çünkü Ben'in kot pantolonu banyodaydı. Ayrıca sesli mesaja gitti.

Duymak için çok uzakta.

Telefonunu komodinin üzerine koymayı düşünmeliydim.
Bunu düşünmediğim için bağlantıyı kestim, Safari'de aradım,
buldum ve .

"The Belvedere, bugün size nasıl yardımcı
olabiliriz?" "Beni on üç numaralı odaya çağırabilir
misiniz?"

"Elbette. Bir dakika."

Hiçbir şey duymadım. Sonra klik sesleri duydum. Sonunda
çınlamalar duydum. "Lo?" Ben'in uykulu sesi söyledi.

"Bu senin dostça uyandırma çağrın," dedim cıvı cıvı. "Kıçını
yataktan kaldırıp o odadan çıkmanın zamanı geldi, yoksa fazladan bir
günün parasını ödemek zorunda kalacağım."

"Bebeğim." Şimdi sesi uykulu ve eğlenceliydi.

Uykulu ve eğlenmiş halini sevdim, bu yüzden daha fazlasını istedim.

"Tabii ki parasını ben ödemeyeceğim, şirketim , ama annem
işverenleriyle bu şekilde oynamaz."

"Annem bu şekilde oynamıyor mu?" diye sorduğunda sadece
eğlenmiştim -hem de çok eğlenmiştim-.

"Evet," diye cevap verdim.

"Bebeğim, senin olduğun pek çok şey var ama sokak bunlardan biri
değil."

"Kesinlikle sokakta yapabilirim."

"Eğer babanız İtalyan değil de Afro-Amerikan olsaydı olabilirdi. Böyle
bir durum söz konusu değil, yapamazsınız."

"Sokağa çıkıp çıkamayacağım konusunda tartışacak mıyız?" Ben
sordum.

"Hayır, sen gelmeden önce kıçımı bu yataktan kaldırmam gerekiyor.
Bu odayı kullanmayacağınız ekstra gün için şirket ödeme yapmak
zorunda, bu yüzden bir yıl süreceği için zamanımız yok."

"Tamam o zaman, bu tartışmayı bitirmek için sokağa
çıkabilirim."

"Her neyse," diye mırıldandı, ama sesi hâlâ eğlenceyle gürlüyordu.

"Tamam, bir toplantıya gitmem gerekiyor."

"Cara."

Ses tonundaki ani değişiklik karşısında, bir tıbbi ofis binasının
koridorunda durdum.

"Ne?" Fısıldadım.

"Çanta hazır, kapının yanında."

Kalbim sıkıştı ama ağızımdan tavırlar döküldü. "Benim için bavul hazırlaman konusunda *sana* güvenmiyorum. Her şeyi berbat edersin."

"Paketlemeyi berbat etmenin bir yolu yok, Frankie. Eşyaları içine atarsın, çantayı kapatırsın. Fermuarını çekersin, başarmışsındır."

"Ben, eşyalarımı katlamadan ya da yerleştirme stratejisi belirlemeden bir bavula atma fikri bile tüylerimi diken diken ediyor."

"O zaman iyi ki toplanmışsın."

"Biliyorum."

"Hayır, Francesca." Sesi derin ve kolay değildi, ama alçak ve anlam yüklüydü. "*Toplanman iyi oldu.*"

"Biliyorum" diye cevap verirken sesim kolay değildi, ama sessizdi ve aynı zamanda anlam yüklüydü.

Bir saniye sessiz kaldı, belki de bunun kafasına dank etmesine izin verdikten sonra

"Ne zaman benim evimde olacağına dair bir tahminin var mı?" diye sordu. "Günümün planına göre, belki de restorana gelmeli, anahtarları almalı, senin evine gitmeli ve sen

kapalı."

Benny'den ayrıldıktan sonraki son birkaç saat içinde bunları düşünmüştüm. Bunlar iyi düşünceler değildi, çünkü muhtemelen herkes onu terk ettiğimi biliyordu ve her ne kadar ailesi İsviçre'yi bununla oynarken, diğerleri oynamayabilir. Ve iş pizzacıya geldiğinde, o diğerleri de orada olabilirdi.

Bunlar da iyi düşünceler değildi çünkü Benny geç saatlere kadar çalışıyordu ve onu görmek istiyordum ama aynı zamanda uykuya da ihtiyacım vardı.

Belki o restorandayken ben de kestirirdim.

"Ah...tatlım, bana geri döndün. Bu gece çalışmıyorum," dedi Benny, düşüncelerimi bölerek.

"Vinnie Senior'u mu çağırıyorsun?" Nasıl hissettiğimden emin olmadan sordum. Çünkü bu, Bianchilerin döndüğümü öğrenmelerinde çok az gecikme olacağı anlamına geliyordu.

"Hayır. Manny bir ya da iki günlüğüne mutfağa bakabilir. İzin günümde bazen yapıyor ve bunu yaparken mutfağımı mahvetmiyor. Ama uzun vadede Man'de bu iş yok. Pop olmalı."

Bunu ilginç buldum.

Bunun neden ilginç olduğunu öğrenecek vaktim yoktu.

Sadece "Tamam." diyecek vaktim vardı.

"Man'i arayacağım, restorana gideceğim ve onun için her şeyin ayarlandığından emin olacağım. Peki, tekrar soruyorum, seni ne zaman görecekim?"

"Altı civarı."

"Tamam o zaman. O zaman altı gibi görüşürüz."

Birden kendimi son derece mutlu hissettim ve ona verdiğim "Evet" cevabının dışında tutamadım.

"Evet." Bana geri verdi.

Sakinleştirici bir nefes aldım.

"Görüşürüz, Benny."

"Görüşürüz, Frankie."

Bağlantıyı kestim ve koridorda temsilcim Trey'in durduğu yere baktım, başını telefonuna eğmiş, başparmağını telefonun üzerinde gezdiriyordu, yüz ifadesi sinirliydi.

Ve düşündüm ki, *siktir et onu*. İşimde iyiydim.

Öğrenme eğrisi, dört ay boyunca boş zamanlarımdan hasta bilgilendirme broşürleri ve şirket broşürleriyle geçmesi anlamına geliyordu, geçmiş satış raporları ve ekip değerlendirmeleri.

Bunu sineye gerekecekti. Kalmak için oradaydım.

Ya da en azından bir sonraki dakika için. Ondan sonrasını görecekiz.

On Üçüncü Bölüm

Çocuk Dostu

Aynı zamanda kelebekler uçuşuyordu.

Benny'nin evinin önüne park ettiğimde hoş olmayan (ya da olmayan şekilde hoş olan) geri dönüşler yaşadım.

Nefesimi tuttum, çantamı ve bilgisayarımı aldım ve kiralık arabamdan çıktım.

Bunu yaptığımda, sanki altıncı hissi varmış gibi, Bayan Zambino'nun yüksek topuklu çizmelerini giymiş, saçlarını toplamış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve üzerinde oldukça güzel bir kazakla ayakta durduğunu gördüm.

Us dergisinin geçen haftaki sayısında bir ünlünün giydiğini gördüm.

O daha iyi giyiyordu.

Yüzünde sert bir ifadeyle bana bakıyordu.

İşte . Benny'nin ailesi İsviçre'deydi, ama Mrs. Zambino bana kızgındı.

Bunu görmezden geldim, çantalarımı karıştırdım, heyecanla el salladım ve "Merhaba Bayan Zambino!" diye seslendim.

Vücudu sinirli bir şekilde sarsıldı, sonra döndü ve tepinerek evine girdi.

Bayan Zambino ile yapmam gereken işler olduğunu aklıma not ettim ve Benny'nin yerine doğru döndüm.

Kapı açıldığında merdiven sahanlığının tepesindeydim.

O zaman Benny'nin kolunu gördüğümde merdivenlerin tepesinde değildim. dışarı fırladı, beni belimden ve içeri çekti.

Kapı, Ben'in fuayesinin duvarına çarpmamdan bir saniye kadar önce kapandı ve Benny tarafından oraya sabitlendi.

"Kanepe mi yatak mı?" diye sordu, gözleri benimkilerden bir santim uzaktaydı ve bacaklarımın arasında bir zonklama başladı.

"Ne-ne?" "Ne?" diye sordum, takip ediyordum ama olanları uygun bir yanıt verecek kadar hızlı algılayamıyordum.

"Yatak," diye gürledi, gözleri ağzıma kaydı. "Hareket etmek için yer var. Odaklandığım zaman kanepeyi kırarız."

Odaklandığı zaman mı?

Bu ne anlama

geliyordu?

Sormak için hiç şansım yoktu. Cüzdanım ve bilgisayar çantam yerdeydi, elim Benny'nin elindeydi ve beni merdivenlere doğru sürüklüyordu.

Merdivenlere vardığımızda hala konuşma şansım yoktu, çünkü ayaklarımın beni nereye götürdüğüne konsantre olmam gerekiyordu, böylece bir merdivene yüzüstü çarpmayacaktım.

Ondan sonra koridorda takılıp düşmemeye konsantre olmak zorunda kaldım.

Sonra Ben beni yüzüm ona dönük, sırtım yatağın ayak ucuna gelecek şekilde döndürdüğünde ve ceketli trençkotumu kollarımdan çekip bir kenara fırlattığında dik durmaya konsantre olmak zorunda kaldım.

Ancak o zaman ellerimi kalçalarıma vurarak gözlerinin içine baktım ve "Merhaba Benny Bianchi" diye tersledim.

Cevabı elini göğsüme koyup beni itmek oldu. Küçük bir çılgılık attım ve sırt üstü yatağa düştüm.

Benny bana vurdu.

Sonra ağzı benimkine çarptı.

Ve sonra beni öpüyordu.

Sonunda beynime bunun ateşli bir şey olduğu süzüldü. Beni öpüyordu ve tadı hoşuma gitmişti. Kollarımı ona doladım ve ben de onu öptüm.

O gün düşünecek zamanım olsaydı (ki olmadı), ilk seferin kontrolsüz duygularla, ihtiyaçla ilgili olduğunu düşünürdüm, ve yedi yıldan fazladır sevişmediğim gerçeği. Benny Bianchi tarafından beceriliyordum, tüm bunlar neden bu kadar hızlı gittiğini, bu kadar parlak yandığını ve bu kadar iyi hissettirdiğini açıklıyordu.

Ama neyse ki bunu düşünecek zamanım olmadı. Çünkü , ne zaman yavaşlayacağı konusunda endişelenmeye başladım ve Vinnie'de olduğu gibi kafamın içine batması için bolca zamanım olurdu.

Doğru bir şey yapıp yapmadığımı merak ediyordum. Acaba sevdi mi? Yaptığım bir şey, onu heyecanlandırıyor muydum, yoksa sadece sert, hazır ve içime girip işleri bitirebilmek için hareketleri mi yapıyordu.

Bunu düşünecek zamanım olsaydı, kafamın içine yerleşirdi, böylece her şey doğru yapıp yapmadığımla ilgili olurdu. pratik yapmamı ya da bu beceriye hiç sahip olmamamı ve Benny'nin yaptığı şeyi beğenip beğenmediğini sordu.

O gün bunu düşünecek vaktim yoktu ve *gerçekten* de o anda bunu düşünecek vaktim yoktu.

Bunun nedeni Benny'nin aksiyon adamı olmasıydı. Fırsatları nadiren kaçırdığını düşünürsek, bunu bilmeliydim.

onun yatağında dikişsiz yatarken, o bunu kaçırmıyordu.

Eller, ağızlar ve seslerle ilgiliydi. Dokunmak ve tatmak. Tıraş losyonunun kokusu. Elbisemin arkasındaki fermuarı indirirken çıkardığı i gıcıklayıcı ses. Elleri tenimde geziniyor

yanlarımdaki tene karşı. Boynunun tadı. Bacağıma, karnıma, kalçama değen sertliğini hissetmek. Elbisemi başımın üzerinden çekerken astarının ipeksi okşayışı. Dilini

Styenimin üstündeki meme ucu. Saçlarını ellerimde hissetmek.

Klotumu bacaklarımdan aşağı yırtmasının heyecanı.

Ve sonra oldu.

Bacaklarımı ayırdı, aralarına girdi ve ağzını bana dayadı.

Duyusal keşifle zaten ateşlenmişken, onun bana karşı hissi beni yaktı.

Topuklarımı yatağa vurarak kendimi onunkilere daha da gömdüm.

Ağzını açtı ama bacaklarımı omuzlarına atmadan önce bunu bir nanosaniye için yaptı.

O zaman topuklarımı sırtına gömdüm. Bana karşı hırladı ve hala çivili topuklu ayakkabı giydiğimi fark etmemiştim. Ayrıca bunun bir acı hırıltısı değil, tamamen başka bir şey olduğu da aklıma gelmedi.

Bana ziyafet çekti, sonra ağzını klitorisimin etrafına kapattı, sertçe emdi ve iki parmağını içeri soktu.

"*Tanrım*," diye haykırdım, tüm vcudumla bir kavis çizerek kalçalarımı Ben'in ağzına doğru daha derine ittim.

Heyecanın tesindeydim, ama Benny'nin bana verdiği şeyle içime çarpan doruk noktası bir sürprizdi.

Daha çok bir sürpriz, Ben itti. Emdi, parmakladı.

Topuklarımı sırtına sapladım, daha fazlası için zorladım, inledim ve sızlandım.

Parmaklarını çekti, dilini içimde gezdirdi.

Islaklık ve ona karşı ürperdim ama benden uzaklaştığını hissettim.

Gözlerimi açtım, bacaklarımı kapattım, başımı kaldırdım, onu yatağın ayak ucunda dururken buldum ve "Hayır" diye fısıldadım.

"Seni bırakmıyorum bebeğim," diye fısıldadı Ben, tişörtünü yırtıp kot pantolonuna uzanmadan önce.

Bunu görünce hareket ettim.

Ben yatakta dizlerimin üzerine çöktüğümde üzerimde dantelli kalçalarım, sivri topuklu ayakkabılarım ve sutyenimden başka bir şey yoktu.

Çıplak. Karanlık, ateşli gözleri üzerimde gezindi, dudakları "Tanrım" diye gürledi ve bana doğru geri çekildi.

Kolları bana dolandı, benimkiler de ona dolandı ve öne doğru düşerek beni geri aldı.

O komodine uzanırken ben de bacaklarımı ona doladım.

Kalçalarını uzaklaştırıp beni öperken ve lütfen, Tanrım, aynı anda prezervatifi yuvarlarken bile bana ağzını verdi.

Birden, sikinin ucunun ıslaklığımın arasından kaydığını hissettim ve aynı anda içerideydi.

Ve yine, Benny vardı.

"Evet," diye ağzından nefes aldım.

"Sikeyim evet," diye inledi Ben benimkine karşı ve içime girerken ağzımı tekrar derin, ıslak bir öpücükle aldı.

Bir süre sürdü. Bir süre için harika hissettirdi. Ben dönüşümlü olarak O süre boyunca beni öptü ya da boynumla oynamak için ağzını oynattı. Ve eğer Benny'nin bana hissettirdiklerinden başka bir şey düşünebilseydim, hangisini daha çok sevdiğimi söyleyemezdim (yine de, muhtemelen öpüşme).

Ama hazır olduğumu biliyordum ve eli girip başparmağını klitorisime götürdüğünde ve beni ikna ettiğinde beni orada onunla birlikte istiyordu.

tam da olmamı istediği yerde. Çok

fazla ikna etmeye gerek kalmadı.

Uzuvlarım onun etrafında kasıldı ve beni uçurumun kenarına götürürken çığlığım boğazından aşağı indi.

Birkaç dakika sonra Ben de bana katılınca kendimi sıkıca tuttum ve yolculuğun tadını çıkardım.

Derinlerde kaldı ve elleri yavaş ve nazik bir şekilde üzerimde dolaşırken, altımda, bana ulaşabileceği her yerde iterken, düzensiz nefeslerinin boynumda pürüzsüzleştğini hissettim.

Sonunda dudakları boynumdan geçip ağızıma değdi, benimle göz göze geldi ve nihayet şenliği hayatım boyunca hatırlayacağım tatlı, şefkatli bir şekilde sonlandırarak burnumun ucunu kendi burnuyla sıyırdı ve gözlerinin gülümsemeye başladığını gördüm.

"Merhaba, Frankie."

"Merhaba Benny" dediğimde gözlerimin içinin güldüğünü görme sırası ondaydı.

"Her gün kalça dekoltesi mi giyiyorsun?" diye sordu ve bu tuhaf soru karşısında kaşlarım birbirine çarptı.

"Evet."

"Dantel

üstler?"

"Çoğunlukla.

"

Başımın üstündeki yastığa baktı ve "Sik beni" diye mırıldandı. Bu benim kafamı karıştırdı.

"Bu kötü bir şey mi?" Ben sordum.

Bana baktı. "Kaç tane doktorunuz ve temsilciniz var?"

"Um..." Cevap olarak mırıldandım, tek yapmam gereken de buydu. Beni yakaladı.

"Doğru," diye mırıldandı.

"Onları göremezler, Benny," diye belirttim.

"Görebilirler, Frankie."

İşte o zaman gözlerim kısıldı. "Yapamazlar." "Tamam, belki yapamazlar ama onları hissedebilirler." Ciddi misin?

"Hayır, yapamazlar!" Tersledim.

"Bacaklarınız, kığınız, elbiseli haliniz, kesinlikle yapabilirler. Ve eğer yapamazlarsa, o zaman uyluk giymiş olmanızı umarlar ve bana güvenin, bir erkek yapmasa bile, iyi görselleştirme için ilham kaynağı olursunuz.

normalde bu beceriye sahiptir."

Her ne kadar bu bir iltifat olsa da benimle ilgili herhangi bir şeyi görselleştirmeye çalıştım, oraya gidemedim. Ben de gitmedim.

"Tamam, yapabilirler. O zaman...yani?" Devam etmek için pes ettim. Bu sefer kaşları . "Yani?"

"Evet. Ne olmuş yani?"

"Bebeğim, burada olduğunu anlıyorsun, değil mi?"

Birden nefes alamaz hale geldim, bu yüzden "Evet" dediğimde sesim soluk soluğa ve biraz da emin olamadan çıkıyordu.

"Bu sen ve ben, ve bu *sadece* benim için sen ve sadece senin için ben anlamına geliyor. Bu benimsin ve sadece *beni* beceriyorsun demek. Bunun anlamı,

Tam kan İtalyan olduğum için, seni sütyen, külot, kalçalara kadar sıyrıklarla düşünen erkeklerle buluşmandan pek hoşlanmıyorum. topuklar."

Tüm belirsizlik beni terk etti ve yine gözlerim kısıldı. "İşimi bırakamam çünkü erkekler penisleriyle düşünüyor."

"giyebilirsin," diye karşılık verdi. "Topukluları da çıkar ve düz ayakkabı al." Sözlerini bitirmeden önce durakladı, "Çirkin olanlardan."

"Çirkin ayakkabı giymeyeceğim!" Yüksek sesle söyledim. "Tamam, o zaman çirkin olmayan bir al."

"Düz ayakkabı giymeyeceğim. Ya da pantolon," diye ilan ettim.

"Becer beni" diye tekrarlamadan önce bir an bana baktı.

"Beni besleyebilmen için bu konuyu konuşmayı kesebilir miyiz?" Sordum, sonra ekledim, "Açım."

Yüz ifadesi, "Ne istiyorsun?" diye sormadan önce, kızgınlık eklenmiş , sıcak bir şefkat eklenmiş seks-memnuniyetine dönüştü.

Benny'nin turtalarından birini istiyordum. İstemediğim şey, onun bir tane yapmak için restorana gitmek zorunda kalmasıydı.

Yine de bir seçim yapmak için daha fazla bilgiye ihtiyacım vardı. "Seçeneklerim neler?"

"Barbekü tavuklu sandviç ya da herhangi bir şey." "Anladığım kadarıyla annenin erzağı bitmiş."

"Evet, bebeğim. Beş ay sonra bu olacaktı."

Nazik yüzü . Ama sözleri hâlâ canımı yakıyordu.

"Ben bir aptalım," diye fısıldadım.

Ben bir iç çekti, çekildi ve sırt üstü yuvarlandı, beni de kendisiyle birlikte hareket ettirdi. Beni üstüne aldığı anda, ellerini kaldırdı ve saçlarımı topladı, başımın iki yanında yüzümden uzakta tuttu ve gözlerimin içine baktı.

"Berbat, ama görünüşe göre, seni tekrar becermek tüm bokumuzu çözmedi." "Görünüşe göre değil," diye mırıldandım, gözlerim kulağına kaydı.

"Bebeğim."

Gözlerim geriye kaydı.

"Kolay şeylerle başlayalım. Barbekü mü istersin yoksa bir şeyler mi sipariş edersin?"

Kolay şeylerle başlamak iyi bir fikirdi. Yine de sormak zorundaydım. "Ne tür bir barbekü?"

"Jack Daniel's hazır."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim.

"Aman Tanrım, bu şey bomba gibi," diye nefes aldım. Sırıttı ve mırıldandı, "Barbekü o zaman."

"Evet," diye kabul ettim.

"Tamam, o zaman bırak beni bebeğim. Bu prezervatiften kurtulmalı ve kızımı beslemeliyim."

Ben yuvarlandım ve Ben de benimle birlikte yuvarlandı.

Daha sonra banyoya doğru yürürken daha önce hiç engelle karşılaşmadığım kıcını izledim.

O gösterinin tadını çıkardıktan ve ortadan kaybolduğunda o gösterinin anısının tadını çıkarmak için kendime bir an izin verdikten sonra, bavulumu duvarda gördüm ve hareket ettim.

Yerde külotumu buldum, kaptım ve üzerimden çıkardım. ayakkabılarımı çıkardım, iç çamaşırlarımı yukarı çektim ve yüksek topuklu ayakkabılarımı attım. Bavulum yerde açıktı ve Benny'nin çıplak ayaklarını gördüğümde diz çökmüş, sınırlı iş seyahati seçeneklerimi karıştırıyordum

ve solmuş kotunun paçalarını çantamın yanında yere bıraktı.

Yukarıya (ve yukarıya ve *yukarıya*) baktığımda kot giymiş kalçalarla karşılaştım, paketini açtığım ve içindeki ikramı yakından bildiğim bir paket

heyecan vericiydi, çıplak karın kasları, göğsü ve omuzları -çizgileri, çıkıntıları ve düzlükleri pürüzsüz zeytin derisiyle kaplıydı- ve nihayet yakışıklı yüzü beni işaret etti.

"Giyecek bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"Ben'in ev eşyalarını yanıma almadım," diye cevap verdim ve dudakları büküldü.

"Doğru. Bir dahaki sefere bunu düzelt," diye emretti ve şifonyerine doğru ilerledi. Bir çekmece açtı, soluk kırmızı bir tişört çıkardı, döndü ve

bana fırlattı.

Elimi tutup bizi kapıdan dışarı çekmeden önce onu üzerime çektim ve ancak kıcımlın üzerine düşmüştü.

Mutfağa gittik ve Ben eti çıkardı. Ben tabakları alıp koyarken o da eti kızarttı. Ben kendine bir bira açtı ve bir şişe şarap aldı. Şarabım için bir bardak aldım (bir, Bu arada, pizzacıdan çaldığından oldukça emindim). Döktü, sonra ete geçti ve ekmeklerin arasına paylaştırdı, bir dilim İsviçre peyniri koydum ve peynir eriyene kadar tekrar fırında pişirdim.

Harika kokuyordu ve daha iyi görünüyordu.

Hepsinden iyisi, bütün bunlar yaklaşık beş dakika sürdü. "Yaşam odası," dedi bir komut olarak ve devam etti.

"Tabağımı al. Geri gel ve içecekleri al. Diğer şeyleri ben alırım."

Kanepesinin köşesinde otururken, elimde tabak, önümdeki sehpa şarap, "diğer bokun" Ben'in bir kavanoz dereotu turşusu dilimleri ve yedi paket cips getirmesinden oluştuğunu görürdüm.

Yedi.

Benny Bianchi hakkında yeni bir şey öğrendim. Görünüşe göre atıştırmalık yiyecekleri çok severdi.

Cipslere baktım ve Doritos Cool Ranch, Doritos Nacho Cheese, Jays Mesquite BBQ, Jays Sour Cream and Onion, Cheetos Puffs, Fritos Honey BBQ ve bir tüp Pringles Cheddar Cheese.

Temaya sadık kalmak istediğimi hissederek dizlerimin üzerinde dikkatlice öne doğru yuvarlandım, elimdeki tabağı dengeledim ve Jays'e uzandım

Mesquite.

Arkama yaslandığımda Benny, "Yetişin," dedi.

Tabağımı kucağıma koydum, açık cips poşetinin üstünü açtım ve ona baktım. "Pardon, tatlım?"

Kendini tekrar etmedi.

"Köpek mi aldın?" diye sordu.

Kalbim sıkıştı çünkü sorusuyla bana bunu söyledi, Sesli mesajlarıma cevap vermese de onları dinlemişti.

Bu hoşuma gitti.

"Hayır," diye cevap verdim. "Dairemle ilgili bir sorunum vardı. Şey..." Tereddüt ettim, "aslında yaklaşık yedi bin . Sonra bir Duş üç gün sonra bile akmadığında ve çöp öğütücü atmadığında benim yaptığımı umursamıyor gibi görünmeleriyle ilgili sorun - korundu, ama çok iyi değil. Bu devam ettikten sonra Bir süre sonra onlara siktir olup gitmelerini söyledim. Temsilcilerimizden biri eyalet dışında bir işe geçti ve kira kontratında sıkışıp kaldı. Ben de onun kirasını devraldım." Elimdeki çip ağzımın yarısına kadar gelmişken ona sııttım. "Al

Bu. Yeni evim Brownsburg'da." Çipi ağzıma attım ve çiğnedim.

"Bir bok yok mu?" diye sordu, kaşları kalkık, gözleri gülümsüyordu.

Başımı salladım. "Yok artık. İki hafta önce taşındım. Vi ve Cal haftaya beni akşam yemeğine davet edecekler."

Benny elinde sandviçle, "O zaman beklediğini biliyorsun," dedi ve söylediğini söyledikten sonra ısırıldı ve etin yarısı Tabak.

Çatallara ihtiyacımız vardı.

Ve belki bıçaklar.

Kesinlikle peçete.

Bu haber karşısında mutlu bir gülümseme gönderdim ve şöyle cevap verdim koltuktan kalktı. "Evet. Bana söyledi." Tabağımı sehpanın üzerine koydum ve "Çatal ve peçete alacağım" dedim.

"Peçete yok, bebeğim. Kağıt havlu."

Evet. Doğru. O bir erkekti. Tabii ki peçete almazdı.

Geri döndüm, çatalını, bıçağını ve bir porsiyon kağıt havluyu uzattım ve elimde tabağım, hazırda cipslerimle tam yerime oturmuştum ki, "Eski ev sahibin kira kontratını atladığın için sana bok mu attı?" diye sordu.

İşte o zaman başlamamam gerektiğini anladım. Tabağımı kucağıma koydum ve sandviçimi oymaya başladım. "Frankie?"

Bir ısırık aldım ve ağzıma attım. Çok güzeldi.

"Francesca."

Tam adımı ve şeklini duyunca ona baktım.

Yüzümdeki ifadeden artık bildiği bir gerçeği dile getirerek, "Sana bok verdiler," dedi. Sonra ifadesi korkutucu bir hal aldı. "Hala sana bok mu veriyorlar?"

Çiğnedim, yutkundum ve "Ah... hayır" diye mırıldandım. "Zararın neresinden dönersen kârdır," diye tahmin etti.

Tekrar tabağıma baktım.

Kaçınma taktiğimden hoşlanmamıştı ve bunu "Frankie" diye gıcırdayınca anladım.

Ona baktım ve hızlıca "Sal'i aradım" dedim.

Yüzü kaşlarını çatı ve "Bana yapmadığını söyle" dedi.

"Onlara *yaslanmak* için falan değil. Onlardan birinin avukatlar onların içine Tanrı korkusu salabilir. Bu... işe yaradı." "İçlerine Tanrı korkusu salmak onlara baskı yapmaktır, Frankie,"

Benny beni bilgilendirdi.

Yorum yapmadım.

Ben, "Aklını mı kaçırdın?" diye sorarken kaşları çatıktı. Bu yüklü bir soruydu.

Hemen cevap vermediğimde "Bebeğim," diye seslendi.

"Kredimle oynuyorlardı, Benny," dedim kendimi savunmak için. "Yani onları tehdit etmek için bir mafya avukatı mı tuttun?"

Sözsüz "evet" anlamında başımı yana eğdim. Ben alçak sesle, "İşaretleyiciler için Sal'e giremezsin," dedi. "Sal bunun bedava olduğunu söyledi."

"Bu adam her şeyi takip ediyor ve sen de bunu biliyorsun. Ona işaretler için girmiyorsun. Onun içine giremezsin *hiçbir şey*. Ve eğer seçme şansım olsaydı, onunla tek bir lanet şey bile yapmazdın."

"O aileden, Benny," diye sessizce hatırlattım ona, çünkü Ben'in durumunda o aslında kan bağıydı.

"O bir sosyopat Frankie," diye karşılık verdi. Bu muhtemelen tartışılmazdı.

Yine de çekici .

Bu fikrimi Benny'ye söylememeye karar verdim.

Yemeğime geri döndüm ve "Belki de Sal hakkında konuşmamalıyız" diye öneride bulundum.

Ben bana, "Sal hakkında konuşacağız," dedi ve ben de elimde çip, ona döndüm. "Sadece şimdi değil. O öncelikli değil."

Birdenbire Sal hakkında konuşmak istedim.

"Korkmuş gibi bakma," dedi Benny, artık nazikti ve ses tonunun yüzüne yansıdığını görmek için ona odaklandım. "Yemek yiyeceğiz. kapatacağız. Bunun tadını çıkaracağız. Ağır konulara sonra gireriz."

"Oyumu önümüzdeki Şubat ayına veriyorum," diye mırıldandım cips poşetine.

Benny bana, "O zaman hâlâ benimlesin, bebeğim, sana bunu verebilirim," dedi. Umutla ona dönüp baktım.

"Ama, sadece söylüyorum," diye devam etti, "bu sağlıklı olmayabilir." Ve umutlarım suya düştü.

"Şimdi sadece ye tatlım," diye ısrar etti. "Ve bana yeni işini sevip sevmediğini söyle. Bana yeni evinden bahset. Ben de sana Chicago'nun Manny, Sela'ya Mary Teyze'nin yadigârı yüzüğünü değil de Tiffany'den istediği pırlantayı verdiğinde Ma'nın yaşadığı depremden kurtuldu ki ben bile mücevherden zerre anlamayan biri olarak bunun çok çirkin olduğunu biliyorum."

Benny'ye kıkırdadım.

Sonra cipsimi ağzıma attım.

Ondan sonra ona işimden, yeni evimden bahsettim ve ailesinden bahsetmesini dinledim.

* * * *

"İş için seyahat ediyorum," diye beyan ettim.

Akşam yemeğinden ve en yorucu kısmı tüm cipsleri mutfağa geri taşımak olan minimal temizlikten sonraydı. Ben ve ben tekrar kanepedeydik ama çok farklı bir şekilde düzenlenmiştik.

Yani, ben sırtüstü, Ben de benim üstümde.

Beni bu pozisyona getirdiğinde, eğer yapabilirsem içinde yaşamaya, nefes almaya, uyumaya ve yemeye karar vermiştim.

"Anlıyorum, Brownsburg'da yaşıyorsun ve buradasın," dedi Ben sırtarak, elleri beni sırtıma aldığından beri olduğu gibi dolaşıyordu.

"Demek istediğim, genellikle en az iki haftada bir şehir dışına çıkıyorum. Sık uçuş milleri biriktiriyorum."

Bu, sırtışıma bir gülümsemeye dönüştürdü.

Beni yakaladı.

Dudakları boynuma değebilsin diye başını eğdiğinde gülümsemesini kaybettim ve "Kulağa umut verici geliyor" diye mırıldandı.

"Evet," dedim sessizce, ellerimin tişörtünün üzerinden sırtına yaslanmasından hoşlanmadığıma karar vererek.

Önce aşağı, sonra yukarı daldırdım ve deri buldum. Daha iyi.

"Yarın ne var?" diye sordu boynuma.

"İki toplantı," dedim kulağına. "Sonra geri uçmam gerekiyordu. Ama sekreterim bana Pazar günü için bir bileti ayarladı bile." "Mükemmel," diye mırıldandı.

Dolaşan eli kığımın üzerinde gezindiğinde konuşmayı bıraktım.

Ama tenime doğru "Seni korkutan ne?" diye fısıldadığında aklım dondu.

Ne sorduğunu biliyordum ve o anda korkuyordum çünkü verecek bir cevabım yoktu.

Başını kaldırdı ve bana baktı. "O gün banyoda seni korkutan neydi bebeğim?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadım.

Eli kığımın yan tarafıma hareket edip boynuma dolanırken başı yana eğildi ve başparmağı çenemi okşamaya başladı.

yatıştırıcı dokunuşunu yaptıktan sonra, "Bir ipucu yok mu?" diye sordu. "Theresa geldi," dedim sessizce.

Ağzı sertleşti.

Kollarımı ona sımsıkı doladım. "Onu suçlama."

"Evime bu şekilde girmesine imkan yok, içinde bir kadın olduğunu ya da olmadığını biliyor. göre, içinde bir kadın olduğunu biliyordu."

"Bu onun hatası değil," diye ettim.

"Tamam, belki de değil," diye hafifçe pes etti. "Ama mesele bu değil. Ben otuz beş yaşında bir adamım ve annem yatağымda benim için yanıp tutuşan bir kadın varken ve yatak odasının kapısı açıkken kendini içeri alıyor, tırmandığı merdivenlerden bağıırıyor? Bu çok . kendini kısmen

bıraktı." Öyle

sayılır.

Theresa için de pek nazik bir davranış değildi.

"Bunu bir daha yapmayacak," diye açıkladı
Ben. "Eminim yapmaz," diye mırıldandım.

"Gösterisi seni nasıl etkiledi?" diye sordu.

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Belki de sadece... sadece..." Aradım ve bir şey buldum. Sorun şuydu ki, bunun o şey olup olmadığından emin değildim. "Sadece bir sonraki adımı, büyük bir adımı atıyorduk. Theresa gösterdi, bana kaybettiklerimi hatırlattı ve geri döndüm ve çıldırdım. Frankie tarzı , olayı büyüttüm ve insanlara zarar veren aptalca şeyler yaptım."

Odağı garip bir şekilde keskinleşti ve sesi garip bir şekilde temkinli hale "En son ne zaman Frankie tarzı böyle çıldırdın?" diye sorduğunda.

"Bunu her yapıyorum," dedim ona. "Bunu biliyorsun."

"Hayır, bebeğim. En son ne zaman Frankie tarzı çıldırdın, bunu yaptın ve insanlara zarar verdin?"

Ağzımı kapattım ve düşündüm. "Ne zaman Frankie?" diye zorladı.

Ağzımı açtım. "Ben... Sanırım bilmiyorum." "Hiç zaman oldu mu?" diye sordu.

miydi?

Ben de bunu düşündüm.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim.

"Neden öyle dedin o zaman?"

Neden mi söyledim?

Aman Tanrım.

Gözlerinin içine baktım ve "Bilmiyorum" diye fısıldadım.

"Evet," fısıldadı.

"Sahip olduğum tek aile sensin Benny," dedim, hâlâ fısıldayarak. "Tek iyi olan. Tek gerçek olan. Sizi bir kez kaybettim. . Sadece panikledim. Ve bu panikti, tatlım. Korkmuyordum. Korkuyordum. çıldırmıştım ve çok *korkmuştum*."

"Gördüm," dedi bana. "Hatta hissettim bile."

"Tanrım," diye nefes aldım. "Çok özür dilerim."

"Ben de üzgünüm ama gördüğüm ya da hissettiğim için değil. Bununla başa çalışmadığın için üzgünüm, böylece seni atlatıp atlatamayacağımı görebilirim."

Buna bir şey demedim.

Benny söyledi.

"Bu yine ortaya çıktı Frankie, onu büyüyebileceği bir yere dikmen , ulaşabileceğin bir yere, böylece onunla başa çıkmanın yolunu bulabilirsin, en azından ben seni görebileyim."

"Ya bunu yapamazsam?" Tereddütle sordum.

"Bilmiyorum, *Cara*. Bu yüzden o kadar derine inmek için ne yapman gerekiyorsa yapmalısın."

Görselleştirmeye, meditasyon yapmaya, kristaller ve tılsımlar almaya karar verdim. ne yapmam gerekiyorsa yaptım, böylece bizi tekrar mahvetmedim. O paniği tekrar hissetmemekten bahsetmiyorum bile çünkü hiç eğlenceli değildi. Ve son olarak, Bennyye hissettirmemek için.

Dudaklarımın üzerinde gezinen başparmağı beni düşüncelerimden uzaklaştırdı ve tam nazikçe "Biliyor musun, sen annen değilsin" dediğinde tekrar ona odaklandım.

Gözlerimi kapattım.

"Bebeğim, sen Vinnie'yle birlikte olmadan önce bile sanki o ailenin bir parçası değilmişsin gibiydi," diye devam etti. "Bunu herkes söyledi."

Gözlerimi açtım.

Ben bana "Enzo Junior bir bok değil çünkü adam komik," dedi. "İçkisini tutabiliyor. Altıncı hissi var.

ince kuyruğu bulmak. Ve arkanızı kollaması için ona ihtiyacınız olduğunda her şeyi bırakırdı. Ama biliyorum ki bırakacağı şeylerden biri

kadın, kendi pisliğinin ortasında olsa bile, bunu kardeşini geri alabilmek için yapıyordu. O bir oyuncu. Yirmili yaşlarının sonunda ve hâlâ şişman bir kız gördüğünde aptalca şeyler söylüyor.

onu bir yapar. Ve o aile dediğiniz ekibin en iyisi." "Dino var," dedim ona.

"Dino bir anormallik.

Çünkü senin kanını paylaşıyor ve o iyi bir adam. Ama o iyi bir adam çünkü senin büyürken içinde bulunduğun karmaşadan kurtuldu. Bir mucize sayesinde sen sensin."

Gözlerinin içine bakarken söylediği sözler nefesimin kesilmesine neden oldu. "Böyle mi düşünüyorsun?"

"Aynen öyle," diye cevap verdi. "Söylentilere göre Nat, Davey'e geri dönmüş ve o zamandan beri Davey olmayan iki adamla daha takılıyormuş.

sadece henüz onları bilmiyor. Ayrıca onu son gördüğümüzden beri işini kaybetti ve başka bir iş buldu.
dans etmek."

Hay sikeyim. Bu hiç iyi değildi. Bu Nat, para, bir sürü erkek ve çok fazla kıyafet demek değildi.

Zavallı Davey.

"Kedi yeryüzünden silindi, bu da şu anlama gelebilir Hiçbir şey," diye etti Ben. "Annen, bilmiyorum ve umurumda da değil. Hastaneden çıktıktan sonra seninle birlikte olduğum süre boyunca ve daha önce bu kanepede sohbet ederken tek bir kelime bile etmedin. Baban hakkında konuşuyordum ve o 15 dakika uzakta yaşıyor. Beni becerdin ve bana kurabiye gönderdin. Toplantılara zamanında gidiyorsunuz ve bir çalışanın size saygı duymasını nasıl sağlayacağınızı düşünüyorsunuz. Bugünkü kıyafetin, bebeğim... seksi, hem de çok seksi... ama itiraf etmeliyim ki, bu aynı zamanda benimle yatma işiydi. Görünüşe göre, lüks bir yerde yaşıyorsun.

apartman binası. İşiniz için öyle seyahatler yapıyorsunuz ki sizi lüks otellerde ağırlıyorlar. Geleceğinde zamlar, terfiler, bir köpek alma olasılığı var - ama sadece benim istediğim türden - ve Tüm bunları yapmanın ve benimle bir hayata geri dönmenin bir yolu. Sen onlar gibi değilsin. Onlar gibi değilsin. Mahvolmuş bir şekilde büyüdün ama yine de zeki, güçlü, yetenekli, komik ve sevgi dolu bir şekilde büyüdün. Yani evet. Sikeyim.

Evet. Bu bir mucize."

çok fazlaydı, çok güzeldi, dayanamadım. İnanamadım bile.

Bu konuda kesinlikle yorum yapamam.

Ama "Ne tür bir köpek istiyorsun?" diye sorduğumda sesim boğuk çıkmıştı.

Bana bu oyunu verdi, ama bunu gözleriyle yumuşatarak yaptı, sesiyle birlikte, "Çocuk dostu" dediğinde bunu yapmam gerektiğini bildiğini gösterdi.

Çocuk dostu.

Tanrım, beni öldürüyordu.

"Pug mı?" diye sordum ve nazik bakışları kayboldu.

"Hayatta olmaz."

"Sevimli, tatlı, huysuz ve arkadaş canlısıdırlar."

"Hayatımda kısmen de olsa kalıcı bir yer edinecek herhangi bir köpek, bir kediden en az beş kat daha büyük olmalıdır ve bunu söylerken *büyük* bir kediden bahsediyorum."

"Tek kural bu mu?"

"Bu ve bir Labrador, bir golden retriever, bir Alman çoban köpeği, bir boxer veya bir bulldog olmalı."

Dudaklarım, "Aman Tanrım, Benny, Churchill adında bir bulldog'a ihtiyacımız var," derken kalbim göğsümde sevinçle çarpıyordu.

Nazik bir bakışla karşılık verdim ve bu bakış "biz" kelimesinin hemen ardından geldi, ancak bunun içinde debelenemezdim çünkü şöyle dedi: "Churchill adında bir buldog almayacağız. Bir buldog alacağız, adı da Gus."

Yüzümü buruşturdum. "Bu sıkıcı bir isim."

Bunu görmezden geldi. "Lab, Charlie. Golden, Honey. Shepherd, Attila. Boksör, Bruno."

Tanrım, her şeyi çözmüştü.

"Bunların hepsi sıkıcı isimler Benny," dedim, gerçi Attila biraz havalıydı.

"Sen köpeği seç, ben de ismi seçeyim," diye teklif etti.

Başımı salladım. "Hayır, sen köpeği seç, ben de ismi seçeyim." "Anlaştık," dedi hemen.

Kahretsin!

"Hayır, bekle, köpeği almak istiyorum!" Ben ağladım.

Dudakları yukarı kalktı ve başını salladı. "Bir anlaşma yapmıştık." "El sıkışmamıştık."

Yüzünde bir şeyler değişti ve bu değişiklik hoşuma gitti.

Sesi de değişmişti.

"Bu bizim mi? Bir anlaşma yaparız, sıkışırız?" diye sordu, yüzü bana yaklaşıırken.

"Evet," diye kesin bir dille ifade ettim.

Başını son anda çevirdi ve yüzü diğer tarafta kaybolurken boynumdaki eli sıkılaştı.

"Sonra el sıkışırız," dedi tenime karşı, sonra ağzını açtı ve dilinin kaymaya başladığını hissettim.

"Tamam," diye kabul ettim, aniden nefessiz kalmıştım. "Külotunu çıkar, bebeğim."

"Tamam," diye hırıldadım, tamamen nefessiz kalmıştım, ellerimi külotumun kenarlarına sokmak için kaydırdım, Ben'in odaklanma hakkında daha önce söylediği şeyin anlamını öğrenmek üzere düşünüyordum.

Kısa sürede haklı olduğumu anladım. Benny'nin odaklanmasını da sevdim. Kesinlikle.

* * * * *

"Ben."

"Evet."

"*Ben.*"

"Aynen öyle."

Aletini aşağı indirdim ve sert bir şekilde boşaldım. Ben ona binerken Ben oturuyordu, bu yüzden kollarım onun etrafında sıkıydı. omuzlar.

Ben'i buluyordum, oraya vardığımda güce ihtiyacı vardı. Beni ters çevirdi ve gücü bana verdi. Kalçaları benimkilere çarpıyor, yüzü boynumda, bir ön kolu yatakta, diğer eli kıçımda, Onu daha derine götürmek için beni yukarı kaldırdı.

İki elimi de kıçına doğru kaydırdım ve sıkıca kavradım, aynı anda hem tutuyor hem de ikna ediyordum.

Benim ikna etmeme ihtiyacı yoktu. Cumartesi gecesiydi. Gelmişti. restorandan eve döndüm, beni uyandırdı, enerjik hissettim ve bu Benny ve benim çok sıkı çalışmamızın sonucuydu.

Derinlere daldı ve boynuma karşı salıverildiğini homurdandı, kıçımdaki eli sıkıca kavradı, parmakları derine indi.

Bizi yuvarlamadan önce kendine aşağı inme şansı vermedi, hala bağlıydı, böylece ben onun üstünde dinleniyordum. Orada derin bir nefes aldı ve diğer kolunu sıkıca sararken elini kıçımda tuttu.

Yüzümü boynuna gömdüm ve iç çektim.

Cuma iyi geçmişti. Ben benimle olmak için işten bir gece daha izin aldı. Benny, beni yemeğe ve sinemaya götürdü. Randevu gecesi. Giuseppe'nin değil ama yine de .

O günCumartesi, uyuduk. Tembellik ettik. Fısıltıyla konuştuk. Seviştik. Sonra Ben restorana gitti ve ben de onun kanepesinde kamp kurdum, televizyon izledim, rahatladım, kendime gelmeye çalıştım.

Benny'nin bana sunduğu hayat vaadini kabul edebilirdim.

Sakin ol.

Dönüşümün resmi olarak ailemle paylaşılmayacağı konusunda anlaşmıştık (Bayan Zambino'nun ailesinin yanında olduğu kesindi). telefon, bu yüzden bunun gayri resmi olarak gerçekleştiğinden şüphe yoktu) ben hazır olana kadar.

Ben'in dönüşümü kesinleştirmek için bunu kabul ettiğine dair bir his vardı içimde. Ama sormadım. Temkinli davranmıyordu; her şeyi kabul etmişti. Ama Ben'in en azından Theresa'nın yakınlarındayken ayrılmamın onun başını ağrıtmadığından şüphelenmedim. Onun, Theresa'yı görmek istemediğini anlayabiliyordum.

Korkup aptalca bir şey yapmam, sıçıp batırmam ve kaçmam ihtimaline karşı tekrar mahkemeye çıktım.

"Çok fazla oluyor bebeğim, benden vazgeçmen için sana izin veriyorum."

Bunu boynuna karşı söyledim. Ağzımdan önce düşünmemiştim. Ama daha önce düşündüğüm şey ortaya çıktı.

O zaman, Ben'in beni tutuşu bir an için sıkılaştı ve sonra bizi tekrar yuvarladı. Bunu yaparken o da kaydı ama sonunda tamamen üstüme çıktı.

Karanlıktı. Eve geldiğinde ve benimle sevişmek için beni uyandırdığında, ışıkla uğraşmadı.

Yine de pencerelerden giren ay ışığı ve sokak lambasından yakışıklı yüzünün açılarını görebiliyordum. Sadece onları okuyamıyordum.

"Bu da çıktı?" diye sordu usulca.

"Bilmiyorum," diye fısıldayarak cevap verdim.

"Bu da nereden çıktı Frankie?" diye tekrarladı.

Kollarımı ona doladım ve karnımda korku kıvrımı hissederek sıkıca sarıldım.

"Bilmiyorum, tatlım."

"Bir yerden geldi," diye belirtti.

"Biliyorum."

"Onu çıkarmak için oraya nasıl gideceğiz?" "Bilmiyorum."

O sustu ve ben de sustum, ona sıkıca sarıldım, gölgeli yüzüne baktım.

Sonunda konuştu, derin, kolay, sessiz ve tatlı. Ama söylediği şey korkutucuydu.

"Tamam, *Cara*, sana bir sürü 'bilmiyorum' vereceğim. Ama sonra, senin için, benim için, bizim için, sana artık bunları veremeyeceğim bir yere geleceğim. Körü körüne kazamam. Bana küreği nereye koyacağımı göstermelisin. Ve bu senden gelmeli, Frankie."

"Biliyorum."

Ve biliyordum. Sadece o yeri nasıl bulacağımı bilmiyordum ve Ben'in benden bıktığı yere gitmek istemiyordum. Bilerek.

"Küreği nereye koymamı istiyorsan bul bebeğim," diye ısrar etti. "Ve ararken, yanında olduğumu bilerek yap.

Yani, konuşman gerekiyorsa, ben buradayım. Çıldırman gerekiyorsa, ben hala buradayım. Sonuç olarak, *ben buradayım*."

Sözlerinin hemen ardından korkunun buharlaştığını hissettim. Elimi sırtına ve saçlarına doğru kaydurdum ve sordum, "Bu kadar iyi olmayı nasıl öğrendin?

Harika mı?"

"Gözüm ödülde, tatlım."

Elimi yanağına götürdüm, yukarı kaldırdım ve ağzımı onunkine dayadım. Ben başını ve ağzımı aldı.

Öpücük derin, tatlı ve kolaydı.

İşi bittiğinde Ben boynumu öpmek için kaykıldı ve yataktan yuvarlandı. Banyoya gitti ve yanıma geri geldi.

Çıplaktı, bizi birbirimize doladı ve "Uyu" diye mırıldandı.

Daha sıkı sarıldım ve gözlerimi kapattım.

"İyi geceler,

Benny." "İyi

geceler, Frankie."

Derin bir uykuya daldım.

* * * * *

O'Hare'deki güvenlik kuyruğunun dışında Benny'nin kollarında dururken "Bu berbat bir şey," dedim.

"Evet," diye onayladı Ben.

"Keşke hâlâ uçmayanların güvenlikten geçmesine izin verselerdi de uçağın penceresinden dışarı bakıp içeride durup beni izlediğini görebilseydim.

Sen elini cama koyabilirsin, ben de elimi cama koyabilirim ve yarım saat sonra gerçekleşecek son bir an yaşayabiliriz ve bu arada bir kahve paylaşabiliriz."

Ben'in dudakları hafifçe yukarı kalktı ve "Romantik bir filmde değiliz," dedi.

"Gerçek olduğu için daha iyi," diye karşılık verdim.

Ben beni görmezden geldi ve devam etti, "Ve ben böyle bir şey yapmazdım." Kaşlarım havaya kalktı. "Benim için bile mi?"

"Bu bayat. Ben değilim."

"Bu bir an."

"Seninle son bir anım var, elim camın üzerinde olmayacak. Dilim ağzında ve elim kıkırda olacak."

Bacaklarımın arasında bir kasılma hissederken bile ters ters baktım.

Ben sırtı ve başını daha da yaklaştırarak, "Eminim şimdi ıslanmışsındır," diye mırıldandı.

Daha sert baktım çünkü haklıydı.

Ben daha büyük sırtı çünkü onun haklı olduğunu biliyordu, sonra Başını daha da yakına eğdi ve Benny tarzı bir final anı yaşadı - O'Hare'de elini kıkırma koydu ve her şeyi yaptı.

Ben . Hoşuma gitti. Bunu yüksek sesle itiraf etmezdim ama Benim fikrimden *çok* daha iyi.

Öpüşmeyi kesti ve "İçeri girdiğinde beni ara" diye emretti.

"Tamam."

"Man ile konuşacağım, arka arkaya geceler ayarlayacağım, böylece aşığıya bir yolculuk yapabilirim."

"Tamam."

"Programınızı kontrol ve sık uçuş millerinizi kullanacağınız bir zaman belirleyin."

Kollarımı omuzlarına dolayarak onu sıktım, ona gülümsedim ve bunu daha önce de yaşadığımız için gülmemeye çalıştım.

Sonra dedim ki, "*Tamam*, Benny."

Yüzü değişti. Bu değişiklikten nefret ettiğim kadar hoşuma da gitmişti çünkü beni ne kadar özleyeceğini söylüyordu.

Duygular.

"Yarığı iyileştirdiğin için çok Frankie."

"Ben de, Benny."

Gözleri daha da ısındı.

Sonra başını eğdi, ağzını benimkine değdirdi ve orada, "Git bebeğim," dedi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım, başımı salladım, onu bir kez daha sıktım ve gitmesine izin verdim.

Güvenlikten sekiz kez geçerken arkama baktım, el salladım, surat yaptım ve öpücükler gönderdim.

Ne zaman arkama baksam, Ben orada durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bana sırtıyordu.

Son kez arkama baktığımda güvenlikten geçmiş ve salona doğru ilerliyordum.

Ve Ben hala orada durmuş, bana sırtıyordu.

Bölüm On Dört

Ve Hızlı

O akşam üç bininci kez bir araba sesi duydum, pencereme gittim ve dışarı baktım.

Üç bin altın sayıydı. Dışarıdaki arabanın Benny'nin Explorer'ı olduğunu görünce bunu anladım.

Bu, dairemin kapısına koştuğum, kapıyı açıp dışarı fırladığım ve o sırada cipinden inmeyi başarmış olan Ben'e doğru koştuğum anlamına geliyordu.

Yavaşlamadım. Ona anında vurdum, kollarımı boynuna, bacaklarımı kalçalarına doladım. Çarpmanın etkisiyle bir ayağı geri gitti ama ben sadece belli belirsiz fark ettim. Çünkü başımı eğdim ve ıslak bir ona bir tane.

Bir kolunu doladı, diğerini kışımın altına koydu. Nefes alabilmek için sonunda başımı kaldırmak zorunda kaldım.

Ama bunu yaptığım da ona kocaman gülümsedim ve "Hey, bebeğim. Brownsburg'a hoş geldiniz."

O gülümsedi, beni sıktı ve "Sanırım beni gördüğüne sevindiğini söylemek yanlış olmaz" dedi.

"İki hafta çok uzun bir süre," diye karşılık verdim.

"Evet," dedi, hâlâ gülümseyerek. "Şimdi, seni içeri taşımam ve Eşyalarımı almak için kışımı buraya geri mi çekeceksin, yoksa tek bir yolculuk yapabilmem için gitmem izin mi vereceksin?"

"Sanırım bırakacağım," dedim

ona. Söyledim ama bırakmadım.

Ben bekledi.

Dayanmaya ve ona sırtıtmaya devam ettim.

Bu bir süre devam ettikten sonra Ben gülmeye başladı ama oyunumla işinin bittiğinin işareti olarak beni biraz kaldırdı.

O zaman saatlerdir yolda olduğu aklıma geldi, bu yüzden onu içeri götürmeli, ona bir bira getirmeli ve karnını doyurmalıydım. Tüm bunları yaptıktan sonra ondan başka bir şey alacaktım, sokakta değil.

Bacaklarımı gevşettim ve o da beni ayağa kaldırdı. Ama o Hemen elimi tuttu ve kamyonetinin arka kapısını açmak için pozisyonumu ayarlamak için kullandı. Çantasını aldı, kapıyı çarptı ve benimle birlikte açık daire kapıma doğru ilerledi.

Etrafa bakındı ve evime giden kıvrımlı yoldaydık ki bana baktı ve "Burası boktan bir yer bebeğim" dedi.

Öyleydi. Brownsburg'daki Brendal apartman kompleksi. Dik kira, ama çevre düzenlemesi muhteşemdi. Temiz tutuluyordu. güvenlik, kapılı, en üst düzey her şeye sahipti ve her birim için her kat planı farklıydı, ancak farklı şekilde harikaydı.

İki yatak odalı, zemin seviyesinde bir dairem vardı. Ön taraf gölgeli ve çoğunlukla gizli olacak şekilde tasarlanmış ve peyzajı yapılmıştı. Kapının girişi sarmaşıklarla örtülü ve üst kattaki dairenin altına sıkışmış bir oyuktu. İçeride, yemek/mutfak alanındaki pencerelerden havuza, yatak odalarından artık nadasa bırakılmış mısır tarlalarına bakan bir manzara vardı ve oturma odası

Kendi kişisel iki katmanlı çeşmemin etrafına yerleştirdiğim birkaç şezlong ve iki kişilik bir veranda masası için bolca alana sahip olan önemsiz bir avlu.

Bayıldım. Harikaydı. Şehirden uzakta, dolayısıyla sessiz, ama tüm olanaklara yakın, işe neredeyse dümdüz ve bakımlı. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi daireydi.

Benny'ye "Avluyu görene kadar bekle," dedim.

Beni ön kapıya doğru itmek için elimi kullanmadan önce bana baktı.

Kapıyı kapatıp çantasını bırakıp etrafa bakınırken kendimi kurtardım.

İki adım attım, döndüm ve ona "Turdan önce bira mı, yoksa biradan önce tur mu?" diye sordum.

Ben, kavisli bir oturma/yemek/mutfak alanından oluşan açık alana bakmayı bıraktı ve gözleri bana geldi.

Bakmadan anahtarlarını kapının yanındaki fayans kaplı küçük masaya fırlattı ve "Tur," dedi.

"Tamam."

"Yatak odasının," diye devam etti ve iç bacaklarımda bir titreme başladı.

Görünüşe göre araba yolculuğu Benny'yi . "Tamam," diye fısıldadım.

"*Derhal*," diye bitirdi Ben.

Gözlerinin içine baktım.

Sonra döndüm ve hızla yatak odama doğru yürüdüm.

Ben de beni takip etti.

* * * * *

Bir süre sonra, Benny'nin tişörtünü giyerek, elimde iki taze soğuk bira ile yatak odasına girdim ve Ben'i yatağımda gördüm, çarşaf beline kadar, sırtı başlığıma dayalı, göğsü çıplak, gözleri tembel ve bana bakıyordu.

Durmak, bir an durup bunu hatırlamak ya da daha iyisi fotoğraf makinemi alıp fotoğrafını çekmek istedim. Ancak bu ona katılmamı geciktirecekti.

Bunun yerine, sadece dizlerimi kullanarak yatağa tırmandım, ona sarılmak için hareket ettim ve pozisyonumu aldığım anda, dizlerini eğdi, Benny olan muhteşemliğin içinde beni yarı kozaladı.

Bir resimden çok daha iyi.

Ona birasını ve kendiminkini dudaklarıma götürüp emdim.

Başımı Ben, "Beni sarhoş mu edeceksin yoksa besleyecek misin?" diye sordu.

Başımı yana eğdim ve "Aç mısın?" diye sordum.

"Bütün işi bana yaptırdın, *cara*," dedi ve gözlerimin kısılmaya başladığını hissettim.

"Sadece on dakika önceydi, Ben, bu yüzden hiçbir işi yapmama *izin vermediğin* hafızamda taze."

"Bununla çok mücadele etmedin." Haklıydı.

Yine de ona ters ters baktım.

Bana sırtıttı, bir elini belime koydu ve beni kendisine yaklaştırırken aynı zamanda geriye ve omurgama doğru kaydırıldı.

Beni istediği yere getirdiğinde, "Yatağın gibi," diye mırıldandı.

"Bu çok kötü. Pislik gibi davranmaya devam edersen kanepede ."

Boş olduğunu bildiği bir tehdit karşısında gözleri mizahla parladı. Bu tehdidi görmezden geldi ve devam etti, "Senin yerin bok gibi."

"Biliyorum."

"Seni özledim, Frankie," diye fısıldadı ve onun bu sözleri üzerine öne doğru düştüm, alnım köprücük kemiğine geldi.

"Ben de seni özledim tatlım," dedim orada.

Kolunu sırtıma doladı ve "Şimdi beni besleyecek misin?" diye sordu.

Tekrar ayağa kalktım ve ona baktım. "Elbette öyleyim ama dikkatinizi *çekerim*, hazır barbekü almadım. Bu sabah işe gitmeden önce yemeği koydum ve bütün gün pişti."

"İyi haber, ama övünmeye devam edecek misin, yoksa gerçekten yeme şansım olacak mı?"

Bu sefer onu görmezden geldim ve "Mevsim dışı ama tatlı olarak çikolata dolgulu kartopu" diye paylaştım.

Vücudu benimkinin altında dondu, gözleri parladı ve bana baktı.

. Çok mu erken oldu? Bir hata mı? Bu hatırlatma onu bana kızdıracak mıydı?

Cevabımı bir saniyeden kısa bir sürede aldım, bu cevap, bira şişemin komodinin üzerinde onunkıyla buluştuğu, yatağımda sırtüstü yattığım, Ben'in olduğu ve beni öptüğü anlamına geliyordu.

İşi bittiğinde gözlerimin içine baktı ve "Önce ben tatlı alacağım" dedi. Gülümsedim.

* * * * "Bir

sonraki erkek olacak."

Ertesi akşam Vi ve Cal'in masasındaki yemekte bu ilan edildi ve Vi bir kızları olacağını ve ona Cal'in üzücü bir şekilde vefat eden annesi Angela'nın adını vereceklerini paylaştıktan sonra Cal tarafından ilan edildi.

"Daha sana bunu bile vermedim," diye tersledi Vi.

Dilimi tutmak için dudaklarımı birbirine bastırdım, Cal'a yedi aylık hamile nişanlısına sataşmanın bir yol olmadığını söylemek isteyen dilimi.

Cal onu tamamen görmezden geldi ve "Değil, ondan sonra gelecek olan olacak" dedi.

Vi'nin gözleri kocaman oldu.

Keira bu noktada akılsızca, "Ben bütün kardeşleri istiyorum," dedi. "Arkadaşım Heather'ın iki erkek kardeşi var ve odaları *kokuyor. Deli* gibi."

"Joe'sayınca tamamen az olmaması için bir oğlana ihtiyacı var," diye ekledi Kate. içinde.

"Beni yakaladı," dedi Keira kız kardeşine.

Kate, "Sen erkek değilsin," diye işaret .

"Yani?" Keira karşılık verdi ve kız kardeşinin tek kelime daha etmesine izin vermeden

"Bu kız olduğuna göre, Joe'nun sayınca az olmaması için annemin *üç tane daha* doğurması gerekecek demektir."

Cal ağzına deniz mahsullü risotto tıkıştırırmadan önce, "Bana uyar," diye mırıldandı.

"Joe!" Vi neredeyse bağıırıyordu.

Cal kadına baktı ve yutkunduktan sonra, "Evet, öyle," dedi.

"Violet, nam-ı diğer tek kadınlı bebek yapma fabrikası hakkındaki bu tartışmaya bir son verebilir miyiz lütfen?"

Cal ona bebek yapmanın iki kişi gerektirdiğini belirten bir bakış attı, neyse ki kızlar annelerinin söylediklerine kıkırdadıkları için bunu fark etmediler.

Ama tam o sırada yanımdan bir şeyin geldiğini hissettim. Oraya baktığımda Ben'in arkasına yaslanmış, kollarını sandalyesinin kollarına rahatça dayamış, gözleri kuzeninde, yüzünde sonsuza kadar yakalamak için bir kameram olmasını dilediğim başka bir ifade olduğunu gördüm.

Cal için mutluydu. Açıkça. Cal'in yaşadığı ve onu yarım bir hayat yaşamaya zorlayan kâbustan sonra bunun sona ermesinden mutluydu: masanın sonunda karşısında çocuğuna hamile, güzel, nazik bir kadın; Cal sekiz aydır orada oturmuyormuş gibi davranan ama o bunu sekiz aydır yapıyormuş gibi davranan iki muhteşem kız.

Sekiz yıl ve sevdiler; güzel bir ev; masada muhteşem bir yemek.

Mutluluk.

Tanrım.

Her yerde.

Bir elimi uzatıp Ben'in kalçasına doladım ve o da bana baktı.

Ona doğru eğildim ve o da eğildiğimi anladı. Bu, benimle yarı yolda buluştuğu ve ağzını ağzıma değdirdiği anlamına geliyordu.

Ayrılıp tabaklarımıza döndüğümüzde, PDA'ya tanık olduğu belli olan Keira, Cal'a "Aylar oldu. Ben

Jasper Layne'e karşı hamlemi şimdi mi yapayım?"

Cal gözlerini kız arkadaşına dikti ve "Hayır," dedi.

"Joe!" diye bağırdı.

"Hayır," diye tekrarladı.

"Son *üç aydır* sadece bir kız arkadaş var." Keira

Cal'a, Jasper Layne'e ne kadar ilgi duyduğunu ve bu nedenle de ne kadar dikkatle dinlediğini açıkça paylaşarak bilgi verdi.

"Öyle mi? Hâlâ onunla birlikte mi?" Cal

sordu. "Şey... hayır," diye mırıldandı

Keira.

"Peki onunla ne kadar süre birlikteydi?" Cal zorladı.

"Bir hafta kadar," diye ekledi Kate ve Keira gözlerini Kate'e , her küçük kız kardeşin kendisini ispiyonladığı için ablasına attığı bakışı attı.

"O zaman hayır," dedi Joe

kararlılıkla. Keira koltuğuna

yığıldı.

"Keira?" Seslendim ve gözleri bana geldi. "İyi şeyler bekleyenlerin başına gelir."

Ben bunu söyledikten sonra Ben kolunu sandalyemin arkasına doğru kaydırdı. Keira bunu izledi, gözleri Ben, ben ve Ben'in sandalyenin üzerindeki kolu arasında gidip geliyordu.

Sandalyemin arkasına. Yıkılmışlığı geçti ve gülümsedi. Sonra yemeye devam etti.

O sırada Cal'in Benny'ye, Ben'in ona daha önce baktığı gibi baktığını gördüm. O kadar da değil.

Açıktı, dışarıdaki gibi değildi ama gözlerindeki memnuniyeti okumak kolaydı.

Bu, Ben'de okuduğu şeyin Benny'nin mutlu olduğu anlamına geliyordu. Ve bunun sebebi de bendim.

Bunu gördüğümde, karnımdan başlayarak yayılan bir sıcaklık hissettim.

Vi'nin yaptığı ve Cal'ın bize "tattığımız en iyi şey" olduğunu söylediği olağanüstü risotto tabağıma baktım.

Yanıliyordu. Benny'nin turtaları daha iyiydi.

Yine de harikaydı.

Ben de yemeye devam ettim.

* * * * *

"Bu berbat bir şey," diye fısıldadım ertesi gün öğleden sonra. "Evet," fısıldadı Ben.

"Sıra bende," diye hatırlattım ona.

"Evet," diye onayladı Ben.

"Hemen ilgileneceğim."

"Güzel, bebeğim," diye yanıtladı Ben. "Şimdi öp beni."

Ayak parmaklarımın üzerinde yuvarlanıp onu öpmeden önce gözlerinin içine baktım.

Ben de beni öptü.

Sonra cipine binebilmesi için onu bırakmak zorunda kaldım. O bunu yaparken, çekerken, ben de dairemin önündeki kaldırıma geri döndüm.

Orada durdum ve o uzaklaşırken el salladım.

El sallamasam da kamyonunu göremeyene kadar orada durmaya devam ettim.

Ancak o zaman fısıltıyla "Bu berbat bir şey" diye tekrarladım ve boş daireme girdim.

* * * * *

Ertesi gün, hızlıca ofisime doğru yola çıktım ve oraya vardım, kapıyı arkamdan , masamın arkasına oturdum ve cep telefonumu .

Onu kolayca buldum. *Son Aramalar*'ımın her yerindeydi. *Git'e* bastım ve telefonu kulağıma götürdüm.

"*Cara*," diye yanıtladı Ben.

"Tahmin et ne oldu?" diye sordum. "Söyle bana," diye emretti.

"Önümüzdeki üç hafta boyunca bir sürü seyahatim olacak. Ama ondan sonra, patronumla konuştum ve yapamayacağını söyledi. Neden Brownsburg'daki evimden ara sıra çalışabildiğimi ama Chicago'daki evinizden çalışamadığımı anlıyorum."

"Bok yok mu?" Ben sordu. "Bok yok," diye cevapladım.

"Mükemmel, bebeğim," dedi, derin, rahat ve mutlu bir sesle.

Bilgisayarıma tıkladım, programımı getirdim, telefonla konuştum, "Görünüşe göre..." Durakladım, bir tarama yaptım. "Atlanta'dan döndükten sonra Cuma gecesi arabayla gelebilirim, bugünden itibaren üç haftadan az bir süre var. Ve kalabilirim..." Tıkladım, taradım ve ona "en azından bir sonraki Perşembe gününe kadar" dedim. Perşembe günü ofiste bir toplantım var.

Cuma, ama beni konferansla çağıramayacaklarını sorabilirim. Bu bize koca bir hafta kazandırır." Sözlerimi bitirdiğimde sesim daha da yükselmişti.

Heyecan.

"Atlanta'dan ne zaman dönüyorsun?" Ben sordu.

"Uçak 7:45'te iniyor."

"Geceleri mi?"

"Evet."

"Cumartesi günü arabayla gel," diye emretti

Ben. Sandalyeme geri oturdum ve gözlerimi kırpıttım. "Neden?"

"7:45'te iniyorsunuz, en az sekizi geçene kadar yolda olmuyorsunuz ve gece geç saatlere kadar yolda tek başına bir kadınsınız."

"Bunu yapabilirim."

"Eminim yapabilirsin, ama yapmıyorsun." "Benny."

"Frankie," dedi alçak sesle ve ondan hiç duymadığım bir tonda.

Bunu duyduktan sonra ofisimin duvarını oluşturan pencereden dışarı baktım ve Ben konuşmaya devam ederken dikkatle dinledim.

"Böyle bir şey yüzünden bana tavır yaparsan, bunun senin normal şirinliğin olduğunu düşünmeyeceğim. Bunu sinir bozucu bulacağım. Çünkü bu benim için bir şey ifade ediyor. Kendi başının çaresine bakabilirsin, ama dışarıda öyle pislikler var ki, sen ne kadar iyi olursan ol, onlar yaptıkları işte daha iyi olurlar. Tuvalete gitmek için durman gerekir. Lastiğin patlar. Her neyse. Savunmasızsın, hatta Her ne kadar sıkı olduğunu düşünsen de. Ucubeler geceleri ortaya çıkar Frankie ve hiçbir ucube bebeğime ulaşamaz. Seni görebildiğim en kısa sürede görmek istiyorum, ama ben öldükten sonra olmamasını tercih ederim.

Bana tek parça halinde ulaşacağın için saatlerce endişelendim. Sabah gel, tamam mı?"

O konuşmayı bıraktıktan sonra donup kaldım.

Gecedен geceye, hatta günden güne, on iki yaşımdan dışarı çıktığım zamana kadar, herhangi bir yerde herhangi biriyle birlikte olabilirdim.

hiçbir şey ve ailemin hiçbiri umursamadı. Kız kardeşlerimin umurunda değildi. Erkek kardeşimin umurunda değildi.

Bana gelince, ben büyük ablaydım, kardeşlerimin yüzüne bakardım ve onları takip ettim. Her zaman nerede olduklarını biliyordum ve bazen bana yalan söylemediklerini kontrol etmek için dışarı bile çıkıyordum (bana sık sık yalan , bu da onları bulduğumda arkadaşlarının önünde çılgına dönmem gerektiği anlamına geliyordu - böylece bana yalan söylemeyi bırakıyorlardı).

Ama kimse nerede olduğum konusunda endişelenmedi. Kimse oraya nasıl *gittiğimi* merak etmedi. Kimse *oraya sağ salim varmamı* dert etmedi.

Onu bunun için seviyordum ama Vinnie başımın çaresine bakabileceğimi biliyordu. Benim nasıl bir kadın olduğumu ve nasıl bir kadın olmayı hedeflediğimi biliyordu. O maço ve koruyucu olabilirdi ama çoğunlukla benim ben olmama izin verirdi. Muhtemelen delirmemi istemediği için bunu denemedi bile.

Benny delirmemi umursamadı.

Benny güvende olmamı ve ona sağlıklı bir şekilde ulaşmamı istiyordu. Benny nerede olduğumu, nereye gittiğimi ve oraya nasıl gittiğimi önemsiyordu.

Tam o anda, otuz dört yıllık hayatımda ilk kez bunu yaşarken, boğazım kaşındı ve gözlerim diken diken oldu ve işte ağlamaya başlamak için her şeyimi bir arada tutmak zorunda kaldım.

"Frankie," dedi Ben, ben bir şey söylemeyince usulca. "Sinirlenme bebeğim."

"Sus, Benny," diye fısıldadım, sesim kısıktı. "'Bilmiyorum'larımdan birini çözmeye çalışıyorum."

Sessizleşti.

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım.

Bana zaman tanıdıktan sonra Ben, "Bunu benimle paylaşacak mısın?" diye sordu.

Gözlerimi açtım. "Evet tatlım, ama isteyim ve işler biraz çılgınca. Yoğun bir programım var ve önümüzdeki üç gün boyunca her yerdeyim.

haftalar. Ve bu sizinle paylaşmak istediğim şeylerden biri.

sen . Ama şunu söyleyebilirim ki, hayatımda gideceğim yere güvenli bir şekilde umursayan ilk kişi olman çok güzel."

Tekrar sessizleşti ama bu sefer sessizlik yüklüydü.
Sıcaklıkla dolu. İyilikle dolu. Tüm bunlar, yüzlerce kilometre boyunca cep telefonu kulelerinden ping attıktan sonra içime çarpıyor.

Sessizliği devam edince, "Benny?" diye seslendim.

"Sus bebeğim, verdiğim için daha mı mutluyum yoksa hiç almadığın için daha mı kızgınım anlamaya çalışıyorum."

"Ben mutluyum," dedim ona.

"Güzel," diye cevap verdi
sessizce.

Ben konuşmaya devam ederken duygularımı kontrol altında tutmak için derin bir nefes aldım.

"şimdi senden ayrı geçen bir günün çok uzun geldiği zamanlardan biri ve ondan önce de senden ayrı geçen bir gün çok uzun geliyordu. Üç hafta öldürür" dedi bana.

"Bir telefon uzağındayım, tatlım."

"Evet, bu berbat bir şey çünkü o telefon görüşmesi seni markete götürüp akşam yemeği için ne istediğimi sormanla bitmeyecek."

"Akşam yemeği boyunca çalışıyorsun," diye .

"Kapa eneni Frankie" diye karşılık verirken sesinde bir gülümseme vardı. Ben de gülümseyerek, "İşe dönmem gerek, tatlım."

"Tamam. Sonra konuşuruz."

"Kesinlikle. Hoşça kal, Ben."

"Gle gle, bebeğim."

Bağlantıyı kestik ve kendime, aydınlanmam da dahil olmak üzere tüm iyiliğini hissetme zevkini verdim. Son kısmın iyiliği, beni bu kadar önemseyen birine hiç sahip olmadığımı anlamam değildi. Beni umursayan birine sahip bunu anlamamdı.

Travis Berger'in Araştırma ve Geliştirme Direktörü'nn ofisine girmesiyle dikkatimi çekmesiyle bu iyilik sona erdi.

Travis Operasyonlardan Sorumlu Başkan Yardımcısıydı. Ondan hoşlanmıştım. Azimli, agresif ve bir pitbull gibi yapılıydı. Ama aynı zamanda işteki ilk günümde beni yemeğe çıkarmış, beni tanımak için zaman ayırmış, ekibinde olduğum için mutlu olduklarını samimi bir şekilde söylemiş ve ne kadar cesur olduğumu düşündüğünü paylaşmıştı

tüm bu kaçırılma/vurulma olayı hakkında. Başka bir deyişle, genel olarak beni Wyler İlaç'ın kollarına atıyor.

Ama şimdi gibi görünüyordu.

Onu çok iyi tanıdığımı söyleyemem. O buralardaydı ama ben değildim ve o benim beş basamak üstümdeydi - ben Doğu Satış Müdürü olarak ABD Satış Müdür Yardımcısına, o da Satış Müdürüne, o da Satış ve Pazarlama Müdür Yardımcısına, o da Başkan Yardımcısına, o da Travis Berger'e rapor veriyordu.

Genç olduğunu biliyordum. Daha önce onun yaşında, onun pozisyonunda bir adam tanımamıştım. Şirketimiz devasa ve çok uluslu bir şirketti, çalışan sayısı binlerle ifade ediliyordu ve o kırklı yaşlarının sonlarındaydı.

Yolda olmadığım zamanlarda gece yağ yaktığımı biliyordum çünkü yapacak çok işim, çok şeyim ve kanıtlayacak çok şeyim vardı ve masasında oturmadığı zamanlarda asla eve gitmedim kendi (çok daha geniş) cam duvarının arkasında.

Her zaman cana yakın değildi. Anladığım kadarıyla bu onun doğasında yoktu. Ama o sessiz, dikkatli, numarayı kaçırmayan, duygularını kontrol eden ve size çuvalladığınızı söylemekten çekinmeyen, ama bunu yapan tiplerden birine benziyordu.

O yüzden sinirli görünmesi beni şaşırttı.

Elimde çalan telefonum beni bu düşüncelerden uzaklaştırdı ve ekranımdaki Chicago temsilcimin adı beni daha az ve daha çok sinirli bir hale soktu.

Ama büyük paralar kazandım; birlikte bokunu da almak zorundaydım.

Bu yüzden Benny Bianchi'ye aşık olma sürecine ne kadar aşık olduğumu düşünecek zamanım olmadı. Düşünmedim.

Şirketimizin Genel Müdür Yardımcısının etrafta sinirli bir şekilde dolaşmasının ne anlama gelebileceğini düşünün.

Telefonu ben açtım.

* * * * *

"Hey, bebeğim."

"İşler çığırından çıktı, öncelikle trafik, kiralık bir arabadan bahsetmiyorum bile Uçağa yetişmesi gereken bir kadınla aşırı derecede geveze olan temsilci ve şimdi de uçağımdaki görevli sanki beni yakalayıp telefonumu uçuş moduna almam için zorlayacakmış gibi bana bakıyor.

Yani berbat bir durum ama bu uçağa kendi isteğimle bindim ve 'merhaba' ve 'sonra' demem gerekiyor. İndiğimde seni ararım," dedim Benny'ye selamından sonra.

Geçtiğimiz üç hafta boyunca bu bizim haline gelmişti. Ben çalışmadığım zamanlarda o çalışıyordu. O çalıştığında ben . Bu, iş yerinde zamanım olduğunda kısa konuşmalar ve şansımız varsa hafta sonları telefon görüşmeleri anlamına geliyordu.

Ama Ben seyahat programımı biliyordu çünkü o.

Tabii ki ben de ona, eğer e-postası varsa Programımı o yazarken telefonda okumak yerine ona kolayca e-posta ile gönderebilirdim. E-posta yoluyla sesimi duyamayacağını, bu yüzden konuşmamı dinleyebilmek için elindeki krampı alacağını söyledi.

sonra ona bok vermeyi bıraktım.

Şimdi Benny kalkıştan önce uçağa bindiğimde telefon etmemi ve indiğimde tekrar aramamı bekliyordu. Eve ya da otele döndüğümde tekrar aramamı umursamıyordu ama programı yoktu.

O noktaya kadar ezberlemişti ya da pasta yapıyor olsa bile telefonuma cevap verebilmek için telefonu yanındaydı. Uçuşa geçtiğimi ve tekerleklerin yere ne zaman çarpacağını bildiğinde bunu hep yapardı.

Buna bayıldım.

Bunu sevdim çünkü Benny ile mümkün olan her şekilde bağlantı kurmayı seviyordum.

Sevdim çünkü Benny istedi. Sevdim çünkü o

Talep etti, talep biliyordum çünkü ona güvende olduğumu umursamasına sevindiğimi söylediğimde böyle bir şey yapması için kapıları açmıştı. Güvende olduğumu umursamasına

Daha sağlam olduğumuzda bana sıçramak için geri tuttu ve bunu beni tanıdığı kadını düşünerek yaptı.

Son olarak, Benny Bianchi'ye (çoğunlukla) uzaktan aşık olduğum gerçeğini sevdim.

Bunu o kadar hızlı yapıyordum ki, Ben beni hastaneden eve götürdükten sonra yaşadığım önceki deneyimden, uzaktan olmasaydı çok daha hızlı gerçekleşir.

Belki anında.

"Şerifi gördünüz mü?" Ben beni düşüncelerimden uzaklaştırarak sordu.

"Evet. Çok seksi." Telefonda Ben'den gelen mutsuz hisler beni gülümsetti ama aynı zamanda "Sen daha seksisin, belli ki" dememe neden oldu.

"Bir kurtarış, ama iyi kurtarış değil."

"Her neyse," diye mırıldandım.

"Eve gidince beni ara," diye emretti.

"Tamamdır, *kaptan*."

"Ve sabah ayrılmadan önce beni ara." "Hızlı arama listemdesin."

"Ve şu geceliği de getir, mor olanı, göğüslerinde pembe olanı. Nostaljik hissediyorum."

Bu emir hoş bir dalgalanmaya ve telefonuma tıslamama neden oldu, "Ben, otuz bin fitten on beş dakika uzaktayken beni açma."

"ilk fırsatta, tatil, uçak yolculuğu, mil yüksekliğindeki kulüp" diye cevap verdi.

Tanrım!

Benny.

"Beni dinliyor musun?" Tersledim.

"Eve sağ salım dön Frankie," diye fısıldadığında sesi çok tatlıydı.

Nefesimi tuttum, onun giderek daha fazla kullandığı, tüm muhteşemliklerini ortaya çıkararak tavrımı bastırma taktiğinden hoşlanmamıştım.

Benny. Yine de, tavrımın bastırılmasından başka bir çare bulamamıştım.

Benny'ye aşık olmak beni oyundan düşürüyordu. Her neyse.

"Arayacağım tatlım," dedim ona. "Ve arayacağım." "Tamam. Görüşürüz, *Cara*."

"Görüşürüz, Benny."

Bağlantıyı kesti.

Belki de sadece benim doğurgan hayal gücümde hava polisi olan seksi adama baktım ve telefonumu uçuş moduna aldım.

* * * * *

Z'mi Benny'nin evinin arka sokağındaki boşluğa park ettim.
Arkadan büyük bavulumu aldım ve yere bıraktım.
Silindirler, kolu uzattı ve Ben gelmeden önce arabamın arkasını zar zor temizledi.

Sonra arabamın yan tarafına bastırıldım, Ben içime bastırdı, bir eli kıcımda, bir eli yanımda göğsümdede kıvrıldı, başparmağı sıfıra *bu* kadar *yakın* okşadı, dili içimde Ağız.

Başını kaldırdığında (ve gözlerim açıldıktan sonra), "Eve hoş geldin Frankie," dedi.

Ona daha da sokuldum ve gülümsedim.

Ben gülümseyerek beni bıraktı, bir eliyle çantamın sapını tuttu, diğer eliyle de benim elimi tuttu ve ikimizi de sürükleyerek evine götürdü.

Ben çantamı mutfakta bıraktı ve beni yatak odasına doğru sürüklemeye devam etti.

Ama görmeden olmaz.

Orada, açıkta, herkesin görebileceği bir yerde.

Beyaz bir kâğıt, üstte kalın bir yazıyla *Francesca*, altta ise kesik kesik karalamalarla tarihler ve saatler.

Programım.

Ben'in
buzdolabında.

Evet.

Benny'ye aşık oluyordum. Ve hızlı.

* * * *

Ben'in sırtıma yaklaştığını
hissettim.

Bunun iyi yanı, giydiğim tişörtünün eteklerini kaldırması ve bunu yaparken külotumun üzerinden kıcıımı avuçlamasıydı.

İşin kötü tarafı, omzumun üzerinden ne yaptığıma bakmasıydı.
mutfak tezgâhına bakıp hemen soruyor, "Ton balıklı güveç mi? Ciddi misin?"

Ona bakmak için boynumu büktüm ve "Dolapların bomboştu Benny. İki seçeneğim vardı. Ton balıklı güveç ya da

tavuk ve kremalı mantar çorbasından yapılmış lazanya."

Ben konuşurken gözlerini birleştirmekte olduğum gveten bana çevirdi ve ben bitirdiğimde başladı.

"ekmece teslimat menleriyle dolu."

"Ve benim hayatım dışarıda yemek yemek, oda servisi, eve geç gelmek ve arabamda paket servis yapmakla dolu. Yemek yapmak istiyorum," diye cevap verdim.

Ben konuştukça Ben'in yüzü yumuşadı ve kıcıımı sıkarak "Sen nasıl istersen bebeğim" diye mırıldandı. Sonra uzaklaştı ve "Yarın markete gideriz" dedi.

"Bana uyar," dedim güvece.

Bütün günü Benny ile yatakta geçirdikten sonraydı.

Bu doğru değil. Ben o kalkıp bize sandviç yaptı, Sabahın altısında arabama atlayıp Chicago'ya doğru yola ıktığımdan ve vardığımda Benny Bianchi tarafından iyice ve enerjik bir şekilde becerildiğimden beri. Salam, hindi ve provolone ile doldurulmuş, mayonez ve Dijon ile kaplanmış iki sandvile yatak odasına geri döndü.

Ayrıca üç paket cipsle geldi. Benny ve cipsleri.

Buna bayıldım.

şimdi su yüzüne çıkmıştık. Akşam yemeği saatiydi. Ben gece için izin ayarlamıştı, yani sadece o ve ben vardık.

Ben de yemek yapıyordum.

Kaşar peynirini bir kaseye rendelemeyi bıraktım ve Pringles kutusunu atımd. Sonra küvette kalanları peynirin içine döktüm.

"Pringles?" Ben sordu ve boynumu çevirdiğimde mutfak masasında kot pantolonundan başka bir şey giymeden uzandığını gördüm, elinde bira, gözleri benim zerimdeydi.

Benny Bianchi, malikanenin lordu, kadınını yemek yaparken izliyor.

Neden bu kadar sıcaktı?

"Pringles," diye cevap verdim, sonra geri döndüm ve karıştırmaya ve ezmeye başlamak için metal kaşığı aldım. "Ton balıklı güveç yemiyoruz. Peynirli, tır tır, Pringle soslu ton balığı güveci yiyoruz, Frankie usulü."

"stnn tır tır olduğunu bilseydim, sızlanmazdım."

Benimle dalga geçip geçmediğini görmek için omzumun üzerinden baktım ve ciddi olduğunu fark ettiğimde ona sııttım.

ıtır ıtır ton balığı gvecini takdir eden bir adam. Bu hoşuma gitti.

Buradaki ılgınlık şuydu: Ton balıklı güveç hakkında düşünüyordum, bu da resmen kadınları çıldırtan aşık olma bölgesine girdiğim anlamına geliyordu.

Zaten deli olduğum için burası benim için tehlikeli bir yerdi.

Ben, deli olduğuma dair düşüncelerimi okumuş gibi, " hafta," dedi.

İlk başta onu anlamadım, bu yüzden yaptığım işe geri döndüm ve "Ne?" diye sordum.

"Bilmiyorum'un cevabı." İşte o zaman onu yakaladım.

Pringles ve peyniri ezmeyi bıraktım ve elimde kaşıkla Benny'ye dönerek "Bunu güveç fırına girdiğinde konuşabilir miyiz?" diye sordum.

"Senden hoşlandığımı anladın mı?" diye sordu çılgınca.

O gün yaşadığım dört orgazmı düşündüm ve yavaşça "Ah... evet" diye cevap verdim.

"Tamam, anladın. *Senden* hoşlandığımı anlıyor musun?" Nefes alışım kesildi.

Yine de, "Evet, Benny" demeyi başardım.

"Doğru. Bunu anladıysan, o zaman bir anlaşmaya vardığını da anlayacaksın. Kendinle ilgili anlamlı bir şey anladın mı? Senden hoşlanıyorum, bu yüzden her neyse benim için de bir anlamı var. Bunu bana vermen için sana zaman verdim. Sana bir on dakika daha verebilirim bebeğim, senden tek istediğim beni zorlamaman."

Sylediğı şey, ben ondan korktuğumda

O anda, ondan önceki saatlerde ve hatta ondan önceki haftalarda keyif aldığımız şeyleri neredeyse kaybediyorduk. Bizi ayırmak için yaptıklarımı ona açıklamak için hiçbir nedenim yoktuO nedenin bir kısmına ulaştım. Bir daha yapmamak üzere üzerinde çalıştığımı dair bir umut besleyebilmek için bu nedene ihtiyacı .

Onu bekletmiştim.

Beklemekten bıkmıştı.

Tüm bunları duyunca, "Kimse nerede olduğumu ya da büyürken ne yaptığımı umursamadı" diye için kendimi zor tuttum.

"O kısmı anladım ve anlarken de zaten bildiğimi fark ettim," diye yanıtladı Ben.

Bir nefes aldım ve Pringles'a geri döndüm. Tekrar ezmeye başladım ama bunu konuşarak yaptım.

"O benim hayatımdı. Sen telefonda bana bunu söyleyene kadar bunu gerçekten düşünmemiştim."

"Tamam," dedi ben konuşmayı kestiğimde. "Şimdi, bu seni nereye götürüyor, *Cara*?"

"Bu da beni, bu işte iyi olmak için gerekli eğitime sahip olmadığım gerçeğine götürüyor."

"Neyde iyi?"

"Ne istersen," diye fısıldadım kâseye, sonra içinde erişte olan tencerenin neredeyse kaynamak üzere olduğunu gördüm, ocağa gidip altını kıstım.

Dönüş yolunda Benny'ye rastladım.

Elleri kalçalarıma geldi ve ona bakmak için başımı geriye doğru eğdim.

"Bunun saçmalık olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu .

"Rasyonel olarak, belki. Deli-Frankie, ki ben o oluyorum, asla."

"Geri sar," dedi. "olduğun bir adam buldun, ve mafyaya bulaşmaya karar verdiğinde bile yanında durdu."

Dudaklarımı birbirine

bastırdım. Benny devam etti.

"Yine de temiz yaşadın. Yine de onun yanında durdun."

"Vinnie'den vazgeçtiğimi sana zaten itiraf etmiştim," diye hatırlatmak için dudaklarımı büzdüm.

"Ve bu kötü bir şey mi?" diye karşılık verdi. "Bunu tekrar yaşamak zorunda mıyız?" "Bilmiyorum, öyle mi?"

," dedim ve Ben'in kaşları birbirine çatıldı.

"Yine mi geldin?"

"Anne. Kaçtı," dedim ona. "Defalarca. Babamı. Diğer kocalarına. Erkek arkadaşlarını. Aynı şey değildi ama uzun süreli bir şekilde, *çok* uzun süreli bir şekilde çocuklarını terk etti."

"et," diye ısrar etti.

"Babamla aynı. Kadınlar içeri, kadınlar dışarı."

"Ve?"

"Bağlantı yok. Kökleri yok. Onları aşağı çekecek hiçbir şey yok." "Deniyorum tatlım, ama takip edemiyorum."

"Ben böyle öğrendim. Ben böyle yetiştirildim. Bildiğim şey bu."

"Siktir," diye fısıldadı, anlıyordu. "Evet," diye cevap verdim.

Sözlü olarak, "Demek bu yüzden kendi kışını tekmeliyorsun, öldürülmeden önce Vinnie'den vazgeçmeyi düşünüyorsun" dedi.

"Onlar gibi olmak istemedim."

"Ve de aynısını bana yapacağını mı düşünüyorsun?"

Başımı salladım ama "Bilmiyorum. Belki de." "Bunu düşünmen gerek tatlım."

Ne demek istediğini anlamadığım için "Ne?" diye sordum.

"İlk olarak, senin ailen, onlar boktan ebeveynlerdi. Senin olduklarını biliyorum, bebeğim, ama kanıtlar onların düpedüz boktan olduğunu gösteriyor."

"Ben-" diye başladım ama o daha bitirmemişti ve benim yerime konuştu. "Hapisten çıktığından beri annenden ya da babandan haber aldın mı?"

Hastane mi?"

"Annem beni düğününe davet etmek için aradı."

Ağzı gerildi ama yine de "Klasik" demeyi başardı. "O böyle biri," diye bilgilendirdim onu.

"Evet ve işin kötü tarafı, bunu kabul etmekten başka seçeneğin yok. Onu kesip atabilirsin ya da geldiği gibi kabul edebilirsin. O benim annemdi, uzun zaman önce arkamdan bakardı. Bu senin hakkında ne söylüyor, Frankie?"

Sözleri derinlere işledi ve ben tamamen hareketsiz kaldım.

Ben, gözleri üzerimde, elleri üzerimde, yakaladı. Bu yüzden "Doğru" dedi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadım, göğsümde bir şeyler çırpınıyordu.

"Doğru," diye tekrarladı. "Nat her şeyi berbat eder, sana gelir. Annen yine evlenir, seni düğüne davet eder. Enzo Junior'dan haber var mı?"

"Arıyor. Sık sık değil ama düzenli olarak," dedim sessizce.

Benny kısa bir süre başını salladı. "Evet, bokunu senin üzerine döküyor. Hayatı karmakarışık, ama sen ona bu pisliği temizlemesini söyleyemezsin. Annene büyürken seni mahvettiğini ve kalbini başka bir salakla evlenmesini izlemek istemediğini söyleyemezsin. Bunların hiçbirini yapmazsın çünkü sen Frankie'sin. Sadıksın."

Söyledikleri o kadar derinden etkiledi ki, sabit kalabilmek için ellerimi kaldırıp bileklerine dolamak zorunda kaldım.

Ama Ben konuşmayı kesmedi.

"Biliyorsun bebeğim, bir kadının otuz dört yıl boyunca hayatındaki tek bir kişi bile olmadan yaşaması doğru değil. Vinnie'yle olan sorunumu çözmeye çalışıyordum, başka şansım olmadığını görüyordum; adam öldü ve bu işin bırakmalıydım. Ama bunu duyunca ona yeniden kızdım."

"Kendi başımın çaresine bakabileceğimi biliyordu. Bunu bana vermesi saygıdan kaynaklanıyordu," diye açıkladım.

"Saçmalık," Ben ısrarak. "Seni anlıyorum.

kendim. Araba kullanmayı biliyorum, böylece güvenli bir yere gidebilirim. Biri benim alanıma girerse, bu durumla başa çıkabilirim. Ama yine de gitmiş olsam bile eve sağ salım döndüğüm için mutlu olduğumu gösterdin. Birini önemsiyorsan, sık ya da am fark etmez, bunu yaparsın. Bununla birlikte, bir erkeğin bir varsa, o kadınla ilgilenir. Onu kendi başına bırakmıyor. Öyle değil.

Bunu yapmak saygısızlıktır. Tam tersi saygısızlıktır." Nefes

almayı bıraktım.

Ben devam etti.

"Sana bunu yaptıkları için ailene kızgınım. Bunu sana yaptığı için Vinnie'ye kızgınım. Aksine, bunu sana verdiğim için mutluyum, Çünkü bunu şimdi öğrenirsen değerini anlarsın. Ayrıca, yapmam gerekeni yaptığımda senin saçmalıklarına katlanmak zorunda kalmayacağım anlamına geliyor. sana göz kulak olacağım."

Göğsümdeki o şey çırpınmayı bıraktı.

"Burada iyi bir iş çıkarıyorsun tatlım, sakın etme," diye uyardım.

"İmkânsız," diye anında karşılık verdi. "Benden hoşlanıyorsun. Sen Frankie. Sana bok gibi davranabilirdim ve sen de benim yanımda olurdun. Ama şanslısın ki bunu yapmaya hiç niyetim yok."

O çarpıntı geri geldi ve artık çarpıntı değildi. Beni içten içe sarsıyordu.

Bileklerini tutup gözlerinin içine baktım ve o anda Benny Bianchi'ye neden bu kadar hızlı aşık olduğumu anladım.

Çünkü bana bok gibi davranmaya niyeti yoktu ve beni önemsemeye niyetliydi.

"Gördün mü, bununla sayı yaptım," dedi usulca, gözlerini bana dikerek. "Hem de nasıl," diye karşılık verdim ben de usulca.

"Bana zarar vermekten endişeleniyorsun," diye yumuşak bir sesle konuşmaya devam etti. "Ailenin yaptığını izleyerek büyüdüğün şeyleri yapıyorsun."

Kararsızca başımı salladım. "Sanırım öyle."

"Yani, beni korumak için kendi kendini gerçekleştiren bir kehanete yol açtın."

Başımı sallayıp durdum.

Ellerini kaldırdı ve benimkiler de onlarla birlikte gitti, çenemi kavrayıp yüzünü görebileceğim şekilde eğilirken bile.

"Bebeğim, bırak şu boku." Parmakları içeri girdi. "O *senin içinde değil*." "Ya öyleyse?" Sesim işkence gibi geliyordu.

"Bu nasıl ?" diye sordu nazikçe. "Ben buyum işte."

"Eğer öyle olsaydı, bir düşün Francesca, Vinnie'yi ne zaman terk ederdin?"

Cevap vermedim, sadece bileklerini çenemden tuttum ve erken olacağını bilerek gözlerine baktım.

Franchise fikri çöküp yandıktan sonra, muhtemelen.

Sandviç dükkanı battıktan sonra, muhtemelen.

Sal ile ilişkiye başladığı an. Kesinlikle.

"Her şey yolunda. Seninle ilgilenen biri var; seni umursayan biri var. Yaşadığın gibi yaşamak, kaybettiğin şeyler

gerektiğini bile , *hiç* düşündün mü?" diye itti.

"Hayır," diye nefes aldım. "Hayır," diye onayladı Ben.

"Sanırım eriştelere lapa gibi olacak, Benny" derken gözlerinin içine bakmaya devam ettim.

"değil Frankie."

"Sanırım yemekle birlikte tekila da içmem gerekiyor," diye devam ettim. " ki dolaplar bomboş, ama bende."

"Bok gibisin Benny Bianchi," diye fısıldadım ve gözlerini kapatmasını izledim.

Sonra ellerinin beni kendisine çektiğini hissettim. Beni geri çekmeden önce alnımdan öptü ve tekrar bana baktı.

"Sana iyi davranmama izin verecek misin?" fısıldadı. Tanrım.

Benny.

"Evet."

"Çıldırıp beni bırakacak mısın?" "Hayır."

"O benim Frankie'm" derken parmaklarını tekrar içeri soktu.

İstedim, gerçekten istedim, ama onları durduramadım Gözyaşlarım gözlerime çarptı, bir tanesi düştü ve yanağımdan aşağı kaydı.

Ben bunu gördü, beni çenemden tutup göğsüne çekti ve kollarını bana sımsıkı sarmak için bıraktı.

Ben de ona aynısını yaptım.

Bir damla gözyaşı daha aktı ama Ben'e sıkıca sarıldım ve kendimi kontrol ettim. Ben bunu yaparken, Ben de bana sıkıca sarıldı.

Dakikalar sonra dudaklarını saçlarıma götürdü ve "Ben erişteyi getireyim bebeğim. Gerisini sen hallet."

"Doğru," diye kabul ettim.

"İyi misin?" diye sordu.

Benny Bianchi'nin kollarında hiç olmadığım kadar iyiydim. "Evet."

"Güzel," diye mırıldandı, sonra başımın üstünü öptü, beni bıraktı ve ocaktaki eriştelerin yanına gitti.

Tezgâha döndüm ve geri kalanıyla ilgilendim.

* * * * *

Ertesi gün, Ben ve ben markete gittik. Peçete
aldık.

On Beşinci Bölüm

Çılgın

Ofisime giderken personel mutfağından aceleyle çıkıyordum. Çünkü Cuma günüydü ve kimse Pazartesi günü ofise döndüğünde kurumuş kahve kalıntılarını görmek istemiyordu.

Geçen haftanın kahvesini fincanlarına koyuyorlar.

Saat henüz dört olmasına rağmen, mekan neredeyse terk edilmiş. Mayıs ayıydı, yaz güçlü bir şekilde geliyordu ve insanlar kabin ateşini çoktan geçmişti. Dışarı çıkmak ve hafta sonunu mümkün olduğunca iyi değerlendirmek istiyorlardı.

Ofise en son gelenlerden biriydim, çünkü yedi aydır orada rağmen bir insan değildim. Ulaşmam gereken sayılar vardı, ama ulaşılacak sayılara asla ulaşılacak sayılar olarak bakmadım. Onlara kıçlarına tekme atılması gereken numaralar olarak bakıyordum. Temsilcilerimi o kıçları tekmelemeye yönlendiriyordum ve Ben anda dairemde olsa da, on dakika önce beni arayıp söylemiş olsa da, her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istedim.

İşten ayrılmadan önce. İki hafta önce onunla geçirdiğim haftadan beri onu görmemiştim. O uzun bir hafta sonu için gelmişti, Salı günü ayrılacaktı ve ben de Pazartesi günü izinliydim.

Bu yüzden Ben'e odaklanabilmem ve işimin buna engel olmaması için her şeyimi hazırlamam gerekiyordu.

Çoktan toparlanmıştım, bu yüzden ofisime geldiğimde kupamı bıraktım, çantamı ve bilgisayar çantamı aldım, anahtarlarımı ve cep telefonumu masamdan kaptım ve hızla kapıdan çıktım.

Araştırma ve Geliştirme Direktörü Randy Bierman'ın kapısının önünden geçiyordum ve ofiste bir tek onun kaldığını gördüm. Çoğunlukla sandalyesinde dönmüş dışarıya bakıyordu, telefonu kulağındaydı.

Orada bulunduğum onca zaman içinde Randy'den ne anlamam gerektiğini hâlâ bilmiyordum, çünkü çoğu zaman tam bir pislikti. Asistanına bok gibi davranıyordu, neredeyse her gün huysuzdu ve son derece gizemli. Her zaman kapalı kapılar ardında. Cep telefonu çalar çalmaz ofisine koştu. Penceredeki panjurları kapatarak

Sanki hepimiz dudak okuyabiliyormuşuz ya da insanüstü duyulara sahipmişiz gibi.

Adam bir ilaç firmasında araştırma ve geliştirme yapıyordu. Bu yüzden gizlilik iş tanımının bir parçasıydı. Ama ilk günümde, on iki sayfa uzunluğunda bir gizlilik anlaşması imzalamıştım ve katımızdaki herkes gibi ben de yöneticiydim. Hisse senedi opsiyonlarım vardı. Maaşımı almayı seviyordum. Maaşımın sonundaki sıfırları seviyordum. Ne ben ne de o kattaki hiç kimse o köpeği becermez. Özellikle de bunu yaparsak

Bir mahkeme salonunun içini ezberlemek ve avukatlarımızı karşılamak için bir böbreğimizi satmak çünkü Wyler bizi sokakta bir kutuda yaşayana kadar dava edecekti.

Yine de bir kızın çaba göstermesi gerekiyordu ve ben de adamla birlikte çalıştım.

Bu yüzden kapısının önünde durdum ve ona sözsüz bir veda olarak el sallamak için kapıyı çalmak üzereydim ki konuşmasını duydum.

"değil. Bu son kez, artık yok. Üzerime geliyorsun

Yine elimi zorlayacaksın ve nasıl zorlarsan zorla, hoşuna gitmeyecek. Beni anlıyor musun?"

Sesi mutlu gelmiyordu ve sözleri de kesinlikle mutlu değildi, bu yüzden kapıyı çalmadım. Geri çekildim ve asansörlere yöneldim, Belki de Randy'den vazgeçmeliyim diye düşündüm. Randy'nin yaptığı hiçbir şey, görüldüğünden başka bir şey göstermiyordu.

Bir sik.

Ve benim deneyimim, onlarla çalıştığınızda bile (ve belki de özellikle) penislerin zaman ayırmaya değmediği yönündeydi.

Minnetle onu geride bıraktım ve arabama bindim.

eve gidiyorum. Harika bir apartman dairesi olan bir ev. Nihayet kullanabileceğim veranda mobilyaları olan bir avlu. Sevmeye başladığım ateşli bir adamın (tamam, zaten çoğunlukla oradaydım) beni beklediği bir ev ve onunla iki haftalık telefon görüşmelerinden sonra, birlikte katıksız üç gün geçirdik.

Telefonum çaldığında bunlar benim mutlu düşüncelerimdi.

Cep telefonumu yanımdaki koltuğun üzerinde duran çantama atmıştım ama Bluetooth'um vites koltuğumun etrafındaki vinilin içindeydi.

Kaptım, kulağıma taktım ve *Git*'e bastım.

"Francesca Concetti'ye ulaştınız," diye selamladım.

"Frankie, *amata*."

Sal.

"Hey, Sal."

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Sen?"

"Her şey ," diye yanıtladı. "Gina?"

"Gina, o kadar iyi değil."

Boynumun gerildiğini hissettim.

Yapmamam gerektiğini biliyordum. Ben haklıydı, Sal muhtemelen bir sosyopattı. Ama yine de ondan hoşlandım.

Vinnie'nin ölümü için onu kolayca suçlayabilirdim ama Vinnie'nin kendisi için çalışmasını sağlamak için Vinnie'nin kolunu bükmedi. Vinnie'nin ekibine katılmasına hayır demedi ama yine de tüm suç Vinnie'deydi.

Ve Vinnie Sal için çalışırken, öncesinde ve kesinlikle sonrasında, Sal ve karısı Gina bana karşı çok iyidiler. Mafya kısmını çıkarırsak, sahip olmak isteyeceğim ebeveynler olurlardı.

Bunu Vinnie Senior ve Theresa'ya asla söylemezdim, çünkü akıllarını kaybederlerdi ve muhtemelen benimle bir daha asla konuşmazlardı, ama Sal ve Gina onlara çok benziyordu.

Sal biraz daha yoğundu, keskin kenarları daha sertti ama para ve güçle gelen incelikli bir cilayla kaplıydı. Gina, Theresa'dan biraz daha sessizdi ama bir İtalyan kadını, annesi ve büyükannesi olarak yapması gerekeni yapmanın yollarını buluyordu; bu da her şeye burnunu sokmak, istediğini yaptırmak ve ailesini kontrol etmekten ibaretti.

Sal beni sevmedi ve sadece Vinnie öldü diye benimle ilgilenmedi ve bunun onun görevi olduğunu düşündü. Beni önemsiyordu. Gerçekten. Aynı şey Gina için de geçerli.

Adamın bir suç patronu, kadının da onun eşi olduğunu düşünürsek, Vinnie öldükten sonra yapılacak en akıllıca şey, hayatlarından sadece Noel kartlarıyla ilgili olacak kadar uzaklaşmak olurdu, Sonunda adreslerini kaybettiler ve bunu bile durdurdular.

Ama ben bendim. Frankie.

Ve görünüşe göre, yapmam gerektiğinde bile, kaçmadım.

Bu düşünce beni gülümsetebilirdi ama gülümsemedim çünkü Gina için endişeleniyordum.

"Bir sorun mu var?" Temkinli bir şekilde sordum.

"Evet, *Amata*, bir sorun var. Frankie'sini çok seviyor. Kız arkadaşının Indy'ye taşındığını duymuş ama Chicago'ya sık sık geliyor ve bir telefon bile almıyor mu? Kahve içmek için buluşma teklifi almıyor mu? Kız arkadaşı gelip masamıza oturmuyor mu?"

Kahretsin.

Derin bir nefes aldım ve sessizce, "Sal, tatlım, muhtemelen biliyorsundur ama Benny Bianchi ile görüşüyorum," dedim.

"Biliyorum, *Cara*, ve senin adına sevindim. Aferin ona. O çocuğun kafasını kışından çıkarmasının zamanı gelmişti."

Yola göz kırptım. Sal devam etti.

"Şimdi onu tekrar içeri soktu. Sonunda seni istediği yere getirdi ve sen neredesin? Indy'de. O Chicago'da.

Amata, bu nedir?"

"Indy'de almam gereken bir iş vardı, Sal."

"Ve Tiffany'den daha fazla para kazanan bir pizzacı var, Francesca."

"Bu ne anlama geliyor?" Kırmızı ışıktaki yavaşlayarak sordum.

Öfkeli bir nefes verdiğini duydum, sonra da kutudaki en parlak ampul ben gibi açıkladı: "Çalışmak zorunda değilsin ki."

Oh. Bunun anlamı buydu.

"Ben öyle bir kadın değilim, Sal."

"Benny kafasını kışından çıkardı... *yine*... seninle konuşur ve seni o tür bir kadın yapardı."

Kendime onun bir mafya babası olduğunu hatırlattım -beni seven bir mafya babası, ama muhtemelen onu insanlara oldukça korkunç şeyler yapan bir mafya babası.

Bu nedenle, "Seni seviyorum, Sal" dediğimde tüm tavrımı ona yöneltmedim. Bunu biliyorsun. Saygısızlık etmek istemem. Ama ellili yıllar gerçekten çok uzun zaman önceydi."

"vereyim Frankie, ama Chicago'da bir iş bulamadın mı?"

"Bu bir iş değil, Sal, bu bir kariyer. Ve sen insanları Yoksa kariyerinin çok hızlı bir şekilde kısaldığını göreceksin," diye onu bilgilendirdim, ışık yeşile döndüğünde ve gaza bastığımda.

Önce ikinci, sonra üçüncü vites geçip yeşil yanmasını umarak bir sonraki ışığa doğru ilerlerken sessizdi.

Sonunda Sal tekrar konuştu.

"Benny ve sen, bu Gina'm için pek de iyi olmayan şeyler anlamına mı geliyor?"

Ne demek istediğini biliyordum. Ben'in ondan nefret ettiğini biliyordu. Ben, Gina'dan nefret etmiyor olabilirdi ama Gina Sal'le birlikte gelmişti, dolayısıyla onunla hiçbir ilgisi yoktu. Benny'yle ben. O dışarıda pizza yaparken evine benim bakmamı talep ediyordu, ama yine de *tam* bir erkekti, İtalyan Amerikalı erkekten bahsetmiyorum bile - bu pekala, ikisiyle de hiçbir ilgim olmamasını talep edebileceği anlamına geliyordu.

Sal, Gina'yı soruyordu.

Ama Sal beni seviyordu, bu yüzden de 'i istiyordu.

Bunun çok tatlı olduğunu düşünmüştüm ve tam da bu yüzden sekiz yıldır Noel listemden düşmemişlerdi.

"Bunu henüz tam olarak çözemedik," dedim Sal'e.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Sal.

"Yine de masanızda olacağımı söyleyebilirim, ancak Benny'nin benimle olmayacağını bilmek eminim sizi şaşırtmayacaktır. Sen ve Gina'nın benim için dünyalara bedel olduğunu biliyorsun, ama Ben ve ben bu işi uzun mesafeli olarak yürütüyoruz ve birlikte vakit geçirdiğimizde birlikte olmak için zaman ayırma konusunda. Demek ki izimi kaybettirmişim. Ama dahaki sefere , sen ve Gina ile biraz zaman geçirmeyi ihmal etmeyeceğim."

Sal, "Bu Gina'yı mutlu eder, *amata*," diye cevap verirken dönüşüme yaklaştım ve sinyalime bastım.

Sesi bunun Sal'i de mutlu edeceğini söylüyordu. Noel listemde beş yıl daha.

En azından.

"Tamam, Sal. Ona 'merhaba' dediğimi ve onu özlediğimi söyle." "Söylerim, Frankie. *Addio, mia bella.*"

"*Ciao*, Sal."

Bağlantıyı kesmek için Bluetooth'umun düğmesine bastım ve bu görüşmeyi Benny ile paylaşip paylaşmamaya karar vermeye çalıştım.

Yapmaya karar verdiğimde Brendal'dan geçiyordum ama belki Pazartesi yaparım.

Ya da salı günü telefonda.

Ben'in Explorer'ının yanındaki yerime doğru sallanırken, diğer konuk yerimi gördüğümde yine mutlu ve aynı zamanda şaşkın hissediyordum

Illinois plakalı parlak mavi bir Chrysler sedan tarafından ele geçirilmişti ki cep telefonum tekrar çaldı.

Bennyden birkaç saniye uzaktaydım, bu yüzden aramanın bekleyebileceğine karar verdim.

Belli ki arayan kişi de aynı şeye karar vermiş çünkü telefonum çalmayı kesmeden önce sadece iki kez çaldı.

Kapı açılıp Ben sinsice dışarı çıktığında Z'mden çıkmış ve ön kapıya doğru atlama (ya da koşma) dürtüsüyle savaşıyordum.

Tişört, kot pantolon, koşu ayakkabısı. Tepeden tırnağa nefis.

Koşmaya karar verdim ama ilk adımı atamadım çünkü Ben'in sert yüzündeki ifade beni durdurdu. Bu da yetmediyse, avucunu bana doğru kaldırması yetti.

Onunla kapıma giden yolun sonundaki kaldırımda karşılaştım.

"Tam yerine geçerken seni aradım," diye duyurdu ve "Beş dakika önce misafiriniz var." diye anons edip durdu.

Daha önce hiç görmediğim misafir yerimdeki arabaya baktım, sonra Benny'ye baktım ve sesi duydum.

"Frankie!"

Gürültülü. Neşeli. Hiçbir şey onu üzmezdi çünkü o.

O sesi tanıyordum.

Enzo Concetti, Senior.

Benim babam.

"Kahretsin," diye fısıldadım, gözlerimi Benny'den ayırmadan.

"Baban," diye Ben zaten bildiğim şeyi doğruladı. "Ben istedim kapıyı suratına çarpacaktım ama yapamadım. Aramaya karar verdim ama sen geldin."

Babam aşağı inmeden önce "Siktir," dedim.

Bir çantam ve bilgisayar çantam rağmen
Kollarını belime doladı, beni aldı ve sarstı.

"Küçük kızım!" diye bağırdı.

Ellerimi hareket ettiremiyordum, bu yüzden ona baktım ve
"Merhaba baba" diye selam verdim.

"Heya, güzelim." Bana sırtıttı, sonra beni topuklarıma bıraktı, bıraktı,
döndü ve Ben'in omzuna sertçe vurdu, elini orada bıraktı ve sıktı. "Kızım,
kendine iyi bir Bianchi bulmuşsun."

Ben'in yüzü granite döndü.

Bana gelince, içim .

Babam Ben'in tepkisini ya da sözlerinin inanılmaz uygunsuzluğunu fark etmemiş
görünüyordu ve Ben'in omzunu sıktı,

"Ölüye ya da diğerine alınma, uh... Manny." derken ileri geri sallıyordu.

Ben'in gözlerini bana çevirmeden önce yavaşça omzundaki ele
bakmasını izledim.

Bu beni dehşet dolu sersemliğimden sıyrılmaya ve ağlamaya zorladı,
Çaresiz ve bu yüzden de yüksek sesle, "Hadi şunu içeri götürelim." Ben

nefesimi tutarken babam Ben'i bir kez daha salladı,

Babam gitmesine izin vermeden Benny'nin patlamayacağını umarak,
"Harika bir fikir" dedi.

Neyse ki babam Ben'in gitmesine izin verdi ama ne yazık ki bunu ön
kapıya doğru ilerlemek için yaptı.

Benny'nin gözlerini yakaladım, ona sözsüz ama yine de çığlık atan bir bakış attım,
Çok özür dilerim.

Ben uzanıp bilgisayar çantamı aldı, sonra boştaki eliyle elimi tuttu ve
beni babamın zaten gitmekte olduğu yola doğru götürdü.

"Beni nasıl buldun baba?" antamın sapını omzuma doğru
kaydırarak arkasından seslendim.

Durdu, döndü ve bana gülümsedi.

O bakışta, bir ömür boyu tanıdığım şeyi gördüm: Ondan çok şey aldım.
-Parlak ve ışıltılı (ürünsüz bile) koyu renk saçlar; açık renk

kahverengi, badem şeklinde gözler ve doğal kıvrıcık oldukları için hiç kıvrırmak zorunda kalmadığım kirpikler; iyi bir kemik yapısı.

Babam uzun boyluydu ama ben değildim, pek sayılmazdı. Annemin kıvrımlarını ve açık tenini almıştım.

Şimdi ona baktığımda, en iyi zamanlarını çoktan geçmiş olmasına rağmen, en iyi zamanlarındaki çoğu erkeğin görünmeyi umabileceğinden daha iyi görünüyordu. Canlıydı. Güçlü.

Yakışıklı.

"Bu bir sır mıydı?" diye sordu kocaman bir gülümsemeyle. Paylaşmak her şeydi Olsa da olmasa da onun için fark etmezdi. Umurunda bile değildi. Ben onu görmek de o zaten gelecekti.

Bunu biliyordum çünkü o .

Ama aslında bu bir sırdı. Chicago'dan kaçmamın birçok sebebinden biriydi. Yani beni Brownsburg'da bulması pek de iyi bir haber değildi.

Ben cevap veremedim kapıya dönerek devam etti: "Enzo Junior."

O anda, babamdan kurtulmanın bir yolunu bulduğumda, Benny'yi , onu beslediğim ve onunla seks yaptığım

Doğruca eczaneye gidip büyük, kalın, kırmızı bir Sharpie alırdım. Sonra eve gider ve onu kullanır, kardeşimin adını Noel listemden silerdim.

"Bebeğim," dedi Ben alçak sesle ve garip bir imayla, öfke değil... uyarı.

Daha fazla uyarı anlamına gelen bu fikir hoşuma gitmedi, Özellikle de kötü haber bir dakika önce beni alıp sarsmışken.

Yine de, Ben'in gözlerini yakalamak için babamın dairemde kaybolmasını izlemekten başımı kaldırdım.

Bunu yaptığım anda, "Çok zamanın yok, *cara*, ama hazır ol. O yalnız değil ve oraya girersen mutlu olacağını sanma."

Bu ne anlama geliyor?

Sorma şansım olmadı.

Kapıdaydık.

Neyse ki kendimi hazırlamıştım. Bu şansa ek olarak, Ben elini elimde sıkı ve bir kez olsun evime benden önce girdi.

Bu bana içeride ne olduğunu görmemi sağladı, böylece onu, mideme attığı tekmeyle sindirmek ve yüzleşmek zorunda kalmadan önce kısmen gelmek için bir anım oldu.

Mobilyalarımın sakın, sessiz mavi, yeşil ve mor renkleri ve düzenli ve mobilyalarımın bastırılmış tonlarını yansıtan dekorasyonda sahip olduğum *fêng shui* eli arasında dururken Kişiliğimle (ya da kişiliğimin bastırılmış olmaktan uzak olmasını istediğim şeyle) uyum içinde, babamın kadını duruyordu.

Adını hatırlamıyordum çünkü onunla sadece iki kez karşılaşmıştım. Bir keresinde babam Chicago'daki evime uğradığında Onu. Onu yukarı sürüklemişti ama orada bulunmasının tek nedeni, "Bebeğim, babanın cidden çışı geldi." O ve ben garip bir şekilde sohbet ederken o işini yaptı. Sonra dışarı çıktı, bana bir öpücük verdi ve bana kızın adını bile söylemeden babamın gitmeyi tercih ettiği yere doğru yola çıktılar.

İkinci seferinde Enzo şehirdeydi ve hepimiz birlikteydik - Nat, Davey, Cat, kocası, Art, Enzo ve o sırada çıktığı kız (o da bu yolculuk sırasında ayrıldı, eve dönüş yolculuğunu daha az eğlenceli hale getirdi, Enzo'yu çıldırttı).

Tabii ki bu durum Cat'in şu sözleriyle bir kargaşaya dönüştü Nat'i kızdıran bir şey. Yüksek sesle ve ağzı bozuk bir şekilde kavga etmeye başladılar. Enzo çalıştı ama kendini kaptırdı, bu yüzden gürültücü ve ağzı bozuk biri oldu. Babam aklını kaçırdı çünkü biz Kadınının önünde onu "utandırdım" ve hepimizi dışarı attı, beni bile, oysa ben hiçbir şey yapmıyordum.

Bu en az bir yıl önceydi. Belki de iki.

Ama sonunda, uzun zamandan beri onları hatırlamamayı öğrenmiştim. isimler. Geldiler, gittiler. Gençken, birinin kalıcı olmasını ve belki de o sırada ihtiyacım olduğunu bilmediğim şeyi bana vermesini umarak ona bağlanırdım. Çoğu zaman oldukça havalıydılar ve birkaçı çok sevecendi, bazen

Gerçekten de, bazen çocukları aracılığıyla babalarının kalbine ulaşabileceklerini düşünerek bunu yapıyorlardı.

Yine de hiçbir zaman tutunamadılar ve küçük bir kız, hayatında sürüklenen kadınları birbiri ardına kaybederek kalbinin tekrar tekrar kırılmasından sonra öğrendi.

Öğrendim.

Bu yüzden adını hatırlayamadım.

Babam yaşlandı ama kadınlarının yaşları aynı kaldı. Sorun şuydu ki, yaşı, deneyimi ve çok fazla olmasa da Olgunluk, biraz vardı. Kadınları genellikle olgun değildi, en azından son kısmı, bu yüzden onlardan kolayca sıkılıyordu.

Bu seferki diğerlerinden çok daha uzun sürmüştü.

Ve muhtemelen daha da uzun süre dayanacağını görüyordum. (gerçi bu bir garanti değildi) çünkü belli ki çok hamileydi.

Kardeşimin kendisine çocuk verecek iki kadını ve nafaka davaları vardı.

Babamın bir sonraki çocuğu da kendisiyle aynı yaşta birinin teyzesi ya da amcası olacaktı.

Şimdi.

Ciddiyim.

Bu da neydi böyle?

Ben'in elinin benimkini sıkıldığını hissedene kadar küçük fuayemin hemen ötesinde donup kaldığımı fark etmemiştim.

O zaman, oturma odamda duran kadından babama baktım.

"Bana bunun lanet bir şaka olduğunu söyle," diye talepte bulundum. "Frankie," dedi Ben usulca .

Yaklaştığını hissettim ama gözlerimi babamdan ayırmadım.

"Francesca," diye kestirip attı babam, neşeli, hiçbir şey üzmez çünkü bırakmaz bakışı buharlaşıp yerini öfke aldı.

Dikkatim dağılmış bir şekilde çok çekici olduğunu fark ettiğim kadına hızlıca baktım ama onun da rengi solmuştu. " alınmayın.

Muhtemelen harikasin. Ama..." Babama dönüp baktım. "Ciddi misin lan sen?"

"İyi haberlerimizi sizinle şahsen paylaşmak, sevincimizi yaymak için geldik ve aldığımız şey bu mu?" Babam sert bir şekilde sordu.

Ben yine hızlıca kadına baktım ve "Tekrar söylüyorum, alınmayın ama..." diye tekrarladım. Gözlerim babama döndü. "Ama diyorum ki, bir dahaki sefere neşenizi telefona da yansıtın."

Babam ellerini kalçalarına koyarak, "Bu şekilde davrandığına inanamıyorum," diye karşılık verdi.

"İstemiyor musun?" Arkama yaslanıp elimi Ben'inkinden çekerek ikisini de havaya kaldırdım. Sonra birini kaldırdım ve parmağımı yüzüme bastırdım. "Peki, bir bakalım... neden bu şekilde tepki vereyim?

bir kadını hamile bıraktığınızda?" Elimi uzattım ve alaycı bir şekilde sözümü bitirdim, "Biliyorum! Bu işe bir çocuk sokuyorsun.

ve sen vurulan başka bir çocuğu olan bir adamsın ve sen" -ona doğru eğildim, çığlık atıyordum- "*onu hastanede görmeye bile gitmedin!*"

Kapının arkamdan kapandığını duydum, yani Ben kapatmıştı ama hemen bana döndü ve kolunu belime doladığını hissettiğimde bunu anladım. Beni bir adım geriye çekti ve sonra önümde, hafifçe yanımda .

Çok ama yine de bunu yapması... Tanrım.

Ciddiyim.

Benny.

"Vuruldu mu?" diye sordu kadın, sesi dehşete düşmüş gibiydi ve Benny'nin etrafından ona baktım.

"Evet, haberlerde vardı," diye paylaştım.

"Haberleri izlemiyorum," dedi sessizce, gözleri babama kaydı. "Bunu biliyor muydun, Enzo?"

"Evet, annem olayın olduğu gece onu aradığına göre öyle," diye araya girdi Ben ama bu habere daha fazla tepki verilmesine izin vermedi.

Benny'nin muhteşemliği sayesinde hemen kısa görüşmemizi sonlandırmak için harekete geçti.

sahne. "Haberleriniz için sizi tebrik ederim. Sizin için en iyisini diliyorum," dedi kadına, sonra babama döndü ve devam etti, "Ama bu pek iyi gitmedi ve önünüzde uzun bir yol var, bu yüzden daha da kötüleşmeden bunu burada kesmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Ben'in mantıklı önerisi dikkate alınmazken, kadın babama baktı ve bakışlarını okuyan babam, "Tatlım, bu Frankie'ye, bana bebeğimi doğuracağını söylediğin sıralarda oldu" dedi.

"Sana bebeğini doğuracağımı söyledim ve çok heyecanlı görünüyordun Enzo, ama beni altı ay sürececek bir

Telefon, internet veya mors alfabesi olmadan kutlama gezisi Makineler," diye karşılık verdiğinde vücudumun sarsıldığını ve gözlerimin büyüdüğünü hissettim.

Babamın kadınlarından hiçbiri onunla konuşmadı. Bir tanesi bile.

Belki annem hariç.

"Chrissy, tatlım, hiçbir şey istemedim-" Babam başladı. "Tek kelime daha etme, Enzo Concetti," diye tısladı, eğilerek Ona doğru. Sonra gözleri bana kaydı ve Ben onun gözlerindeki bakışla sırtının yan tarafına bastırsam bile beni sıkıştırdı. "İyi misin?" diye sordu ve elini bana doğru uzattı. "Yani, o olaydan sonra ateş etmek."

"Uh...evet. Yıllar önceydi." "Rastgele?" diye sordu.

"Um...hayır. Bir suç lordu tarafından kaçırıldım ve göl kenarındaki bir topluluğa götürüldüm. Kaçtım ve başka bir bayanla birlikte ormanda canımı kurtarmak için koştum. Suç lordu bizi yakaladı ve beni vurdu. Sonra Ben" -Benny'yi işaret etmek için yanımda havada topal bir hareket yaptım

- "ve kuzeni Cal, birlikte olduğum kadının erkek arkadaşı, onu vurdu.

Cal onu başından vurduğu için kurtulamadı. Yine de,

Ben onu karnından vurdu, adamın beni vurduğu yerden.

Öyle ki, sahip olduğu tek şey bu olsaydı bile, bir süre pek iyi durumda olmazdı. Neyse ki öldü ve ben bunu söylemiyorum.

çünkü ben kötü bir insanım. Bunu söylüyorum çünkü o deli bir insandı ve beni vurdu."

Ben saçmalamayı bitirdiğimde, kısık gözleri yavaşça babama kaydı.

"Kaçırıldı ve vuruldu mu?" diye sordu. "Chrissy-"

"Kaçırılma olayından haberin var mıydı?" Chrissy sordu. Babam tek kelime etmedi ama rahatsız görünüyordu.

Ben tek bir kelime söyledi, o da "Evet" oldu.

Chrissy uzun süre bağlı kalmaya uygun görünüyordu. Benny'ninkini yakalamak için bir elimi uzatıp hamile bir kadının öfkesinin tıkadığı havayı solumaya çalışırken, gülme isteğime karşı koydum. Sertçe.

Sonunda bana baktı ve yüzündeki öfke beni Benny'ye daha da yaklaştırdı.

Sonra birden kayboldu ve "Özür dilerim" diye fısıldadı. Az önce böyle bir şey olup olmadığını merak ederek ona baktım.

Ben o kadar şaşkın değildi.

"Olmak zorunda değilsin" dediğinde bunu biliyordum. Bilmiyordun. Sen kan değilsin." Ben başını babama doğru salladı. "Ama olmalı."

"I-" Babam başladı.

"*Kapa* çeneni," diye havladı Benny birden öyle bir şiddetle ki tüm vücudum sarsıldı. "Bunu yapmaya hakkın yok. Seni içeri aldığımda Francesca'nın nerede olacağını bilmiyordum ama artık biliyorum. Şimdi sana söylüyorum, Frankie'yle böyle bir sahneyi son kez yaşıyorsun. İyi bir baba değildin. İyi bir baba değilsin. Adamım. Sen bencil ve aptalsın, kaç yıldır bu dünyadaysan öncelikle sikini düşünüyorsun. Kız arkadaşın kanlar içindeki bedenini yapraklar arasında sürükledikten *sonra* hastane yatağında yatıyordu ve bu, hayatı için kaçtıktan sonraydı ve sen onun evine habersizce gelip, lanet olası ailesinin desteği olmadan yaşadıkları hakkında tek bir kelime bile söylemeden ona bomba atacak kadar *taşaklı* mısın?"

Ben başını salladı, gözleri babamı odanın noktaya sabitledi ve devam etti.

"Hayır. Frankie bu saçmalığa çünkü o iyi bir kadın, iyi bir kız. O Frankie. Ama ben onun erkeğiyim ve sana şimdiden söylüyorum, *yapmayacağım*."

Babam omuzlarını dikleştirdi ve "Belki de gitmeliyiz" dedi.

"İyi fikir," diye karşılık verdi Ben ve hemen yer değiştirerek beni de yanına aldı, böylece artık kapının önünde durmuyorduk.

İşte o zaman babam, herhangi bir şey onu aşağı çekmekle tehdit ettiğinde babamın yaptığını yaptı.

Durumdan hemen kaçtı.

Ve bu durumda, bu onun tek bir kişiye bile bakmaması anlamına geliyordu - tam orada duran çocuğunu taşıyan kadına bile, görmeye geldiği kızına bile - ve kapıdan çıkıp gitmesi.

Chrissy sessizce, "Bu çok kötü bir fikirdi ve çok üzgünüm," dedi ve onu takip etmeye başladı.

"Tekrar söylüyorum, özür dilemek sana düşmez," dedi Ben.

Ona başıyla selam verdi ve bana sadece mahcup bir bakış ve veda etmek için çenesini eğdi, ama ona izin vermedim.

Yanımdan geçerken elini tuttum. Durdu ve bana baktı.

"Bir erkek ya da kız kardeşim var mı?"

Gözlerinde umut parladı ve ben babama daha da kızdım, Çünkü onu gördüğümde, bunun çok daha iyi geçmesini istediğini biliyordum. Ayrıca çocuğuna bir aile vermenin önemli olduğunu da biliyordum. Bu yüzden tanısaydım muhtemelen seveceğimi biliyordum.

"Abla," diye cevap verdi.

Gülümsedim. Küçüktü ama ona bunu verdim ve fısıldadım, "Muhtemelen gitmen gerekiyor, ama Enzo Junior'ı ara. Numaramı al. İrtibatta kalalım."

Gözleri parladı ve fısıldayarak cevap verdi, "Bunun mutlu bir sürpriz olacaktı. Bilseydim asla Enzo ile gelmezdim-"

Elimi onun elinin etrafında sıkarak sözünü kestim. "Senin için üzgünüm ama değildi. Ama küçük kardeşimi dünyaya getirirken senin için en iyisini diliyorum."

Başını salladı ve elimi sıkarak yumuşak bir sesle, "Teşekkürler Francesca. Ben de kardeşini arayacağım. Numaranı al."

"Güzel," diye cevap verdim. "Şimdi ikinizi güvenli bir şekilde eve götürmesini sağla," diye emrettim, başımı karnına doğru eğerek.

Bana sırtıttı, bu sefer gözlerinde parıltı yoktu, tekrar başını salladı ve aceleyle kapıdan çıktı.

Kapı kapanır kapanmaz Ben, "Saf Frankie." dedi. Ona doğru baktım. "Ne?"

"Yapabileceğiniz en iyi şey bu durumdan uzak durmak, ki şu anda durum hiç de iyi değil, ortalık iyice karışabilir ve siz de ona irtibatta kalacağınızı söyleyin."

"Kız kardeşimi taşıyor," diye karşılık verdim.

"Evet. Saf Frankie."

O zaman yüzündeki ifadeyi fark ettim. Ben de gülümsedim.

Ben gülümsemedi.

"Buraya gel, Francesca." diye emretti.

Mutlu kavuşmamız, alışılmadık bir şekilde, çılgın biri tarafından ertelendi, hemen bana söyleneni yaptım.

* * * * *

"Frankie, *tesorina*, durun."

Gözlerimi kapattım, Benny'yi ağzımdan çıkardım ve ona bakmak için zaman ayırdım.

Babamla olan sahneden sonraydı, kötü olaylardan sonra iyi bir buluşma zamanıydı ve işler pek de iyi başlamamıştı.

Ve hepsi benim yüzümdendi.

Babamın ziyareti ve verdiği haberler yüzünden gerilmiş olabilirim. İyi Bianchi'yi kazanmamla ilgili söyledikleri de olabilir.

Ama daha çok Benny ile fiziksel ilişkiye girdiğimizden beri görmediğim bir şeyi görmenin tam zamanı olduğunu düşünmemle ilgiliydi.

Her seferinde muhteşem sonuçlar elde etmek için sık sık üzerime indi.

Ya bilinçsizce bundan kaçındığımdan ya da Ben'in yatakta her şeyi (tamamen) yönlendirdiği gerçeğinden dolayı, bu iyiliğe asla karşılık vermemiştim.

Şimdi, .

Vinnie'den bu işte iyi olmadığımı bildiğini bildiğimden, onun da aynı şeyi düşündüğünden endişelendiğimden, kafamın içinde gergindim ve çok zorluyorsun.

Gözlerimi açıp ona doğru baktım ve işte oradaydı. Bu konuda iyi değildim. Ben'in yüzü, çıplakken görmeye alışık olduğum karanlık açlığa hiç benzemiyordu.

"Buraya gel, bebeğim."

Oraya gitmek istemedim.

Telefonumu kapıp banyoya koşmak, kendimi içeri kilitlemek ve pencereden pizza ve Çin yemeği teslimatlarını izlemek istedim Benny'gittiğini ve beni bir daha görmemeye karar verdiğini öğrenene kadar.

"Frankie, buraya gel," diye tekrarladı Ben.

Hâlâ kıpırdıyamıyordum çünkü aşağılanmışlıktan donup kalmıştım.

Hayatım boyunca çok utandım.

Yedi yaşımıdayken annemin kilisede giydiği, göğüs dekoltesi neredeyse meme uçlarını gösterecek kadar fazla olan o siyah, dar, vücudu saran elbiseyi giymesi ve Peder Patrick'in ayin için dışarı çıktığında neredeyse gözlerinin yuvalarından fırlaması gibi. Ayini yönetirken yüzünün gergin olmasından bahsetmiyorum bile. Annesi ve tüm erkeklerin onun göğüslerine vaazından daha fazla ilgi gösterdiği gerçeği.

Ayrıca babam pek iyi geçinemediği biriyle birçok kez karşılaştırdı ve nerede olduğumuzun bir önemi yoktu - Cubs maçında, Burger King'de - bunu görmezden gelemezdi. Derdi ki ukalaca bir şey yapardı ve adam ona karşılık verirdi ve bu hiç hoş olmazdı. Hatta bir keresinde karısı ve çocuklarıyla birlikte olan ve bu işe karışmak istemeyen bir adamı bile kışkırtmıştı. Ama babam, adamın ona seslenmekten başka çaresi kalmayana kadar geri adım atmadı.

Bu olay her iki adam için de kanlı bitmişti ve babam bunu çocuklarının önünde hiç düşünmeden yapmakla kalmamış, o adamı da kendi çocuklarının önünde aynı şeyi yapmaya itmişti.

Ama tüm bunlara ve daha da kötüsüne rağmen, hiçbir zaman o anki kadar utanmamıştım.

Bu da tabii ki donup kalmama neden oldu.

Benny'nin sikine yakın bir yerde dört ayak üzerinde durmuş, kıpırdamadan ona baktığımı görünce utandım.

"Siktir," diye mırıldandı Ben, bir karın kıvrımı yaptı, beni kollarımın altından yakaladı ve vücuduna çekti. Yuvarlandı ve üzerimi örttü.

"Sanırım tuvalete gitmem gerekiyor," diye fısıldadım, muhtemelen yoldaki bir geyiğin önüne çıkan ışığa bakması gibi gözlerinin içine bakıyordum.

"Hayır, yok. Benimle konuşman gerek. Aklından ne geçiyor senin?"

Bakışlarım kulağına kaydı.

Elini çeneme götürdü ve "Frankie, bana bak" diye emretti. Ona baktım.

"Kafanda ne var?" diye sordu. "Bu konuda iyi değilim," diye itiraf ettim.

"Neden?" diye sordu ve ben onun bu saçma sorusu karşısında gözlerimi kırptım.

Nedenini bilseydim, bu işte çok daha iyi olurdu.

"Neden?" Başka ne diyeceğimi bilemeden
tekrarladım. "Evet, neden?"

"Uh... Sanırım bunun nedenlerini açıklamam gerekiyor, Benny," dedim.
bariz olanı işaret etti, ama bunu yapsa bile, bu o anda bana bunun
nedenlerini vermesini *istediğim* anlamına gelmiyordu.

Başını salladı ama (korkutucu bir şekilde), "Bunu istiyorsan yaparım
tatlım. Ama şimdilik, nasıl ateşlendiğini ve her şeyini verdiğini, bir
öpücükte kontrolünü kaybettiğini, ama bana inerken gerginleştiğini
bilmek istiyorum."

"Bu konuda iyi olmadığımı bildiğini biliyorum," diye
açıkladım. "Tamam. Dahası var mı?"

"Bu yeterli değil mi?"

"Baban seni yiyor mu?" diye sormadan önce yüzünde anlamadığım
bir şey kıpırdadı.

Başımı salladım.

"Başka bir şey var mı?" diye .

"'iyi Bianchi' attığımı söyledi." diye hatırlattığımda sesim de
hissettiğim kadar dehşete düşmüş gibiydi.

Benny, "Sanırım babanın bir pislik olduğu kesin olarak kanıtlandı,
bebeğim," diye cevap verdi.

"Bu yorum senin bildiğin göt heriflerden daha göttü, Benny," diye
belirttim.

"Sanırım babanın sıradan bir pislikten daha fazla pislik olduğu
kanıtlandı, Frankie," diye karşılık verdi Ben.

"Kızgın görünüyordun," dedim ona.

"Söylediği şeye kızmadım. O söyledi ve ben senin
ve *bu* beni kızdırdı. İçeride seni neyin beklediğini de biliyordum. Beni
dışarı kadar takip etti, bu yüzden seni uyarma şansım olmadı, bu da
beni daha çok kızdırdı. Elinin üzerimde olmasından bahsetmiyorum
bile."

O yaptı.

"Özür dilerim Benny," dedim sessizce.

"Hayatındaki kadınların onun için neden özür dilediğini anlayamıyorum. O
pislik, sen değilsin." "O
benim babam."

"O değil. Seni doğuran adam o. Benim iyi bir babam var, bebeğim. Farkı biliyorum."

Ona baktım, söylediği derin sözler beni etkiledi.

Ben babam değildim. Onun gibi davranmadım. Ben onun gibi yaşımadım. Beni yaratmaya yardım etti, ama şimdi...

şimdi, *ben bendim*.

Ve uzun zamandır kendim olduğumu anlamaya başlamıştım. Her zamanki gibi.

Ve bu çok büyük bir şeydi.

Ben'e o kadar kötü bir oral seks yaptıktan sonra Ben'le yatakta ırılçıplak olmak ne kadar büyük olsa da, Ben şenliği durdurup sohbet etme ihtiyacı hissetti, bu son epifaniyi paylaşmadım.

Onun yerine, "şanslısın Benny." dedim.

"Biliyorum Frankie," dedi Ben. "Artık ondan bahsettiğimiz yeter. Bu kadar mı?"

"Sanırım öyle."

"İyi alışıyor

musun?" "Evet."

"Kız ya da erkek kardeşin yakın zamanda seni aradı mı?" diye devam etti. Başımı salladım.

"Güzel. şimdi, seni ve o çılgın vücudunu görmenin ne kadar ateşli olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Karnımdaki ve kalalarımdaki güzel saçları, sikimi ağızla almanı?"

Bacaklarımin arasında bir spazm hissederken bile vücudum sarsıldı. "Hayır," diye fısıldadım.

"Sadece dudaklarınla ucuna dokunduğunda boşalacağımı sandım. Her şeyimi aldın...*siktir*."

Bununla birlikte, ifadesi çıplak olduğumuzda alışık olduğum ifadeye dönüştü ve bacaklarımin huzursuzca kaydığını hissettim.

"I-" Başladım ama yüzü yaklaştı ve sözümü kestim.

"Yala bebeğim," diye fısıldadı ve bacaklarımin arasındaki spazmın yerini bir dalgalanmanın aldığını hissettim. " bak. *Her* . Acele etme. Em. Kaydır. Islat beni. Hiçbir şey yasak değil. Beni alırken bana bak. Bana ne yapacağını izle. Ya da, istersen, seni oraya seninle götürereğim

yüzümde otururken, sen de beni becereceksin. Ağzım senin üzerinde, ondan ve sikimden başka bir şey düşünmeyeceksin."

Tanrım, bunu istiyordum. Ve o haklıydı. Eğer ağzı üzerimde olsaydı, yaptığı şeyden başka bir şey düşünmezdim, ağzımda onunla birlikte yapardım.

Sürekli yer değiştirdim.

"Ya da yanımdaki yatakta diz çöküp bana amını verebilirsin. Sen beni emerken ben seninle oynayacağım."

Bunun üzerine vites değiştirmeyi bıraktım ve kıvranmaya başladım çünkü ben de bunu istiyordum.

Derhal.

Ellerim Benny'nin üzerinde gezinmeye başladı.

"Ya da," diye devam etti, "ben ayaklarımı alırım, sen önümde diz çökersin, ben de işi yapıp yüzünü sikerim."

Bunun üzerine bir ayağımı yatağa koydum ve onu yuvarladım.

"Bir seçim yaptın mı?" diye sordu ben üstteyken ve o sırt üstü .

"Kapa çenenin,

Benny." Bana sıırttı.

O sırtıış bir meydan okumaydı.

Birden kendimi gözüpek biri gibi hissettim.

Göğsüne doğru ilerledim ve ilk kez Benny'nin kontrolü ele almamasıyla, hiç sahip olmadığım şeyleri keşfetmek için zamanım olduğunu fark ettim.

Daha önce.

Ve onun tüm ihtişamı önümde seriliydi, bu yüzden parmaklarımla, ağzımla, dişlerimle ve

Dilini. Ondan çok fazla vardı, hepsi katı ipekti.

inanılmaz derecede büyüleyici. Onun tadı heyecan vericiydi.

Parmaklarının saçlarımda gezinmesi ya da dokunmak için uzanması içimi gıcıkliyordu. Vücudunu tahrik edici bir heyecanla hareket ettirdiğimde çıkardığı sesler

Beni aklımdan çıkarıp Benny'ye ne yaptığımı düşünmemi sağladı.

Beni ona daha fazlasını vermeye zorluyor.

Hedefime ulaştığımda o kadar hazırdım ki, aslında onun sikini kavramak, üzerine tırmanmak ve ona binmek istiyordum.

Bunun yerine, bacaklarının arasına yerleştim ve onu başka bir yerime aldım.

Bunu yaptığım anda Ben homurdandı.

Gözlerim onun yüzüne yaptığım şeyden fırladı, siki hâlâ ağızımdaydı.

Onun ateşli penisleriyle buluştuğunda, "Siktir, bebeğim," diye inledi.

Onu izleyerek yukarı kaydım ve onu olabildiğince derine aldım.

Bacakları eğildi, başı geriye düştü, kaslı boğazını ve Benny'nin her şeyini görebildim ve bacaklarımın arasında bir nabız attı.

Onu tekrar içime aldım ve bacaklarının yanımda

gerildiğini hissettim. Hoşuna gitmişti.

Ve aniden, ben de öyle oldum.

İşte o zaman yaladım. Okşadım. Kaydım. Dudaklarımı kullandım, emdim, ve el. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki, zamanın yarısında onu izliyordum, yarısında ise onu emiyordum, inlemeye çalışıyordum, topuklarını yatağā gömdüğünü görüyordum ve bundan o kadar çok zevk alıyordum ki, elimi bacaklarımın arasına sokmak için neredeyse çaresizdim.

Kendimi orada.

Benny'nin amımla oynamasına izin vermeliydim.

Bunu bir dahaki sefere, yani o gecenin ilerleyen saatlerinde yapmayı unutmamalıyım.

Ben'i derinlere aldığım da aklımdan geçen buydu ve onun sikine karşı inledim. Sonra siki gitti.

şaşkınlıkla ona bakmaya başladım, ama o çoktan Dizlerimi. Sonra beni çekiştirdi ve dört ayak üzerinde yatağımın ucuna bakacak şekilde aşağı itti.

Sonra içime girdi.

Oh, evet. Daha önce hiç yapmadığımız iki şey: köpek stili.

"Benny," diye nefes aldım.

Tek kelime etmedi. Elleriyle kalçalarımı kavradı, içime girerken beni geri çekti ve işte o zaman bunu hissettim.

Ben buna rehberlik etmiyordu. Kontrol Ben'de değildi. Ben beni doruğā çıkarırken eğlenmiyordu.

Ben kontrolünü kaybetmişti.

Ben beni beceriyordu çünkü beni becermeye *ihtiyacı vardı*. Ve bunu ona ben yaptırdım.

Ben.

Frankie.

Ve ben bunu hiç
yaşamamıştım. Hiçbir
zaman.

Olağanüstü bir şeydi.

Bu düşünceyle bacaklarımın arasında bir ıslaklık hissettim.
İçimden geçen dalgalanmaya karşılık başım geriye fırladı ama yatakta
kollarımın üzerine düştüm.

Yine de başım yere düşmedi çünkü Ben üzerime uzandı, bir elini
saçlarımda dolaştırdı ve geri çekerek boynumu eğmeye, sırtımı
kamburlaştırmaya ve seksimi onunkine doğru itmeye zorladı.

Bu çok ateşliydi, haykırdım, anında boşaldım, nefes nefese kaldım
ve inledim.

"Aynen öyle Frankie," diye homurdanarak içime boşaldı. "Daha
fazla," diye yalvardım, hâlâ boşalıyordum.

Bana daha fazla vurdu. Sonra eli saçlarımı bıraktı,
İkisi de kalçalarımın gitti ve içimde çırpınırken beni geri çarptı,
homurdandı, sonra doruğa ulaşarak inledi.

İticileri sakınleştirdi ve kaymaya başladı, parmakları kalçalarımı kazıyor,
kığımın derisinde hafifçe dolaşmaya başlıyordu ve ben
güzelliği karşısında ürperdi.

Uzun bir süre sonra Ben çekildi ama bana doğru eğildi. Önünü
sırtıma yasladığını ve kollarını bana doladığını hissettim. Sonra ayağa
kalktım, önünde diz çöktüm, Benny'nin kollarından biri karnıma
sarılmıştı, diğeri göğüslerimin altındaydı. Bir elini yukarı kaldırıp beni
kavradı ve ağzı kulağıma geldi.

"Benim Frankie'm, bir şeyler yapmaya kararlı, büyük oynuyor,"
fısıldadı.

Haklıydım.

Hoşuna gitti.

Hem de çok.

Başımı omzuna yasladım ve kollarımı vücudumda onunkilerin
üzerinde kavuşturdum.

"Öp beni tatlım," diye emretti.

Başımı çevirip geriye attım ama Benny'yi öpmedim. Ağzını
benimkine yaklaştırdı ve beni öptü. Bunu uzun bir süre yaptı.

zaman. Ve yaptığında, derin, ıslak ve tatlı yaptı.

Kırdığında dudaklarını kaldırıp burnuma dokundurdu, sonra yüzünü boynuma gömmek ve kollarıyla beni sıkmak için yana kaydı.

O şekilde kalmaktan memnun görünüyordu, sessizdi ve bana sarılıyordu, ben de şikayet etmiyordum.

Sonunda konuştu.

"Beni çok azdırdı, prezervatif kullanmadım."

Ve o kadar ateşliydim ki, o ana kadar bunu düşünmemiştim bile. "Başka biriyle mi görüşüyorsun?" Alay ettim.

"Siktir et hayır," diye cevap verdi. Anında ve kesin.

Güzelmış.

Hoş olmayan şey ise bunun beni, gelmesine izin vermediğim bir düşünceye sürüklemesiydi. Yaptıklarımın sonra, Benny'yi yaktıktan, onu aylarca terk ettikten ve bunu neredeyse

Aramızda inşa etmek için çok uğraştığı şeyi tamamlayacak bir seans.

Şimdi, bu konuşma nedeniyle düşünmem gereken bir şeydi. Ve sormam gereken bir soruydu.

Ama sessizce sordum. "Ben yokken birini gördün mü?"

Burnunun boynuma doğru kaydığını hissettim ve kulağıma "Kuru büyü" diye fısıldadı.

Vücudum kaskatı

dondtu. Aman Tanrım.

Kurak bir mi? Benny Bianchi için mi? Anlayabildiğim kadarıyla (ve dikkat), yaşadığı son kuru dönem dört yıl önceydi ve bu sadece bir arkadaşının arkadaşının bana mono olduğunu bildirdiği zamandı. Ve o kuru dönem sadece üç hafta sürmüştü.

"Şimdiye kadarki en uzun süre," diye etti, hâlâ fısıldayarak. Gözlerimi kırptım.

Aman *Tanrım*.

"Görünüşe göre," diye devam etti, "bir adam istediğini bulduğunda ve kaybederse, aslında eyere hiç *binmemiş* olsa bile eyere geri dönmek kolay değildir."

Aman *Tanrım*.

Benny az önce söyledi. Bunu bana o söyledi. Bana bunu söyledi.
Tanrım.

"Ben," dedim usulca, başka bir şey söyleyemiyordum, bunun ne kadar büyük ve benim için ne kadar anlamlı olduğunu milyonlarca çiçekli kelimeyle ifade etmek istiyordum.

"Hayatımıza devam ettik," diye yanıtladı nazikçe sıkarak. "Ve devam ettiğimiz yer de güzel. Yani bitti."

Saf Benny. Boktan şeyler oldu, üstesinden geldi ve yoluna etti. Ama benim için güzel , bu sefer onunla gidebilmemdi.

Ben de onunla birlikte gittim ve ağırdan dönerek şaka yaptım: ",
alkışını aldın mı?"

"Hayır" diye cevap verirken sesinde mizah vardı. "Ben de."

"Yani iyi miyiz?" Sorma sırası ondaydı ve sorunun ağırlığından, şu anda tartıştığımız konudan daha fazlasını ilgilendirdiğini anladım.

"Hap kullanıyorum bebeğim," dedim ona.

"Fark ettim, emin olmak istedim," diye cevapladı bir kez daha sıkarak. Sonra "Temizlemek ister misin yoksa ben mi yapayım?" diye sordu.

Benny'nin bunu yapma fikri ilgi çekiciydi, ama Benny hakkında zaten ilgi çekici bir şeyi iyice keşfetmişim ve iyiliği kısmi olarak ayırmaya karar verdim.

"Ben ."

"Tamam, tatlım."

Boynumu öptü ve gitmeme izin verdi.

Yataktan fırladım, tişörtünü kaptım ve banyoya giderken başımın üzerine çektim.

İşimi hallettim ve odama geri döndüm, Ben'i yatak başlığına yaslanmış, hala çıplak, bacakları hafifçe açılmış ve Eğildi. Yine tepeden tırnağa nefis, ama bu sefer *daha nefis*.

Yatağa girdim ve doğrudan Benny'nin üzerine tırmandım.

Ellerini tişörtünün altına sokmakta gecikmedi, biri omurgamdan yukarı çıkmadan ve biri kıcımlı avuçlamak için aşağı inmeden önce onları sırtımın küçük kısmına kaydırды.

Ben de ellerimi göğsüne koydum ve gözlerinin içine baktım. "Teşekkür ederim," dedim usulca.

Gülümsedi ve kocaman, beyaz ve kör edici bir şekilde yaptı. Sonra sordu, "Ciddi misin?"

Kesinlikle ciddiydim. Sabrı, rehberliği ve utandığımda beni *tahrik* etme ve *teşvik* etme yeteneği ve

İlk kez kötü bir şekilde kafa atmaya çalıştıktan sonra banyoya barikat kurma planları *yaparken, ciddi bir şekilde* iletilen içten minnettarlığı hak ettiğimi hissettim.

Bu nedenle, "Evet, ciddiyim" sözüm kırılmış olarak çıktı.

"Bebeğim," dedi, hala sırtarak, eline baskı uygulayarak kürek kemiklerimin arasına girerek beni kendine doğru çekti. Beni istediği yere getirdiğinde, "*Bana* gerçekten harika bir kafa verdiğin için bana teşekkür ettiğini *biliyorsun*," dedi.

Bu şekilde düşünmemiştim.

Devam etti.

"Beni o kadar azdırdı ki, ya ağzına boşalacaktım ya da dizlerinin üstünde seni becerecektim."

Kahretsin, daha yeni boşalmıştım ve beni yine kıvrandırdı.

Elleri kıcımdan ayrıldı, böylece iki kolunu da bana doladı ve ellerimi göğsüne hapsederek beni daha da yaklaştırdı.

"Çok ateşli." Derin, rahat sesi bir gümbürtü gibiydi. "Oraya girdiğimde o kadar ıslanmıştım ki, boşalmanı nasıl bilmiyorum."

Dudaklarımı yaladım.

Gözleri izledi, parladı ve tekrar benimkilere döndü. "Bundan zevk aldın." Bu bir beyanattı.

"Evet."

"Hepsi."

"Evet."

"Saçına sert davrandığımda çözüldü." Biraz daha kıpırdandım ve "Evet" diye tekrarladım.

Gözleri tembelleşirken bile ısındı ve uyarırken ağzıma düştü, "İyiydi bebeğim, bir bakıma harika olduğunu düşünmüştüm. Şimdi ne kadar harika bir şey olduğunu biliyorum. O yüzden hazırlan."

Spazm içimden geçerken kalçalarım onun kalçalarına kenetlendi.

Kolları sıkılaştı ve ne istediğini anladım, çenemi eğip ağzımı açtım.

Tekrar aldı, acele etmeden, yavaş, ıslak ve derin. Sonra bağlantımızı kopardı ama beni yakınında tuttu.

"Beni beslemek niyetinde misin?" diye sordu.

"Elbette," diye cevap verdim sırtarak, Ben'in seks sonrası konuşmanın bittiğine dair verdiği ipucunu değerlendirdim ve onun üzerinden kalkmak için hamle yapmaya başladım.

Bu hamlem başarısız oldu çünkü kolları beni sıkıca tutmaya devam etti ve ben de ona dönüp baktım.

"Baban için bunu yapmamda bir sakınca var mı?"

Benny beni tutarken elimden gelen en iyi omuz silkmeyi yaptım. "Bana göz kulak oluyorsun."

Başını salladı ve tekrarladı, "Baban için bunu yapmamda bir sakınca var mı?"

Neredeyse yaklaşabileceğim kadar yaklaşmıştım ama ona yaklaşmanın bir yolunu buldum ve sessizce, "Evet Benny, çünkü beni kolluyordun. Bu çılgıncaydı, tamamen berbattı, ama ona kapıyı gösterecek gücü kendimde bulamazdım. Bunu benim için yapmana ihtiyacım vardı. Benim için yaptın. Yani evet, tatlım, babam için bunu yapman benim için sorun değil. Ve daha iyisi, ben iyiyim çünkü o bir daha böyle bir sahneye meydan okuyacak türden bir adam değil, bu yüzden muhtemelen bir başkasına katlanmak zorunda kalmayacağım." Uzandım ve dudaklarımı onunkilere dokundurdum, "Senin sayende. O yüzden sadece iyi olmakla kalmayıp, teşekkür de edeceğim bebeğim."

Bir elini tişörtünden çıkardı ve saçlarımı yüzümün bir tarafından çekmek için kaldırdı, gözleri önce elini izledi, sonra yüz hatlarımda gezindi.

"Benny?" Hareket etmediğinde, konuşmadığında, sadece gözlerinin üzerimde dolaşmasına izin verdiğinde seslendim.

Bunu yaptığımda bakışları benimkilere yöneldi. "Çılgın güzel," diye fısıldadı ve kalbim yerinden fırladı.

Beni kastediyordu. Sadece görünüşümü değil, *her*.

"Babamla uğraşmana izin verdiğim için mi deli-güzelim?" Sessizce sordum.

"Sen deli-güzelsin çünkü sen kalbi tutan ve ona kapıyı göstermesine izin vermeyen türden bir kadınsın." O

Sırıttı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Bütün eğlenceyi bana bırak."

"Sen delisin," dedim ona ama keskin ya da alaycı değildi, yumuşaktı ve itiraf etmeliyim ki kulağa hoş geliyordu.

"Evet, ben deliyim," diye fısıldadı, gözleri yine yüzümde geziniyordu ve bununla da ne demek istediğini anladığım için gerildim.

Benim için deli oluyordu.

"Benny," diye nefes aldım ve bakışlarımı yakaladı.

"Adamını beslemelisin, Frankie."

Gözlerinin içine baktım ve bu oyunu ona bırakmaya karar verdim. Bunu Benny için yaptım.

Ve bunu kendim için yaptım çünkü dolaplarım boş değildi. Patlamışlardı. On iki çeşit patates cipsim vardı ve erkeğime ne kadar çok sevdiğimi göstermek için bir ziyafet hazırlamayı planlamıştım. Onun benimle olmasını dört gözle bekliyordum.

Mutfağa gittiğimizde ve ben onları paylaştığımda (biftek, sotelenmiş mantar, fırında patates, buharda pişirilmiş kuşkonmaz, Pillsbury hilal ruloları ve tatlı için mağazadan alınmış ama hala harika şekerli kremalı pasta), Ben akşam yemeği planlarımı beğendi.

Ama hazırladığım süre boyunca barbekü Fritos atıştırdı, ben de ona bunu sinir bozucu bulduğumu söyledim.

Ben .

Kadınların aşık olduğu bölgedeydim.

Yani ben de deliydim.

On Altıncı Bölüm

O Nasıl Bir Mucizeydi

Şirketin spor salonunun soyunma odasındaki banktan egzersiz çantamı aldım ve telefonumdaki *Git* düğmesine bastım.

Önce soyunma odasından sonra da spor salonundan çıktım ve zil sesini dinledim.

Asansörü beklerken sesli mesaj geldi.

"Beni yakaladın. Şimdi beni neden istediğini söyle," dedi kız kardeşim Cat'in çok iyi bildiğim sesli mesaj karşılması kulağıma.

Bip sesini duyunca konuştum.

"Seni istiyorum çünkü son zamanlarda seni milyonlarca kez aradım. Bir ay oldu, ondan önce de seni *yedi* milyon kez aradım ama senden haber alamadım Cat. Bu ailede bazı şeyler oluyor ve Enzo da sana ulaşamadığını söyledi. Bir şey olarak görüyorum Babam benimle konuşmuyor, ben de onunla , ondan haber aldın mı bilmiyorum. Bilmen şeyler var ama telefonlarıma cevap vermiyorsun, bu yüzden endişeleniyorum." Asansörün kapıları vınlayarak açıldı ve ben de "Ablanı ara, Cat, *lütfe*n" *diyerek sözümü* bitirdim.

Bağlantıyı kestim, asansöre bindim ve kız kardeşim Cat'in ortanca çocuk sendromunu aşırıya götürdüğünü düşünerek düğmeye bastım.

Elbette, duyguları her incindiğinde bunu gündeme getirse bile, ki bu sık sık oluyordu, bunun için bir davası vardı. Onun davası babamın bir favorisi vardı: Enzo. Annemin de bir favorisi vardı: Nat. Ben en büyüktüm, bu yüzden sorumluluk alıyordum, zamanımı küçük kardeşlerimle ilgilenerek geçiriyordum ve Annem ve babam titremedi diye kendimi yaralı hissedebilirdim.

Sonra tekrar, tüm büyükanne ve büyükbabalarımız benim bir bok olduğumu düşündüler, muhtemelen

Çünkü onlar Enzo ve Ninette ile nerede yanlış yaptıklarını bilmeyen ve bana kurtuluş olarak bakan iyi, sevgi dolu insanlardı.

Sonunda doğru giden bir şeyin yaratılmasında küçük de olsa bir payları olduğunu.

Bu elbette tüm hayatım boyunca hissettiğim şey değildi. Bu Benny ile birlikte olduğumdan beri aklıma gelen şey

Adım Concetti'ydi ama Frankie'ydim çünkü sadece .

Bununla birlikte, büyükbabam en iyi Concetti'ydi. Harikaydı. Beni çok severdi ve o kadar uzağa taşınması berbattı.

Arizona (bu seçim onu en sevmediği kişi olan annemden uzaklaştırdı) ve Nana Concetti'yi kaybettik, çünkü o da harikaydı.

Concetti-çocuk-birlikte-olma skalasında Cat benim hemen arkamdaydı. Bir inşaat şirketinde çalışıyordu ve kocası Art ile orada tanıştı. Art on yıldan fazla bir süre aynı işi sürdürmeyi bile başarmıştı ki bu, bir Concetti'yle ilişkisi olan herkes için bir başarıdır.

Art çok ateşliydi ve aynı zamanda çok asabiydi. Cat de sonuncu olduğu için, bu deli gibi kavga ettikleri anlamına geliyordu. Her ikisinin de pek sağlıklı olmayan içkiciler olmalarına yardımcı olmadı. İçki ortaya çıktığında Cat ve/veya Art konuşkan ve komik olabiliyor ya da Sinirli ve kaba ve her ikisini de aşırıya götürdüler. Sonunda, aslında her ikisini de deneyimlemek hoş değildi, çünkü konuşkan ve komik olsalar bile susmuyorlardı, bu yüzden siz de bir kelime bile edemiyordu ve bu her zaman can sıkıcı oluyordu.

Cat, ailemin her üyesi gibi dramaya yatkındı ve incinip yıllarca sessiz bir kin tutabileceği duyulmamış bir şey değildi.

Ama bu aşırı bir şeydi.

Ve telefonda yalan söylemedim, endişeliydim.

Enzo Junior'ın her iki kadını da onun çocuklarını doğurmuştu, bir erkek ve bir ve bu genellikle sevinçli bir haber olsa da, kardeşim için iyi gitmiyordu. Enzo'nun bakış açısına göre, her ikisi de hamilelikleriyle onu tuzağa düşürmeye çalışmışlardı ve dürüst olmak gerekirse, biri bunu başarmış gibi görünüyordu. Diğeriyle tanışmış ve hoşlanmıştım, o da Enzo'ya tapıyordu. O zamanlar onun için üzül müştüm çünkü Enzo'nun iyiliği için bu işe girdiğini düşünüyordum.

Çünkü Enzo ona bu izlenimi vermişti.

Biri istediğini edemediği için kızgındı, sonunda bir çocuğu oldu ve bunu ona ödetmeye niyetliydi. Diğeri ise acılıydı, ve acı *çok* daha kötüydü.

Enzo boku yemişti.

Gerçi fotoğrafları mesaj atmıştı ve bebekler çok tatlıydı.

Asansör kapıları açıldı. Dışarı çıktım ve neredeyse duruyordum. Tüm katta mutsuz bir şekilde uğuldayan bir titreşimi hissettiğimde ölmüştüm. Yavaşça mekâna girdim, insanların bir araya toplandığını, birkaç yöneticinin bir ofiste kapalı kapılar ardında olduğunu ve neredeyse tüm yüzlerin şokta olduğunu gördüm.

Bir vardı.

Asistanım Tandy'nin masasına çarptım. Orada durduğumda sıçradı ve bana baktı.

"Frankie," diye selamladı.

"Ne ?" Sessizce sordum. "Paul Gartner öldürüldü."

Paul Gartner'ın kim olduğuna dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen şaşkınlıkla ona baktım.

Ben de "Paul Gartner?" diye sordum.

"Dr. Gartner. Bilim adamı. Araştırma ve geliştirme. Tenrix'in başındaydı," dedi bana.

Tenrix, piyasaya sürmeye hazır yüksek tansiyon tedavisine yönelik yeni bir üründü. Daha bir hafta önce Randy bir ekip toplantısına başkanlık etmiş ve bize her şeyi anlatmıştı.

Randy öyle heyecanlanmıştı ki, çoğu zaman keyfi yerinde olmayan ve diğer zamanlarda da tam bir pislik olan bir adam için bu buluşma tuhaf bir hal almıştı.

Daha da tuhaftı çünkü gerçek gibi görünmüyordu. Yıllarca süren testlerden, denemelerin farklı aşamalarından, milyonlarca ve milyonlarca Ürünün işe yaramaması halinde her aşamada çöpe dolarlar, yeni, son teknoloji ürünü ve yüksek tansiyonla mücadelede çok başarılı olduğu söylenen bir şeyin sahte olmasına gerek olmadığı heyecanı.

İtiraf etmeliyim ki, toplantı hakkında iyi hisler beslemiyordum, ancak başka hiçbir ürün lansmanı sırasında şirkette bulunmamıştım, bu yüzden belki de Randy'nin bir şey hakkında iyi bir ruh hali içinde olması gerektiğinde her zaman böyle olduğunu düşündüm.

birlikte, takımdaki diğer tüm direktörler ve yöneticiler toplantıdan sonra birbirlerine bakıyorlardı, bu da beni daha iyi hissettirmiyordu. O zamanlar, bu durumu

İnsanlar ondan uzak durdu, ekibin ortak görüşü Randy'nin bir pislik olduğu yönündeydi.

Ancak o tuhaf lansman öncesi toplantının ardından yeni ürünün arkasındaki adamın ölümü bana pek de iyi gelmedi.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Bilmiyorum. Polis araştırıyor. Geldiler ve Bay Barrow ve Bay Berger ile konuştum. Bay Berger beni biraz korkutuyor ama polisle yaptığı toplantıdan çıktı ve etrafı dolaştı. Başkan yardımcıları ve müdürlerle birlikte, sanki biri ona köpeğinin ezildiğini söylemiş gibi bakıyordu."

Onun yapacağı gibi.

Bunun nedeni sadece Travis Berger'in iyi bir adam olduğundan şüphelenmem değildi. Ayrıca, şirketin besin zincirinde şu anda bulunduğu yere geldiğinde, başkanımız ve CEO'muz Clancy Barrow'la konuşarak sektördeki en iyi biyomedikal bilim adamlarını agresif bir şekilde kelle avına çıkarması ve talep etmesi için elinden geleni yapmıştı. Wyler, şu anda test aşamasında olan ürünleri ve geliştirilecek yeni ürünleri tespit etmek için imza ikramiyeleri, hisse senedi opsiyonları ve maaşlar için bir servet ödemişti en iyisi olacaklardı.

O bilim insanlarından birinin ısırması büyük bir yatırımı kaybetmemiz anlamına geliyordu.

Beni şaşırtmayan bir başka şey de Berger'in dışarı çıkıp haberi paylaşmasıydı. Clancy Barrow'u daha önce sadece birkaç kez. İşin içinde değildi. Berger'in günlük işleri ve hemen hemen diğer her şeyi yapmasına izin verdi. Berger görünür, agresif, azimli ve çalışkanken, Barrow şaşırtıcı bir şekilde onun pozisyonundaki biri, neredeyse görünmezdi, onun Başkan Yardımcısı Wyler'ın çeşitli cephelerdeki yüzü olacak.

Elbette buna bakmanın başka bir yolu daha vardı. Yani, eğer Bir şeyler ters gittiğinde, ters giden şey onun suçu olmasa bile, suçu üstlenecek kişi muhtemelen Berger olacaktır.

"Nasıl biliyorlar mı?" Tandy'ye sordum.

Bir an için rahatsız olmuş gibi göründü ve ardından, "Ayrıntılar henüz çıkmadı ama vurulduğunu biliyorum," dedi.

Vurulduğumu da biliyordu ve her yaklaşık elli kez hatırladığım şeyi hatırladım. Tandy'den hoşlandığım için. O da

komikti. Harika kıyafetler giyerdi. Çok çalışkandı ve tamamen işinin başındaydı. Ama aynı zamanda tatlıydı.

"Bu korkunç bir şey," diye bariz bir şekilde belirttim.

"Evet, onu tanıımıyordum ama yine de korkunç bir şey," dedi gözleri ofisin zemininde gezinirken. Tekrar bana döndüler ve devam etti, "Her neyse. Tenrix dosyaları masanda. Sen çalışırken Chelsea dosyaları getirdi."

Bu tesadüfle ilgili bir şey tüylerimi diken diken etti ama başımı salladım, "Teşekkürler" diye mırıldandım, ona gülümsedim ve ofisime gittim.

Yapacak milyonlarca işim vardı ama antrenman çantamı bıraktıktan sonra hemen Tenrix dosyasına uzandım. Birçoğunu anlamamıştım çünkü kimya ve biyoloji ile ilgiliydi ve bize Birisi (ki Dr. Gartner değil) bunu bize ayrıntılı olarak açıklasın.

Odaklandığım şey, parlak broşürlerin maketleriydi ve üzerlerinde büyük kırmızı harflerle *Proof* yazan broşürler vardı. Onları okudum ve yaparken Tenrix'in ne vaat ettiğini de okudum.

Randy Bierman'ın da ekip toplantısında aynı sözü verdiğini bildiğim için garip bir şekilde tek kelimesine bile inanmadım.

Telefonumun çalması beni Tenrix dosyasından çıkardı.

Yapmam gereken o milyonlarca şeyden yarım milyonunu yaparak olayın dışında kaldım, saat beşe yaklaşırken telefonum öttü.

Ona baktım, elime aldım ve gülümsedim.

Benny'den bir mesajdı. "*Seni düşünüyorum bebeğim.*" diyordu. *İşten eve döndüğünde beni ara. Biraz ara vereceğim.*

Babamla yaşadığımız olaydan bu yana bir aydan biraz fazla zaman geçmişti. Ne yazık ki bu bir ay içinde çok fazla seyahat ettim.

Neyse ki gezilerimden biri Chicago'ya, potansiyel müşteriler açısından zengin bir bölgeye ve asıl amacı temsilcimi dize getirmek olan bir geziydi. Benden daha fazla eczacılık deneyimi olabilirdi, ancak sadece rakamlarını aşmayan değil, aynı zamanda onları yapmayan tek temsilcimdi.

Yolculuğu uzatmıştım, üç gün Benny's'te çalıştıktan sonra hafta sonunu onunla geçirecektim.

Bu hoşuma gidiyordu. Benny'lerde olmak, evcilik oynamak, benimle olmak için geceleri izin almasını ve aynı zamanda çalışmasını içeren bir düzene girmek hoşuma gidiyordu. Çalışmasına aldırımıyordum. Arkadaşlarımla pizzacıya gidip onu görüyordum ya da onun evinde kalıp aylıklık ediyordum.

Ama daha fazlası vardı.

Yaşadığımız şey normal değildi. Her ilişki bir işti, ama Ayrı kaldıkça, bu iş daha da zorlaşıyordu. Ondan ayrılmayı ya da onun beni terk etmesini hiç sevmedim ama her seferinde daha da zorlaşıyordu.

Benny's'de çalışırken her şey normaldi. Evi evim gibiydi. Programımız doğaldı. Sıradan bir çiftin hayatı ve zamanları gibi. Bu hoşuma gidiyordu. Bunu istiyordum.

Aynı şey Ben'in beni görmeye geldiği zaman için söylenemezdi.

Benny beni görmeye geldiğinde, bu kesinlikle bir ziyaretti. O değil. Eve dönüyorum. Doğal değil. Normal değil. Benny ile olmaktan başka bir şey değil.

Benny ile birlikte olmayı her şekilde seviyordum.

Yine de daha fazlasını istiyordum.

Manny ve Vinnie'yi haftanın en yoğun gecelerinde, yani hafta sonlarında mutfakta çalıştırmamak için Ben geçen ay, hafta içi iki günlük bir ziyaret girişiminde bulunmuştu.

Hafta.

Bu pek iyi gitmedi. Çoğunlukla sabahları ben isteyken ortaya çıktığı ve tek düşünebildiğim eve ona dönmek olduğu için. Ben çalışırken, o benim evimde günlerini geçirdi ve Cal ile takıldı.

ve düşün planları yapan üç kadın vardı.

Ben, Cal için bir ertelemeydi.

Benim için Ben Brownsburg'daydı ve ben işteydim ve bu durumdan, sahip olduğumuz kısıtlı zamandan, oraya zar zor varmış ve sonra da ayrılmak zorunda kalmış gibi hissetmekten hoşlanmadım.

Başka bir deyişle, bu benim için işe yaramıyordu.

Sorun şu ki, bir özgeçmişe ihtiyacım yoktu.

her yıl iş atladı. Muhtemel işverenlerin işe alım için para ve zaman harcamayacaklarını gerekiyordu.

ve eğitim geçmesi gerekiyordu. Bu yüzden Wyler ile en az on altı ayım daha olduğunu hissettim.

Bu konudaki diğer sorun ise, Ben'in beni terk edip gitmemden dolayı hayal kırıklığına uğramış gibi görünmesine rağmen, geleceğimizden ve bunun neler getirebileceğinden ya da bir şeyler yapmamız gerekebileceğinden bahsetmemiş olmasıydı. normale döndürme planı. Buna ayda birkaç günden fazla birlikte olmak ve ardından evlilik gibi imkansız hayaller de dahil, çocuklar ve aile.

Tam olarak gençleşmiyordum. Aslında doğum gününe birkaç hafta vardı.

Ben de değildi.

Bu nasıl açacağımı bilemedim. Eğer Ben elimizdekilerle yetiniyorsa, başlangıçta bizi neredeyse mahvettikten sonra, o gemiyi sallamak istemedim.

Ama bu, Ben'in bundan hiç bahsetmemiş olmasının beni endişelendirmediği anlamına gelmiyordu.

Geri gönderdiğim metinde buna yer vermedim, sadece şu ifadeler yer alıyordu, *Tamam tatlım, birazdan çıkacağım.*

Yapmam gereken son yarım milyon işin çoğunu halletmeye odaklandım, böylece eve gidip arayabilecek ve Onunla beni daha fazlasını istemeye itecek kısa bir sohbet ve sonra yalnız yemek, evimde yalnız takılmak ve yatağa gitmek.

Tek başına.

Telefonum çaldığında ve bilgisayarımdaki saatin altıyı geçtiğini gördüğümde yapmam gerekeni yaptığımı hissetmeye yaklaşıyordum. Başka bir deyişle, Benny'ye söylediğim "birkaç" saat değildi.

Muhtemelen endişeliydi ve gözlerim hücreme gittiğinde aklımdan geçen buydu.

Ekranda *Keira Arıyor* yazısını gördüğümde kaşlarım birbirine çarptı.

Telefonu aldım, aramaya başladım ve kulağıma götürdüm.

"Hey, tatlım."

"Annem !"

Kalbim göğsümde sertçe çarptı ve yerimden fırladım.

"Şu anda mı?" Ben sordum.

"Evet!" diye bağırdı, sonra da zikretti. "Ohmigod, ohmigod, ohmigod."

"?"

"Evde. Kate *çıldırılmış* gibi! Joe aradı. Dışarıda yemek alıyorlarmış ve birden olmuş. Onu doğruca hastaneye götürmüş. Çantasını almalıyız. Benzin almalıyız çünkü Kate neredeyse dışarı. Ve *herkesi* aramalıyız."

"Orada dur," diye araya girdim. "Kate'in durumu kötü ve seni o mu götürüyor?"

"*Gitmeliyiz!*" diye bağırdı. "Ve benim *yapmam gereken yedi milyon arama* var."

Telaşla bilgisayarımı kapatmaya başladım. "O evden ayrılma, Keirry. ve ikinizi de alacağım."

"İki kişilik bir araban var," diye işaret .

"Vi'nin Mustang'ini alacağız."

"Ah, doğru ya," diye mırıldandı.

"Beni dinle. Beni dinliyor musun?"

"Dinliyorum" derken sesi nefes nefese kalmış gibi geliyordu.

"Annenin arabasının anahtarlarını al. Kendisi ve Angela için ihtiyacı olan her şeyin çantasında olduğundan emin ol. Biraz su, gazoz ve atıştırmalık bir şeyler al çünkü muhtemelen biraz bekleyeceğiz. Aramalarını yap. Derin nefes al. En kısa zamanda orada ."

Keira, "Buraya gelmen çok uzun sürecektir," dediğinde asansöre doğru giderken çoğunlukla ıssız olan katta aceleyle ilerliyordum.

"Bebek sahibi olmak biraz zaman alır, tatlım. Sakin olmaya çalış. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde oraya gideceğim ve annenle Cal'a ulaşacağız."

"Tamam, Frankie."

"*Mawdy'in çantasında gecelik yok!*" Keira'nın telefonundan Kate'in uzaktan çığlık attığını duydum.

Asansörü işaretledim ve gülümsedim.

Ben Chicago'dayken ve Cal, Violet ve kızlar yakınımıdaki tek arkadaşlarımdı, onlarla vakit geçirdim. Onların evinde akşam yemekleri, akşam yemekleri kasabadaki Frank's Restaurant'ta akşam yemekleri. Benny'den ve bildiğim her şeyden çok uzakta olduğum için aklımı başımda tutan tek şey onlardı.

Bunu yaparken Winters-Callahan ailesini tanıdım.

Normalde akli başında biri olan Kate'in, annesi ona bir kız kardeş daha vermek üzereyken kendini kaybettiğini artık biliyordum.

"O zaman ona bir tane getir!" Keira geri

bağırdı. "Keirry, tatlım?" Ben .

"Evet, Frankie?" diye sordu.

"Derin nefes al. Sakin ol. Her şey harika olacak. İnanılmaz olacak. Çok güzel şeyler oluyor. Öyle mi?"

"Evet" demesiyle birlikte nefes alışının hızlandığını duydum. "Yakında orada olacağım," diye söz verdim.

"Tamam. Yakında görüşürüz, Frankie."

"Bye, tatlım."

"Bye, Frankie."

Bağlantıyı kestim. Asansör açıldı. Hızla içeri girdim, kapalı otoparkın düğmesine bastım ve kapılar kapanırken *Recents* ile uğraşmadım. Ben'in numarasını doğrudan Telefon.

"Selam bebeğim," diye selamladı.

"Vi şu anda Angela'yı teslim ediyor," dedim ona.

"Tekrar gelir misin?" diye sormadan önce bir tereddüt oldu.

"Vi... şu anda... Angela'yı doğuruyor!" Sözlerimi bitirdiğimde neredeyse çığlık atacaktım.

"Tanrım, bu harika," diye Ben.

"Uh...evet," diye kabul ettim. "Kızları almaya gidiyorum. Onlar ama korktular. Onların direksiyon başına geçmesini istemiyorum."

"Frankie'm" diye fısıldamadan önce bir tereddüt daha geçirdi, bu seferki daha ağırdı.

"Şu anda tatlı olman için zamanım yok, Ben. Sadece en kısa zamanda aşağı ineceğini söylemen için zamanım var. mümkün."

"Mümkün olan en kısa sürede aşağıya geliyorum" dediğinde sesinde bir gülümseme vardı.

Kapılar açılırken "Harika," diye fısıldadım. "Sen ve o kızlarla birlikte güvende ol," diye emretti.

"Olacağım."

"Tamam. Seni seviyorum, bebeğim."

Z'ye doğru çılgınca koşarken durdum. "Hoşça kal," diye bitirdi.

"Uh...'bye, Benny."

Bağlantıyı kesti.

Orada donmuş bir şekilde durdum.

Seni seviyorum, bebeğim.

Aman Tanrım.

*Seni seviyorum,
bebeğim.*

Aman *Tanrım!*

Ben bana hiç bir kadını sevmediğini
söylemişti. Ve şimdi bana beni sevdiğini
söyledi.

Daha sonra yaptığım şeyi, güvenliğin muhtemelen monitörlerden
gördüğünü ve haklı olarak deli olduğumu düşüneneğini umursamadım.

Cal ve Vi'nin bebekleri olacaktı. Ve

Benny Bianchi beni seviyordu.

Bir savaş çığlığı attım ve ayaklarımı geriye atarak amigo kız gibi zıpladım.
Topuklu ayakkabılarla. Elimde telefonum, bilgisayar çantam, omzuma
asılı cüzdanım. Tıpkı reklamdaki bir kadın gibi.

Bir yönetici olarak stresli gününü başarıyla atlattı ve bunu koltuk altı
lekeleri olmadan yaptı.

Neyse ki, ayaklarımın üzerine sağlam
bir şekilde indim. Sonra doğruca Z'ye
koştum.

* * * * *

Hendricks Regional Health'in doğum bekleme odasında oturuyordum.

Yanımda, gergin ve kıpır kıpır olan Kate oturuyordu.

Karşımda kendisini Vi'nin babası Pete Riley olarak tanıtan bir adam
oturuyordu. Chicago'dan geleli çok olmamıştı.

Ayakta duran ve kucağında Jack adında uyuyan bir bebek sallayan
Keira'ydı.

Bebek orada bulunan diğer iki kişiye aitti. Kate onları "Colt ve Feb"
olarak tanıttı ve ben de onları tanıdım çünkü Vi
Onlarla tanışmamış olmama rağmen (o zamana kadar) komşuları
olarak bahsediyordu.

Ayrıca onları tanıyordum, çünkü bir süre önce bir seri katil Feb'in
adına cinayet işlediğinde tüm haberlerde onlar vardı.

Açıkçası, bunu ya da bir sürü insanı öldürdükten ve polis tarafından intihar ettikten sonra topladığı ilgiyi istemiyordu. Ama yine de hayatta bir şeyler olur ve sen de hayatına devam edersin.

Feb'in durumunda, sonunda ateşli erkek ve lise aşkı Colt ile evlenerek ve ona bir bebek vererek devam etti.

Orada başka bir kadın daha vardı. Adı Cheryl'di. Çok fazla sarı saçları vardı, çok fazla teni görünüyordu, göstermediği teni hala ima ediyordu çünkü giydiği her şey

Daracıktı ve çok tavırlıydı. Ondan hemen hoşlandım ve onu Nat ile tanıştırebileceğim bir zaman olmasını diledim (eğer onunla tekrar konuşmaya başlarsam), böylece ilham kaynağı olacaktı. ne olduğunu, , ama bunu yaparken bir sürtük olmadığını.

Yanında oğlu Ethan vardı; Ethan çoktan bir sandalyede uyuyakalmış, ağırlığı yana doğru kaymış ve kolunu çocuğa dolamış olan Colt'a yaslanmıştı.

Colt ve Feb kocaman bir kova KFC getirmişti. Cheryl ise Brownsburg'daki Main Street'te bulunan ve birkaç hafta önce keşfettiğim harika bir kahve dükkanı olan Mimi's'ten "ellerinde kalan her şeyi" getirmişti. Bu da bol miktarda kurabiye ve kek anlamına geliyordu.

Dolayısıyla, Kate ve Keira'nın getirdiği atıştırmalık zulası gereksizdi.

Aramalar yapıldı ve sonunda birkaç kişi

İnin. Ben fırsat bulamadan Keira, Vinnie ve Theresa'yı aramıştı. Ayrıca (bana göre garip bir şekilde) Vi'nin ölen ilk kocasının ailesini de aramışlardı, görünüşe göre Cal de dahil olmak üzere yeni aileyle sıkı fıkıydılar. Büyükbabalarını aradıklarından bahsetmiyorum bile.

Colt, Feb, Jack, Cheryl ve Ethan'ın da orada bulunmasından anlaşılacağı üzere, diğer birçok insan da oraya gitmek için zaman kaybetmedi.

Yani her şey .

Ama teslimattan haber yok.

Polis olan Colt tarafından bizim için temin edilen bir güncelleme aldık, Geldiğinden beri bir saatten fazladır oradaydık ve bir tane bile içmemiştik. Rozetini gösterdi ve Vi'nin suyunun Cal'ın kamyonetinde geldiğini öğrendik ve her şey çok hızlı gelişti. Hızlı derken, vardığımızda neredeyse tamamen açılmıştı. İşlerin çok hızlı ilerleyeceğine dair bir ipucu.

Ama bu saatler önceydi.

"Bu iyi mi?" Kate yanımdan sessizce sordu ve Kate soruyu sorduğunda Keira'nın başının döndüğünü gördüm.

Uzandım ve elini tuttum. "Evet, tatlım."

"Uzun zaman alıyor gibi görünüyor," dedi, sesi kararsız ve titrekti.

"Olur böyle şeyler," dedim ona.

"Televizyonda insanlar doğum yapan bir kadını doğuma girmeden önce *yıllarca* ziyaret edebiliyor," diye bana bilgi verdi.

Bu doğrudu ve televizyonda da olmadı. Bunu

Kate'e söylemedim.

Dedim ki, "Bütün bebekler farklı olduğu gibi, bütün doğumlar da farklıdır. Bazen teslimat zaman alır."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye fısıldadı ve elini sıktım.

"Her şey girecek," dedim ona, gözlerim Keira'daydı ve aniden Feb hareket etti, hızla kalkıp doğrudan Keira'ya gitti.

Orada bir hareket hissettiğimde başımı diğer tarafa ve Feb'in neden oğlunu almaya gittiğini anladım.

Cal, önlüklü, bize geliyordu.

Bitkin görünüyordu ve kalbim küt küt atmaya başladı ama daha durmadan sert bir sesle, "Vi iyi. Angie iyi. Herkes sağlıklı."

Kate oturduğu yerden fırladı ve neredeyse aynı anda Keira'yla birlikte Cal'in ayaklarını yerden kesmek için ellerinden geleni yaptılar. Ellerinden geleni yaptılar ama Cal büyük ve güçlü bir adamdı. Sarsıldı ama güçlü durdu.

İşte o zaman hayatın çıkarabileceği o beklenmedik ama değerli hediyelerden birini aldım; Cal'in iki kızı da uzun, kayış gibi kollarıyla sarışını, koyu renk başını indirişini ve saçlarını öpüşünü izledim.

"Angie'nin bize katılmak istemesi biraz zaman aldı ama artık her şey yolunda, bebeklerim."

Kate'in boğuk hıçkırıklarını duydum ama Keira Cal'a daha da sokuldu.

Diğer herkesle birlikte durdum ve yaklaştık - ama yaklaşmadık, onlara anlarını verdik - durduk ve toplandık.

"Annenizi ve kız kardeşinizi görmek ister misiniz?" Cal kızlara sordu, odağı tamamen onlardaydı. Evrende başka kimse yoktu (elbette Vi ve yeni kızı dışında).

"Evet," dedi Keira kararsızca.

"Kesinlikle," dedi Kate hıçkırığa hıçkırığa.

Sonunda gözleri toplanan kalabalığa kaydı ve "Geri döneceğim," diye mırıldandı.

Kızların yerini değiştirdi, onları çevirdi ve geldiği yöne doğru hareket ettirdi.

Gitmelerini izledim. Sonra hiç tanımadığım insanlara sevinçle gülümsedim, onlar da bana aynı sevinçle karşılık verdiler ve ben de doğruca çantama gittim.

Telefonumu aldım ve Benny'yi aradım.

Ancak onun derin, yumuşak ve tatlı sesini duyduğumda, "Bana iyi haberler ver bebeğim," dediğinde ağlamaya başladım.

Ama gözyaşlarım sevinçliydi.

* * * * *

Benny, Frankie'nin misafir olduğu yere park etti, Explorer'ı kapattı ve arabadan atlayıp Frankie'nin dairesine doğru döndüğünde onu gördü saçları büyük, makyajı ağır ama tatlı, tenini ve göğüs dekoltesini gösteren parlak turuncu bir sundress giymiş, aceleyle yoluna devam ediyordu. Bu eşleştirildi

seksi, yüksek topuklu sandaletlerle. Selofan kaplı kocaman bir sepet taşıyordu, üzerinde kocaman pembe bir fiyonk vardı ve devasa bir bebek kıyafeti yığınıyla dolu görünüyordu, hepsi pembe. Onu görebilmek için garip bir şekilde yana doğru tutuyordu.

"Lütfen bana iş için bu şekilde giyinmediğini söyle," dedi kadın on adım uzaklaştığında.

Ona bir bakış attı.

Vi'nin Angela'yı öldürmesinden iki gün sonraydı. Onu hemen indirmek isteyen Frankie için iki gün çok uzun bir süreydi. Ama Vi'nin Angie Salı günüydü, bu yüzden kadınıyla geçireceği uzun bir hafta sonuna Perşembe gününü bekledi.

Her neyse, ailesi Ben yokken restorana yardım edebilmek için bu sabah Chicago'ya dönmek üzere Brownsburg'dan ayrıldı. Bu aynı zamanda babasının Theresa'yı Angela'dan uzaklaştırabilmesi içindi, çünkü Cal'dan Benny'ye doğrudan bildirildiği üzere, "Sanırsın kadın onu kendisi dışarı itti, onu o kadar çok sömürüyor ki."

Bu Ben, Cal'ın karısı ve kızlarıyla, özellikle de yeni kızıyla yeterince zaman geçiremediği şeklinde okundu.

Artık saat altıya geliyordu, Frankie'nin o günkü işi bitmişti ve Benny orada kalacaktı.

Üç gün boyunca.

Bu da yeterince uzun değildi.

Frankie ona bakmaya devam ederek, "Kıçını kamyonetine geri sok. Doğruca Cal ve Vi'lere gidiyoruz."

"Brownsburg'hoş geldin öpücüğü yok mu?" diye sordu kadın yolcu tarafına geçerken.

Kadının ona istediğini vermek için kıçını dönmemesinden hiçbir şekilde hoşlanmıyordu.

Bunun yerine, kamyonetin arka kapısını açtı, sepeti bıraktı, kapıyı çarptı ve ön koltuğa tırmandı.

Sürücü koltuğunda eğildi ve ona dönerek şunları söyledi tam olarak onun selam vermemesi hakkında ne hissettiğini. O bunu yapar yapmaz, başının iki yanına yapıştı, onu kendine doğru çekti ve sıcak, ıslak bir tane.

"Brownsburg'a hoş geldin Benny," diye fısıldarken ayrılrsa da bırakmadı.

sırıttı ve "Ben de böyle seviyorum, Frankie" diye cevap verdi.

Gözlerinde her zamanki çılgın güzelliğinden daha da çılgın bir güzellik parlıyordu ve fısıldamaya devam etti: "O çok güzel. inanamayacağınız kadar güzel."

Bu çılgın güzelliğin ne olduğunu biliyordu ve ona bebeklerini verdiğinde, bunun ne kadar daha çılgın güzel olacağını merak ediyordu.

"O zaman bırak gideyim bebeğim, böylece onunla tanışabilirim," fısıldadı. Kadın sıırıttı ve onu .

Ben direksiyona döndü, arabayı çalıştırdı ve vitese taktı.

Tam geri çekiliyordu ki, "Bu arada, bu hediye senden ve benden." dedi.

"Güzel, kız bebek için asla alışveriş yapmayacağım. Oğulları olduğunda, ben de devreye gireceğim. Gerçi bunu söylerken, alışverişe gideceğim şekilde tekmelemiyorum. Beni arayıp bir şey satın almadan önce benim onayımı al."

Buna karşılık sessizlikle ve bu sessizlik sitenin kapısına gelene kadar sürdü.

O da "Frankie?" diye seslendi.

"Anlaştık." dediğinde sesi yumuşaktı.

Ana yola dönmek için durmuştu, bu yüzden başını çevirip ona baktı.

Bakışlarını yana çevirmişti ama yüzündeki o gülümsemeyi gördü.

Onun tüm gülümsemelerini severdi ama en çok bunu severdi. Bir sırrı olduğunu söyleyen gülümsemeydi bu.

Ve iyi bir taneydi.

Ancak Frankie'nin, ailesi olan kaçıklar tarafından yerleştirilmiş, derinlere gömülmüş olanlar dışında hiçbir sırrı yoktu.

"Ne düşünüyorsun, *Cara*?" diye sordu ve kız ona baktı. "Burada olduğun için çok mutluyum, Benny."

Bu değildi, ama ona bu oyunu verecekti. Buluşması gereken bir kuzeni vardı ve acıkmıştı. Ama hazır olduğunda ona vereceğini de biliyordu.

Bu yüzden ona sadece gülümsedi, caddeyi kontrol etti ve güvenli olduğunda dönüşü yaptı.

Cal ve Vi'nin arabasına park etti, arabadan indi ve sepeti almak için etrafından dolaştı. Sepeti bir koluna, Frankie'nin elini de diğer koluna aldı ve ön kapıya doğru gittiler.

Frankie kapıyı çaldı ama kapı açılmadan ve Cal orada durup kolunu kaldırmadan önce çalmayı ancak bıraktı. İçinde küçük bir kucak vardı Başında minik, açık yeşil bir şapka, yumuşak, pembe bir battaniyeye sıkıca sarılmış bebek bedeni.

Bir an için Benny hareket edemedi. Çünkü kuzenini bu şekilde kucağında bir bebekle ilk kez görmüyordu. En son yaklaşık yirmi yıl önce Cal'ın küçük Nicky'sini kucağında görmüştü.

Ben, Cal'ın dünyanın etrafında döndüğüne kendini inandırdığından emindi. Cal'ın keş eski karısının küvette boğulmasına izin verdiği güzel bir çocuk.

Gözleri Angela'dan Cal'a kaydı ve "*Cugino*" diye fısıldadı.

Cal, Ben'in daha önce ondan hiç görmediği bir sırtıyla sırttı. Yine de görmüştü. Babasının annesine yönelttiği türden bir sırtımaydı bu. Manny'de de görmeye başladığı türden bir sırtımaydı.

Bu, her şeye sahip olduğunu bilmekten memnun bir adamın sırtışıydı. Cal bir davet olarak, "Kıçınızı kaldırıp buraya gelin," dedi ve kapıdan dışarı çıktı.

Ben, Frankie'yi içeri çekti ve önce Keira, ardından da Kate tarafından karşılandı. Keira, Frankie'ye sarıldıktan sonra sepeti ondan aldı. Kate Francesca'ya sarılmak için içeri girdi ve Ben kanepede yatan Vi'ye doğru ilerledi.

"Kalkardım ama uzun bir gün geçirdim," diye açıkladı Vi, kollarını kaldırıp onun omuzlarına doladı, o da ona doğru eğilip dudaklarını yanağına ve kollarıyla hızlıca hafifçe sıktı. "Theresa ve Vinnie gittiler ve Joe babamı resmen dışarı attı. Müdahale etmek zorunda kaldım." Sesi alçaldı. "Joe bilmiyor ama babam otoyol kenarında bir otelde, bize biraz tanıyor."

"Benim için ayağa kalkmana gerek yok, tek kelime etmeyeceğim," dedi kulağına ve doğruldu, onu bırakırken kollarının kaydığını hissetti, kız ona gülümserken o da ona gülümsüyordu.

Ve her şeye sahip olan, çoğunu kaybeden ve kendini yeniden her şeye sahip olarak bulan bir kadının bakışı vardı.

Sonra Cal'a döndü. "Kuzenimle tanışmak istiyorum."

Cal ona doğru geldi ve iki adım durdu. Kızına ve "Angie, Benny" dedi. Ben'e baktı ve

"Ben, küçük kızım Angie." diye bitirdi.

Benny bekledi ve kuzeni orada öylece durup bebeği vermeyince kıkırdamaya başladı.

"Onu tutmama izin verecek misin?" diye sordu kahkahaları arasında. "Bir bebeği nasıl tutacağını biliyor musun?" Cal karşılık verdi.

"Uh, evet. Carm'ın üç çocuğu oldu ve bir zamanlar hepsi de bebektir."

Cal tereddüt etti. Ben kıkırdamayı bıraktı ve dört kadının da kendisine katıldığını duyarak gülmeye başladı.

Kate içeri itti, yaklaştı ve kontrolü ele aldı, Angie'yi nazikçe tuttu ve onunla birlikte Benny'ye doğru döndü.

Angie'yi Benny'ye uzatırken, "Bu benim bebeğim, *küçük* kardeşim," dedi.

Ben iki kolunu da ona doladı ve onu kendi kollarına yasladı. göğsünü. Ağzı büzülmüştü ve gözleri tembelce açıldı, sonra kapandı ve Ben onu yakınına yerleştirdiğinde öyle kaldı.

Ona bakınca Frankie'nin haklı olduğunu gördü. O kadar güzeldi ki, inanamadı.

Keira, "Sana bira getireyim Benny," diye seslendi, sonra da, "Frankie, Joe'nun sana şarap açmasını ister misin?" diye sordu.

"Bu harika olur, tatlım." Frankie'nin bir koltuğa geçip otururken cevabı duydu.

"Joe, bu Frankie'ye biraz şarap getirmen için bir işaret," dedi Keira. Ben başını kaldırdığında Cal'ın kaşlarını çatmış, bacaklarını dikmiş ve kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde ona baktığını gördü.

"O benimle güvende, *Cugino*," diyerek kuzenine güvence verdi ve gülümsemesini .

"Herkes karÇı böyledir," dedi Kate, annesinin ayaklarının dibine oturdu ve hemen ayaklarını kaldırıp kucağına koydu. "Büyükbabamı bir güzel benzeteceğini sanmışım. Angie."

Ben buna inanabilirdi. Cal yepyeni kızına karşı delicesine korumacı olduğu için değil. Çünkü Cal oğluna karşı delicesine korumacıydı, sevdiklerini korumayı ciddiye alan bir adamdı ve onu güvende tutmak için yanında olmadığında Nicky'yi kaybetmişti.

Ben, Cal bunu çözene kadar Angie'nin etrafındaki herkesin buna katlanmak zorunda kalacağını düşündü.

Keira, "Joe, bir şişe şarap açabilirim," diye teklif etti.

Cal'ın vücudu sarsıldı ve ona döndü. "Anladım, Keirry."

Ben kuzeninden Vi'ye baktı ve sessizce, "İyi iş çıkardın tatlım," dedi.

Gururla sırtıttı, Benny'ye dönüp "Biliyorum" demeden önce gözlerini Ben'in kollarındaki kızına dikti.

Ben mutfakta Vi'nin kızıyla birlikte olan kuzenine anlamlı anlamlı baktı ve Vi'ye dönerek, "*İyi iş çıkardın* tatlım," diye tekrarladı.

Yüzü yumuşadı, sırtışı tatlı bir hal aldı ve o da "Biliyorum" diye tekrarladı.

Ben arkasına yaslanıp dikkatini kucağında tuttuğu bebeğe önce gülümsedi.

Frankie'nin sandalyesinin koluna oturduğunu hissetti ve eğildiği için başını kaldırmasına gerek kalmadı. Onun saçlarını kokladı, onun parfüm sıktı ve yaklaşıp Angela'ya bakarken memesinin yan tarafının koluna baskı yaptığını hissetti.

Başını çevirdi ve gözleri onunkilere takıldı. "Ne dedim ben?" diye sordu , gözleri o kadar sıcaktı ki, şefkatini teninde hissedebiliyordu.

"O kadar güzel ki inanamıyorum," diye cevap verdi. Kadın gülümsedi.

Sonra daha derine eğildi ve Angie'nin küçük şapkasını öptü. Hareket etti ve Benny'nin çenesini öptü. Sonra doğrulup Vi'ye döndü ve "Yemekte ne var, yardım edebilir miyim?" diye sordu.

"Şanghay Salonu," diye yanıtladı Vi. "Tembellik ediyoruz." "Mükemmel," diye yanıtladı Frankie.

"Ben menüyü getireyim!" Kate annesinin ayaklarının altından sıyrılıp mutfığa doğru koşarken bağırdı.

Tam bu sırada Keira elinde Frankie'ye uzattığı bir kadeh şarap ve Ben'in yanındaki masaya bardak altlığı üzerinde koyduğu bir şişe birayla içeri girdi.

İşte o zaman Cal kadının yanına gitti ve ayaklarının dibine oturmadı. Sanki kristalmiş gibi onu kollarına aldı, döndü, oturdu ve kızı ve bacaklarını koltuğa yaslayacak şekilde ayarladı, vücudunun üst kısmının ağırlığı Cal'ın göğsüne dayanıyordu, kolu kaburgalarının etrafındaydı.

Vi'nin başı doğal bir şekilde düşerek tepesi Cal'ın boynuna gömüldü ve gözleri kızıyla Ben'e takıldı.

Cal'ı Vi'yle birlikte içine çeken, o koltukta gördüğü aşkı kollarında tutan Ben, Angela'ya baktı ve onun nasıl bir mucize olduğunu bilip bilmeyeceğini merak etti.

Bunu merak etti.

Ama öyle
olmadığını
umuyordu.

* * * * *

Ben vücudundaki her kasın taşla dönüştüğünü hissetti.

Yine de bir şekilde, alçak sesle ve yavaşça "Ne?" demek için ağzını hareket ettirmeyi başardı.

Frankie mutfağında onun yanındaydı. Cumartesi sabahıydı ve Hilligoss adlı bir fırından yeni dönmüşlerdi. A Vi'nin paylaştığı yer belki de dünyanın her yerindeki en iyi çöreklerle sahipti. Frankie'nin Benny'yi onu görmeye geldiğinde sık sık götürdüğü bir yer.

İyi çörekler yemişti ama Vi haklıydı. Hilligoss, hemen yan tarafta ikinci bir Vinnie ve Benny'nin Pizzacısı açmayı düşünmeye değerdi.

Frankie şimdi, içinde önümüzdeki iki gün içinde yiyip bitirecekleri bir düzine donut bulunan beyaz kutuyu açıyor ve daha fazla olmasını diliyordu.

O da konuşuyordu.

"Biliyorum. Delilik. Cinayet. Kendi evinde öldürüldü. Tam kafasından vuruldu."

Ben bu konuda iyi şeyler , çünkü cinayet konusunda hiçbir zaman iyi şeyler hissetmemişti.

Ayrıca bu konuda iyi hisleri yoktu çünkü Frankie az önce ona şirketindeki bir çalışanın öldürüldüğünü söylemişti ve Frankie drama için bir mıknaş gibiymiş. Bir eyalet ötede üç kişiyi kaçıran bazı haydutları çılgınca takip etmediği sürece, hiçbir şey yapan o değildi.

Bu, sadece nefes alarak kendi payına düşenden daha fazlasını çekmediği anlamına gelmiyordu.

İnsanlar hayatları boyunca, erkek arkadaşları olmadan yaşadılar. vurulmak. Ya da kendileri vuruluyor. Ya da birinin beynine kurşun sıkılan bir yerde çalışmak.

Frankie'de üçü de vardı.

Ve daha fazlası.

"Mesele şu ki," diye devam etti Frankie, "içimde tuhaf bir his var." Bu onun kendini daha iyi hissetmesini sağlamadı.

"Neyle ilgili garip bir his?" diye sordu adam, kadın kutudan pudra şekerli, çikolata kremalı bir çörek çıkarıp Onu.

"Dr. Gartner öldürülüyor."

"Bebeğim, o öldürüldü. Bu herkeste garip bir his uyandırır."

Kadın ısırık aldı, çiğnedi ve yuttu.

"Piyasaya sürdüğümüz büyük bir ürünün lideriydi. Bir süre daha yayına girmeyecek. Ambalaj, broşür, el ilanı tasarlıyorlar. Temsilciler aracılığıyla satış öncesi konuşmaları organize etmek. Bunun gibi şeyler. Ama patronu, araştırma ve geliştirmeden sorumlu büyük peynir, bana tüylerim diken diken oldu."

Ve Ben yine kendini daha iyi hissetmedi.

Kendi ısırığını alırken, "Seni nasıl ürpertiyor?" diye sordu.

Cezveye doğru ilerledi ve çörek almaya gittiklerinde orada bıraktıkları fincanları doldurmaya başladı, bunu tek eliyle yapıyordu, diğer eliyle çöreğini havada tutuyor ve "O bir pislik" diyordu.

Ben'in vücudu yeniden gerildi. "Bir sik, nasıl?"

Ona baktı. "Bir sik nasıl sik olur? O sadece bir ." "O senin için bir pislik mi?"

"Doğrudan değil. Sadece sikini genişçe açıyor."

"Ve bu yüzden o bir ..." Benny bir cevap veremedi.

"Bilmiyorum," dedi ve bir fincan alıp mutfağı yemek alanından ayıran barda duran adama getirdi. Bardağı onun yanındaki tezgâha koydu ve kendi bardağını almak için geri döndü. "Bütün bunlar bana garip bir his veriyor. Her zamanki gibi bu ürünle ilgileniyor. İlaç şirketleri geliştirme sürecine çok para harcıyor, bu yüzden de ürünü piyasaya sürmenin ve sonunda ondan para kazanmanın verdiği mutluluğu yaşıyorlar. Ben sadece..." Başını salladı, fincanını kaldırdı, bir yudum aldı, bıraktı ve adamın gözlerine takıldı. "Tuhaf bir his."

"Gelişimle ve bu sik kafalı adamla bir ilgin var mı?" "Pek sayılmaz."

Ben, "Gelişmeyle ya da bu sik kafalı herifle hiçbir alakan olmasın," diye emretti.

Gözleri kısıldı ve "Onunla çalışmak zorundayım, Ben" dedi.

"Doğru. Anlıyorum. Ama bundan uzak durun. Öldürülen bu adam hakkında konuşmaktan uzak durun. Başını eğ. İşini yap.

iş. Her ne olduysa unutulup ."

"Zaten bunu yapmak niyetindeydim" diye cevap verirken gözleri kısıktı.

"'Biraz' kelimesini çıkarırsan sorun kalmaz." "Benny!" diye tersledi.

"Bebeğim, sen, cinayet ve penis... iyi bir kombinasyon değil. Bunun seninle bir ilgisi yok. Bırak seninle bir ilgisi olmadan devam etsin."

"Bunun benimle bir ilgisi olamaz, Ben. Profesyonel bir saldırı olduğuna dair söylentiler var. Belli ki adam para için biriyle dalaşmış ya da kızdırmaması gereken birini kızdırmış. Yani, bu Şok edici ama böyle şeyler olur. Bunun benimle hiçbir ilgisi yok." "Öyle kalsın."

Bunun üzerine kaşları havaya kalktı. "Kendi amatör soruşturmamı başlatacak değilim."

"İyi haber."

"Benny!" diye bağırdı, bu kez daha yüksek sesle.

"*Cara*, bu adam öldürüldü ve senin şirketin için çalışıyordu. Kardeşim öldürüldü. Kadının vuruldu. Sen Brownsburg'da yaşıyorsun. Ben Chicago'da yaşıyorum. Bir erkeğin kadınına göz kulak olması gerektiği gibi sana göz kulak olmam kolay değil ve normalde bundan hoşlanmam. İş arkadaşlarınıza profesyonel saldırılar yapıldığında, bundan *gerçekten* hoşlanmıyorum. Beni biraz rahat bırak, tamam mı?"

"Ve bu da korumacılığı sinir bozucu hale getirdiğin bir başka ." diyerek ona ters ters baktı.

Sırıttı, hamle yaptı, onu ensesinden yakaladı ve vücuduna çarpması için kendine doğru çekti.

Neyse ki kupasını bırakmıştı.

Ayrıca şans eseri, akıllıca bir şey söylemek için başını geriye eğdi, böylece hedefini buldu ve nişan aldı.

Dilinin taraması çörek, kahve ve Frankie ile karşılaştı.

Onu çörek ve kahveden önce becermiş olsa da, onu tekrar istiyordu.

Dizlerinin üstünde.

Önce, yüzünü sikmek. Sonra da amını.

O da, "Çöreklerini bitir. Seni tekrar becerme havasındayım."
Gözleri büyüdü, vücudu onunkinin içinde eridi ama ağzından "Çok sinir bozucu" sözleri döküldü.

"Günü havuzda geçirebiliriz," diye önerdi. "Can sıkıcı."

Sırıttı. "Seni becermemi istiyorsun." Kız
ters ters baktı ve "Sinir bozucu!" diye
çıkıştı.

Eli kızın ensesinde sıkılaştı ve yüzünü kızın yüzüne yaklaştırdı. "Bunu istiyorsun."

"Benny, çöreğimi yememi imkânsız hale getiriyorsun," diye paylaştı.

Ağzını onunkine dayadı ve fısıldadı, "Çabuk bitir bebeğim. Tam buraya düşmeni ve sikimi ağzına almanı istiyorum."

Göz kapakları kapanmadan hemen önce gözleri tekrar büyüdü.

Onunla konuştuğundan beri, yatakta Frankie'sini rahatsız eden hiçbir şey yoktu. Hiçbir takıntısı olmadan her şeye hazırды.

"Sertleştin mi?" diye sorduğunda tüm tavırları gitmiş, yerine tatlı bir merak gelmişti.

"Oh evet."

Kadın bir elini adamın kalçasına doğru kaydırды ve kadın kendini hissettiğinde adam dilini kadının alt dudağına dokundurdu.

"Çöreklerimi daha sonra yiyebilirim," dedi ve çörekleri tezgâhın üzerine koyarak bunun doğru olduğunu kanıtladı.

Ben daha sonra da yiyebilirdi ve Frankie onun önünde dizlerinin üzerine çöktüğünde, fermuarını açtığında, onu serbest bıraktığında, bir saniye bile tereddüt etmediğinde ve onu derinlere aldığında bunu yapacağını biliyordu.

Ben'in başı, onu dışarı kaydırдыğında tatlı çekişin ve tekrar içeri aldığında daha tatlı süzölüşün parlak hissiyle geriye düştü.

Yere bakıp onun çalışmasını izledi ve bu çok uzun sürmeden parmaklarını saçlarının her iki yanına kaydırды, geri çekti ve sonra devraldı.

Adam onu izlerken ve yüzünü sikerken kalçalarını tuttu. İlk başta yavaşça yaptı, ama ilk iniltisi onunkine karşı titreştikten sonra horoz, daha hızlı gitti. Sonunda, vücudunun onun ritmiyle hareket etmeye başladığını, her vuruşta amıyla ona biniyormuş gibi dizlerinin üzerinde yukarı ve aşağı geldiğini izledi ve hoşlandığını biliyordu.

Elinin külotuna doğru hareket ettiğini gördüğünde olduğu kadar.

İşte o zaman çekildi, uzandı, onu yukarı çekti ve mutfak tezgahına doğru itti.

"Bebeğim," diye nefes aldı.

Elbisesinin eteğini yukarı çekti ve külotunu kalçalarına kadar yırttı. Bacaklarını açtı ve kığını yana yatırdı.

Siktir, Frankie. Hazır. İstiyor. Muhtemelen o kadar ıslaktı ki sırlıslık olmuştı.

Arabayla geldi.

Tamamen

sırlıslık.

Sikeyim.

Frankie.

Kadının ıslak, dar amcığına girmeye devam etti, bir elini tezgaha koymak için üzerine eğildi ve göğsünü sırtına bastırdı, yüzü boynunu, saçlarını koklamak ve hissetmek, amını sikmek, nefes alışını ve inleyişini duymak, dünyası olan her şey Kadın.

Yukarı doğru eğildi ve göğsüne bastırdı, kalçaları onunkilere değdi, "Benny," diye inledi.

Bir elini karnının üzerinden aşağı kaydırды ve klitorisini buldu.

"Benny," diye soludu, vücudu sarsıldı, bir eli tezgâhın üzerindeki elini kapatıp üzerine kıvrıldı.

Dizlerini büktü ve derinlere doğru güç verdi.

Amcığı adamın sikinin etrafında sıkılaştıkça boynu büküldü ve sırtı kavislendi ve boşaldığında haykırdı.

Parmağını klitorisinden çekti, kolunu karnına doladı, onu sabit tuttu ve daha derine daldı.

Sızlanmaya devam etti ve onu oraya götürene kadar amıyla sıkıca kavradı. Adam yüzünü onun boynunun derinliklerine itti ve bir hırıltıyla teninde patladı.

Onu almaya devam etti, elini karnından aşağı doğru kaydırды ve içeri soktu, onu kavradı, horozunun yavaşça içeri girip çıktığını, ne kadar ıslak olduğunu, ne kadar derin nefes aldığını hissetti. Kahretsin, yüzünü bile göremiyordu ve ondan aldığı her şey çılgınca güzeldi.

Bir elini adamın ön kolundan bileğine doğru kaydırđı, sonra elini bacaklarının arasına soktu, orada hafifçe tuttu, ancak işaret parmağını kaydırđı, böylece onu dışarı çekerken horoz boyunca gezdirebildi ve geri kaydırđım.

Yüzünü onun boynuna daha da gömdü.

Sonunda elini bükerek onunkini bacaklarının arasından aldı ve dışarı kaydırđı. Doğruldu, ellerini kalçalarına koydu ve yüzünü ona çevirdi. Kadının külotunu yukarı çekti ve streç eteğinden çok seksi, hiçbir şey yokmuş gibi üzerine atılmış, bir derginin sayfalarından fırlamış dar siyah elbisesine kadar.

Dudaklarını onun dudaklarına değdirirken kendini düzeltti, bunu yaparken elleri kot pantolonunun bel bandına doğru kıvrıldı.

Sonunda başını kaldırdı ve "Artık çöreğini bitirebilirsin" dedi.

Gözleri hâlâ kapalıydı ve doruğa ulaştığı için doymuştu.

Ama yine de, saf Frankie, "Can sıkıcı" diye fısıldadı.

* * * *

"Onu da mahkemeye verme Frankie."

Koltuğunda onun üzerine uzanarak başını göğsünden kaldırdı ve ona baktı.

Akşam yemeğinden sonra dinleniyorlardı, bir film izlemek üzereydiler, Benny filmlerin arasında gezinirken hangisini izleyeceklerini tartışıyorlardı.

Netflix ve bir şekilde Frankie'nin vurulmadan önce Cat'ten haber alamadığı gerçeğine ulaştılar.

"Ben, o ortadan kaybolabilir ama hiç . Endişeleniyorum."

"Francesca, Cat ve Art'ı en son Vinnie'nin cenazesinde gördüm.

Ondan önce, onları her gördüğümde, işlevsel alkolik olmaktan yarım adım uzaktaydılar. Vinnie'nin cenazesinde kafayı bulmuşlardı, ve onları izlerken, yarım adım attıklarını ama işlevsel kısmı çıkardıklarını düşündüm. Art'ın elinde anahtarlarla gitmeye çalıştılar. Arabaya. Babam araya girdi. Art aklını kaybetti ve Manny ile ben araya girip onları bir taksiye bindirdik."

Adam konuşurken gözleri büyümüşü ve adam konuşmasını bitirdiğinde "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdi.

"Bunu nasıl kaçırdım?"

"Bilmiyorum. Belki de adamınız bir suikasta kurban gittiği içindir. Otuz iki yaşında öldü. Anlaşılır bir şekilde Kendinden geçmiş, yas tutuyordun. Ve yanında olup elini tutması gereken kız kardeşin, ertesi gün votkayı yasaklayacaklarmış gibi votka tonik içiyordu."

"Oh, evet," diye fısıldadı. "Muhtemelen bu yüzden kaçırmışımıdır."

Başını salladı ve "İnanılmaz" diye mırıldandı.

"Ne?" diye sordu.

"Beni terk edeceğini düşünerek neredeyse bizi patlatıyordun ve senin için iyi olmasa da sahip olduğun her şeye sıkı sıkıya tutunuyorsun."

"O benim kız kardeşim Benny ve babamın her an bir bebeği olabilir. Enzo'nun zaten iki tane var. Enzo onun da telefonlarına cevap vermediğini söylüyor. Nat de benim ondan haber alamadığımdan daha uzun süredir haber alamadığını söylüyor."

Kaşlarının birbirine çarptığını hissetti. "Nat'le mi konuşuyorsun?"

Başını yana eğdi. "Tam olarak değil. Enzo aracılığıyla onu takip ediyorum."

"Senin için öldüğünü sanıyordum," Ben.

Frankie bir an dudağını ısırdıktan sonra, "Benim için öldü ama aslında *ölmedi*," dedi.

Tanrım.

Frankie.

"Bu kalsın," diye emretti.

"Yapamam," diye karşılık verdi, sesi yükseliyordu.

Kollarını onun etrafında sıktı ve yüz yüze gelmeleri için onu göğsüne çekti.

"Anlıyorum," dedi sessizce. "Büyürken tutunacak pek bir şeyin yoktu. Birlikte büyümemenizin bir sebebi olmalı.

Sağlam olan her şeye, elde edebileceğiniz her şeye tutunursunuz. Ama sizin için sağlıklı olmayan şeyleri ne zaman bırakmanız gerektiğini öğrenmelisiniz."

Yüzü yumuşadı ve sesi hafifledi, bir elini onun çenesine doğru kaydırdı ve şöyle dedi: "Ben, şimdi her şeyi daha net görüyorum ama ben oyum. Ve benim böyle olduğumu görmeni istiyorum. Ayrıca Şu anki iyi olduğunu görmeni . Bu daha iyi. Çünkü şimdi

Elimde sağlam bir şey var, bu yüzden sağlıksız kısım geldiğinde başa çıkabilirim."

Parmaklarını vurguladığı "yap" kelimesinin üzerine bastırdı ama Benny onun sözlerini hoşuna gidecek bir şekilde içinde hissetti.

O da .

Çoğunlukla.

"Dur tahmin edeyim, Chrissy ile konuştun," diye belirtti.

"Evet," diye itiraf etti.

"Kaç kez?"

Gözleri kısıldı. "On iki bin yetmiş üç."

Bir sırtışıla mücadele etti, onu sıktı ve "Kaç kere?" diye tekrarladı.

Gözleri onunkilere dönmeden önce yana kaydı. "Yedi." "O iyi mi?" diye sordu.

"Babamla işler pek iyi değil çünkü benim yanımda olmadığı için biraz korkuyor ve ona bir kız çocuğu daha veriyor, bu yüzden kız kardeşimin yanında olmaması mantıklı. Ama hamilelik açısından iyi."

"Elinizden gelen her şeye öyle bir tutunuyorsunuz ki, başınızı ağrıtabilecek yeni şeylere bile tutunuyorsunuz."

Gözlerini devirdi ve "Her neyse" diye mırıldandı.

Geri döndüklerinde bakışlarını onun üzerinde tuttu ve "Sal nasıl?" diye sorarak ne demek istediğini daha da netleştirdi.

Dudaklarını birbirine bastırdı.

"Hâlâ görüşüyor mu?" Ben itti.

"Aslında bir süre önce aradı ama o gün babamın ziyarete geldiği gündü, ben de kendimi ona ve yeni keşfettiğim harika oral seks yeteneğime kaptırdım, o yüzden de unuttum.

Sana bahsetmiştim."

Ben, kadının oral seks hakkındaki yorumu karşısında vücudunun titrediğini hissetti ama bu onu konuşmalarından alıkoymadı.

"Ve?" diye sordu.

"Ve, şey... oraya en son gittiğimde, Gina ile sohbet edebilmek için aradım, belki onunla bir öğle yemeği ayarlayabilirim. Gina cevap verdi, ama Toskana'dan cevap verdi. İtalya'da tatildegiler."

Ben bundan hoşlanmadı.

"Bu boku benden mi saklıyorsun?"

"Hayır," diye karşılık verdi hemen. "O sadece

Bu yüzden seninle tartışacak bir şey olmadığından, uğraşmaktan kaçınmaya karar verdim. Eğer o etrafta olsaydım, sana söylerdim."

Eğer onun yerinde olsaydı, da rahatlamak için bu oyunu ederdi.

"Eninde sonunda bu konuşmayı yapmak zorunda kalacağız" dedi.

Gözleri tekrar yana kayarken mırıldandı: "Eninde sonunda çok fazla konuşma yapmamız gerekecek."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu.

Gözlerinin geri gelmesi zaman aldı ve "Doğum günüm üç gün sonra" dediğinde ona her şeyi verdiğini düşünmedi. haftalar."

"Evet, ve geldiğinde kıcını benim evimde tutmalısın."

Gözleri tekrar büyüdü ve "Gerçekten mi?" diye sordu.

"Sana söylemek istediğim, yukarı gelmelisin. Benim aşağı inmem değil. Bunun gerçekleşmesi için işte ne yapman gerekiyorsa yap."

Bakışları uyandı ve başı yana eğildi. "Neden?"

"Benny ve Frankie göreceli bir uyum içinde birlikte yaşarken, iş doğum günlerine, Sevgililer Günü'ne, yıldönümlerine ve Noel'e geldiğinde sorular sorun."

Vücudu onunkine doğru gevşedi ve yumuşak bir sesle "Bunu yapabilirim" demeden önce gözlerini bir gülümseme aydınlattı.

"Benny ve Frankie göreceli bir uyum içinde birlikte yaşıyorlar, o günlere , birlikteyiz. İş yok. Hiçbir şey yok. Mazeret yok. Sen İş için seyahat ediyorsanız, seyahatlerinizi o günlere göre planlarsınız. Bu kısma Paskalya, Şükran Günü ve 4 Temmuz'u da ekleyeceğim."

"Sonunda patronluk taslamana aldırmadığım bir zamana denk geldim" derken dudakları kıvrıldı.

"Kapa çeneni Frankie" diye sırttı.

Ağzını onun ağzına değdirmek için başını eğdi ve tamamen yalan söyleyerek geri çekildi, "Otoriter olmana aldırmadığım zamanlara geri döndüm."

Tekrar sırttı ve "Ne izleyeceğiz?" diye sordu.

"Sen seç," diye teklif etti.

"Ben seçerim, sen orospuluk yapamazsın."

Kaşları havaya kalktı. "Seninkini şikayet edemeyeceksem kendi seçimimden vazgeçmemin ne anlamı var?

Ben tavana baktı ve içini çekti.

"Tamam, ," diye pes etti ve adam ona döndü. "Patlamış mısır ister misin?"

"Evet."

"Sen filmi sıraya koy, ben mısırı hazırlayayım."

"Anlaştık."

Ona gülümsedi, sonra başını tekrar eğdi ama alçalarak dudaklarını adamın boğazına değdirdi. Sonra elleriyle kanepeyi itti ve ona doğru eğildi.

Onun dar eteğiyle mutfığa doğru ilerleyişini izledikten sonra dikkatini televizyona verdi ve bu konuşmanın pek de iyi gitmediğini düşündü. Kendisine bok gibi davranan insanları hayatında tutmaktan geri adım atmıyor ve ona izin vermesi için manevra yapıyordu.

En azından önemli tatilleri birlikte geçirmeyi kabul etmesini sağlamıştı. Bu da bir şeydir.

Ve Frankie', bunu kabul ederdi.

Yine de Frankie'her şeyi kabul ederdi.

* * * * *

"Bundan nefret ediyorum," diye fısıldadı Frankie onun göğsüne.

"Evet bebeğim," diye fısıldadı Benny onun saçlarının tepesine.

Onun derin bir nefes aldığını ve bıraktığını hissetti. Sonra başını geriye doğru eğip ona baktı.

"Eve gittiğinde beni arayacak mısın?"

"Evet."

"Tamam, Benny."

Topuklarının üzerinde doğruldu ve ağzını onunkine bastırdı.

Başını eğdi, aldı ve bunu yaparken acele etmedi. O Onun tadını, kokusunu, kollarındaki hissini ezberlemişti. Ancak bu duyguyu hafızasına kazıyıp ondan haftalarca uzak kaldığında onu bıraktı.

Onu sıktı, istemediği halde gülümsedi ve kollarından .

Eğildi ve bilgisayar çantasını kaldırımından aldı.
Ben evinin önünde durdu ve onun Z'ye doğru yürüyüşünü izledi.

Binmeden önce el salladı.

Geri geri el salladı.

Ve uzaklaşırken el salladı.

Ben onu izledi, her zaman gülümseyerek yapıyordu.

Ve arabası gözden kaybolana kadar onu izledi.

Sadece kaldırımından aşağıya doğru yürüyüp ünitesinin etrafına bakmak için hareket etti, sonra orada durdu, gözleri bir taraftan mısır tarlasına, diğer taraftan da şehrin kalbine giden düz Indiana caddesindeydi.

Bunu artık gülümsemeden yaptı.

Ve bu saçmalığın sona ermesi gerektiğini düşünüyordu -Frankie'nin onu terk etmesi ya da onun Frankie'yi terk etmesi. Bununla işi üç ay önce bitmişti.

Ama bunun bitmeyeceğini biliyordu. Yaptığı işte iyiydi, işini seviyordu ve onu seviyordu. Onun için bunu beceremezdi.

Bu yüzden sabırlı olmalı ve onun kendisine gelebileceğini ve bu uzun mesafeli şeyi bitirebileceğini hissettiği zamana gelmesini beklemeliydi.

Bu, hoşuna gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu. Ve sevmedi de.

On Yedinci Bölüm

Elektrik

Ben kamyonunun kapısını çarparak kapattı ve inşaat alanının gürültüsünden ve hareketliliğinden uzakta bulunan karavana doğru ilerledi.

İki basamak çıktı, yumruğunun yanıyla kapıya iki kez vurdu ve bir kadının "İçeri gel!" diye seslendiğini duydu.

İçeri girdi ve şaşırtıcı derecede düzenli olan dar bir alan gördü. Duvarlara yapıştırılmış planlar. Dosya dolapları. Bir çizim tahtası. Üzerinde bilgisayar ve telefon bulunan, kaplı bir masa ve masanın arkasında, üzerinde *McCandless Construction* yazan lacivert bir polo giyen çok güzel, siyah saçlı bir kadın.

Başını kaldırdı, çekici yüzünde davetkâr olmayan ama dikkati dağılmış bir ifade vardı.

Ta ki onu görene kadar.

İşte o zaman Catarina Concetti Lugar "Bunu yapmayacağız" dedi.

İyi bir başlangıç değil.

Benny bunu görmezden geldi ve ofise doğru yürüdü, başarılı olacağına dair pek umudu olmasa da onları yola getirmeye karar verdi ve bunu "Hey, Cat" diye selamlayarak yaptı.

Kadın onu selamlamadı. "Ben, işteyim. Sadece git."

Başını salladı ve ona şöyle dedi: "Kız kardeşin senin için endişeleniyor. Yarın onun doğum günü. Bu gece geliyor, telefonlar - geri dönmediğin telefonlar - bu yüzden seni Yüz yüze davetiye. Yarın akşam Frankie'nin doğum günü partisi için Art'la birlikte pizzacıya gelmenizi istiyorum. Dahası, bu Frankie orada olduğun için mutluyum."

"Telefonlarını duymazdan geldim çünkü ben ve Art o pizzacının yakınından bile geçmiyoruz," diye karşılık verdi.

Ve şimdi daha da kötüye gidiyordu.

"Bunu bana açıklamak ister misin?" diye davet etti. "Pek sayılmaz," diye reddetti.

"Yine de ," emretti, onun gözlerini tutarak.

Pencereden dışarı bakmadan önce ona baktı, sinirli bir nefes aldı ve gözlerini ona geri verdi. "Kız kardeşim Atış," diye duyurdu.

"Biliyorum. O olaydan sonra onu ormanda taşıyan bendim."

"Evet, biliyorum. Frankie, başka bir Bianchi'nin bokunun içinde," diye karşılık verdi.

Ben derisinin kaşınmaya başladığını hissetti, Concettilerden biri daha bu konuyu açtığı için sinirlenmişti. Aynı zamanda, nasıl olup da kafalarını kışlarından çıkaramadıklarını ve *nedenini* göremediklerini kız kardeşleri iyi, düzgün, sevgi dolu bir ailenin parçası olmak isteyecektir. Yine de, onların düşündüğü şekilde bunu elde etmeye çalışacak türden bir kadın değildi. Onu daha iyi tanımaları gerekiyordu. bundan daha fazla.

Yine de, kafaları kışlarında olduğundan ve olmadıklarında tamamen kendileriyle ilgili olduklarından, o olmamalıydı Şaşırdım.

Kendini kontrol edip konuştuğunda, ağzını hareket ettirmeye zorlaması ama bunu yaparken de bağarmaması gerekiyordu.

"Kız kardeşin bir buçuk hafta boyunca hastanede yattı ve sen aramadın bile, sana bir şey açıklamak için çok fazla sevgi hissetmiyorum. Sonra benim evimde iyileşmeye başladı ve sen gelmedin. Ama Francesca senin için endişeleniyor. Bugün onun doğum günü. Endişelenmeyi bırakmasını ve özel gününde onun için önemli olan şeyleri yaşamasını istiyorum. Siz Concettilerin çoğunun ona bok gibi davrandığını düşünürsek, onun için neyin önemli olduğuna katıldığımdan emin değilim, ama öyle, bu yüzden buradayım."

Adam konuştukça yüzü kızarmaya başladı, hatta bakışlarında buzlar oluştu ve adam konuşmasını bitirdiğinde cevap vermekte tereddüt etmedi.

"Concettiler ona bok gibi mi davranıyor?" diye sordu. "Peki ya Bianchiler?"

"Kız kardeşinle , her bittiğini ve yolumuza devam ettiğimizi bilirdin."

"Evet, buradasın ve göre o senin yatağında. Nasıl olduğunu biliyorum. devam ediyorsun."

"Beni yıllardır tanırırsın, Cat. Tanrı olsun, sence bunu yapacak kadar alçalır mıyım?" Ben kııptı.

Ona ters ters baktı, Nat gibi değil, daha Frankie gibi, ama çok daha az sevimli çünkü onu sevmiyordu ve dahası, ondan hiçbir zaman gerçekten hoşlanmamıştı.

"Biliyorsun," diye başladı, "ablanın erkek arkadaşı bir mafya savaşında vuruluyor, sonra o vuruluyor, sonra her yerde ölen erkek arkadaşının erkek kardeşinin onun bokunda olduğu söyleniyor ve sonra bir kızın bir karar vermesi gerekir. Gerçek olmayan o saçma dramaya kapılmaya devam ediyor.

ya da kendini keser ve düzgün bir hayat kurmaya çalışır. Art'la bu konuyu çok konuştuk. Ailesi ve kardeşleriyle arası çok iyidir.

Anlamadı. Neden bağları koparmak istediğimi. Frankie vurulana ve *sen bu işe bulaşana* kadar. Frankie'nin başka bir Bianchi ile ilişkisi vardı. Sonra anladı. Tamamen . Tamamen sağlıklısız."

Elini havaya kaldırdı ve susmadı, gevezelik etmeye devam etti.

"Art ve ben sürekli kavga etmekten vazgeçmek için evlilik danışmanlığı aldık. Art ve ben evlilik danışmanlığı sırasında bu kadar çok içmemenin iyi bir fikir olabileceğini öğrendik. Art ve ben bıraktık ve şimdi Art ve ben iyi bir yerdeyiz, bu yüzden bir bebek yapmaya çalışıyoruz. İyi bir ilişkimiz var, bir süredir devam ediyor. Bunu mahvedecek bir şey istemiyoruz. Dahası, bu işe bir çocuk getirdik. O çocuğun boktan işlere bulaşmasını istemiyoruz." Benny

kulaklarına inanamıyordu.

"İçkiyi bıraktın mı?" diye sordu.

"Evet. Neredeyse bir yıldır kuruyuz." "Tebrikler Cat," diye mırıldandı.

"Evet, *bunun* için bir parti düzenle," diye karşılık verdi. "Cat-"

Başını iki yana salladı ve bir elini ona doğru kaldırarak avuçladı.

"Hayır. Kız kardeşim *vuruldu*. Ondan önce erkek arkadaşı *mafya*daydı. Yıllarca Bianchi'leri izledikten sonra, onu evlat edinmen için sana yalvarmak üzereymiş gibi, onu içeri almak için birinden diğerine gitti."

"Yaptığı şey bu değil," dedi Ben, sesi gergindi.

"Hayır mı?" diye sordu, alaycılığı kolayca okunabiliyordu. "O muhteşem biri. Bunu biliyorum. Tatlı biri. Komik biri. Neden ondan bir parça istediğini anlıyorum.

Kesinlikle. Onu çok seviyorum, ablam. *Hayatım boyunca* beni umursayan tek kişi. Art'la tanışana kadar. Ama o durumda, Benny. Biraz zamanımı aldı ama sonunda uyandım ve ailemin beni sürüklediği bu çılgınlıktan gerektiğini anladım. Onu seviyorum. Bana bakış şekline buna inanmadığını biliyorum ama *onu seviyorum*. Bu onun benim için iyi olduğu anlamına gelmez. Çok zordu. ama *kendime* dikkat etmeliyim. Ve bunu sana iyi bir dönüş olarak kabul edebilirsin: Ninette'in ona bakan her erkeği çiğneyip tükürdüğü gibi seni de çiğneyip tükürmeden önce o pislikten kurtulmalısın."

"Kız kardeşin Ninette değil," diye Ben.

"Kim bir kardeşiyle yaşar ve sonra diğeriyle birlikte olur ki?" diye karşılık verdi başını sallayarak. "Kimse böyle bir şey yapmaz."

"Vinnie yedi yıl önce öldü." "O hâlâ senin kardeşin."

"Mafyaya katıldığında benim kardeşim olmayı bıraktı."

Bunun üzerine ağzını kapattı.

Evet.

Onu yakaladı.

"Hayat berbat, Cat, herkes için, sadece senin için değil," dedi ona. bilmesi gereken bir şey. "Boktan şeyler olur ve daha da berbat hale getirebilecek kararlar alırsınız. Söylediklerinden anladığım kadarıyla hayatınıza bir göz attınız ve iyi değişiklikler yapmaya karar verdiniz. Ama yaptığınız şey, Frankie'ye kapıyı çarpmak, onun da aynı şeyi yaptığını görmeyeceğin anlamına geliyor. Hayatında iyi değişiklikler yapıyor. Ve sormadınız ama vurulduğunda yaptığı şey çılgıncaydı. Çılgınca. aptal ve çılgın cesur. Bir kadının hayatını kurtarmaya yardım etti. bir şey yapmak için kurşunu göze alan bir kadına sırtını dönüyorsa bir vidan gevşemiş demektir. Ama gevşek olduğunu biliyorum çünkü tüm hayatın boyunca senin arkadaydı. Seni geldiğin gibi kabul etti, yargılamadı. Sen tam bir sarhoş olmaktan üç adım uzaktayken, zamanın yarısında kötü bir sarhoşken ve o asla kapıyı yüzüne kapatmazken."

Kızın yüz ifadesinden bu sefer gol attığını anladı ama yine de bir adım geri çekildi, başını salladı ve elini önce kaldırdı, sonra indirdi.

Eller.

"Bu sizin kararınız; bu sizin hayatınız. Uğradım, .

Ben , sen hayatına devam ediyorsun. Senin adına mutluyum. Kurmak istediğin aile için iyi bir aile kurmaya çalışıyorsun. Ama bu Yani söylediklerin tamamen saçmalık değil. Mesele şu ki, bunu bilerek orada oturuyorsun. Francesca'nın hayatında aldığı kararları yargılıyorsun, kız kardeşinin bir hastanede yatmasına izin verdiğini bilerek orada oturuyorsun.

Yüzünü göstermeden ve biraz sevgi göstermeden hastane yatağında delik açtın. Yine de ona bunu yaptın ve Frankie *senin* için endişelendiği için *seni* arıyor. Bu onun hakkında ne söylüyor, Cat? Ve dahası, bunu *sana* iyi bir dönüş olarak kabul edebilirsin: *senin* hakkında ne diyor?"

Kadının yüzündeki kırmızılık gidip solgunlaştığında bir puan daha kazandığını anladı.

Ayrıca umurunda değildi. İşi bitmişti.

"Akşam yemeği yedide," diye . ", hoş geldin. Değilsin, seninle aynı kanı paylaşmıyorum, bu yüzden senin saçmalıklarına katlanmak zorunda değilim. Gelmezsen, Frankie bağlarını koparmaz. Ama aşık olduğumu ve bir gün *çocuklarımla* annesi olacağını düşünürsek, seni kapımızdan içeri almam için uğraşman gerekecek, çünkü, "Cat, kadının ya da çocuklarımla bu tür boktan şeylerin etrafında olmasına ihtiyacım yok."

Bu ziyareti Frankie'yle paylaşmayacağına karar verip arkasını döndü ve dışarı çıktı. Cat ve Art ertesi gece gelirlerse, kız kardeşini geri getirmek için geleni yaptığı için Frankie'nin minnettarlığını kazanacaktı. Aksi takdirde, bilmesine gerek yoktu.

Hem zaten Cat'e daha fazla kafa boşluğu vermesine de gerek yoktu, Bu ziyaret ne kadar eğlenceli olmasa da, bir sonraki ziyaretin çok daha kötü olacağını biliyordu.

* * * * *

Ben, Gina'nın onu götürdüğü kocaman evin etrafına baktı. Son gelişinden bu yana her yeri yeniden dekore ettirdiğini düşünerek.

Bunun ne zaman olduğunu unuttuğu için şaşkınlıktaydı. Sekiz yıldan fazla olmuştu. Daha çok on beş yıl gibiydi.

Artık mermer zeminleri vardı. Hem de .

Mafya işinde işler iyi olmalı. Frankie'ye asla dönümlerce mermer zemin veremezdi. Bununla birlikte, o da asla ve eğer , onları kendisi için almak için çalışırdı.

Gina, "Gösterdiğin şey gerçekten çok hoş, Benny," mırıldandı ve Benny ona baktı.

Çok olmasa da biraz kilosuna vardı ama artık birkaç on yıl önceki ince ve yapılı vücuduna sahip değildi. Bu iyi giyinmediği anlamına , öyleydi. Her zaman iyi giyinirdi. Mücevherleri ve parlak renkleriyle biraz abartılıydı ama filmlerde gördüğünüz basmakalıp mafya karısı değildi.

Ama orta yaşın ötesindeydi ve yüzünde adamın görebileceği tek bir çizgi bile yoktu. Saçlarını da boyamıştı, böylece tek bir tel bile beyaz kalmamıştı.

Kendi başının çaresine baktı. Yine de yapabiliyordu. Parası ve zamanı vardı.

Olmasa da fark etmezdi, Sal kendini karısına adamıştı. Üzerine titrerdi. Birlikte oldukları günlerde ona şefkatli davranmadığı ya da ona bakmadığı bir an bile olmamıştı. her sabah dünyayı harekete geçirdi.

Bu, dalga geçmediği anlamına gelmiyordu. Yapardı. Her zaman. Şimdi bile. Duymak istemeseniz de aile içinde söylentiler dolaşıyordu ve Ben, Sal'in iki kadınla birlikte olduğunu biliyordu, ikisi de Gina'dan otuz yaş küçüktü.

Gina da muhtemelen biliyordu ve dilini tuttu. Bu Sal gibi erkeklere özgü bir şeydi ve onlarla birlikte olan kadınlar buna katlanmak zorundaydı. Taşaklarının ne kadar büyük olduğunu ve hâlâ çalıştıklarını göstermenin bir yoluydu bu.

Bu da Sal'in yaptığı diğer her şey gibi berbattı.

"Seni görmek güzel, Gina," diye mırıldandı, bunu kastetmemiş olsa da nazik olmak için. Ondan hoşlanıyordu ama bu onun hoşlanmadığı anlamına gelmiyordu. kötü anıları canlandırıyor.

Omzunun üzerinden ona bakmak için başını çevirdi ve gözlerindeki üzgün ifadeden onun yalan söylediğini anladığını anladı.

Kocasını onu becerdi ve ciddi bir şekilde berbat etti.

Bu da her gün her şeyin olabileceği anlamına geliyordu ve bu "her şey" hapse atılmasını veya suikasta uğramasını da içerebilirdi.

Böyle bir hayat yaşadığınızda, aile önemliydi ve hepsi aynı tehlike altında olan türden değildi.

Ona karşı bir şeyler hissetmediğini söyleyemezdi. O iyi bir kadındı. Ama elini taşın altına koyarak ve ona hayatındaki boktan şeyleri daha az boktan hale getirecek büyük bir aile vererek ona yardım edemezdi. Kendisini seçim.

Tekrar ileriye baktı ve onu bir avluya çıkardı. havuz, çardak ve havuz evi. Havuzun derin ucuna su fışkırtan kocaman, gösterişli bir fıskiye vardı. Her yerde gelişen çiçekler ve yeşilliklerle dolu saksılar vardı. Bu Bir tatil köyüne aitmiş gibi görünüyordu, yerel mafya babasının orada bir ev satın almamış olmasını tercih eden ama ertesi gün yataklarında bir at kafası bulacaklarından korktukları için kimsenin bir şey söylemediği zengin bir Chicago banliyösüne değil.

Ve sanki kendi tatil köyündeymiş gibi, ki , Sal Giglia, önünde buzlu bir içecek, yanında bir tablet ve kulağında telefonuyla bir masada oturuyordu.

O da yakışıklı bir adamdı, iri bir adamdı, uzun boylu ve genişti. O da Eskiden yapılıydı ama şimdi göbeği vardı. Koyu renk saçları gümüş rengine dönmüştü ve öylece bırakmıştı, ama verandasında oturmak için bile olsa saçlarını geriye doğru tarıyordu. İyi tasarlanmış pololar, güzel pantolonlar, özel yapım İtalyan mokasenleri giyiyordu. Daha fazla saç, klasik yüz hatları ve fazladan on beş yılıyla Tony Soprano'ya benziyordu.

Dışarı çıktıklarında Sal'in gözleri Gina ve Benny'ye takıldı. Sonra telefonunda bir şeyler söyledi, aramayı sonlandırdı, telefonu masaya bıraktı ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ayağa kalktı.

Ben boğazının düğümlendiğini hissetti ve ellerini yumruk yapma ya da daha iyi bir seçenek olan arkasını dönüp gitme isteğine karşı koydu.

"Benny, *figlio*," diye Sal, pahalı kaldırım taşlarının üzerinden Sal'e doğru ilerlerken.

Figlio.

Pislik.

"Frankie'nin doğum günü, mi?" Sal sordu, gözleri parlıyordu, Durumu yanlış anlamak ve Ben'in oraya çılgın güzel Francesca Concetti ile düşünmek, ya sikiyle düşündüğü ya da siki tarafından yönlendirildiği anlamına geliyordu.

"Tam olarak değil," diye cevap verdi Ben, bakışları Gina'ya ve tekrar Sal'e kayarak söyleyeceklerini Gina'nın duymaması gerektiğini anlatmaya çalışıyordu.

Sal'in kocaman gülümsemesi hafifçe de olsa kayboldu, çünkü kadının elini tuttu, onu kendine çekti, yanağına bir öpücük kondurdu ve arkasına yaslanarak "Benny'ye bir içki getirir misin, *Cara*?" diye sordu.

"Elbette," dedi ve kocasına gülümsedikten sonra bu gülümsemeyi Ben'e çevirdi. "Sana ne getireyim, Benny?"

Başını iki yana salladı, söylediklerinin acısını hafifletecek kelimeler arıyordu. "Teşekkürler ama içki içecek vaktim yok, Gina. Frankie bu gece geliyor. Sal ile konuştuktan sonra birkaç işim daha var, o yüzden kalamam."

Hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak anlayışla başını salladı. ve sefil bir şekilde başarısız oldu. Kocasına bir kez daha gülümsedi ve sonra uzaklaştı.

Sal kolunu uzatarak "Otur" diye davet etti.

Ben oturmak istemedi. Sal'in havasını solumak istemiyordu.

Başka seçeneği yoktu.

Bu yüzden oturdu, güneşi geri püskürtmek için perdeyi saçlarından çekip gözlerine kapattı ve bakışlarını Sal'a dikti.

"Olmak istediğim son yer," dedi sessizce.

Onun bu sözleri üzerine Sal'ın ağzı bir karış açık kaldı. "Sakin bana Gina'mın seni evimize, lanet olası verandamda oturup bana pislik yapman için aldığını söyleme."

"Olmak istediğim son yer çünkü Frankie için bir şey yapmanı istediğim için buradayım."

Sal aniden hareketsiz

kaldı. Dinliyordu.

Dikkatle.

Ve Ben bunu, Sal ve Gina'nın Vinnie ölmeden önce ve öldükten sonra Frankie'ye neden dış bilediklerini anlamadı. Ona aşık olmayı anlayabilirdi, bunu kendisi de yapmıştı. Ve bu insanlar sadakati anlıyorlardı. Fakat Frankie'ye verdikleri sağlıklı türden değil.

İki kızları vardı. Hiç

mantıklı değildi.

Ama bunu anlamlandırmak için orada değildi. Üç ay önce yapmadan önce kendi beynine bir kurşun sıkacağını söyleyeceği bir şeyi yapmak için oradaydı.

Ama işte .

"Aslında iki şey var," diye etti Ben.

"Bana ne olduklarını söyleyecek misin?" Sal sordu.

"Evet," diye yanıtladı Ben. "Birincisi, yarın akşam Frankie için pizzacıda bir doğum günü partisi düzenliyoruz."

Sal'ın kaşları havaya kalktı.

"Sen ve Gina davetli değilsiniz."

Sal'ın kaşları düştü ve kaşlarını çatı.

"Bu saygısızlık değil," dedi Ben alçak sesle ve bu doğrudu. "Öyle gibi geliyor ama aileme saygı duyuyorum ve kadınıma iyi bir gece . Annem ve babam seni orada istemezdi, Frankie herkesin iyi vakit geçirmesini isterdi ve öyle olmadıklarını bilmek onu rahatsız ederdi. Son olarak, bu garip olurdu ve Frankie'nin doğum gününde bunu istemiyorum. Ama Frankie seni görmek isteyecektir, bu yüzden yarın Crickets'ta şampanyalı brunch için rezervasyon yaptırdım.

Sabah," dedi Ben ona ve sözlerini şöyle bitirdi: "Orada

olmayacağım." Sal yavaşça başını salladı. "Peki ya ikinci şey?"

"Frankie'nin iş yerindeki adam vuruldu."

Sal'ın kaşları tekrar havaya kalktı ama Ben onun vücudunun da gerildiğini fark etmedi.

Hazırlanıyor. Benny gibi o da Frankie'nin drama için bir mıknatıs olduğunu biliyordu. "Vurulmuş mu?" Sal sordu.

"Profesyonel vurulma, evinde kafasına bir el ateş edilmiş. Hiçbir şey çalınmamış. Hiçbir şey kımıldamadı bile. Adam geldi, onu yaptı ve gitti. Şirketi için ilaç geliştiren bir doktordu. Polisin elinde şüpheli yok. Cal'ın Brownsburg'da polis olan bir arkadaşı var.

etrafta. Indianapolis Metropolitan Polisi bu adamın neden öldürüldüğüne dair hiçbir ipucu . Hayatındaki hiçbir şey bu tür bir cinayete yol açmaz. misilleme. Her şeyi defalarca gözden geçirmişler. Bir karısı, üniversitede okuyan iki çocuğu, güzel bir evi var. Kumar yok. Uyuşturucu kullanmıyor. Çok içen biri değil. Çocuklar berbat değil. Karısı iyi. Golf oynar. Ait olduğu Kulüp. Geçmişinde bir bok yok. Karanlık arkadaşları yok. Tek bir şey bile yok." "Ve sen bana bunu söylüyorsun çünkü...?" Sal sordu.

"Bunu size söylüyorum çünkü Frankie bana adamın bunu satın aldığını, bu konuda garip hissettiğini ve adamın patronu hakkında garip hissettiğini söyledi."

"Siktir," diye mırıldandı Sal.

"Evet," diye onayladı Benny, Sal'ın yine onu yakaladığını biliyordu. "Garip hissetmesi asma üzerinde ölebilir ya da gelişebilir ve Frankie Frankie'dir, gelişmeden önce onu tomurcukta durdurmak istiyorum."

"Ona bu işe karışmamasını söyle," diye tavsiye etti Sal.

"Pardon, Francesca Concetti'yi tanıdığını sanıyordum," diye cevap verdi Benny ve Sal sırtıttı.

"Pervasız biri," diye mırıldandı. "Ve inatçı."

"Ve inatçı ve çılgın," diye ekledi Benny ve Sal'ın sırtışı bir gülümsemeye dönüştü, bunların Sal'ın hayranlık duyduğu özellikler olduğu açıktı. İşin rahatsız edici kısmı Ben de öyle yaptı. "Ona uzak durması gerektiğini söyledim. O da bana bunu yapacağına ve sadece işini yapacağına söz verdi. Bildiğim kadarıyla bunu yapıyor."

"Ve siz buradasınız çünkü benden bazı araştırmalar yapmamı, bu adamı kimin ve neden öldürdüğünü bulmamı istiyorsunuz."

Bu yüzden . Sal'dan bir iyilik istemek için.

Sikeyim.

"Bu yüzden buradayım," diye onayladı

Ben. "Olmuş bilin," diye yanıtladı Sal.

Sikeyim.

"Veririm, alırım," diye devam etti Sal, işaretleyiciyi çağırmadan önce zar zor nefes alarak.

olsun.

Ben gözlüklerinin ardından ona baktı ve hiçbir şey söylemedi.

Sal söyledi.

"Siz ikiniz evlendiğinizde, Gina ve ben de davetliyiz."

Ben'in sırtı dikleşti ve Sal'e doğru eğilerek söze başladı: "Sal
_."

Sal başını salladı, bir elini kaldırdı ve . "O değil Resepsiyon. Kilisenin arka tarafında oturacağız. Ama Frankie'mi mutlu görmek istiyorum. Bunu Gina'ma vermek istiyorum. Beni pek sevmediğinin farkında değilim, Benny Bianchi, ama yine de

Seni mutlu görmek. Gina da öyle. Sen onu bize ver, ben de Indy'de neler olup bittiğine dair her şeyi öğreneyim."

"Bu çok kolay görünüyor," dedi Ben şüpheyle.

"Çünkü Indy'de yaptığım şey senin için değil. Frankie için. Ama o istemedi, *siz* istediniz, o yüzden *siz* ödeyin."

Bunu aldı ve çok fazla baş ağrısı çekmeden o markeri ödeyebilir.

Bir şey hariç.

"Ailem seni görmüyor," dedi Benny ve Sal'in yüzü sertleşti.

"Bir yılan gibi kiliseye ve Gina da böyle bir şey yapmayacak."

"İçeri nasıl girdiğin umurumda değil," diye karşılık verdi Benny.

"Sadece ailemin seni görmemesi için bunu yap."

Sal çenesini kaldırmadan önce gözlerini tuttu. Onay.

Bir anlaşma

yapmışlar.

İsa.

"O zaman işimiz bitti," diye bitirdi Ben ve Sal'in yüzü Benny'nin anlamadığı bir şekilde değişti.

Sal Giglia, Benny ile işinin bitmesini istemiyordu. Bianchi'lerle. Ailemle birlikte.

Adamın işi kan almakken nasıl olup da kanı tutabileceğini düşünebildiğine dair Ben'in en ufak bir fikri yoktu.

Bunu asla çözemeyecekti ve bir yere daha uğraması gerekiyordu. Sonra eve gitmeden önce alacağı şeyi eve bırakması gerekiyordu. Frankie'yi havaalanından almak için. Bu yüzden o da kafasını vermedi.

"İşimiz bitti," diyerek Sal onu serbest bıraktı.

"Gina'ya hoşça kal dediğimi söyle," diye mırıldandı Ben, sandalyesinden kalkarken Sal da onunla birlikte geldi.

"," diye Sal.

Ben ona başıyla selam verdi, döndü ve uzaklaşmaya başladı.

Sal, "Yanlışı kardeşle birlikteydi" deyince durdu.

Geriye döndü, boğazı tekrar diken diken oldu ve gözlüklerini adama doğrulttu.

Sal daha bitirmemişti. "Vinnie iyi bir adamdı ama onun için değil. O senin için yaratılmıştı. Bunu hep biliyordum."

Ben hiçbir şey söylemedi.

Sal yaptı.

"Seni delirtecek ve her dakikasına bayılacaksın." Ben sessizliğini korudu.

"Senin adına sevindim, *figlio*," diye bitirdi Sal sessizce.

Vinnie öldüğünden beri Ben, Sal ile neredeyse hiç vakit geçirmemişti, Frankie'nin vurulduğu gece hastanede ona katlandı çünkü başka seçeneği yoktu.

Şimdi Frankie gibi birinin neden Sal gibi bir adama bağlı kaldığını hatırlıyordu. Ondan uzakta, hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Ama lanet olsun, yanına yaklaştığınızda, adam sevebilirdi. Her zaman öyleydi.

Belki de kardeşinin neden böyle bir şey yaptığına dair bulmacanın bir parçasına sahipti ve bu parçaya sahip olması bir mucizeydi.

Ben bunu Sal'a söylemedi, çünkü diğer tüm yapboz parçaları yerine oturmamıştı.

Sadece tekrar başını salladı ve kışını oradan çıkardı.

* * * * *

"Neden altı gün burada kalacağını ama hayatının sonuna kadar burada kalmaya yetecek kadar bavulun olduğunu açıklayabilir misin?" Benny, Francesca'nın kocaman bavulunu el bagajıyla birlikte arka merdivenlerden yukarı taşırken söyleniyordu.

"Sana onları taşıyacağımı söylemiştim," diye cevap verdi Frankie. Frankie ona bakmak için boynunu bükte, o da gözlerini ona dikti ve devam etti: "Koruyucu, kadınıma göz kulak olan bir İtalyan erkeği olmak istiyorsan, orospuluk yapamazsın."

Kesinlikle haklıydı.

Yine de gözleri kocaman açılmış Frankie'yi sevimli bulduğundan, şikayet edecekti.

Kapıyı açmak için bir çantayı bıraktı ve "Bu çantalarda ne var?" diye sordu.

"Bana ne planladığına dair hiçbir ipucu vermedin, bu yüzden hazırlıklı gelmem gerekiyordu," diye cevap verdi, adam kapıdan içeri girerken, çantalarını da yanında taşıdı.

"Yani 'hazırlıklı' derken Beyaz Saray' saldırmaya hazırlıklı geldiğinizi mi kastediyorsunuz?" diye sordu.

"O çantalarda kıyafetlerim ve ayakkabılarım var, saldırı tüfeklerim değil," karşılık verdi.

"Yarım ton C4 gibi geliyor," diye mırıldandı.

"Kapa çeneni, Benny," diye karşılık verdi, ama sesindeki gülümsemeyi duydu.

Koridora açılan kapıya doğru ilerlemeye devam ederken bu onu gülümsetti.

Vurduğunda, "Kahretsin bebeğim, Fanta'nı buzdolabına koymayı unuttum. Çalışma odasında. Ben bunları yukarı çıkarayım. Sen de buzdolabına birkaç kutu at, hazır elin değmişken bana da bir bira patlat."

"Senin inin bir in değil. İn şeklinde bir çöplük," diye cevap verdi. "Bana bir bira patlatacak mısın?" diye karşılık verdi, hâlâ gülümseyerek.

"," diye mırıldandı ve adam çantasının masaya çarptığını duydu.

Çantaları merdivenlerin dibine taşıdı, orada bıraktı ve adımlarını geri çekti, çalışma odasının kapısına çarpmak için mükemmel bir zamanlama yaptı, böylece Frankie'nin çığlık atarken ellerinin ağzına fırladığını görebilecekti, "*Aman Tanrım! Benny!*"

Kadının buruşuk bir bulldog yavrusu gibi dizlerinin üzerine çöküşünü izlerken sıırıttı; kahverengi bedeni, beyaz ayakları, karnı, Yüzü, kulakları, sarkık kulaklarından birinde küçük kahverengi lekeler olan ve gözlerinin kenarlarından kahverengiler fışkıran bir kedi paytak paytak ona doğru ilerliyordu.

Benny, yavru köpeği kucağına alıp yanağını kürküne sürterken pervaza yaslandı.

"Churchill'le tanışın," dedi.

Başını arkaya eğdi, gözlerini ona dikti ve Ben onları gördüğünde hareketsiz kaldı.

"Gus," diye fısıldadı, sesi boğuktu, gözleri yaşlarla parlıyordu. "Onun adı Gus."

Gözyaşları ve sevgiyle dolu o çılgın güzellikteki gözlere bakan Ben, kıpırdayamadığını fark etti.

Köpek ve Frankie yapabilir.

Köpek kıpırdandı. Frankie çömeldiği yerden kalktı ve ona doğru ilerledi, yavru köpeği yüzüne yakın tutuyordu, gözleri onunkilerden hiç ayrılmıyordu.

Bir adım ötede durdu ve usulca, "Bir gün erken geldi ama onu sonsuza dek orada bırakamazdım," dedi. Sesi alçaldı, "Mutlu yıllar bebeğim."

Bir damla gözyaşının yanağından aşağı süzüldüğünü gördüğünde kelimeleri zar zor söyleyebildi.

Ama hareket etmedi.

O da "Beni öpecek misin?" diye sordu.

Hâlâ kıpırdanan yavru köpeği yanağına sürttü ve "Ne kadar harika olduğun hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu.

"Oldukça fazla," diye şaka yaptı Benny.

"Hayır ," diye fısıldadı kadın ve adamın midesi sıkıştı.

"Buraya gel Frankie," diye hırladı.

Kız ona doğru geldi. Kollarını ona (ve köpeğe) doladı ve ağzını almak için başını eğdi.

zorunda değildi. Ona verdi.

Onu derinden öptü.

Ama uzun sürmedi.

Çünkü tam ortasında, köpek dilini kullanarak Gus ikisini de öptü.

* * * * *

"Bu iyi mi?" Benny ertesi gece pizzacının arkasına park ederken sordu

Frankie'nin doğum günü gecesi.

"Doğum günü turtamı mı yapıyorsun?" Frankie karşılık verdi. Ben kontağı kapatırken sıırttı. "Evet."

"O zaman evet," diye cevapladı sonunda.

Kendisiyle dalga geçip geçmediğini anlamak için ona doğru baktı ve onun öne doğru eğilmiş, yüzü vizör aynasında, dudak parlatıcısını sürdüğünü gördü.

Ama bunu gülümseyen dudaklarla yapmak.

İşte . Onunla dalga geçmiyordu.

Turtasını, özel gününde yemekten son derece mutlu olacak kadar sevmişti.

Adam cipin kendi tarafına geçene kadar parlatıcısını bitirmiş ve aşağı atlamıştı.

Kapıyı onun için çarptı ve bunu yaparken onu bir kez daha tepeden tırnağa içine aldı, bunu ne yapacağını dört gözle beklediğini düşünerek yaptı.

birkaç dakika içinde gerçekleşecekti. Ama Frankie kısa, dar eteği ve tek omzundan düşen bol, kolsuz üstüyle o kırmızı elbisenin içinde, saçları büyük, makyajı doğrudan "dışarı çıkmaya" ayarlanmış.

mücevher seti ve bir çift yüksek topuklu ayakkabı

Sandaletler, o topukları sırtında hissetmek istediği zamanı daha çok ipe çekiyordu.

Elini tuttu, onu arka kapıya doğru yönlendirdi ve konuşmaya başladı.

"Yine de bana söylemeliydin. Asheeka, Jamie ve eski işimden bazı kişileri davet edebilir ve Cat'i tuttuğu kinden vazgeçirmeye çalışabilirdim. Kin, nasıl olursa olsun

derin, bir Bianchi turtasıyla boy ölçüşemez." Kapıyı iterek açmış ve onu içeri çekmişti ki, gözleri ona takıldı ve aceleyle konuştu,

"Özür dilerim, etrafta bir sürü insan olmasını istediğimi söylemek istememiştim. Bunun çiftler arası bir şey olmasını istiyorsun, sana doyamıyorum, o yüzden buna varım. Sen, ben, pastan ve senin pizzacı." Ona doğru eğildi ve parlak, mutlu bir gülümsemeyle sözlerini tamamladı: "Mükemmel."

Her şey mükemmel olacaktı.

"Bunu kabul etmene , tatlım."

"Kesinlikle," diyerek onu temin etti ve elini sıktı.

Onu kalabalık mutfakta dolaştırdı ve giderken çocuklarına başıyla selam verdi.

Sonra onu yemek odasına giden kısa koridordan geçirdi.

Sonunda onu yemek odasına götürdü.

Oraya vardıklarında, bir çocuk olduğunu biliyordu.

Çünkü koridoru geçip Frankie'yi yanına çektiği anda bir flama patlatma kakofonisi duyuldu ve parçalar havada uçuştı.

"Sürpriz!" birlikte havaya karıştı.

İşte o zaman Ben annesinin de işini yaptığını gördü.

Bir tarafta, beyaz krema ve bir sürü pembe ve mor krema olan devasa bir pastanın bulunduğu bir masa vardı

Doğum günün kutlu olsun Frankie yazan çiçekler, etrafına yerleştirilmiş hediyeler. Restoranı bu gece için kapatmışlardı, bu yüzden zemin, kırmızı ve beyaz renkte iki uzun, dikdörtgen masa olacak şekilde düzenlenmişti. beyaz kareli masa örtüleri yer kaplıyordu. Her masada Üzerlerinden boylu boyunca süzülen birkaç büyük balon buketi ve ortalarında büyük çiçek demetleri.

Gözleri gülümseyen kalabalığı taradı ve Asheeka'yı sevgilisiyle birlikte gördü. Frankie'nin arkadaşı Jamie erkek arkadaşıyla oradaydı. Manny, Sela ile oradaydı. Belli ki annesi ve babası da oradaydı. Asheeka Frankie'nin arkadaşlarına haber vermişti.

Eski patronu da dahil olmak üzere, eski iş arkadaşlarının hepsi oradaydı. Frankie'nin liseden en iyi arkadaşları ve yaşlı bayan Zambino da oradaydı.

ve onun bowling takımı.

Son olarak, Cat'in orada olduğunu, Benny ya da Frankie'den başka bir yere bakmadığını ve kocası Art'ın da yanında durduğunu görünce şaşırdı.

"Merhaba kızım, yaşıyor musun?" Asheeka seslendi ve Benny, Frankie'nin yanı başında kıpırdamadan durduğunu fark etti.

Ona baktı ve onun kalabalığa baktığını gördü, yüzü sersemlemişti.

"Bebeğim," dedi, onu elinden tutup kendine doğru çekerek ve başı ona bakmak için geriye eğildi.

İşte o zaman göğsü ısındı, çünkü kızın yüzü hala sersemlemişti, ama bakışları öylesine merakla doluydu ki şefkatini, onun çılgın güzellikteki gözlerindeki o bakışı görünce, nefes alabilmesi bir mucizeydi.

"Gelecek yıl bunu nasıl aşacaksın, Benny Bianchi?" diye sordu sessizce.

"Ben harikayım, bir yolunu bulurum," diye cevap verdi.

Gözleri yeniden parladı ama bu kez gözyaşı dökmedi.

Bunun nedeni, kendini onun kollarına atması ve sıcak, ıslak bir kolunu onun üzerine bırakmasıydı.

Bağırışlar, cesaretlendirici çığlıklar, onlara bir oda tutma teklifleri ve annesinin "Tanrıya şükür Peder Frances gelemedi!" diye bağırması üzerine konuşmayı kesip usulca "Turta yapmaya başlamalıyım bebeğim" dedi.

"Pekâlâ Benny," derken onun gözlerini tuttu ve ona sıkıca sarıldı. Ona göz kırptı, onu sıktı ve kollarından tutup mürettebatına doğru çevirdi.

Bunu yaptığında kollarını havaya kaldırdı ve "Doğum günleri harikadır!" diye bağırdı.

İki saniye sonra arkadaşları ve ailesi tarafından yutuldu. Benny sırtarak onu izledi.

Sonra turta yapmaya başlamak için mutfağa gitti.

* * * * *

"Aman Tanrım!" Frankie bağırdı. "Bunlara bayılıyorum!"

Masanın başında, Frankie'nin yanında oturan Benny, onun az önce açtığı hediye çok sevdiğini düşündü. anında taktığı bilezikleri çıkardı ve az önce ona veren kişinin bileziklerini taktı.

Yüzüne doğru salladı. "Muhteşemler, değil mi tatlım?" diye sordu.

"Muhteşem," diye mırıldandı ona gülümseyerek ve bileziklere hiç bakmadı.

Ona bir bakış attı, elini bıraktı, ona doğru eğildi ve tısladı, "Tatlı olma."

Boş pasta tabakları, ambalaj kağıtları, kullanılmış flamalar ve konfetilerle dolu masanın uzunluğuna baktı.

ikinci (ve üçüncü) tur flama patlatıcıları ve Francesca Concetti'yi seven insanlar.

Sonra ona baktı ve "Ciddi misin?" diye sordu.

"Eğer tatlı olmak istiyorsan..." diye devam etti, "belki çocuklardan birine biraz daha Chianti getirmesini söyleyebilirsin. Ben kuruyum."

"Bara gideceğim," diye mırıldandı, ama o hamle yaparken bileğini yakaladı.

"Hediyelerle işim bitmedi, gidemezsin. Eğer gidersen, kimin yüzünde sallayacağım ve kimi mumlarımı koklamaya zorlayacağım?"

Benny bebeğini mutlu görmekten zevk alıyordu.

Mücevherlerin yüzüne vurulmasından ya da başka bir mumu koklamak zorunda kaldığı için başının ağrımasından hoşlanmazdı.

Masanın karşısındaki Art'a baktı ve "Art yerine geçecek," dedi. Art gözlerini tavana dikerek, "Harika," diye mırıldandı.

Benny onu görmezden geldi, koltuğundan kalktı, Frankie'ye doğru eğildi ve kulağına, "Kadınım için şarap," dedi.

Adam geri çekildi, kadın ona kocaman bir gülümseme verdi ve adam bara gidip barmene masalara daha fazla şarap koymasını söyledi.

Tam geri dönüyordu ki göz ucuyla bir hareket gördü. Asheeka oradaydı, o yüzden durdu.

"Hey, bebeğim," diye selamladı.

"Hey, Benny," diye cevap verdi, onun yanında durarak. "Her zamanki gibi harika pizza."

"Burada bu konuda biraz pratik yaptık."

Başını salladı, dudakları yukarı kıvrıldı.

"Ohmigod! Bu losyona bayılıyorum! Bu şimdiye kadarkilerin en iyisi!" Frankie çığlık attı ve Ben ile Asheeka ona doğru baktıklarında bir şişe losyonu Art'ın burnunun altına doğru ittiğini gördüler.

Art'ın yüzü kokuyu pek sevdiğini göstermiyordu ama en azından adam oyundaydı ve kokluyordu.

Asheeka yumuşak bir sesle, "Bu kız nefes almıyor," dedi ve Benny tam elini yakalamışken ona bakmak için döndü. "Minnettarım, Benny."

"Buna ne diyeceğimi bilemiyorum, çünkü rahat nefes alan bir Francesca Concetti'nin tadını çıkaran benim."

"Yine de aldın."

Elini onun elinin içinde sıkı ve sessizce, "Minnettarım Asheeka," dedi.

Elini geri sıkı, onu bıraktı ve tam Cat Frankie'den stratejik olarak uzakta olan koltuğunu boşaltırken masaya doğru ilerledi.

Art kendini hemen işin içine atmıştı ve bunu yapma şekli Ben'e, sarhoş olmadığı zamanlarda onun iyi bir adam olduğunu hatırlattı.

Cat, şimdiye kadar kendini hiçbir şeyin içine atmamıştı. O değildi geri çekiliyor, surat asıyor ve bir noktaya değiniyordu. Artık nasıl yakınlaşacağından emin değilmiş gibi geri çekiliyordu.

Şimdi de Benny'ye doğru ilerliyordu. Kahretsin.

"Ben," diye selamladı.

"Cat, geldiğine sevindim," diye cevap verdi.

"Ben de," dedi. "Çok uzun zaman oldu, Bianchi turtasının lezzetinin bir rüya olduğunu sanıyordum. Şimdi hatırladığımdan daha iyi olduğunu biliyorum."

Katta çalışan çocuklardan biri iki elinde iki şişe şarapla yanlarından geçerken onun yanında durdu.

Servis görevlisi gittiğinde Ben, gözlerini masalara dikerek, "Kız kardeşinden uzak dur" dedi.

"Kaltak gibi davrandım," diye fısıldadı ve Benny yine şaşırarak ona baktı.

"Bu gece bunu düzelttim, Cat," diye hatırlattı ona.

"O vuruldu ve ben bencilce ve aptalca bir şey yaptım, şimdi de bedava pizza ve pasta için onun doğum günü partisine mi gideceğim?"

gözlerini diktiği masaya baktı.

"Hayatını düzene sokmak aptalca değil," diye belirtti.

"Bir sürtük gibi davranmak öyle," diye karşılık verdi.

"Geç olması hiç olmamasından iyidir," diye .

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun," diye karşılık verdi. "Frankie sana saçmalıyor mu?" diye sordu.

Bakışlarını ona çevirdi çünkü cevabı biliyordu.

Frankie kız kardeşini rahat bırakıyordu, çünkü çoğunlukla Cat rahat . Ama ona bir bok vermiyordu.

"Güven bana, seni geldiğin gibi kabul edecek," dedi. "Burada olduğun için çok mutlu. Sana bu hediyeyi veriyor Cat, sen de bunu kabullen."

İçini çekti, masaya baktı, birkaç dakika düşündü ve sonra sordu:

"Doğru mu, babamın son sürtüğü bebeğini doğurmuş?"

"Her olabilir," diye onayladı

Ben. "Kahretsin," diye mırıldandı.

"Bir kız kardeşin olacak," dedi ona. Kız mırıldanmaya devam etti. "Tanrım."

"Enzo Senior'un en büyük hayranı değilim, Cat, ama kadını sağlam görünüyor."

"Her zaman öyledirler," dedi masadakilere ve Ben bundan şüphe etmedi.

Hayatı boyunca cevapsız kalacak bir başka soru da, iyi kadınların nasıl olup da her zaman penislerle birlikte olduğuydu.

Cevap vermemeye karar verdi ve masaya dönüp baktığında yaşlı Zambino'nun sandalyesinde oturduğunu, Frankie'nin boşluğuna doğru eğildiğini gördü ve Benny kadının yüz ifadesinden gülmek mi, ağlamak mı yoksa bağırarak mı olduğunu anlayamadı.

"Sanırım geri dönmeliyim," dedi. "Evet," diye yanıtladı Cat.

Ben bir hamle yaptı ama kız adını durdu ve geri döndü.

"Gelip yüzüme bakacak cesareti gösterdiğin için teşekkürler," dedi.

"Hala onun sevgisine sahipsin ve her zaman da sahip olacaksın. Sen becer yapacağım."

O gece ilk kez onun gülümsediğini gördü. "Sanırım bundan kaçınmak için elimden geleni yapacağım."

"Bu benim kararım olurdu." Gözlerini devirdi.

Frankie'nin bir kahkaha patlattığını duydu ve masaya döndüğünde elini Bayan Zambino'nun başının arkasına doladığını, alınlarını birbirine bastırdığını ve kıkır kıkır güldüğünü, tüm vücudunun bu yüzden titrediğini gördü.

Bayan Zambino kıkırdamıyordu.

Bağırıyordu. "Francesca Concetti, saçımı mahvediyorsun!" Frankie bırakmadı.

Kıkırdamaya devam etti.

Ben, Bayan Zambino'nun kadını komşusundan ayırmak için yaklaşmadan önce üç vuruş boyunca onu kendi haline bıraktı. ya da onu Noel hediye listesinden çıkar.

Frankie'nin çikolata dolu kartopları onun favorisiydi.

Ancak Bayan Zambino'nun Atatürk çiçeği yaprakları gibi kesilmiş ve yeşil renkli kremalı krema ile doldurulmuş ev yapımı kurabiyeleri yakın bir ikinciydi.

* * * * *

Ben, sırtı yatak başlığına, çarşafı beline kadar yatağına uzandı ve Gus zıplamaya çalıştığında travmatik bir yaralanmadan kurtulmayı başardı Tam sikinin üzerine. Frankie onu kucağına alıp yatağa yatırdıktan sonra temizlenmek için banyoya gitti.

onu becerdi. Ve Benny onun bunu bir daha yapmamasını sağlamak için aklına bir not alıyordu.

Köpeği göğsünden yukarı çekti ve çabasının karşılığında ıslak bir çene aldı. Yine de köpeği olduğu yerde tuttu ve kafasını kaşıdı. Bu onun köpek nefesini suratına çarptı çünkü Gus nefes nefese kalmaya başladı Mutlu bir şekilde.

Ben onu olduğu yerde tutmaya ve tırmalamaya devam ederken Frankie, artık tatlı, kısa bir gecelik giymiş, dışarı fırladı. Banyoya girdi, yatağa doğru bir çizgi çizdi ve zıplayarak dizlerinin üzerine çöktü. Yatakta zıplayarak adama doğru ilerledi ve bir kalça attı, onu kucaklayarak bitirdi.

Yerini aldıktan sonra Gus'ı kollarından çekip çıkardı, yüzüne doğru kaldırdı ve "Annesinin özel küçük oğlu kim?" diye mırıldandı.

Sevimli ve aptalca davranıyordu, ki bu da sevimliydi, ama Ben donup kalmıştı.

Bunun nedeni Frankie'nin banyodan kaçmış olmasıydı, yatağa ve *zıpladı*.

Frankie, aileyle, arkadaşlarla, yemekle, hediyelerle geçen saatlerden sonra sınırsız şarap. Topuklarını adamın sırtına sertçe gömdükten ve sikini daha sert sürdükten sonra.

Ve işte .

Elektrik.

"Gus annesinin özel küçük oğlu mu?" diye sordu ve ellerini kaldırıp kalçalarına dayamak için donup kalmaktan kendini kurtarmak zorunda kaldı.

"Bebeğim, onunla bu şekilde konuşma," diye emretti, kadının her tarafına yayılan mutluluk karşısında içindeki sıcaklığı görmezden gelmeye çalışarak kalçalarına bindi.

Ona baktı ve Gus'ı göğsüne doğru kıvırdı. "Neden?" "Çünkü o bir İngiliz bulldogu," diye açıkladı Ben.

"Ve?" diye sordu Gus başarılı bir kaçma girişiminde bulunurken, bu da Ben'in göğsüne başarıyla indiği anlamına geliyordu, Benny'nin homurdanmasına neden olan bir şey.

Frankie yavru köpeği Ben'in karnına doğru itti ve gözleri Ben'in üzerinde, bir cevap beklerken onu tırmaladı.

Benny tekrar nefes aldı ve açıklamaya devam etti.

"O bir erkek İngiliz bulldogu. Başka bir deyişle, belalı bir cins. Bir civciv bebek onunla konuşursa kulakları kanamaya başlayabilir." Sırıttı. "Kulakları kanamayacak."

"Ona öterken bana bakma ve bu bok olur."

Gözlerini devirdi, geri yuvarladı ve "Bil diye söylüyorum, senin sinir bozucu olman keyfimi kaçırmayacak. Cat orada, Art orada ve yaşlı kadın Zambino da orada.

Seni ekte, benimle aylardır konuşmuyordu ama o da geldi."

Başını yana eğdi ve "Bunu Bayan Zambino ile mi hallettiniz?" diye sordu.

salladı ama, "Nasıl yarı yolda kaldığım ve caddenin karşısına geçip" -ellerini kaldırdı ve tırnak işareti yaptı- "'biraz akıl almak' için yürümediğim konusunda beni çok kızdırdı. Ama içimde senin turtandan ve bir ton şaraptan vardı, o yüzden benim de keyfimi kaçıramadı."

Kızın parlayan gözlerini içine çekti, elleriyle kalçalarını sıktı ve sessizce "Mutlu musun?" diye sordu.

"Hem evet hem hayır," diye yanıtladı.

Başının şaşkınlıkla sarsıldığını hissetti. "Hayır kısmı ne?"

"Bu doğum gününün okudun. Yani, Ben..." Gus'ı kucağına aldı ve tekrar göğsüne bastırdı. "*Bütün* restoranı kapattın. Pasta. Çiçekler. *Balonlar*. Sürpriz bir parti. Kardeşçe

yeniden birleşme." Gus'a daha sıkı sarıldı ve sözlerini şöyle bitirdi: "Ve lanet olası bir köpek yavrusu." "Ve bunun seni mutlu etmeyen bir kısmı var mı?"

daha fazla açıklama yapmayınca itti.

"Evet, doğum gününde seni geçmek neredeyse imkânsız ve plan yapmak için neredeyse bir ayım var."

Bunun üzerine Benny bir kahkaha patlattı, karın kaslarını çatırdattı ve köpeğe el koydu. Ayrıca bir kolunu kadının etrafına doladı, döndü, yana eğildi ve köpeği yere bıraktı. Sonra arkasına yaslandı, Frankie'yi istediği gibi yanında götürüyordu, bir kolu hâlâ onun üzerindeydi, diğer eli saçındaydı ve onu yakınında tutuyordu.

"Benim doğum günüm kolay bebeğim. Sen, bir çift tatlı gecelik ve bir şişe çikolata sosu."

Gözleri büyüdü ve "Çikolata sosu mu?" diye sordu. "Evet."

"Bu yapışkan olacak," dedi, ama yapışkan olabileceğini, ama bunun söz konusu bile olamayacağını söyleyen bir tonda.

"Mesele de bu Francesca. Sen yapışkanlaşırsın, ben seni yapışkanlıktan kurtarırım." Kalçaları onunkilere doğru yuvarlandı.

Şarap, yemek, pasta, arkadaşlar, hediyelerden sonra saat sabahın ikisini geçmişti ve o tekrar gitmeye hazırды.

Elektrik.

Elini onun kışında gezdirdi. "Açgözlülük yapıyorum ve ortalığı batırıyorum, büyük bir duş alıyorum."

"Mm," diye mırıldandı, gözleri adamın ağzına kaydı.

"Bu düşünceni kendine sakla, *tesorina*. Köpeği kulübeye koymam gerekiyor ve seni becerdikten sonra bunu yapmak için bu yataktan kalkacak havamda olmayacağım."

"Tamam tatlım," diye fısıldadı, sonra eğildi ve ağzını onunkine değdirdi.

Onu önce kışını sıktı. Kadın onu bıraktı ve adam yataktan kalktı, köpeği buldu, kucağına aldı ve kapıya yöneldi.

"Ben?" diye seslendi, adam neredeyse .

Arkasına döndü ve onu, saçlarını ve tek kalçasının üzerinde oturan bedenini gördü, bacakları altında kıvrılmıştı, gözleri onun üzerindeydi.

"Evet, Frankie?"

"Sana istediğin kadar gecelik ve çikolata sosu vereceğim," dedi ona. "Ama yine de sana daha fazlasını vermenin bir yolunu bulacağım, böylece bu geceyi hatırlayacağım gibi seni gülümsetmeyi ve mutlu hissettirmeyi asla ihmal etmeyecek şekilde sonsuza dek hatırlayacaksın."

Tanrım, cidden mi?

Kendisinden bir oda uzaktayken ona bunu mu yapıyordu? "Çıplakken, kucağımda bir köpek yavrusu varken ve Senden bir oda uzaktayım."

İşte o zaman ona ihtiyacı olan tüm minnettarlığı gösterdi.

O gülümsemeyle gülümsedi. Bir sırrı olduğunu ve bunun gerçekten iyi bir sır olduğunu söyleyen o gülümseme.

Sonra da "Acele et" diye ısrar etti.

Ben döndü ve Frankie'nin sırrı olmadığını bilerek koridora doğru ilerledi. Kulağına fısıldamak istediği şey kelimeler değildi.

İnlemelerdi.

Ve onları duymaktan
hoşlanıyordu. Bu yüzden hiç
vakit kaybetmedi.

On Sekizinci Bölüm

Bu Bir Aileydi

Oradaydım ve neden orada olduğumu bile bilmiyordum. gereken son yerdi.

Cal ve Vi'nin prova yemeğine hazırlanmak için arabamda eve gidiyor olmalıydım ve olmam gereken göl kenarındaki tatil köyüne gitmek için bir saatlik yol gitmeliydim.

Ama çılgın bir trafiğe yakalanmadığım sürece zamanım vardı. Çok değil ama vardı. Ve onlar prova yaparken sahneye çıkmak istemedim. Biri için askıya ihtiyaçları yoktu. Düşün ekibinde değildim, Ben, Cal'ın olmasına rağmen. Bir başka açıdan, yapacak yeterince işim vardı ve onların bitirmesini beklemek zorunda değildim.

Bu doğru değildi. Her şeyi ayarlamıştım ve göl kenarındaki bir tatil köyünde dinlenmek işkence sayılmazdı.

Yapmamam gereken bir şeyi yapmam gerekiyordu.

Bu yüzden oradaydım, üretim tesisimize girmek için çalışan kimliğimi kullanıyordum. Ana ofislerimizden arabayla yirmi dakikalık bir mesafedeydi ve işe başlarken bir tur atmış olmama rağmen orada bulunmam için hiçbir neden yoktu.

Ve eğer Ben orada olduğumu ve nedenini bilseydi, aklını kaçırdı. Yani sadece orada olmam için bir neden yoktu, orada olmamalıydım da.

Ama o sabah bir şey oldu ve kendimi durduramadım.

Bu şey Randy Bierman'ın ofisime gelmesiydi. Kapıyı çalmadan. Uyarı yok. Kaşlarını kaldırıp, bir dakikan var mı diye . Öylece içeri girdi, kollarını göğsünde kavuşturdu ve masamda oturduğum yerden bana baktı.

İşte o zaman Randy'nin ne olduğunu anladım.

Uzun boylu ve sırık gibiydi ve muhtemelen benden on yaş büyüktü. Açık ya da koyu olmayan kahverengi saçları vardı. İnce bir kırmızılık vardı ama bu hiç de itici değildi. Yüz hatları da öyle. Nefesinizi kesecek kadar yakışıklı değildi, ama bekâr olsaydım ve bana barda bir içki ısmarlasaydı, ona ayıracak zamanım olurdu.

Bu, iki saniye sonra kocaman bir sik olduğunu göstereceğinden şüphe duymayana kadar böyleydi.

Charlotte'taki temsilcimle telefonda konuşuyordum ve onunla konuşmamı bitirmek üzereydim ama o bana bakarken onunla konuşmaya devam edemezdim. Rahatsız ediciydi, beni ürkütüyordu ve onun söylediklerine odaklanamıyordum.

Ben de ona bir işim çıktığını ve gitmem gerektiğini söyledim.

Telefonumu ahizeye yerleştirdiğim anda Randy, "Chicago'daki temsilcinizin rakamları çok düşük. Sen işe başlamadan önce orada olan temsilcinin rakamlarından çok daha düşük."

zaten bildiğim için neden ofisime girip benimle paylaştığı konusunda hiçbir fikrim yoktu. Ayrıca "senden önce başladı" kısmı, sanki sorun temsilcimde değil de bendeymiş gibi. Dahası, Chicago'daki adam dışında, sadece rakamlarını tutturmakla kalmayan, aynı zamanda onları ve ben orada çalışmaya başlamadan önce elde ettikleri rakamları aşan büyük bir ekibim vardı. Yani iması sadece hoş değil, aynı zamanda gülünçtü.

Dahası, o araştırma ve geliştirmeydi. Ben satıştaydım. Chicago temsilcim hakkında benimle konuşmak için ofisime gelmesinin nedeni beni aşırıyordu. Bu onun işi değildi.

iş. Sanki onun seviyesinde bir patronum varmış gibiydi, bu yüzden endişeleri varsa, bunları patronuma götürmeliydi, ofisime girip bana kaşlarını çatarak telefonu kapatmamalı ve zaten sahip olduğum bilgileri bana vermemeliydi.

Tek cevap seçeneğim "Bunun farkındayım" oldu.

"Sen uzun süredir buradasın Francesca, o da birkaç aydır bizimle ve rakamları iyiye gitmiyor," dedi.

Tanrım.

Ne pislik ama.

"Bu benim de dikkatimden kaçmadı," diye paylaştım.

"Tenrix'i destekleyebilecek mi?" Randy hemen sordu.

Tenrix'ten bahsedildiğinde omurgamda bir ürperti hissettim. "Elbette," diye cevap verdim.

"Mevcut ürün kataloğumuzu desteklemiyor, bu nedenle Tenrix ile çok daha iyisini yapamayacağı anlaşılıyor ve Wyler'ın

bu ürünün iyi gitmesine bağlı." Bildiğim daha fazla bilgi.

"Ben de bunun farkındayım Randy," diye karşılık verdim.

"Emrim altındakilerin bana Bay Bierman demesini tercih ederim," diye anında karşılık verdi.

Gözlerimi kırıştırdım, sonra bakakaldım, çünkü uzun zamandır onunla çalışıyordum ve ona doğrudan hitap etme fırsatım olmasına rağmen

Sadece birkaç kez, ona hep Randy diye seslendim ve o tek kelime bile etmedi.

Ama bundan da öte, bu söylediği tamamen çirkin bir şeydi. "Ve ben ekibimin meslektaşlarına verilen isimlerle hitap etmesini tercih ederim.

isimler." Patronum Lloyd Gaster bir anda orada belirdi ve gözlerim pencereden dışarı, Tandy'ye doğru fırladı.

Masasında oturmuş, omzunun üzerinden ofisime bakıyor, bana kocaman gözler ve gerilmiş bir "ıyy" ağzı ile bakıyordu, bu yüzden Randy'nin bir pislik olduğunu duyduğunu ve Lloyd'a benim için onu anlatmaya gittiğini biliyordum.

Tandy'yi tamamen sevdim.

Randy Lloyd'a döndü. "Seni bu toplantıya ben mi davet ettim?"

"Toplantı mı yapıyoruz?" Sahte bir masumiyetle sordum.

Randy de bakışlarını tekrar bana çevirdi.

"Umarım öyle değildir," diye araya girdi Lloyd. "Satışlar ve ekibimin bir üyesinin performansı hakkında bir toplantı yapan bir yönetici Benim bilgim olmadan ekibimin başka bir üyesi beni çok mutlu etmez."

Randy kötü ruh halini tekrar Lloyd'a çevirirken yüzümde sinsi bir gülümseme oluşmamasına çalıştım.

Randy bir şey söyleyemeden Lloyd, "Muhtemelen Travis'i de pek mutlu etmez," diye devam etti. "O bundan hoşlanmaya meyillidir. sorumluluk zincirini takip ettiğimizde. Onun aynı zamanda Hiyerarşiyi kimsenin boğazına tıkmama konusunda oldukça istekli, örneğin size resmi bir şekilde hitap etmelerini sağlayarak."

"Düşük performanslı bir repütasyonu var," diye kestirip

Randy. "Frankie de ben de bu ülkede neler olduğunun çok farkındayız.

Chicago'da. Gözümüz üzerinde. Önlemler alınıyor. Umuyoruz ki

iyileştirme. Ancak herhangi bir gelişme olmazsa, zor kararlar alma ve bunları uygulama konusunda oldukça yetenekli olacağız."

"Bunu duyduğuma sevindim," diye karşılık verdi Randy sertçe.

Lloyd, "Memnun olmana sevindim," diye mırıldandı, sonra Randy'ye olan odağı yoğunlaştı ve çok daha yüksek bir sesle, "Gelecekte, benim evimde olanlarla ilgili endişelerin olursa Departmanı, sizden onları bana getirmenizi isteyeceğim, çünkü *sizin* ve *ekibinizin* performansıyla ilgili endişelerim olursa, onları size getiririm."

Randy buna cevap vermedi. Sadece Lloyd'a karanlık bir bakış attı, bana çevirdi ve sinsice dışarı çıktı.

O gittikten sonra Lloyd masama doğru yürüdü ve , "Üzgünüm Frankie. Bu adam tam bir pislik."

Sözlü olarak aynı fikirde olmamak için dudaklarımı birbirine bastırdım. I Bunu zar zor başardım ama kendimi başımı sallamaktan alıkoyamadım. "Sana daha fazla sorun çıkarırsa, bana haber ver. Tamam mı?"

"Tamam, Lloyd," diye kabul ettim.

Bana gülümsedi, sonra kapıdan çıktı ve Tandy, tam bir pislik gibi, ihtiyacım olmayan bir dosyayla ofisime önce tam olarak doğru süreyi bekledi.

"Aman Tanrım," diye tısladı ve ihtiyacım olmayan dosyayı masama koyup oturdu. "Randy Bierman *tam* bir *pislik*."

Muhtemelen ofis ortamında bu şekilde konuşmak iyi değildi, ancak tamamen haklı olduğu için ve şefimiz az önce ona bir eşek dediği için, onu yalanlamak için tek bir kelime bile söylemedim.

"Bugün kıçında ne var?" diye sordu.

"Dün ne oldu?" Ben sordum.

"Dün Miranda başka birine transfer edilmeyi talep etti."

Ona baktım.

Miranda, Randy Bierman'ın asistanıydı.

Tandy, "Rütbesinin düşürülmesi ya da başka katta çalışması gerekip gerekmediğini bile umursamadığını söyledi," diye devam etti. "O...o... n...e, *bitti*."

"Bu yeni bir haber," not ettim, ancak bunun dün benimle paylaşması gereken bir haber olduğunu not etmedim.

Muhtemelen ofis dedikodusunu teşvik etmek de iyi bir şey değildi, ancak her zaman alan tarafta olduğum için, veren değilteşvik ettim. Ama dedikodularımı taze severdim, bayat değil.

"Talepte bulunmak için Bay Berger'e gitti." Bu kez gözlerimi kırptırdım ve "Ciddi misin?" diye sordum.

"Evet, içeri girdi, onunla sohbet etti ve dışarı çıktığında çok kızgın görünüyordu. Bay Bierman ile sohbet etti, sonra Bay Bierman gitti ve geri gelmedi. Miranda ondan sonra masasındaydı ama bugün orada değildi. Jennie, Miranda'nın yanına taşınacağını söyledi. Yapım. Bilim adamlarının asistanlarından biri doğum iznine ayrılıyor ve Miranda, ona yeni bir yer bulunana kadar onun yerine geçecek. Miranda'dan bunu öğrenen Jennie'ye göre bu yeni yer garanti."

"Bu çok garip" diye mırıldanırken gözlerim cam duvara kaydı.

"Evet, tayin istiyorsan başkan yardımcısıyla konuşmazsın. İK'y gidersin," diye onayladı Tandy.

Kesinlikle yaptın.

Ama daha da fazlası, eğer patronunuzu sevmiyorsanız ve transferiniz mümkün değilse, başka şeyler yapılırdı. Sorunun temeline inmek ve düzeltmek ya da düzeltmeye çalışmak gibi. Ya da çalışana üzgün olduğunuzu söylemek gibi.

biriyle anlaşımadıklarını ve onlara devam etmelerini söylediklerinde.

Onları bir gün içinde kalıcı olarak transfer etmek için yolunuzdan çıkarken, onlara bir slot bulmak için yolunuzdan çıkmamak.

Bu daha büyük bir şeyi işaret ediyordu, Miranda'nın kaldıraç. İlgimi çekmesini istemedim. Bu işin dışında kalmak istedim. Ama ben Frankie Concetti'ydim. İlgimi çekmişti.

"Miranda bana Tenrix konusunda tamamen kafayı yediğini söyledi," diye açıkladı ve gözlerim ona döndü, omurgamdan aşağı bir ürperti daha geçti.

"Nasıl?"

"Lloyd harika bir adam ama Bay Bierman'ın sana saldırdığını duyduğumda, ofisine gidip onu uyarmakta tereddüt etmedim. Yukarı. Çünkü hemen herkes dün Bierman'ın Heath'in peşine düştüğünü ve temsilcilerinin sizinkiler kadar iyi çalışmadığını biliyor. Heath ona söylediğinde Lloyd çılgına döndü ama Heath ona ne zaman olduğunu söyledi.

bitti. Yani Bierman senin peşine bir açıklama yapmakla meşguldü."

Heath benim satıştaki meslektaşımı, bölgesi ABD'nin batı yakasıydı. Temsilcileri benimkiler kadar satış yapmasa da, rakamları hiç de kötü değildi.

Taze olmayan daha fazla dedikodu.

Bu konuda Tandy ile konuşmam gerekecek.

Ben konuşmadan, Tandy devam etti.

"Bierman sanki sahip olduğumuz ya da olacağımız tek ürün Tenrix'miş gibi davranıyor. Bilmiyorum, piyasaya sürüldüğümüzde hiç buralarda olmadım ama bana Tenrix delisi gibi geldi."

Ben de bir lansman sırasında hiç bulunmamıştım ama Tenrix delisi gibi görünüyordu.

Kesinlikle.

Altı ay içinde yepyeni bir ürün piyasaya sürecektik. Düşük performans gösteren bir temsilci hakkında bana bok atmak için bir ofis katında yürümek yerine yapacak birçok başka işi olmalıydı.

"Frankie?" Tandy seslendi ve ona baktığımı ama ona odaklanmadığımı fark ettim.

Tuhaflığa odaklanmıştım.

Tuhaflık sadece bir iş arkadaşıyla ilgili değildi. İnsanların hayatını zindana çevirdi. Her ofiste bunlardan en az bir tane vardı.

Hayır, benim odaklandığım tuhaflık, yeni bir ürün hakkında "kafayı bulan" bir yardımcı çalışan, asistanlar ve bilim insanlarının görünürde hiçbir neden yokken kafalarından vurulması.

"O kadar hıyarlık yaptıktan sonra iyi misin?" diye sordu.

"Beni etkilemek için Randy Bierman gibi bir adamdan çok daha fazlası gerekir, tatlım," diye cevap verdim.

Sırıttı, koltuğundan fırladı ve "Evet" dedi. Başını yana eğdi, hâlâ sırıtıyordu. "Her neyse, latte almak için kahve arabasına gitme sırası bende. Hemen döneceğim."

Başka bir şey söylemeden bize latte getirmeye gitti, günlük lattelerimiz Tandy'nin boktan olmasının bir başka nedeniydi.

Ama bunların hiçbirini aklımdan çıkaramadım. Tandy gittikten sonra olmaz. Bütün gün değil.

Mesele şu ki, kafamın içinde ne olduğunu bilmiyordum.

Daha önce hiç bir pislikle çalışmamıştım. İlk patronum tam bir pislkti ve satış elemanlarının her biri Randy'i

Bierman bir amatör gibi görünüyor.

Yine de araba galerisindeki hiç kimse ölmemişti.

Bunu aklımdan çıkaramayınca eve gidip hazırlanmak ve yola çıkmak yerine Wyler Production'a gittim. Giriş için çalışan kimliğimi kullandım. Sonra gözlem güvertesine çıkıp, steril makineleri ve beyaz ceketli, beyaz giysili insanların etrafta dolaşıp bir şeyler yaptığı devasa alana baktım.

saç fileleri, beyaz eldivenler ve gözlükler. Sanki uzay benimle konuşabiliyormuş gibi bakma işimi yaptım.

Ne söylemesini istediğime ya da bu bilgilerle ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

Sahip olduğum şey vahşî bir saçtı ve bunlardan birine sahip olduğumda, onu koparmayı, tuvalete atmayı ve sifonu çekmeyi uzun zaman önce öğrenmeliydim.

Bunun yerine, olmam gereken en son yerde, oradaydım ve "Frankie?" sesini duyduğumda bu daha da belirginleşti.

Travis Berger'ın bana doğru yürüdüğünü görünce döndüm ve başladım. Lanet olsun.

"Hey, Travis," diye seslendim sahte bir şekilde.

Bir bana, bir üretim katına, sonra tekrar bana baktı ve birkaç adım ötede durdu.

"Burada olmanızın bir nedeni var mı?" diye sordu. Hayır, yoktu.

Hızlı düşündüm ama yavaş konuştum.

"Beyin fırtınası."

Kaşları birbirine çatıldı. "Pardon?"

Daha hızlı düşündüm ve hemen saçmalamaya başladım.

"Ekibimin bir üyesinin performansı konusunda endişelerim var. Lloyd ve ben bunu tartıştık ve çeşitli

Onunla konuşuyorum ama hiçbir şey işe yaramıyor. Ben onu yönetmeden önce rakamları daha iyiydi, bu yüzden olduğunu biliyorum. Ben sadece...şey"-elimi üretim katına uzattım-"belki de evinden çok olduğunu düşünüyorum. Evinden değil tabii ki. başka bir yerde yaşıyor," diye geveledim. "Wyler'ın evi. Belki Wyler'ın

Onu buraya getirdim, bir tur daha attırdım, yaptığımız işi ve bunun ne kadar havalı olduğunu hatırlattım." Başımı yere doğru eğdim ve sözümü bitirdim.

"Bilmiyorum."

Berger beni inceledi ve ben de kıvranmamaya çalıştım. Sonunda, "Chicago." dedi.

Travis Berger, bu tür detayları bilecek kadar nabız tutuyor. Yine de bu yüzden büyük paralar kazanıyordu. "Chicago," diye onayladım.

"Çok sabırlı davranıyorsun," diye belirtti.

Omuz silktim. "Bizim işimiz uyuşturucu ama bu ilaçlar insanlara yardım etmek için üretiliyor. Çalışanlarımız da birer insan. Bu yüzden bence

İnsanlara yardım etme işinde olan bir şirket olarak, hayatları olumsuz etkileyecek şekilde daha aşırı kararlar almadan önce her türlü seçeneği değerlendirmeliyiz."

"Evet," dedi pencerelere doğru dönerek. "Bu çabalar ne kadar sinir bozucu da katılıyorum."

Bana bakmadığına sevinmişim çünkü gözlerimin dolduğunu hissettim. Geniş, çünkü maskaralıkları yüzünden orada dikildiği kişiye kastettiğine dair bir his vardı içimde.

"Pekala!" Çok yüksek sesle söyledim ve hemen bana döndü.

"gereken bir prova yemeği var. iyi olacak."

Başını salladı, "Keyfini çıkar Frankie," derken ne bir gülümseme ne de bir sırıtma vardı.

"Teşekkürler, Travis, yapacağım. Uh...sonra."

Tekrar başını salladı ve üretim katına baktı. Kıcımlı oradan çıkardım.

Her ne oluyorsa beni ilgilendirmediyi düşünerek yaptım.

İlaç satıyordum. İnsan kaynaklarında çalışmıyordum ve bir cinayeti soruşturmuyordum.

Randy Bierman puştlukta aşırıya kaçtı ve ekibinden biri dayak yedi.

Benimle hiçbir ilgisi yoktu.

Yine de, olmasa bile yine de öyle olduğu düşüncesinden kurtulamıyordum.

* * * * *

Vi ve Cal'ın düğünlerinin yapılacağı göl kenarındaki tesise vardığımda alacakaranlık çöküyordu.

Cal ve Violet'in evine birçok kez gittiğimde Vi, Kate ve Keira düğün planlarını tartışırken Vi bana şarap içebileceğim, dertleşebileceğim ve sıradan bir gözlemci olabileceğim bir yer göstermişti.

broşürler. Ama Z'mden inip çantamı daha sonra almak üzere bıraktığımda, el çantamı kolumun altına sıkıştırdığımda ve önündeki beyaz sütunlarıyla kırmızı tuğlalı, çiçeklerle süslü, görkemli ama misafirperver binaya doğru ilerlediğimde, bunun fotoğrafların hakkını vermediği bir durum olduğunu gördüm.

Prova yemeği içerideki özel odalardan birindeydi. Düğün dışarıda göl kenarında olacaktı.

Zarif binayı gördüğümde buranın muhteşem anladım.

İçeri girdim ve beni akşam yemeğinin verileceği Lakeview Lounge'a yönlendiren bir tabela buldum.

Birkaç dakika gecikmiştim ama evden çıkarken Benny'ye mesaj atmıştım, sonra da oraya zamanında varmak için deli bir kadın gibi araba sürmeye devam ettim, böylece kötü tavsiye edilen yan yolculuğumdan ve normalden daha çılgın Cuma trafiğinden daha fazla geç kalmamış .

Odanın çift kapısının açık olduğunu gördüm. İçeri girdim ve durdum.

Bunu yapmamın en büyük nedeni, odanın arka tarafının pencerelerden oluşmasıydı; pencereler, canlı renkler ve yeşilliklerle dolu saksılar ve çiçek tarhlarının bulunduğu kusursuz yeşil bir çimenliğin ve bunun ötesinde Indiana'daki pek çok gölden biri olan devasa, sakın bir gölün muhteşem manzarasına sahipti.

Bunu da yaptım çünkü hepsi beyaz masa örtüleri, mumlar ve tüylü yeşil ortancalar, krem güller ve güllerden oluşan zarif buketlerle altı kişilik üç samimi masa vardı. mor iris başakları.

Evet, prova yemeği düzenine şöyle bir bakınca kızların iyi iş çıkardığını anladım. Bu düğünün çok güzel olacağını da biliyordum. İnanılmaz. Sonra tekrar, neonlarla süslenmiş olsalar ve Herkesin 80'lerin kıyafetlerini giymesi, bu düğüne katılan insanlar ve bu düğünün anlamı harika olurdu.

Cal'ın yıllarca süren kederinin sonu.

Aynı şey Violet ve kızları için de geçerli.

Odayı taradım ve Benny'yi gördüm, takım elbiseli ceketini bana döndü, Cal bir tarafta koyu gri takım elbise pantolonu ve açık yakalı, siyah, özel dikim bir gömlekle giymişti. Vi, Ben'in diğer tarafındaydı ve onu gördüğümde gülümsedim.

Cal ve Vi, Benny ve bana çok benziyorlardı. ve olması gerektiği gibi neşeli olan bu olay da söz konusu çekişmelerden muaf değildi.

Vi'nin evinde geçirdiğim baktan zamanlardan birinde paylaştığından beri, Cal'in yüzüğünü parmağına takmak istediğini ve bunun için yapılmasını istediğini biliyordum. Bunun nasıl olacağı umurunda bile değildi, sadece istiyordu. Pronto.

Öte yandan Vi, on sekiz yaşındayken ilk büyük etkinliğinde yaptığı gibi, ikinci kez bir düğünde hamile elbisesiyle boy gösterecek değildi.

"Orada bulundum, bunu yaptım. Bu kez rüyayı yaşıyorum," demişti bana.

Cal onu deliler gibi sevdiği ve istediği şeye sahip istediği için pes etti, ama sadece birazcık. Yani, bebeklerini doğurduktan sonra düğünün bir an önce yapılmasını istiyordu.

Böylece daha fazla didişme başladı çünkü Vi Hamile düğünü ikinci bölüm, ama aynı zamanda hayalindeki düğünde bebek kilosu taşımak istemiyordu.

Bu tartışmalardan birinde ben de oradaydım ve Cal "Fazladan bir ya da iki kilo almış olman umurumda değil" dedi.

"Daha çok kırk gibi olacak," diye verdi Vi.

"Tamam, fazladan bir ya da kırk kilo almış olman umurumda değil," diye karşılık verdi Cal.

"Biliyorum!" Vi tersledi. "Düğün resimleri sonsuza dek sürer."

"Evet. Ve onlara bakacağız ve birkaç hafta hatırlayacağız Evlenmeden önce bana küçük kızımı vermiştin. Ne kadar kötü değil mi?"

Bu mantığı gerçekten ve Vi de ona katılıyordu çünkü ona bir bakış attı ama başka bir şey söylemedi.

Bu nedenle, Angie'yle birlikte otuz beş kilo alan Vi, son altı haftayı bu kiloları vermek için elinden geleni yaparak geçirmişti.

Neyse ki doğası gereği aktifti ve Angie'yi doğurduktan sonraki birkaç hafta içinde sahip olduğu yan işe geri döndü. Brownsburg'daki bahçe merkezinde çalışıyordu ama aynı zamanda birkaç kişisel müşterisinin çim ve bahçelerine de bakıyordu. Böylece kiloları dramatik bir şekilde erimemiş olsa da on beş kilo vermiş ve önceden planlamış, iki beden büyük bir gelinlik sipariş etmişti.

Pazartesi günkü son provasında, içeri alınması gerekti.

Ve şimdi, orada mor, askısız bir elbise giymiş duruyordu. Dantelli korsajlı kokteyl elbisesi ve dizlerinin hemen arkasına düşen, kemer olarak uzun, yeşil, saten bir kurdelesı olan flörtöz bir eteği vardı, aynı şey flippy etek ucunu da süslüyordu. Çivili topuklu, askılı yeşil sandaletleri vardı ve muhteşem, kalın, siyah saçları yüzünden uzakta düzenlenmiş ve yumuşak bir patlama olan yandan bir at kuyruğu ile tutturulmuştu.

Bukleler.

Benny'nin söylediği bir şeye gülümsüyordu. Harika görünüyordu.

Ayrıca tamamen mutlu görünüyordu. Bu da beni çok mutlu etti.

Ona bakmayı bıraktım ve gözümü ödüle (Ben'in takım elbise ceketi içindeki geniş omuzlarına) dikerek onlara doğru yöneldim.

Beş adım Cal'ın bakışları bana yöneldi, birkaç adım sonra da Vi'nin gülümsemesi. Ben fark etti ve ben tam oradayken dönmeye başladı.

Kollarımı ortasına doladığımda sırtını tuttum. yan ve tam yüz. Bu, kendi askılı sandaletlerimin parmak uçlarında yuvarlanabileceğim ve ağzımı onunkine bastırabileceğim anlamına geliyordu.

Tıraş losyonunun kokusunu aldım, gücünü hissettim ve bu nedenle çekilmeden önce dilimin ucunu dudaklarına değdirmekten kendimi alamadım.

"Hey, bebeğim," diye fısıldadım.

"Hey," fısıldadı, sonra biraz daha dönerek beni yanına getirdi, bunu yaparken gözleri elbiseme kayıyordu.

Vi gibi zarif ama seksi bir elbise giymiyordum.

Elbisem mercan rengindeydi, kısaydı, inceydi, uzun ve dar bir kola sahipti ve bir omzu ve kolu açıktaydı. Mücevherleri azaltmıştım.

(öyle bile olsa, ince yapay elmas halkalarım neredeyse omuzlarıma değiyordu) ve saçlarım büyüktü. Sandaletlerim bakır rengindeydi. Makyajım koyu ama nemli.

Süreci öğrenmiştim, bu yüzden oraya gitmeden önce vampir yapmak sonsuza kadar sürmedi.

Yine de Ben'in gözlerindeki bakıştan ve kolunu belime dolamasından çabalarımı takdir ettiğini anladım.

Ona daha da yaklaştım ve dikkatimi Vi ile Cal'a çevirdim. "Selam çocuklar. Prova nasıl geçti?"

"Her şey hazır," dedi Vi. "Yarın, beşte yola çıkıyoruz."

Sırıttım ve "Harika" diye cevap verdim.

Cal'ın yaklaşp Vi'nin ağzına dokunarak, "Angie'yi kontrol edeceğim," diye mırıldanmasını izlemeden önce bu kelimeyi zar zor söyledim.

"Tatlım, o uyuyor ve Mimi'yle birlikte. O iyi," dedi Vi ona.

Geri çekilmedi ama "Angie'ye bakmaya gidiyorum" diye tekrarlarken yüzüne daha dikkatle odaklandı.

Vi, "Tamam bebeğim," diye fısıldamadan önce yaklaşık iki saniye boyunca onun yüzünü inceledi.

Ağzını tekrar onunkine değdirdi, gözlerini Benny ve benim üzerimde gezdirdi, çenemizi kaldırdı ve çekip gitti.

"Nasıl gidiyor?" Cal gittiğinde Ben sordu ve Cal'ın gidişini gözleriyle takip eden Vi, Benny'ye baktı.

"Bence Angie, Nicky'nin onu kaybettiği yaşı geçtiğinde sakinleşebilir," diye cevap verdi Vi, ne demek istediğini, Cal'ın Angie'nin üzerine deli gibi titrediğini biliyordu. "Gerçi o Joe. O Joe. normal bir günde aşırıya kaçan korumacılık, bu yüzden belki de yapmaz. Yarattığı bir çocuğun güzel, akıllı ve güçlü bir şeye dönüşmesini izleme zevkini tatmadı. Sanki yeni bir ebeveyn gibi.

Ben de bunu yapmasına izin çünkü sağlıklı değil ama çok güzel."

Bununla küçük bir sırtış yaptı ama devam ettiğinde bu sırtış hafifçe soldu.

"Geçmişimde onun trajedisi yoktu ve ben de Kate ile aynıydım. Tim de öyleydi, genç olsak bile. O yüzden bu konuda çok endişeli değilim."

Tim, Violet'in birkaç yıl önce öldürülen kocasıydı. Ve Vi haklıydı. Cal, bebeğinin olgunlaşmasını izlerken her şeyin yoluna gireceğini bilmek için yeni ebeveyn aşamasından ilerleyemedi.

Oraya varacaktı.

Ya da yapmazdı ve Angie'nin elinde, erkek arkadaşlarıyla verandasında buluşan ve kot pantolonunun kemerine bir silah yerleştiren aşırı korumacı bir baba olurdu.

Bildiğim kadarıyla daha kötü şeyler de vardı.

Bu düşünce aklıma Bayan Zambino'nun aylar önce söylediği şeyi getirdi.

Kalbimde bir sıcaklık hissettim çünkü Angela Callahan büyüdüğünde aynaya bakıp Cal ve Vi'nin ona öğrettiklerini göreceğini biliyordum.

Güzellikten başka bir şey yok.

Bu mutlu düşünceyi aklımdan geçirdim ve Violet'i inceleyerek "Oldukça sakın görünüyorsun" diye not ettim. Bunu söyledim ama bence sakın görünmüyordu, aksine son derece dingin görünüyordu. "Eğer bu gece benim düşün yapsaydım, muhtemelen ."

"Düşün planlamacısı olma belirtileri gösteren iki kızım var ve bunlardan biri Kate. O olabilir

Başkan'ın sekreteri olmak ve başka bir füze krizi sırasında soğukkanlı olmak," Vi diye yanıtladı ve Ben'in kısıp kıkırdamasını duyunca kıkırdadım. "Hepsi bu işin üzerinde ve her şey ellerinde." Gülümsedi. "Bu yüzden sakın olabilirim,

arkana yaslan ve mükemmel düşünümün tadını çıkar." Bunu onun için çok sevdim ve ona bunu söyledim.

"Bu harika Vi," dedim usulca.

"Biliyorum." O da yumuşak konuşuyordu. "Ben şanslı bir ."

Yaşadığı onca şeyden sonra, bu haliyle bile doğru değildi.

Bebeği olan bir çocuk gelin olma hikayesi

Hayallerindeki adamla evlenmek, onu kaybetmek, ölümünden sorumlu olan adam tarafından takip edilmek ve bu karmaşayı benimle bir ormanda koşarak bitirmek, bunu hak etmişti.

Zor yoldan.

Kate annesinin etrafında döndü, gözlerini bana dikti, durdu ve "Hey, Frankie" diye mırıldandı.

"Hey, tatlım."

Bana sıırttı ve annesine baktı. "Mawdy, Joe nerede? Oturup yemek yeme vakti geldi."

"Mimi ve Angie'yle birlikte," diye yanıtladı Vi ve Kate anlayışla başını salladı.

"Gidip ona zamanın geldiğini söyleyeceğim," dedi.

Vi, "Keira'nın herkesi yerlerine oturtmasına yardım edeyim," diye teklif etti.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Kate, Ben'e ve bana bir kez daha sıırttı ve gitti.

"Affedersiniz," dedi Vi.

"Elbette," diye cevap verdim.

Misafirlerine doğru sürüklenmeye başladığında Ben sadece yolundan çekildi.

Sonra iki koluyla sararak öne doğru kaydıldı. Ona baktım.

"Gus nasıl?"

Başını sallarken bile gülümsedi. "Gus iyi. Gus Bayan Zambino'yla birlikte. Merak ediyorsan, *ben* de iyiyim. İyiydi ama seni bu elbisenin içinde görünce çok daha iyi oldum."

Gözleri göğsüme düşmüştü, ben de dikkatini tekrar çekmek için onu sıktım.

"Bebeğim için endişelendiğim için beni suçlayamazsın. Bana bir hediye verdin ve sonra onu sakladın."

Geri dönerken gülümsemeyi bırakmadı, "Sen zamanının yarısını seyahat ederek geçiriyorsun, kiralık bir evde yaşıyorsun ve güzel eşyaların var. Ben büyük bir evde yaşıyorum ve onun istediği kadar çiğneyebileceği boktan şeylere sahibim."

Kaşlarımın birbirine yaklaştığını hissettim ve ona "Çiğnemesine izin vermemelisin, Ben" dedim.

"Yavru bir köpeğin çiğnemesini engellersin," dedi bana. "Eğer gerçekten benimle yaşasaydı yapardım."

Beni daha yakına çekti ve başını benimkine doğru eğerek alçak sesle, derin ve sakın bir şekilde şöyle dedi: "Bebeğimin bana geri döneceğinden emin.

Ben."

"Sanki bu zaten olmayacakmış gibi," diye fısıldadım cevabımı.

Dudakları dudaklarıma değmeden önce bakışları ağızıma kaydıldı, sonra geri çekildi ve "Oturmadan önce bir içki ister misin?" diye sordu.

Başımı salladım.

"Bellini mi yoksa başka bir şey mi?" diye sordu. "Bellini isterim."

"O zaman sen de bir tane alırsın," dedi sıkılarak.

Her ne kadar Benny düzenli olarak, sürekli olarak, her ne yaparsam yapayım, beni mutlu edeceğini göstermiş olsa da, bu beni sıcak ve mutlu hissettirdi.

benim olmasını istedim. Bir köpek yavrusu gibi. Bana istediğimi bilmediğim şeyleri bile verebileceğini göstermişti. Muhteşem bir doğum günü partisi gibi. Ve son olarak, hemen hemen her şeyi yapabileceğini gösterdi.

benim için her şeyi yapardı. Doğum günümün bir kısmını Sal ve Gina ile kutlayabilmem için şampanyalı bir brunch ayarlamak gibi.

Artık deli-kadın-aşık-olma modunda olmadığımı söylemem yeterli.

Çok daha tehlikeli bir moddaydım. *O aşık çılgın bir kadındı.*

"Vi, Cal ve kızlarla birlikte baş masadayız," diye bilgi verdi Ben, başını pencerelerin yanındaki bir masaya doğru sallayarak.

"Tamam. Orada buluşuruz."

"Tamam," dedi bir kez daha sıkıp dudaklarını şakağıma dokundurarak. Sonra beni bıraktı ve bara doğru uzaklaştı.

Ben'in kavalyesi olduğum için onurlu bir şekilde oturduğum masaya geçtim. Ben sağdııcıydı, Kate ve Keira da Vi'nin nedimeleriydi. Manny de Colt'un yanı sıra Cal'in düğün partisindeydi. Vi'nin nedimleri arkadaşı Cheryl ile tamamlandı. Bu da demek oluyor ki Manny ve Sela oradaydı, Colt ve Feb de oradaydı ve Cheryl'in yanında da oğlu vardı.

Vi'nin babası oradaydı (annesi değil, araları iyi değildi) ve Cal'ın elinde kalan tek ebeveyn figürleri olan Theresa ve Vinnie de oradaydı.

Yine de

İlk kocasının ailesiyle çok yakın olduğundan Bea ve Gary Winters da oradaydı ve üç masayı tamamlıyorlardı.

İnsanlar yerleşti. Ben içkimi getirdi, ardından takım elbise ceketini çıkararak altındaki koyu yeşil özel dikim gömleği ortaya çıkardı. Ceketini sandalyesinin arkasına attı. Cal geldi, Kate ile birlikte geliyordu ve Vi ve Feb'in başka bir arkadaşının da orada olduğunu biliyordum, Mimi (aynı zamanda

Brownsburg), düğüne gelecekti ama Angie ve Colt ile Feb'in Jack'ine bakmak için erkenden oradaydı.

Bellini'mi yudumladım, arkama yaslandım, hafifçe yana kaykıldım çünkü Ben bana yaslanmıştı ve kolunu sandalyemin arkasına dayamıştı. Gülümsedim, sohbet ettim, kıkırdadım. Şampanya, kırmızı ve beyaz şarap (tüketici tercihi, tam bir sınıf) ve peynirli, kremalı yengeç etiyle doldurulmuş mantar kapakları getirildi.

Meze tabaklarının kaldırıldığı, bardakların yeniden doldurulduğu ve ana yemeklerimizi beklerken sohbet ettiğimiz sırada bir bıçağın şarap kadehine çarpma sesi duyuldu.

Tüm gözler ebeveynlerin masasına yöneldi ve Gary'nin ayakta durup şampanya kadehini kaldırdığını gördü.

Konuşma bittiğinde, gözlerini Vi ve Cal'a dikerek konuşmaya başladı. "Özür dilerim. gereken bir şey var ama Söylesem mi endişelendim. Sonunda, bunun söylenmesi gerektiğini hissettim. Bea ile konuştum ve bunun yarından ziyade bu gece, yakın bir ortamda söylenmesinin daha uygun olacağına karar verdik."

Derin bir nefes aldı ve sesi yumuşadı, ancak devam ettiğinde hala devam ediyordu.

Ve şimdi gözleri sadece Vi'nin üzerindeydi.

"Benim güzel çiçeğim," diye başladı ve ne söyleyeceğini bile bilmiyordum ama başlama şekli ağlamamak için derin bir nefes almama neden oldu. "Bu gün hiç düşünmediğim bir gündü . Bu gün, asla istemediğim bir gündü. Ama buradayız, bir kitabı kapattığınıza tanık oluyoruz ve boş olan bir başkasını açmak. Bir kitabın ayrıcalığını başlamak üzere olduğun hayatın hikâyesini. Bea ve ben ruhumuzun derinliklerine kadar biliyoruz ki, tıpkı ilk seferinde muhteşem bir şekilde yarattığın olağanüstü hikâye gibi" -başını Kate ve Keira'ya doğru eğdi- "bu da farklı olmayacak."

"Vay anasını," diye fısıldadım ve Ben'in eli koltuğumun kenarından sarkarak koluma dolandı.

Gary'nin gözleri Cal'a kaydı.

"Bugün, asla istemediğim bir gün. Ama sen Bea ve ben, bu gece burada olmamıza izin verdiğiniz için hayal edemeyeceğimiz kadar onur duyuyoruz.

Yarınki neşeli kutlama, bizi hayatının dokusuna ilıştirmek için. Ama daha fazlası var, Joe Callahan. Bea ve ben Kalbinde böyle bir sevgi olan bir adamı tanımayı hayal etmenin ötesinde, kızlarımıza özgürce verirdi, onları korumak için zihninde ve bedeninde güç, onlara bakma kararlılığında sağlamlık. Violet'le birlikte yazdığınız bu yeni kitap Bea ve benim defterimizi kapatmamız anlamına gelse de, ki bu defterin yeniden açılma umudu yok, dünyada şu anda işgal ettiğiniz koltuğa oturmak isteyeceğimiz başka bir adam yok. Sizi tanıdığımızı memnunuz. Sizi ailemizin bir parçası olarak görmekten mutluluk duyuyoruz. Vi, Kate, Keira, ve küçük Angie hikayenizi yazarken hak ettiğiniz tüm güzelliğe sahip olun."

Vi'nin iniltili bir ses çıkardığını duyduğumda bardağını kaldırdı ama Gary devam ederken ona bakmadım.

"Müstakbel Joe ve Violet Callahan'a, sadece hak ettiğiniz değil, kazandığınız tüm sevgi, umut, vaat, neşe ve kahkahalarla dolu bir yaşam öyküsü diliyorum."

Hepimiz içkilerimizi alıp yudumlarken çeşitli " burada" ve "Cal ve Vi'ye" sesleri yükseldi.

Violet hariç, o sandalyesinden kalktı, kırmızı yanakları ve parlayan gözleriyle kayınpederine doğru yürüdü, kollarını ona doladı ve yüzünü onun boynuna gömdü.

Ve orada oturup bunu sevdiğimi düşündüm. Vi'nin bu duygusunu sevdim. Onun bir şeyi kabul edebilecek türden bir insan olmasını sevdim. muhtemelen garip, ama oyuncularını tanıdığım kadarıyla, bunun şaşırtıcı derecede güzel sonuçlanacağını anlıyorum.

Ve orada oturup etrafıma bakındım, Cal'ın dikkatini Kate ve Keira'ya verdiğini gördüm, her ikisi de Büyükbabamın konuşması, ikisi de onun kanından değil ama hepsi aynı. I Vinnie ve Theresa'yı da yanına aldı; onlar sadece akraba olarak değil, Cal'ın hayatı boyunca sahip olduğu tek gerçek anne ve baba olarak oradaki yerlerini hak ettikleri için oradaydılar.

Ve bir de ben vardım. Öldürülen bir kardeşimi sevmek ve yıllar sonra bir başkasını sevmek çünkü o her şeyiyle bir erkekti ve tüm bu güzelliği bana verdi.

Ve orada oturup bu odada olanın o olduğunu düşündüm.

Hayat buydu.

Bu bir aileydi.

Bu dağınık, garip, , çılgın insan topluluğu, uymamaları gerekirken tamamen uyuyor. Oğulları orada olmadığı için orada olduklarını bilmenin kalp kırıklığıyla bile Gary'nin konuşması gibi güzellikler yapabilen.

Hep istediğim şey buydu.

Ve bu her zaman sahip olduğum şeydi. Belki benimki daha dağınık, daha tuhaf, daha garip ve kesinlikle daha çılgıncaydı.

Ama bu bir aileydi.

Ve Benny Bianchi'nin yanında, ailemle birlikte otururken, gezegende olmayı tercih edeceğim başka bir yer olmadığını hiç şüphesiz biliyordum.

* * * * *

Benny'nin ve benim kamaramızın panoramik penceresinde durmuş, karanlık göle bakıyordum.

Otelin yetmiş beş odası ve göl boyunca uzanan bir dizi vardı. Benny tüm hafta sonu için bizi bir tanesine yerleştirmişti. Yani yarınki şenliklerden sonra, Ben ve ben güzelliklerle çevrili neredeyse bütün bir günü kendimize ayıracaktık.

Ama ondan önce, yarın Ben, Kate, Kiera, Feb ve ben Colt'un getirdiği tekneyle göle . Tüp ve su kayağı yapacaktık.

Cheryl ve Vi saç ve makyajlarını yaptırmadan önce masaj, yüz bakımı ve cila değişimi için otelin spasına gidiyorlardı.

Spa'ya davet edilmişim ama hiçbirine ihtiyacım yoktu. Dün manikür/pedikür ve saçımı ve makyajımı kendim yapabilirdim.

İhtiyacım olan şey Benny ile zaman geçirmek ve güzel bir gölde sürat teknesinde iki muhteşem kız, havalı bir piliç ve iyi bir adamla zaman geçirmektir.

Ben prova için kulübeden otele kadar yürümüştü, bu yüzden beni ve Z'mi geri getirdi.

Çantamı yatak odasına götürüyordu.

Göle bakıyor ve hissettiğim duyguyu daha önce hiç hissetmediğimi . Ne olduğunu bilmiyordum çünkü sadece mutluluk değildi.

Daha fazlasıydı.

Vi'nin gece nasıl görüldüğünü düşünüyordum (Gary'nin konuşması nedeniyle ağlamadığı zaman).

Sakin.

Ben odaya girerken, "Angie'nin dünyaya gelmesine bu kadar yakın bir zamanda evlenmelerini isterken Cal'in bunu düşünmediğini sanıyorum," diye seslendi. "Kızlar haftayı Bea ve Gary ile geçirmek için Chicago'ya gidiyorlar. Ama Angie, Vi ve onunla birlikte Virgin Gorda'gidiyor. Bu yüzden balayının olabildiğince iyi geçeceğinden emin değilim."

"Cal bir şeyler yapmaya kararlı, sanırım bunu ," dedim pencereye.

"Evet," diye yanıtladı Ben, sonra sordu, "Buzdolabı dolu, bebeğim. İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır, ben

iyiyim." Ve .

Hiç olmadığım kadar iyiydim.

İki saniye sonra Ben önünü sırtıma yaslayıp kollarını bana doladığında daha da iyi oldum.

Yüzünü boynumda hissettim ve "Bebeğim sessiz" diye fısıldadığında daha da iyi oldum.

"Bebeğiniz mutlu."

Kollarıyla beni sıktı.

"Bunu bana verdiğin için teşekkür ederim, Benny Bianchi."

Beni duydu. Beni anladı. Ve bunun benim için ne anlama geldiğini biliyordu.

Boynuma doğru, "Tanrım, Frankie," diye homurdanıp kollarını iyice sıktığında bunu anladım.

"Bir süre önce," dedim göle, "beni sevdiğini söylemiştin."

Kolları gevşemedi ama dudakları kulağıma doğru kaydı. "Öyle mi? Ne zaman oldu bu?"

Sanki hatırlamıyormuş gibi.

Yine de ona "Angie'nin doğduğu gün" dedim.

"Yalan söylemedim."

Hatırladı.

Gözlerimi kapattım, böylece bu kelimelerin içimden akıp giden muhteşemliğini tam olarak hissedebildim.

"Bir daha hiç söylemedin," diye not

ettim. "Gösterdim," diye cevap verdi.

Bunu yaptı. Sürekli.

"Evet," diye fısıldadım, ellerimi beni tuttuğu kollarında gezdirdim ve oraya yerleştirdim. "ediyor muyum?"

"*Tesorina*."

Başka bir şey söylemedi.

"İstiyorum," dedim o kadar sessiz söyledim ki kendimi bile zar zor duyabiliyordum ama sözlerimin hisle titrediğimi hissettim. "Bunu gösterdiğimi bilmek istiyorum. Bunu hissettiğini bilmek istiyorum. Benden uzakta olsan bile. Her sabah uyandığında Sevgime sahip olduğunu bilerek ve her gece aynı şeyi bilerek uyuyacaksın."

"Hiç söylemedim, Frankie."

Gözlerimi açtım ve göle baktım. "Pekala, şimdi söylüyorum. Seni seviyorum, Benny Bianchi. Yanımda olmadığında bile seni ne kadar sevdiğimi bilerek uyanıyorum ve aynı şeyi bilerek uyuyorum."

Göl manzaramı kaybettiğimde "şey" kelimesini yeni çıkarmıştım. Çünkü Ben beni kollarının arasına aldı. Bir eli saçlarımda , diğer koluyla beni kendine çekti ve başını bana doğru eğdi.

Sonra beni öptü, yavaşça, derinden, muhteşem bir şekilde.

Ama başını kaldırdığında, yumuşak bir sesle, "Hadi yatağa gidelim," dedi.

Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yoktu. Bunu Ben'e söylemedim.

Beni bıraktığını, elimi tuttuğunu ve sonra beni yatağa götürdüğünü hissettim.

* * * * *

"Bebeğim, Cal'e ulaşmalıyım!" Benny, Frankie'nin yarım saattir bulunduğu banyoya doğru seslendi, smokininin ceketini silkti ve Cal'in olduğu gibi olduğu için Tanrı'ya şükretti. Kravatlardan nefret eden bir adamdı ve bu nedenle de sadece Düşününde bir tane taktığında, yanında duran erkeklerin de bir tane takmasını beklemiyordu.

Cal'ın sağdıçları koyu mor gömlekli smokin giyiyorlardı; Cal ve Vi'nin her için özel olarak diktirdikleri smokinleri de dahil olmak üzere tüm kıyafetleri saklayabilirlerdi.

Smokine ihtiyacı yoktu, yine de hayır demedi. Ama koyu mor bile olsa rengi koyuydu, malzemesi iyiydi, yani gömlek bok gibiydi.

Cal smokiniyle birlikte siyah bir gömlek giymişti. Zaten Cal kot pantolonunun mavisini dışında siyahtan başka bir şey giymezdi.

"Git!" Frankie kapalı kapıdan geri seslendi. "Ben Z'yi yukarı çıkaracağım."

"Orada iki arabaya ihtiyacın yok ve otopark tıka basa dolu olacak. Oraya gittiğinizde, bir mil kadar yürümek zorunda kalacaksınız. Beni de götürmelisin. Mimi'yle takılabilirsin," diye karşılık verdi Ben.

Kapıyı açmak için banyoya doğru yürüyordu ama Kapı açılıp Frankie orada dikilince birden durdu.

Saçları ensede büyük, dağınık, seksi, gevşek bir şekilde , bukleler ve dalgalar ona doğru uzanıyordu. Makyajı ve Takılar düne göre bir adım öndeydi ama muhtemelen resmi bir düğün olduğu için. Ayakkabı giymiyordu.

Topuklu ayakkabılarını beğenmişti ama o elbisenin ayakkabıya ihtiyacı yoktu.

Turkuaz, askısız, kısa, dar, iki kalın siyah şeridi vardı.

Dantel, elbise boyunca çapraz olarak uzanıyordu: biri kalçasında kaburgalarının etrafından yukarı doğru eğimli, diğeri diğer tarafta kaburgalarında bir göğsün üzerinden yukarı doğru eğimli ve elbisenin üst çizgisinde son buluyordu.

Turkuazın yanından taşan taraklı kenar o kadar tatlıydı ki, sanki başka bir aksesuar gibiydi.

Her zaman çılgın-güzelliğin farklı nüanslarına sahipti.

O anda, hayatı boyunca hiç kimseyi bu kadar çarpıcı görmemişti.

"Sadece ayakkabılarımı alacağım-" diye başladı. "Ciddi misin?" diye sözünü kesti.

Hareket etmeyi bıraktı ve gözleri ona kaydı.

Kız onu okudu ve "Benny, saçım-" diyerek geri başladığında bunu anladı.

"Cidden," diye tekrarladı, bu sefer bir ifadeydi ve ona doğru yürümeye başladı.

"Bunu yapamayız, Benny. Otelde olman gerekiyor." "Çabuk olacağız," diye cevap verdi ve duvara doğru koştu.

Kadın duvar boyunca kaymaya başladı ama adam ona ulaştığında bunu durdurdu ve bir elini onun yanındaki duvara soktu.

"Çabuk bile-" diye başladı.

"Eteğini yukarı çek," diye emretti, elini duvardan çekti, diğeri de ona katıldı, geri kalanı onun alanına girerken beline uzandı.

Gözleri büyümüştü ama aynı zamanda parlıyorlardı ve adam ikincisinin ne anlama geldiğini biliyordu.

Yine de, "*Zamanımız* yok, Benny," dedi ama sesi titrekti.

"Eteğini kaldır,
bebeğim." "Ben-"

Ağzını onunkine götürdü. "Şimdi."

Göz kapakları düştü ve elleri eteğini yukarı çekmek için eteğine gitti.

Onu kaldırdığında, elleri külotuna gitti ve onu aşağı çekti.

Sonra onu kaldırdı ve duvara yasladı.

Elleri çıplak kıkında, ağzı değerken, "Ellerine ihtiyacım var bebeğim," dedi.

Neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve parmakları pantolonuna gitti. Zaman kaybetmeden onu serbest bıraktı ve tüm uzunluğu içine alarak ona sert bir vuruş yapmak için atışını yaptı.

Tanrım, Frankie.

Dişlerini sıktı ve içinden, "Beni sana yönlendir," diye emretti.

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirdi, bunu yaparken onunkini yakaladı, onu ıslaklığının içinden kaydırırken ve sikinin ucu amına takılırken doğrudan sikine doğru bir şey attı.

"Lanet olası coşku," diye inledi ve içeri girdi.

Ellerini kaldırdı, böylece kollarıyla omuzlarını sarabildi ve "Hayır bebeğim, *bu* ecstasy" diye fısıldadı.

Haksız değildi ve adam onu sert ve hızlı bir şekilde duvara vurdukça daha da iyi oldu, kolları ve bacakları adamın etrafında kenetlendi, kadın Kukusu sıkıca kenetleniyor, dudakları onunkilere değiyor, nefes alış verişleri onunki zorlanıp hırıltılarla bölünene ve onunki nefes nefese kalana kadar artıyordu.

"Seni seviyorum Benny," diye fısıldadı onun dudaklarına, her şeyiyle sıkıca tutunarak.

Tanrım.

Frankie.

Lanet olası ecstasy.

Bir kolunu sırtının üst kısmına doğru kaydırarak onu daha sıkı tuttu.

"Ben de seni seviyorum, *Cara.*"

"Geliyor," diye inledi, daha sıkı tutunarak. "Al onu, tatlım."

Ağzına , soluk soluğa kaldı.

Bir kez anladığında, onu aldı, elde edene kadar onu daha sert ve daha hızlı becerdi.

Kızın ona verdiği yüksekliğin etkisinden kurtulduktan sonra, dudaklarını kızın boynuna kaydırıp ve onu oradan öptü.

"Belki de size birkaç sweatshirt almalıyız." dedi. "Ve Benny Bianchi'nin beni duvara vurma şansını kaçırayım mı?

Sanmıyorum," dedi kulağına, kelimeleri nefes nefese.

Başını kaldırdı ve onun güzelliğine sıırttı, içinde kaldı ve "Şimdi gerçekten gitmem gerek" diye mırıldanırken bile onu yakınında tuttu.

"Tamam, tatlım. Ayakkabılarımı bul. Ben temizleneyim ve acele edelim."

Ağzını onunkine değdirdi, dışarı kaydıp ve onu ayağa kaldırdı, sabit durduğuna emin olana kadar onu tuttu.

Temizlendi ve fermuarını çekti. O da temizlendi ve külotunu çekti. Kadın ayaklarını parmak arası terliklere sokarken adam ayakkabılarını tuttu.

Ve Z'ye doğru yürürlerken onun elini tuttu.

* * * * *

"*Cugino*, ciddi mi?"

Az önce bir personel tarafından göl kenarındaki çardakta yerlerini alma zamanının geldiği söylenmişti.

Mimi, Angie'yi Cal'dan almak için oradaydı ama Cal ona dışarı çıkmasını, kızının kendisinde kalacağını söyledi.

Benny sorusunu o zaman sordu. Cal ona baktı. "Benimle arası iyi."

Benny, "Kardeşim, sen evlenmek üzeresin," diye işaret etti. "Ve o da benimle birlikte olacak," diye açıkladı Cal.

Ben, Manny'yi Colt'a gülümserken yakaladı, o da sırtıarak karşılık verdi, sonra sırtışını ayakkabılarına yöneltti.

Sonra Ben Mimi'ye baktı ve "Gidebilirsin hayatım. Teşekkürler."

"Doğru," diye mırıldandı, ses tonunda kahkaha vardı. "İyi eğlenceler Düğün!" dedi kaybolmadan önce yüksek sesle. "Yüzüğü aldın mı?" Cal sordu.

"Böyle bir şeyi unutacağımı mı sanıyorsun?" Ben karşılık verdi.

"Bunu sormadım. Anladın mı diye sordum," diye karşılık verdi Cal.

"Tabii ki bende."

"Harika. Hadi şu boku bitirelim de Ye," diye mırıldandı Cal ve kızını kolunun arasına daha sıkı bir şekilde alarak kapıya doğru yöneldi.

Ben başını salladı ama kuzenini takip ederken bunu sessizce gülerek yaptı.

Yan kapıdan içeri girdiler ve Ben daha önce Cal ve kızına eşlik etmek için geldiğinde şeyi gördü düğünden önce.

Çok sayıda beyaz sandalye, sıraların dış kısımları uçlarından yeşil ve mor kurdelelerle bağlanmış, bazı sandalyeler krem ve mor renkte bir demet çiçek taşıyor, çiçekler aynı zamanda iç sıradaki sandalyeleri de süslüyordu ancak kurdeleler yoktu.

Çardağın çatısından çiçekler damlıyordu. Ayrıca çardağın önündeki devasa bir buketten her üç sandalyede bir yere saplanmış direklere uzanan beyaz kurdeleler vardı.

yol boyunca uzanıyordu. Ben bu bok hakkında pek bir şey bilmiyordu ama kurdeleler ve direkler hoş bir dokunuştı ve

Dışarıdayken bile samimiyet, ama bunu olağanüstü manzarayı engellemeden yapmak.

Töreni yöneten yargıç çardakta duruyordu ve bir yaylı çalgılar dördlüsü "Canon in D" çalıyordu.

Cal hiç tereddüt etmeden ve kimseye bakmadan, Angela'yı küçük mor elbisesiyle ve saçları kıvrık bir şekilde taşıyarak çardağa doğru yürüdü. Mor bir şey onun güzel, kel-karanlığa yakın tüylü kafasının etrafına sarılmıştı.

Ben çardak yanındaki basamakta durdu, Manny onun yanındaki çimenlerin üzerinde yerini aldı, Colt sonra geldi ve oraya zar zor ulaştılar

Cheryl koridordan aşağı inen beyaz koşucuda yürümeye başlamadan önce. Üzerinde dar, askısız, yeşil saten bir elbise vardı ve sapları yeşil kurdeleyle sarılmış mor süsenlerden oluşan ince bir buket taşıyordu.

Daha sonra Kate ve Keira kol kola girmiş, straplez ama dar olmayan mor bir elbise giymişlerdi. Elbiseleri uçuşan etekler. Aynı buketler.

Gözlerini onlardan ayırdı ve ön sırada Sela ile annesinin arasında oturan Frankie'yi buldu, kızların koridorda yürüyüşünü izlemek için vücudunu tamamen koltuğuna çevirmişti.

Onu sağından topuklarına kadar içine aldıktan sonra, ayakkabılarını giydikten sonra onu sikmek için beklemesi gerektiğini fark etti.

Bu düşünceyle Cal'ın alçak ve sert bir ses çıkardığını duydu ve Gözlerini şimdi koltuğundan koridora çıkan Frankie'den ayırdı ve nefes almayı kesti.

Vi, babasının kolunda, krem güller, dün geceki masa süslemelerindeki büyük çiçekler, ama beyaz ve küçük menekşelerden oluşan kocaman, kabarık bir buket tutarak koridorda yürüyordu.

Kolsuz, fildişi rengi elbisesi, göğüs dekoltesini belli V yakasından arkasından uzanan uzun tren yoluna kadar dantelden oluşuyordu. Beline geniş, menekşe rengi bir kurdele sarılmış ve uçları trenine karışmıştı. Saçları yukarı kalkmış, kıvrılmış ve ensesinin yanında gevşek bir topuzla tutturulmuştu ve topuzun etrafında ve Ondan saçlarına doğru yayılan bir demet yapay elmas ve minik, gerçek menekşeler vardı.

Eli babasının kolunun kıvrımındaydı. Gözleri

Cal'ın üzerindeydi.

Ve yüzü ışıl ışıldı.

Ben zorla nefes aldı ve Vi'nin koridorda Pachelbel'e doğru yürüyüşünü izledi, gözleri Cal'dan hiç ayrılmıyor, gülümsemesi hiç bozulmuyordu.

Cal onu merdivenlerin dibinde karşıladı ve eğilip kızlarının başını öpmeden önce müstakbel kocasına başını salladı.

Babası onu teslim etti ve Cal onu merdivenlerden yukarı çıkardı. On beş dakika içinde evlenmişlerdi.

koca ilan edildikten sonra, kızını bile alan Cal, karısını kendine çekti. Öpücük uzun, ıslak ve derindi, öyle ki Benny kahkahaları duydu. Gülümsemesini engelleyemedi ve kalabalıkla birlikte Benny de alkışlara katıldı.

bağırarak.

Öpücük ancak Angela'nın bittiğinde sona erdi ve bunu yüksek sesli bir bebek çığlığı atarak bildirdi.

Öpüşmeden sonra Cal kızını sakinleştirdi, ardından karısını ve küçük kızını koridorda yürüttü, her ikisi de insanlara gülümsemek için durdu, Vi derin eğildi ve yanaklarını bastırdı, Cal çenesini kaldırdı ve kızının tombul bebek yanağına dokunmasına izin verdi.

Ben koridora doğru ve Kate'i bir koluna, Keira'yı da diğer koluna alarak onları takip etti.

Colt ve Manny Cheryl'in yanında yer aldılar ve Benny ile kızları takip ettiler.

Kısa, tatlı ve saf güzellik.

Anthony Joseph Callahan, Violet Winters'ı böyle karısı yaptı.

On Dokuzuncu Bölüm

Uzun Atış

Ben sinirliydi ve nedeni telefonu çaldığı ve ekranda Sal'in numarası olduğu için değildi.

Çünkü Cal ve Vi'nin doğum gününden sonraki Perşembe onun doğum günüydü. Düğün ve Frankie'nin tüm gün boyunca aşağıda olması gerekiyordu, o sabah gelip ertesi gün ayrılacaktı.

Ama bir gün önce aramış ve bir işi olduğunu söylemişti. Bu da öğleden sonra geç bir saatte

Uçuştan sonra onu akşam yemeğine ve sevişmeye götürecekti, sonra da sabah ilk uçağa binecekti. Uçuş 6:30'da kalkıyordu, bu da onu uçağına yetiştirmek için beşten önce evden çıkmaları gerektiği anlamına geliyordu.

Teknik olarak, doğum günü için onunla , bu yüzden ona kıyamazdı.

Bununla birlikte, özel günler söz konusu olduğunda beklentilerinin tamamını ifade etmediği açıktı.

Ama işi onun işiydi, onun için bir anlamı vardı ve geri çekilmesi gerekiyordu.

Bu sefer.

Sadece ne zaman bunu yapamayacağını merak ediyordu. Birbirlerini seviyorlardı. Bunu söylemişlerdi. Bunu göstermişlerdi. Ayrı oldukları zamanlar iyiydi, aralarındaki mesafeye rağmen birbirlerine olabildiğince yakındılar ama birlikte oldukları zamanki kadar iyi değildi.

Birlikte olduklarında dinamit gibiydiler. Daha fazlasını istemeliydi, değil mi?

Bu soruya verecek bir cevabı yoktu ve Frankie'nin bu konuyu hiç açmamasına giderek daha fazla sinirleniyordu, bu da Frankie'nin cevabından hoşlanmayacağı anlamına geliyordu.

Bu düşüncelerle, o sabah spor salonuna gittikten sonra garajına girdi. Frankie'yi almak için havaalanına gitmesi gerekirken spor salonuna gitmişti.

Hayır, havaalanından eve dönmüş ve yatağında kadınıyla doğum günü sevişmesi yapıyor olması gerekirken.

Ve Sal telefonuyla konuşuyordu.

Başka bir deyişle, şu ana kadar boktan bir doğum günüydü.

Telefonunu kaptı, aramayı cevapladı, egzersiz çantasını kaptı ve arabanın kapısından dışarı çıktı.

"Sal," diye selamladı telefonu kulağına götürdükten sonra. "Benny, *figlio*."

Ben dişlerini sıktı, Sal'in şu *figlio* saçmalığını bırakmasını diledi.

"Violet'in çok güzel bir gelin olduğunu duydum," diye devam etti Benny yan garaj kapısından arka bahçesine geçti.

"Evet," diye kabul etti Ben, Gina ve kendisinin Violet'in uzattığı daveti reddetmelerinin havalı olduğunu düşündüğünü ona söylemeyecekti, o küçük tatil köyü toplantısında Bianchi'lerin onlardan kaçmasının zor olacağını biliyordu.

Cal ve Vi için yapılacak nazik bir şeydi, onları garip duruma düşürmemek, annesine ve babasına saygı duymak, mutlu oldukları bir günde bu saçmalığa ihtiyaçları yoktu.

"Fotoğrafları görmeyi umuyorum," diye mırıldandı Sal.

Ben hiçbir şey söylemedi. Telefonunda fotoğraflar vardı, yaklaşık üç tane. Bunların binlercesi, telefonu minicik çantasına sığmayan Frankie tarafından çekilmişti; Ben'in görebildiği tek amacı dudak parlaticısını saklamak olan bir çantaydı bu.

Elinde resimler olsa bile, Sal'e göndermezdi.

Evinin arka kapısından içeri girdi ve "Aramanın başka bir nedeni mi var?" diye sorarak konuyu değiştirdi.

"Ne yazık ki evet," diye yanıtladı Sal.

"Maalesef "i pek sevmezdi.

Ben antrenman çantasını masanın üzerine bıraktı ve su almak için buzdolabına gitti, "Bu...?" diye sordu.

"Bir dizi araştırma yaptım Benny, derinlere indim. Bu yüzden bu kadar uzun sürdü. Görünüşe göre sorduğun iş şehir dışından bir yetenek tarafından yapılmış. İz yok. Elimde hiçbir şey yok."

Ben koşu ayakkabılarına bakmak için başını eğdi. Bu haberi nasıl karşılayacağını bilmiyordu.

Bir yandan, Frankie cinayetten bir daha bahsetmemişti ve şirketinde her şey olağan görünüyordu.

Öte yandan, ona birlikte çalıştığı herifle doğrudan bir sorun yaşadığını, o adamla statükoya uymayan bir şeyler olduğunu söylemişti. O kıskırtmıştı; Frankie bunu yemedi. O sadece sürpriz bir saldırı gerçekleştirdiğinde işini yapıyordu.

Ancak Vi ve Cal'ın düğününden sonraki Pazar günü bunu ona söylediğinde ketum davranmıştı.

Frankie'nin ketum olduğunu hiç bilmiyordu. Her şeyi ortaya dökmüştü. Onu terk ettiğinde bile, neden terk ettiğine dair bir cevabı olmamasının tek nedeni, bunu kendisinin de bilmemesiydi.

Ve bu yüzden Frankie'nin kurnazlığı hakkında iyi hisler beslemiyordu.

"Ama biliyorsun ki hit oldu," dedi Ben. "Çok başarılıydı," diye onayladı Sal.

"Sadece neden vurulduğunu bilmiyorsun," diye devam etti Benny.

"Hayır, Benny, nedenini bilmiyorum," diye tekrar onayladı Sal. İyi değil.

"Kazmaya devam etmemi ister misin?" Sal sessizliğin içinde sordu ve Ben başını kaldırdı ama duvarındaki eski takvime görmeden baktı.

"İçgüdülerin ne diyor?" Benny sordu.

"Frankie ile mi?" Sal sordu, sonra da "Araştırmaya devam ediyorum" diye cevap verdi. Benny'nin içgüdüğü de bunu söylüyordu.

Sikeyim.

"Bu da başka bir işaret mi?" diye sordu.

"Görev tamamlandı, Benny," diye yanıtladı Sal. "Yani hayır."

Ben nefesini burnundan çekti ve salona açılan kapıya doğru ilerledi. "Frankie'den sana düğün fotoğrafları göndermesini isteyeceğim."

"Gina bunu isterdi." Her neyse.

"Gitmeliyim," dedi Ben ona.

"*Addio, figlio.*"

"Sonra görüşürüz."

Ben telefonu kapattı ve önce duş alıp sonra Gus'ı yürüyüşe mi çıkarsam yoksa Gus'ı serbest mi bıraksam diye düşünerek merdivenleri koşarak çıktı.

kulübesinden çıkarıp yürüyüşe çıkarıyor ve ardından banyosunda halıyı kemiren Gus'la birlikte duş alıyor.

Yatak odasına girdiğinde gözleri ayaklarında ve akli yavru köpeğindeydi -Frankie'nin yavru köpeği, yürüyüşe çıkarmak için onunla birlikte gitmesi gereken bir yavru köpek-.

Frankie'nin "Mutlu yıllar Benny," dediğini duyunca bir an durdu ve başını kaldırdı.

Kıpırdamadan durdu ve yatağında koyu erik rengi bir elbise giymiş olan kadına baktı.

Geceliğinin ortası transparan bir kumaştan yapılmıştı, bu yüzden kalçasının üzerinde, bacakları yanında kıvrılmış olsa bile, yine de külotunun ince, erik rengi, dantel kurdelesini görebiliyordu.

Dize.

Saçları, tam da onun sevdiği gibi, omuzlarına ve göğsüne dökülen büyük bir bukle yığınıydı.

Makyajı ağır ama , tam da sevdiği gibi.

Ve birkaç metre öteden bile onun parfümünün kokusunu alabiliyordu.

Her şeyiyle, her şeyiyle, yatağına uzanmış, o gülümsemesiyle ona gülümsüyordu, tıpkı onun hoşuna gittiği gibi.

"Evet," dedi ve dizlerinin üzerine kalktı, bu onun sikinin rekor kıracağını bildiği bir şekilde sertleşmeye başlamasına neden olan bir şeydi. Bunun nedeni, onun cinsiyetini örten sadece küçük bir erik üçgeni ve şeffaflığın içinden kalçalarının kabarıklıklarını süren kurdeleleri görmesiydi, hafifçe yayılmış kremsi uyluklarının iyi bir görüntüsünden bahsetmeye bile gerek yoktu.

"Doğum kışını öyle bir tekmeledin ki, yaratıcı olmak zorunda kaldım..."

Başını yana eğdi ve saçları da onunla birlikte gitti.

"Ve yalanlar söyle." diye devam etti.

Arkasına uzandı, kolu etrafına dolandı ve elinde büyük bir plastik şişe çikolata sosu tuttu.

"Hazırlıklı geldim," diye bitirdi sözlerini, şişeyi başının yanında havada sallayarak.

Onu içine çekerken, aniden bunun geçirdiği en iyi doğum günü olacağını hissetti.

O kısma gelmekte gecikmemek için yatağının ucuna kadar yürüdü, önünde durdu ve telefonunu ve Frankie'nin ötesindeki suyu yatağın üzerine fırlattı.

O bunu yaparken Frankie boştaki elini onun göğsüne koydu ve "Terli" diye fısıldadı.

Ben şişeyi onun elinden aldı ve diğerk pisliklerin yanına düşmesi için fırlattı.

Gözlerini yakalamak için başını geriye eğdi ve "Aç değil misin?" diye sordu.

"Ne kadar kalabilirsin?" diye sordu ve gözlerinde şakacı bir ışık parladı.

"Sabaha kadar."

Hayal kırıklığı.

Onun için ve o ışık titrerken, onun için. "Kaç tane gecelik getirdin?" diye devam etti. "Beş tane."

İşte bu bir şeydi.

"En iyisi bu mu?" diye devam etti.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Onları değerlendirmeniz gerekecek." Bunu yapardı.

Ama önce bunu daha iyi tanıması gerekiyordu.

Bunu başarmak için ona doğru eğildi, ama sadece şeffaf kumaşı kaldırmak için, parmaklarının ucuyla külotunun kurdelesini buldu. Parmaklarını kalçasının üzerinden geçirerek kıcının yanağının üst kısmına ve kurdelenin yarıktaki kaybolan kısmıyla karşılaşana kadar aşağıya doğru izledi.

G-string.

Tanrım.

Frankie.

Ellerini tişörtünün yanlarına ve kaburgalarının yanlarındaki derisinin üzerine kaydırđı, başı geriye eğikti, gözleri onunkilerdeydi. artık eğlenceli ama çok daha fazla sevdiğı bir şey.

Orta parmağını ipin altından geçirdi, pedini kıcının yanaklarının arasından aşağı doğru sürükledi ve göz kapakları indi, dudakları ayrıldı ve siki zıpladı.

"Bunu sevdim bebeğim," diye mırıldandı.

"Doğum günün kutlu olsun mu yazıyor?" diye sordu. "Evet."

"Hediyenin paketini açıp onunla oynayacak mısın?"

Parmağının nemli olduğunu görünce hazır olduğunu anladı ve "İşte bu!" diye homurdandı.

Elleri geriye ve aşağıya doğru kayd, antrenman pantolonunun içine daldı ve ağız onunkine değecek şekilde öne eğilirken kığını kavradı. "O zaman oyna, tatlım."

Kesinlikle.

Bu doğum günü *en iyisi* olacaktı.

Daha derine eğildi ve parmağının ucunu ıslaklığının içinden geçirip yukarı kaydırıldı.

Parmakları adamın kığında kenetlendi ve "Benny" diye nefes aldı.

Daha derine kaydırıldı ve sordu, "Başka ne planladın? Frankie?"

"Peki," diye fısıldadı ve adam daha derine itti, sonra çekip geri verdi ve tekrar tekrar verdi, böylece elleri kığını sıkmayı bıraktı ve sırtına doğru sürüklendi. "Çikolata sosu bende."

"Gördüm, tatlım."

"Bayan Zambino'da da daha sonra pişireceğim pastanın malzemeleri var."

Parmağıyla onu sikmeye devam etti, gözlerinin içine baktı, aletin acımaya başladığını hissetti, heyecanlanmasını izledi, "Bunu dört gözle bekleyeceğim" derken parmağını kapladığını hissetti.

"Ayrıca daha sonra sana hazırlayacağım akşam yemeği için her şey onda. *A deux*, sadece sen ve ben. Theresa'yı aradım, o ve Vinnie hafta sonu seninle kutlama yapmak için beklemekten mutlu olacaklar."

Sadece sen ve ben.

Evet.

Doğum günü kığını tekmeliyordu.

"Kulağa hoş geliyor," diye gürledi ve parmağıyla ıslak kadının içine girmeye devam etti.

"Ve tabii ki sana bir hediye aldım," diye devam etti boğuk bir sesle.

Parmağını derine soktu, kızın nefesini kesti ve "Hediyemin tam burada olduğunu sanıyordum" dedi.

"Sana bir tane daha getirdim," diye nefes aldı.

Başka birine ihtiyacı yoktu. Ama onun için kabul ederdi.

"Başka ne var Frankie?"

Bir elini adamın sırtından karnına ve sertleşmiş sikinin üzerine kaydırđı, kalçaları adamın parmağıyla birlikte hareket ediyordu, hareket etmeye hazırđı

"Beni becermeni istiyorum Benny" diye yalvardığıında bunu anladı. "Başka ne planladın, bebeğim?"

"Ne istiyorsun tatlım?"

"Beni emerken yüzüme oturacak mısın?" Kalçaları sarsıldı ve dudakları "Evet" diye fısıldadı.

"Sen göğüslerin ve klitorisinle oynarken bana çıplak mı bineceksin?"

Nefes nefese tekrarlarırken elini adamın sikine sürtmeye başladı, "Evet, Benny."

Parmağını dışarı kaydırđı, klitorisinin üzerine sertçe sürttü ve boğazından bir inilti yükselirken gözlerinin geri yuvarlanmasını izledi.

"Sana istediğim her şeyi yapmama izin verecek misin?" "Evet, Ben."

"O zaman arkanı dön, dizlerinin üzerinde dur, yüzünü yatağa dön, kışını havaya kaldır ve bana o amcığı ver," diye emretti.

Hemen söyleneni yaptı, dizlerini yatağın kenarına çekti, başını aşağı, kış yukarı, ona ait olan her şeyin görüntüsü ve kusursuz teni G-string'in içindeki kışının yanakları neredeyse pantolonuna boşalmasına neden oluyordu.

O .

G-string'i kalçalarından aşağı indirirken sikini çıkardı, pozisyon aldı ve içine soktu.

Başı geriye fırladı, koyu renkli, parlak saçları etrafa uçuştı. Uzandı, yakaladı ve sertçe çekti.

"Evet," dedi bir sesle.

"Ne istiyorsun?" diye sordu, derinlere daldı ve sertçe yaptı.

"Becer beni, Benny."

"Zor mu?"

"Evet."

İçeri girdi, durdu ve derinlere indi.

"Bebeğim sert mi istiyor?" diye itti. "Lütfen," diye yalvardı.

Saçını çekiştirdi.

Amcığı adamın sikinin etrafında kasıldı ve kalçaları adamınkiyle zıt yönde hareket etmeye başladı, böylece o tatlı, sıkı şeyi çarpıyordu,

kaygan amcığı sikinin üzerine.

Lanet olası ecstasy.

Saçlarını bıraktı ama parmaklarını omzuna dolamak için daha da üzerine eğildi ve kadın geri çekilirken bile, diğeri eliyle kalçasına vurarak onu zıplattı.

"Daha hızlı, bebeğim," diye emretti, sesi kalındı, aleti patlamaya hazırıldı.

O kendini hızla becerirken, adam da onu sertçe becerdi.

"Daha hızlı," diye tekrarlardı kalçasına bir tokat daha atarken. Başı geriye fırladı, vücudu geri çekildi ve onun horozunun etrafına geldiğini hissettiğinde çığlık attığını duydu.

Kalçaları ve elleriyle onu yatakta yukarı doğru sürükledi, dizlerinin üzerine geldi, amını almaya devam etti ve çok geçmeden elleri Kalçalarını sıkarken, derinlere doğru itip kendini daha derinlere fırlatırken başı bir homurtuyla geriye gitti.

Daha yeni inmişti ki, çekip onu kendine doğru çevirdi. sırtını döndü ve bacaklarının arasında öne doğru düştü, ağırlığının bir kısmını yumuşak bedenine, bir kısmını da ön koluna verdi.

Hâlâ ağır ağır nefes alıyor, göğsünün kendi nefesleriyle yükselip alçaldığını hissediyordu, bir elini kaldırdı ve başparmağını alt dudağının üzerinde gezdirdi

Gözlerini onunkilere dikip fısıldamadan önce, "Biraz daha hızlanmam gerekecek."

"Ne-ne?" diye kekeledi.

"Gelecek yıl doğum gününde yapacağım şey. Haftalarca plan yaptım, koşturdum, bir şeyler yaptım ve yirmi dakika içinde kışına tekme bastın."

Gözleri ısındı. Kalçalarını Benny'nin yanlarına sıkıca bastırdı ve kollarıyla Benny'nin etrafını sardı, Benny'nin her şeyi ona vermek istediğı şeyin bu olduğunu söylüyordu ve Benny'nin her şeyi bundan hoşlanıyordu.

"Seni seviyorum, Ben," diye

fısıldadı. Bu daha çok hoşuna gitti.

Aşağı eğildi, ağzını onunkine değdirdi, yukarı kaldırdı ve "Ben de seni seviyorum, *Cara*" diye fısıldadı.

"Doğum günün kutlu olsun," dedi yumuşak bir ses tonuyla.

"Teşekkür ederim bebeğim," diye karşılık verdi aynı tonda sessizce. Sonra da onu öptü.

Daha sonra ikisi de giyinip Gus'ı kulübesindeki hapishanesinden çıkardılar ve yavru köpeklerini yürüyüşe çıkardılar.

* * * * *

Ben mutfığa girdiğinde Frankie'nin tişörtüyle tezgâhın başında durduğunu ve önündeki kâsenin etrafında "doğum günü pastası" yazan bir sürü şey olduğunu gördü.

Gus yemek kabının başındaydı, yüzü yemeğe yapışmıştı. Dikkati yemeğinde olsa bile, Benny'nin içeri girdiğini hissetti ve kuyruğu başladı. Yüzü kaseden çıkmasa bile sallanıyordu.

Gus'ı gezdirmişler, geri dönmüşler, adam onu kanepede yemiş, sonra da orada sıkmış. Duş aldılar, sonra üzerine bir şeyler giydi ve Gus'ı beslerken Frankie'nin eşyalarını almak için Bayan Zambino'ya gitti. Bunu yapmıştı çünkü onu kendi evinden

Evde. Geceliklerinden ya da tişörtlerinden biri dışında bir şey giymesini istemiyordu ve doğum günüydü, bu yüzden Frankie ona istediğini verdi.

Ona doğru ilerleyen Benny daha fazlasını istediğine karar verdi ve bir elini kalçasından aşağıya doğru kaydırıp içine soktu. Tişörtünün altında, ten tene, göbeğine, kaburgalarına doğru kaydırıp ve göğsünü avuçladı.

Arkasına yaslandı ve başını adamın çenesine bastırarak şöyle dedi, " ne kadar meydan okunmuş olsa da ve sanırım en iyisini yapabilirim, eğer yaparsam pastanın tadının nasıl emin değilim, benimle oyun mu oynuyorsun?" "Boktan bir şey, çikolata sosumuz var," diye cevap verdi ve onun yumuşak sesini duydu

Gül.

O gülüşü severdi. Onu mutfığında doğum günü pastasını yaparken severdi. Onu mutfığında her şeyi yaparken severdi.

Francesca Concetti'yi çok severdi.

Başını çevirdi ve adamın gözlerini yakalayana kadar geriye eğdi, ama onunkiler mizahla dolu değildi.

Endişeyle doluydular. Ne oluyor lan?

"Sana gelemeyeceğimi söylediğimde üzüldüğünü biliyorum. Ama bana güzel bir sürpriz yaptın. Ben de sana bir tane vermek istedim. Seni üzme berbat ama-"

Bu lanet bir şeydi. Onu üzeceğinden endişeleniyordu.

Başını eğip dudaklarını onunkilere onu susturdu, sonra başını kaldırıp memelerini sıkarak fısıldadı,

"Bebeğim, şikayet mi ediyorum?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı.

"Halkımı seviyorum, onlarla vakit geçirmeyi seviyorum, ama sen Yatağımda ıslak bir şekilde beni bekleyen gecelik bana yapabileceğin en güzel sürprizdi."

"Güzel," dedi usulca, sonra devam etti, "Hafta sonu kalmak istiyordum ama yarın kaçıramayacağım bir öğle yemeği toplantısı var. Yine de işten sonra arabayla gelebilirim, böylece Cumartesi gecesi aile kutlamasına katılabiliyim."

Ona sıırıttı. "Ben alırım."

O da sıırıttı ve kâsesine döndü. Ben elini kızın memesinden çekip diğer eliyle birleştirdi ve iki koluyla kızın karnını tişörtünün altından sardı.

"Havaalanından buraya nasıl geldin?" diye sordu.

"Beni Bayan Zambino ," diye cevap verdi. "Ama benim bir Beni almak için sabahın köründe kalkmak zorunda kalmamanız için havaalanında karşılama ayarlandı."

"İptal ."

Ona bakmak için boynunu büktü. "Ben, saat 4:30'da buradan ayrılmam gerekiyor."

"İptal , Frankie."

Adamın gözlerini bir süre tuttu, gözlerinde tartışmayı uzatmanın bir yararı olmadığını gördü, başını salladı ve tekrar yaptığı işe döndü.

"Yarın, muhtemelen kızıyı kaldırıp oraya gitmeli ve Bayan Zambino'nun evinde bir şey yapılmasına ihtiyacı olup olmadığına bakmalıyım. Sana yardım ettiği için ödeşmiş oluruz."

"Bunu yapmak harika bir şey olurdu," dedi un ölçerken.

"Gerçi muhtemelen , zira buraya gelip benden bir şeyleri düzeltmemi istemekten çekinmiyor."

Yine boynunu büktü ve ona baktı. "Öyle mi?" "Evet."

"musun?"

Saçma olduğunu düşündüğü bu soru karşısında kaşları birbirine çarptı. "Tabii ki."

Yüzü yumuşadı ve "Saf Benny" diye fısıldadı. "Sadece iyi bir komşu oluyorum," diye belirtti.

"Sadece iyi bir adam oluyorum," diye karşılık verdi ve sözleri ve gözlerindeki yarı hayret, gerçek olduğuna tam olarak inanamıyormuş gibi, yarı gurur ve çok fazla sevgi dolu bakış, kollarının ona bir istemsiz sıkışma.

"Bana bu şekilde bakman hoşuma gidiyor," diye mırıldandı. "Alış buna," diye karşılık verdi.

Sikeyim.

Frankie.

"Seni seviyorum bebeğim," diye fısıldadı.

"Ben de seni seviyorum Benny," dedi sessizce.

Bu anın uzun sürmesini istiyordu. Pastayla işinin bitmesini daha çok istiyordu, böylece ona bir gecelik daha verebilecekti. Ama pastayla işi bitmemişti, ona bunu vermek istiyordu, gitmişti

Bu yüzden bunu ona vermesine izin vermesi gerekiyordu.

Bu yüzden "Bana ne tür bir pasta yapıyorsun?" diye sorarak onları o anın dışına çıkardı.

"Çikolatalı maraschino vişnesi," diye cevap verdi ve çenesi sarsıldı.

Onun favorisiydi, hem de hiç.

Ve annesinden başka kimse onun için yapmamıştı.

"Bu tarifi sana annem mi verdi?"

"Evet."

Bu bir sürpriz değil, bir şoktu. Theresa Bianchi yemek pişirme konusunda kocası gibiydi (ve sonra bazıları). Gizli aile tarifleri *ona aitti*. Onları restoran için yapıyordu ama nasıl yapıldığını kimseyle, hatta ailesiyle bile paylaşmıyordu.

O da "Lanet olsun" diye mırıldandı.

"Biliyorum," diyerek tezgâha geri döndü. "Hemen verdi, yalvarmadan, rüşvet vermeden, borçlu olmadan. Beni korkuttu."

Bu Benny'nin hoşuna gitti.

Yıllar önce Connie de aynı tarifi istemiş ve annesi vermemişti. Connie'yi hayal kırıklığına uğratan şey, doğum gününde ona sevdiği şeyi verememek, doğrudan annesinden alamamaktı.

ma. Ama Connie mücadele etmeyen bir kadındı. Hayal kırıklığını gizledi ve bir daha asla sormadı.

Frankie istedi, annem de hemen . Ben sessizce,

"Seni seviyor," dedi.

Onun profilden gülümsemesini izledi.

"Evet." "Seni benim için seviyor."

Gülümsemesi yerinde kaldı ama yüzü yine yumuşadı. "Evet."

Başını eğdi, çenesiyle saçlarını boynundan uzaklaştırdı ve onu oradan öptü.

Ağzını kızın kulağına götürerek, "Çikolatalı maraschino vişneli kek yapıyorsun, güzel olmasını isteyeceğim, böylece bittikten sonra seninle oynayacağım" dedi.

Başını çevirdi ve onun gözlerini yakalayarak "Anlaştık" dedi.

Eğildi, ağzını onunkine değdirdi ve onu bırakırken bir şeyler hissetti.

"Yiyecekleri yerleştirdin mi?" diye sordu, zemini tarayarak Gus onu bulamayınca koridora bakmak için kapıya doğru ilerledi. Ve işte , Ben'in koşu ayakkabılarından birini ipinden tutmuş fuaye boyunca sürüklüyordu.

"Evet, sen sadece rahatla. Bugün bütün işi ben yapacağım."

Bu tam olarak doğru değildi, ama sadece yapmaktan hoşlandığı işi yapmasına izin veriyordu.

Koridorda ilerledi ve ayakkabısını yine bokla kaplı olan yemek masasının üzerine atarak Gus'tan kurtardı, ama Gus'ın yolundan çekilmesi gereken her şeyi oraya yığıldığı için daha çok bokla kaplıydı ve Gus'ın yolundan çekilmesi gereken her şey Her şeyi.

Köpeği kolunun altında mutfığa taşıdı, Frankie'nin kahvesini ısıtırken onu tuttu, kendi kahvesini ısıttı ve sonra yavru köpekle birlikte mutfak masasına oturdu.

Gus'ın Ben'in göğsüne, boynuna, çenesine sahip olması için bir ayakkabıya ihtiyacı yoktu.

Benny arkasına yaslandı, uzandı ve ellerini ona uzattı. "Bu hafta sonu yemek odasını halledeceğim."

Bu anons Frankie tarafından yapıldı ve Ben'in gözleri göğsündeki köpekten kadına kaydı.

"Yine mi geldin?"

"Hayır, ofis. Sanırım oradan başlamalıyım çünkü yemek odasındaki bokun yarısı zaten oraya gidecek," diye devam etti.

"Uh...tekrar gel?" Benny tekrarladı.

Omzunun üzerinden ona bakıyor, tenceredeki hamuru karıştırıyordu. Kase. "Asılı dosyalar, belki küçük bir dosya dolabı ya da genişleyen dosyaları koymak için raflar almamız gerekecek. Siz seçin, ama her yüzeyde ve yerde farklı yığınlardan başka bir şey olmalı."

"Neden bahsediyorsun Frankie?"

Hazırladığı kalıba döndü ve hamuru dökmeye başladı.

"Büyük bir eviniz var ve sadece dört odasını kullanıyorsunuz çünkü geri kalanı ıvır zıvır odalar. İçlerinde gördüğüm ıvır zıvırın yarısı da öyle, ıvır zıvır. Ofisten başlayıp yemek odasına, çalışma odasına ve buradaki ıvır zıvır çekmecelerine geçiyorum." Dökmeyi bıraktı ve mutfağı işaret etmek için elini uzattı. Tekrar dökmeye başladı ve konuşmaya devam etti. "Geçen sefer sen isteyken, ben evdeyken bodrumuna girmeye cesaret ettim. Bir göz attım ve Bana bir şey saldırmadan önce kaçtım. Bunun da görülmesi gerekiyor. Aşağıda işgalciler olabilir."

Ben sıırttı ve Gus'ı göğsünden yere doğru uçararak sıçramaya çalışırken yakaladı, sonra eğilip onu yere bıraktı ve "Aşağıda işgalcilerim yok" dedi.

Kaseyi tezgâhın üzerine koydu ve "En son ne zaman biri aşağıya indi?" diye sordu. 1977?"

Ona söylemeyecekti ama bu pekâlâ olabilirdi. Evi incelediğinde bakmıştı, ev tıklım tıklım doluydu ama o zamandan beri oraya gittiğini söyleyemezdi, kontrol etmek için bile taşınmadan önce kaldırılıp kaldırılmadığını görmek için. Çoğunlukla o alana ihtiyacı olmadığı için zahmet etmedi.

"Bu senin projen," diye devam etti Frankie. "Orayı temizle. Küçükler Ligi eşyaları aşağıya inip misafir odası için bir yatak odası açabilir."

"Misafir odasına ihtiyacım yok."

"Uh...evet var," diye bilgilendirdi onu. "Vi, Cal ve kızlar uyanmış olabilir ve kalmak isteyebilirler. Bu da muhtemelen ofiste bir şilte ya da başka bir şey bulundurmanız gerektiği anlamına geliyor."

"Vi ve Cal gelir diye misafir odası yapmayacağım. ve bir yere ihtiyaçları var. Çünkü onunla birlikte değil de burada kalırlarsa annem aklını kaçıtır."

Tenekeyi fırına koyuyordu. Konuşması bittiğinde kapıyı kapattı, ona döndü ve ellerini kalçalarına koydu.

"Peki ya Enzo şehre geldiğinde? Ya da kardeşim Dino ve ailesi?"

Bu sözler Ben'in kıpırdamadan ona bakmasına neden oldu. "Bir misafir odasına ihtiyacımız var," diye açıkladı.

Lanet olsun.

Biz dedi.

Yere baktı, Gus'ın lavabonun halıyı tercih ettiği alternatif bir yere sürüklediğini gördü ve ona doğru yürüdü,

eğildi, onu kucağına aldı ve çıplak ayak parmaklarıyla halıyı geriye doğru çekerken ona sarıldı ve tüm bunları konuşurken yaptı. "O yüzden önce ofisi halledeceğim. Ve bir bilgisayara ihtiyacın var.

İnternet, Benny. Nasıl çalıştığın konusunda seçici olmak isteyebilirsin.

Bu modern çağda sadece cep telefonunuzu kucaklayarak iletişim kurun, Ama kolay erişilebilir maç , film saatlerini, güncel hava durumunu, uçuş durumumu kaçıırıyorsun, o yüzden bunu halletmemiz gerekecek."

Gözlerini ona dikti ve . "Bir bilgisayar alın ve hemen Facebook profilinizi oluşturun demiyorum. I

Facebook'ta profil bilgilerinizi yazmaya çalışsaydınız, parmaklarınız alev alırdı. Sadece söylüyorum, bu gün ve yaşıta, bir bilgisayar olmadan ev ev değildir."

Ev, yuva değildir.

Tanrım.

Tanrım.

Frankie patronluk taslamaya devam etti.

"Bodrumu sen yap. Ama ben eşyaları ayırırken, atmam mı yoksa saklamam mı gerektiğini bilmediğim bir şey bulursam soru sormak için sana ihtiyacım olacak."

Bunu bitirdikten sonra Gus'ı yüzüne yaklaştırarak ona sarıldı ve yavru köpek onun çenesini yalayarak minnettarlığını gösterdi.

"Nerede olacağım?" diye sorarken Benny'nin sesi hırçındı.

Ona baktı. "Ne?"

"Bana ihtiyacın olacağını . Nerede ?"

"Bilmiyorum, bir erkek dublörü gibi davranmak ve yapmak istemediğiniz baktan işlerin yapılması gerektiğinde ortadan kaybolmak Aslında uzun zamandır onun evinde yaşıyorsun ve bunu yapmadın."

"Burada ne işimiz var bebeğim?" diye sordu sessizce ve kadının kaşları birbirine çarptı.

"Evinin bir yuva yapmaktan bahsediyorum, Benny."

Lanet olsun.

"Benim için mi yoksa ikimiz için mi?" diye sordu ve kadının yüzü karardı.

İşte o zaman söylediklerinin ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri olmadığını anladı.

Bunun ne anlama geldiğine dair bir fikri vardı. Sadece haklı olduğunu umuyordu.

Bu yüzden zorlamaya devam etti.

"Bana mı taşıınıyorsun?"

Sesi soluk soluğaydı ve bir soruyla cevap verdiğinde Gus'a sıkı sıkı .

"Bana mı soruyorsun?"

"Bugün seni alayım, sen de ," diye cevap verdi.

"Benny," diye fısıldadı, yüzü yumuşacıktı, gözlerinde şimdi sadece hayret ve sevgi vardı.

Çok fazla sevgi.

Tanrım, mutfağın öbür ucundaydı ve o kadar Gözlerinde parlayan sevginin vücudunun her santimini ısıttığını hissetti.

Bunu evet olarak kabul etti.

Ve işte oldu. Doğum günü daha da güzelleşmeye devam ediyordu. "Bunu yapabilecek misin?" diye sordu.

"Kira kontratım var." "Ne zaman bitiyor?" "Ekim'de."

"O zaman Ekim ayında taşınırsınız," dedi.

"Ben, Indianapolis'te çalışıyorum," dedi sessizce.

"Zamanının yarısını seyahat ederek geçiriyorsun, buradan çalışmanla ilgili bir sorunları yok. Onlara Chicago'da bir ev ofisin olup olmadığını ve toplantılar için konferans yapıp yapamayacağını sor. Benim yatağında, benim evimde, bodrum katını boşaltmak, internetli bir bilgisayar almak ve sana bir misafir odası vermek konusunda bir sorunum yok, böylece boktan ailen kalabilir, bizi çıldırtabilir ve dışarı çıktıklarında kutlayabiliriz."

Ona baktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Sence bunu kabul ederler mi?" diye sordu.

"Sanırım birinci yıl dönümümde, yani kira kontratımın bittiği ay, eğer yapmazlarsa istifa edip Chicago'da bir iş bulacağım."

Tanrım.

Tanrım.

"Buraya gel Frankie," diye hırladı.

"Hayır. Ben yaparım, benimle meşgul olacaksın ve pasta yanacak."

"Buraya gel, *cara*."

"Hayır, yüzünüzden mutlu olduğunuzu anlayabiliyorum ve ben de çok mutluyum ve tüm bu mutluluk doğum günü pastasının mahvolmasına dönüşecek."

"Bebeğim. Köpeği yere bırak ve *buraya gel*."

Gus'ı yere koymak için eğildi ve ona doğru geldi. Yaklaştığında, kıcını kucağına aldı ve kollarıyla onu sardı. O bunu yaparken, Frankie de kollarını onun omuzlarına doladı.

Onu istediği yere getirdiğinde yumuşak bir sesle, "Gelmiş geçmiş en iyi doğum günü," dedi.

Francesca'güzelliği yüz hatlarını doygunluğa ulaştırmıştı; on yıllar boyunca Francesca'dan çok fazla güzellik görmüştü. Concetti.

"Benim harika Benny'm," diye fısıldayarak cevap verdi, kolları Bir eli boynunu bulup kıvrılıyordu ama vücudu onunkinin içinde eriyordu.

"Beni mutlu ettin, *Tesorina*." "Sevindim."

"Öp beni, Frankie."

"Tamam, Benny."

Dudaklarını Benny'nin dudaklarına dayadı, ama Benny onun ağzını aldı, doğru eğildi, sırtını büktü ve derin derin içti.

Elleri aşağı iniyor, sonra gömleğinden yukarı çıkıyor ve çıplak kığını avuçlamak için külotuna tekrar iniyor, iki eli de onun saçlarına dalıyor.

Öpücünü kesti ama fazla uzaklaşmadı ve "Seni seviyorum Francesca," demeden önce gözlerinin yavaşça açılarak ona çılgın bir güzellik vermesini bekledi.

"Ben de seni seviyorum, tatlım."

Sırıttı, onu daha yakın tuttu ama "Şimdi git krema yap" diye emretti.

Kadın gözlerini devirdi ama o da ayağa kalktı, adam da onunla birlikte gitti,

ve onun kucağından indi.

Bundan sonra, Gus onun ayaklarının altına yattı, ona çelme taktı ve o aldırmadı, Frankie krema yaptı.

* * * * *

"Tamam," dedi Frankie o gece seke seke yürüyerek yatak odasına girerken. Ona hazırladığı akşam sonraydı (dana bonfile rosto, haşlanmış yeni patates, yağ ve kızarmış susamla kaplanmış kuşkonmaz ve Bayan Zambino'nun bir gün önce bakkaldan aldığı ekmekler fırın). Pastadan sonraydı. Ona kığını üst katta istediğini çünkü başka bir gecelik görmek istediğini söyledikten sonraydı. Ona gösterdi ve beş dakika kadar giydikten sonra çıkardı, böylece yüzüne oturabildi ve o ağzını onun üzerinde kullanırken o da ağzını onun üzerinde kullanabildi.

Geceliği tekrar giydi (etek ucunda şeffaf bir panel olan kırmızı saten ve kığında şeffaf olan eşleşen külot, tatlı ama hiçbir yerde erik olanı kadar tatlı değil) ve hediyelerini sakladığı yerden almak için aşağı indi.

Şimdi geri dönmüştü, elleri ve hediyeleri gözlerden saklıyordu.

Yatağa zıpladı, dizlerinin üzerinde ona doğru yürüdü ve bir kolunu çıkarıp çoğunlukla kare şeklinde, ince, büyük bir paketi göğsüne yapıştırmadan önce kalçasına doğru eğildi.

"Bu aptalca olan," diye açıkladı. "İyi şeyleri ikinci olarak alırsın."

Zaten iyi bir şey yemişti.

Kız bunu bildiği için ona söylemedi. Sadece hediyeı açtı ve bunu kız konuşurken yaptı.

"İlki saçma olabilir ama onu bulmak çok daha zordu. Yılın bu satmadıkları için internetten sipariş etmek zorunda kaldım. Ayrıca hoşunuza gidecek bir tane bulmam gerekti ama Bu şeyler erkekler için. Ya da senin gibi adamlar değil. Yine de, memeler, kalçalar ya da kaslı arabalarla ilgili değil, ki bu benim istemeyeceğim bir şey olurdu.

Ama çöpe atılacak kadar kızsı değil, o yüzden iyi iş çıkardığımı düşünüyorum."

Kağıdı çıkardı, elinde çevirdi ve o yıl için bir takvim gördü, teması: Michigan Gölü fotoğrafları.

selofan yoktu. Açılmıştı.

Ben onu elinde tuttu, ona baktı ve nefes almayı kesti.

"Gördün mü? Tamamen aptalca," dedi, onun ruh halinin odada yarattığı değişikliği hissetmeden, sadece takvimi elinden almak için uzandı ve gevezelik etti. "Seninki on yıllık falan. Çılgınca. Bu yüzden Bir tür şaka ama bir tür değil." Sayfaları çevirmeye başladı ve İstedğini buldu, ona küçük karelere kendi yazısını yazdığı bir ayı gösterdi ve daha fazla yazısının olduğu bir sonrakine geçti. "Bak, bütün doğum günlerini yazdım: Man, Sela, Vinnie Senior, Theresa, Carm, Ken ve çocuklar. Vi ve Cal ile tüm kızları ve Manny ile Sela'nın düğün tarihini de oraya koydum."

Benny'nin gözleri takvime baktı ve kalbi hızla çarpmaya başladı.

"Ve burada," dedi, geri çevirerek. "Belirlediğim tüm seyahat programımı, tüm saatleri, uçuş numaralarını, otel eşyalarını ve her şeyi . Karşına çıkan şeyleri yazabilirsin."

Havlamayı , sonunda ona baktı ve baktığında görülür bir şekilde hareketsiz kaldı.

Kadın şunları söylemeden önce birbirlerine birkaç kez baktılar "Diğer hediye çok daha iyi Benny," dedi tereddütle, onu hiç anlamadan.

"Hayatımda istediğim tek bir şey var," diye açıkladı. "Ne?" diye kekeledi.

"Hayatım boyunca büyük umutlarım ve hayallerim olmadı. Sadece tek bir şey istedim."

"I..." Yutkundu, gözlerini ona kilitledi ve "O neydi tatlım?" diye sordu.

"Mutfağımın duvarında doğum günleri, yıldönümleri, partiler ve antrenmanlarla dolu bir takvimim olacağı anlamına gelen bir hayat. özel günler. İyi bir yaşamı oluşturan her şey, duvara asılı kuşe kağıda basılmış bloklar karalanmıştır."

Gözleri parladı ve nefesi sığlaştı. "Onu bana verecek misin?" diye sordu.

"Evet, Benny," diye anında cevap verdi.

Anında. Evet.

Bunu ona verecekti. Ve o da bunu ona verecekti. *Gelmiş* geçmiş en iyi doğum günü.

"Dudak yok, bok yok, hemen buraya gel Frankie," diye emretti.

Takvimi bir kenara fırlatıp yatağın üzerine bıraktı ve hemen onun geldi.

Ve Ben onu kollarının arasında ezdi, sırt üstü yatırdı ve geceliğinden kurtulmak için yine bir neden buldu.

Sonunda, siyah dantelli sıcak pembe bir elbiseyle onun yanında uyudu.

İkinci hediyesi, arkasında "*Benny için, Frankie'yi Seviyorum*" yazan pahalı ve yakışıklı bir saatti.

Çok iyiydi.

Ama takvimden daha iyi değildi. Hem de hiç.

Yirminci Bölüm

Esintide Salınmak

"İyi misin?"

Takıntılı bir şekilde sağ alt köşedeki saat değişimini izlediğim bilgisayar ekranından Tandy'ye baktım ofisimin kapısında duruyordu.

Sorusunun cevabı hayırdı, iyi değildim.

Hafta sonunu Benny ile geçirdikten sonra Pazartesi günüydü. Hafta sonunu Benny ile yanı sıra, yaptığı pizza turtasının üzerindeki doğum günü mumlarını üflemesinden ve çalışan herkesin çalışırken Chianti'den hızlı yudumlar almasından oluşan aile kutlaması için orada bulunmanın hatırına. Ben, turta yapmak ve siparişleri almak arasında hediyeleri açtı. Theresa, Vinnie, Manny ve Sela etrafta dolaşıyor, çoğunlukla gürültü yapıyor, Ben'e bok atıyor ve ayak bağı oluyorlardı.

Bütün gece Ben'le mutfakta takıldım, elimde şarap kadehiyle bir tanesinin üzerine oturduğum için kışım tezgahta yer kaplıyordu ve dönüşümlü olarak adamımla çene çaldım, ona kendi bokumu verdim ve

"çocuklarım" dediği şeylerle iletişim kurdu. Bu zamanı onları tanımak için kullandım, bu çok hoşuma giden bir şeydi çünkü onlar iyi çocuklardı ve etrafta olmak eğlenceliydi.

Aslında Ben eğlenceli bir mutfak işletiyordu. İştii, kesinlikle - fırınlar çalışırken ve ocaklar açıkken, insanlar etrafta koşuştururken, her zaman meşgulken sıcak bir işti.

Ama Vinnie o mutfakları işletirken ben de oradaydım ve bir pislik olmasa da tam bir iş bitiriciydi.

Bir babanın yolunu bilmek ve sonra oğlununkini görmek garipti.

İkisi de yaptıkları işi ciddiye alıyordu. İkisi de bunu ifade ediyordu. Ama Ben bu konuda çok daha rahattı ve çocuklar da buna karşılık verdi.

Onu çalışırken izlerken, aşık kadın modunda, daha çok aşık oldum, Benny'nin kadını olmaktan duyduğum büyük gurur, onun mutfağını yönetmesini izlerken daha da arttı. Çocukları onu seviyordu. Görünürde hiçbir çaba sarf etmeden kaosu düzenliyordu. Bağırıp çağırmıyor ve patronluk taslamıyordu.

Sessiz sözler ve yönlendirmelerle ilgiliydi. Ve çıkarılmak üzere ısıtıcı rafa konan her pasta ya da yemek ağız sulandırıcı görünüyordu Çünkü öyle olduğunu biliyordum.

Sanki bir felaket yardımı organize ediyordu. Yine de harikaydı.

Cumartesi gün boyunca ve Pazar günü eve gitmeden önce, Ben ve ben onun ofisini ele aldık. Cuma günü, Ben kablolu televizyonu aramıştı. internet bağlantılarını kurdurmak için. Cumartesi günü dışarı çıktık ve bir dosya dolabı, öğütücü ve bir masaüstü bilgisayar aldık. Bu Saatlerimizi aldı ama evdeki diğer işlerimizi kolaylaştıracak (*belki de*) bir sistem kurduk. Bir tane attık Bir sürü ıvır zıvırı topladım, bazılarını dosyaladım ve sonunda ofisim bir çöplükten çok bir ofis gibi görünmeye başladı. Bir evde bulabileceğiniz türden bir oda, bir bekar evinde değil.

Başka bir deyişle, her dakikanın çabaya değer olduğunu düşündüm. Bunu yapmanın en güzel yanı Benny'nin bir istifçi olmadığını fark etmem oldu. Sadece atması gereken şeyleri atma zahmetine girmiyordu.

. Eşyaları saklamakla ilgili savaşlar yoktu. Ayrıca projeye on beş dakikalığına dahil olup sonra bundan bıkip kaçmak için bir bahane bulmaya çalışmadı. Benim ona tembel bir eşek olduğu konusunda saçmalamam ve Benny'nin sırtması dışında, biz birbirlerinin yanında uyum içinde çalıştılar.

Eğlenceliydi.

Aile saadeti, Frankie ve Benny tarzı.

Artık Pazartesi günüydü. Benny'nin mutfaktaki hünerlerine hayran kaldıktan ve Benny'den onun yanında bir hayatın iyi olacağına dair bir söz daha aldıktan sonraki pazartesi, çünkü bir istifçiyle ya da tüm pis işleri üzerime yıkıp kendi yoluna gidecek biriyle bir hayat satın almıyordum.

Aynı zamanda Benny'ye verdiğimden sonraki pazartesiydi. Topal bir doğum günü intikamıydı ve o bunu tamamen başka bir şey olarak görüyordu. Ve onun böyle düşünmesi beni ona daha da aşık etti, çünkü ne kadar basit olursa olsun, bu onun için her şeydi. Benny ve ben bunu sevdik. Hem de çok.

Ve son olarak, Ben'in gülüp geçmesini ve bir kenara atmasını beklediğim aptalca bir hediye verdikten sonraki Pazartesi günüydü.

mutfaktaki duvara asıp üzerine bir şeyler yazdım ama pek de öyle değildi.

Olmamasını sevdim. Aslında, *neden* olmadığını sevdim. İkimizin de hayatını değiştirdiğini hissettiğim bir hediye idi.

Çünkü beklenmedik bir şekilde birlikte yaşama planları yapmıştık. Ama ona o takvimi verdiğimde, hayatımızın geri kalanını birlikte geçirmek için planlar yapmıştık.

Bunu kabullenmiştim. Bunun hakkında iki kez düşünmedim ve asla yapmayacağım bir şekilde yapmadığımı biliyordum.

Bunun nedeni Benny Bianchi'nin her zaman bir Benny Bianchi aynı zamanda çılgın bir hayatın ödülünü de sözünü veriyordu.

yüzden iki kez düşünmek için bir neden yoktu.

Ayrıca bir daha asla aptal hediyelerim yüzünden kendimi aptal gibi hissetmeyecektim.

Şimdi Pazartesi günüydü ve patronumla saat dörtte bir toplantım vardı ve şirketin Ekim ayından itibaren Chicago'daki bir ev ofisten çalışmama izin verme olasılığı olup olmadığını soracaktım.

Gergindim çünkü yönetimdeki herkes Indianapolis'teki merkez ofisimizden çalıştığı için bunun cevabının hayır olacağını tahmin ediyordum.

O işi seviyordum. Harika para kazanıyordum. Temsilcilerim (biri hariç hepsi) harikaydı. İyi iş çıkarıyorlardı ve bunu yaparken beni de iyi gösteriyorlardı. Ve harika bir asistanım vardı. Bunların hiçbirini kaybetmek istemedim.

Dahası, iş aramak berbattı.

Yani bu toplantıya çok şey bağlıydı.

Hayır derlerse, yine de istifa edecektim. Sadece bunu yapmak zorunda kalmayacağımı umuyordum.

Tandy'ye yalan söyleyerek "Ben iyiyim," diye cevap verdim.

"Tuhaf görünüyorsun," dedi içeri girerken, gözleri bana dönüktü. Karşıma oturdu ve devam etti, "Meraklı olduğumu biliyorum ve cevap vermezsen sorun değil, ama Cuma günü gerçekten iyi bir ruh halinde görünüyordun. Ama bu hafta sonu sevgiline geri döndün ve şimdi *pek* iyi görünmüyorsun."

Çok tatlıydı.

Onu kaybetmek zorunda kalsaydım çok kötü olurdu.

İyi olmamam için bir sebep daha.

"Biz iyiyiz, Tandy," diye ona güvence verdim ve en azından bu bir yetersizlik olsa da gerçektir.

"Tamam," diye cevap verdi, sesi inanmamış gibi .

"Aklımda sadece Lloyd'la yapacağım görüşme var," diye açıkladım. "Onunla görüştüktan sonra size tüm hikâyeyi anlatacağım."

yana eğdi ve bunu yaparken yüzündeki ifade hiç hoşuma gitmedi.

"Endişelenmeli miyim?" diye sordu bakışını açıklayarak.

"Hayır," dedim hemen, elimi ona doğru uzatıp hafifçe vurarak aptalca ama umarım rahatlatıcı bir şekilde masamın üzerinde. "Kesinlikle hayır. Bu seninle ilgili değil."

"Sadece öğrenmiş olabileceğini düşünmüştüm..." diye mırıldanırken aniden kaçamak bir ifade takındı (bu nedenle masaya vurmanın işe yaramadığı açıktı).

Boynunu bükerek pencerenin duvarına, sonra tekrar bana baktı ama başka bir şey söylemedi.

"Neyi öğrendin?" Ben sordum.

"Hiçbir şey. Çok aptalca. Muhtemelen hiçbir şey değildir," dedi.

"Muhtemelen bir şey olmayan nedir?" İyi bir cevap alamayınca zorladım.

hiç de ona göre olmayan tavırlarını hissetti.

Bir nefes aldı, sonra yerleşiyormuş gibi sandalyesinde kışını salladı ve bana doğru eğildi. Tekrar konuştuğunda sesi daha alçak, sessiz ve komplocuydu.

"Önemli bir şey değildi. Lloyd'a söyledim ve o da halletti, bu yüzden seni gerçekten endişelendirmek istemedim, ama Perşembe günü, sen Chicago'daki özel bir günde Bay Bierman geldi ve programınızın bir kopyasını kendisine vermemi istedi. Şirket işleri için Chicago'ya kaç kez gittiğinizi ve kaç gün izin aldığınızı sordu."

Aman Tanrım.

"Bunu neden yapsın ki?" Ben sordum.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı. "Ve bunu ona ben vermedim. Programınızla ilgili soruları olursa Lloyd'la konuşmasını söyledim. Her zamanki gibi biraz huysuzlandı ve Heath gördü. Geldi. dışarı çıktı ve müdahale etti. Bay Bierman geri çekildi ve , ama Heath bana bunu Lloyd'a bildirmemi söyledi ve ben

yaptı. Ona söylediğimde, Lloyd çok görünüyordu. Bana ilgileneceğine söz verdi. Sonra o ve Heath sonsuza dek onun ofisindeydiler.

ve pek de mutlu bir konuşma gibi görünmüyordu. Daha sonra Sandy bana Heath geçen hafta San Francisco'dayken Bay Bierman'ın da kendisi hakkında aynı türden bilgiler istediğini söyledi."

Sandy Heath'in asistanıydı ve Sandy de Tandy gibi tatlı, zeki, işinin ehli ve çok güzel biriydi.

Ayrıca Heath'in Sandy'yi çivilediğini hissediyordum, ki bu iyi olmazdı, şirket havuzuna ayak parmağınızı biriyle daldırmak senin altında çalıştı. Ama eğer öyleyse, konuşmuyordu ve belli ki Heath de konuşmuyordu. Eğer konuşuyor olsaydı, Tandy bana söylerdi.

Bununla birlikte, pencerelerden birbirlerine gülümsediklerini görebileceğiniz birçok kapalı kapı toplantısı yaptılar ve çok gülüyordu. Bu zamanlarda, Heath ona baktığı gibi bakmıyordu. Seattle'a uçuşlarını o kadar iyi ayarladığını düşündü ki, bu bir göbek kahkahasına değerdı, ama bunun yerine, onu ofisinde ağırlamaktan zevk alıyormuş gibi

Aynı şekilde, daha sonra onunla bir kadeh şarap paylaşmaktan ve ondan sonra ondan bir oral seks almaktan zevk alacaktı.

Ancak, o anda Heath ve Sandy'yi düşünemiyordum.

Sadece Randy Bierman'a kızdığımı düşünebiliyordum.

"aşkına, neden?" Tersledim.

Tandy dudaklarını rahatsız bir şekilde birbirine sürttü, sonra bana doğru eğildi ve "Kulaktan kulağa, ikinizin de düşük performans gösterdiğinizi düşünüyor" dedi.

"İkimiz de sayımızı aşıyoruz," diye .

"Bunu biliyorum. Lloyd da biliyor. Bay Berger biliyor. Ama kızlar konuşuyor ve aslında bunun sen ve Heath'le ilgili olmadığını düşünüyoruz. Lloyd'la ilgili. Lloyd'un altını oymak için sizi hedef alıyor."

Gözlerimin büyüdüğünü hissettim.

"Ne var? Neden? Lloyd harika biri."

Bu sefer sandalyesinde öne doğru kayarak masama yaslandı ve bana fısıldadı, "Bir süre önce, Dr. Gartner öldürüldükten sonra, Lloyd Tenrix hakkında sunucularda bulamadığı bazı ayrıntıları istedi, bir

müdürün erişimi olmalı. Ne olduğunu bilmesem de önemli şeyler sanırım. Ama orada değildi. Size ve Heath'e ürünü satmak için temsilcilerinize rehberlik etmesi gerektiğinden buna ihtiyacı var, yani buna erişimi olmalı. Bay Bierman onu bulup Lloyd'a vereceğini söyledi. Ama vermedi. Lloyd *milyonlarca* kez sordu. Miranda prodüksiyona gitmeden önce Jennie'ye anlatmış, o da bana Bay Bierman ve Lloyd'un arka konferans odalarından birinde tartışıklarını duyduğunu söyledi, Lloyd Bay Bierman'a yirmi dört saat içinde bu bilgiyi vermezse Bay Berger'e gideceğini söylemiş."

"O sağladı?"

Başını salladı. "Evet, ama tuhaflık başlıyor." Oh kahretsin.

Daha garip.

"Ne garip?" Ben sordum.

"Kathleen bilgisayar dosyalarındaki tarihlerin o güne ait olduğunu söyledi."

Kathleen Lloyd'un sekreteriydi, ama yine de Lloyd e-postalarını doğrudan alıyordu ve gizli belgeler onun üzerinden geçmiyordu.

"Bunu nasıl bildi?"

Tandy rahatsız görünmeye başladı. "O, ... biraz omzunun üzerinden baktı ve gördü."

Bunu bıraktım ve "Bunun anlamı...?" diye sordum.

"Frankie, bu dosyaların Dr. Gartner tarafından aylar önce kaydedilmiş olması gerekirdi. Bazıları *yıllar önce*. Hepsi *aynı gün kaydedildi* ve o gün o *gündü*."

Bunun ne anlama geldiğini bildiğime dair bir his vardı içimde ve bunun iyi bir şey olmasına imkân yoktu.

"Biri onları değiştirdi mi?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum. Lloyd'un gözünden kaçmadı. Kathleen bana bu konuda Bay Bierman'a gittiğini söyledi. Bay Bierman açıkladı ama Frankie, bu şüpheli bir durum. Herkes böyle düşünüyor."

Ben de öyle.

Ben de asistanların gerçek olmayabilecek bir şeye burunlarını biraz fazla soktuklarını düşündüm
Sağlıklı.

Ben de "Dikkatli olmalısın tatlım" dedim. Dizlerine baktı.

"Tandy," diye seslendim ve bana döndü. "Dikkatli olmalısın. Onun bir olduğunu anlıyorum, zamanki pislikten daha fazlasını yapıyor, ofis politikaları çirkinleşiyor, garip davranıyor ve siz de Merak ediyorum. Ama bunların hiçbirinin iyi olduğunu düşünmüyorum, bu yüzden ne yaparsanız yapın, sizi koruyabileceğim bir şekilde yapmalısınız. Lloyd, Bierman ya da herhangi biri bu işe burnunuzu soktuğunuzu öğrenirse, bu sizi ilgilendirmez ve bu bilgi muhtemelen

Gizli. Bu nedenle, yaptığınız şeyi açıklamak zor olacaktır ve en iyi ihtimalle yazılı bir uyarı için gerekçe olabilir.

En kötüsü, işten çıkarılma. Bu aynı zamanda, eğer öğrenilirseniz, bunların ciddi suçlar olduğu ve sizi koruyamayacağım anlamına gelir."

Ona söylemediğim şey, dosyalarında değişiklik yapılan Dr. Gartner'ın ölmüş olduğuydu, bunu biliyordu ama bunun ne anlama gelebileceğini bilmiyor olabilirdi.

Ve bunun anlamı şuydu: Eğer birinin diğeriyle ilgisi varsa, ben onu *gerçekten* koruyamazdı.

Bitirmek için, "Bırakalım olsun," dedim. "Ben seninle ilgilenirken işini yap, güvende kal ve ne olacaksa olsun. Lloyd aptal değil. Altı yıldır bu şirkette çalışıyor. Yatırım yaptı. Bierman'ın en büyük hayranı değil. Bırakalım da büyük balık kimin daha keskin dişleri olduğunu kanıtlasın."

Dudaklarını, içimi ısıtmayan bir şekilde birbirine sürttü. Birkaç saniye boyunca gözlerimi kaçırdığında bu hisler düpedüz dikenleşti. Ama bana dönüp başını salladığında kendimi daha iyi hissettim.

"Tamam tatlım, bu bilgeliği Sandy, Jennie ve her kim varsa onlarla paylaş ve akıllı ol, tamam mı?"

"Tamam,
Frankie." Ona
gülümsedim.

O da içimi ısıtmayan küçük, tuhaf bir gülümsemeyle karşılık verdi ve ofisimden ayrıldı.

Tekrar bilgisayarıma baktım ve toplantıma on yedi dakika kaldığını gördüm.

Bu, cep telefonumu kaptığım, Benny'nin numarasını bulduğum ve bağlandığım anlamına geliyordu.

"Yo, *cara*, toplantının dörde kadar olmadığını sanıyordum?" diye cevap verdi.

"Ben, Bierman beni ve meslektaşım Heath'i hedef alıyor. Patronumu kötü gösterme çabası ve beni hedef alma şekli de Chicago'ya yaptığım seyahatler ve özel günlerim hakkında bilgi edinmeye çalışmak."

Ben "Siktir" diye mırıldanmadan önce bir dakika sessiz kaldı. "Hı-hı," diye onayladım.

"Bunu hallettin mi?" diye sordu.

"İlk yılınızda çok çabuk izin kazanamıyorsunuz ama biraz kazanıyorsunuz. Tahakkuk etmiş üç hastalık günüm ve bir kişisel günüm var, bu yüzden sorun . Temsilcilerim üretim yapıyor, bu yüzden sorun yok. Chicago'dayken nerede iletişimsiz kaldığıma dair bir iz de yok çünkü Chicago'dayken hiç iletişimsiz kalmadım. Bununla birlikte, Bierman hıyarlıktan tam bir pislik olmaya doğru ilerliyor. Pisliklerin nasıl davrandığını bilmiyorum ve ofis politikaları çirkinleşebilir. Ekip üyelerinin bir üst kademeyi alaşağı etmek için hedef alınması alışılmadık bir durum değil ve ilk düşün de bu ekip üyeleri oluyor."

Ben, "Yani Chicago'da geçirdiğin zamana bakarak Chicago'dan çalışmayı istemenin iyi bir fikir olmadığını düşünüyorsun," diye tahmin yürüttü.

"Hayır. Bence ikimizin de bu işin çirkinleşmesine hazırlıklı olmamız gerekiyor. İşler beni dinlemek ve düzenli olarak çıldırmama katlanmak zorunda kalacaksın. Çünkü bu şirket için canımı dişime takarak çalışıyorum ve Chicago'dan çalışmama hayır derlerse, olsun. Ama eğer bir şirket tarafından hedef alınırsam Patronuma karşı kan davası güden bir pislik, savaşımdan pes edecek türden bir kız değilim."

"O benim Frankie'm" derken sesinde bir gülümseme vardı. Evet, öyleydin. Ben de öyleydin.

Benny'nin Frankie'si.

Birdenbire artık gergin değildim.

"Dahası var," dedim ona.

"Bunu söyleme şeklin, bu gece ben eve döndükten sonra beni arayacak havanda olduğunu söylemek istiyorsun gibi gelmiyor.

böylece telefon seksi yapabiliriz."

Bunun üzerine alarmımı kurup ve restorandan eve döndüğünde Benny'yi arayıp telefon seksi yapabilmeyi aklıma not ettim.

Sonra dedim ki, "Hayır bebeğim, fazlası bu değil. Daha fazlası, benim Asistan, diğer birkaç asistanla işbirliği yaparak, Bierman'la halihazırda devam eden ciddi tuhaflıklara ek olarak daha da tuhaf şeyler döndüğünü öğrendi."

"Sen karışma Frankie," diye emretti Ben ve sırtım dikleşti. "Öyleyim," diye tısladım. "Ama asistanım öyle değil ve ben onu seviyorum.

"Ama asistanım değil ve ondan hoşlanıyorum.

ama bana pek de iç açıcı olmayan bir şekilde bunu yapacağına dair güvence verdi."

"Boynunu ortaya koyuyor, bu onun sorunu, senin değil." "Ben-" diye başladım.

"Senin değil Francesca," diye sözümü kesti. "Ona geri çekilmesini söyledin. O çekilmiyor, onun kararı, onun sonuçları."

"Sonuçlar" kelimesini söylediğinde midem bulanmaya başladı.

"Bebeğim?" Benny aradı.

"Ne?" "Ne?" diye sordum.

"Bu konuda benimle misin?"

"O iyi bir kız, Benny. Ondan hoşlandım. Ve ortaya çıkardığı şey iyi *değil*."

Benny, "O zaman bunu patronuna bildir," diye tavsiyede bulundu.

"Eğer bunu yaparsam, onun ve ekibinin etrafı gözetlediğini anlayacaktır."

"Onun sonuçları," diye tekrarladı Benny. "Eğer iyi değilse, bunu ona bildirirsin ve bırak o halletsin."

"O zaten biliyor, sanırım," diye mırıldandım.

"Doğru. O zaman bu iyi. Bırakalım öyle kalsın."

Nefesimi tuttum ve bilgisayarımdaki saate baktım. Gitme zamanına on dört dakika vardı.

"Gitmeliyim," dedim Ben'e. "Zihinsel olarak hazırlamam gereken Muhtemelen bu gece iş aramaya başlayacağım, ki bu benim en sevdiğim şeyler listemde saçımı çektirmenin hemen üstünde yer alan bir şey köklerinden söküp atmak."

"Gözün ödülde olsun bebeğim," diye öğüt verirken sesinde kahkaha vardı.

Evet.

Gözler ödülde.

"Tamam tatlım," dedim usulca.

"Toplantıdan çıkınca beni ara," diye emretti. "Arayacağım."

"İyi şanslar, *tesorina*," dedi usulca.

"Teşekkürler Ben," diye fısıldadım.

"Seni seviyorum, bebeğim."

"Sen de öyle."

"Daha sonra" demeden önce kıkırdadığını duydum, karşılığında "Daha sonra" cevabımı aldım ve bağlantıyı kestik.

Nefesimi tutup sandalyemden kalkmadan ve Lloyd'un ofisine gitmeden önce iki e-postayı yanıtlamaya konsantre olabildim.

* * * * *

Lloyd'un ofisinden çıktığımda saat beşi geçiyordu.

İşimi ev ofisimden yapmaya nasıl devam edebileceğime dair derinlemesine bir strateji toplantısı yaptığımız için değil. Onun yerine, Çünkü Lloyd görüşmemizi yaptığım her şey hakkında bilgi almak için bir fırsat olarak değerlendirdi.

Kontrol ediyordu. Performansıyla ilgili bir sorunu olduğu için değil. Çarpışmaya hazırlandığı için kendini .

Ofisime döndüğümde Tandy gitmişti. E-postalarımı kontrol ettim, masamdaki bazı şeyleri düzenledim, sonra kapattım, cep telefonumu aldım ve yola çıktım. Ofise girene kadar Benny'yi aramaya devam ettim.

Asansöre tek başıma bindiğim için bunu yaptım. "Ne dedi bebeğim?" diye selamladı.

Benim için iyi haberler istiyordu. Ayrıca kızımanın Chicago'da olmasını istiyordu. Bu beni mutlu etti.

Benim haberim öyle değildi.

"Bununla bir sorunu olmadığını söyledi, ancak bu daha önce görülmemiş bir şey. Birinin bunu yaptığını ve Bay Bergerkonuşması gerektiğini söyledim." "da bunu bu hafta yapacağını ve bana geri döneceğini söyledi."

"'Sorun yok' derken, gerçekten de bu konuda bir yokmuş gibi mi görünüyordun?"

Ben'in sorusu Ben'in aptal olmadığını söylüyordu ama ben bunu zaten biliyordum.

"Sevdiğim adamla ilişkimin ilerlemesinden dolayı beni tebrik etmek için taklalar atmıyordu."

Bir sonraki söylediği ciddi olsa da sesindeki gülümsemeyi duydum.
"Yani oyununuzu destekleyip desteklemeyeceği konusunda hiçbir fikriniz yok."

"Bildiğim tek şey benden hoşlandığı ve beni kaybetmek istemediği.
Berger'a yaklaştığında bunu nasıl ifade edecek, hiçbir fikrim yok."

"Yani cevap yok, sadece onlara bir adım daha yaklaştık," diye mırıldandı. "Evet," diye cevapladım.

"Bekleyecek misin yoksa önceden plan yapacak mısın?"

"Bu gece, Lean Cuisine yerken internetteki iş ilanlarına bakacağım."

Ben, "Lean Cuisine mi yiyorsun?" diye sorduğunda şaşırılmış gibiydi.

Asansörün kapısı açılırken telefonuma bakıp sııttım. "Hayır, Tatlım. Muhtemelen Arby's'de duracağım."

"Bebeğimi daha iyi besleyebilmek için eve götürmem gerekiyor" diye mırıldanmadan önce bir an sessizlik oldu.

İşte bu ısıttı.

"Dakika dakika Benny," dedim usulca, otoparktan arabama doğru yürürken.

"Dakika dakika bebeğim," diye cevap verdi. "Mutfağa geri dönmeliyim."

"Tamam, Ben."

"Görüşürüz, *Cara*."

"Görüşürüz tatlım, seni seviyorum." "Ben de seni."

Bağlantıyı keserken sııttım. Sonra arabamın kapısını açtım, Bir elimde telefonum, omzumda cüzdanım ve diğer elimde bilgisayar çantamla manevra yaparak içeri girdim.

Yerleştim, anahtarı kontağa taktım ve ön camdan görmeden baktım. Ama gördüğüm şey karşısında odaklandım ve anahtarı çevirmedi.

Çünkü Tandy, Sandy ve Jennie, Miranda (üretim tesisinde olması gerekiyordu) ve bilgi işlem uzmanı

İlk günümde gelip bilgisayarımı kuran adam (adı gelmedi), mavi bir Honda CR-V'nin yanında toplanmış duruyordu.

Tandy'nin işleri oluruna da .

Aklımın bir köşesinde dışarı çıkıp onlarla sohbet etmek vardı ama telefonum o yarım aklım da uçup gitti. Telefona baktım, Yolcu koltuğundaki çantamın üstünde duruyordu ve üzerinde şöyle yazdığını gördüm *Kedi arıyor.*

Cat geri dönmüştü, ancak bu her gün ne giydiğimiz, hangi ateşli erkekleri gördüğümüz ve erkeklerimizin bize nasıl davrandığı hakkında kız kıza sohbet ettiğimiz anlamına gelmiyordu.

Yine de Art'la ilişkilerinin bittiğini ve neden bittiğini duyunca onun adına ve geri dönmesine her zaman sevinecektim. Aile deli gibi büyüyordu ama Cat ve Art içmiyor ve umursamıyordu. Evlilikleri, gelecekleri ve ailelerine nasıl bir gelecek sunabilecekleri hakkında konuşmak beni, dünyaya daha fazla Concetti kanı getirme olasılığı konusunda, ağabeyim ve babamın ördüğü karmaşık ağlardan çok daha fazla heyecanlandırdı.

Telefonumu aldım, aramaya cevap verdim ve "Selam bebeğim" diye selamladım.

"Welp, oldu işte. Babamın sürtüğü küçük kız kardeşimizi doğurdu. Şunu dinle, adı Domino."

Ön cama göz kırptım, sonra "Domino mu?" diye sordum. "Olumlu," diye cevap verdi. "Dom...in...in...o."

Aman Tanrım. Kötü çocukların bu isimle kaç şekilde dalga geçebileceğini saymaya başlayamam bile.

Ne düşünüyorlardı ki?

Cat düşüncelerimi böldü. "Daha fazlasını mı istiyorsun?"

İstediğim şey, Chrissy'nin iyi haberi paylaşmak için beni neden aramadığını ve daha da önemlisi, neden isimler konusunda bana danıştı.

Bunu Cat'e söyleme şansım olmadı. Cat konuşmaya devam etti.

"Annemin son sevgilisi onu terk etti ve elbise aldığı için on beş bin doları yok ve diğer şeylerin depozitolarını da geri alamıyor."

Ağzım bir karış açık kaldı ve birkaç saniye boyunca tek kelime etmedim. Çünkü buna inanamıyordum. Annemin diğer erkeklerinden hiçbiri düğün öncesi onu terk etmemişti. Sonrasında, evet. Öncesi, asla.

"Onu terk mi etti?" diye soracak kadar kendimi toparladım.

"Görünüşe göre, ondan önce dört kişi olduğunu paylaşmamış ve o da o duvarda gördüğü yazıya karşı sevgi hissetmiyordu." "Tanrım," diye fısıldadım.

"Çıldırıldı," diye devam etti Cat. "Nat'e onun hayatının aşkı olduğunu ve onun etrafında olamayacağını, bu yüzden Chicago'ya geri döneceğini söyledi. Nat, şu anda hayatındaki tüm çılgın sürtüklerden kaçmak için bir sığınakta saklanan Enzo'ya, ama şimdi de Ma'dan kaçmak için. Bana annemden bahsetti. Ve hepimiz biliyoruz ki bu, onun para açısından berbat durumda olduğu ve

Faturayı ödeyen adamla birlikte yaşadığını gören biri."

Birden Benny'nin en azından geçici olarak Indianapolis'e taşınıp taşınmayacağını merak etmeye başladım.

"Söylemeye gerek , onun telefonlarına çıkmıyorum," diye etti Cat.

"Muhtemelen bir süre için iyi bir fikir," diye mırıldandım, yani yaklaşık sekiz ay için.

"Planlarını değiştirip Indy'ye gidebilir, bu yüzden ne pahasına olursa olsun bu saçmalıktan kaçınmanız için dostça, kardeşçe bir uyarı."

"Burada kalamaz çünkü ben birkaç ay içinde burada olmayacağım," dedim ona.

"Ne?" diye sordu.

"Chicago'ya geri dönüyorum, Benny ile birlikte yaşayacağım." Bu, okuyabildiğimi sandığım bir sessizlik getirdi.

Bu nedenle, bunu daha sonra ele almaya ve en baştan başlamaya karar verdim.

"Ve Cat, Chrissy bir sürtük değil. O gerçekten iyi biri. Bence babamı seviyor ve bebek için heyecanlı olduğunu biliyorum. O yüzden ona garip bir isim verdi. Ona Minnie ya da öyle bir şey diyeceğiz."

Cat cevap vermedi.

"Ama annem konusunda sana katılıyorum," diye devam ettim.

"Sen Art'bir bebek yapmaya odaklanmalısın, umarım adını Solitaire koymazsın ve eğer ararsa annemle bu oyunu destekleyeceğim. Ve Ben bu dünyada asla

Ömür boyu onun evinde yaşamasına izin verdi. Annemin ya da babamın en büyük hayranı değil, bu yüzden neyse ki onu otobüsün altına atabilirim ve bunu yaparsam umurunda bile olmaz. Her konuda arkamı kollar ama Ninette'e yoluna devam söylemek sanırım hoşuna gidecektir. Nat onunla ilgileniyor, bu onun işi."

Cat hiçbir şey söylemedi.

Bunun ne anlama geldiğini görmezden geldim ve gevezeliğe devam ettim. "Çalışmamız gereken şey bu: büyüyen bir aile Zamanın yarısında sinir bozucu, her zaman delirmiş, ama bunun altında birbirimizi seviyoruz. Yakın zamana kadar bunu hiç anlamamıştım. Daha iyisini yapabileceğimizi biliyorum. Hepimiz daha iyi kararlar verebilirdik. Ama bence bu gezegendeki herkes muhtemelen aynı şeyi söyleyebilir. Sahip olduklarımıza sahibiz ve ne kadar çılgınca olursa olsun bunu kabul edersek, ne kadarıyla başa çıkabileceğimize dair sınırlar belirlersek ve bu karışımın içinde bir sürü sevgi olduğunu hatırlarsak, iyi olacağız."

Cat cevap

vermedi. Ben de

"Cat?" diye

seslendim.

"Her konuda seni destekliyor mu?" diye sordu ve ben direksiyonuma bakarak gülümsedim.

"Evet. O harika biri." Ve bunun

dışında birçok şekilde.

Gülümsemeyi bıraktım ve Cat'in sesi tekrar bana ulaştığında farklı türde sıcak tüyler hissetmeye başladım.

Aslında, sadece söylediği şey değildi. Söylediği zamanki ses tonuydu.

"O kadar uzun zamandır esintide sallanıyorsun ki Frankie, hiç komik değil," dedi sessizce ama sesi titriyordu. "Hatta

Vinnie, rüzgarda sallanmana izin verdi. Herkes onun pisliğinin arkasında senin olduğunu düşündü ama o öyle düşünmelerine izin verdi. O adım atmalıydı

yükünü taşımana izin vermeyeceğini söyledi. O yapmadı. Bu beni kızdırdı. Sonra en büyük darbeyi vurdu, seni bırakıp gitti.

çünkü o vuruldu." Durakladı ve ben nefesimi tuttum. "Sonunda seni sallamasına izin vermeyecek birini bulmana sevindim. esinti."

Söylemesini beklediğim şey bu değildi.

Yakınından bile geçmedi.

Çok daha iyiydi.

Ve bana kız kardeşimi neden sevdiğimi ve neden her zaman çılgınlığa değdiğini hatırlattı.

"Teşekkürler, Cat."

"ederim, hayatım. Ve şunu ki, benim sınırlarım seninkilerden çok daha az esnek olacak."

"Anladım."

"Ve bunu söylerken, benim için sorun yok, çünkü sizinkilerin esnek olacağını ama Ben'inkilerin olmayacağını düşünüyorum."

Haksız değildi. "Evet," diye kabul ettim.

"Chrissy bir sürtük değil mi?" diye sormadan önce sesli bir nefes aldığını duydum.

"Hayır."

Cat, "Onunla birkaç kez karşılaştığımda pek de orada değilmiş gibi görünüyordu," dedi.

"Onunla birkaç kez karşılaştığınızda ya birimizin ya da hepimizin yanındaydı ve bu olduğunda, bizden ve koca çenelerimizden başka kimse orada olmaz."

"Ne demek istediğini anlıyorum," diye mırıldandı. "O iyi biri," diye tekrarladım.

"Ondan hoşlanıyor musun?"

"Evet. Yani, ara sıra sohbet ettik. Onu vasiyetime yazmadım ama oldukça biri."

"Hepsi öyle."

Bu konuda da haksız sayılmazdı.

"Şey, bunda kız kardeşimiz var, yani öyle ya da böyle bir ömür boyu buralarda olacağını düşünüyorum," diye .

"İyi biri olsa bile, bu bende sevinçten havalara uçma isteği uyandırmıyor, çünkü Enzo Senior bu işin içine edecek ve bunu ikimiz de biliyoruz."

"Bir kız kardeş, Cat," diye hatırlattım ona, bu çılgınlığın onun ve benim için aynı anda ne getireceğini

Zihinsel olarak Chrissy'nin bana fotoğraf göndermesini umuyordum.

Ayrıca babamla aramı düzeltmenin zamanının geldiğini

düşünüyordum. Ve son olarak

Bunu yaparsam Benny'nin aklını kaçırmaması için onunla nasıl konuşacağımı merak ediyordum.

"Çatlak ve sinir bozucu ama birbirimizi seviyoruz," dedi Cat. "Tamamen kafayı yemiş durumdayız."

"Bence diğerk herkes de öyle. Sadece bununla daha iyi başa çıkıyorlar ya da birbirlerini daha çok rahat bırakıyorlar."

"Evet," dedi usulca.

"Şimdi eve git, seviş, bana bir yeğen yap ve bir ay sonra iyi haberlerle ara."

Kontağı çevirirken, "Art'a Solitaire ismi hakkında ne düşündüğünü soracağım," diye şaka yaptı.

"Seviyorsun, onu da seni de sevmeye devam edeceğim," diye şaka yapmadım.

"Çocuk oynucağısın," dedi ama sesi daha yumuşak ve boğuktu.

"Her neyse," diye cevap verdim.

"Ve bir aptal," diye devam etti, sesi yumuşak ya da boğuk çıkmıyordu. "Şimdi kapatıyorum."

"Duygusallaştığımı düşünüyorsanız, söylemek isterim ki, bu da aşmayacağım bir başka sınır."

"çoktan kapattım," diye yalan söyledim.

"Görüşürüz Frankie" derken sesi gülümsüyordu. "Görüşürüz, Cat."

Aramayı sonlandırdım, telefonumu yanımdaki koltuğa fırlattım ve ön camdan baktım.

Tandy, Sandy, Jennie, Miranda ve bilgi işlem elemanı gitmişti. CR-V de .

Arabamı vitese taktım, bir yandan da Tandy'nin Meraklı gözler, herkese kovulmalarına neden olabilecek şeyler yapmayı bırakmalarını ve havalı olmaya başlamalarını söylerken, Tandy'nin tam tersini yaptığını hissediyordum.

Sonra Arby's'e gitmek için yerimden geri döndüm, eve geldim ve iş ilanlarını aramaya başladım.

* * * * *

Cheryl barın içine bana doğru eğilerek, "Ben vazgeçiyorum," dedi. Neden bahsettiğini bilmiyordum ama ben de vazgeçmiştim. İş ilanlarından.

Ayrıca evimin etrafında tek başıma beklemekten de vazgeçmiştim, uyumam, Benny indiğinde uyanmam saatler alacaktı. Onu arayıp beni orgazm edecek sözler söylemesini dinleyebilmek için çalışıyordum.

Kot pantolonumu ve bol, dökümlü ama yine de sıkı bir tişörtümü giydim, muhteşem sivri topuklu sandaletlerimi giydim, saçlarımı kabarttım ve

kendimi Feb'in sahibi olduğu yerel bar J&J's Saloon'a götürdüm.

Feb çalışıyordu. Cheryl de öyle.

Bu iyiydi çünkü Brownsburg'da Vi, Cal, Kate, Keira, Angie, Colt, Feb ve Cheryl dışında kimseyi tanıımıyordum, ayrıca Vi'nin birkaç arkadaşını daha (onlar da Feb ve Cheryl'in arkadaşlarıydı)

ve Bellini içerek kaynaştık. Hepsi evliydi, çoğunun çocuğu vardı, bu yüzden düğünde yapmaya söz verdiğimiz şeyi henüz yapmamıştık. kızlar gecesi için takılmak. Bu yüzden onları saymadım. Angie de henüz düşünemediği için sayılmadı. Vi ve Cal hala Virgin Gorda'da, Kate ve Keira da bara gidecek yaşta olmadıkları için (ve hala Chicago'da oldukları için) geriye

Şanslıydım ki Cheryl ve Feb o gece çalışıyordu, böylece şık giyimli bir bar sineği gibi görünmedim.

Oraya , keşke Brownsburg'a gitmek için o kadar geç bir saate bırakmasaydım dedim.

Kabul etmek gerekir ki, ben daha çok loş ışıklı, muhteşem dekorlu, her içkinin bir martini bardağında servis edildiği türden bir kızdım ve burası öyle bir yer değildi. Çoğunlukla ahşaptan yapılmıştı, kaba ve yaşla birlikte yıpranmıştı ve şüphesiz bar kavgalarından payına düşenden fazlasını almıştı. Arka tarafta bardo masaları vardı ve bardo masaları genellikle benim tarzım olmayan bir mekânın habercisiydi.

Yine de hoşuma gitti.

Belki de içeri girdiğimde Cheryl ve Feb bana baktı ve ikisi selam verdi, Feb'inki "Hey, bebeğim! Sonunda gelebilmen harika" ve Cheryl'inki de "Selam Frankie, numaralar nasıl?" şeklindeydi ve bu iyi hissettirdi.

Hayatım boyunca bildiğim ve tanıdık bulduğum her şeyden uzak sonra, bir bara girip arkasındaki kadınların bana gülümseyip selam vermesi, Brownsburg'a geldiğimden beri ilk kez kendimi evimde hissetmemi sağladı.

Ben soğuk beyaz şarabımı içerken ve insanları izlerken ikisiyle de sohbet etmek daha iyi hissettirdi.

Gerçi şimdi Cheryl'ın neden bahsettiğini bilmiyordum. "Neyden vazgeçiyorsun?"

"Erkekler," diye buyurdu.

En iyi ekstra tutucu saç spreyi markalarını tartışıyorduk. Buraya nasıl geldik?

"Uh...neden?" diye sordum.

"Çünkü, bakın, ben bu kasabada yaşıyorum, *her zaman olduğu* gibi, ve bokumu şehir sınırlarının ötesine taşıdığım an benim için görülmemiş bir kuraklık büyüğü başlattı. Ve ben bir barda çalışıyorum. Bu imkansız."

"Kurak bir dönem mi?" Ben sordum.

"Bebeğim, kurak bir . , *uzun zamandır* biriyle yatmadım..." diye paylaştı.

Açıkçası, neşeli bir etkinlik için bekleme odasında olmamız ve bir başka etkinlik sırasında düğün resepsiyonunda birbirimize karışmamız dışında beni çok az tanıdığı için, bunu dışarı çıkarması gerekiyordu. Ve bir kız kardeş olarak, hatta Yıllarca martini (ya da tekila) ve en iyi güzellik markalarını tartışarak bağ kurmadan, ona izin vermek zorundaydım.

"Kulağa berbat geliyor," diye not ettim, ancak Vinnie'den sonra kurak dönemler konusunda muhtemelen dünya rekoru onunla paylaşmadım, bu yüzden onun acısını başkaları gibi bilmiyordum.

", " diye kabul etti. "Bu bara bir kez geldiğine ve Tanner Layne'in seni kontrol ettiğine göre, daha da fazlası var. Kimden Kapıdan girer girmez gözleri kışına kayd ve son yirmi dakikadır gözleri senden ayrılmıyor."

"Tanner kim?" Ben sordum.

Başını bar boyunca salladı ve gözlerim diğer uca, çok yakışıklı, siyah saçlı bir adamın oturduğu yere gitti, gülümsüyor ve Feb ile konuşuyordu.

"Tanner Layne. Ben olsam oraya giderdim," diye açıkladı Cheryl. "Geldiği son dört seferde de oraya giderdim. Radarıma yakalandığında oraya giderdim.

Kısa bir süre önce şehre taşındığında, onunla hiç tanışmamıştım bile, sadece kaliteli hizmet sunma konusundaki olağanüstü yeteneğini hissetmişim.

orgazm. Şu anda banyoda ya da ofiste bile orgazm olabilirim. Ama bana sadece içki sipariş etmek için bakıyor. Ama sen..."

Sustu, ben de "Ben kapıldım." dedim.

"Evet, sensin ve *hepsi* bu kadar," diye cevap verdi, eliyle başımı çevirerek, gür saçlarımı da dahil ederek. "Ve senin erkeğin

Sıcak. Ama o Chicago'da. Sen sana benziyorsun, Tanner Layne ona ,
adamın Chicago'da, olur böyle şeyler."

"Doğum günü için ona programımın yazılı olduğu bir takvim verdim.
İçinde aile doğum günleri gibi şeyler ve bana tek istediğinin bu
olduğunu söyledi. Mutfaktaki duvara asılı bir takvimde yazılı yoğun aile
zamanlarına yansıyan bir hayat. Bunu ona verip vermeyeceğimi
sordu, ben de evet dedim. Yani bu adam seksi ve Benny Chicago'da
olabilir ama bu da ."

Açıklamamı bitirdim ve Cheryl bana baktı ama "Hayattan tek
istediğinin bu olduğunu mu söyledi?" dedi.

"Evet."

"Ve bu seni korkutmuyor mu?"

"Kesinlikle hayır."

"Hayattan ne istiyorsun?"

"Mutfağının duvarında, üzerinde yoğun aile zamanlarının yazılı olduğu
bir takvim isteyen bir adam."

"O zaman sıralandın," dedi, gözleri parladı, dudakları kıvrıldı.

"Evet," diye onayladım, gözlerimin parladığını ve dudaklarımın
kıvrıldığını biliyordum.

"Ama sen burada yaşıyorsun, o da orada," diye . "Kira
kontratım Ekim'de bitiyor ve o zaman orada yaşayacağım."

Bunun üzerine gözleri büyüdü, ruh hali bozuldu ve şaşırtıcı bir şekilde
"Ne?" diye tersledi.

"Şey," diye tereddütle başladım, ani ruh hali değişiminden emin
değildim. "Ben'in yanına taşınyorum."

"Harika," diye ısırdı. "Sonunda J&J'de geziniyorsun ve ben de seni
ekürim olarak yetiştirmeye hazırım. Feb bunu yapamaz çünkü sevgilisi ve
bir bebeği var ve Colt onu arabasıyla dışarı çıkarırsam aklını kaçıtır. Vi
eskiden bunu yapardı, sonra Cal ile takılmaya başladı ve o tartışmasız
Colt'tan daha belalı ve Vi benimle çıkarsa kesinlikle aklını kaçıtır. Bunu
kesin olarak biliyorum çünkü

sordu, o da benim sorduğumu söyledi ve adam aklını kaçırdı. İyi bir
eküriye ve bu şehirde tanıdığım ve hoşlandığım tek yarı bekar kadın
sensin. Şimdi de gidiyor musun?"

Onun için üzüldüm. İyi bir eküri bulmak zordu.

Yine de, "Evet." diye cevap verdim.

"Müthiş," dedi, ciddi değildi. "Şimdi nasıl sevişeceğim?"

"Ben hâlâ buradayken kuzen olmaya gidebiliriz. Birkaç ayın var."

"Çarşamba günü ne yapıyorsun?" diye sordu hemen ve ben de sııttım. "Seninle carousin'," diye cevapladım.

İşte o zaman sııttı.

Şubat ayındaki hareket gözüme çarptı ve barın aşağısına baktığımda Tanner Layne'in şu anda bir telefon görüşmesi yaptığını gördüm.

Gerçekten ateşliydi.

Ama Benny çok daha ateşliydi.

Bu düşünce ve adamın yaşı gözlerimin Cheryl'a kaymasına neden oldu ve "Tanner Layne'in çocuğu var mı?" diye sordum.

"Evet, kelime iki erkek."

"Jasper adında biri mi?" Ben sordum.

"Brady Bunch senaryosuna kaç çocuk getirebileceğimizi paylaşmak için yastık sohbetine başlayabilmemiz için beynimi sikmediğine göre hiçbir fikrim yok."

Söylediklerine gülümsedim ama Tanner Layne'e bakmaya devam ettim. "Acaba Jasper'ın babası mı?" diye mırıldandı. Bunu öyle olmasını umduğum için söyledim çünkü bu genler şüphesiz baskın olacaktı ve bu da Cal yasağı kaldırdığında Keira'nın canlı bir tane alacağı anlamına geliyordu.

"Jasper kim?" diye sordu Cheryl ve ben de ona döndüm.

"Keira'nın olduğu çocuk."

Bir "Ah" çekerek çenesini yukarı kaldırdı. Sonra, "Öğreneceğim," dedi ve Feb'e doğru yürüdü.

Şarabımı yudumladım ve birkaç dakika sonra Cheryl geri döndü.

"Jasper en büyükleri," diye onayladı. "Diğeri, Tripp, daha genç. Feb'in bildiği kadarıyla ikisi de Colt ya da başka biri tarafından aptalca şeyler yaparken yakalanmamış. Ama Jasper'ın Keirry için uygunluğu konusunda Colt'u sorguya çekmek istiyor."

"Bu iyi olur, Cal'in çocukla oynaması için ona vermekte isteksiz olduğunu görüyorum çünkü Kate'e göre o bir lise oyuncusu."

"Şubat'ta halledeceğim," dedi.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, sonra ikimiz de sustuk çünkü Tanner Layne barın üzerine birkaç banknot atıyor ve Şubat'a çene kaldırma hareketi yapıyordu.

Bar boyunca yürüdü, gözleri üzerimdeydi ve yaklaştığında başı hafifçe yana eğildi, dudakları yukarı kalktı ve gözleri tembelleşti. Sonra yanımdan geçip kapıdan çıktı.

İtiraf etmeliyim ki, meme uçlarım biraz karıncalandı, ama yine de bu, ateşli bir adamın başını eğmesine / dudak ucuna otomatik bir kadın tepkisiydi.

Ayrıca bir bar taburesinde oturup ateşli bir adamın başını eğip dudaklarını okşayabilecek cesarete sahip olduğumu bilmenin de güzel olduğunu itiraf etmeliyim.

Ama çoğunlukla, Benny'yi arayana kadar zaman geçirmemi sağlayan hoş bir şeydi.

* * * * *

"İyi misin?"

Bu Ben'in o gece 12:45'teki selamlamasıydı.

"Lütfen bana bir yatağa yakın olduğunu söyle," diye cevap verdim, sesim uykulu ve gırtlaktan geliyordu. Birincisi yeni uyandığım ve Benny'yi aradığım için. İkincisi, çoklu görev yaptığım için vibratörümü çoktan çalıştırmıştım.

Ben'in sesi artık endişeli değildi ama "Bana ciddi olduğunu söyle, *Cara*" dediğinde çok daha iyi bir şeydi.

"Çok ciddiym, Benny."

"Ne kadar uzağa ?" diye sordu.

"Hâlâ yapacak işlerin var tatlım," diye cevap verdim.

"*Siktir, bebeğim*," diye homurdandı ve işte oldu. Duymam gereken tek şey buydu. Benny işe koyuldu.

Neyse ki Benny bana sadece bunu vermedi. Bana çok daha fazlasını verdi ve bunu benim duyana kadar yaptı. Sonra vibratörümü kaldırdım, yanıma , kıvrıldım ve gırtlaktan gelen, sessiz, orgazm sonrası sesimle, onun geldiğini duyana kadar ona çok daha fazlasını verdim.

"Seni özledim tatlım" diye fısıldamadan önce aşağı inmesi için bir süre sessiz kaldım.

"Bu hafta sonu sana geliyorum." Yastığıma göz kırptım. "Ne?" "Benim sıram."

"Çok yakında mı?" Kalbim yerinden çıkacakmış gibi atarken, evet, yakında bana geri döneceğini onaylamasını umarak sordum.

"Bu saçmalıkla işim bitti. Ya ben aşağıdayım ya da sen her hafta sonu buradasın."

Bu fikir hoşuma gitse de beni endişelendiriyordu.

"Restoranda senin için çok şey var."

"İki ay. Beni korurlar."

Bunun Benny için bir fedakarlık olduğunu biliyordum.

Ama bu beni sadece onu daha fazla göreceğim için değil, aynı zamanda beni daha fazla görmek istediği ve benim için bu tür bir fedakarlık yapmaya istekli bir adam olduğu için de mutlu etti.

"Cheryl hafta içi bir eküriyle idare etmek zorunda kalacak."

Mırıldandı, muhtemelen çoğu hafta sonu çalıştığı için bunun onun işine yarayacağını düşündü.

"Ne?" Ben sordu. "Hiçbir şey," diye cevapladım.

"Cheryl'in ekürisi mi?" diye zorladı ve dudaklarımı birbirine bastırdım çünkü Ben'in Colt ve Cal türünden bir adam olduğuna dair bir his vardı içimde. "Frankie," diye uyardı, gırtlaktan gelen, seksi, orgazm sonrası bir sesle değil, hırıltılı, seksi, kızgın, orgazm sonrası bir sesle.

Evet, Benny Colt ve Cal türünde bir adamdı.

Ben de vazgeçtim. "Cheryl benden ekürisi olmamı istedi."

"Ve sen de evet dedin?" Ben sordu, Cheryl'in benden Kanada elçiliğini bombalamak için yardım istediğini söylediğim gibi.

"Sevişmeye ihtiyacı var," diye açıkladım.

"Onu gördüm, bu işi kendi başına başarabileceğini anladım," diye karşılık verdi Ben.

"Her kızın iyi bir eküriye ihtiyacı vardır, Benny," diye karşılık verdim, sesim artık gırtlaktan çıkmıyordu, orgazm sonrası da değildi, çünkü biraz sinirlenmişim.

"Olabilir. Sadece onunki sen olmayacaksın," dedi Benny ve ben de sinirlenmeyi bırakıp o tarafa yöneldim.

"Neden?"

"Senin ve kıcının, saçının, bacaklarının, memelerinin ve gülümsemenin Cheryl'le birlikte topuklarının üzerinde gezip dikkat çekmeye ve başını belaya sokmaya ihtiyacın yok."

"Benny Bianchi, bir milyon yıl geçse de sana verdiğim sözü tehlikeye atacak bir şey yapacağımı mı sanıyorsun?" Tersledim.

Benny bir süre sessiz kaldıktan sonra sessizce, "Bana verdiğin söz mü?" diye sordu.

"Evet," diye tısladım. "Sana söz veriyorum."

"Bebeğim, ben seninim. Nasıl bir söz veriyorum?" diye sordu, tonu artık temkinliydi ve karnım "seninim" işinde bir dalış yaptı.

Ama de.

"Her gün yeni bir söz, Ben," dedim ona sertçe. "Her Her gece bunun bir söz olduğunu bilerek uyuyorum, her gün bunu bilerek uyanıyorum bir şekilde yerine getirilecek. Ve tekrarlanacak. *Sonsuza* dek... umarım..."

"Frankie," diye fısıldadı ama devam etmedi.

Bu fısıltının ardındaki anlam derinliğini görmezden geldim ve "Bana Cheryl ile çıkamayacağımı söyleme. O komik biri. Sinirli ama iyi biri. Altın gibi bir kalbi olmasaydı Vi'nin onu kendisine ya da kızlarına yaklaştırmayacağını biliyorum, ama sadece , Cal yaklaştırmazdı. Şehirde iki ayım kaldı. Burada bulunduğum süre boyunca kendimi arafta, evimde değilmişim, başta *sen* olmak üzere sevdiğim herkesten gibi hissettim ve bu hiç de iyi hissettirmedi. Bu yüzden dışarı çıkıp tanıdığım birkaç kişiden biriyle eğleneceğim ve sen de beni durduramayacaksın."

"Tamam, bebeğim."

Yastığıma tekrar göz kırptım. "Tamam mı?" "Evet, dışarı çık ve eğlen."

"Bu kadar kolay mı?" Kuşkuyla sordum.

"Hemen ," diye yanıtladı.

Ona güvenmedim.

"Bu, ben yokken bir adamın ekürisini oynayacağın anlamına mı geliyor?"

"Francesca, ne zaman bir adamın ekürisi olacak vaktim oldu ki? Çalışıyorum ve çalışmadığım zamanlarda kışım seninle."

Oh, evet.

Doğru.

"Ama sen yapabiliyorsun da ben yapamıyor muyum?" Ben devam etti. "Sen ," diye . "Kızlar seksi sever."

"Sen çirkin değilsin," diye karşılık verdi.

Bunun doğru olduğunu kabul etmek zorundaydım. Devam etti.

"Bir milyon yıl geçse bile sana verdiğim sözü tehlikeye atacak bir şey yapacağımı düşünüyor musun?"

Tanrım.

Benny.

Birdenbire hiç de kızgın değildim.

"Hayır," diye fısıldadım.

"Ben Enzo değilim," diye açıkladı Ben. "Olmadığını biliyorum."

"Ve sen Ninette değilsin."

"Biliyorum."

"Yani beni boşalttıktan sonra beni kızdırmayı bıraktın mı?" diye sordu. "Sanırım," diye cevapladım. "Ama söyleyeyim, sen başlattın."

"Siktir," diye mırıldandı.

"Ninette'in nişanlısı onu terk etti bu arada," dedim konuyu değiştirmek için.

Buna yanıt gelmedi.

"yapacak birini bulmak için Chicago'ya gidiyor," diye paylaştım.

"Bu sen ve ben olmayacağız," dedi Ben kararlı bir şekilde. Bunu biliyordum ve bildiğim için de gülümsedim.

Ben de ettim.

"Ve Chrissy bebeği doğurdu."

Başka bir cevapsızlık.

"Ona Domino adını verdiler."

Bu bir yanıt aldı.

"İsa" idi.

"Ona Minnie diyeceğiz."

"Şu anda ayağımı yere basıyorum bebeğim, çocuklarımıza aptalca isimler koymayacağız."

Çocuklarımız.

Tanrım.

Benny.

"Solitaire'i düşünüyordum," diye yalan söyledim. "Yanlış düşünüyorsun."

"Spade?"

"Hayır."

"Kulüp mü?"

"Hayır."

"Monopoly?"

"Siktir et hayır" diye kıkırdadı. "Peki ya John?"

"John, düşüneneğim."

Yastığıma sırtıttım ve sırtışımanın arasından usulca, "Seni seviyorum Benny," dedim.

"Ben de seni seviyorum Frankie," diye karşılık verdi usulca. "Şimdi bana verdiğin sözle uyu ve yarın bu sözü yerine getirmek için bir şeyler yapacağımdan emin ol."

Tanrım.

Benny Bianchi'yi çok severdim.

"Tamam, tatlım."

"İyi geceler,

Frankie." "İyi

geceler, Benny."

Ben bekledim, o bekledi, sonra onu serbest bıraktım önce bağlantıyı kestim.

Ondan sonra telefonumu sanki oymuş gibi dudaklarıma götürdüm ve iyi geceler demek için ağzımı onunkine değdirebildim.

Birkaç ay içinde.

O zaman tam anlamıyla mutlu olurdum.

Telefonu bir kenara , sarıldım ve uykuya daldım.

Bölüm Yirmi Bir

Ateş Hattı

Benny'nin arka cebindeki telefon çaldı. Kapakları çevirdi Bodrumda karıştırdığı kutuyu kapattı, telefonunu çıkardı ve annesinin aradığını gördü.

"Hey, anne," diye cevap verdi.

"Benny, biz çıktık," diye ona gerçekten bilmesine gerek olmayan bir şey söyledi.

"Dışarı çıktı ve beni de yanında sürükledi!" Babasının bağırdığını duydu, bu da nerede olurlarsa olsunlar herkesin bunu duyduğu anlamına geliyordu.

"Sessiz ol, Vinnie, yeesh," diye susturdu annesi babasını.

"Anne," diye seslendi Ben, bu konuşmayı çok daha hızlı bitirmek umuduyla dikkatini tekrar çekmek için.

"Bir mobilya mağazasındayız ve az önce en tatlı yatağı gördük," diye duyurdu.

"Bunun tatlı olduğunu düşünüyor," diye bağırdığını duydu babasının.

"Bence kız gibi." "Vinnie, sessiz ol," diye tersledi annesi.

Ama Ben bunun ne hakkında olduğunu biliyordu. Onlara Frankie'nin taşınacağını ve bu olaya hazırlanmak için bir temizlik yaptığını söylemişti.

Ayrıca, şimdi aptalca olduğunu anladığı bir şekilde, Frankie'nin misafir odası istediğini de söylemişti.

"Anne, bırak Frankie mobilyaları seçsin," diye emretti.

"Öyleyim," diye akıllıca karşılık verdi. "Ama bu yatağı görmesi gerekiyor, o yüzden e-posta adresine ihtiyacım var çünkü yatağın fotoğrafını çekeceğim.

Telefon. Ona mesaj atmak istemiyorum. Daha büyük, tüm ihtişamıyla görmeli."

Ben bir an için Frankie'nin şüphesiz kendi evini nasıl yeniden dekore edeceğini düşündü. Bu düşünceler arasında Frankie'nin evini dekore ettiği sessiz renkler, mumlar, minimal biblolar ve fotoğraflar da vardı. Tüm bunlar hoşuna gittiği için bunları düşünmeyi bıraktı.

Annesinin seçtiği herhangi bir yatağın Frankie'nin isteyeceği bir şey olacağını düşünmemişti. Bu bir sürprizdi, ama ne zaman Francesca Concetti evine geldiğinde flaş patlamamıştı ama

zevk ve minimizasyon hakkında. Theresa Bianchi, ağır bir Katoliklik dozu ile toplu olarak dekore etti.

Yine de annesine e-postasını verdi. Frankie'ye sahip olmanın bir avantajı da, annesi böyle davrandığında onunla ilgilenebilmesiydi. Bu konuda hiç suçluluk hissetmedi. Onun kaçık ailesine katlanmak zorunda kalacaktı, onun ailesinin deliliğine katlanmak zorunda kalacaktı.

Bu, defalarca fark gibi, onun yapmakta sorun yaşamadığı, hatta yapmaktan hoşlandığı bir şeydi.

"Babanın buraya gelip ev işlerine yardım etmesini ister misin? Bu hafta sonu bodrumda mı?" diye sorarak onu keyifli düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Şimdi üzerinde çalışıyorum anne. Ve bu hafta sonu Brownsburg'a gidiyorum." "Ah, tabii ki," diye mırıldandı. "Bu hafta sonu Baban şimdi orada mı?"

Vinnie Senior biranın kapağını açıyor, oturacak sağlam bir kutu buluyor ve iki saat boyunca kışına patronluk mu taslıyor?

Hayır. Bunu istemiyordu.

"Ben iyiyim," diye cevap verdi.

"Emin misin?" diye zorladı ve adam iç çekti. "Evet anne, eminim."

"Oğlum, teslim et beni!" diye bağırdı babası konuşurken, Ben ayaklarına baktı ve başını salladı.

"Tamam, bize ihtiyacın olursa ara." Annesi babasını duymazdan geldi ve minnetle konuşmayı sonlandırdı.

"Görüşürüz anne."

"Güle güle, Benny."

Bağlantıyı kesti, telefonunu cebine geri soktu ve başka bir kutuya geçti. Evinin eski sahiplerinin ona çoğunlukla ıvır zıvır bıraktığını fark ediyordu. Bazıları Kurtuluş Ordusu'nu arayıp almasını sağlayacak kadar iyiydi. Geri kalanları ise çöpe atıyordu.

Bununla birlikte, bu bir günlük bir iş olmayacaktı. En az bir hafta sürecekti ve o bunu dört gözle beklemiyordu.

Dört gözle beklediği şey, birkaç haftada bir Frankie'ye gitmek ya da onun kendisine gelmesini beklemek zorunda kalmamaktı. Bunu o istedi. Bunu o istedi. Onun evini yapmasını istiyordu. Onun. O da bunu yapabilmesi için elinden geleni yapıyordu.

Telefonu tekrar çalmadan önce iki kutuyu daha gözden geçirdi. Annesinin başka bir mobilya parçası ya da Tanrı bilir bu kez görmesini istediği bir şey görmüş olmasını bekleyerek telefonu açtı. Bu, annesi dışarıda bir şey yaparken kolayca gerçekleşebilecek bir şeydi.

Carm'ın ülkenin öbür ucuna taşınma oyununu ilk kez anlamıyordu. Ama ekranda "*Sal Arıyor*" yazıyordu.

Telefonunu kulağına götürdü ve "Selam, Sal." diye selam verdi.

"Neredesin sen?" Sal havladı ve Ben'in sırtı dikleşti.

"Bodrumumda," diye cevap verdi, Sal'in selamlaması hakkında iyi hisler hissetmiyordu.

Sal başka biriyle konuşurken, "Birini ona bindirsin, sen de hemen aşağı in," diye emretti.

Ben bu sözlerin kalbine indirdiği yumruğu aldı ve hızla sırt üstü yatan köpeğine doğru ilerledi, dört patisi Ben'in köşeye attığı bir yığın paçavranın üzerinde uyuyordu. Gus dışarıdaydı çünkü Gus evdeki saldırılabilir her şeye saldırmıştı. Bodrumda birkaç tane vardı ve bir saat boyunca bu aktiviteyi sürdürmüştü.

Benny eğildi, şaşkınlıkla zıplayan Gus'ı kucağına aldı, sonra hemen oyuna hazır bir şekilde başladı. uykusu kaçtı. Ama Ben merdivenlere yönelirken bir kez olsun bunu görmezden gelmek zorunda kaldı.

Bütün bunları "Konuş benimle" diyerek yaptı.

"Indy'de dedikodular dolaşüyor. Bir adam kendisi için suikast yapacak birini arıyor. Kolay iş. Wyler için çalışan bir bilgisayarçı çocuk. İlaçlar. Bu sefer acelesi var ve yerel olmasına aldırıyor. O da yerel buldu."

Tanrım, Frankie'nin çalıştığı yerde neler oluyordu? Ben homurdanarak, "Benimle taşak geçiyorsun," dedi. Mutfak.

"Ben . Onu anladım ama dün daha fazlasını anladım." Çok zekice.

Daha fazla.

"Ne?" Benny .

"Aşağıda Pl var, adi herif ve çeşitli pislikler için aracı, sekreteriyle yatan bir çocuğu takip etmek için kendine bir iş bulmuş. Tahmin et o çocuk nerede çalışıyor?"

"Ne oluyor lan?" Ben, ikinci kata çıkan merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başlamıştı.

"Bu bok iyi bir bok değil, bu bok her neyse. Ama bu bokun ne olduğunu bilmiyorum ve bundan hoşlanmıyorum. O yüzden . Ayrıca Frankie'nin çalıştığı yerde çalışan iki kişinin arandığını biliyorum, bu özel dedektif -ki iyi bir adam değildir, Benny, pislğin tekidir- eğer

Bu *hiç* hoşuma gitmedi. Aşağıda arkadaşlarım var. Oğlum oraya gidip işi devralana kadar Frankie'nin başına bir adam koyacaklar."

Ben yatak odasında durdu. "Bunu neden yapıyorsun?"

"Neden?" Sal kırptı. "Çünkü bu Frankie. Gün ortasında bir tarlada dururken üzerine bir ceset düşebilir."

Yanılmamıştı.

Frankie, onu oraya savuran bir ailede doğdu ve o güne kadar başının ağrmasına neden oldu. Benny mafyaya bulaşmadan ve sonra öldürülmeden önceki ilk ve tek gerçek erkek arkadaşı. Ailesiyle birlikte kurtuluş için oynadığı oyun. vuruldu. Artık insanların öldürüldüğü bir işi vardı.

Sikeyim.

"Bilgisayarcı adam neden hedef?" Ben sordu. "Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı Sal.

"Frankie'nin onu tanıyıp tanımadığını biliyor musun?"

"Hayır, ama sekreteriyle yatan çocuğun iş unvanının Frankie'ninki gibi olduğunu biliyorum, ama üzerinde 'doğu' değil 'batı' yazıyor."

"Yakın bir iş arkadaşı," diye mırıldandı Ben, bir karar vererek. Gus'ı yere bıraktı ve dolabına gitti. İçindeki çantayı çıkardı. Son aylarda Sal'e "Yola çıkıyorum, on dakika içinde oraya gidiyorum" derken çok kullanıldı.

"Zaten yolda olan bir oğlum var, Benny. Onu her yerde takip edecek, gözünü dört aç. Restoran sende."

"Saygısızlık etmek Sal, bu sefer ciddiym ama senin adamlarından birinin Frankie'yi takip etmesini pek sevmiyorum."

"Sence onu yapacak mı?" Sal sordu ve Benny'nin kaşları birbirine çarptı.

"Ona bu söylemeyecek miydin?" Ben karşılık verdi.

"Kahretsin, hayır, *figlio*. bunu biliyor, burnunu . O tarlada ve üzerine düşen o ceset mi?" diye sordu, ama bunu bir cevap istemeden yaptı. "Yardım ettiği bir arkadaşı olmalı."

Ben çantasını yatağın üzerine fırlattı. "Adamlarınızdan birini onun üzerinde istemememin nedeni bu değil."

"Onunla ilgilenecek, Benny."

"Bu benim işim olurdu," diye karşılık verdi Ben. Sal sessizdi.

Ben değildi.

"Bana bu konudaki görüşünüzü açıklayın."

"Bir fikrim yok," diye cevap verdi Sal. "Tek bildiğim iyi bir şey olmadığı ve Frankie'nin ateş hattında olduğu."

Bu Benny'nin .

"Onunla birlikte çalışan bir adam var, adını unuttum ama soyadı Bierman," dedi Ben ona. "Hıyarın teki ve Frankie onun patronunu hedef aldığını söylüyor."

"Başka bir vuruş mu?"

Lanet , Sal'in yaşadığı dünyaya. "Ofis politikası, Sal."

"Oh," diye mırıldandı. "Doğru."

"Patronuna ulaşmak için gözünü Frankie'ye ve onun meslektaşım," dedi Ben ona. "Vur emrinin arkasında bir isim var mı?"

"Bu şekilde çalışmaz, Benny. Değiş tokuş edilen tek şey para ve "Düşen adamın adı."

"Düşen adamın adı ne?" "Peter Furlock."

"Onun peşinde bir adam mı var?" "Umurumda bile değil."

Çekmecesinden bir şeyler almış ve çantasına atıyordu ki Sal'e, "Bunun için polisi aramalıyım, Sal," dedi.

"Bunu yapamazsın, Benito Bianchi."

Ben onun ses tonuyla katılaştı.

Sal soğuk bir sesle, "Bu soruları soran Indy'nin her yerinde adım var," dedi. "Polisleri bu işe bulaştırırsanız, burunlarını sokarlar, ben de etrafta sorarım, bir ve bir iki eder ve bu beni mahveder. Indy'de çok fazla işim yok, ama sahip olduğum işleri ve ilişkileri korumak istiyorum. Etrafta şey sorduğumda polisler öğrenir ve yoluna devam eder, ismim hoşlanmadığım türden bir darbe alır. Seni seviyorum *Figlio*, ama kimse beni sikemez, sen bile."

Lanet olsun!

Sal'den bu işe karışmasını asla istememeliydi. O da bunu biliyordu. Sorun şuydu ki, bu Frankie'yle ilgiliydi, önemliydi ve soracak başka kimsesi yoktu.

"O zaman o adamın üzerine bir adam sal," diye karşılık verdi Ben. Sal sessizdi.

"Sal, şu adama bir adam koy yoksa sorunlarımız olacak," dedi Ben sessizce. "Açık nedenlerden dolayı seninle sorun yaşamak istemiyorum. Ben de Frankie için seninle sorun yaşamak istemiyorum."

"İyi işler yapma işinde olmadığının dikkatinizden kaçmadığına eminim."

"Frankie'ye yardım et," diye yanıtladı Benny. "Ateş hattında durumda?" Sal sordu.

"Bu neler döndüğünü bilmiyorum Sal, ama bana anlattıklarından anladığım özel dedektif muhtemelen Bierman tarafından tutulmuş. Bu

Frankie'de de aynısı var demek olabilir. Vuruşlar hakkında hiçbir fikrim yok. Özel dedektif, uyuyor."

Benny nefes aldığı anda Sal, "Doğru," diye söze girdi.

"Bu adamla ofis politikalarının ötesinde garip şeyler oluyor," diye devam etti Ben. "Hiç bir ofiste çalışmadım ama daha büyük bir balığı ortadan kaldırmak için ekibin rastgele bir üyesinin kirli çamaşırlarını bulması için bir özel dedektif tutmak çok abartılı görünüyor. Frankie, tüm bu garip şeyleri kataloglamak dışında oluyor. Asistanı değil. O bir burnunu sokuyor muhtemelen bu adamdan hoşlanmayan ve ama belki de kendilerini tehlikeye atıyorlar." "Detay, Benny."

"Bende ."

"Yakala onu," diye emretti Sal. "Frankie'nin yanına git. Sen onun kılıcını al, ben de Furlock'un kılıcını alayım. Bu işi sessiz sedasız çözmemi istiyorsan, kılıcını o kasabada tut ve Giglia'nın piyade askeri ol."

Ben'in boğazı yanmaya başladı ve homurdandı, "Böyle bir şey olmayacak."

"Yepyeni iyi işler departmanında, Benny," dedi Sal iç çekerek.

Benny derin bir nefes aldı.

Sonra başka bir karar verdi.

"Restoranla ilgili birkaç telefon görüşmesi yapmalıyım. Daha fazla eşya toplamalıyım. Sonra yola çıkacağım. Bu arada sen de peşinde özel dedektif var mı öğren."

"Tamamdır. Bilgi alırsan beni ara." "Tamamdır."

"Silahını al Benny," diye öğüt verdi Sal.

Hay sikeyim.

Ben sessizce, "İçinizde kötü bir his var," diye tahmin etti.

"Frankie hakkında mı? Bilmiyorum. Bu bok her ne ? Evet. Kesinlikle," diye onayladı Sal.

"Tamam. Görüşürüz, Sal."

"Görüşürüz, *figlio*. Ya Benny?"

"Evet."

"Sen iyi bir ." Harika.

Salvatore Giglia'dan onay almış. Sal

bağlantıyı kesti.

Ben daha büyük bir çanta bulmaya gitti.

* * * * *

"Ne?" Otuz dakika sonra Ben binip kasabaya doğru yola çıktığında Frankie sessiz bir çığlık atarak sordu. Frankie'yi arayıp uzun bir ziyaret için geleceğini söylemişti.

Sesi kısmen korkmuş, çoğunlukla da heyecanlıydı.

Heyecanlanmayı seviyordu, korkmayı sevmiyordu ve dahası, neden aşağı indiğini öğrendiğinde o korkunun da *korkacağı* gerçeğini sevmiyordu.

"Sana geliyorum. Senin evinde olacağın saatlerde ben de senin evinde olacağım ve seni gördüğümde her şeyi açıklayacağım."

"Ne hakkında her şeyi açıkla?" diye sorduğunda sesi çok daha az heyecanlıydı ve şimdi sessizce korkuyordu.

"Bebeğim, seni gördüğümde söyleyeceğim." "Her şey yolunda mı?"

Kesinlikle olmaz.

"Seni birkaç saat sonra göreceğim ve sana o zaman açıklayacağım." "Theresa iyi mi?" diye zorladı.

"Evet," diye yanıtladı.

"Vinnie?"

"Evet, tatlım."

"Manny ve Sela?"

"Herkes iyi Frankie," dedi sabırla. "Sadece bilmen gereken bir şey var ve benim de yapmam gereken bir şey."

"Bu çok tuhaf Benny," demeden önce bir süre sessiz kaldı.

"Biliyorum bebeğim. Ama sen isteyken hiçbir şey söylemeyeceğim. Birkaç saat sonra hikayeyi öğreneceksin."

"Ben isteyken mi?" diye sordu öncü bir tavırla.

"Bebeğim," dedi daha az sabırla. "Açıklayacağım. Açıklayacağım. Her şeyi. *Seni gördüğümde.*"

"Yeesh, Ben. ama. Gizemli adam oluyorsun. Merak ," diye cevap verdi.

Ben iç çekti.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

"Ne?"

"Bu gece Cheryl ile çıkıyorum." "Artık değil."

"Ben, tatlım, bunu dört gözle bekliyor." "Başka bir geceyi ipe çekebilir."

"Seni seviyorum. Seni görmek istiyorum. Senden üç gündür uzaktayım ve eve gideceğim ve sen de orada olacaksın ya da ben orada olacağım ve sen de benden hemen sonra orada olacaksın diye çok heyecanlıyım. Ama o bir kız kardeş.

Sevişmeye ihtiyacı olan bir kız kardeşe, ona son dakikada kankalık yapamayacağını söyleyemezsin."

"Ciddi olamazsın," dedi Ben, onun ciddi olmadığını umarak.

"Kesinlikle öyleyim." Sözlerini bitirdiğinde sesi alçaldı, "Üzgünüm tatlım. Umarım hızlıca bir şeyler ayarlar ve ben de eve erken dönerim."

Ben bir karar daha verdi. "Ben de geliyorum."

"Kahretsin, bunu yapamazsın," diye karşılık verdi hemen, sesi şok olmuş gibiydi. "Erkek arkadaşım yanımdayken eküri olamam."

Ben dişlerini sıktı.

Sonra da "Bunu daha sonra konuşuruz" dedi.

Kız onun ses tonunu okudu ve "Muhtemelen iyi bir fikir" diye cevap verdiğinde bunu anladı.

"Beşte çık bebeğim."

"Sanki sen buraya geliyorsun ve ben de arkama yaslanıp gelen kutumu temizleyeceğim," diye mırıldandı.

"Frankie?" diye seslendi.

"Ne?" diye cevap verdi.

"Beşte çık bebeğim'in cevabı 'tamam tatlım'dır," diye bilgilendirdi onu.

"Can sıkıcı," diye

mırıldandı. Bunun üzerine adam sırttı.

Sonra da "Yakında görüşürüz."

dedi. "Tamam, tatlım."

Bunun üzerine kıkırdadı.

Ve ona onu sevdiğini söyledikten ve karşılığını aldıktan sonra bağlantıyı kesti.

* * * * *

Ben az önce Frankie'nin evine girmiş ve Gus'ın onu misafir odasına koyarak yaratabileceği yıkımı düşündü, bir bira aldı ve tam bir yudum alıyordu ki, çenesini ve şişeyi bıraktı ve oturma odasının penceresinden Z'sinin park yerine doğru kaydığını gördü.

Birayı barın üzerine koydu, kapısına yöneldi ve ön kapının girintisinden çıkar çıkmaz, onun Z'sinden yürümeyi bırakıp seke seke koşmaya başladığını gördü.

Topuklular üzerinde.

Lanet Frankie.

Gülümsedi.

O gülümsedi, kendini onun kollarına attı ve bilgisayar çantasıyla onun pazusuna sertçe vurdu.

"Ah, özür dilerim," diye fısıldadı, yüzü onunkine yakındı. Adam hiçbir şey söylemedi.

Çünkü çantasının ona çarpması umurunda değildi ama ağzının yakın olması umurundaydı.

Bu yüzden ilkinin görmezden geldi ve ikincisinden faydalandı.

Bağlantıyı kopardı, çantasını elinden aldı, sonra elini tuttu ve onu dairesine çekti.

Anahtarlarını kapının yanındaki masaya bıraktı ve içeri girdi, girişten çıkar çıkmaz dönerek "Eee?" dedi.

"Üstünü değiştirmek ister misin?" diye sordu, eğilip çantasını masanın yanındaki duvarın dkoydu.

Ayrıca kadının sivri topuklu topuklu ayakkabılar ve yüksek yakalı, kısa kollu, siyah, iş tipi başka bir elbise giydiğini gördü.

Daracık.

Kısa.

Tanrım.

"Neden Benny Bianchi'nin sürpriz ziyaretine uğradığımı bilmek istiyorum," diye cevap verdi.

"Önce bir bira içmek ister misin?"

"Bu soruyu zaten yanıtladım."

"Buraya sizden yaklaşık beş dakika önce geldiğime göre, biramı almama ve yolculuktan sonra dinlenmeme izin vermek ister misiniz?"

"Benny," diye tersledi.

"On saniye bile değil bebeğim," dedi usulca, mutfağa ve bira şişesine doğru ilerlerken.

Kadın takip etmedi, sadece döndü, böylece adam çekip ona döndüğünde, kadın ona dönüktü.

"Eee?" diye tekrarladı.

"Bir süre önce bir şey yaptım."

Vücudu hareketsizleşti ve yüzünde anlamadığı ve okuyamadığı bir ifade vardı. Uzun zamandır ilk kez ona okuyamadığı bir bakış atmıştı. Özellikle de bunun gibi bir bakış.

İyi olmayan bir tane.

"Ne yaptın?" diye sordu.

"Bana şirketinizdeki bir adamın öldürüldüğünü söylediniz, ben de kimin yaptığını ve belki nedenini öğrenebilir mi diye Sal'a gittim."

O zaman onun yüzünü okuyabildi. Gözleri kocaman olmuş ve ağzı açık kalmıştı.

"Sal'a mı gittin?" diye sormak için kapattı. "Evet."

"Bir iyilik için mi?"

"O ve Gina düğünümüze davetliler."

Bunun üzerine yüzü yumuşadı, gözleri ısındı ve vücudundaki gerginlik o kadar gevşedi ki, yere yığılırsa onu yakalamak için hazırlandı.

"Düğünümüz mü?" diye sordu usulca.

İşte o zaman tepki verdi.

"Hayatımızın geri kalanında birlikte olmak isteyebilirsin, ama böyle bir şey yaparsak annemin saçmalıklarına katlanmak istemem," diye cevap verdi. "Parmağındaki yüzüklerimi ömür boyu görmek istediğimden bahsetmiyorum bile. Yani evet, oraya doğru gidiyoruz. Düğünümüz."

Bu ona sevgi ve hayret verdi, sanki onun gerçek olduğuna inanamıyordu ve şansına inanamıyordu ve o da buna bayılıyordu. Bayıldı.

Ne yazık ki o anda bundan yararlanamadı. "Sanırım seni her öpmek istiyorum," dedi sessizce ve adam sırtıttı, bunu yapmasını tercih ediyordu ama önce bu işi halletmesi gerekiyordu.

"Bunun neyle ilgili olduğunu bilmek ister misin?" diye sordu.

"Tamam, sanırım bana tüm bunların olduğunu anlattıktan sonra seni baştan aşağı öpmek istiyorum," diye düzeltti ve sırtışı bir gülümsemeye dönüştü.

"İşim bittiğinde o ruh halinde olacağından emin değilim bebeğim," dediğinde bu duygunun kaybolduğunu hissetti.

"Kahretsin," diye cevap verdi.

"İster misin?" diye teklif etti. "Oturmam gerekiyor mu?"

"Tahminimce mi? Kesinlikle. Birayla birlikte. En azından." "Kahretsin," diye tekrarladı.

", *Cara*. Sana biranı getireyim."

Ona uzun uzun baktıktan sonra kanepesine doğru ilerledi. Büyük, aşırı doldurulmuş, yastıklı, sessiz yeşil bir kanep, inanılmaz derecede rahat ve oturma odasında sessiz mavi, aşırı doldurulmuş, yastıklı koltuğu ve sediriyle harika görünecektir. Bahsetmeye bile gerek yok.

Onun mükemmel kare sehpasını, onun dikdörtgen sehpasıyla değiştirdi. Kısmen as olduğu için, kısmen yıpranmamış olduğu için, ama çoğunlukla daha büyük olduğu ve bira şişeleri ve cips paketleri gibi çok daha fazla şey alabileceği için.

Çoğunlukla mor olduğu için, kısmen de kendi yatar koltuğunu tuttuğu için mor berjer koltuğunu kaldırıyordu.

Adam elinde açılmış birayla yanına geldiğinde, kadın o sessiz yeşil kanepeye uzanmış, ayakbılarını çıkarmış, bacaklarını altına kıvrımıştı.

Ona birayı verdi, yanına oturdu ve parmaklarını dizinin kıvrımına sokarak onu yaklaştırdı ve elini orada tuttu.

"Peter Furlock adında birini tanıyor musun?" diye sordu ve kızın kaşları birbirine çarparak başını yana eğdi.

"Hayır."

"Wyler Pharmaceuticals'da çalışıyor."

"Tamam," diye yavaşça cevap verdi, bakışları tetikteydi ve vücudu yeniden gerilmişti.

"O bir bilgisayarıcı ve Sal onun hakkında bir suikast düzenlendiğini öğrendi."

Nefesi kesildi, gözleri hâlâ sevimli olan ama Benny'nin pek hoşlanmadığı bir şekilde kocaman oldu ve "Aman Tanrım, Benny!" diye bağırdı.

"Evet," diye kabul etti.

"Polisleri aradın mı?"

Nefes aldı, gözlerini onun gözlerine dikti ve cevap verdi, "Yapamam bebeğim. Bu istihbaratı Sal aldı. Sal bunu elde etmek için kendini ve adını ortaya koydu.

Neler olduğunu ya da arkasında kimin olduğunu bilmiyoruz. Vuruş Sal'den başkası tarafından kesintiye uğratılırsa Sal savunmasız kalır ve Sal savunmasız kalmaktan hoşlanmaz."

"Kahretsin," diye mırıldandı, anlamıştı. Sonra dikkatle ona odaklandı ve yavaşça sordu: "Peki bu senin için sorun değil mi?"

"Benim sorun yok çünkü Sal bu Furlock denen adamla ilgileniyor. O da bu durumu tamamen araştırıyor. Ve eğer benim için sorun olmasaydı,

O zaman Sal benim için iyi olmazdı ve gerçekten mutlu olmama iki ay kaldı. Bu saçmalığa ihtiyacım yok, ama daha da fazlası, buna ihtiyacımız yok."

Endişeli görünüyordu. "Sence bu Peter denen adamla ilgilenir mi?"

"Bence Sal, pek de hoşuma gitmediğini bildiği bir kararla yaşamama ve Peter denen adamın sallanmasına izin vermezdi."

"Tamam, ben...tamam..." Başını iki yana salladı. ". Neler oluyor?"

"Sal da anlamıyor. Ama anlayacak ve ben de ona yardım edeceğim."

"Ne?" diye fısıldadı.

"Meslektaşın, Doğu Yakası satışlarını yapan adam, sekreterine çakıyor."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye nefes alırken gözleri yine kocaman oldu.

Başını yana eğdi. "Bunu biliyor muydun?" "Hayır, tahmin ediyordum," dedi ona.

"Etraftaki herhangi birinin bu tahmini yapabileceği bir şekilde mi tahmin ediyordunuz?" diye sordu.

"Muhtemelen. Açıkça söylemiyorlar ama vücut dilleri ve birlikte geçirdikleri zaman bunu haykırıyor."

"Bu şirkette hoş karşılanmıyor mu?"

" başladığımda çalışan el kitabımı okuma konusunda oldukça iyiydim Ben, ama ezberlemedim. Bununla birlikte, politikaya aykırı olmasa bile, yine de hoş ."

"Eğer Bierman'ın elinde Doğu'daki satış elemanınızla ilgili bu bilgi varsa, onun üzerinde bir kozu var mı?"

Elini ağzına götürdü ve içinden "Aman Tanrım" dedi.

Bu evet demekti.

Onu inceledi ve kolay yolu seçmeye karar .

"Frankie, bebeğim, bu berbat. Bunu sana söylemekten nefret ama yol boyunca bunu senin için sona erdirmenin, seni güvene almanın en iyi yolunu düşünmeye çalıştım ve bu en iyi yol da bırakmaktan başka seçeneğin olmaması."

Eli düştü. "Ne?"

"Bebeğim, orası berbat bir yer, tek vuruşluk kötü bir yer. Siktir olup gitmelisin."

"Ama bir işe ihtiyacım var, Benny."

"Bir tane bulana kadar restoranda çalış." Kızın gözleri "Francesca, iş arkadaşların sekreterleriyle kirli işler yaptıkları için özel dedektifler tarafından soruşturuluyor ve *onlardan intikam alınıyor. Defolup* gitmen lazım."

"Ben Tenrix," dedi saçma bir şekilde.

"Tekrar gelir misin?" diye sordu ve kadın ona daha da yaklaştı, dizi kalçasında, eli göğsündeydi.

"Dinle Benny, bildiğim kadarıyla Bierman yıl sonunda piyasaya süreceğimiz Tenrix ürününe kafayı takmış durumda. Henüz piyasaya sürülmemiş olmasına rağmen satış elemanlarını zorluyor. Patronum bu konuda bize karışmasına izin vermiyor ve o da ürün hakkında sunucularda bulunamayan bilgileri almak için onu zorladı. Bilgiler sonunda teslim edildi, ancak dosyalarla oynanmış olabilir. Bu projedeki baş bilim adamı öngörülen kişi öldürüldü, sebepsiz gibi görünen profesyonel bir suikast. Ve şimdi de rastgele bir bilişimci ona suikast düzenliyor."

"Bana bunu söylüyorsun çünkü...?" diye sordu.

"Bunu size söylüyorum çünkü o IT elemanının, ona geri çekilmesini söylediğim ve diğerlerine de aynısını yapmalarını tavsiye ettiğim gün otoparkta Tandy ve diğer kızlarla konuşan adam olduğunu düşünüyorum. Burunlarını sokmayı bırakmaya karar verdikten sonra nerede içki içeceklerini tartışıyor gibi görünmüyorlardı. bok. Burunlarını soktukları boku tartışıyor gibi görünüyorlardı."

"Yani geri çekilmedi," diye belirtti Ben. "Daha önce de söylediğim gibi, bebeğim, onun sonuçları."

Başını salladı ve yaklaştı.

"Hayır, Ben, demek istediğim, bilgi işlem elemanı dosyalarla oynanıp oynanmadığını tespit edebilir. Ve eğer sunuculara erişimi varsa ve yedekler, orijinal dosyaları ele geçirebilir." "Bebeğim, tekrar söylüyorum, bu senin sorunun ya da işin değil, işi bırakıp eve döndüğünüzde bu sizi ilgilendirmez."

Chicago."

"Benny," dedi sessizce. "Beni anlamıyorsun. Yakında piyasaya sürülecek bir farmasötik ürünle ilgili önemli dosyalar *kurcalanmış*. Projenin başındaki bilim adamı *öldü*." Daha da yaklaştı. "Ben, sanırım Tenrix hakkında bilmediğimiz bir şey var ve senin de bilmediğin bir şey olmamalı.

İlaç. Geliştirme aşamasında her şey kesinlikle gizlidir. Ama bir kez piyasaya sürüldüğünde, şeffaf olmak zorundadır. Ve piyasaya sürülmek üzere olan bir ilaç hakkında saklanacak tek şey o ilacın tehlikeli olduğudur."

Gözlerini ona dikti. "Kim böyle bir şeyi saklar ki?"

"Araştırma ve geliştirme direktörü Bierman, başarılı bir ürün lansmanı için oldukça yüklü bir prim alabilir ve bu ürünü yıllardır destekliyor."

"Bu ilacı kullanan bilinmeyen sayıda insanı riske atmak mı?"

Benny, birinin böylesine inanılmaz derecede hıyarca bir şey yapmasını aklının almadığını söyleyerek sordu.

"Tehlikeli olan yan etkilerin, ilacı alan deneklerin tamamında ortaya çıkmaması kuvvetle muhtemeldir, aksi takdirde gizlemek. Muhtemelen çok nadiren meydana geliyor ve sadece denemelerin ilerleyen aşamalarında ortaya çıkıyor, bu da ilaç ne kadar uzun süre alınırsa, olumsuz etkinin o zaman yaşandığı anlamına gelebilir. Ve bu noktada, Tenrix'in terk edilmesi, bu ürünlerdeki sermaye kaybı muazzam olacak."

"Bu her şeyi yoluna koyar mı?" Ben itti.

"Hayır," diye yanıtladı Frankie. "Ama Bierman gibi biri için bu riske değebilir."

"FDA bu boku onaylamak zorunda, Frankie."

"Evet," kabul etti. "Ama neyi onayladılar?"

"Siktir," diye fısıldadı Benny, onun ne anlamıştı. "Eğer bu ilaç tehlikeliyse, Ben, başlamasına izin veremem."

Sikeyim.

İşte oradaydı. Frankie çılgına döndü ve olaya karışmak istedi.

"Burnunu bu işe sokmayacaksın," dedi.

Gözleri tekrar büyüdü ve bu sefer hiç hoşlanmadığı bir şekildeydi.

"Ben de ayrıldım, bu işe sırtımı döndüm, Bierman Tenrix'i piyasaya sürmeyi başardı ve insanlar bunu aldıktan birkaç ay sonra ilaç, ya da birkaç yıl, ya da birkaç on yıl, bilinmeyen sonuçlara katlanmak? Verilerin yok edilmesine ve iki adamın ölmesine degecek sonuçlar mı?"

"Patronunuzun kendi endişeleri olduğunu söylediğinizi sanıyordum."

"Evet, ama böyle bir durumda düdüğü çaldığınızda, oyunda bir faul olduğunu kanıtlamanız gerekir. İddialarda bulunamazsınız somut bir destek olmadan." "O zaman

birakalım somut bir şey bulsun."

"Ya ?"

Ona döndü ve "Peki ya *sen* yaparsan?" diye karşılık verdi. Bir elini kaldırdı, kadının boynuna doladı ve burun buruna gelmeleri için onu daha yakına çekti. "Bu adam bu ilacın geçmesi için yeterince çaresiz, insanları öldürüyor ve sen zaten ateş hattındasın Çünkü sorular soran patronunuzu alaşağı etmek istiyor. Sen daha derine inersen, o ne yapar?"

Gözleri iki yana kaydı, sonra tekrar Sal'e döndü ve "İşte burada sen ve Sal devreye giriyorsunuz" dedi.

Elini bıraktı ve kanepeye geri oturdu, başını tavana bakmak için üst tarafa yasladı ve "Siktir git" diye mırıldandı.

Frankie'nin kucağına için pozisyon aldığını hissettiğinde başını kaldırdı, Frankie birasını bir kenara bırakıp eteğini yukarı çekti. Onu orada çok sevdiği için kirli bir oyundu, eteğinin kalçalarının etrafında olmasını daha çok seviyordu, bunu biliyordu ve başlamamıştı bile Henüz konuşmuyorum.

Sonra konuşmaya başladı.

"Lloyd'la konuşmak isterdim ama yapamam. Henüz olmaz. Bu kadar erken olmaz. Colt'la konuşmak isterdim ama Sal'i otobüsün altına atmadan bunu da yapamam. Yapmam gereken Tandy ile konuşmak, işleri hızlandırmak ve

Cidden kötü bir ofis gibi görünmeyecek kadar

Bierman'la ilgili endişelerimi Lloyd'a söylersem, politikacıları Bulmak zor olmasa gerek. Ülkenin her yerinde hemşireler o davalarda çalıştı.

Tanıklar, veriler, dosyalar olmalı ve hepsi bilgisayarda olmamalı. Bu ilaç yıllardır test ediliyor. Bir şeyler olmalı."

Gözlerinin içine baktı ve "Seni bir ormandan taşıdığımı biliyorsun, hem de kurşun yarasından kanlar içindeyken" dedi.

"Biliyorum," diye nazikçe cevap verdi.

"Yani biliyorsun, bunun tekrarlanmasını istemiyorum." "Sal ve sen beni güvende tutacaksın." dediğinde yüzü yumuşacıktı.

Parmaklarını kalçalarına doladı ve "Bu akıllıca bir oyun değil Frankie," dedi.

Ellerini kaldırarak onu boynunun iki yanından tuttu ve "Tek oyun bu Ben. İnsanların sağlığı söz " Kadına baktı ve onun haklı olduğunu düşündü. Eğer bu bir olasılıksa, çekip gitmek ve başka birinin bununla ilgilenmesini ummak aptalca bir hareket olur.

Ama Frankie öyle biri değildi. Eğer böyle bir olasılık varsa, ki öyle görünüyordu, asla çekip gitmezdi.

Şimdi de o tarlaya doğru yürüyordu.

Ama Ben'in işi, lanet Salvatore Giglia ile birlikte çalışarak, üzerine bir ceset düşmediğinden emin olmaktı.

Ya da çok daha kötüsü, güzel vücudunun düşmesi.

Cal'ı da bu işe dahil etmek istediğini düşünerek ona bakmaya devam etti. O ve Vi üç gün içinde balayından döneceklerdi.

Ama insanlar öldürülüyordu; Cal yeni bir koca, yeni bir babaydı.

Cal'ı bu işe karıştıramazdı. Bu

Sal'dı. Sal ve Benny.

Sikeyim.

"Bundan hoşlanmıyorum," dedi ona.

"Uzun sürmez," diye cevap verdi. "Sanırım Tandy'nin ekibi zemin hazırladı." Ona doğru eğildi. "Ve ortaya çıkabilir Hiçbir şey. Bierman ve Tenrix olmayabilir. Sadece büyük bir pislik olabilir. Hitlerin bununla hiçbir ilgisi olmayabilir ya da Birbirimizi. Belki de Wyler'ın kötü şansı vardır ve deli insanları kendine çeker, o zaman bir karar daha vermem gerekecek çünkü Chicago'daki ev ofisimden bile olsa böyle bir yerde çalışmak istemeyeceğim."

Ben, bunun ihtimal dâhilinde olmadığını bilerek ona bakmaya devam etti. Şirket büyüktü ama çok fazla

Tesadüfler. Birbirine uyması gerekiyordu.

Sadece Frankie'nin her şeyi bir araya getiren kişi olmasını istemiyordu. Yine de bebeğini tanıdığı için başka seçeneği yoktu.

da "Benden habersiz bir şey yapma" dedi.

Sırıttı, eğildi ve ağzını onunkine değdirdi, gözlerinde *hoşlanmadığı* bir ışık vardı ve vücudu farklı bir şekilde hareket ediyordu.

Korkmak yok. Hepsi içinde.

Gitmeye hazır. Lanet Frankie.

Geri çekilerek usulca, "Tamam," dedi.

"Sal'e tüm bunları anlatmalıyım."

Başını salladı ve "Tamam" diye tekrarladı.

"Uzun vadede yakınım," dedi ona ve başı yana eğildi.

"Peki ya restoran?" "Babam ve

Manny ilgileniyor."

"Bu iyi olacak mı?" diye sordu.

"Diğer seçeneğim...?" diye sordu.

"Şey... Sal," diye cevap verdi ve parmakları kalçalarına saplandı.

"Seni güvende tutuyorum."

"Benny'm" diye fısıldamadan önce ona yumuşak bir bakış daha attı.

Sonra aniden başı sarsıldı ve "Gus'a ne yaptın?" diye sordu.

"Buraya geldiğimde onu ikinci yatak odana koy."

Gözleri yine kocaman oldu, bu sefer onun hoşuna gidecek şekilde ve yüksek sesle "Onu getirdin mi?" diye sordu.

"Onu belirsiz bir süre için bayanın yanında bırakmayacağım.

Zambino. Yavru köpek mamasının parasını kimin ödediğini unutabilir."

"Aman Tanrım!" bağırdı ve kucağından atlayıp salona doğru koşarken onu kaybetti.

Ben başını tekrar koltuğa bıraktı ve delirip delirmediğini merak ederek tekrar tavana baktı.

Başını yana çevirdi ve Frankie'nin içeri girdiğini gördü, Gus'a sarılmış ve mırıldanıyordu, ayakkabısız, dar, seksi, benimle dalga geçme iş elbisesi (yaklaşık beş dakika içinde soyup çıkaracaktı

), tepesi arkaya doğru toplanmış, alt kısmı buklelerle dolu yele saçlarını görünce delirmedigini anladı.

Gitmiş ve kendini kırbaçlatmış.

"Evcil hayvan depozitosu ödemedim," diye açıkladı.

"Bu bir sorun olacak mı?" diye sordu ve kız ona kocaman bir gülümseme verdi.

"Hayır, beni erkenden tahliye etmelerinde bir sakınca görmüyorum." Bu cevap çok hoşuna gitti ve "Buraya gel" diye emretti,

Frankie."

"Gerçi onlar öyle yapıyor, ben ise daha önce ortaya çıkarılmamış hafiyelik güçlerimi bir binbaşının muhtemelen son derece ağır suç teşkil eden eylemlerini ortaya çıkarmak için kullanıyorum, çok uluslu ilaç şirketi, işe gidip gelmek çok zor olacak."

"Buraya gel, Francesca."

Başını tekrar yana eğdi. "Gus yürütüldü mü?" Hay sikeyim.

Yapmamıştı.

Ben koltuktan kalktı ve "Git parmak arası terlik getir" diye emretti. "Onu topuklularla yürütebilirim."

Gözlerini ona dikti. "Gus'ı yürütmek için o topukluları giyersen, kendini geçtiğimiz ilk arabanın kaputuna kışını dayamış, komşularına bir gösteri yaparken bulacaksın. Erkeğine tüm bu olanlardan bir mola verdirmek istiyorsun.

"Parmak terlik giyersen seni ve köpeğimizi ön kapıdan geçirene kadar kontrol edebilirim."

Bir sırım var ve bunu kulağına söylemek istiyorum sırtışıyla, "Parmak arası terlik alacağım," diye cevap verdi.

"İyi karar," diye mırıldandı.

Gus'ı yere yatırmak için eğildi, Benny'ye dar eteğinin daha da gerilmesiyle kışını doğrudan görmesini sağlayarak işkence etti, neyse ki doğruldu, döndü ve salona doğru geri yürüdü.

Gus önce Benny'ye, sonra da koridorun aşağısındaki Frankie'ye baktı ve hemen onun peşinden paytak paytak yürümeye başladı.

Parmak arası terliklerle dışarı çıktı, her ihtimale karşı birkaç plastik torba aldı ve Gus'ı yürüyüşe çıkardılar.

Daha sonra Ben, elbisesini çıkarmadan önce yatağına kadar gitti. Yirmi beş dakika sonra, adam onu boşalttığında, kadın sırrını onun kulağına inledi.

Üç kelimededen oluşuyordu.

"Seni seviyorum, Benny."

* * * * *

"Benim sıram!" Ben, J&J's Saloon'daki tuvaletten dönüp Cheryl ve Frankie'nin oturduğu yere yaklaştığında anons etti.

Ona sert ama hızlı bir darbe indirdi.

Eküri olma ihtimali (o oradayken zaten ortadan kalkmamıştı), yüzüne sıırttı, sonra yarı yürüdü, yarı sıçradı ve yarı sıçrayarak tuvaletlerin olduğu arka tarafa geçti.

Bunu, mekandaki tüm erkeklerin gözleri elbisesinin dar eteğiyle örtülü kışını ya da çıplak olan ve bir çift topuklu ayakkabının içine doğru uzanan uzun bacaklarını izleyerek yaptı.

Bu yüzden Benny manzarayı takdir etse de, aynı zamanda çok sinir bozucuydu.

"Sen yeni bir belalı türüsün," dedi Cheryl, adamın dikkatini kendisine çekerek.

"Yine mi geldin?" diye sordu, kızın onu dikkatle incelediğini görünce.

"Gösteriş yapmak için değil ve-ve-demand-kadınınla-gitmek için başını belaya sokmayacağından emin ol. Bu yeni bir belalı türü değil, her zamanki belalı türü. Vurulduktan sonra boynunu dışarı çıkar ve Chicago mafyasını arkana al hareketi."

Yüce .

Frankie bu kadına neler anlattı mı? Lanet olası banyoda ne kadar kaldı?

Midesi kasıldı, onun önüne kaydı, gözlerini tutarak yaptı, zorunlu ve kasıtlı olarak yaklaştı çünkü yer yoktu ama aynı zamanda bir noktaya değinmek istiyordu.

"Sana söylememeliydi," dedi alçak sesle. "Bir bok yok mu?" diye sordu karşılığında.

Buna cevap vermedi.

"Ve kimseye bir şey söylemeyeceksin." diye emretti. Kızın gözleri kısıldı.

Cheryl'in yanında daha önce bir kez bulunmuştu, Vi ve Cal'ın düğününde. Frankie ona sinirli demişti.

Benny ve ona bakan herhangi bir erkek ona sert diyebilirdi.

Onlarla J&J'de buluştuğunda, o sertliği hatırladığında ve nedime elbisesi içinde onsuz gördüğünde, kızının mutlu olmasından mutlu olan Ben, bu yüzden sevişmediğini anladı.

Erkekler sert sevmezdi. Yumuşaklığı severlerdi. Tavırlara aldırmazlardı. Benny gibi bunu isteyenler de vardı. Bazı erkekler keskin kenarları yumuşatmanın zorluğundan ya da

Bir kadının dünyada verdiği şey buydu, ama onu eve getirdiğinde, kadın ona altındaki tatlıyı verdi.

Ama Cheryl çok sertti. Gözleri "sen değilsin" diyordu.

"Ne denersen dene, oraya giremezsin, o yüzden boşuna uğraşma." Ve onunla ilgili her şey istediğini alacağını söylüyordu.

hiçbir şey elde edemezdi, umurunda bile değildi. Bu, belki bir orgazm dışında hiçbir şey elde edemeyeceğiniz anlamına gelir, ama iyi bir orgazm değil.

Bu kadın bir gelecek inşa etme olasılığını keşfetmek ya da sadece iyi vakit geçirmek ve biraz gülmekle ilgili değildi.

Bu kadın, onu bulana kadar size sert bir şekilde binmek, siz bulmasanız bile inmek, giyinmek ve eve gitmekle ilgiliydi.

Vi'den ve şimdi de Frankie'den kazandığı sadakat, onu böyle yapan şeyin ne olduğunu ve neden en azından biriyle yatmak ve en fazla kendine bir eş bulmak için kızlarına verdiklerini ortaya koymadığını merak etmesine neden oldu.

Adamım.

"Beni tanıımıyorsun ama ben aptal değilim," dedi buz gibi soğuk bir sesle ve onun düşüncelerinin doğru olduğunu kanıtladı.

"Öyle olmadığınızı anlıyorum, sadece öyle olmamanız gerektiğini hatırlatıyorum."

Bunu görmezden geldi ve "Ama sen kadını tanıyorsun, o yüzden onun da öyle olmadığını biliyorsun. Eğer bana güvenmeseydi, hiçbir şey söylemezdi."

Haklıydı.

Ama riskler yüksekti.

"Ateşle oynuyor," diye dikkat çekti.

"O zaman yanmasına izin verme," diye karşılık verdi.

"Bunu da çeneni kapalı tutmanı ve bunu bir *Laverne & Shirley* senaryosu haline getirerek kızına yardım edebileceğini düşünmek gibi aptalca bir şey yapmamani sağlayarak yapıyorum."

Gözleri yana kaydı. Tanrım.

"Sen hangisisin?" diye sordu ve kızın gözleri geri geldi. "Laverne mi Shirley mi?"

Çenesini hafifçe kaldırarak, "Gözetleme konusunda usta bir adam tanıyorum," dedi.

O Laverne'di.

"İşte burada," diye mırıldandı, gözlerini kaçırdı ve birasına uzandı. "Ve sen de pizzacı sahibi bir adam olarak bu işe dahil olmalısın?"

Bu sözün kendisini sinirlendirmesine izin vermemek için birasından bir yudum aldı ve "O benim yanımda uyuyor," diye hatırlattı.

"Annemin de yüksek tansiyonu var. Bunun için ilaç alıyor."

Benny başını salladı. "Cheryl, Şikago'da bir adamım var, benim kadını bir şeyler alırken ona ne verebileceğimi kız arkadaşıyla içki içmeye gitmek için seksileşti ve bunu yaparken Buradaki her erkek, hiçbiri onun kıkına dokunmaya yaklaşamayacak, hepsi bunu istiyor ve hepsi beni çok rahatsız ediyor. Ve bu adamın kaynakları var. Senin gözetleme adamın ama sanırım adamım bunu ."

Birden sırtıttı ve eğer bir vajinası olsaydı, ona bu sırtışı odaya çevirmesini tavsiye ederdi çünkü neredeyse sevimliydi, Kesinlikle şakacıydı ve espri anlayışı olduğunu gösteriyordu. Tüm bunlar, büyük saçları, güzel göğüsleri ve ten gösterisiyle Yani kuraklık dönemi, tuvalete geri dönmek ya da arabaya binmek için gereken sürede sona erecekti.

"Ne istediğini anlıyorum," dedi sırtarak.

"Heyecanlandım bebeğim," diye mırıldandı bira şişesinin etrafında, sonra bir yudum daha aldı ve Frankie'nin taburesine oturmak için hareket etti.

Kokteylinin bir kısmını geri çekti.

Bunu yaptığında, Benny ona bir ipucu verdi. "Sadece söylüyorum, çalıştığın bar dışında bir barda yetenek araman iyi olabilir."

Ona baktı.

"Evet. . Sorun şu ki, burada biraz pasta yapıyorum ama yakınlardaki tek bar burası. İçki içip araba kullandığım için enselenmek istemiyorum, bu yüzden yerine gittiğimde taksiye biniyorum. Ve yüklü taksi ücretleri ödediğim için oğluma her hafta altı paket Oreos alamıyorum çünkü çocuk poşetten çıkarır çıkarmaz hepsini yiyor."

Bir erkek bunu bilseydi onu kazanan yapacak bir başka şey daha vardı: Çocuğuna Oreo aldırmayı kendisiyle yatmaktan daha çok önemsiyordu.

Benny, "O zaman belki de ağı genişletmeli ve sadece barlarda balık tutmamalısın," diye önerdi ve kız şaşkınlıkla başını salladı.

"Neresi gibi?"

Kahretsin, içinde olmak istemediğı bir tartışmanın tam içine girmişti ve bu çıkış kapısı olmayan bir tartışmaydı.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Ne tür bir adam istiyorsun?"

"İyi görünen, daha iyi sevişen ve çocukları seven bir adam." Ona sınırlı istek listesini verdi ve başını yana eğdi. "Hiç arkadaşın var mı?"

"Chicago'ya taşınacak mısınız?"

"Hayır."

"O zaman hayır."

Ona bir kez daha sırtıttı ve "Sadece tarzımı kısıtladığını söylemek istedim," dedi.

Tıka basa dolu olmayan ama sakın bir gece de olmayan bara göz gezdirdi, sonra tekrar ona baktı. "Burada uzaktan da olsa ilgilendiğın biri var mı?"

"Hayır."

"O zaman sana bir içki ısmarlayayım, sen de bana oğlundan bahset."

Oğlundan bahsedince sırtıttı bir gülümsemeye dönüştü, bir gülümseme Frankie geri dönüp, "Bir aksiyon kaçırdım mı?" diye sorduğunda.

Benny ona taburesini geri vermek için bir hamle yapmaya başladı, ancak kadın daha hızlı hareket ederek Benny'yi taburesini kaydırmaya zorladı.

Kalçasını ve yan tarafını adamın kasıklarına ve göğsüne bastırabilmek için taburenin üzerinde döndürdü, bacakları yukarıda, ayakları taburenin basamaklarındaydı.

Taburede arkasında durup sırtına bastırmasından çok daha iyiydi.

"Hareket yok," diye yanıtladı Cheryl. "Gece ." "Yo, bebeğim." Hepsi duydu.

Ben bakmak için boynunu bükme üzereydi ama sesi duyan Cheryl'ın yüzünde bir şeylerin titreştiğini ve gözlerinin Frankie'nin ötesine kaydığını görünce vazgeçti.

Sadece bir saniyeliğine oradaydı, ama onu yakaladı ve eğer yanılmıyorsa, bu acıydı. Sahip olamayacağın bir şeyi istediğinde hissettiğin türden bir acı, bunu biliyorsun, buna boyun eğiyorsun ama bu acıyı azaltmıyor.

"Hey, Merry," diye cevap verdi Cheryl ve Ben sonunda yanlarında duran yakışıklı, uzun boylu, siyah saçlı adama baktı. "Merry, Bunlar Frankie ve Benny," diye devam etti. "Çocuklar, bu Garrett Merrick. J&J'nin müdavimi. BPD'de dedektif. Anlayabildiğim kadarıyla iyi bir adam, içkisine hakim ve şakalarına gülecek kadar zeki."

"Tanrım, Cher, ayakkabı numaramı paylaşmak ister misin?" Merrick sordu, Ona dostça gülümseyerek her şeyin bundan ibaret olduğunu söyledi. Arkadaşları. Oraya girmeye hiç niyeti yoktu.

"Ayakkabı numarası on," dedi Cheryl, Frankie ve Benny'ye bakmak için dönerek.

Merrick, "Tek ," diye mırıldandı ve Cheryl ona baktı. "Hangi yöne?" diye sordu.

"Söylemiyorum." diye cevap verdi.

Gözlerini tavana doğru devirdi. "Lütfen, Tanrım, tüm kız kardeşlerim için, bir beden büyük yap."

Merrick bir kahkaha patlattı. Frankie de öyle. Ama Ben sadece kıkırdadı ve bunu bok gibi hissederek yaptı.

Ve kendini bok gibi hissediyordu çünkü o iyi bir kadındı. Zor kadındı ama iyi bir kadındı. Ve şimdi de komik olmak için elinden geleni yapan iyi bir kadındı çünkü bu adamdan hoşlanıyordu ama onun kendisini sertleştiren şeylerle ilgilenecek türden bir adam olmadığını biliyordu. Yumuşak tercih ederdi. Hiç şansı yoktu, aklına bile gelmemişti, ve onun müdavimi olması, her gelişinde bunu okuması anlamına geliyordu. Bu yüzden elde edebileceği her şeye tutunuyordu.

Arkadaşlık ve onu güldürmek.

Merrick ikisini de selamlayıp birasını sipariş ettikten sonra onlara katıldı, Cheryl'a yakın durup onunla atıştı, şakalarına güldü ve karşılık verdi,

ve genellikle bunu yaptığına dair ilk ipucuna sahip olmadan ona işkence ediyordu.

Bir saat sonra Merrick yola çıktı, Cheryl eve gitmesi ya da bebek bakıcısına ödeme yapmak için böbrek satacak bir yer bulması gerektiğini söyledi,

Ben iki kadını da cipine bindirdi, böylece Cheryl taksi parası zorunda kalmayacaktı.

Cheryl'in kırık dökük ama yine de düzenli ve bakımlı evinin garaj yolunda durduğunda, Cheryl vedalaşırken bile kamyonetini boşa aldı ve dışarı çıktı.

Frankie'nin gözlerini yakaladı ve şöyle dedi: "Onu kapısına kadar götürüyorum. İçeride güvende. Geri döneceğim."

Dudakları, "Tamam tatlım," derken ona, verdiğini bile bilmediği bir sözü yerine getirdiğini söyleyen bakışını attı.

Ona sıırttı, kapıyı kapattı ve kaputun etrafında döndü, Cheryl ile ön kapısına giden kısa, beton yolda karşılaştık; bu yolun her iki tarafı da kalın, gür ve sağlıklı ağaçlarla kesilmişti. Dışarıdan bakıldığında mor çiçeklerle karışık küçük beyaz çiçekler gibi görünen bir sıra.

Muhtemelen bir bahçıvan tutacak kadar pasta , bunu yaptığını biliyordu ve bu şaşırtıcıydı.

Ayrıca ona bakan hiçbir erkeğin bilemeyeceği kadar çok şey anlatıyordu.

"Ön kapıma kadar gidebilirim, biliyorsun," diye mırıldandı, sesi belli belirsiz sinirli çıkıyordu.

"Sanırım yapabilirsin," ona verdiği tek cevaptı.

Kısa kadar geldiler, kadın önce paravan kapıyı, sonra da iç kapıyı açtı ve o zaman adam onu durdurdu.

"Gülümse," dedi ve kızın başı geriye doğru eğilerek ona baktı. "Ne?"

"Size bakmak hiç de zor değil. Gülümsüyorsunuz ve ciddisin, bu önemli ölçüde artıyor. Bir erkeği içeri almak istiyorsun. Ve bunu yapmak için tek yapmanız gereken gülümsemek."

Kendi kendine konuşur gibi "Kesinlikle farklı bir belalı türü" demeden önce onu inceledi.

Bu konuda yorum yapmadı.

"Kızlarına verdiği şeyi, oğluna duyduğun sevgiyi, mizah anlayışını ve seni yürüyüşün boyunca küçük çiçekler ekmeye iten her şeyi bir adama ver, Merrick senin verdiğini görecektir ve kendi kışına tekneyi basacak" dedi.

Dudakları aralandı, yüzü yumuşadı ve Ben anında ona doğru eğildi.

"Bu, Cheryl. Bunu tam şuraya ver ve bir erkek şanslı olsun, hem de öyle olmasını istediğin şekilde değil. Olacağı gibi olur, bunu senden alır."

Yüzü kapandı ve "Bir adama bunu verdim ve sana yılın yetersiz ifadesini vereceğim, sonuçlar hiç hoş değildi" dedi.

Benny de düşünmüştü.

O da doğruldu ve omuz silkti. "Sen . Ama dikkat edin, bizim yaşımızdaki erkeklerin artık tek derdi amcık değil. Onlara senin gibi bir gülümseme verebilecek ve bunun arkasında ne olduğunu vaat edebilecek bir kadın istiyorlar."

"Ben bir barda çalışıyorum, Ben, bu saçmalığın doğru olmadığını biliyorum," diye karşılık verdi. "O zaman ya pisliklerden anlıyorsun ya da paranı ödemiyorsun. dikkat. Ve Merrick'in bakışları, sana söyleyeceğim, dikkatini vermeyen sensin."

Ona baktı.

"İyi geceler bebeğim," diye bitirdi ve kız cevap vermeden uzaklaştı.

"O da neydi öyle?" diye sorduğunda, Frankie'nin koltuğunun arkasına asılı koluyla, onun garaj yolundan geri geri çıkıyordu.

"Senin kız sevişmek istemiyor," dedi ona. "Yalnız olmaktan kurtulmak istiyor. Bunu yapmak için gerekli araçlara sahip ama onları kullanmıyor. Bunu ona gösterdim."

Ben kamyonetini çalıştırıp eve doğru yola çıkarken Frankie sessizdi.

Ben, bir ışıkta durup Frankie konuşana kadar her şeyin bittiğini düşündü.

"Sana bugün harika olduğunu söylemiş miydim?"

Adam ona baktı ve sırtarak "Hayır" diye cevap verdi.

Kadının sokak ve gösterge paneli ışıklarıyla aydınlanan yüzünü gördüğünde ve "Sen Benny Bianchi" diyen sözlerinin tonunu duyduğunda sırtışı kayboldu.

Bunun üzerine Ben bir elini kaldırıp kızın boynuna doladı ve onu kendine doğru çekti, başını eğip kızın ağzını aldı.

Arkalarındaki araba korna çalarak onları durdurmak zorunda kaldı.

Ve bu iyiydi, çünkü gittikleri yerde Minnettarlığını tam olarak göstermek ve bunu tam olarak yapabilmek kırmızı ışıktaki sahip olduğu zaman içinde değildi.

Yirmi İkinci Bölüm

Harika

Ertesi sabah, tüm bilinmeyen insanlar için büyük fedakârlıklar yaparak Şirketimin kötü bir ilacı piyasaya sürmesi yüzünden muhtemelen mahvolacak olan Benny Bianchi'yi yatağımda bıraktım ve erkenden ofise gittim.

İlk gelen ben değildim.

Travis Berger .

Randy Bierman da öyleydi.

Ofisime gittim, güne başladım ve pencereimin dışında her hareket gördüğümde kim olduğunu görmek için baktım.

Heath benden yaklaşık yirmi dakika sonra içeri girdiğinde gördüm.

Heath'ten sadece iki dakika sonra Sandy içeri girdiğinde de gördüm.

Heath aptal değildi, ama yine de öyleydi.

Yerleşmeleri için onlara zaman verdim, ben bunu yaparken Tandy de geldi, ama o sabah listemin ilk sırasında o yoktu.

Heathti.

"Hey, tatlım," diye selamladım Tandy'yi, ofisimden çıkıp Heath'inkine doğru ilerlerken.

"Günaydın Frankie," diye yanıtladı Tandy.

Omzumun üzerinden ona bir gülümseme fırlattım ve bir adım bile atmadım. Yaklaştığımda Sandy, "Selam Frankie," dedi.

"Merhaba Sandy." Ona gülümsedim ama yine bir adım bile atmadım ve doğruca ofisine gittim. Sandy'nin söylemek için ağzını açtığını gördüm.

Ama o sırada bir elimi kaldırmış Heath'in kapısının pervazına vuruyordum.

Kafasını kaldırdığında, "Bir dakikan var mı?" diye sordum.

Heath bana, pencereden Sandy'ye ve sonra tekrar bana bakıp, "Tabii," diye cevap verdi.

İçeri girdim, kapıyı arkamdan kapattım ve doğrudan masasının karşısındaki sandalyelere geçtim. Birine oturdum, sonra daha doğru olanı sordum

Soru.

"Bir dakikadan fazla vaktin var mı?"

Beni incelemeden önce kapalı kapıya baktı ve "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Ona daha fazla doğruyu söyledim. "Yakınından bile geçmiyor."

Beni daha dikkatle inceledi. " olmayan ne?"

"Bunu ortaya koymanın ve nazıkçe yapmanın bir yolu yok," diye başladım. "Bu yüzden bunu koyacağım. Sandy ile aranızda bir şeyler olduğunu biliyorum.

bu ofisin dışında oluyor. Bunu biliyorum çünkü ikiniz de bunu saklamakta çok iyi değilsiniz. Ayrıca biliyorum çünkü bir özel dedektif sizi izliyor ve o da bunu biliyor."

Ben konuşurken Heath'in yüzü solmuştu. Ayrıca ben konuşmamı bitirmeden öne doğru eğildi.

Tepkisini izlerken çok yakışıklı olduğu dikkatimden kaçmamıştı. Kumral saçlar. Güzel mavi gözler. İnce yapılı ve fit. Tam olarak uzun sayılmazdı ama kısa da sayılmazdı. Sadece benim zevkime göre fazla zayıf ve fazla klasik yakışıklıydı. Ben daha koyu severdim. Daha sert. Daha büyük. Baktığınızda bira ısmarlayacağını bildiğiniz ama sizinle şampanya içmekten çekinmeyeceğini umduğunuz türden bir adam mutlu günlerde.

Heath muhtemelen martini içmiştir.

Bunda yanlış bir şey yok, ama Benny'nin bira ısmarlaması hoşuma gitti. "Heath, "O kurşunla gidecek hiçbir yok," diye cevap verdi. Ne istediğini sor." Gözlerimi

kırptım.

Sonra ona, "Lloyd'a gidip Sandy ile bir ilişkiniz olduğunu paylaşman ve böylece bu özel dedektifi seni kirletmesi için tutanın dizlerinin bağını çözmenden başka bir şey istemiyorum" dedim.

"Sen değil miydin?" diye sordu.

"Bunu neden yapayım ki?" Ben de sordum. "Neden biri bunu yapsın ki?"

Ciddi miydi?

"Uh... Heath, belki de etrafına bakmalı ve dikkat etmeye başlamalısın," diye önerdim.

"Ne?"

Tanrım, ciddiydi.

Ona doğru eğildim. "Onu kimin tuttuğu hakkında hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim Özel dedektifin işe alındığını ve ne bulduğunu. , onu kimin tuttuğunu henüz bilmiyorum. Ama Randy tıpkı benim gibi senin de kıcını tekmeliyor, o yüzden şüphelerim var."

"Evet, çünkü o bir pislik. İşyerinde kıcıma biniyor çünkü o bir pislik ve onu sallamaktan zevk alıyor. Özel dedektif tutmak çünkü sekreterimle yatıyorum, *bu delilik*."

Sadece asistanını becermediğini ummuştum. Belli ki yapıyormuş.

"Lloyd'a gidip ona Sandy'yi çivileyeceğimi söylemeyeceğim," diye devam etti.

"Karar senin, ama sen yapmazsan, bu işin arkasında kim varsa o yapacak ve muhtemelen Lloyd'a gitmeyecek. Berger'a gidecektir."

"Bunun arkasında kim varsa... doğru," dedi küçümseyerek. "Lloyd'a gidip kıcımı kovdurmamı istiyorsun, böylece Bierman Lloyd'u aldığında Her ne kadar koltuğunda benden iki yıl daha az oturmuş olsan da, Lloyd'un koltuğuna doğrudan sen oturacaksın."

Heath'in de bir pislik olduğunu görüyordum, sadece bunu saklamakta daha iyiydi.

Bu şaşırtıcı değildi, o bir satıcıydı. Adamlarımdan biri hakkında bunu söylemek hoş değildi ama onlar benim adamlarımdı, bu yüzden söyleyebilirdim.

Devam etti.

"Hırslı. Azimli. Sen Chicago'da erkek arkadaşınla takılırken seni iyi göstermek için kıçlarını yırtsinlar diye temsilcilerine köle gibi çalışıyorsun." Şaşkın şaşkın ona baktığımda ve ofis politikalarından ne kadar nefret ettiğimi hatırladığımda, "Evet" dedi. Trey bana bundan bahsetti ve bana onun için bir transfer ayarlayıp ayarlayamayacağımı sordu. bölge."

Trey benim Chicago'daki temsilcimdi ve buna hiç şaşırmadım. Çünkü Trey'in bir olduğunu zaten biliyordum. Umduğum şey, bu saçmalığı sadece Heath'e yayıyor olması ve daha ileri gitmemesiydi.

Ne yazık ki Heath'in işi bitmemişti.

"Muhtemelen özel bir penisin yok, sadece kıcımı oraya sallamamı sağlamak için oyununu yapıyorsun. Siktir et Frankie. Blöfünü göreceğim."

"Lloyd'un koltuğunu hedeflemiyorum Heath. Lloyd'u severim," diye onu bilgilendirdim.

"Ben de istiyorum. Bu onun maaşını ve unvanını istemediğim anlamına gelmiyor." Evet. Tam bir pislik.

Bunu geldim ve devam ettim, "Ayrıca, ona söylemeniz sizi kovacağı anlamına gelmez."

Masasının üzerinden bana doğru daha da eğildi, gözlerindeki bakış çirkin, ağzının kıvrımı iğrençti. "Belki değil, ama bana bitirmemi söyleyebilir ve Sandy'den kafa almayı *seviyorum*. O lanet *olası* bir *virtüöz* kafa."

Çok fazla bilgi var.

"Uh... elimizdeki konuya geri dönebilir miyiz?" diye önerirken dudağımı kıvrırmamaya çalıştım.

"Bilinmeyen bir varlık özel dedektif tutmuş. Ciddi misin? Bu saçmalıkta ciddi misin?"

Tamam o zaman. Elimden geleni yaptım. Köpekbalığı olmak istiyordu, büyük balık onu , bu onun kararıydı.

"O zaman Lloyd'a söyleme," dedim. "Ama arkanı kolla ve kendini destekle, Heath."

"Ben ona gitmiyorum, sen de misin?" diye .

"Tabii ki hayır," diye sertçe karşılık verdim.

"Berger?"

"Senin işin benim değil. Kulağa garip *geldiğini* biliyorum çünkü garip, ama bunu sadece sana bir iyilik yapmaya çalıştığım için yapıyorum."

Gözleri kısıldı. "Bu saçmalığı nereden biliyorsun? Sandy ve ben çok iyiydik."

Tamam, belki de o kadar zeki değildi.

"Henüz özel dedektifi kimin tuttuğunu bilmediğim için bir şey söyleyemem, sadece ne aldığını biliyorum," dedim ve Sandy ile aralarının pek iyi *olmadığını* söylememeye karar verdim.

"Söyleyemiyorsun ve bunu biliyorsun ama arkasında sen yoksun, öyle mi?" diye sordu şüpheli bir tavırla.

"Bu işin arkasında ben olsaydım, size vermek yerine bir şey istemez ya da bir şeyi tehdit etmez miydim?"

"Bilmiyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapan biri olmamıştı. Beni takip etmesi için bir özel dedektif tutmak kadar zor, ne yapacaklarını nereden bileyim?"

Öne doğru eğildim ve yumuşak bir sesle, "İpucu Heath. Şimdi. Ciddiyim. *İpucu ver*. Sandy'yi umursamıyorsan bile, umarım onun olan biten bir şeye burnunu soktuğunu bilecek kadar umursuyorsundur. Etrafınızda dikkatinizden kaçan bir şey var. En iyi ihtimalle, kovulmasına neden olabilir. En kötüsü de, şaka yapmıyorum, ölmesine neden olabilir."

Kaşları havaya kalktı ve "Ne?" diye kestirip attı. Kesinlikle düşündüğüm kadar zeki değildi.

Tekrarlamadım.

Ona, "Bu işle ilgilenen biri var ve özel dedektifin adını ve onu kimin tuttuğunu sana söyleyeceğim" dedim. Sal'düşündüm, o da bu işin ve beni seviyordu

Yakında. İstersen, bu işin arkasında kim varsa Berger'e ya da sana istediğini için onu vurmadan önce bekleyebilirsin. Ya da adam olup kendi işine . Ve, sadece söylüyorum, asistanını becermek..." Başımı salladım ve sözümü şöyle bitirdim: "Aşk asla yanlış değildir. Eğer konu bu değilse ve iş yerindeyse, bunun bu konuyla ilgili olmadığını bilmiyor olabilir, öyledir."

"Bana etik dersi vermene ya da sekreterime tuhaf tehditler savurmana gerek yok Frankie."

Onu biraz sarsmak istedim ama belli ki yapamadım. "Sana yaptığımı göreceksin, Heath. Eğer bu şimdi değilse, ben Tamam. Minnettarlığınızı daha sonra kabul edeceğim."

"Aklını kaçırmışsın," diye mırıldandı, ofisinin kapısı açıldığında bana bakıyordu.

Sandy'yi orada bulmayı umarak döndüm.

Randy Bierman'ı orada gördüğümde tüylerim diken diken oldu.

"Francesca, Heath'e ihtiyacım var," dedi, anlamı açtı: hayır Ne bir önemi yoktu, hemen dışarı çıkmam gerekiyordu.

Heath'e baktım, ona kocaman gözlerle baktım, ayağa kalktım ve ofisinden çıktım.

Kendi ofisime giderken Tandy'nin yanından geçerken, "Beş dakika bekle ve içeri gel. Kahve arabasına gidip latte alacağız."

Gözleri benim üzerimdeydi. Heath'in ofisine gittiler, bana geri döndüler ve o da başını salladı.

Ofisime girdim, cevapsız çağrı olup olmadığını görmek için masamdaki cep telefonumu kontrol ettim ve olmadığını görünce, Tandy kapıma gelip bir şeyler sorana kadar beş dakika çalışıyormuş gibi yaptım

yüksek , "Hey, kahve arabasına gitmek ister misin?"

Ona sıırttım, çantamdan cüzdanımı çıkardım ve sandalyemden kalktım. Gelen kutumu karıştırdım ve rastgele bir dosya aldım, Rastgele bir dosya almamış gibi görünmeyi .

Tandy'ye baktım. "Not defterini ve telefonunu getirir misin?"

Masasına gidip istediğimi yapmadan önce başı hafifçe sallandı.

Asansör bölümünde yalnız başımıza dururken ağzının kenarından "Heath'in nesi vardı?" diye sordu.

"Heath için endişelenme, tatlım. Lobide konuşuruz."

Bana tamamen baktı ama "Başım belada mı?" diye sorarken hâlâ fısıldıyordu.

Bu açıkça başını belaya sokacak bir şey yaptığını gösteriyordu ve yaptığı iş mükemmel olduğu için başının belaya girmesinden neden endişelendiğini biliyordum.

"Lobide konuşuruz," diye tekrarlardım ama korkularını yatıştırmak umuduyla bunu nazikçe yaptım.

Lobiye gittik ve lattelerimizi aldık. Arabadan uzak ve yakın olmayan rahat bir bekleme bölümüne oturduğumuzda, korkularını yatıştırmadığımı biliyordum çünkü oturduğumuzda ağlamaya hazır görünüyordu.

Kahretsin.

"Tandy, Peter Furlock'u tanıyor musun?" Ben sordum.

Bu bana sabahın iki numaralı solgun yüzünü gösterdi ve cevap verdiğinde sesi gıcırtilıydı. "Evet." Bana doğru eğildi ve aceleyle devam etti, "Ama Frankie-"

Sözünü kestim. "Bierman'ın Lloyd'a verdiği Tenrix belgelerinin değiştirilip değiştirilmediğini mi kontrol ediyor?"

"Bunu zaten biliyor," diye fısıldadı, dehşete kapılmış görünüyordu. "O yedek dosyaları buldu ve Bay Bierman onlara ulaşıp tahrif edilmiş dosyalarla değiştirecek birini bulmadan önce indirdi."

Oh be. Tahmin ettiğimden çok daha uzaktaymışlar.

Peter Furlock'un hedef alınmasının nedeni de bu olmalı.

"Numarası sende var mı?" diye sordum, o da başıyla onayladı. "Ara onu, hemen şimdi. Masasında olduğundan emin ol."

Gözleri kocaman oldu ve "Neden?" diye sordu.

"Sadece yap, tatlım."

Lattesini bir kenara bıraktı, dikkatini telefonuna verdi ve kulağına götürdü. Lattemi yudumladım, görmediğim dizimdeki dosyayı karıştırdım ve Furlock ile bağlantı kurmasını ve neden aradığına dair uyduruk bir mazeret sunmasını dinledim, gizlilik ve hançer konusunda hiç iyi değildi.

Bağlantıyı kesip bana söylediğinde ona dönüp baktım. "O orada."

Başımı salladım. "Yani sunucudaki insanların görebildiği dosyalar üzerinde oynanmış olanlar mı?"

Başını sallama sırası ondaydı.

"Furlock'un sahip olduklarının dışında diğerleri de ortadan kayboldu."

"Evet, Frankie."

"Bunu Lloyd'a götürdün mü?"

"Henüz değil," dedi. "Her şeyin yolunda emin olmak istiyoruz."

Bütün ördekleri.

Kahretsin.

"Hangi ördekler?" Bastırdım.

Nefes aldı, lattesini aldı ve bir yudum aldı, bunu yaparken havalı ve rahat görünmeye çalıştı - ve başarısız oldu - sonra bana geri baktı.

"Tamam Frankie, çok şey var," dedi sessizce. "Tenrix tehlikeli," dedim ben de sessizce.

Tekrar başını salladı. "Üç yıldan uzun bir süre boyunca ürünü kullanan deneklerin yüzde beşinde, doğrudan ilacı almalarıyla ilişkilendirilebilecek ciddi ve onarılamaz kalp rahatsızlıkları ortaya çıktı. Tenrix."

Kahretsin, *kahretsin*, *kahretsin*.

"Bu herkesin eline nasıl geçti?" diye sordum.

"Çünkü Bierman sadece bir uşak. Asıl beyin Barrow."

Nefesimi içime çektim.

Clancy Barrow. Wyler Pharmaceuticals CEO'su.

Besin zincirinin tepesi. Bir numaralı köpekbalığı.

Kahretsin!

Tandy'ye doğru eğildim ve "Nereden biliyorsun?" diye tısladım.

"Tamam Frankie, tamam..." diye yarı mırıldandı, sonra bana doğru eğildi. "Ablam bu kızla aynı okula gidiyordu, çok havalı bir kızdı, adı Roxie."

"Bebeğim, nokta," diye uyardım.

"Anlıyorum," diye ciyakladı. "Roxie bir süre önce Denver'a taşındı. Bir adamla tanıştı ve onunla evlendi. Adam bir polis."

"Tamam," dedim konuşmayı kestiğinde.

"Ama kardeşi büyük bir araştırma şirketinin sahibi." Ve işte oldu.

Devam etti.

"Ve Denver'daki bir hastanenin araştırma tesisinde Tenrix için denemeler yaptık."

"Yani onu aradınız, o da kayınbiraderini devreye soktu ve ne oldu?"

"Olan şuydu: İşe koyduğu adam iki kişi olduğunu öğrendi, Frankie"-bana doğru daha da eğildi-"o davadaki *iki* hemşire kötü araba kazaları geçirdi. *Çok kötü*. Biri bacaklarını kaybetti. Biri, çok ağır Kafa travması, artık çalışamaz."

"Muhbirler," diye fısıldadım.

Tandy başını salladı. "Öyle olduğunu düşünüyoruz. Ayrıca o duruşma sırasında hemşireler arasında ciddi bir değişim olduğunu da biliyoruz. Neredeyse hepsi kapıdan girip çıktı. Müfettiş bu hemşirelerden bazılarının izini sürdü ve konuşmadılar. Hiç de değil. Araştırmacı bu durumun Korku yüzünden, ama belki de rüşvet yüzünden. Bierman biraz para kazanabilir ama bu tür bir operasyon için yeterli kaynağa sahip olmadığını düşünüyoruz." Sözlerini bitirmeden önce durakladı, "Ama Barrow'un var."

Doğru düşündüklerini anladım.

"kanıtını buldular mı?" Ben sordum.

Tandy başını salladı. "Araştırmacılara ödeme yapmak için ancak bu kadar parayı bir araya getirebilirdik, yani hayır. Onlardan daha derine inmelerini isteyemezdik. Onlar gerçekten harika çocuklar ve bize

bizi bir ödeme planına bağla. Ama bunu gerçekten yapamadık."

Sikeyim.

"Ama Peter bir şey buldu," dedi ve ben yine ona odaklandım.

"Ne?"

"Bilgisayar işlerinde gerçekten çok zeki. Biraz büyü yaptı ve Dr. Gartner'ın rüşvet aldığını öğrendi. Bunu bir bilgisayara üvey annesinin adına hesap açmış. Babası öldü, bu yüzden Muhtemelen polisler bu yüzden yakalayamadı. Bunu nasıl başardı bilmiyorum ama ne o ne de kız ona hiç dokunmadı. Ve hepimiz anladık ki - çünkü görünüşe göre o süper bir adamdı - Gartner rüşvet alıyormuş gibi davranarak, ama Berger'e, kurula ya da bunu yapabilecek her kimse ona götürmek üzere kendi kanıtlarını toplayarak Tenrix'in dışarı çıkmasını engelleyecek bir şey. Öğrendiler ve öldürüldü."

O ana kadar bunu tamamen unutmuştum ama o zaman Bierman'a kısmen kulak misafiri olduğum gergin telefon konuşmasını hatırladım sahipti. Gartner ölmeden önceydi. Ama tehdit ettiği bu dramdaki herhangi biri olabilirdi.

Tandy, "Miranda ve Peter bu konu üzerinde çalışıyorlar," diye beni bilgilendirdi ve ben de tekrar ona odaklandım.

"Ne çalışması?"

"Şu anda üretimde ve Dr. Gartner'ın bilgisayarı, dosyaları ve asistanlar üretimde. Arkasında bir şey bırakıp bırakmadığını ya da arkasını temizleyip temizlemediklerini araştırıyorlar. "

Tanrım, kesinlikle ediyorlardı. Miranda hamlesi onu prodüksiyona sokmak için bir numaraydı.

Etkilendim.

Ama yine de anlamadım.

Gözlerimi ondan kaçırdım ve çoğunlukla kendi kendime, "Bunun arkasında neden Barrow olsun ki?" diye sordum.

"Çünkü bir kazanana ihtiyacımız var," diye Tandy.

Tekrar Tandy'ye baktım. "Ne?"

"Satış programımızı başlatmak için en iyilerin en iyisi olan sizi işe aldılar, rakamlar iyiydi ama kimseyi satın almıyordu.

yatlar. Senden önce Heath'i işe aldılar. Başka bir şirketten büyük bir temsilciydi. İki büyük ürünümüz vardı.

Son beş yılda piyasaya sürülen rakip ürünler kar marjlarımızı azalttı. Ve jenerik hale gelen ve şimdi reçetesiz satılan büyük bir kazancımız vardı. Şirket ölüyor gibi değil ama bir kazanana ihtiyaçları var ve diğer ürünlerin hiçbiri

hatta lansmana yakın. Tenrix'in kazanan olması gerekiyordu. Verilerin harika. Sorun şu ki, bu birkaç durumda

yıkıcı ve yakalanmazsa ölümcül olabilir." O ve ekibi ev ödevlerini yapmışlardı.

"Tandy," diye başladım nazikçe, "tüm bunlara rağmen, lütfen bana bunu neden Lloyd ya da Berger'e vermediğini söyler misin?"

Omuzları dikleştirdi ve konuştuğunda sesi daha güçlüydü. "Çünkü bu işe ihtiyacım var Frankie. Bir oda arkadaşım var. Güzel bir yerde yaşıyoruz ama sadece birlikte çalıştığımız için.

O olmasaydı, bu kadar güzel, güvenli ve şehrin iyi bir yerinde kiralık bir yer bulmak zor olurdu. Kendi payıma düşen yeri tutabilmek istiyorum ve insanlar asistan aramıyor. Kovulursam bunu yapacak rezervim yok. Çalışmam lazım.

Ve bu kadar büyük olaylarda kimin işin içinde olduğunu asla bilemezsiniz. Dolayısıyla, bildiklerimizin doğru olduğunu kanıtlamak için sahip olmamız *gereken* her şeye sahip değilsek, bizi kovarlarsa, onları ifşa etmek için gazetelere verecek hiçbir şeyimiz olmaz."

O ve ekibi sadece ev ödevlerini yapmakla kalmamış, her şeyi enine boyuna düşünmüşlerdi.

Ama aklım bir sonraki adımda ne yapacağım konusunda dönüp duruyordu. Sonra buldum.

"Şu anki müfettişin adı ve telefon numarasına ihtiyacım var. Denver'a. Ayrıca Peter'ın elindeki her şeyin kopyasını çıkarmasını istiyorum. Onu ara ve bunu yapmasını söyle, sonra öğle yemeğinde spor salonundan dönerken bilgi işlem bölümüne gidip kendim alacağım. Herkese şimdilik geri çekilmelerini söyleyerek bu konuda sakın ol. Bundan sonra ne yapacağımızı sana bildireceğim."

"Alınma Frankie ama biz bu işi senden çok daha uzun süredir yapıyoruz ve sen biraz

Yönetim. İyi olduğunu biliyorum ama bu tür şeylerde

senin iyi olduğunu bilmeliyim. Her şeyi sana teslim etmenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Anladım.

Ben de bunu aşmak zorundaydım.

"tatlım, derin bir nefes al ve sana aklını başından alacak, seni korkutacak ve içine Tanrı korkusu salacak bir şey söylediğimde soğukkanlılığını koru."

Gözleri büyüdü ama ben devam ettim.

"Burnumu sokmamın nedeni bana birinin Peter Furlock'u güvende tutuyor olması. Bunun sebebi de ona bir düzenlenmiş olması. Bu işi devralıyorum çünkü bunu yapabilecek kaynaklara sahibim, bu şirkette hepinizden daha fazla ağırlığım var ve senin, Sandy'nin, Miranda'nın, Kathleen'in, Peter'ın ve diğerlerinin *hayatta* kalmasını istiyorum."

"Aman Tanrım, demek bu yüzden onu aramamı istedin," diye nefes aldı.

"İşte bu yüzden," diye onayladım.

"Ona söylemeli miyim?" diye sordu.

"Eğer istersen, . Ama bence bilmeli. Onu koruyacak bir gölgesi var ama yine de tetikte olmaktan zarar gelmez."

"Ona söylemeliyim," diye fısıldadı. "O beni tanıyor."

Başımı salladım. "Bunu anlıyorum," diye onu temin ettim ve sonra ona doğru eğildim. "Ama lütfen onu bildiği yoldan ayrılmaması konusunda uyar.

Bu işi yapan insanların sizin onlara ne kadar bağlı olduğunuzu ya da benimle birlikte çalışan insanların ne bilmelerine izin veremeyiz."

O kadar korkmuş görünüyordu ki uzanıp elini tutmak istedim ama bunu yaparken kimsenin beni görmesini istemedim.

Ben de konuşmadım ve konuşmaya devam ettim.

"Şimdi, bana güvenmelisin. Bu çok büyük bir şey. birilerini huzursuz ediyor. Bu ürünü kataloğumuzdan güvenli bir şekilde çıkaralım ve bunu daha fazla iyi, cesur insan olmadan yapalım. zarar gördü. Tamam mı?"

"Tamam," diye fısıldadı.

"Kendini toparlamak için bir dakikaya ihtiyacın var mı?" diye sordum, o da başıyla onayladı. "Al o zaman bebeğim. Ama bunu not defterine bir şeyler karalayarak yap, tamam mı?"

"Tamam, not defteri, iyi fikir. Frankie ve Tandy arasında yeni bir sahne ile normal bir toplantı," dedi neredeyse bir ilahiyle.

Ona gülümsedim. "Sadece bu, tatlım."

Tekrar başını salladı, not defterini kaptı ve bir şeyler karalamaya başladı.

Lattemden bir yudum aldım ve sırada ne olduğuna karar verdim. Önce Benny, tabii ki.

O zaman Sal.

Kırbacımı çekmek üzere olan bir görev yöneticisiymişim gibi kudurmuşçasına şeyler karalayan Tandy'ye baktım.

"Bebeğim," diye ve bana baktı.

Tekrar konuştuğumda sesimi alçalttım ve kelimelerim net olsa bile, ses tonum onları daha net hale getirdi.

"İyi yaptın. Doğru olanı yaptın. Sana geri söylediğimde bile inisiyatif aldın. Cesurdun. Ve pek çok insanı kalp ağrısından kurtaracaksın. Gerçekten. Sana hayranım, Tandy." Dudağı Titremeye başladı, ben de nazikçe "Sadece normal bir toplantı, tatlım" diye bitirdim.

Zayıf bir gülümsemeye zorladı ve "Sadece başka bir toplantı Frankie" diye cevap verdi.

Ona sıırttım ve lattemden bir yudum daha aldım.

* * * * *

O akşam saat 5:05'te, doğru tıpkı diğer günlerdeki gibi yürüdüm, ama çok daha erken.

Bunun nedeni Benny'nin benim evimde olması ve Benny ile birlikte olmak istememdi.

Bunun bir nedeni de oradan siktir olup gitmek istememdi.

Sonuncusu kısmen Tandy'nin ekibinin topladığı tüm kanıtları gözle görülür şekilde dehşete düşmüş Peter Furlock'tan almış olmamdan kaynaklanıyordu. Söylemesi hoş olmasa da, bodur, tıknaz, seyrelmiş açık kahverengi saçları olan ve ya gözleri zayıf olduğu için kalın gözlükler takan bir adamdı.

Oyun oynarken bilgisayar ekranına ya da televizyona sürekli gözlerini kısararak bakmak.

Yine de akıllı ve cesur olduğu ve doğru şeyi yaptığı için bir kahraman olma yolunda ilerliyordu, tüm bunları ona sırayla söyledim

onu sakinleştirmek, programa bağlı kalmasını sağlamak ve "halkımın" arkasını kolladığına dair güvence vermek için.

BT alışanlarının saklandığı yere geri döndüğünde, daha az korkmuş görünüyordu ama hala gergindi.

Bana verdiği şeyler bilgisayar antamdaydı.

Ben de oradan çıkmak istedim çünkü orası tüylerimi diken diken ediyordu. Duvarların gözleri varmış gibi hissediyordum ama yoktu. Heath'öğle yemeğinde kaybolup geri gelmemesine yardım .

Bu Sandy'yi muhtemelen iyi olmayan nedenlerden dolayı bir kuyruk dönüşüne gönderdi. Gözle görölür şekilde gergindi. Dolu bir fincan kahve de dahil olmak üzere birkaç şey düşürdü. Tandy'den (ve dolayısıyla benden) kaçındı.

veba. Ve iki kez, onu tuvalete koşarken gördüm.

Belki de kendini iyi hissetmiyordu.

Ama muhtemelen oraya korkmak ve/veya gözyaşlarına boğulmak için gitmiştir.

Bu işte bir iş vardı ve bu ya benim Heath'e söylediklerim ya da Bierman'ın söyledikleriydi.

Benny'yi aradım ve ona haberin detaylarını verdim.

Nightingale Investigations, Tandy'nin kız kardeşinin Brownsburg'dan (tüm lanet yerlerden) arkadaşının bağlantıları firma. Ben bana her şeyi Sal'a ileteceğini söyledi, böylece benim gerek kalmadı.

Bunun nedeni Sal ile konuşmamı istememesi değildi. Kimse tarafından duyulmamı istemediği içindi.

Tüm kanıtlar üç flash olduğundan, kağıt olmadığından, onları Sal'ın onları güvende tutması için gönderdiği birine teslim edecektim.

Gece için planım buydu.

Ayrıca erkeğimle kucaklaşacak, yavru köpeğimle oynayacak, Chicago'daki hayatımın böyle olacağı günleri iple çekecek ve tüm bu saçmalıkları unutmaya alışacaktım.

Yarına kadar.

antamdaki telefonum bir mesajla ınladığında arabamdaydım. Arabaya bindim, yerleştim, telefonumu çıkardım ve ekrana baktım.

ne olduğunu gördüğümde kendimi normal davranmaya zorladım, kameralar olduğunu görünce. Metin karanlık bir ekrana dönüştüğünde, tekrar okumak için mesajlarıma gittim.

McCaffrey's. Şimdi. Kendin gel.

Heath'ten geldi.

Bildiğim bir şey vardı, McCaffrey'e gidiyordum.

Bildiğim diğer şey ise, yalnız gitmeyeceğimdi.

Bluetooth'umu taktım, aramayı yaptım ve çaldığında yerimden kalktım.

"Eve mi gidiyorsun?" Benny'nin selamıydı.

"Hayır, seninle McCaffrey's adlı bir yerde buluşacağım, orada Heath için bir komuta gösterisi yapacağım, meslektaşım sabah benimle ve hemen ardından Bierman ile yaptığı toplantıdan sonra öğle yemeğinde ortadan kayboldu."

"Siktir," diye mırıldandı. "Nerede bu?"

Ona tarif ettim ve "Anladım" dediğinde sesi yürüyor gibiydi. Birazdan orada ol. Ama bensiz içeri girme. Bensiz otoparka bile park etme. Bugün Sal'in adamlarıyla işim vardı, o yüzden onlardan biri işe giderken seni aldı ve eve kadar takip edecekti. Ben oraya vardığımda çıkabilir ama arkanda biri olmadan içeri giremezsin. Arabayla git. Daire çiz. Oraya vardığımda sana mesaj atarım."

Görünüşe göre Ben gizli işlerde iyiydi. Bunu ilginç buldum.

Ve sıcak.

"Tamam, *kaptan*."

"Her neyse," dedi sesinde bir gülümsemeyle, sonra da "Görüşürüz."

Bağlantıyı kesti ve ben de söyleneni yaptım, ancak Brownsburg'un McCaffrey's'den iyi bir günde yarım saat uzaklıkta olması ve iş çıkış saati olması nedeniyle birkaç dakika sürmedi. 86^{inci} Cadde ve çevresinden beri McCaffrey'nin belliydi, çok meşguldü, ben de birini öldürmek isteyerek yaptım. Telefonum çalana ve Ben'in orada olduğunu söyleyen mesajı görene kadar da yaptım.

İşte o zaman McCaffrey's'e gittim, Wyler'dan birçok kişinin işten sonra birkaç içki ve bir tabak meze için gittiği 86. Cadde'de bir bar restoranıydı. Oraya iki kez gitmiştim, hep Wyler'dan gelenlerle.

Park ettim ve dışarı çıktığımda Benny kapımdaydı.

"mal var mı bebeğim?" diye sordu ve işte yine oldu. Bu gizli kapaklı işlerde iyiydi. Bilgisayarımda bırakmıştım.

Yolcu koltuğumdaki çanta. Tandy'nin ekibinin Wyler personelinin uğrak yeri olan bir barın dışında onlarca yıllık bir Z'de yaptıklarına dair kanıt bırakmak muhtemelen o kadar da iyi bir fikir değildi.

"Tamam," diye mırıldandım, arabama doğru eğildim, çantamı kaptığım gibi dışarı çıkardım ve bunu yaptığımda Benny çantamı aldı.

Kapıyı kilitledim. Elimi tuttu ve beni bara götürdü.

Heath'i barın etrafındaki birkaç kişiyle takılmaya çalışan kalabalıktan uzakta bulduk. Yan kabinde, yolumuzun dışında.

Belli ki bir bira içmek (ya da önündeki kokteyl bardağından yine martini olduğunu tahmin ediyordum) ve kalabalığın arasında günümüzü paylaşmak istemiyordu.

Benny'yi Heath'e götürdüm ve standına vardığımızda Ben önce beni içeri aldı.

Heath "Kim bu herif?" diye sorduğunda kışımızı içeri kaydırmayı ancak bırakabildik.

"Erkek arkadaşım," diye cevap verdim.

Gözlerini bana dikti. "Sana yalnız gelmeni söylediğimi sanıyordum."

"O yalnız değil. Aşın ya da . Şimdi söyle. Ya gideriz ya da Kalıyor musun?" Ben bunu söylediğinde Heath ona ters ters baktı.

Sonra omuz silkti. "Ne fark eder, önemli değil. Nasıl olsa yakında internete düşecek ve herkes görebilecek."

Garip bir şekilde mırıldandı, sonra döndü, yanındaki koltuktan bir şey aldı ve masanın üzerinden bize doğru fırlattı.

Bir manila zarftı.

"Nedir bu?" uzatarak sordum.

"Randy Bierman'ın tam bir pislik olduğunun kanıtı," diye yanıtladı Heath. "Daha fazlasına ihtiyacın var, dostum," dedi Benny.

Heath bana baktı ama başını Benny'ye doğru salladı. "Tekrar soruyorum, bu adamın burada ne işi var?"

"O bir İtalyan. Korumacıdır. Benim bir erkek arkadaşım olmasından hoşlanmıyor. Benden pek hoşlanmayan adamlarla tek başıma komutla içiyorum, o yüzden burada. Dediği gibi, aş artık bunu," diye cevap verdim. zarfını buldum. Kapağını açtım ve içindekileri çıkarmaya başladım.

Geri ittim ve tam olarak bakamadım bile.

Çünkü gördüğüm şey Heath'in güzel bir koltukta oturduğu, tamamen giyinik olduğu, başını arkaya attığı ve Sandy'nin bacaklarının arasında olduğuydu

Tamamen çıplak, yanlış anlaşılmayacak bir şey yapıyordu.

Benny zarfı elimden alıp Heath'e geri göndermeden önce fotoğrafı zar zor yerine koyabildim.

"Kadınıma bakması için neden böyle bir şey verdiğini açıklamak ister misin?" diye sordu, sesi yumuşak değildi, kolay değildi, ama gürleyen ve öfkeliydi.

Belli ki o da bakmış.

Heath, "Haklı olduğunu bilmesi gerektiğini düşündüm," diye cevap verdi, sanki onun için her şey aynıymış gibi. Boşalan martini bardağına baktım ve kaç tane içtiğini merak ettim.

Tekrar konuştuğunda ona dönüp baktım.

"Bierman. Tahmin ettiğin gibi. Sandy'ye kendini toparlamasını, aksi takdirde sonucunun tüm dünyanın başına bela olacağını söylememi istedi.

Kıçında doğum lekesi olduğunu bilen bir dünya. Ayrıca onunla ilişkimi bitirmemi söyledi. Ve son olarak, eğer istifam Lloyd'un listesinde yoksa Pazartesi günü masada olacak, o resim" -başını zarfa doğru salladı -"İnternetin her yerinde olacaktı." Bunu

anlamadım.

Ben de "Neden istifa etmeni istiyor?" diye sordum.

Heath, "Çünkü o bir pislik," diye cevap verdi.

Tartışmamızı başlatma şekli geldi. "İstifa mı ediyorsun?"

"Lanet olsun, hayır," diye kestirip attı ve

ben gözümü kırptım. Sandy'yi orada sallıyordu.

Ne pislik ama!

"Kadınını oraya mı koyacaksın?" Benny benim

Ama o bunu kuşkuyla yaptı, sanki bu fikir ona o kadar yabancıydı ki bir türlü hazmedemiyordu ve ben de Benny Bianchi'yi ne kadar sevdiğimi hatırladım (asla unutmayacağımdan değil).

Benny Bianchi'yi çok seviyorum ama önümüzdeki takasta daha fazlasını kazanacak.

Heath, "Bir dangalağın beni işimi bırakmaya zorlamasına izin vermeyeceğim," dedi. "Ve o benim kadının değil."

"Aletin birden fazla kez ağzına girdi mi?" Benny sordu. Heath, "Bu seni ilgilendirmez ama evet," dedi.

"O zaman o senin kadının," diye Ben.

Sırıttım ve ona doğru eğildim, ellerimi pazusuna doladım ve "Sen " diye mırıldandım.

Bana bakmak için başını eğdi. "Bebeğim, odaklanmak ister misin?"

Sırıtmaya devam ettim ve "Tamam," dediğimde mırıldanarak onu , ve Heath'e baktı.

Heath bize bakıyordu ve ikimizin de dikkatini çekince, "Sanırım kusacağım," dedi.

"İkinizi tanıştırmayı başaramadım," dedim onun sözlerini duymazdan gelerek.

"Heath, bu benim erkek arkadaşım, Benny Bianchi- usta pizzacı, süper koruyucu İtalyan ateşli adam ve bir kadına nasıl davranacağını bilen adam." Ben'e baktım. "Ben, Heath-hepimize bir şeyler veren adam. satış elemanlarının adını kötüye çıkarıyor."

Heath, "Tanrım, seni buraya bana bok atman için çağırmadım," dedi.

"Beni buraya *davet* ki," diye belirttim, Benny üzerimden, "Neden buraya davet ettin?" diye sordu.

Bir omuz silkme daha. "İş arkadaşları falan. Bana bir iyilik yapmaya çalıştı, ben de yüzüne vurdum. Bilmesi gerekirdi," dedi Heath ona.

"Adam sana istifa edersen fotoğrafları vereceğini mi söyledi?" Benny ona bakmaya devam etti.

"Hayır. İstifa edersem onları internette göremeyeceğimi söyledi."

"Onu saklıyor ve senin çekileceğini biliyor, ne zaman Senden bir şey istiyor," diye tahmin etti Benny.

Heath, "İstifa etmek kadar zayıf bir şey yapsaydım, bana şantaj yapması için etrafta olmazdım," diye karşılık verdi.

Benny akıllıca, "Muhtemelen başka bir ilaç firmasına gidersen ve kim bilir o senden ne bekler," dedi.

"O zaman blöfünü görmem iyi olacak," diye karşılık verdi Heath. "İstifa et," diye sertçe karşılık verdi Ben ve Heath'in gözleri kısıldı.

"Dostum, seni *tanımıyorum*. Seni buraya ben çağırmadım. Seni burada istemiyorum. Ve senden kariyer tavsiyesi almayacağıma da eminim."

İşte o zaman Benny sabrını yitirdi ve Heath'i gözleriyle kısırdı.

"Şu anda, iki Chicagolu bilge adam PI üzerinde çalışıyor. o fotoğrafı çekti. Muhtemelen yarım saat içinde elindeki her şeyi alacaklar, böylece seni elinde tutamayacak. Ve bu adam hakkında söylenenlere göre, müşterilerinin şantaj girişimlerini desteklemeyi çok seviyormuş. Önümüzdeki birkaç gün, geri kalanı toplanacak. İstifa edersin. İşler sarpa sarar. Neden istifa ettiğin de dahil olmak üzere her şey açıklanır. Bir ya da iki hafta sonra işine geri dönersin."

Ben konuşmaya başladığında Heath'in başı seğirdi ve Benny konuşmayı bıraktığında ağzı açık bakıyordu.

Kendini toparlayarak fısıldadı: "Siktir git, mafyadan mısın?"

"değil, yakınından bile geçmem. Ama Frankie'nin bağlantıları var, o yüzden bu konuda dikkatli ol, ben olsam kazık ," dedi Ben.

Heath'in gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı ve ben bir kıkırdamayı yutmak zorunda kaldım. Çok büyük bir kıkırdama olduğu için kolay olmadı ve neredeyse boğuluyordum.

Ama Ben'in işi bitmemişti.

"O senin arkayı kolluyor ve bununla, senin olduğunu iddia etmeyeceğin kadını daha çok kolladığını düşünüyorum, ama bu korumanın tadını çıkarabilirsin. Sadece istifa et. Her şey yoluna girecek."

"Bundan nasıl emin olabilirim?" Heath bastırdı.

"Yapamazsın," diye karşılık verdi Ben. "Sadece bu dünyadaki herkesin senin gibi kendini düşünen bir pislik olmadığına güvenmelisin."

Kıkırdamama engel olamadım ve Heath kaşlarını çatarak bana baktı.

Elimi salladım, kendimi ayılmaya zorladım ve "Özür dilerim, özür dilerim. Uygunsuz."

"Beni becerecek misin?" diye sordu.

"Yapacağım şey Sandy'nin sikilmediğinden emin olmak, Bu da benim de senin için aynısını yapmam gerektiği anlamına geliyor. Yani, hayır. Seni sikmeyeceğim," dedim ona.

Heath'in gözleri kısıldı. "Bierman'ın beni neden kovmak istediğini biliyor musun?" "Bunu bilemezsin," diyerek Ben konuşmayı geri aldı, Gerçi ben bilmiyordum, Benny de bilmiyordu. Ama belli ki Ben Heath gibi bir pislikle paylaşmayacağımıza karar verdik.

Heath ona baktı. "Neden olmasın?"

"Sizin korumanız," dedi Benny.

Heath, "Bu çok saçma," dedi. "Söz olan benim kığım."

İşte o zaman Ben'in işinin bittiğini anladım.

"Tamam, acıktım. Burada seninle olmak istemiyorum. Evde kadını ve köpeğimle olmak istiyorum, o yüzden bu. Sen anlamıyorsun ama burada daha büyük şeyler dönüyor. Senin rolün ne kadar küçük olursa olsun. O yüzden seninle uğraşacak vaktimiz yok. Frankie'ye ya güvenirsin ya da güvenmezsin. Ama sana bir şey söyleyeyim, Pazartesi sabahı ofise Yatağını ısıtan kadının sırtını sıvazlamak için yazdığın istifa, sen bir erkek değilsin. Sen bir hıyar, bir çakal ve dangalaksın. Yaptığın bu oyun senin üzerine kalacak. Ve bu senin kafanı karıştırmayabilir ama otobüsün önüne fırlattığın kadının senin bedelini ödemeyeceğini düşünemiyorum. ve muhtemelen erkeklerin ona hak etmeyeceği şeyler söylemesine ve hatta yapmasına neden olur. Bu onu tehlikeye bile atabilir çünkü bunu orada gördüler."

Başını masanın üzerindeki zarfa doğru eğdi ve konuşmaya devam etti. "Ama ben bileceğim, Frankie bilecek ve senin kadının bilecek, ve hayatının geri kalanını hiç gitmemiş olmayı dileyerek yaşayacak. ama yüzünü hiç görmedim. Bunu ona yapmak istiyorsun, bununla yaşayabilirsin, değil mi? Ama yaşayabilirsin, sen ciddi bir hıyar, koca götlü bir çakal ve tam bir pisliksin."

Ben söyleyeceğini söyledi ve gittik. Beni kabinden, bardan çıkardı ve doğruca arabama götürdü.

Beni geri çekti ve "Sen eve git. Ben takip edeceğim." "Bu harikaydı," diye cevap verdim.

Dudakları kıpırdadı, ama "Arkandan bakmıyorum" dedi. "Ve *sen* ," diye devam ettim.

Bu beni sırttırdı ama "Frankie, beni duyuyor musun?" diye sordu. "Ne kadar ?" Ben de sordum.

"Öğle yemeğinden sonra çalıştım, o yüzden çoktan gitti." Bu beni şaşırttı.

"Nerede ?"

"Eve gitmeden önce ihtiyacınız olan bilgi bu mu?"

"Hayır, ama *gerçekten* açsan bu *çok* kötü olur, çünkü aç olmasaydın eve gelir gelmez seninle yatacaktım."

"Yemek için bekleyebilirim."

Ona gülümsedim ve bunu uzun süre yaptım.

"Ama sen orada dikilip aptallık ederken üç saat boyunca değil, çünkü ben harikayım," diye bitirdi.

"Seni seviyorum Benny Bianchi," diye ağzımdan kaçırdım.

"Siktir," diye mırıldandı, sonra başını eğdi, sıcak, ağır, ıslak bir ses çıkardı, Kollarım omuzlarında, bir elim muhteşem saçlarında ve bir eli de kığımın başını kaldırdı, kollarımdan çekildi, beni çevirdi, kığımını tokatladı ve "Eve git" dedi.

Bir adım geri çekildi ve dikkatle kapıma baktı.

Kalbimi sakinleştirmek ve sistemimi düzene sokmak için derin bir nefes aldım. Anahtarımı çıkarıp kapımı açmadan ve erkeğime oral seks yapmak için eve gitmeden önce.

Ondan sonra da onu besle.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Sonunda

Benny'nin elinin karnımda gezindiğini hissettiğimde uyandım.

"Bebeğim," diye fısıldadım uykulu uykulu.

İşte o zaman parmaklarının ucunun külotumun kenarına kaydığını, diğer elinin altıma girdiğini ve yüzünü boynuma gömebilmek için vücudunun arkama doğru kaydığını hissettim.

Oraya vardığında, "Sessiz ol Francesca ve kıpırdama," diye homurdandı.

Vajinamın ıslanırken aynı zamanda kasıldığını hissettim.

Tamam, Benny Bianchi ile uyanmanın günün en sevdiğim kısmı olduğu söylenebilir. Çeşitli sebeplerden dolayı.

Bu nedenlerden biri, orta parmağı klitorisime vurduğunda, aynı zamanda diğer eli göğsümün etrafında kıvrıldığında ve dudakları boynuma doğru kaydığında ortaya çıktı. Başparmağını ve parmağını meme ucuma koyup çekiştirdiğinde şaka yapmadığını anladım.

Sert.

Bu o kadar iyi hissettirdi ki kalçalarımı onun kasıklarına doğru ittim. Onu sert hissedince içimden bir inilti çıktı.

Ben, "Kıpırdama bebeğim," demeden önce dişleriyle boynumun derisini ısırды.

"gerek."

"Yapma," diye kabaca emretti ve sikini kıcıma bastırdı. Oh

Tanrım. Bu çok ateşliydi.

Hareket etmeyi bıraktım. Ben oynadı. Çekti ve büktü. Döndürdü ve bastırdı. Isırdı, yaladı, emdi, öptü. Ben orada yatarken Hareket etmemeye çalışıyorum.

Kolay değildi ve her geçen saniye daha da ıslandım, daha da tahrik oldum ve daha da zorlaştı.

Sonunda o kadar zorlandım ki, yalvarırcasına "Benny" diye fısıldadım. "Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Senin sakin,

bebeğim." "Nasıl

istiyorsun?"

"Bana nasıl vermek istersen."

"Külotunu indir, Frankie."

Emrettiği şeyi hemen yaptım, başparmağımı külotumun bir tarafına soktum ve aşağı çektim. Ben bana ihtiyacım olanı neredeyse anında verdi. İçime girdi.

"*Tanrım*," diye nefes aldım.

Ben meme ucumu büktü, bir parmağını klitorisimde dolaştırdı ve derinlere daldı. "Kahretsin, ıslanmışsın," diye inledi boynuma doğru, sertçe vurarak,

Hızlı, sert, her üçünden de çok fazla, vücudum her itişte sarsıldı.

"Daha sert, Benny," diye yalvardım.

Gecikmeden içime yuvarlandı, beni karnıma götürdü, hala İçeride. Bacaklarımı iyice açmak zorunda kaldım ve külotum sonuna kadar gerildi, kalçalarımı sevdiğim bir şekilde ısırdı. Tüm bunlar o kadar muhteşemdi ki, tüm vücudumda bir titreme hissettim.

Sonra kalçalarımı yukarı çekti, derinlere doğru itmeye devam ederken bile. Üzerime uzandı, eli saçlarıma gitti, yumrukladı ve çekiştirdi Geri.

Tanrım

.

Daha
sıcak.

"Kalk bebeğim," .

Ellerimi yukarı ve saçımı bir kez daha çekti, böylece *kalkmamı* istediğini anladım.

Doğrudum ve ayağa kalkar kalkmaz "Geceliğini çıkar" diye emretti.

Ellerimi geceliğimin eteklerine götürdüm ve .

Benny'nin elleri tenimde gezinirken ödülümü hemen aldım.

Beni almaya devam ederken bile boynuma doğru "Çok güzel lan" diye mırıldandığında ellerinin hareketini izlediğini biliyordum.

"Parmağına ihtiyacım var, tatlım," dedim ona.

"Dün gece sana sahiptim, bebeğim. Bunun bir süre daha sürmesi için içimde var. Seni oraya çok erken götürmek istemem."

Onun içinde olabilirdi ama beni iyi anlamda delirtiyordu, bu yüzden benim içimde yoktu.

"Zaten yakını," diye paylaştım.

İçeri girdi, orada kaldı, ama öğüttü.

Onunla dolmak, Ben'in daha derine itmesi hoşuma gidiyordu. O kadar hoşuma gitti ki inledim.

Diğer eli göğüs kemiğimden yukarı kayarak boğazımı hafifçe sararken, eli aşağı kaydı ve cinsel organımı örttü.

"Seni saatlerce becerebilirim," diye mırıldandı tenime doğru.

Cumartesi sabahıydı, bir hafta sonu. Neyse ki olaysız geçen bir Cuma gününden sonraki gün, işle ilgili bir hafta sonundan önce gelebilecek bir hafta sonu.

Armageddon ve ben o günkü planlarımıza o anda karar verdik. "Tamam, o zaman şimdi yap."

"Senin içine gömülüp uyuyabilirim."

Kalçalarımın titrediğini hissettim.

", daha gözlerimi açmadan ilk işim seni sikmeye başlamak olacak," diye devam etti.

Ellerim bileklerine gitti ve rahmim onun sözleriyle kasılırken onu . Beni oraya götürmek için hareket etmesine gerek olmadığını, sadece benimle konuşmaya devam etmesi gerektiğini anladım.

Kayarak çıktı ve yavaşça geri girdi. "Bu amcığın seviyorum."

Tamam, belki de hareket etmesi gerekiyordu.

"Ben, bebeğim."

Eli boğazımdan vücuduma doğru ilerledi. "Bu vücudu seviyorum."

"Lütfen, Benny, sik beni."

Dişleriyle kulak mememi ısırdı, ağzını kulağıma götürdü ve "Bebeğimi sev" diye fısıldadı.

Tepeden tırnağa ürperdim.

Yanılmışım. Tek yapması gereken benimle konuşmaya devam etmekte. "Benny," diye nefes aldım.

"Aşağı, Frankie. Sana ihtiyacın olanı vereceğim."

İki büklüm oldum, ön kollarımı yatağa dayadım ve Ben eğildi.

Bir elini daha fazla kaldıraç ve güç için yatağa koyarak bana ihtiyacım olanı verdi.

Onu bulduğumda, Ben'in tuttuğu gibi doruk noktam içime çarpıyordu. İçime vurmaya başladı, ben boşalana kadar devam etti. Sonra , sırt üstü düştü ve beni kendine çekti.

ve gözlerimi yakaladı.

"Beni oraya götür, Frankie."

Külotumu hızla çıkarırken bakışlarını tuttum, ayağa kalktım ve ona bindim. Elimi sikinin etrafına sardım, onu içeri yönlendirdim ve onu hızla sürerken gözlerini tuttum.

"Tekrar ister misin?" diye sordu, onun üzerinde hareket etmemi izliyordu, yüzündeki ifade tembel ama ateşliydi.

Bu bakışı sevdim.

Ama...

Deli miydi o?

"Evet," diye nefes nefese aşağıya doğru daldım.

Sırıttı ve elini hareket ettirdi, böylece başparmağı stratejik olarak yerleştirildi. Biraz zaman aldı ama tekrar buldum. Aşağıya iniyor, orgazmım boyunca ona biniyor, başımı geriye atıyor, bir elim karnımda

diğeri bir göğsümü avuçlarken, ellerinin kalçalarımı sıkıca kavradığını hissettim. Beni aşağı çekti, aşağıda tuttu, kalçalarını yukarı kaldırdı, inledi ve onu bulduğunu biliyordum.

Üstüne yığıldım, saçlarım her yere uçuşuyordu, biliyordum ama umurumda değildi. Sabah ilk iş iki orgazm, umurumda değildi. her şey hakkında.

Ellerini kalçalarımdan çekip kollarını bana doladı, bir eli ensemdeki saçlarımı toplamak için yukarı kalktı.

Başını çevirerek, "Seni seviyorum, Francesca Concetti," diye fısıldadı.

Dudaklarımın yukarı kalktığını hissettim ve başımı kaldırıp gözlerinin içine bakmak için Herkülvari bir çaba sarf ettim.

Bu çabaya değdi.

O güzel gözleri mutlu ve memnun görmek her türlü çabaya değerdi.

"Seni seviyorum, Benny Bianchi."

Çenemi okşamak için başparmağını uzatırken bile saçlarımı ensemde topladı ve "Çörek ister misin?" diye sordu.

Evet, Benny Bianchi'yi severdim.

"Kesinlikle," diye cevap verdim.

Sırıttı. "Güzel, bebeğim. Öp beni. Üzerimden in. Gus'la yürüyeceğiz ve sonra Hilligoss'a gideceğiz."

"Sen Gus'ı yürütüp sonra da çörek almaya gidebilir misin? kahve yapar mısın?" Bu sözleri *Gus'la yürüyebilir misin, sonra ben burada kalıp orgazmlarımın tadını çıkarırken çörek almaya gidebilir misin ve belki kısa bir uyku çekebilir misin* anlamında kullandım.

Benny'nin çevirimi bildiğinden şüpheleniyordum ama yine de "Bunu istiyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim.

"Sen anladın ama öpüşme kısmını ben anladım."

Onu öpebildiğim için ve ayrıca Benny olduğu için ona gülümsedim. O harikaydı. Ve bu sefer bana yol vererek, yataktan kalkarak, köpeğimizle ilgilenerek ve ben çörek yerken çörek alarak muhteşemliğini gösteriyordu.

Tembel.

Ona öpücük vermek için başımı eğiyordum ki komodinin üzerindeki telefonum çalmaya başladı.

Ben "Aldırma" diye emredince başımı tarafa çevirdim. Bu fikir daha çok hoşuma gittiği için yaptım.

Öpüşmenin ortasında telefonum çalmayı kesti. Sonra öpüşmeyi Ben devraldı ve bu bir öpüşme seansına dönüştü, kendimi sırtüstü yatarken buldum, Benny çoğunlukla üzerimdeydi. Telefonum tekrar çalana kadar bu mutlu bir süre devam etti.

Ben öpüşmeyi kesti ve bu sefer telefonuma bakan o oldu.

"Aldırma," diye emrini tekrarladım.

Bana baktı. "Cumartesi sabahı beş dakika içinde iki arama mı?"

"Rahatsızım," diye cevap verdim. "Yani külot izlerim var. kalçalarımın etrafında. Külotum çok dar olduğu için , muhtemelen lastiği kopmuştur. İçimden sızıyorsun. Ve köpeğimizi gezdiriyorsun ve pudra şekeri, çikolata kreması-

En azından üç tane donut doldurup dışarı çıkıp benim için satın almak için. Tüm bunlar *rahatsızlığın* tanımıdır."

Benny'nin kaşları kalktı, gözleri mizahla parladı, bana bunu verdi ve sözünü yerine getirdi - günün üçüncü bölümü ve bir saat bile uyanmamıştık.

Tüm bunları "Fubarred?" diye sorarak yaptı.

"Tanınmayacak kadar berbat durumda," diye açıkladım.

"Ne anlama geldiğini biliyorum tatlım," diye yanıtladı. "Sadece Tango ve Cash dışında kimsenin bunu söylediğini bilmiyordum."

Gözlerimin kısıldığını hissettim. "Orgazm sonrası dalga geçme. Orgazm sonrası mutluluktan uçuyorum ve içimde hiç iyi bir mücadele kalmıyor."

Ben sırtıttı. "Bana bunu asla vermemeliydin bebeğim. Bunu bildiğim için şu andan itibaren seninle orgazm sonrası kesinlikle sevişeceğim."

Şimdiye kadar bilmesi gereken bir şeyi ona söylemeden önce gözlerim kısıldı: "Çabuk iyileşirim."

Yüzü bana yaklaşırken eli , sırtımda ve kıkımda gezindi. "Bahse girerim seni geri getirebilirim."

Kesinlikle yapabiliirdi.

"Gus? Donut?" Ben sordum.

"Siparişinizi hangi çöreklerden almamı istediğinize dair ayrıntı var mı?" diye sordu.

"Evet," diye cevap verdim.

"Çabuk tükeniyorlar, Frankie." "Daha fazla yapmalarını bekle."

Bu sefer sırtıtmadı. Gülümsedi.

Sonra da, "Kuku kırbacı yemiş olabilirim tatlım, ama o kadar da ileri gitmedim," dedi.

Kaşlarımın havaya kalktığını hissettim. "Kuku kırbaçlı mısınız?"

"Bebeğim, Sal ile anlaşmalar yapıyorum, evimden, restoranımdan uzakta, sen bir şeyler yaparken kıkını izliyorum. kuşkusuz değerli ama beni her türlü huzursuz ediyor ve sen benim kedi kırbaçlı olmama şaşırdın mı?"

Haklıydı ve sözleri bana baş döndürücü bir güç hissi verse de aynı zamanda beni rahatsız etti.

Ben de ona sarıldım ve "Bunu Wyler'la çünkü doğru olan bu" diye hatırlattım.

". Ayrıca bunu yapıyoruz çünkü seni becermek, yemek hoşuma gidiyor, ve bana binişini izleyebilirim ve tüm bunları yapabilirim ve çoğu zaman seni mutlu ederim."

Birden kendimi rahatsız hissetmedim. Sinirlenmiş hissettim.

"Bu mı?"

"Sana bakmayı, gülümsediğini görmeyi ve seni mutlu etmek için elimden geleni yapmayı sevdiğim gerçeği de var. Bu delilik ama deliliğe sahip çıkmayı öğrendim çünkü sen sensin. Çılgınsın. Korkusuz. Tehlikeli olduğunu bildiğin bir şeyi yapmak için kendini ortaya koyuyorsun.

Çünkü yapılacak doğru şey bu. Ve hepinizi seviyorum. İşin çılgınca yanı, bu da dahil olmak üzere hepinizi seviyorum."

Yüzümü buruşturdum ve "Sinirlendiğim zaman yine tatlı davranıyorsun" dedim.

Dudaklarını benimkilere indirdi, gözleri hâlâ gülümsüyordu. "Bunu atlatmayı öğrenmelisin bebeğim. Bu çok sık olacak."

O anda bunu atlattım çünkü içimde beni tekrar öpeceğine dair mutlu bir his vardı ama öpmedi çünkü telefonum çaldı.

Bu sefer ikimiz de başımızı ona çevirdik.

"Kahretsin," diye mırıldandı Ben, yatağın üzerinden uzanıp onu işaretleyerek. Önce ekrana, sonra bana baktı, "Kedi" dediğinde yüzü okunmuyordu.

Bu, Art'ın bebeğini taşıdığına dair mutlu haberdan tutun da yoldan çıktığı, aptalca bir şey yaptığı için tutuklandığı ve kefaletini ödeyecek birine ihtiyaç duyduğu haberine kadar her anlama gelebilir.

Ben bunu biliyordu ve bu yüzden yüzü okunmuyordu.

Telefonumu elinden aldım ve aramayı cevapladım.

Telefon kulağımdayken, "Seni seviyorum ama çörekleri geciktiriyorsun" dedim.

"Frankie," diye fısıldadı. Oh

Tanrım.

Sesinin tonuyla oturmak için doğrulduğumda gözlerim Benny'ye kaydı. Bunu yapmama izin vermek için yuvarlandı ve bir kalçanın üzerine oturup yorganı göğsüme çekerken telefonu kulağıma sıkıca tutarken gözlerimi ondan ayırmadım.

"Ne?" Ben sordum.

"Tamam, dün gece kötü bir geceydi" demeden önce bir an sessizlik oldu.

Kötü gecesinin votka içmeyi ve suç işlemeyi içermediğini umarak elimi uzattım ve Ben'in elinin içine bastırdım.

Göğüs. O anda doğrulup kollarını bana doladı, beni sıcaklığına çekti ve elimi aramıza hapsetti.

"Ne?" Fısıldadım, gözlerim şimdi Ben'in boğazındaydı.

"Tamam, önce... biraz daha iyi ama yine de kötü haberler."

Biraz daha iyi ama hâlâ kötü mü?

"Kedi..."

"Davey, Nat'in onu yine aldattığını öğrendi. Kavga ettiler... çok kötü, Frankie. *Gerçekten* kötü. İşinin bittiğini söyledi ve sanırım bunu bu sefer ciddi bir şekilde yaptı çünkü Nat Kendini kaybetti. Onu dövmeye başladı. O da ona vurmuş. Kadın polisi aramış. Her yeri . Kafasına tabak gibi bir şeyle vurduğu için beyin sarsıntısı bile . Ondan çok şey aldı, Frankie, onu kaybetmeden önce. Onu kendinden uzaklaştırmak için bir kez vurdu ama hapiste olan o."

Gözlerimi kapattım.

"Adam suç duyurusunda bulunmadı," diye devam etti, "ama kadın bulundu. Annesi beni aradı. Bütün bunları böyle biliyorum. Çok kızgın, Frankie. Davey'nin yıllardır bok yediğini biliyor ve çok kızgın. Ve daha da kötüsü, annesi de orada."

Gözlerimi açtım, Benny'nin yüzünü gördüm ve uzun zamandır ilk kez onu görmek beni rahatlatmadı.

", kavga için orada değildi, polis vardıktan sonra geldi. Birkaç gün önce bana mesaj attı, onun için öldüğümü söyledi çünkü en zor anında ona yardım etmek için telefonlarını açmıyormuşum. İhtiyacım var. Sanırım bu yüzden Nat ve Davey'le birlikte. Ancak Davey'nin annesine göre, Nat ve Davey hakkında ileri geri konuşmaktadır. Davey'nin annesi suçlamaların düşmesini ve Nat ile Ninette evden çıktı ve bunu dün istiyor." "Cat, ben-" Ben

başladım ama o sessizce konuşarak sözümü kesti. "Bu işe bulaşamam Frankie. Geç kaldım."

Kalbim küt küt atarken o konuşmaya devam etti.

"Sadece birkaç gün, ama ben her zaman düzenliyim. Art ve ben Cumartesi günümüzü hamilelik testi yaptırarak ve kutlama yaparak geçirecektik. Bütün bunlar..." Konuşmayı kesti ve devam etmeden önce derin bir nefes aldığını duydum, "Ve dahası da var. dün gece oldu, bu yüzden tek yapmak istediğim hamilelik testini atlayıp bir şişe votka almak."

Kahr
etsin

Hayı

r.

"Yapma bunu tatlım," diye ısrar ettim. "Biliyorum ama çok zor."

"Hamilelik testini al," dedim, sonra derin bir nefes aldım ve "Nat'i arayacağım," diye bitirdim.

Ben'in bana sarılan kolları gözlerimi onun yüzüne çevirdi. Endişeliydi. Ama Nat'in adını duyunca çoktan sinirlenmişti.

Başımı salladım.

Sırtını salladı.

"Sana daha fazlasını söylemedim," dedi Cat kulağıma.

Allah kahretsin.

Ben'in kulağına baktım ve "Sok onu bana" dedim.

"Chrissy dün gece babamı kovdu."

"Siktir," diye fısıldadım.

"Evet," diye kabul etti. "Beni aradı, kalacak bir yer arıyordu. Ben sınırlarımı korudum ve o bana karşı kendini kaybetti, bilirsiniz, babamın kolaylaştırmadığında yaptığı gibi."

"Evet, babamın bunu nasıl yapabildiğini biliyorum," diye kabul ettim çünkü kesinlikle biliyordum.

"Enzo hariç tüm çocuklarının başına bela olduğunu ve bir daha benden haber almak istemediğini söyledi. Sonra Enzo'ya gideceğini söyledi."

"Aman Tanrım," diye nefesimi telefona verdim. Sadece Enzo'nun düşüncesi *Uno* ve *Due* birlikte ve yaratabilecekleri tahribat kan basıncımı yükseltti.

"Evet. Chrissy yeni bir bebekle bırakıp, Enzo'nun kendi hayatını ve içindeki tüm insanların hayatlarını mahvettiği yere gidiyorum."

Bu iyi değildi ama kafam karışmıştı.

"Nat'in anlaşması nasıl oluyor da babamınkinden biraz daha iyi bir kötü haber oluyor?"

"Çünkü babam bana Chrissy'nin çalışmadığı için boku yediğini ve onu vurduğunu söyledi. Onun bokuna ihtiyacım yoktu. Belki de ama bu onun evinde yaşamadığı anlamına gelmiyor. Evi satılığa çıkardığını söylüyor, bu da Chrissy'nin işsiz olduğu anlamına geliyor, yakında evsiz kalacak ve yeni bir kız kardeşimiz olacak." Tanrım. Babam.

"Babam Minnie hakkında bir şey söyledi mi?" Ben sordum. "Tek kelime etmedi."

Siktiğimin babası.

Ben'in kulağından gözlerine baktım ve Cat'e, ", bana bırak," dedim. Ben, "Tanrım, Frankie," diye kestirip atarken biraz endişeli ve biraz kızgın görünmekten çok kızgın görünmeye başladı.

"Ne yapacaksın?" Cat bana sordu.

"Hiçbir fikrim yok ama bir yolunu bulacağım." "Sal Giglia'nın sana bir işaret borcu mu var?" diye sordu.

Pek sayılmaz.

"Hayır," diye cevap verdim.

"Çok kötü. Sanırım Nat, annem ve babam da dahil olmak üzere herkesin içine Tanrı korkusu salacak yeteneklere sahip."

Muhtemelen haklıydı.

Yine de Sal'ı ailemin üzerine salmayacaktım. Bunu hak etmedikleri için değil. Çünkü Benny ve ben zaten onun düğünümüze gelmesini istiyorduk. Parasını ödememiz için bizi zorlamasına ve beni ele vermesine ihtiyacımız yoktu.

"Git hamilelik testini al. Votka yok. Kutlaman bittikten sonra da beni ara."

"Frankie, her zaman bu boku yiyorsun ve-"

"Git," dedim sessizce ama kararlı bir şekilde. "Ne olduğuna odaklanmalısın önemli, Cat, ve onların bokları önemli değil. Kocan, evliliğin, bir aile kurman önemli. Hamilelik testini yaptır. Sana iyi hisler göndereceğim."

Uzun süre hiçbir şey söylemedi. Sonra dedi ki, "Tamam. Bana bunu vermene izin vereceğim, ama önce sen kalkacaksın. Ben kendi işimi yapacağım.

Test ve Art ile ilgili bir şey. Sonra bana ihtiyacın olursa beni ara Frankie."

"Doğru yoldasın," diye hatırlattım ona. "O yolda kal."

"Bu insanlar berbat durumda ve beni deli ediyorlar. Ama onlar benim de ailem Frankie. Otuz buçuk yılını onların pisliklerini ayıklamak. Şimdi devreye girme sırası bende."

Bu kelimeleri, hepsini o kadar derin, o kadar sıcak ve o kadar hoş karşılandığımı hissettim ki, gözlerimi tekrar kapadım ve başımı çevirdim.

Ben bir elini kaldırıp boynumun kenarına doladı, ben de gözlerimi açıp ona baktım.

Artık kızgın değilim, ya da en azından tamamen değil. Biraz endişeliyim.

Başımı salladım ve ona küçük bir gülümseme verdim. Bu onun yüz ifadesinde en ufak bir değişiklik yaratmadı. "Bir planımız var mı?" Cat kulağımın dibinde sordu.

"Bu iş kısa sürede çözülmezse ve sen bunu beceremezsen, geri çekilirsin. Eğer bunu kabul edersen," dedim ona, "o zaman bir planımız var."

"Bir planımız var" demeden önce sadece bir saniye tereddüt etti.

"Güzel," diye cevap verdim iş adamı edasıyla. "Şimdi, beni daha sonra iyi

Haberler."

"Umarım yapabilirim,
Frankie." "Ben de öyle
umuyorum, tatlım."

"Sana zaten yiyeceğinden daha fazla bok yedirmelerine izin verme," diye emretti.

"Muhtemelen yapardım," diye karşılık verdim, hâlâ Benny'nin gözlerine bakarak. "Ama Ben buna izin vermez."

"Sonunda," diye mırıldandı ve bu beni sırttırdı. "Görüşürüz, Frankie."

"Görüşürüz, Cat."

Bağlantıyı kestik ve Ben neredeyse "Ne?" diye havladığında telefonumun düğmesine daha yeni basmıştım.

"Concetti drama" diyerek yatağın üzerinde yarı örtülü yarı örtüsüz duran geceliğe uzandım.

"Şu anda yeterince drama yaşamıyor musun?" diye sorarak mükemmel bir noktaya parmak bastı.

Geceliğimi giyebilmem için beni bıraktı ve ben de ona . "Benny-"

Başını iki yana salladı. "Kalk yataktan. Temizlen. Giysilerini giy. Gus'la yürürken bana bilgi ver. Sonra da kışını kamyonetime sok ki çörek alabilelim. Cumartesi sabahı ne yapmak istiyorsak onu yapacağız. Bebeğime bir çörek yedirdikten sonra, aile dediğiniz o kaçıklar sizden bir parça almaya çalışabilirler."

"Ama, Ben-"

"Dene," diyerek kesti. "Ben yakınım, sen ise Kışlarıyla konuşun ve eğer sizi kestiklerine dair bir *ipucu* alırsam, ben devralırım."

Ona baktım.

Sonunda. Cat

haklıydı.

Çok haklıydı.

Bu yüzden pes ettim ve dedim ki, "Tamam bebeğim. Şimdi gidip Gus'la ilgilenelim."

Benny'nin yüz şaşkınlığın süzölmeye başladığını gördüm ama gösterinin tamamını izlemek için durmadım. Gus'ın kulübeden çıkması gerekiyordu.

Onu kucaklamam gerekiyordu. Ayrıca çöreklerle de ihtiyacım vardı. Ayrıca erkeğimin çörek yemesine ihtiyacım vardı.

Ancak o zaman arkamda biri varken ailemle ilgilenebilirdim.

Sonunda.

* * * * *

Karnımda üç çörek vardı, sadece ikisi pudra şekeri ve çikolata kreması doluydu.

Ben haklıydı. Çabucak bittiler ve son üçünü biz aldık. Erkeğimi sevdiğim için bir tanesini onun için feda ettim. Karnımdaki üçüncü çörek tarçınlıydı ama önce onu yedim.

Tezgâhın üzerinde duran elimdeki telefonuma bakıyordum. Benny'nin tezgâhta elimin yanına yeni bir fincan kahve koyduğunu görene kadar bunu yaptım. Bu, fincanlarımızı doldurduğu süre boyunca bunu yaptığım anlamına geliyordu.

Başımı çevirdim ve gözlerimi onunkilere diktim. "Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok," dedim ona.

Kahvesinden bir yudum almayı bitirdi ve "Şaşırmadım" diye cevap verdi. "Sen şaşırmadın mı?"

"Hayır."

Olmayacağını tahmin etmiştim. O kadar çok şey vardı ki, halatsız ya da ayakkabılarınızdaki dikenli şeyler olmadan tırmanılması gereken bir dağ gibiydi.

"Sadece ne yapacağımı değil, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," diye paylaştım.

Ben kalçasını tezgâha yasladı. "Buna da şaşırmadım."

"Sen olsan ne yapardın?" Ben sordum.

"Şaşırmamamın nedeni de bu," diye yanıtladı. "Çünkü ben olsam kendi dertleriyle uğraşmalarına izin verirdim. Yataklarını kendileri yaptılar, içlerinde yatabilirler."

Başımı salladım ve itiraz ettim, "Ama Davey kız kardeşime aşık oldu ve karşılığında bir sürü sorun yaşadı."

"Peki bu nasıl onun yatağını yapmaması oluyor?" Gözlerimi kırptım.

Benny konuşmaya devam etti.

"Eğer ilk ilişkiye girdiklerinde kız ona asılmış olsaydı, bunu anlayabilirdim. Ama başka erkeklerin izin verdikten sonra defalarca kışını geri aldı. Bu onun kararı. Beş yıl önce erkek gibi davranması gerekiyordu. Ama yapmadı. Şimdi çünkü cesareti yok. Bu onun sorunu. Anlamadığım şey, senin ya da Cat'in bunu neden kendi sorunun haline getirdiğiniz."

"Aileden biri ve iyi bir adam," diye açıkladım.

"Evet, iyi bir adam ama zayıf bir adam," diye karşılık verdi Ben.

"Bunun ikinci kısmı senin suçun değil. Onun suçu. İlişkileri, bir araya geldiklerinden beri şu ya da bu şekilde felakete doğru gidiyordu. Açıkçası, patladığında başkalarını da beraberinde götürmek yerine bu şekilde patladığı için rahatladım."

"Ama o tutuklandı!" Tersledim.

Ben bana doğru eğildi. "Hayır. Senin.

Problemin." "Bu kadar basit olduğunu mu sanıyorsun?" diye sordum. "Kesinlikle," diye yanıtladı.

"Peki ya Chrissy ve Domino?" Ben zorladım.

Arkasına yaslandı. "Bebeğim, yıldızını babası yaşında bir adama bağladı."

"Bu yargılayıcı bir tavır," diye sertçe söylediğimde kaşları birbirine yaklaştı.

"Nasıl?"

"Kime aşık kontrol edemezsiniz."

"Hayır," diye belirtti. "Ve aşkın gözü kör olabilir, ama herkes aptal olmaktan kendini korumalıdır. Yıllar önce bir evliliği vardı. Arada çalışmayan bir dizi kadın, neredeyse hiç görmediği çocuklar ve gördüğünde de gençler gibi kavga edip kışlarına tekme yiyecekler

kovuldu. Duvardaki yazıyı görmediyse, tekrar söylüyorum, bu sizin sorunuz değil."

"Bu işe bir bebek karıştı, Ben," diye hatırlattım ona.

"Evet. Ve onun yaşında, onun geçmişine sahip bir adamın onu hamile izin verdi. Yine, senin sorunun değil."

Telefonumu tezgâhın üzerine koydum ve ellerimi kalçalarımaya dayadım. "O bebek benim kız kardeşim."

"Bu bizim sorunumuz olabilir" diye mırıldanmadan önce bir an gözlerimi tuttu.

"Doğru," diye tısladım.

"Yine de," devam etti, "bana yeni kız kardeşinin sana mesaj attığı resimlerini gösterdiğini görmedim ve onu tanımak için yaptığın ama çok yaşadığın için kabul edemediğin davetlerden bahsettiğini duymadım."

"Chrissy'nin yeni anne olmak ve babamla uğraşmakla daha çok ilgilenmiş olabileceğini hissediyorum," diye alaycı bir şekilde karşılık verdim.

"Sanırım hislerinde haklısın. Yine de. Bu benim söylediklerimi geçersiz kılmaz," diye karşılık verdi.

"Her insan merhamet sahibi olmalı ve merhametli olmaya çalışmalıdır. ve bu sizin kanınızı paylaşan insanlar için de geçerli," diye karşılık verdim.

Birden Benny'nin eli boynumun kenarına dolandı. Başını aşağı eğip yüzünü yüzüme yaklaştırırken beni kendine doğru çekmek için kullandı.

"İşte bu yüzden seni bu kadar çok seviyorum," diye ilan etti ve bunu söylerken sesi derin ve yumuşak değil, sertti, nefesimin kesildiğini hissettim.

Daha bitirmemişti.

"Deli gibi güzel olduğun için değil. Yatakta harika olduğun için değil. Giyinişin, saçını yapışın, köpeği gezdirmek için çoğu kadının yaptığı gibi kendini dışarı atman hoşuma gittiği için değil.

Kulüp. Beni güldürdüğün ve benimle dalga geçmediğin için değil. Ofisimi düzenlemek istediğin ve ton balıklı güvecin bile tadını muhteşem yapabildiğin için değil. Tüm bunlardan ve herkese değer verdiğin gerçeğinden dolayı. Bunu hak etmeyen insanları bile. Kendini onlar için ortaya koyacak kadar önemsiyorsun. Hissediyorsun

Derin. Sahip olduğun her şeyi veriyorsun. Ve tüm bunların en iyi yanı, verecek çok şeyin var ve çoğunu bana veriyorsun."

Benimkileri yakan gözlerine baktım, sözlerinin içime işlediğini, derinlere indiğini, kendilerini öyle bir yerleştirdiklerini hissettim ki, onları sadece sonsuza dek hatırlamakla kalmayacağımı, o anda nasıl hissettiğimi hayatımın sonuna kadar biliyordum.

"Yani, bu pisliğe bulaşmak zorundasın," diye devam etti, "bunu yap. Bu seni kızdıracak ve beni de kızdıracak ama ben senin için buradayım. ve ben de onların saçmalıklarına katlanmayı bıraktığında karar vermek için buradayım. O yüzden bebeğim, ilk aramanı yapmalısın. Benim Tavsiye: Chrissy. Nat ve Davey birer yetişkin ve şimdiye kadar kendi pisliklerini nasıl temizleyeceklerini ya da içinde nasıl debeleneceklerini öğrenmiş olmalılar. Chrissy'nin yeni bir bebeği oldu ve muhtemelen korkmuştur."

Başımı sallamadım, telefonumu kaldırıp Chrissy'yi aramadım. "Seni neden sevdiğimi biliyor musun?" diye sordum.

Gözlerinin yoğunluğu değişti. Solmadı, güçlü bir şekilde yanmaya devam etti, sadece arkasındaki duygu değişti.

"Evet," diye yanıtladı. "nk ben ."

"Hayır," diye fısıldadım. "nk sen bir erkeğin olması gereken her şeysin." Dudakları mırıldanırken boynumdaki parmakları daha sıkı kavradı,

"Tanrım."

"Hayatımda ilk kez 'seni seviyorum' kelimesi yeterince güçlü değil," dedim ona.

Beni bir santim daha yaklaştırdı ve "Konuşmayı kes Frankie" diye emretti. Konuşmayı kesmedim. Söyleyeceklerimi duyması gerekiyordu.

Hayır.

Bunu duymayı hak ediyordu.

"Beni kurtardın. Sadece vurulduğumda değil. Vurulduğumda beni oradan çıkardınız ve beni iyileştirebilecekleri bir yere götürdünüz ve sonra benden vazgemediniz. Bunun yerine, bana Aile. Bana kendim olmamın sorun olmadığını gösterdin. Bana kendini verdin. Bana *her şeyi* verdin."

"eneni, Frankie."

"Kardeşini kaybettim ve bu beni yıktı. Eğer seni kaybedersem, hayatıma devam edemem."

Benny'nin kahve fincanının tezgâha çarptığını duydum, sonra diğer elini kaldırıp boynuma koydu ve alnını benimkine yaslamak için eğerken ikisini de geriye ve saçlarıma kaydırđı, gözleri şimdi okumama izin verdiği derin bir duyguyla kavruluyordu.

Sonra dedi ki, "Francesca, böyle şeyler söyleme."

Onu görmezden geldim ve devam ettim. "Nefes alırdım. Yemek yerdim. Bir gün tekrar gülebilirim. Ama yaşamıyor olurdum. Sensiz benim için hayat yok."

Bana çenemi kapatmamı söylemeyi bitirmişti ve bunu başını eğdiğinde, parmakları kafa derime girdiğinde ve ağzı sertçe benimkinin üzerine indiğinde anladım. Dudakları açıldı, benimkiler de aynısını yaptı, dili içeri girdi ve ben kollarımı ona sımsıkı doladım, yakınlaştım ve Ona daha fazlasını vermek için geri dön. Ona her şeyi vermek için. Söylediğim her kelimenin doğru olduğunu göstermek için o öpücüğü kullanmak. Bunu hissetmesini sağlamak için. Buna inanmasını. Hem de asla unutamayacağı bir şekilde.

Çünkü o da bunu hak ediyordu.

Bunu yapmam uzun zaman aldı, bu Gus yüksek topuklu sandaletlerimden sarkan saran bağcık kayışına saldırana kadar mutfağımda öpüştüğümüz anlamına geliyordu. Ne yazık ki bunu görmezden gelemeyeceğim bir şekilde yaptı, çünkü yavru köpek dişleri ayak bileğimin etini kazmaya başladı.

Öpüşmeyi kestikten sonra hala tutundum ve köpeğimize baktım. Benny'nin doğum günümde bana verdiği sevimli yavru köpek, büyüyüp gezdirdiğimiz, sevip kucakladığimiz tatlı bir köpek olacaktı. Bize sevgi veren ve onu çıldırtsa bile muhtemelen çocuklarımızın onunla oynamasına izin verecek olan.

İşte o zaman gözyaşlarımdan gözlerimi ıslatmaya başladığını hissettim.

Benny'nin sözü. Her gün. Her yerde. Her zaman benimleydi.

Ayağımı kaldırıp salladım ve yumuşak bir sesle "Hayır, bebeğim" dedim.

Gus, kayışımı ulaşamayacağı bir yere çekmek için bacağımı geriye doğru bükene kadar pes etmedi. Bunun üzerine kıcının üzerine yığıldı ve nefes nefese yukarı baktı.

Ben.

"Ayakkabılar yasak," dedim ve bunu söylerken Ben'in elleri saçlarımdan kurtulup sırtımdan aşağı kaydı, böylece kollarını bana dolayabildi.

Gus biraz daha nefes nefese kaldı, sonra ayağa kalktı ve lavabonun önündeki halıya doğru paytak paytak yürüdü. Dişlerini geçirdi ve başını iki yana sallayıp hırılayarak onu mutfaktan dışarı sürükledi.

"Bebeğim," diye seslendi Ben. Gözyaşlarımı kontrol etmek için derin bir nefes aldım ve ona baktım.

Tanrım, çok güzeldi.

Benim Benny'm.

Çenemi avucunun içine alabilmek için bir kolunu etrafımdan çekti.

"Halıyı saklayacağım," diye teklif etti. "Sen

Chrissy'yi ara." Başımı salladım.

Hareket etmedi.

Ben de öyle.

"İyi misin?" diye sordu sonunda.

"Şimdiye kadarki en iyi halimdeyim," diye cevap verdim.

Parmakları tenimde daha da derinlere kıvrıldı ve "Bu kadar tatlı olmayı bırak. Yapmazsan seni mutfakta yerde becermek zorunda kalırım. Sonra da gidip yeni bir halı almamız gerekecek."

"O halıyla işim bitti," dedim ona. Sonra ikimizin de buna ihtiyacı olduğu için bizi tatlı ve ağır havadan çıkarmak için

"Mutfak halınızla da işim bitti. Taşındığımda, tüm yeni mutfak eşyalarını alacağız-havlular, kilimler, tutacaklar. Yani, tereyağı sarısına boyadıktan ve yeni fayans döşedikten sonra.

Backsplash ve zemin."

Eli de ifadesi gibi gevşedi ve dudakları yukarı kalktı. "Bütün bunları ben mi yapıyorum?"

"Senin muşamban var," diye hatırlattım

ona. "Muşamba ile bir sorunun mu

var?" Deli miydi bu?

"Uh...evet."

Dudaklarının ucu bir sırıtışa dönüştü. "O zaman bebeğim yeni bir fayans alır. Ama O halı emekliye ayrılrsa bile, Gus'ın onu yiyerek bunu yapmasına gerek yok."

Başımı salladım ve "Başımızda yeterince dert var, bir de veterinere gidersek uçurumdan aşağı yuvarlanırsınız" dedim.

"Evet," diye onayladı Benny.

Onu sıktım. "Tamam, sen Gus'ı al. Ben Chrissy'yi arayacağım."
Başını eğmeden önce başını salladı ve ben de nefesimi tuttum.
Benny'nin sıkımla karşılık verip beni bırakmadan önce burnumun ucunu kendi burnuyla sıyırmasının enfes hissi.

Chrissy'yi aramadan önce kahvemden güçlendirici bir yudum almaya karar verdim. Bu bana Ben'in mutfaktan çıkışını izleme fırsatı da verdi. Sonra tezgahın üzerine eğilip halının üzerinde Gus'la halat çekme yarışına girmesini izledim.

Ben kazandı.

Şaşırtıcı olmasa da, Gus teselli ödülünün Benny halımla mutfığa geri dönerken pantolonunun paçalarına saldırıyordu. Bu çok şirindi. Ben eğildiğinde daha da şirindi. Gus'ı yakaladı, yukarı kaldırdı ve köpek burnu ile ateşli adam burnu arasında tuttu.

"Halı yok. Kot pantolon yok. Çiğneme oyuncakların var dostum," dedi köpeğe, sonra da "Hadi gidip bir tane alalım," diye bitirdi.

Sonra yavru köpeği kolunun altına sıkıştırdı ve dışarı çıktı. Ben'in kıcının hareketini izledim, dönüşümlü olarak Gus'ın sallanan kuyruğuyla sallanan kıcını izledim ve onlar gözden kaybolana kadar bunu izledim Koridorun sonunda.

İyi bir gösteriydi ve güzel bir ertelemeydi.

Ama ben bendim.

Daha fazla erteleyemezdim. gereken sevdiklerim vardı.

Bardağımı , telefonumu aldım ve Chrissy'nin numarasını buldum.

* * * *

"Senin için öldüğümü sanıyordum."

Bu Nat'in selamlamasıydı.

Açıkçası, ikinci aramamdaydım.

Şaşırtıcı bir şekilde, ilki harika geçti.

Babamın Chrissy ile işi bitmişti çünkü Chrissy'nin babamla işi bitmişti.

Telefon görüşmesi sırasında, "Ben taşınmadan önce bu evi satacak ve cesedimin üzerine yerleşecek" demişti.

Bunu cesedini çiğneyerek satacağı anlamına aldım, çünkü böyle bir şeye kalkışırsa kadın onu öldürürdü.

Chrissy'nin kolay lokma olmadığını öğreniyordum. Zekiydi ve yanlış adama aşık olsa bile, bebeğinin üzerine yeni bir anneydi, bu yüzden öncelikleri vardı.

"Her neyse, Frankie, saç yapıyorum. Saç yapan bir iş bulmak zor değil." bana söylemişti. "Ve müşterilerimin hepsi geri dönmem için can atıyor. Yani, işe bu kadar erken dönmek istemezdim ama... her neyse. Annem de Eva'ya bakacak. Annem Enzo'nun büyük bir hayranı değildi ama Eva'ya bayılıyor. Kontrol etmek için araman çok güzel ama her şey yoluna girecek."

Bu arada Eva'nın adı Domino'ydu. Babam doğuma gitmişti. önce sertifika aldı ve ona istediği ismi verdi. Chrissy ona, yanlış anlaşılmasın için bana söylediği bir şekilde, kızına Domino ismini vermesinin mümkün olmadığını söylemişti.

Bu onların sonunun başlangıcı değildi, ancak kesinlikle (ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde) bir faktördü.

Küçük kız kardeşimin göbek adı Eva'ydı, Chrissy ona böyle seslenirdi ve herkesin de böyle seslenmesini isterdi.

Eva çok güzeldi, ama garip bir şekilde Minnie'den hoşlanmaya başlamıştım. Bunu Chrissy'e söylemedim.

Burg'da yaşadığım sürece elimden geldiğince onun yanında olduğumu, ancak Chicago'ya döndüğümde yardım etmek için daha fazla yanında söylerken, onun birlikteliğine sessizce hayret ettim.

Bana teşekkür etti, eve döndüğümde gelip Eva'yla tanışmamı söyledi ve yeni kız kardeşimin fotoğraflarını göndereceğine söz verdi. Telefonu kapattıktan sonra, yaklaşık bir nanosaniye içinde bana on beş tane fotoğraf göndererek bu sözünü yerine getirdi.

On beş.

Eva çok tatlıydı.

Benny bile öyle düşünüyordu.

Kolay olanı gitti, zor olanı kaldı.

Ve kız kardeşimin selamıyla, zor şeylere geçmeden önce kendimi bir (ya da iki) çörekle daha güçlendirmem gerektiğini fark ettim.

"Nat-" Başladım ama .

"Etrafımda yeterince bok dönüyor, seninkine ihtiyacım yok."

"Lütfen, beni dinle."

"Bana *vurdu*," diye tersledi.

Nat'i tanıdığım için muhtemelen ona başka seçenek bırakmadığını kabul etmek zorunda olsam da, bu durumdan hoşlanmadığımı itiraf etmeliydim.

Bir doz ona ihtiyacım vardı, tezgahın üzerinden Benny'nin kanepede uzandığı yere baktım, ayaklarını sehpaye uzatmıştı, televizyon açıktı ve bir maça ayarlanmıştı, ama gözleri benim üzerimdeydi.

Ve bu sefer, kendimi rahatlamış hissettim.

Nat'e, "Cat bana ona bir tabakla vurduğunu söyledi," dedim.

"O bir tabak değildi. Vazoydu. Ve o bunu hak etti." Tanrım. Kız kardeşim.

Başımı salladım ve tezgaha doğru bakarak "Onu aldattığın için bunu hak etti ve sonunda seninle işi bitti mi?" diye sordum.

"Tamam, senin bokuna ihtiyacım olmamasının hangi kısmını anlamadın?" diye sertçe sordu.

"O aynayı yüzüne tutmamı istemediğin için mi seninle bu konuyu tartışmamı engelliyorsun?"

"Bana göstereceğini sandığın şey nedir, bilge Frankie?" diye tersledi.

Nat'in sümüklülüğüne alışmıştım ve görmezden gelmeyi, geri vermeyi ya da başka bir şekilde oraya girmeyi öğrenmiştim.

Bu benim için başka bir yol bulmamı gerektirecek kadar önemliydi. Bu yüzden cevap verdiğimde bunu sessizce yaptım.

"Yanlış yaptığı bir adama aşık olan bir kadın imajı."

Nat hiçbir şey söylemedi.

Devam ettim.

"Davey iyi bir adam ve seni seviyor. Bunu hak etmiyor, Nat. Her ne kadar yetiştirilme şeklimiz berbat olsa da, içinde bir yerlerde en azından bunu bildiğini biliyorum."

"Bana vurabilsin diye mi?" diye sordu.

"Bunu sizi incitmek için mi yaptı, yoksa başka seçeneği olmadığı için mi?"

"Fark eder mi?"

"Eğer siyah-beyaz yaşıyorsanız, hayır. Fark etmez. Ama kafasına bir vazoyla vurup beyin sarsıntısı geçirmesine neden olduysanız, o zaman

onu bırakmadın ve kendini kaybettiğini biliyorum, o da kendini savunmak için yaptı, bu oldukça gri. Yani, hayır. Sana vuramaz. Ama eğer sen onu hırpalıyorsan ve onun da buna katlanmaktan ve daha fazla zarar vermekten ya da seni ondan uzaklaştırmak için fiziksel müdahalede bulunmaktan başka çaresi yoksa, bunu söylemek berbat ama vurabilir."

Kız kardeşim cevap vermedi.

Ben de "Başka var mıydı?" diye sordum. Sessiz kaldı.

"Natalia, başka seçeneği var mıydı?"

"Davey'nin bana vuracağını hiç düşünmemiştim."

Sözleri ve onları söyleme şekli karşısında hareketsiz kaldım. Benimkiler hariç Başımı kaldırdım, gözlerim hâlâ beni izleyen Benny'ye kaydı.

Sesinden incindiğini anlayabiliyordum, muhtemelen fiziksel olarak değil ama duygusal olarak.

Nat çok fazla duygu göstermedi. Ninette gibiydi.

Bin. İsteddiği tek şey istediği şeydi ve hiçbir şey bunu engelleyemezdi. Bu duyguları olmadığı anlamına gelmiyordu. Sadece bunu göstermemeyi uzun zaman önce öğrendiği anlamına geliyordu.

Kız kardeşim için üzüldüm. Bu onun bencil ve aptal olmasının sonucuydu ama Davey'i kendi tarzında sevdiğini biliyordum. Ve Nat olmak, bağlı olmak

Kendine ve sadece kendine güveniyor, bunun ötesini ve bu berbat senaryodaki rolünü görmesini sağlamak için bir mucize gerekecekti.

"Nat, tatlım, lütfen" derken dudaklarımı zorlamak zorunda kaldım, *Lütfen* dinleyin. Cat ve Art . Uzun zamandır ayıklar. Bebek yapmadan önce güçlenmek için bir evlilik danışmanıya çalışıyorlar. Benny var ve mutluyum. O da

Bana karşı iyi ve benim için iyi. Ben babamı aramamayı, Cat de annem gibi davranmamayı öğrendi. İkimiz de mutluyuz. Şimdi bundan ders çıkarmalısın. Kendine çeki düzen ver. Davey'e yaptıkların hiç hoş değil. Ve bu *gerçekten* iyi değil, ne oldu

Davey dün gece."

"Ne dersen de Frankie, adamının sana vurmasının hiçbir mazereti yok."

"Bir erkeğe vuran kadın için de bir tane var mı?" Ben de karşılık verdim. Cevap vermedi.

"Tamam, bunun cevabının kocaman bir hayır olduğunu bildiğinizi biliyorum. Şimdi bana şunu söyle: Bir adamın karısının onunla yatmaya devam doğru mu?" diye sordum.

"Bana bok atıyorsun Frankie," diye karşılık verdi. "Bu senin ihtiyacın olan şey Nat," diye cevap verdim.

"Hayır, çünkü görüyorsun, onun lanet olası anası benim bokumda ve Ninette kafayı yemiş ve telefon durmadan çalıyor. I

Bu gece çalışmam lazım ve daha fazla zahmete ihtiyacım yok. Sorun sensin. O yüzden yanılıyorsun. Senin saçmalıklarına ihtiyacım yok çünkü hayatım şu anda oldukça boktan ve senin daha da boktan hale getirmene izin vermeyeceğim."

Konuşmak için ağzımı açtım ama telefonda duyduğum ölü sesi onun telefonu kapatmasından başka bir şey olamazdı.

Yine de aradım, "Nat?" Ama bir şey duyamadım.

Gözlerimi kapattım, telefonu kulağımdan çektim ve görüşmenin sona erdiğini gördüm.

Benny'ye baktım. "Telefonu kapattı."

"Yanlış cevap 'iyi' olur ama tek cevap bu bebeğim."

"Bundan sonra ne yapacağımı bilmiyorum," dedim ona.

"Hiçbir şey," dedi bana. "Sen denedin. Ona iyi bir akıl verdin Francesca. Söylediğin her şey doğru çıktı. Ama o dinlemedi. Sen elinden geleni yaptın ama o kendi pisliğinin içinde debelenmek istiyor. Senin için zor kısım şimdi başlıyor çünkü ona izin vermelisin."

"Ninette onunla birlikte yaşıyor ve bu hiçbir şeyi daha iyi hale getirmeyecek," diye hatırlattım ona.

"Başka bir sonuç. Annesini içeri aldı, anlaştı." "Belki de annemi aramalıyım ve-"

Benny keserek, "Bunu aklından bile geçirme," dedi.

Çenemi kapattım. Görünüşe göre Ninette, Benny'nin ailemin "beni kesmesi" konusunda sınırı çizdiği yeri.

"Buraya gel," diye emretti.

"Bir çörek istiyorum."

"Tamam. Sana bir tane getireyim. Bana da bir tane. Sonra da buraya gel."

Mutfakta topuklu ayakkabılarımla duruyordum.

bir süre ara vermem gerekiyordu. Bunu yapmamamın tek nedeni buydu.

dudaklarına yapıştım. Bunun yerine, fırıncının kutusunu aldım ve oturma odasına yürüdüm.

Ben kutuyu benden aldı, sehpanın üzerine fırlattı ve Gus hemen üzerine atladı. Neyse ki, zıplayıp bir çörek (ya da tüm) alamayacak kadar küçük ve hantaldı. Ne yazık ki pes etmedi. Kendine zarar vermesini istemediğim için ona doğru eğildim.

Benny'nin bacakları onu tutmak için.

Ben'in ellerini üzerime attığı gibi ben de ellerimi Gus'ın üzerine attım. Gus'ı göğsüme çektim. Benny kıcımlı kucağına çekti.

Gus çenemi yaladı, sonra Benny'nin üzerine atıldı.

Ben bir koluyla köpeği, diğer koluyla da kadını tuttu ve gözlerimi yakaladı.

"Chrissy ve Eva iyiler. Küçük kız kardeşinin saçma bir ismi yok, bu da pastanın üzerindeki krema. Diğer kız kardeşin kaçığın teki, hiç şaşırmadım. Eva'nın adının Eva olmasıyla, bu karmaşada beş yüz dolar kazanamazsın. Bence yedi yüz elli. Fena değil."

Gus'ın poposunu kaşımak için bir elimi kaldırdım ve Benny'nin kucağına daha da yerleşerek, "Eva'nın Eva olması kesinlikle iyi bir şey," dedim.

Gus kendini kanepeye attı, sonra bir yastığın üzerine yan yattı ve kendini temizlemeye başladı. Benny iki kolunu bana doladı ve beni kendine çekti.

"Babanı arayacak mısın?" diye sordu.

"Ve ne diyeceğim? Sen bir mısın?" Ben de karşılık verdim.

Ben gülümsedi.

Başımı salladım ve ona gerçek cevabı verdim, "Hayır.

Ona söyleyecek bir şeyim yok, bile beni dinlemeye Nat'ten daha az meyilli. Fark etmez zaten. Chrissy bir savaşçı. Eğer Eva'ya maddi açıdan doğru , Eva onun doğru davrandığını görecektir."

Kollarıyla beni sıktı. "İşte benim Frankie'm."

Cevap veremedim çünkü ben onun Frankie'siydim ve her neyse, sözlerinden ve kolunu sıkmasından tüm dikkatimi alacak kadar keyif alıyordum.

"Yani, kaçık ailenle işin bitti mi?" diye sordu.

Sırıttım. "Kaçık ailemle işim bitti..." Durakladım, sonra zaten bildiği bir uyarıyla bitirdim: "*Bugün.*"

Bu Bennynin bir kez daha neden oldu. Sıradaki, Seçenekler: Maçı izlemek ya da kanepede öpüşmek, sonra maçı izlemek."

Başka seçeneğim yok, gerçekten.

Yaklaştım, kollarımı omuzlarına doladım. "Kanepede öpüşürüz, sonra da maçı izleriz."

Gözleri ağızma kaydı ve "Düşünme şeklini seviyorum" diye mırıldandı.

Gülümseme sırası bendeydi.

Ben bir elini saçlarıma attı ve ağızımı doğru çekti.

Sonra beni döndürdü ve sırtım kanepeye gelecek şekilde hareket ettirdi, üzerimdeydi ve dili ağızımdaydı.

Telefonumun çalmaya başladığını duydum.

İkimiz de öpüşmeyi kesmedik. İkimiz de görmezden geldik.

Bir süre sonra, öpüştükten ve maçı izledikten sonra, erkeğime ve kendime sandviç yapmak için mutfığa gittim.

Öğle yemeği.

Bunu yapmadan önce sesli mesajımı kontrol ettim.

Bunu yaptığımda, kız kardeşimin bir bebeği olacağına dair sevinçli haberi öğrendim.

Sonunda.

Sandviçlerimizi oturma odasına getirdim ve birkaç bira ve bir kavanoz turşu ile birlikte yedi paket cips çıkardığımda Ben'in sırtışının tadını çıkardım. Sonra kutlamak için Cat'i aradım ve ona ailemizdeki çatlakların iç yüzünü anlattım. Sonra ona işimin bittiğini, bu işe karışmayacağını ve bundan sonra kendi işlerini kendilerinin halletmesi gerektiğini söyledim.

kendi bokunu.

Onun cevabı:

"Sonunda."

Yirmi Dördüncü Bölüm

Noel Kartı Listesi

Ertesi sabah Benny'nin çalan telefonu beni uyandırdı ve "Siktir" diye mırıldandığını duyduğumda onu uyandırdığını anladım.

Bu beni gülümsetti, çünkü Benny'nin yanında uyandığım her gün gülümsemeye eğilimliydim, küfür ederek uyanmış olsa bile. Sıcaklığının beni kaşıkladığı sırtımdan gittiğini hissettim. Onunla birlikte döndüm, yatağımı açtım.

ve telefonunu almak için komodine doğru uzandığını gördü.

Yatağın üzerinde bir kolunun üzerine kalktı, telefonu kulağına dayadı ve "Benny" diye selam verdi.

Boynunu bükmeden önce birkaç saniye dinledi, gözleri bana doğru geldi ve bakışlarından midem bulandı. Sonra

Sırtını yatak başlığına yaslamak için kendini yukarı çekti, telefonu kulağından aldı, ekrandaki bir düğmeye bastı ve çok çekici, derin bir erkek sesi geldi.

"...araştırıyorlar," dedi ses. "Eski müşterilerimizden anladığım kadarıyla elinizde onların ortaya çıkardıklarının kopyaları var ve bu onların

bunu bize aktarmanızın daha güvenli olacağını anlıyorum. Bugün bir ara Brownsburg'da Main Street'te Frank's adında bir restorana gitmenizi rica edeceğim. Herb adında bir adam orada olacak. Flaş bellekleri ona verebilirsiniz. Brownsburg'a giden bir adamım var. Herb ile buluşacak ve bellekleri alacak. Bundan sonrasını biz hallederiz."

Ses konuşmayı kesti ve Ben telefona doğru, "Bud, alınma ama seni tanımıyorum. Bir Pazar günü erkenden arayan telefondaki bir sestin. Bu yüzden sana hiçbir şey vermeyeceğim. restoranda rastgele bir adam."

"Hizmetlerimizin devreye girdiği konusunda bilgilendirildiğiniz söylendi," diye cevap verdi ses.

Aman Tanrım.

Nightingale denen adam bu muydu?

Gözlerim Benny'ye kaydı ve telefonuna baktığını gördüm.

"Dinle," dedi. "Tekrar söylüyorum, seni tanımıyorum, bu yüzden hiçbir şey hakkında bir şey söylemiyorum."

"Bizi internetten araştırabilirsiniz," diye ses. "Benim gibi Ben Lee Nightingale. Nightingale Araştırmaları'nın sahibiyim. Gönderdiğim adam Luke Stark. Bu öğleden sonra orada olacak. O gelmeden önce sürücüleri istiyoruz, böylece onları sıralayabilir ve gecikmeden göreve başlayın."

"Yaşamak için yaptığınız işi yapıyor olsaydınız ve bu konuda neler olduğunu biliyor olsaydınız ve içeride kadınınız olsaydı, tanımadığınız bir adamdan gelen telefona cevap verir ve size yapmanızı söylediği şeyi yapar mıydınız?"

Bir an tereddüt ettikten sonra, "Demek istediğinizi anlıyorum. Bizi internette araştır. Bir e-posta adresin varsa bana ver. Sana bir tane göndereceğim ve adresinde bizim alan adımız olacak."

"Bunun beni daha iyi hissettirdiğinden emin değilim," dedi Benny, e-posta hakkında hiçbir şey bilmiyordu ya da bir Pazar sabahı ilk iş olarak masum, koruyucu, İtalyan ateşli bir erkeği kandırmak için bir alan adı kaydettirmenin ve kullanmanın oldukça zor bir iş olacağını bilmiyordu.

Lee Nightingale, "O zaman kendinizi daha iyi hissetmeniz için size bunu vereceğim," diye karşılık verdi. "Bunu araştırmaya başladık ve müşterilerimizin

fonlar. Bulduğumuz şey hoşumuza gitmedi ve artık hizmetlerimiz için ödeme yapamayacak duruma geldiklerinde bile araştırmayı bırakmadık. Biz

şüphesiz senden daha fazlasına sahip, belki de bu boku açmaya ve kötü bir ilacın piyasaya çıkmasını engellemeye yetecek kadar. Sende Bu fiyongu bağlamak için bir kanıt bulursak, minnettar oluruz. Daha da fazlası, eğer oyalanmayı bırakıp, daha fazla vuruş yapılmadan önce bu işi halledebilirsek. Ve son olarak, tüm bunları Salvatore Giglia ve adamları daha fazla

ve bu karmaşayı daha da karmaşık hale getirecek ve muhtemelen mafya bağlantısı nedeniyle iddianameleri masadan kaldıracaktır."

Bunun üzerine sessizce soluklandım ve Benny bana baktı. Nightingale Sal'i biliyordu.

Ben gözlerimi yakaladığında, "Belki de şu Herb denen adamlar Frank'in yerinde buluşmalıyız" dedim.

"Francesca Concetti mi o?" Nightingale sordu.

Telefona baktım. "Evet."

"Görevden alındın," dedi hemen (ve bir şekilde). "Diğer herkes de . Giglia'nın adamları Furlock'taki kiralık katilin icabına baktı.

Şimdi Giglia'yı çağırabilirsin. Sürücüleri Herb'e götür. Yarın, içeri gir. Çalışın. Bundan sonrasını biz hallederiz."

?

Telefondaki rastgele bir adam "buradan mı?"

Benny'nin hücreğine doğru eğildim ve tersledim, "Bir sürü Uzun zamandır bu işe gönül vermiş insanlar bu işe çok önem veriyor."

"Frankie," diye mırıldandı Ben.

"Boyunlarını uzatmayı bırakabilirler," diye karşılık verdi Nightingale.

"Ve bu iyi bir şey," diye araya girdi Benny.

Gözlerimi ona çevirdiğimde onun da bana baktığını gördüm ve ters ters baktım.

Bakışlarını telefonuna çevirdi, aynı zamanda onu yüzüne yaklaştırdı (ve benimkinden uzaklaştırdı). "Seni ararız. Bir e-posta gönder. İçinde sadece müşterilerinizin bileceği bir şey yazın. Bu bilgiyi müşterilerle teyit edeceğiz ve eğer uyuşursa, bu Herb denen adamla saat birde Frank'in yerinde buluşacağız. Belleklerin kopyalarını saklıyoruz. İşlerin nasıl gittiğinden haberdar olabilmemiz için seninle ve Stark denen adamla doğrudan bağlantı kurmak istiyoruz ve bununla e-postayı kastetmiyorum."

Nightingale, "Luke e-posta kullanmıyor," diye mırıldandı ve Ben'in bana kendini beğenmiş bir bakış attığını görünce gözlerimi devirdim.

"Bu benim kişisel cep telefonum," dedi.

devam etti. "Bana e-posta adresinizi mesaj atın. Herb'le seninle Frank'in yerinde buluşacağını teyit edeceğiz."

"Doğru," dedi Ben.

"Ve edin, Herb..." Nightingale başladı, durakladı ve devam etti, "Alışılmadık."

"Nasıl sıra dışı?" diye sorarken Ben'in gerildiğini hissettim.

"Genç değil. Uzun boylu değil. Kızıl saçları var. Gürültücü biri. Uygunsuz bir şey söylemesi muhtemel. Ve Indiana'lı sayılır."

"Bu ne anlama geliyor?" Ben sordum.

Nightingale, "Bu, Purdue ailesinden olduğu için kırmızı giymeyin anlamına geliyor," diye yanıtladı.

Indiana'da yaşayalı bir yıldan az olmuştu ama yine de bunun ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum.

"Red dışarıda," diye mırıldandım.

"İyi miyiz?" Ben, Nightingale'e sordu.

"Evet," diye yanıtladı Nightingale. "E-postayı gönder. Sana Luke'un bilgilerini vereceğiz, sen ve kadının geri çekilebilirsiniz."

Benny o anda gergin değildi. Yüzünden ihtiyatlı bir şekilde rahatladığı anlaşılıyordu.

Ben ona, "Sal'le konuşup devir teslim işlemini yapacağım," dedi. "Tamam. Teşekkürler. Bu iş yakında bitecek."

"Umarım öyledir," diye mırıldandı Ben.

Nightingale'in derin, çekici sesi "Olacak," dedi ve bunu o kadar kesin bir şekilde yaptı ki ona inandım.

"Tamam," dedi Benny. "Sonra görüşürüz."

Nightingale, "Sonra," diye cevap verdi ve Benny aramayı sonlandırmak için düğmeye dokundu.

Daha sonra başka tuşlara dokunarak "E-posta adresin nedir?" diye sordu. Ona e-posta adresimi verdim ve başparmağı ekranın üzerinde hareket etti.

Gönder tuşuna basmış olmalı çünkü bana baktı. "Dizüstü bilgisayarını aç, *Cara*."

Bu emir karşısında gözlerim kısıldı. "Önce bir günaydın öpücüğü alabilir miyim?"

"Günaydın sikişi yapabilirsin - uzun bir tane, mutlu bir tane, kutlamalı bir tane - eğer bu boku lanet olası bir özel dedektife aktarabilirsek Colorado, Sal'i bu işin dışında tut ilk çocuğumuzun adını Oğlumun peşini bırakıp senin Chicago'da çalışmana izin verilmesine ya da Chicago'da bir iş bulup eve dönmeme ve bebeğimi almama odaklanacağım." Sözlerini bitirmek için bana doğru eğildi: "Tüm bunlar için *dizüstü bilgisayarını çalıştırmam* gerekiyor."

"Colorado'dan bir özel dedektif tarafından uyandırılınca huysuzlaşıyorsun," dedim.

"Evet, sikimi kadınının içine gömmeden önce yapmak istemediğim bir sürü şeyi yapmam gerektiği için böyle oluyor." Ben kıpırdamayıp ona dik dik bakmaya devam edince devam etti: "Ve o tatlı kıcını yataktan kaldırıp dizüstü bilgisayarını almak yerine orada yatıp bana kem gözlerle baktığında daha da huysuzlanıyorum."

"Sanırım patronluk taslamanın benim en sevdiğim şey olmadığını açıkça belirttim," dedim ona.

"Benim için ıslandığında öyle," diye karşılık verdi.

Berbattı ama haklıydı.

Bu beni rahatsız etti ama o anki seçeneklerim ya Benny ile göz göze gelip kavgamıza devam etmekte ki bu biraz saçmaydı ya da gidip dizüstü bilgisayarımı almaktı.

Dizüstü bilgisayarımı almaya karar verdim, ama yorganı üzerimden atarken (ve dolayısıyla Benny'nin tarafı daha yakın olduğu için onun üzerine tırmanmayı planladığımdan), patronluk tasladım.

"Dizüstü bilgisayarımı alıp operasyonun ilk kısmıyla ilgileneceğim. Sen git Gus'la yürü."

Üzerine tırmanıyordum ama elleri kollarımın altından kıvrılınca başaramadım. Beni yüzüstü çevirdiğinde şaşkın bir ses çıkardım. sırtını döndü, örttü ve sert, kısa bir öpücük kondurdu.

Başını kaldırdığında, "Tatmin oldun mu?" diye sordu. Pek değil.

"Bu gelecek şeylerin bir vaadi olsa iyi olur," diye cevap verdim. "Ne zaman değil mi?" diye sordu.

Ve başka bir noktaya daha değindi, bu seferki mükemmeldi. "Yapacak işlerim varken harika olmayı bırak." Sırıttı.

Ona karşı yüzümü buruşturdum.

Bu onu gülümsetti. Ne yazık ki, bunu üzerimden yuvarlanarak yaptı, yüzden tam gücünü alamadım, ancak bunun faydaları vardı çünkü ben benim işime bakabilir, Gus'la ilgilenebilir ve sonra da sözünü yerine getirmeye .

Dizüstü bilgisayarımı aldım, çalıştırdım ve dişlerimi fırçaladım. Ben kot pantolonunu, tişörtünü ve koşu ayakkabılarını giydi, sonra köpeğimizi ve tasmaını aldı. ve havalandı.

E-postayı aldım. Sonra Tandy'yi arayıp arkadaşına "Roxie ve Hank'in" düğününde hangi renklerin kullanıldığını sormasını istedim. Tandy telefon görüşmesini yaparken ben de yoga pantolonumu ve tişörtümü giydim.

Ben kahve yaparken geri geldi. "İyi miyiz?" diye sordu, Gus'ın ipini bıraktı ve bunun üzerine paytak paytak evin içine girdi. ve baldırlarımda zıplamaya başladı.

Onu almak için eğildim ve kucağıma aldığımda Benny'ye "Şimdi Tandy'den onay bekliyorum" dedim.

Benny başıyla onayladı ve koridora yöneldi.
Gus'a baktım ve "Kahvaltı?" diye sordum.
Boynuma bir köpek yavrusu öpücüğü kondurdu.
Bunu evet olarak kabul ettim ve kapı onun için temiz su ve yemek kapları koymayı bitiriyordum.

Benny'nin koridorun ağzından çıktığını hissettiğim ve "Bu da kim lan?" diye sorduğunu duyduğum anda o tarafa baktım.

"Hiçbir yok," diye cevap verdim.

Kapıya doğru ilerlemeye devam etti ama bana bakarak yaptı.
"Şifre olmadan siteye giremezsin sanıyordum."

"Yapamazsın," diye onayladım.

Ben kapıya doğru yürümeye devam ederken mutlu görünmüyordu.
Gerçekten süper havalı bir gözetleme deliği olan bebek kapısını açtı,
sonra "Tanrım" diye mırıldandığını duydum.

"Ne?" Tezgâhın etrafından dolaşıp oturma odasına doğru ilerleyerek .

Oraya vardığımda kapı açıktı ve Sal'in içeri daldığını görünce .

"Köpekleri geri çekin." diye emretti. Ona bakakaldım.

"Seni görmek güzel, Sal. İçeri gelmek ister misin? Kahve içer misin?"
Ben kapıyı arkasından kapatırken alaycı bir tavırla sordu.

Sal bana baktı, tepeden tırnağa süzdü, sonra da "Her zamanki gibi çok güzel, *amata*" diye selamladı. Sonra Benny'ye döndü. "Saatlerdir yoldayım, *figlio*. Senin saçmalıkların için havamda değilim."

Ben girişten çıktı, durdu, ayaklarını dikti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Ancak o zaman, "Belki de bize kışını yollara düşüren şeyin ne olduğunu anlatarak başlayabilirsin, oradan devam edebiliriz," diye öneride bulundu.

"Bu *benim* iyi niyet görevim," dedi Sal başparmağını göğsüne doğru sallayarak ve Benny'ye doğru eğilerek. "Rocky Mountain eyaletinden gelen özel siklerin araya girmesine gerek yok."

Aman Tanrım.

Nightingale'i biliyordu.

Bu şaşırtıcı değildi. Sal hemen hemen her şeyi biliyordu ve eğer bilmiyorsa, yollarını biliyordu. Şaşırtıcı olan şey

"iyi niyet misyonu "nu sahiplenmiş görünüyordu.

Benny, "Sal, onlar bu davada bizden daha uzun süredir çalışıyorlar ve insanları dövmek yerine her şeyi kuralına göre yapabiliyorlar," dedi.

"Kimseye vurmayacağım," diye tersledi Sal.

"Tetikçiye ne oldu?" Ben sordu. "Yoksa ben mi bilmek istiyorum?"

Sal arkasına yaslandı ve sırıttı. "Reddedemeyeceği bir teklif aldı."

Kıkırdamaya başladım.

Ben gözlerini bana dikti.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve kıkırdamayı kestim.

Benny Sal'e baktı ve alçak sesle, "Bu hiç komik değil. Burada lanet olası bir *tetikçiden* bahsediyoruz."

Bunun üzerine Sal sinirlenmeye başlamış gibi göründü ve bu da nefesimin tuhaflaşmasına neden oldu.

"Yüzlerce, belki de binlerce hayat tehlikede bu ilaç kötü ve dışarı çıkıyor, Benny. İyi işler yapma işinde değilim ama bu, bunun doğru yapılması gereken iyi bir iş olmadığını bilmediğim anlamına gelmiyor. Ama hepsi bu değil. Bu Frankie'm için. Yap onu durumda bırakmak için her şeyi yapacağımı mı sanıyorsun?"

Bunun çok tatlı olduğunu düşündüm ve Sal ve Gina'nın Noel kartı listemde (ve doğum günü kartı listemde ve belki de Benny'nin ailesinin aklını kaçırmaması için nişan partimize bir davetiye).

Nedense Ben bunun tatlı olduğunu düşünmedi.

"Bunu bana açıkla" dediğinde bunu anlamıştım. "Neyi açıklayacaksın?" Sal sordu.

"Neden Frankie'nin pisliğine bulaştın?" diye Ben. "Vinnie gitti, Sal. O artık ailenizin bir üyesi değil."

Bu yorum Sal'ın sinirlenmek üzereymiş gibi görünmesine neden oldu. İyi değil.

"Benny-" diye fısıldayarak onlara doğru bir hamle yaptım ama Sal sözümü kesti.

"O her zaman aileden biri olacak."

"Bunu açıkla," diye tekrarladı Ben.

"Aile asla ölmez," diye karşılık verdi Sal.

"Senin türün öyle," diye karşılık verdi Ben ve normal şartlarda bu alışveriş tehlikeli olmazdı. Hatta bu alışveriş (nihayet) her şeyin ortaya çıkması ve iyileşme açısından olumlu bile olabilirdi.

Eğer takasa dahil olanlardan biri mafya babası değilse.

"Bunu anlamıyorsun," diye kırptı Sal, kızgın öfkesi havada cızırdıyordu, "çünkü sen büyürken sahip olmadığı şeylere sahiptin. yukarı. Ve eğer onu elde etmenin bir yolunu bulamazsan, o zaman sen onun için uygun adam değilsin. Olacağını düşündüğüm adam. Büyürken onu önemseyen bir babası olmadı ve *ben*"-başparmağını tekrar göğsüne götürdü-"bunu anlıyorum."

Bu haberde Sal'ın şu konudaki derin ve yürek parçalayıcı paylaşımı yer alıyor. Hiç bilmediğim bir şey - nefesim kesildi ve o konuşmaya devam ettikçe aniden gözyaşlarıyla dolan gözlerimi ona yapıştırdım.

"her şeye sahiptin, Benito Bianchi. , onu ararsın ve bu arayışın bir ömür boyu sürmemesini, son nefesini vermeni ve *ihtiyacın olan* bir şeye asla sahip olamadığın bir hayat yaşadığını bilmeni umarsın. Benden neden hoşlanmadığını anlıyorum. Frankie'nin etrafında olmamı neden istemediğini anlıyorum. Ayrıca da değil. Eğer bir şekilde ona ihtiyacı olan şeyin bir parçasını , bunu yapacağım. Bunu. Gina ona kendi payını verebilir, o da bunu yapacak. Hoşuna gitsin ya da gitmesin."

"Sal," diye fısıldadım ve gözleri bana kaydı.

"Çok güzelsin Francesca Concetti. İçinde anne ve babanın söndüremediği bir ışık var. Gina ve benim üzerimde parlıyor. Bizim de kızlarımız var. Bu ışığı anlıyoruz. Biz biliyoruz sahip olma ayrıcalığı. Vinnie'ye olanlardan sonra bile bize bunu verdiği için senin nasıl bir insan olduğunu biliyoruz. Bunu bize vermeye devam etmek istiyorsan, kabul ederiz. Onu elimizden alman gerekiyor, bundan hoşlanmayacağız ama bununla yaşayacağız çünkü seni seviyoruz ve senin yaptığın da bu."

Donup kalmış bir şekilde bakarken bir damla gözyaşının yanağımdan aşağı süzüldüğünü hissettim.

Salvatore Giglia, nihayet bunca yıl sonra onun ve eşinin neden hala Noel listemde olduğunu anladım.

Bu bakışmalar uzun süre devam ettikten sonra, boğuk bir sesle ona "Ben de seni seviyorum" dedim.

"Biliyorum," diye cevap verdi sessizce.

"Sanırım az önce nişan partime davet edildin," diye geveledim. Sal sıırttı.

Benny "Tanrım" diye mırıldandı.

"Buraya gel, *amata*," diye emretti Sal.

Oraya gittim ve oraya vardığımda bir suç ailesinin patronu beni kollarının arasına aldı.

Onu hemen geri katladım.

Ben "Bebeğim" diye seslenmeden önce bir süre birbirimize sarıldık.

Tutunmaya devam ettim ama ıslak gözlerimi Benny'ye çevirdim.

"Anını yaşamayı istiyorum ve daha fazlasına ihtiyacın var, almaya devam et, ama Sal ve ben bu Nightingale meselesini açıklığa kavuşturmalıyız."

"Tamam," diye cevap verdim ve Sal geri çekildi ama tamamen değil. Bir kolunu bana dolayarak beni yanında tuttu ve ben de bir kolumu Benny'ye döndüğümüzde etrafını sardı.

Sal hemen, "Nightingale'i geri çağır," dedi.

"Adamla bir kez konuştum. Öyle bile olsa, bir mafya patronundan ya da herhangi birinden emir alacak tipte biri olmadığı açıktı." Benny geri döndü.

"Onu ikna et," diye emretti

Sal. Ben tavana baktı.

Sal'ın kolunu sıkıca kavradım ve o da bana baktı.

Sal'a, "Belki de ne yapmasına izin vermeliyiz, çünkü bunu yaşamak için yapıyor," dedim.

"Ve bu adamı tanımıyoruz. Belki de yaptığı işte çok kötüdür ve bu işi ona devretmemiz senin güvende olman anlamına gelirken, o kadar da güvende olmayabilirsin."

Özel dedektifler hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama Nightingale Investigations'ın web sitesi oldukça güzeldi. Çekiciydi. Çok erkeksi. Son derece profesyoneldi. Laf kalabalığı yoktu. Aslında, bir tane dışında gerçek bir misyon beyanı olan cümle misyon , hokey bir slogan değil, her şey madde işaretleriydi.

Yine de, iyi bir web sitesi muhtemelen iyi bir özel dedektif yapmamıştır.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve Benny'ye baktım.

Benny içini çektikten sonra şöyle dedi: "Tamam. Frankie'nin kız arkadaşından izin alırsak Nightingale'i arayacağım. Ona teslimatı yapacağımızı ama bu sırada adamıyla tanışmak istediğimizi söyle ki bu işi kime teslim ettiğimizi bilelim."

"Ve ona adamlarının benim adamlarımla çalışacağını söyle," diye ekledi Sal.

"Sal," diye başladı Benny, "bu adam bana sadece emir alan bir adam gibi gelmiyor, aynı zamanda önemli bir soruşturmada rastgele ortaklar alan bir adam gibi de gelmiyor, bu ortaklar Mafya."

"İyi bir davranışı anlayacaktır," diye Sal.

"Ben bile senin iyi bir şey yaptığını anlamıyorum ve ben sadece Kadınıma iyi ve temiz bir şey verdiğine tanık oldum," diye karşılık verdi Benny ve Sal'in vücudunun yanımda gerildiğini hissettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Gevşediğini hissettim ve kafamı kaldırıp baktığımda onun pis pis sırttığını gördüm: "Sanırım az önce bana güzel bir şey söyledin, *figlio*."

Telefonum çalarken Ben, "Bunu günlüğüne yazdığından emin ol," diye mırıldandı.

Sal'den ve mutfağı koştum, Gus topuklarımin üzerinde, bunun bir oyun olduğunu düşünerek telefonumu kaptı.

Tandy'ydi.

Telefonu açtım ve Roxie ile Hank'in Noel arifesinde düğün yaptıklarını, dolayısıyla renklerinin yeşil ve kırmızı olduğunu teyit ettim, Tandy'nin arkadaşının kız kardeşinin davet edildiğinden beri bildiğı bir şey.

Nightingale'in e-postasına koyduğu renkler bunlardı.

Nightingale iyi durumdaydı.

Tandy'ye teşekkür ettim ve bu haberi Sal ile Ben'e verdim.

Bunu yaptığım anda, Sal Benny'ye baktı ve "Aramayı yap, *figlio*" diye emretti.

Ben bana bakmadan önce uzun süre Sal'e baktı.

"Pizzacıda çalışmak istemediğinden kesinlikle emin misin?" sordu.

"Benim pizzacımda böyle şeyler olmaz."

Ona

gölümsedim.

Bekledi.

Alacağı tek cevabın bu olduğunu bilsin diye ona gülümsemeye devam ettim.

"Kahretsin," diye mırıldandı ve telefonu almak için arka cebine uzandı.

Gus ayağımı yaladı.

"Sal, kahve ve bir günlük çörek ister misin?" diye seslendim.

Sal döndü ve bana sırtıttı.

* * * * *

O öğleden sonra saat iki buçukta Frank'in restoranına girdik, Luke Stark'ın iniş yapabilmesi için toplantı ertelenmişti.

Indianapolis Uluslararası Havaalanı, kiralık aracını al ve bizimle buluş. A Benny'nin konuşmalarını dinlediğimde Lee Nightingale'in pek de hoşlanmadığını anladığım plan değişikliği. Restorana girdiğimiz andan itibaren Lee Nightingale'in Herb'e vermediğini fark ettiğimiz bir plan değişikliği.

Ve Herb arkadaş getirdi.

İçeri girdiğimizde bir kadın sesinin "Yoo-hoo!" diye seslendiğini duyduğumuzda bunu . Frankie ve Benny siz misiniz?"

Arka masalardan birine baktım ve yaşlı bir kadının kolunu havaya kaldırmış bize el salladığını gördüm. Yanında oturan ve ona deliymiş gibi bakan yaşlı, kızıl saçlı bir adam vardı.

Sal bizimle birlikteydi. İki adamı restoranın dışında, bir adamı da caddenin karşısındaki bir arabada konuşlanmıştı. Bir sebepten dolayı bir pusu için hazırlandı.

Lee Nightingale'in gerçekten iyi durumda olmasını umuyordum çünkü eski moda bir kafe istemiyordum.

60'ların başından bu yana değişti (patronlarından bahsetmiyorum bile), Sal'in koruma markası ne olursa olsun çapraz ateşte kaldı.

"Bu bana iyi duygular vermiyor," diye mırıldandı Sal, arka masaya doğru ilerlerken gözleri el sallayan kadında, Benny

Aynı zamanda eli benim elimde olduğu için beni de yanında sürüklüyordu, Sal bizi takip ediyordu.

Benny bizi masanın yanında durdurdu ve selam vermeden, "Burada bir Luke Stark ile buluşacağımızı anlamıştık," dedi.

"Öylesin," diye yanıtladı kızıl saçlı adam. "Lee bana dışarıda olduğumu söyledi." Yanındaki kadına başparmağını salladı. "Ama o gelmek istedi

Her neyse." Ona baktı. "Sadece söylüyorum, bunu Lee'ye sen açıklıyorsun."

Dar gözlerini ona çevirdi ve "Herb, 'bok' deme" diye uyardı.

"Kadın, ben yetişkin bir adamım. Eğer 'bok' demek istersem 'bok' derim," diye karşılık verdi.

"Bu görgüsüzlük," diye karşılık verdi ve elini bize doğru salladı. "Bu insanları çok az tanıyoruz."

"Onları zar zor mu tanıyorsun?" Herb karşılık verdi. "Onları hiç tanımıyoruz." Sonra Benny'ye baktı ve "Sen 'bok' mu diyorsun?" diye sordu.

Benny cevap vermedi. Onun yerine, "Stark nerede?" diye sordu.

Herb buna cevap vermedi. Sal'e baktı ve "Sen 'bok' mu diyorsun?" diye sordu.

"Burada işimiz bitti," diye Sal.

Kahretsin.

Bunun işe yaramasını istiyordum. Başka kimsenin zarar görmemesi için profesyonellerin bu işi çözmesini ve Benny'nin eve gidebilmesi, benim de onunla gidebilmem ve normal bir hayata (ya da olabildiğince normal bir hayata) başlayabilmemiz için bu işin çabucak halledilmesini istiyordum.

Bu yüzden elimi hızla kadına doğru uzattım. "Selam. Ben Frankie."

Bana gülümsedi, elimi tuttu ve "Ben Trish. Roxie'nin annesi. Roxie'yi tanıyor musun?"

"Hayır," dedim ve elini sıktım.

Kafası karışmış görünüyordu, "Roxie'yi tanıdığını sanıyordum" diye mırıldandı.

Herb, "Gezegendeki herkes Roxie'yi tanımıyor," derken elimi çektim.

Bakışlarını ona çevirdi. "Herb, Lee'yi tanıyorlar. Lee'yi tanıyorlarsa Hank'i de tanıyor olabilirler, Hank'i tanıyorlarsa Roxie'yi de tanıyorlardır."

"Burada işimizin bittiğini mi söyledim, yoksa geçici olarak görünmez mi oldum?" Sal sordu.

"Bu Benny, erkek arkadaşım," dedim Herb ve Trish'e hızlıca. "Ve bu da Sal, benim... amcam."

"Merhaba!" Trish, vücudunun ön tarafının tamamını kaplayan bir dalgayla haykırdı.

"Biri beni öldürsün," diye mırıldandı Herb.

Trish başını Herb'e doğru sallayarak, "Bu benim kocam Herb," dedi. "Kötü bir ruh hali içinde çünkü burada olmak istemiyor. Balık tutmak istiyor."

"Burada olmak istiyor musun?" Herb, Benny'ye sordu. "Yoksa balık tutmayı mı tercih edersin?"

"Eğer 'balık tutmak' derken buradan başka bir yerde olmayı kastediyorsanız, evet," diye yanıtladı Benny.

"Gördün mü?" Herb karısına sordu.

Onu görmezden geldi ve "Oturun. Sana Frank'ın dünyaca ünlü kreplerinden sipariş edeceğiz."

Benny'ye doğru eğildim ve "Biraz krep yiyebilirim" diye mırıldandım.

Derin bir iç çekerken bana bakmadı bile, sonra kışımı için bir sandalye çekti. Ben de öyle yaptım, Benny benimkinin yanındaki sandalyeye oturdu.

Sal başka bir koltuğa geçerek, "Bu inanılmaz," diye mırıldandı.

"Bana mı söylüyorsun," dedi Herb. "Ben ve koca ağzım. Ona Lee'nin benden yapmamı istediği bir şey olduğunu söyle, kızımız Roxie ile ilgili olduğunu düşünüyor. Lee'nin Roxie'ye nasıl dönüştüğünü *bilmiyorum*. O zaman

Lee'nin artık bana ihtiyacı olmadığını söylediğimde bile boynuzluyor. Eğer Tanrı buna karşı çıkmasaydı, yemin ederim boşanmayı düşünürdüm."

"Bu söylediğin hiç hoş değil," diye tersledi Trish.

"Tanımadığın insanlarla birlikte olmak istemediğin bir yerde mi oturuyorsun?" Herb tersledi.

"Onları tanıyoruz. Frankie, Benny ve Sal," diye karşılık verdi.

Herb Benny'ye baktı. "Dikkatle dinle. Senin kız çok güzel. Onunla tanıştığımda Trish de öyleydi. Şimdi gözüme pek hoş gelmiyor ama tam bir belası."

"Herb!" Trish ağladı.

"Ne oluyor lan burada?" diye derin ve sert bir ses arkamızdan. Döndüm ve dar siyah bir tişörtün zar zor gizlediği zayıf kalçalar ve düz bir karın gördüm.

Yukarı, yukarı, *yukarı* baktım ve nefes almayı bıraktım.

Çünkü arkamda komandodan başka bir şey olamayacak siyah saçlı, tekme tokat bıyıklı bir adam duruyordu.

Evrendeki en sıcak olanı.

Ve en korkuncu.

Herb'e kaşlarını çatmış, "Lee'nin seni görevden aldığını sanıyordum," diyordu.

"O istedi. Trish krep istedi," diye yanıtladı Herb.

Komando başını geriye eğdi ve tavana baktı. Nefesim geri geldi ama sadece düzensiz bir şekilde geliyordu, çünkü kaslı boğazını ve güçlü çenesinin alt tarafını görebiliyordum.

Nefis.

Sonra tavana "Sik beni" dedi.

"Lucas Stark! Annen ne derdi?" Trish itiraz etti.

Çenesini eğip gözlerini ona dikti ve gözlerindeki öfkeli bakışla tekrar nefes almayı bıraktım ve pantolonumu ıslatmamak için mücadele ettim.

"Sen Stark mısın?" Benny sordu, neyse ki Stark'ın dikkatini Trish'ten çekmişti ve adamımın sandalyesinden kalktığını hissedebiliyordum.

"Bianchi siz misiniz?" Luke Stark başıyla onayladıktan sonra sordu.

Ben cevap vermedi ama elini uzattı.

Stark aldı.

"Elaine! Menüleri alabilir miyiz?" Trish

seslendi. "Hemen geliyorum," diye seslendi bir garson.

"Anladığım kadarıyla sen Giglia'sın," dedi Stark ve Sal'e baktığımda onun ayağa kalktığını ve Stark'ı bir kez daha süzdüğünü gördüm.

Sal kimliğini sözlü olarak da teyit etmedi. Sadece "En azından ciddi görünüyorsun." dedi.

Stark sert bir sesle, "Öyleyim," diye cevap verdiğinde inlesem mi, sızlansam mı bilemedim. *Çok* ciddiğim."

O sırada Stark bana baktı ve yüz hatları yumuşadı. Kesinlikle inlemeye değer.

"Sen Francesca'sın," dedi ve neyse ki öyleydim.

Elimi uzattım. "Evet. Frankie."

Elimi tuttu, ne çok güçlü ne de çok hafif kavradı ve bıraktı.

Sonra Herb'e baktı. "Artık gidebilirsin."

"Tanrı'ya şükür," dedi Herb ve hemen sandalyesini geriye itti. "Ne? Ne demek istiyorsun? Trish sordu. "Daha önce krep."

"İki saat önce öğle yemeği yedik," dedi Herb ona.

"Şimdi canım krep çekti," dedi ona. "Herb," diye hırladı Stark uyarırcasına.

"Doğru," dedi Herb, sonra karısına baktı. "Şu adamı görüyor musun?"

O işaret etti, o da baktı, ben de baktım ve Sal'in pencerenin dışındaki adamını işaret ettiğini gördüm.

"Peki ya ?" Herb devam etti ve ben de ona dönüp baktığımda restoranın diğer tarafını işaret ettiğini gördüm.

Omzumun üzerinden baktım ve Sal'in diğer adamını işaret ettiğini gördüm.

"O adamlar bu adamın ," diye devam etti Herb ve Sal'e kafasını salladığını görmek için arkama baktım. "Ve bu adamlar ve bu adam artık işimizin bittiği anlamına geliyor. . Bir daha gelmeyeceğiz. krep. Buradan defolup gidiyoruz." Sal'e baktı. "Alınmayın."

"Alınmadı," diye mırıldandı Sal.

Herb Trish'e baktı. "Hadi gidelim."

"Oh, ," diye mırıldandı. Geriye doğru iterek çantasını aldı ve elini bana doğru uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de," diye cevap verdim, veda etmek için sıktım.

Benny ve Sal için de aynısı oldu, sonra aceleyle masanın etrafından dolaştı, Komando Stark'ın alanına girdi, kolunu okşadı ve yanağından öpmek için eğildi.

Stark'ın buna izin vermesi beni o kadar derinden sarstı ki Benny'ye kocaman gözlerle baktım.

Benny iri gözlerimi görmedi. Stark'ın elini sıkan Herb'e bakıyordu ve bunu mutlu görünmeden yapıyordu.

Elaine menüleri masaya bırakıp "Kahve?" diye sorarken Herb ve Trish gittiler.

Benny, muhtemelen onun gitmesini sağlamak için herkese "Herkes etrafına baksın," diye emretti.

"Yakaladım," dedi ve aceleyle uzaklaştı.

Stark Herb'ün koltuğuna oturdu, sırtı duvara, bize dönüktü ve Benny ile Sal arkalarına yerleştiler.

"Amatör saatin bittiğine bizi temin edebilir misiniz?" Sal hemen sordu.

Sal korkutucuydu ama Sal'in bile bu adamla kafa kafaya gidebileceğinden emin değildim. Düz karnından bahsetmiştim ama geniş omuzlarından ya da belirgin, şişkin pazılarından ve göğsünden bahsetmemiştim.

Tişörtünün kumaşını o kadar zorluyordu ki, herhangi bir hareket tişörtün yırtılmasına neden olabilirdi.

İlginç bir düşünce.

Stark ona, "Herb ve Trish, Roxie'nin anne babası," dedi. "Roxie, Lee'nin baldızı. Tanıdığım en iyi kadınlardan biri, harika bir eş, olağanüstü bir anne. Onu bu şekilde yetiştirmişler.

Delidirler ama iyi insanlardır. Amatör değiller. Dost canlısılar. Ve Lee'yle ya da onun işiyle hiçbir ilgileri yok." "Bunun evet anlamına geldiğini söyleyebilirim," diye mırıldandım ve Stark bana baktı.

Sert yüzü yine yumuşadı ve sessizce, "Evet. Bu evet demek."

Ona sııttım.

Dudakları yukarı kalktı, sonra Benny'ye baktı.

Kadınca bir alışkanlıkla, o anda adamın yüzüne baktım. elimi masanın üzerine koydum. Orada çok geniş, çok parlak bir altın alyans gördüm.

Neyse ki dünyanın en iyi erkeğine sahiptim yoksa o bandoyu görmek yıkıcı olabilirdi.

"Benim için bir şeyin var mı?" diye sordu Benny.

"Unh-unh," diye araya girdi Sal. "Size bir şey vermeden önce, bu işi doğru yapabileceğinize dair güvence almalıyız."

Stark soğuk gözlerini Sal'e çevirdi. "Ben sadece bana ödeme yapan kişilere referans veririm."

"Ben sadece işi doğru yapabileceğini bildiğim insanlara ödeme yaparım," diye karşılık verdi Sal ve Luke Stark gövdesini Sal'in tarafına çevirirken nefesimi tuttum. Bu da tüm dikkatini Sal'e yöneltmesi anlamına geliyordu. Bu da sadece Salvatore Giglia gibi bir adamın o karanlıkta sinmeyeceği anlamına geliyordu.

bakışlar.

"O zaman sana söyleyeyim, Lee bunu yapar. Hoşuna gitmeyen şeyler bulur, örneğin kötü bir ilacın piyasaya çıkma olasılığı, şirketin ürünlerinin zararlı olduğuna dair kanıtları gizleyerek üretiyor ve o da ilgileniyor. İlileniyor. Lee bunu yapıyor ve Lee bir şey yaptığında doğru yapıyor."

"Lee'yle konuşmuyorum," diye itti Sal.

"Hayır," diye hırladı Stark, sabrının tükendiği belliydi. "Benimle konuşuyorsun ama Lee dediğimde kendimi kastediyorum çünkü beni bu işe o soktu. Yani bu işi doğru düzgün yapan ben olacağım."

Sal ağzını açtı ama ben hemen konuştum çünkü Luke Stark'ın daha da sabırsızlanmasının kimse için sağlıklı olacağını düşünmüyordum.

"Bir sorum var." Stark bana baktı. "Chuck Norris'in kığını tekmeleyebilir misin?"

Luke Stark gülümsedi, beyaz ve tembel. Kalbim küt küt atıyordu.

"Chuck Norris olmak için çabalıyorum," diye yanıtladı.

Ben de gülümsedim. "Bu benim için yeterince iyi." Benny'ye baktım. "Ona sürücüleri ver, bebeğim."

Belli ki Ben de Stark'ın görünüşünden hoşlanmıştı çünkü Sal, "Bekle," dediğinde elini cebine sokmak için yer değiştirdi.

İşte o zaman Ben vites değiştirmeyi bıraktı ve Sal'e baktı. "Şu adama bak," diye emretti.

Sal, Stark'a bakmadı. Benny'ye kaşlarını çatı.

Benny, "Lanet olsun Sal, bu adamın küçük bir Güney Amerika ülkesinde tek kişilik bir darbeyi başarıyla gerçekleştirebileceğini bilmek için onu iş başında görmeme bile gerek yok," dedi.

Kıkırdadım.

Sal kaşlarını çatarak bana döndü. "Bu ciddi bir mesele Francesca."

"Bay Stark sana bir komedyen gibi mi görünüyor, Sal?" Başımı Stark'a doğru sallayarak sordum.

Sal Stark'a baktı. "Frankie'yi kim koruyor?"

Stark'ın kaşları birbirine çatıldı ve Benny'ye baktı. "Onun erkeği olduğunu sanıyordum."

"Öyleyim," diye onayladı Ben.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Stark sordu. "Tabii ki hayır."

Stark onu gövdesinden saçına kadar içine aldı ve "Ben de öyle düşünmüştüm" dedi. Güzel. Bir komandodan iltifat.

Sandaletimle Benny'nin ayakkabısına tekme attım. Ben bana baktı ve başını salladı.

Ona sııttım ve tekrar masaya doğru baktım.

Stark gözlerini Sal'e çevirdi. "Başka sorun var mı?"

"Bu iş ne zaman bitecek?" Sal sordu.

"Sürücülerde ne olduğuna bağlı. Salı günü iyi," diye yanıtladı

Stark ve Sal'in kaşları havaya kalktı.

"Bunu söyleyebilir misin? Salı günü mü?"

"Bunu söyleyebilirim. Salı günü," diye kesin bir ifadeyle tekrarladı Stark. "O kadar çabuk mu?" Sal sordu.

Stark ona "Dalga geçmiyorduk," dedi. "İfadesi alınmaya hazır üç hemşiremiz varEllerinde veri var. Ve elimizde bir Kalplerinin neden berbat olduğunu bilselerdi, ki bilecekler, avukatlarını arayacak olan beş hastaya kilitlenin. Sizi temin ederim ki Salı günü bunu yapacaklar."

Masaya doğru eğildim ve bunu yaparken Stark hareketimi yakaladı ve karanlık gözlerini bana çevirdi. Yeni fark ettiğim koyu renk gözleri maviydi,

o kadar karanlıktı.

İnanılmaz.

"Projedeki baş bilim adamı, ki kendisi şu anda ölü, orijinal belgeleri sürücülerde," diye paylaştım.

"Mükemmel," diye Stark.

Ben elini kot pantolonunun cebine sokmak için tekrar yer değiştirdi.

Elaine bir tepsi dolusu kahve fincanı ve termal cezveyle geldi ve hepsini masanın üzerine koydu.

"Saatin neredeyse üç olduğunu biliyorum, ama bugün aynı zamanda Pazar ve sadece söylüyorum, Pazar günü Frank'in kreplerinden yemezseniz aptallık etmiş olursunuz," dedi.

"Benimkinde yaban mersini var," dedi Stark, Ben'in masanın üzerinden kendisine doğru uzattığı sürücüleri alarak.

"Yaban mersinli krep için vaktin var mı?" Sal sinirli bir şekilde sordu.

"Yaban mersinli krep için her zaman zaman vardır," diye yanıtladı

Stark

gelişigüzel.

Benny'ye doğru eğildim ve fısıldadım, "Bu adamdan hoşlanıyorum." Ben bana baktı ve yine başını salladı.

Elaine'e baktım. "Ben de yaban mersini alabilir miyim?" diye sordum.

Elaine, evet anlamına geldiğini tahmin ettiğim bir şekilde, "bakalım," diye cevap verdi.

"Tanrım," diye mırıldandı Sal.

"Bana yaban mersini yok ama bolca şurup var," diye emretti Benny, arkasına yaslanıp bir kolunu sandalyemin arkasına geçirerek.

İş tamamlandı. Stark'a bakarak ona güvenilebileceğini söyleyebilirdi.

Şimdi tek yapması gereken bana göz kulak olmak ve rahatlamaktı.

Bütün bunları bana verdiği titreşimden anlayabiliyordum.

Bu beni mutlu etti, ben de yana doğru eğildim ve onunla çarpıştım.

Bir elini omzuma doladı.

"Tanrım, ben de yaban mersini alacağım,"

dedi Sal. Benny'ye baktım ve sıırttım.

eğdi ve ağzını benimkine değdirdi.

Bu iyiliği aldıktan sonra döndüm, kahveme uzandım ve Stark'a baktım.

"Karin da komando mu?"

"O bir grafik tasarımcı." demeden önce başka bir dudak

ucu. "Komando kıyafetleri için logo mu tasarlıyor?" diye

sordum. Dudak ucu daha da yukarı kalktı. "Hayır."

Ona bakmaya devam ettim. "O bir mini komandolar kabilesinin annesi mi?"

Başını salladı ama gözlerine bir ışık vurdu, tam kalbime vuran ve onu ısıtan bir ışık.

"Şimdiye kadar hepsi kız."

Sözlerinden ve onları söyleme şeklinden o ışığın ne anlama geldiğini anladım. Bunun, kızları belli bir yaşa geldiklerinde aynaya baktıklarında saf güzelliği görecekleri anlamına geldiğini biliyordum.

Bu şekilde düşündüm

Baktı, karısı da muhtemelen ateşliydi, bu yüzden kızlarının güzel olması zorlama olmazdı.

Ama görecekleri güzellik bu değildi.

Kendilerine babalarının gözünden bakmanın getirdiği güzelliği göreceklerdi.

Bir yudum kahvenin ardına, bu düşüncelerin bana hissettirdiği duyguları sakladım. Eğer onları serbest gözyaşlarına boğulacağım duygular. Kahvemi yudumlarken, Sal'in daha önce söylediği sözler aklıma geldi.

Sonra Benny'nin dünkü sözleri geldi.

Birdenbire aceleyle banyoya girip aynaya bakmak istedim.

Ama ne göreceğimi biliyordum.

Yani Bayan Zambino aptal değildi.
Bunu zaten biliyordum.
Dört gözle beklediğim şey Chicago'ya dönmekti,
Caddenin karşısına geçip, şimdi göreceğim yüzü onunla paylaşacaktım.
Şaşırmazdı. Zaten görmüştü.
Tekrar tekrar.

* * * * *

Ben ve ben eve geldikten sonra sandaletlerimin kayışlarını çözdüm,
Gus'ın tasmağını taktım, onu yürüyüşe çıkardım ve geri döndüm.

Benny Gus'ı serbest bıraktı ve sonra doğrudan kanepeye eğildi,
uzaktan kumandaya uzanarak muhtemelen
gecikmiş bir krep komasına hazırlanıyorum.

Krepler . Ve Luke Stark'ı daha da çok sevdim.
Korkutucu olmak yerine, rahatça belalı ve aynı zamanda arkadaş
canlısı olduğunda.

Ama benim için tüm bunların yakında sona erecek olması ve
zihnimizi daha iyi şeylere yöneltebileceğimiz için .

Fayans ve mutfak havlusu seçmek gibi.

Ayakkabılarımı çıkardıktan sonra Benny'ye doğru yürüdüm ve
onun beni izlediğini gördüm. Bu hazırlıklı olduğu anlamına geliyordu, bu
yüzden üzerine yığılmakta tereddüt etmedim.

Darbeye hazırlandı, darbeyi aldı ve kollarını bana doladı. Ben de
kollarımı onun göğsüne koydum ve gözlerinin içine baktım.

"Stark'ın görünüşünü beğendin," diye karar verdim.

"Senin kadar değil ama evet," diye cevap verdi ve ben de başımı
yana eğdim.

"Ne demek benim kadar değil?"

"Bebeğim, resmen ağzının suyu akıyordu" demeden önce dudakları
seğirdi.

Uh-oh. Benny bunu yakaladı.

"Şey..." Başladım, sonra durdum çünkü ne söyleyeceğimi ya da
Benny'nin dudaklarının neden seğirdiğini ve neden sahiplenici,
İtalyan seksi erkeği kıskanç bir öfkeye kapılmadığını bilmiyordum.

"Senin görünüşünü de beğendi," diye belirtti

Benny. Kaşlarımın havaya kalktığını hissettim. "Öyle mi?"

"Evet," dedi Ben.

"Nereden biliyorsun?" gerektiğini bildiğim halde merakla sordum. Benny garip bir şekilde cevap vermekte tereddüt etmedi.

"Sal ile bir masada oturmak istiyordu, tıpkı onun istediği gibi

Biri dişlerini çekecekti. Sal'e katlanıyordu.

Çünkü seni gördü ve tehlikede olabileceğini biliyor. Ayrıca Sal'in de bu işin içinde olduğunu biliyor, yani Sal için bir şey ifade ediyorsun.

ve Sal senin için bir şey ifade ediyor. Ona çok fazla saygı göstermedi ama normalde gösterdiğinden daha fazlasını gösterdi ve bunu yaptı.

Senin yüzünden. Senin olduğun gibi olduğunu düşündü, güzel ve komik.

Onun gibi bir adam sert bir kaltak ya da herhangi biri için yumuşamaz.

Güzel ve komik bir kadın için yumuşar."

"Ama o evli."

"Evlendi ama ölmedi."

"Bence o çok evli," diye bilgilendirdim onu.

"Kesinlikle," diye onayladı Benny. "Bir erkek zayıf olduğu ve yüzükleri karısının seçmesine izin verdiği için ya da karısına gerçekten aşık olduğu için o kadar belirgin bir alyans takar. Bu adamda zayıf olan hiçbir şey yok."

Bu doğrudu.

"Sen... Yani, o çekiciydi ve sen benim bunu yakaladığımı fark ettin.

Kızmadın mı?"

"Bebeğim, sen benimsin ama ölü de değilsin. Bu sadece çünkü beni beceriyorsun, görmek erkekleri görmeyeceksin."

"Bu seni üzmedi mi?" diye sordum.

"Onlara çakacak mısın?" sordu. "Hayır," diye sertçe cevap verdim.

Bunun üzerine sııttım ve "O zaman bu beni neden üzsün ki?" dedim.

"Ama Cheryl'in ekürisi olmam fikrinden hoşlanmadın."

"Çok evli ve bunu yapan bir adamın görünüşünü beğeniyor musun? yanımda oturmak bir şeydir. Sen kızlarından biriyle çıkarsan, yüzüğüm

Henüz parmağınızda değilken, herhangi bir erkeğin gözünü dikip belki de yaklaşmak için cesaretini toplaması başka bir şeydir."

"Ben de hiçbirine çıkmazdım," diye .

"Sen yokken bir kadının bana yaklaşması fikri hoşuna mı gidiyor?" diye sordu.

Ne demek istediğini anladım ve dudaklarımı birbirine bastırdım.

Gözleri ağızıma kaydı ve benimkilere döndüğünde mizahla parlıyordu.

Bu kısmı anladım ama önceki kısma güvenmedim ve nedenini söyledim.

"Yani benimle birlikteyken güzel kadınlara bakmanı sorun etmiyorum, öyle mi?"

"Ben de ölü değilim, bebeğim. Ve güzel bir kadın görebilirim, ama bile, içten içe gördüğüm kadar güzel bir şey görmediğimi bilmiyorsan işimi yapmıyorum demektir."

Tanrım.

Benny.

Sözleri o kadar hoşuma gitmişti ki, derin nefes almak ve gözyaşlarına boğulmamak için başımı eğip alnımı boğazına dayamama engel olamamıştım.

Ben bir elini omurgamda gezdirip ensemdede dolaştırdıktan sonra saçlarımın tepesine doğru mırıldandı: "Gördün mü, bununla sayı yaptım."

"Bazen tatlılığın beni bunalıyor," diye itiraf ettim boğazına. "Meydan okuma kabul edildi."

Başımı kaldırdım ve tekrar ona baktım. "Ne?"

Gözlerimin içine baktı. "Meydan okumayı kabul ediyorum, sana bunu ömür boyu yaşatmanın yollarını bulacağım."

Sonsuza kadar derin nefes alabilir ve bu sırada gözlerimi ıslatan yaşları durduramazdım.

"Yine yaptın," diye fısıldadım.

Gülümsedi ve fısıldayarak karşılık verdi, "Güzel."

Gülümsemesine baktım, sonra tekrar sıcak, şefkatli, güzel ve aynı zamanda gülümseyen gözlerine döndüm ve fısıldamaya devam ettim, "Ve tekrar."

Elini saçlarımın arasına soktu ve "Bebeğim, gördüğüm her şeyi hissediyorsun, bunu gözyaşlarına dökme. Öp beni."

Benny'm.

Çok
akıllıca.

Bu çok daha iyi bir fikirdi. O
yüzden ağlamadım.

Yerimden kalktım ve onu öptüm.

Ben bizi kanepeye kaydırды, böylece o üstte kaldı ve beni öptü.

Sonra bana çaktı.

Daha sonra Ben bana sarıldı ve o maçı izlerken ben de kreplerimi
yiyerek uyukladım.

* * * * *

Daha sonra birlikte akşam yemeği yedik ve film izledik.

Daha sonra, yatağa gitmeden önce, geceliğimle banyoda durdum ve
aynada kendime baktım.

Her zaman gördüğüm şeyi gördüm ama farklıydı.

Sevgiye, sadakate ve korumaya ilham veren bir kişiydi. Geri verdiği
için bunu alan bir kişiydi. Bu bir
Her zaman olduğum ama hiç görmediğim kişi.

Çok güzeldi.

Gözlerim yansımamdan kayarak açık mavi pijama altından başka bir
şey giymeyen Benny'nin bana yaklaşmasını izledi.

Yaklaşırken aynadan beni izledi ama önünü sırtıma yaslayıp kollarını
ortama doladığında ve yüzünü boynuma gömdüğünde beni gözden
kaybetti.

"İyi misin?" diye sordu boynumun derisine.

Ellerimi kollarının üzerine kaydırдыm ve onu orada tutarak "Evet" diye
cevap verdim.

Beni sıktı ve mırıldandı, "Yatağa gel." O gün Benny'nin
yerine getirmesi gereken bir söz daha vardı.

"Tamam bebeğim," diye fısıldadım.

İşte o zaman günün en iyi ikinci kısmını deneyimlemiş oldum. Ya da
birinci sırada olabilir. Benny Bianchi ile sevişmek ve sonra onun yanında
uyumak. Bana iyi geceler diyen derin ve yumuşak sesini duymak. Huzurlu
bir uykuya dalmamı sağladı.

Yarın Benny'ye ve tutacağı tüm o muhteşem sözlere uyanacaktım.

Yirmi Beşinci Bölüm

The Promise

"Bütün gün ofisten çıkmayacaksın," diye emretti Ben, ertesi sabah beni işe götürürken, daha önce bir şeyi anlattı, ben işe hazırlanırken patronluk tasladı. "İçeride olacağım.

Öğlen seni yemeğe götürmek için lobiye geleceğim. Geç saate kadar çalışmayacaksın. Saat beşte ön kapıda seni bekliyor olacağım. Stark'la iletişim halinde olacağım.

Onlar tabuta çivi çakmazlar, yarın biz de aynı şeyi yaparız."

"Tamam, Benny," diye cevap verdim, uysal olmamı ve onu istediğini biliyordum, çünkü tedirgin uyanmıştı. Ve bana sert, kaba bir şipşak vermesi bunun etkisini azaltmamıştı. Beni işe götürebilmek için yola çıkmadan önce silahını yanına alıp torpido gözüne koyduğunda bunu anlamıştım.

"Burun aşığı, sen çalış. kalmadıkça Bierman'a bakma bile," diye devam etti Ben, sanki ben hiç konuşmamışım gibi.

"Tamam, bebeğim."

Benny sustu.

Ona doğru
baktım.

"İyi misin?" Sessizce sordum.

Önce bana, sonra da yola baktı ve "Boktan bir hisle uyandım" diye mırıldandı.

Muhteşem.

"Her şey girecek," diye güvence verdim ona, haklı olduğumu umarak.

Hemen cevap vermedi ve cevap verdiğinde de sadece "Evet" dedi. Ama ciddi olmadığı belliydi.

Başka bir şey söylemedim. Sadece uzandım ve kalçasını sıktım. Tam geri çekilecekken elimi yakaladı, parmaklarını benimkilerin arasından geçirdi ve bastırdı.

Son olarak, iyi bir hayatım vardı ve daha fazlasını istemek bencillik olurdu ama her gün Benny ile işe gidebilseydim hiç de fena Bianchi elimi tutuyor.

Yolun geri kalanında ikimiz de kendi kafamızın içindeydik.

Ben, Wyler Pharmaceuticals'ın önüne gelene kadar sessizdi. Ben

kamyonetini park etmeme izin verdi.

Ona döndüğümde çoktan bana dönmüş olduğunu gördüm.

"Seni seviyorum, Frankie." dediğinde benden önce davrandı.

Ona gülümsedim, ona doğru eğildim ve yarım santim geri çekilmeden önce ağzımı değdirdim ve "Seni seviyorum Benny" dedim.

Gülümsemesi gözlerine ulaşmayınca elimi kaldırıp yüzüne dokundum ve "Yemekte görüşürüz" dedim.

"Evet."

"Gus'la iyi eğlenceler."

Başını iki yana salladı ama "Yaparım" derken gözlerinden gülümseme sızmaya başlamıştı.

"Cal'ı arayacak mısınız?" Balayından dönen Cal ile vakit geçirmenin kafasını dağıtmak için iyi bir yol olacağını düşünerek sordum.

"Hayır. Burada olduğumu bilirse, bu ziyaretin neden uzatıldığını merak eder ve endişelenir. İş bittikten sonra ona neler olduğunu anlatabiliriz."

Başımı salladım ve Benny'nin, endişelenecek bir adam olmayan Cal'ı endişelendirmek istememesinin muhteşemliğini bir kez daha yaşadım. Endişelenmek yerine harekete geçecek türden bir adamdı ve Stark

bu işi halletmişti. Yeni baba, yeni koca Cal'in karışmasına gerek yoktu.

"Daha sonra," dedim.

"İyi günler bebeğim," diye yanıtladı Ben.

Ona bir kez daha gülümsedim, elimi yüzünden çektim, bilgisayar çantamı aldım ve kamyonetinden çıktım.

Binaya girmeden önce Benny'ye el salladım ve onun ve kamyonunun hareket etmediğini, ayrılmaya hazırlanmak için bir santim bile ilerlemediğini gördüm. Ben içeri girene kadar gitmeyeceğini biliyordum.

Benny'm.

İçeri girdim ve asansörlere yöneldim.

resepsiyonistle konuştum. Asansörlere geldiğimde dışarıya baktığımda Benny'nin kamyonunun kayarak uzaklaştığını gördüm.

Asansöre üç kişiyle birlikte bindim,
Yine de, benden önce derin bir nefes alanın sadece ben olduğumu düşündüm.

Katıma çıktığımda, kendi katıma doğru yürürken ofislerin pencerelerinden bir keşif yaptım.

Clancy Barrow orada değildi ama zaten hiç . O oradaydı. Sözde iş için sık sık seyahat ederdi, ancak söylentilere göre çok golf oynardı ve en iyi sahaların bulunduğu yerlere sıkı bir iş seyahati programı vardı.

Travis Berger ofisindeydi. Randy Bierman da öyle.

Patronum da Heath de evde değildi. Heath Cuma günü istifasını vermemiştı ve bugün verip vermeyeceğini merak . Hatta Her ne kadar hıyarın teki olsa da Stark'ın her şeyi yoluna koymasını ve istifasının sadece yirmi dört saat sürmesini umuyordum. Şirket ciddi bir çalkantı yaşamak üzereydi. Çok ihtiyacımız vardı Bunu destekleyebilecek bir istikrar. Heath bir pislik olabilir ama işinde iyiydi.

Gün için yerleştım, bilgisayarımı açtım ve sesli mesajlarımı kontrol ettim. Çok geçmeden Lloyd'un asansörden indiğini gördüm, ondan kısa bir süre sonra da Heath içeri girdi.

Doğrudan ofisime baktı ve yüzündeki ifade az önce limon emmiş bir adamın yüz .

Bunu istifa edeceği anlamına aldım.

En azından Sandy otobüsün altına atılmayacaktı. Bu iyi bir şeydi.

Daha fazlasının gelmesini umuyordum.

Sandy iki dakika sonra Heath'i takip etmedi. Ofisler ve masalar doldu ve Tandy Sandy'den önce içeri girdi.

Bu gizli işlerde cidden iyi olmayan Tandy bana doğru baktı ve yüzünde korku ve heyecan karışımı bir ifadeyle el salladı.

Masasına gitmedi. Doğruca kapıma geldi ve sözlerinin gerektirdiğinden daha fazla heyecanla ağladı, "Hey, Frankie! Umarım *harika* bir hafta sonu geçirmişsindir."

Ona sıırttım. "İyi bir hafta sonu geçirdim, bebeğim."

Gözlerini bana dikti. "Ben de! Şimdi latte alma sırası bende. Sen de gelmek ister misin?"

Penceremden ofise baktım, sonra tekrar ona döndüm ve sessizce, "Belki de bugün masalarımıza yakın durmalıyız, tatlım. Benny öğlen gelip beni yemeğe götürecektir. Bizimle gelebilirsin ve işe dönerken sana bir latte ısmarlarım."

"Ah, doğru, iyi fikir," diye mırıldandı, sonra daha parlak bir sesle, "sende!" Belli ki Nightingale'in de işin içinde olması onu rahatlatmıştı. Masasına gitti ve birkaç dakika sonra Sandy'nin içeri girdiğini gördüm.

O kadar iyi görünmüyordu. Solgun, bitkin ve Yenildi. Sıraların arasından geçip kendi sırasına giderken de kimseye bakmadı. Heath'in kapısına gidip ona heyecanlı bir "günaydın" demedi.

Muhtemelen, Heath . Ve belli ki, Sandy sahip oldukları şeyin olduğundan daha fazlası olduğunu .

Zavallı Sandy.

O masasına oturduktan sonra, günün daha hızlı geçmesi için kendimi işe vermeye karar vererek çalışmaya başladım. Telefonum bu başarısız çabanın iki dakikasındaydım.

Çıkan numaranın alan kodu üç-o-3'tü. Denver.

Elime aldım ve "Frankie Concetti" diye selamladım.

"Bebeğim. Gözler yukarı. Ofisinin sol köşesinde, pencerelerin üzerinde," dedi derin bir ses.

Bakışlarımı yukarı kaldırdım ve hiçbir şey göremedim, bu yüzden daha dikkatli bakmak için gözlerimi yukarı kaldırdım ve işte o zaman küçük kırmızı bir ışık gördüm.

"Gülümse. Kamera karşısındasın," dedi Luke Stark kulağıma.

anasını. Kameraları yerleştirmek için içeri nasıl girmiş? Tesis güvenlikle kaplıydı.

"Hepsi bitti Frankie," diye devam etti Stark. "Bulunduğun yerden ayrılma. Seni ve ekibini izliyoruz. Furlock'u da izliyoruz. Arkamda yerel yetenekler var ve bir şey diye hazır bekliyorlar, ki olmayacak, o yüzden bunun seni korkutmasına izin verme.

Bunlar sadece önlemler."

"Uh...tamam," diye cevap verdim.

"Ekip sürüşlerde neler olduğunu gözden geçirdi. Bu iyi bir şey. Tekerlekler hareket halinde. Bianchi aradı ve o günkü programınızı bildirdi. Buna sadık kalın."

"Tandy bizimle yemeğe geliyor," haber verdim.

"Güzel," diye cevap verdi. "Travis Berger'in asistanı bu akşam saat altıda onun için acil bir toplantı ayarlamak üzere. O iş bittikten sonra seni ararız. Benimle misin?"

Bilgisayar ekranıma baktım ve "Hı-hı" diye mırıldandım.

"Tamam. Kendine iyi bak," dedi vedalaşırken ve benim ona esprili ya da küstah bir karşılık verme şansım olmadı çünkü o Bağlantı kesildi.

Elinde beyaz bir zarfla ofisinden çıkan Heath'i görmeden önce telefonumu masama koymuştum bile, gözlerini ayakkabılarına dikmişti.

Sandy'ye baktım, o da ona doğru bakmadı bile. Sonra, istemesem kendimi durduramadım, gözlerim hızla Bierman'ın ofisine gitti.

Heath'i izliyordu, yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı.

Bununla ilgili bir şey beni aniden sevindirdi.

Heath konusunda kendini beğenmişse, başına geleceklerden haberi yoktu. Ve bu harikaydı.

Bakışlarım Heath'e döndü ve başını kaldırıp ona bakmasını izledim. Başını , gözleri onu durduran bir şeye takıldı.

O tarafa baktım ve Lloyd'un ofisine doğru gittiğini gördüm.

Asistanıma gülümseyerek, "Günaydın Tandy," dedi ve onun yanından geçip kapıma gelerek durdu. "Hey, Frankie. Hafta sonun iyi geçti mi?" diye sordu.

"Evet, sen?"

"Evet, Frankie. Teşekkürler." Başını yana eğdi. "Travis ve benimle oturmak için bir saniyen var mı?"

Travis ve o. Büyük patron, patronum ve ben mi?

Bu bir sürprizdi ve gözlerimin kameraya gitmesini engellemek için çok şey gerekti.

"Elbette," diye cevap verdim, sandalyemi geri çekip cep telefonumu aldım.

"bir şey yok," dedi Lloyd. "Travis ve ben sadece seninle Chicago'ya taşınma planların hakkında konuşmak istiyoruz."

İşte oldu. Kararlarını vermişlerdi.

Bunun günün ikinci bölümündeki iyi haber olmasını umuyordum ama ne olursa olsun, geleceğimle ilgili cevaplanması gereken önemli bir soruydu ve bunu almak üzereydim.

Lloyd'a başımı salladım, o da yolumdan çekildi, böylece ben de onun önüne geçebildim.

"Travis'in ofisinde buluşacağız," dedi yanıma gelirken.

"Lloyd," diye seslendi Heath, Lloyd'la ben ona baktık. "Frankie'yle konuştuktan sonra bir dakikan var mı?"

"Elbette Heath. Frankie ile uzun sürmez," diye cevap verdi Lloyd.

Heath başını salladı ve Sandy'nin gözlerinden kaçarak ofisine geri döndü. Ben de Lloyd'la Travis'in ofisine gittim.

İçeri girdiğimde Travis Berger'in ne kadar meşgul ve önemli olduğunu kanıtlamak zorunda olmayan bir adam olduğunu gördüm. Biz yaklaştığımızda telefonda, bilgisayarında, bir dosya okuyor ya da notlar karalıyor değildi. Bizi izledi, gözleri bendeydi, yüzü boştu. Orada Bu konuda ona daha fazla saygı duymamı sağlayan bir şey vardı. Benim zamanıma ihtiyacı vardı ve bir şekilde, doğaçlama bir toplantı için ofisine gelmemi izlemesi, bu toplantının önemli olduğunu, benim önemli olduğumu ve dikkatinin bende olmasını istediğini gösteriyordu.

Karşılıklı . Bir koltuk teklif edildi. Ben aldım. Lloyd Travis'in masasının önünde yanımdaki sandalyeye oturduktan sonra Travis, "Penny'nin sana kahve getirmesini ister misin?" diye sordu.

Bugün henüz tencereye gitmemiştim ve bir yudum kahve içebilirdim ama yine de başımı hayır anlamında salladım.

Travis arkasına yaslandı, parmaklarını birleştirdi ve düz göbeğine koydu. Gözleri Lloyd'a kaymadı. Benim üzerimde kaldılar.

Sonra konuşmaya başladı.

"Lloyd bana hayatında bir şeyler olduğunu ve bunun Chicago'ya geri dönmek istediğin anlamına geldiğini söyledi."

Başımı salladım ve "Evet" diye onayladım.

Bir süre beni inceledi ve sesi daha sakin bir şekilde, "Seni işe alma kararımız mükemmeldi ve bizimle çalışmaya başlamakta gecikmiş olsan bile bundan hiçbir şekilde pişmanlık duymadık," dedi.

Bunu hatırlatmanın iyi bir şey olduğunu düşünmedim. Devam etti.

"Amiriniz size saygı duyuyor. Personel sizi seviyor. Temsilcileriniz sizin için gerçekleştirir. Ancak, çalışanlara izin verme politikamız olsa bile

Çalışanların evde çalışmasına ve bunu düzenli olarak yapmasına izin vermek bizim politikamız değil."

Kötü

haber.

Kahretsin.

"Elbette," dedim usulca.

Travis, "Rakamlarını ben de gördüm Frankie ve Lloyd senden övgüyle söz ediyor," diye devam etti. "Seni kaybetmekten üzüntü duyarız.

Sevgilinizin Indy'ye taşınma ihtimali var mı?"

"Bir aile pizzacısı işletiyor. O ikinci kuşak. Kırk yıldır faaliyette." İçine sızan sıkıntıyı gördüğümde

Berger'in yüz hatları, ona umurunda olmayan şeyler söylediğimde,

"Demek istediğim şu ki, hayır. Aile işi

önemli ve ben ondan böyle bir hamle yapmasını istemezdim."

Berger bir kez başını salladıktan sonra şöyle dedi: "Bu noktada Wyler'da büyük fırsatlar olduğunu belirtmek isterim Frankie. Özellikle de mükemmel performans gösterenler için. Yönetici ve yönetim kad yüzde otuz beşi kadınlardan oluşuyor. Açıkçası bu beni ilgilendirmez, ancak benim pozisyonumda, yetenekleri elde tutmak, başarılı olan bir ekibi sağlam tutmak işimin bir parçası ve bazen bunu yapmak için danışman olarak pozisyon almam gerekiyor. Bu pozisyondayken, sevgiliniz sizinle aynı fikirde olmadığı için bu fırsatları heba ettiğinizi görmek istemem.

kariyerinizin önemini anlayın."

Ona baktım, sonra eline baktım ve evlilik yüzüğünü gördüm. Geniş ve parlak değildi.

Bunu görünce, sekizden önce geldiğim ve onun zaten orada olduğu, bir süredir oradaymış gibi görüldüğü ve altıdan sonra ayrıldığım ve hala , ayrılmaya bile yakın olmadığı diğer zamanlarda, karısının onun hakkında ne düşündüğünü merak ettim.

Kariyerine "önemli diğerinden" daha fazla öncelik veriyor.

Yine de, adamın altı haneli rakamlar kazandığına şüphe yok, belki o da Dışarı çıkıp bir sürü ayakkabı alarak kocası yanında olmadığı için kendini daha iyi hissediyor.

"Hayatımın geri kalanını onunla geçirmek niyetindeyim," diye cevap verdim, bu onu ilgilendirmese de. İyi bir önlem için ekledim, "Ve kız kardeşimin bebek sahibi olacağı haberini aldım. Chicago'da. Ailem büyüyor ve planım Benny ile kendi ailemi kurmak.

Kız kardeşimin yanında olamam ya da Benny Indy'deyken bunu yapamam. En azından kolay kolay."

Sanki kız kardeşimin yanında olmak ya da birlikte bir hayat kurmak için "sevgilime" yakın olmak ona yabancı bir kavrammış gibi bir an için kafası karışmış gibi baktı ve birdenbire tanımadığı karısı üzüldüm.

Sonra da "Hayat kolay değil Frankie" dedi.

"Saygısızlık etmek istemem ama Travis, kurşun yarasından sonra iyileştim. Bunu biliyorum. Bu nedenle, diğer şeylerin yanı sıra, neyin önemli olduğunu da biliyorum."

Beni inceledi ve bunu bir süre yaptı.

Sonra Lloyd'a baktı ve "Lloyd, bize bir dakika izin verir misin?" diye sordu.

Lloyd'a doğru baktım ve bize bir dakika bile vermek istemediğini gördüm. Çalışanlarına karşı korumacıydı. Ama bu başkan yardımcısıydı. Başka seçeneği yoktu.

Başını salladı ve "Elbette" dedi.

Sandalyesinden kalktı, sonra bana anlayışlı bir bakış attı ve kapıyı arkasından kapatarak çıkmadan önce küçük bir gülümseme verdi.

Berger'e döndüm ve o da hemen konuşmaya başladı.

"Kararına saygı duyuyorum Frankie." Ama bunu hiç saygı duymuyormuş gibi söyledi ve ben de birden ona saygı duyup duymadığımı merak etmeye başladım. Elbette, işinde harikaydı ama hayat iş değildi. Yakın bile değil. "Chicago'dan çalışmana izin verdiğimiz zamanların yeterli olmadığını ve bizden ayrılman gerektiğini fark edersen, bu bir darbe olur, ama bir bir kadın ne yapması gerekiyorsa onu yapmalıdır."

"Bir kadın, bir kadının yapması gerekeni yapmalıdır" sözünden pek hoşlanmadım, sanki kadınlar sadece ama bunu görmezden geldim ve bakışlarımı onunkilere diktim.

Birden tavrı değişti ve bu hoşuma gitmedi ama sadece çünkü okuyamadım. Normalde okunabilir bir adam değildi. Ama şimdi aşılmaz görünüyordu.

"Bu konuşma bittiğine ve burada yalnız olduğumuza göre, bana söylemek istediğin bir şey var mı?"

kırpıştırdım, ona ne söylemem gerektiğini anlamıyordum. Yani, ona söyleyebileceğim çok şey vardı: Heath'e şantaj yapıyordu.

CEO ve araştırma ve geliştirme müdürü öldürülüyordu ve hayatlarını değiştiren kazalar geçirmelerini ayarlamak. Ama bu lokmaları paylaşacak olan *ben değildim*.

"Uh..." Ben başladım.

Bana doğru eğildi, parmaklarının bağını çözdü ve bir elini masasına koydu, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

"Bilmem gereken çok önemli bir şey varsa, tabii ki Frankie, çok önemli olduğu için bilmem gerekir."

Kalbimin hızla atmaya başladığını hissettim ve bu garip bir histi çünkü onu boğazımda hissediyordum.

Bu daha önce de başıma gelmişti. Daniel Hart silahını bana çevirdiğinde.

Elimdeki telefon ve çaldığında yerimden sıçradım.

Minnettarlıkla, Berger'in yoğun bakışlarından uzaklaşmak için aşağıya baktım ve üç-oh-üç alan kodunu gördüm.

Bu bana Stark'ın sadece kameraları değil, mikrofonları da olduğunu söyledi. Bu adamlar iyiymiş.

"Frankie," diye seslendi Travis ve ben de ona baktım. "Onları daha sonra arayabilirsin."

Stark'ın ne tavsiye edeceğini merak ediyordum ama yeni bir iş bulana kadar (ya da Ekim ayında kira kontratım bitip işten ayrılana kadar) işime ihtiyacım vardı, bu yüzden telefona çıkmadım.

zorundaydım.

"Kariyer sahibi bir iş kadını olmamın dışında fırsatları, Wyler ile geleceğimin ne olacağını uzun uzun düşünmek zorunda kalacağım, bilmen gereken bir şey yok Travis."

Telefonum çalmayı bıraktı.

Yine beni inceledi. Bu sefer daha uzun sürdü, sanki bana farklı bir seçim yapma fırsatı veriyordu.

Ben yapmayınca başını salladı. "Pekâlâ, Frankie. Zaman ayırdığın için teşekkürler."

"Seninki için teşekkür ederim Travis," diye cevap verdim, ayağa kalkarak. Gözleriyle beni takip etti. "Umarım doğru kararı verirsin."

Doğru kararın ne olduğunu düşündüğünü biliyordum. Sorun şu ki, yanılıyordu.

Umarım karısı ayakkabıları gerçekten seviyordur.

Ona gülümsedim ve oradan uzaklaştım.

Kendi ofisime doğru yürürken Heath'in Lloyd'un ofisinde olduğunu gördüm. Bunu gördükten sonra, Tandy'nin ben yürürken beni izlediğini gördüm.

Her zamanki gibi makul bir süre beklemedi. Hemen arkamdan içeri girdi ve kapıyı kapattı.

"Bütün bunlar da ?" diye sordu.

Masama otururken ona baktım. "Benny'nin yanına taşınabilmek için Chicago'da uzak bir ofis talep ettim. Travis talebimi reddetti."

Gözleri büyüdü, sonra yüzü . "Gidiyor musun?" "Muhtemelen" derken sesimi yumuşattım.

İşte o zaman yüzü düştü. "Oh, Frankie."

Tandy'den çok hoşlandım.

"Özür dilerim tatlım. Ama aşık oldum. Yeni bir yavru köpeğim var. Temizlemem gereken bir yemek masam, fayans almam gereken bir mutfakım ve yaşamaya başlamam gereken bir hayatım var."

"Seni anlıyorum," dedi sessizce. "Ama seni özleyeceğim."

Ona sıırtım ve "Yeni bir iş bulduğumda iyi çalışsa iyi olur, yoksa yeni bir asistan aramaya başlayacağım" dedim.

Dudakları titredi ama bunu gülümsemeden önce yaptılar.

"Benim için çok kötü çünkü senden önce patronumu severdim ama bana hiç latte ısmarlamadı. Sıra bile almadı," dedi bana.

"Sana birkaç kart alacağım, böylece depoyu ."

Gülümsemesi olduğu yerde kaldı, sonra pencereden dışarı ve tekrar bana baktı. "Heath'in istifa edeceğini mi düşünüyorsun?"

Kaşları havaya kalktı. "Bunu biliyor muydun?"

"Dün gece Nightingale ya da ekibinden biri hepimizi aradı. Bize her şey hakkında bilgi verdi. İşlerin nasıl gideceğini anlattı. İfadelerimizi aldı. Çok güzeldi. Yakında biteceğini bilmek iyi hissettirdi."

"Seni anlıyorum," diye kabul ettim.

"Sadece berbat. Her şey bitecek, Bierman çükünü yaymayı bırakacak, böylece her şey yeniden yoluna girecek ama sen gitmiş olacaksın."

Evet. Tandy'yi özlerdim.

"Bomba gibisin Tandy," diye fısıldadım.

"Sen de öylesin Frankie," fısıldadı.

İkimiz de çeşitli şekillerde ortaya çıkabilecek duygularla savaşıırken birbirimize baktık. Değişim, kayıp ve rahatlamayla ilgili duygular.

Sonra ikimiz de kendimizi toparladık ve o masasına geri döndü.

Kıçını sandalyeye koyduğu anda telefonum çaldı. Üç-oh-
üç numarasıydı.

"Bugün bir komando iki kez aradı. Bu bir rekor."

Luke Stark'ın derin ve sert sesinden kahkahalar yükselirken, "İyi iş çıkardın bebeğim," dedi.

"Onay not edildi," diye cevap verdim.

"Ve bebeğim," diye başladı, "bu dünyada hiçbir şey sevdiğin adamla bir hayat kurmaktan daha önemli değildir."

Nefesim kesildi.

Mikrofonları vardı.

Ve komandolar da küstah olabilir.

Ben onu arayamadan Stark bağlantıyı kesti.

Ya da belki de ona bok bildiği için bağlantıyı kesti.

Her iki durumda da telefonumu masama koydum, işe koyuldum ve gülümseyerek yaptım.

* * * *

Saat onda telefonum yine çaldı.

Arayan Benny'ydi.

"Selam tatlım," diye selamladım.

"Durum," diye yanıtladı ve hâlâ tedirgin olduğunu biliyordum.

"Bir süre önce Heath, Lloydun ofisinden kırbaçlanmış gibi çıktı. Lloyd kızgın görünüyordu ama sanırım yakında benim de istifa edeceğimi bildiği için bir yerine iki müdürü olacak."

Güncellememi bitirmemiştım ki Ben araya girdi.

"İstifa mı edeceksin?"

Onun haberi olmadığını unutmuşum.

mikrofonlar ve işler çok garipti, onu arayıp

haberler ve ben .

"Haberleri doğrudan Berger'dan aldım. Chicago ofisi yok," dedim ona sessizce.

"Siktir."

"İş arama."

"Evet."

"Her şey girecek, Benny."

"Biliyorsun olacak, Frankie."

Bu beni daha iyi hissettirdi çünkü haklıydı. Öyle olacağını biliyordum.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu.

"Heath'in sekreteri Sandy sabahın büyük bir bölümünü banyoda geçirdi, geri kalanında ise gözyaşlarına boğulacakmış gibi görünüyordu, bu tuvalete koşmadan önceydi. Heath Lloyd'a istifasını verdiğinden beri kapısını açmadı ve odaya arkasını döndü. Bierman sik gibi değil de kendini beğenmiş görünüyor.

Bu akşama kadar hapse girme ihtimali olduğunu bilmesem can sıkıcı olurdu. Tandy de bizimle yemeğe geliyor."

"Öyle mi?" Ben sordu.

"Evet," diye cevapladım.

"Neden?"

"Çünkü onu seviyorum. Onu kaybedeceğim ve bu onu özleyeceğim anlamına geliyor, bu yüzden onunla zaman geçirmek istiyorum. Ve son olarak, onun benim erkeğimle tanışmasını istiyorum."

"Bu kabul edilebilir."

Ona finalimi vermeden önce bilgisayar ekranıma gözlerimi devirdim.

"Bence Berger neler biliyor."

"Evet. Stark arayıp bilgi verdi. Berger'in Chicago ofisi için onay vermediğini söylemedi ama başka bir şey için bastırıldığını söyledi."

Stark'ın Benny'ye bu haberi verme görevini bana

bırakması çok hoştu. Bunu Benny ile paylaşmadım.

Dedim ki, "Emin olamam. Yani, Bierman benimle uğraşıyor, bu yüzden beni ve Heath'i kötülüyor olabilir, ama bunun dışında ona söyleyecek başka bir şey yok."

"Heath'in düşündüğümüz gibi bir dangalak olmadığını öğrendiğimize sevindim ama işe koyulması çok kötü oldu. Stark bana dün gece Bierman'ın ofisini aradıklarını ve fotoğrafların kopyalarını bulduklarını söyledi. Ayrıca

Bana evini taramayı yeni bitirdiklerini ve fotoğrafların daha fazla kopyası da dahil olmak üzere bir sürü başka şey bulduklarını söyledi. Diğer saklanma yerlerine kilit vurmuşlar ama artık fotoğraf yok. Sal, özel dedektifin elindekileri aldı. Hepsi yok edilecek. Bu Sandy'nin güvende olduğu ve istifa etmesine gerek olmadığı anlamına geliyor."

Bu bende gülme isteği uyandırdı. Ama gülmedim.

Onun yerine merakıma yenik düştüm.

"Adamım, bu adamlar *çok iyi*."

"Küçük bir Güney Amerika ülkesindeki bir hükümeti tamamen devirebilir."

Bu beni güldürdü.

Benny işleri bitirmeden önce bir süre gülmeme izin verdi.

"Tamam, sende bende de yok. Tandy ile birkaç saat içinde görüşürüz."

"Sonra görüşürüz, tatlım."

"Görüşürüz, *Cara*."

"Görüşürüz,
Benny." Bağlantıyı
kestik.

Heath'e baktım ve sırtının odaya dönük olduğunu gördüm. Gözlerimi Sandy'ye çevirdim ve onun burnunu sildiğini gördüm.

Sonra bilgisayarıma baktım ve bir latte alabilmeyi diledim.

* * * * *

Bakışlarım bilgisayar ekranımın sağ alt köşesine gitti. Saat 4:43'tü.

On yedi dakika sonra oradan siktir olup gidebilirdim.

Benny ve Tandy ile öğle yemeği harika geçti. Daha biz ön kapının önünde rölantide duran cipine binmeden Tandy pencereden Ben'i gördü ve "Tanrım, Frankie. Bana resimleri gösterdin ve anladım, ama şimdi anlıyorum."

Ve bunu anladım. Benny'ye bir bakış, arabanın camından bile olsa, her kız bunu anlar.

Ben ögle yemeğinde onu büyüledikçe daha da büyülendi. Tandy, Tandy olarak ona karşılık verdi.

Benny bizi bıraktı ve bana söylediği son şey sert bir "Beş, bebeğim" oldu.

Başımı salladım ve bunu da yaptım. O gece geç saate kadar çalışmamın imkanı yoktu. Bir dakika bile.

İyi haber şu ki, artık tedirgin görünmüyordu, ama tetikte görünüyordu, bu da anlaşılabilir bir şeydi.

Öğleden sonra ne kadar atmaya çalışsam da sürüklendi. kendimi işe verdim. Sadece o günün bitmesini istedim. Eve gidip Benny'yle birlikte geri kalanının bittiğini duyana kadar beklemek istedim. Ve sonra hiçbir şey olmadan vaatlerle dolu bir hayata devam etmek istedim.

her şeyi mahvediyor.

Derin bir nefes aldım ve sırf gecikmeden oradan çıkabilmek için erken kapatmayı düşündüm.

Tam o sırada telefonum çaldı.

Arayan Benny'ydi.

"Hey, tatlım. Evdeyiz-" "Masandan kalkma."

Ses tonu karşısında sırtım dikleşti ve gözlerim pencereden Bierman'ın ofisine kaydı.

Orada değildi.

"On dakika uzaklıktayım," dedi Ben bana. "Gelip seni ofisinden alacağım."

"Neler oluyor?" Fısıldadım.

Ben hemen, "Stark'ın ekibi orada," diye cevap verdi. kalp kekelemesi. "Ama meşguller, kar maskeli iki haydut Furlock'u üçüncü kattaki bir tuvalette köşeye sıkıştırdı ve kışını merdiven boşluğundan arka tarafta bekleyen bir SUV'ye doğru çekiyorlar. hizmet girişi."

"Aman Tanrım," diye nefes aldım ve zemini taramaya başladım.

"Stark'ın ekibi sürücüyü etkisiz hale getirdi," diye etti Ben.

Heath masasında.

"Polisleri de aramışlar, onlar da yoldalar," diye devam etti Ben. Sandy de onunkine.

"Ama taşınmanızı istemiyorlar."

Lloyd onunkinde. Kathleen onunkinde. Jennie de onunkine. "Ekibinize göz kulak olun," diye bitirdi. Ekibime göz kulak olmam gerekirken Tandy'nin masasına çarptım. Orada değildi.

Kanım buza dönüştü. "Tandy," diye fısıldadım.

"Ne?" Ben sordu.

"Tandy masasında değil."

"Siktir," diye mırıldandı. "Stark meşgul ama arayacağım. Her yerde gözü var. Eğer onunla ilgili bir şey olsaydı, o da ilgilenirdi. Masanda kal." Zemine tekrar baktım. Hiçbir yerde Tandy yoktu.

"Benny-"

"Sakin... masanızdan... *ayrılmayın, tesorina.*"

Derin nefes almaya başladım. "Furlock iyi olacak mı?"

"Sence Stark ona bir şey olmasına izin verir mi?" Hayır.

Ben .

"Neredeyse geldim bebeğim. O zaman oradan çıktık ve güvendeyiz." Tandy'nin boş masasına bakıp "Tamam" dedim.

", Frankie."

Beni çok iyi tanıyordu çünkü hareket etmek, Tandy'yi aramak, onun iyi olduğundan emin olmak istiyordum.

Sandalyeden atlamak için can atarken bile sandalyeye kök saldığımı hayal ettim ve "Yapmayacağım Benny" dedim.

"Kendini toparla, bebeğim. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum, tatlım."

Bağlantıyı kesti.

Derin bir nefes aldım ve gece için kapanmaya başladım. Bu süre içinde Tandy geri gelmedi.

Bu sürenin sonunda telefonum tekrar çaldı.

Arayan Benny'ydi.

"Ben," diye fısıldadım selamlarken.

"Olduğun yerde kal. Ben orada olacağım." Bunu bana zaten söylemişti.

Bunu bana neden tekrar söylüyordu?

"Benny-"

"Hareket etmeyeceğine söz ver Frankie."

Kahretsin.

Bir şeyler oluyordu. Ve Stark meşguldü.

Benny'ye ihtiyaçları vardı.

"Ben-"

"Söz ver
bana." "Tandy
mi?" "Söz ver
bana."

"Benny!" Tersledim.

"*Bana söz vermeni* istiyorum."

Oh Tanrım.

Tanrım!

"Söz veriyorum, Benny."

"Güzel, bebeğim. Yakında
orada ol." "Dikkatli ol, Benny."

"Yapacağım."

"Çok dikkatli ol, Benny."

"Yapacağım, tatlım. Şimdi gitmeliyim."

Sesi sabırsız olsa da normaldi. Neredeyse iş gibi. Aman
Tanrım.

"Seni seviyorum," diye
fısıldadım. "Ben de seni
seviyorum. Yakında görüşürüz."

"Evet."

Bağlantıyı kesti.

Bierman'ın boş ofisine baktım. Sonra

Tandy'nin boş masasına.

Sonra telefonuma baktım ve Sal'i aradım.

Tek halkada telefonu açtı. "Hallediyoruz, *Amata*."

Oh Tanrım.

Neyin üzerine?

"Bu ne anlama geliyor?" Ben sordum.

"Gitmeliyim Francesca," dedi cevap olarak.

"Sal!" Tersledim.

Bağlantıyı kesti.

Sandalyemden fırladım.

Kımıldama, Frankie.

Tandy bazen bir şeyler içmek için dışarı çıkacağından, işten çıkmadan önce temizlenmek için banyoya giderdi.

O gece bir şeyler içmek için dışarı çıkmayacağını biliyordum.

Çantasını göremezdim çünkü kilitli bir çekmeceye koymuştu. Bana haber vermeden evden çıkmazdı. Özellikle de erken. Ama asla.

Banyoya koşup Tandy'nin orada olup kontrol etmek istedim.

Berger'in ofisine baktım ve onu telefonda gördüm. Uzaktaydı ama her zamanki gibi iş yapıyor gibiydi ve ofisine koşup ona neler olduğunu anlatmak istedim. O koca kığını

ve değişiklik olsun diye insani bir şey yapmasını sağlayın.

Ben .

Sandalyeme oturdum, gözlerimi telefonuma diktim ve çalmasını diledim.

Bierman, *Wyer'da* Furlock'a bir hamle yapmıştı.

Çaresiz.

Çaresiz adamlar nelere eder? Benny.

Benny'm.

Dışarıda polis sirenleri duydum, bir tane değil, çok sayıda, ama pencerelerimden dışarı bakmadım.

Telefonuma baktım, beynim "*ara beni, ara beni, ara beni*" diyordu.

Sirenler yaklaştı ve yakın kaldı. Polis dışarıdaydı. Dişlerimi sıktım.

Benny bunu nasıl yaptı, her gün sayısız vaatte bulundu ve sonra onları tutmaya mı karar verdin? Her birini. Onlardan düzinelerce. Küçüklü büyüklü. Her gün.

Tutulan bir söz.

Hareket etmemek için kendimi zor tutuyordum.

Söz ver bana.

"Tanrım," diye fısıldadım, boğazım başlamıştı. "*Benny.*"

Olduğum yerde kalmalıydım. Benny'ye verdiğim bu sözü tutmalıydım. Benden bir şey yapmamı istediğinde, bunu yapabileceğimi ona kanıtlamalıydım.

Önemli olan, bunu yapabilirdim. Bana geri döndüğünde, bana güvenmesinin ve kendimi onun için güvende tutmamın sorun olmadığını ona göstermeliydim.

Sözümü tutmak zorundaydım.

Bu düşünceyle birlikte ofisime bir şok dalgasının girdiğini hissettim ve başımı kaldırdım. İki polis memuru, Wyler'ın güvenlik görevlilerinden biriyle birlikte Berger'in ofisine giriyordu. Dört polis memuru daha

Bir şey arıyormuş gibi uzaya yayıldılar.

Tandy yok.

Benny yok.

kalkmadım.

İnsanlar hareket ediyordu, korkuyorlardı, fısıldaşmalar duyabiliyordum. Diğer personelin gözlerini üzerimde hissettim ama bakışlarımı memurlardan ayırmadım.

Ve korudum.

Boğazım düğümlendi. Gözlerim acıdı. Berger'in iki polis ve güvenlik görevlisiyle birlikte hızla ofisinden çıktığını ve doğrudan merdiven boşluğuna yöneldiklerini gördüm. Polis telsizlerinden cızırtılı sesler duyuluyordu ve polis memurlarından ikisi Bierman'ın ofisine doğru ilerledi.

Elim telefonumun etrafında kenetlenmiş bir şekilde izledim. Ve yerimden kalkmadım.

İzlemeyi bıraktım ve asansörlere doğru baktım. Gözlerimi oraya kilitledim. Telefonumu elimden bırakmadım.

Ve korudum.

Bir sonsuzluk geçti.

Sonra asansörler tıkırdadı.

Göğsüm sıkıştı.

Benny dışarı çıktı.

Göğsüm gevşedi ama yanağımdan bir damla yaş süzüldü.

Etrafına bakındı, gözleri bana geldi ve doğrudan bana doğru yürüdü. Bierman'ın ofisinde iki polis vardı, ikisi Heath'in yanındaydı, Ben Bana ulaştığında onları geçti, kapımdan içeri girdi, uzun boylu, yakışıklı, sağlıklı.

Hala yerimde oturuyorum.

"Tandy?" Sesim cızırtılı bir şekilde sordum.

Benny masamın etrafında dönerek, "Aşağıda polisle birlikte," diye cevap verdi. Hâlâ ve gözlerimi ondan ayırmamak için boynumu büküyordum.

Yanımda durdu, başını eğdi, kaşları çatıldı ve "Bebeğim?" diye sordu.

"Hareket edemiyorum," diye fısıldadım.

"Bana gel Frankie," diye fısıldamadan önce yüz hatları şefkatle yumuşamıştı.

İşte o zaman hareket edebildim.

Sandalyeden fırladım ve kollarına atıldım.

Anında güçlü ve sıkı bir şekilde kapandılar.

* * * * *

Benny bana çok sonraları, "Oda arkadaşına ulaşmışlar," dedi.

Bu daha sonra polisle sonsuza kadar konuştuktan sonra oldu, Sonra beni Wyler'dan çıkarıp eve götürdü. Eve gittiğimizde köpeğimizi gezdirdik. Sonra yoga pantolonumu ve tişörtümü giydim ve Benny Stark'la konuşurken pizza sipariş etmek için aradım.

Sonunda kanepeye uzandık, ben Benny'nin üstündeydim, şu anda bulunduğumuz yerde.

"Oda arkadaşı aradı," diye devam etti. "Tandy'ye onu yakaladıklarını ve arabasına gitmesi gerektiğini söylemiş. Onu orada yakalamışlar, arabalarına koymuşlar, kaçmışlar ve ben SUV'umda olduğum için Stark beni aradı ve beni onlara ayarladı."

"Stark onları nerede bulabileceğini nasıl bildi?"

"Benim de sorum buydu," diye Benny. "O zamanlar ya kâhin olduğunu ya da helikopterleri olduğunu düşünmüştüm." Ben onun esprisine sııttım ve Ben konuşmaya devam etti, "Ama üslerinin nerede olduğunu biliyordu, yüzden tahminimce oraya gidecekleri rotayı öngördü. Benim rotamda olan bir rota, bu yüzden Stark beni aradı."

"Ve sen... ne?" Bilmek istediğimden emin olmasam da sordum.

"Sal ve adamları tarafından takip ediliyordum, muhtemelen senden hoşlandığı için temkinli davranıyordu." Bu ona bir sırtıma daha kazandırdı. "Benimle geldiler ve biz..." Sözlerini bitirmeden önce durakladı, "İşi hallettim."

"Tüm bilmek istediğim bu mu?" diye sordum, Ben polisle konuşurken ofisimde tecrit edilmişim, bu yüzden hikayenin tamamını duymadım.

"Tüm bilmek istediğin bu," diye onayladı. "Temiz miydi?" Ben sordum.

Ben, "İyi Samiriyeliler, bir çift kadının bir depoya götürüldüğünü gördüler ve araştırmaya başladılar," diye cevap verdi. "Polisleri aradım Böylece orada olduğumuzu biliyorlardı. Sal ağır ve ateşli bir şekilde onları korkuttuğu için silah kullanılmadı. Şekil Polis hala Sal ve adamlarının oradaydılar ve iyilik meleği rolü oynuyorlardı. Şimdiye kadar kim olduğunu anladıklarını sanıyorum. Ama onların silahları ve benimkiler, Bu arada, kadınları Wyler'a geri götürürken bir şekilde ortadan kayboldu. Yani her şey yolunda."

Sal kesinlikle nişan partisine davetliydi.

"Demek bitti," dedim ve kollarıyla beni sıktı. "Her şey bitti," dedi usulca. "Ve eğer Bierman ve Barrow çoktan yaptıkları ciddi işlerle hapse girmeye yetmiyorsa, bu son hamle işe yarayabilirdi. Stark, kadınlar da dahil olmak üzere amatör hafiyelik yapan tüm ekibin icabına bakmak için planları olduğunu söyledi Kathleen, Jennie ve Miranda. Barrow Florida'da bir golf sahasında yakalanmış. Stark ayrıca bana Barrow'un pisliğini temiz tuttuğunu söyledi, muhtemelen bir şeyler ters giderse suçu Bierman üstlenecekti. Nightingale onu bu işe bağladı, bu yüzden işlem görecektir ve pisliğiyle uğraşması için Indiana'ya geri gönderilecek."

"Özel dedektif süper kahramanlar gibi görünüyorlar." diye mırıldandı ve Ben'in bana sırtıma sırası geldi. "Anlamadığım şey, Bierman'ın neden Lloyd, Heath ve beni hedef aldığı."

"Stark'ın da cevabı vardı bebeğim, Bierman ve Barrow'un çizgiyi takip edecek bir ekibe ihtiyacı vardı. Sadece sen, o dangalak ve patronun değil, Berger ve diğer birkaç kişi de ateş altındaydı. İnsanlar. Evi temizlemeye hazırlanıyorlardı. Zaten gizlice görüştükleri yedekleri vardı."

"Vay canına," diye fısıldadım.

"Evet. İnsanların zaten sorular sorduğunu biliyorlardı, bir tanesi patronunuz, bir diğeri de Berger. Kendi ekiplerini ya da en azından daha önce orada olmayan kişileri devreye sokmaları gerektiğini biliyorlardı.

Ürün lansmanında soru sorabilecek kişiler vardı ve onlar da buna hazırlanıyordu."

"Sik kafalılar," diye mırıldandım.

"Az bile söylemişsin," dedi Ben sırtarak.

Benny'nin sırtışına bakarken kapıdan gürültülü bir ses geldi.

Ben'in sırtışı söndü ve kapıya doğru bakarken gözleri kısıldı.

"Tanrım, pizza teslimatçısı kapıyı hep böyle mi çalar?"

"Hayır," diye cevap verdim, pizzacının teslimatı yapacağı saatin de bu olmadığını düşünerek, eğer öyleyse insanüstü bir hız.

Benny ayağa kalktı, beni de yanına aldı ve ikimizi de ayağa kaldırdı. Beni kanepenin yanında bıraktı ve pizzacının kulağına bir şeyler fısıldayacakmış gibi kapıya doğru yürüdü.

Tekrar kanepeye yığılmak ama kapının açıldığını duyunca vazgeçtim, Ben "Yo," demeye başladı ama Cal'ın "*Ne oluyor Benny?*" diye bağırdığını duyunca kesildi.

Ses tonu karşısında ağzım açık kaldı. İçimi ağır bir öfkenin kapladığını hissettim ve Cal'ın giriş kapımdan içeri girmesini izledim, belki de ona kapı kodunu vermemeliydim düşündüm. Durdu ve arkasından gelen Benny'ye döndü. "Dur tahmin edeyim. Sal seni aradı," dedi Ben.

"Evet, beni aradı. Tanrım, Benny. Sen bir *Sal*'ın destek olduğu ve benim on beş mil uzakta olduğum, ciddi bir şey olduğuna dair hiçbir fikrim olmayan bilinmeyen bir durum mu?" Cal öfkeyle sordu.

"Gördüğün gibi, *Cugino*, nefes alıyorum," diye yanıtladı Benny.

Cal bana dönerken, "Tanrım, sik beni," diye mırıldandı. "Ve sen. İş yerinde işler kötü gidiyor, beş mil ötede ailen var, bir şey yok mu?"

"Uh... Ben ve Sal her şeyi halletti," diye cevap verdim.

Cal daha bir söyleyemeden kapı bir kez daha çalındı. Kapıya doğru ilerlemekte olan Ben'e baktım, sonra tekrar Cal'a döndüm, da bana kaşlarını çatmış, 'ın kot pantolonuna tırmanmaya çalışan Gus'ı görmezden geliyordu.

"Bira ister misin?" diye sordum.

Cal kaşlarını çatarak bana bakmaya devam etti.

Bunun evet mi hayır mı anlamına geldiğini bilmiyordum ve Vi'nin "Joe!" diye bağırdığını duymadan önce bir tahminde bulunma şansım yoktu. Tanrı aşkına! Yemek saatinde birinin evine giremezsin."

Sonra Vi, Angie'yi koluna almış, Kate ve Keira'yı da peşine takmış bir halde içeri daldı.

"Hey, Frankie," diye seslendi Kate gülümseyerek.

"Hey, bebeğim." Paytak paytak kendisine doğru gelen Gus'ı görmezden gelmeyince ben de gülümsedim. Eğildi, onu kucağına aldı ve kucakladı.

"Selam Frankie," diye selamladı Keira. "Selam tatlım," diye karşılık verdim.

"Sanırım daha fazla pizzaya ihtiyacımız var," diye mırıldandı Ben, kızların ardından içeri girerken.

"Harika! Pizza!" Keira Angie'ye tutunarak ağladı ama fazla uzaklaşmadı. Küçük kız kardeşini annesinin kollarından kurtardı ama Joe ona doğru yaklaştı ve kendi kollarına çekti.

Bunu otomatik olarak yaptı, dikkati hâlâ Benny'deydi. "Ben. Açıklama," diye hırladı.

Benny mutfığa doğru ilerliyordu ve "Hiçbir şey açıklamıyorum," derken yoluna sadık kaldı. Buzdolabını açtı ve önce Vi'ye, sonra da kızlara baktı. "Vi? Kızlar? İçki?"

"Diyet kola," diye emretti Kate.

"Frankie'de diyet Fanta Grape var mı?" Keira sordu. "O Frankie mi?"

Benny de Keira'ya sordu ve kendimi Tekrar gülümseyerek.

"Bu benim için," diye siparişini verdi Keira.

"Ben de," diye seslendi Vi, bir sandalyeye doğru ilerledi ve üzerindekiyi çıkardı. Sonra bana baktı. "Herhangi bir oyunun var mı?" "Lanet olası bir *oyun* oynamıyoruz," dedi Cal.

"Biz de tartışmıyoruz," diye karşılık verdi Vi, kocasına bakmak için koltuğunda dönerek. "Onlar iyi. Şimdi pizza yiyoruz ve ailece vakit geçiriyoruz." Sonra bana döndü. "Ve sana söylemeliyim ki Virgin Gorda hakkında. Aman *Tanrım*, Frankie. Benny'yi oraya götürmelisin."

"Siktir git," diye mırıldandı Cal ve kapı bir kez daha çalındı.

Cal kapıya doğru Benny elinde gazoz kutularıyla mutfaktan çıktı.

Vi'ye kutusunu uzatırken, "Pizzayı dalga dalga yememiz gerekecek," dedim.

"Ben hallederim," dedi. Kate ve Keira'ya teneke kutular vererek kapıya yöneldi, eli muhtemelen pizzacıya ödeme yapmak için cüzdanını çıkarmak üzere arka cebine .

"Bardak ister misiniz?" Ben'in ev sahipliği becerilerini parlatmak için buzdolabına gitmeye hazırlanırken kızlara sordum. alamadılar.

Çünkü Sal'in "Tanrım, Cal, ne kadar güzel bir kız!" diye bağırdığını duyduğumda girişe doğru döndüm.

İki saniye sonra Sal, Angie'yi yüzüne doğru tutmuş, Cal gök gürültüsü gibi bir ifadeyle arkasından sinsice yaklaşırken ve Benny partiye en son katılmış, yarı istifa etmiş görünerek oturma odama girdi,

Kısmen sinirli, kısmen de kahkahayı patlatmak üzereymiş gibi. "Kim güzel bir kız? Kimmiş güzel bebek?" Sal mırıldandı, sonra

Angie'yi göğsüne bastırıp odaya baktı. Vi, Kate ve Keira'yı gördü ve Cal'a döndü. "İyi iş çıkardın *figlio*, güzellerle dolu bir oda." Geri döndü.

"Merhaba kızlar," diye Kate ve Keira'yı selamladı. "Ben Sal Amca."

"Ben Kate," dedi Kate ona.

"Biliyorum," dedi Sal ona.

"Ben Keira," dedi Keira ona.

"Bunu ben de biliyorum, *güzelim*," dedi Sal ona.

"Kızımı bana geri vermek mi istiyorsun?" Cal konuşmaya müdahale etti.

"Hayır," diye yanıtladı Sal.

Cal, "Bu aslında bir soru değildi," diye .

"Bu güzelliği benden alırsan elini keserim," diye karşılık verdi Sal. Cal botlarına baktı ve "Sik beni" diye tekrarladı.

"Kızlarımın önünde f- kelimesini kullanmaktan kaçınmanı tercih ettiğimi *tekrar* söylememe gerek var mı? *Hepsinin mi?*" Vi tersledi.

Cal, "Dostum, Angie ne dediğimi bile anlamıyor," dedi.

"Yirmi üç yaşına gelene kadar söylediklerinin bu kısmını anlamasına izin vermeyelim," diye karşılık verdi Vi.

"Evet." Benny'nin bu noktada söylediğini duydum. "Bu Benny Bianchi. Yirmi dakika önce The Brendal'a gitmek üzere pizza sipariş ettik. Bana iki tane daha lazım" -odaya baktı- "iki tane daha. Büyük boy."

"Ben pepperoni severim!" Keira bağırdı.

"Sosis!" Kate bağırdı.

"Biberleri unutma," diye girdi Sal.

İşte o zaman kanepeye yığıldım ve kahkahayı patlattım.

Sal'in (ve Angie'nin) oturduğunu hissettim. Kahkahalarımın arasından tekrar görebildiğimde, Cal'ın Vi'nin sandalyesinin kolunda oturduğunu gördüm.

eli ensesinde, gözleri olan Kate ve Keira'da, Keira benim yanımda, Kate kanepenin kolunda Sal ve Angie'nin yanında.

Benny'nin şöyle dediğini duydum: "Birinin yarısı sucuklu, yarısı sosisli. Diğerinde her şey var."

Keira ağırlığını yanıma yasladı ve kulağıma fısıldadı, "Okul yakında başlayacak ve sanırım Joe'yu Jasper Layne istediğim yere getirdim."

Başımı çevirdim, güzel yüzüne baktım ve işte o zaman anladım.

İşte oradaydım. Güvendeydim. Evimdeydim. Erkeğim ve ailemle birlikte. Hayatımın geri kalanının başlangıcı olan bir an.

Umut doluydu.

Sonsöz

Doğru Anladım

Pizzacının arka tarafına park ettim, kapımı açtım, ayağımı yüksek topuklu pompasına attım ve iş kıyafetli kışımı Z'mden dışarı çıkardım.

Restoranın arka kapısından içeri daldım, her şeye rağmen dağınık olan boş mutfaktan geçtim ve yemek odasına girdim.

Ön kapıya yakın bir yerde toplanmışlardı. Vinnie, Benny, Vi, Cal, Angie, Kate ve Keira ile birlikte. Theresa kamerasıyla onların önünde duruyordu.

"Hey!" diye seslendim, barın etrafında koşturarak. "Frankie!" Kate ağladı.

"Yaşasın!" Keira bağırdı.

"Frankie! Tam zamanında! Atışa gir," diye emretti Theresa.

"tatlım, gitmem gereken başka bir röportaj var. Ama bir uğrayıp 'merhaba' demek istedim," dedim, yanlarına gelip Kate'i görünce ve Keira lekeli beyaz önlükleriyle pizza turtası tutuyorlar.

Bunun nedeni, Benny'nin son bir saatini, ben başka bir görüşmedeyken, onlara nasıl öğretmekle geçirmiş olmasıydı.

Şükran Günü için ayaktaydılar. O sabah ben *bir numaralı* görüşmeye giderken onlar da geç gelmişti.

Theresa Şükran Günü'ne ev sahipliği yapıyordu (tabii ki) ve Carm, Ken ve çocuklar o akşam geliyorlardı.

Ben ve benim misafir odamızı halletmemiz iyi oldu çünkü Carm ve ailesi şehirde olduğu için Vi, Cal ve kızlar bizimle kalabilirdi.

Beni mutlu eden bir şey.

Sonra yine o günler, Benny'nin benimle yatakta olduğu günlerle başlayan ve aynı şekilde biten günler, hep mutluydum.

Hızlıca sarıldım ve öptüm, kızlarla bitirdim.

"Bana da bir dilim ayır," dedim, harika görünümlü pizzaya gülümseyerek, çünkü Benny'nin tadının da harika olduğunu biliyordum.

onlara nasıl yapılacağını gösterdi. "Yapacağız," diye söz verdi Kate.

Ona sıırttım, sonra da adamımın yanına gittim.

Elimi göğsüne koydum, ayaklarımı parmak uçlarıma kaldırdım ve kulağına, "En kısa zamanda döneceğim," dedim.

"Gebert onları, *cara*," dedi benimkine, çenemi öperken eli belimdeydi.

Onu öptüm, arkama yaslandım, ona bir gülümseme verdim ve hemen dışarı çıktım.

"Frankie! İki saniye! Seni bu karede istiyorum!" Theresa aradı. "

sonrakinde ben de olacağım!" Geri çağırdım, aceleyle ilerledim ama

gülümsüyor ve geriye doğru el

sallıyordu. "Frankie!" diye

bağırdı.

"Seni seviyorum, Theresa!" Mutfaktan bağırdım ve devam ettim.

Bir gün önce arka arkaya görüşmelerimin olması berbattı.

Şükran Günü'nde ailem şehre geliyordu ama işlerin ikisi de yereldi ve ikisi de gelecek vaat ediyordu.

Bir süreliğine işsiz kalmak umurumda değildi. Güzel bir şeydi.

Sadece Benny'nin tüm ıvır zıvırı ayıklanmıştı, ev temizdi, misafir odasını halletmiştim, bu yüzden günlerimde yapacak bir şeyim yoktu. Geri dönmek de iyi olacaktı.

Ve her neyse, haklıydım.

Theresa'nın çektiği fotoğrafta olmak istedim. Ama bir sonrakine girecektim.

* * * * *

Telefonu kapattım, oturma odasındaki koltuktan kalktım ve koridora yöneldim. Mutfakta Godsmack'in kısık sesle çaldığını duydum, Ben'in çalışma odasına taşıdığı buzdolabından kendime bir diyet Fanta Grape aldım.

Sonra koridor boyunca yürüdüm ve mutfak kapısında Gus'ı dışarıda tutmak için bulunan bebek kapısının önünde durdum. Bu Gus'ın hoşlanmadığı bir şeydi ve bunu kapıda kış üstü oturup kuyruğunu sallayarak gözlerini kapıya dikmesinden .

Gözlerimi mutfığa çevirdim ve adamımı duvarları yeni tereyağı sarısına boyanmış, fayans döşeyen, içi boşaltılmış mekânda gördüm.

"Yeni havlular, zemin ve backsplash istememin nasıl olup da tüm mutfığın içini boşaltmana dönüştüğünden emin değilim."

Fanta'mın fişini çekiyorum.

"Bana bir şeyi neden yaptığımı mı soruyorsun?"

Sırıttım. "Evet."

Az önce döşediği fayanslardan bana baktı. "Yeni bir mutfak alacaksın. Neden sana verdiğimi bilmek istiyorsun?"

"Çünkü şu anda bir ocağım yok ve bir ocağım olmasını seviyorum."

Ben yaptığı işe dönerek, "Bir hafta içinde sobanız olacak," dedi.

"Bir hafta uzun bir süre," diye belirttim. "Bir hafta bir haftadır," diye cevap verdi.

"Yeterince doğru," diye mırıldandım gülümseyerek. "Bir hafta bir ."

"Benimle bıraktın mı?" Benny bir kiremit daha yerleştirerek sordu.

"Belki."

"Her neyse," diye mırıldandı, fayansa sırtarak, benim harika Benny'mdi çünkü ben erkeğinin canına okuyan bir kadındım ve o da bundan hoşlanan bir adamdı.

"Tandy'nin ne dediğini bilmek ister misin?" Ben sordum. "Evet," diye cevap verdi.

"Yönetim Kurulu, Tenrix'in kötü olduğu ortaya çıktıktan sonra yaşanan tüm o saçmalıklarda çok iyi iş çıkardığı için Travis Berger'i resmi olarak CEO CEO'luğa terfi ettirdi."

"Ve bu benim umurumda çünkü..." Ben sorguladı.

Konservemin ağzına bakarak ve bir yudum almadan önce "Sadece bilginiz olsun" dedim.

"Tandy iş hakkında ne dedi?"

"Yılda on bin dolar daha fazla ödediğini görünce ve ona yeni patronlarımla çok *iyi* bir asistan olduğu için taşınma masraflarını ödemeleri konusunda söyleyince, kabul edeceğini söyledi."

Benny'nin gözleri bana geldi ve ilk kez haklı olduğumu anladım: Onların güzelliğine alışkın değildim. Onlara asla alışamayacaktım. Güzellik. Özellikle de benim için mutlu olduğunu bildiğim bir şekilde mutlu göründüklerinde.

"Haberler iyi bebeğim," dedi yumuşak bir sesle.

"Evet," diye yumuşak bir sesle cevap verdim. "Frankie ve Tandy ekibi Chicago'daki yeni işlerimizde ortalığı kasıp kavuracak."

Bana gülümsedi.

Hayır. Benny Bianchi'den bu kadar iyilik görmeye asla alışamam.

"Bu gece kutlama yapacağız. İçeri gelin ve mutfakta bana eşlik edin," diyerek sipariş üzerine davet etti.

"Bunu yapabilirim," dedim ona, ama sadece mutfağında ona eşlik etmek hoşuma gittiği için. "Şimdi, gereken şeyi yapman için seni yalnız bırakacağım. Ben Bayan Zambino'yu rahatsız etmeye gidiyorum."

"Gus'ı da yanına al. Beni suçlu hissettiriyor."

Gus'a baktım, gerçekten de babasını özölüyormuş gibi görünüyordu, babası sadece altı adım ötede olsa bile.

Benny'ye baktım. ", *kaptan*."

Ben bana bir bakış attı ama bunu dudakları seğirerek yaptı.

Ona sıırttım ve "Artık müziğin sesini açabilirsin" dedim. Sonra kalçamı okşadım ve köpeğimi çağırdım.

Ön kapıdan. Gus beni takip etti, artık babasının hasretini çekmiyordu. Nefes nefese kalmıştı ve yüzünde bir köpek gülümsemesi vardı, babasına kavuştuğu için mutluydu.

Annemle vakit geçiriyorum.

Müziğin sesi yükselmişti. Hırkamı bulduğumda sıırttım, giydim, tasmayı Gus'a taktım ve kapıdan çıkıp caddenin karşısına geçtik. Bayan Zambino'nun merdivenlerinden çıktım ve Gus paytak paytak geldi.

Oraya vardığımda, tasma ve elimdeki gazoz kutusuyla hokkabazlık yaptım ve kapıyı çaldım.

İki saniye sonra açtı ve ondan yarım saniye sonra da "Sen ve o melez burada ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

Mükemmel bir şekilde toplanmış saçlarına baktım ve "Ziyarete geldik" demeden önce kazağını nereden aldığını sorup aynısından alabileceğimi aklıma not ettim.

"Benny'nin senin için yeni bir mutfak yaptırdığını sanıyordum," dedi.

"Öyle," diye onayladım.

"Peki neden ona yardım etmiyorsun?"

Harika kot pantolonuma, muhteşem bluzuma, şık hırkama ve muhteşem topuklu botlarıma baktım, sonra ona baktım.

"Fayans döşeyen bir kadına benziyor muyum?"

"Yardım alması gerekirdi," diye beni bilgilendirdi.

"Manny dolapları falan yaparken gelecek," diye bilgilendirdim onu.

"*Senin için* bir şey yapıyor Francesca."

"Evet ve benim işim de ona nedenini hatırlatmak için harika görünmek..." Bir elimi ön tarafımda gezdirdim ve gerisini onun anlatmasına izin verdim.

Gözlerini devirdi.

"Bizi içeri alacak mısınız?" Ben sordum.

"Sanırım," diye sinirli bir şekilde mırıldandı ve kenara çekildi, ama bunu hala mırıldanarak yapıyordu. "O üzümlü gazozdan mobilyalarımı bulaştırırsan, temizlik parasını ödersin."

"Dikkatli olacağım Bayan Zambino," dedim içeri girerken.

Oturma odasına yerleştik. Gus'ın tasmaını çıkardım ve doğrudan Bayan Zambino'nun ayaklarına gidip üzerine yattı.

Bu konuda tek kelime etmedi, çünkü ona "melez" diyebilirdi, ama ona tapıyordu. Bunu biliyordum çünkü o sabahları gelir ve onunla birlikte yürüyüşe çıkmasını isterdi.

Bunu, "Birinin o melezi içeride tutması gerekiyor. Benny'nin ve/veya benim onu günde en az üç kez yürüyüşe çıkardığımızı bilmesine rağmen.

Gus hakkında bir şey söylemek yerine bakışlarıyla beni delip geçti. "Görüyorum ki Benny parmağına yüzük takmamış."

"Henüz değil."

"Bunu görmeli. Tanrı'nın onayı olmadan birlikte yaşamak. Manny sonunda Sela'sını dürüst bir kadın yaptığına göre, Theresa ruhlarınızı kurtarmak umuduyla mum üstüne mum yakıyor."

Hiç de öyle demek istemeyen asık suratlı sözleri ve Manny ile Sela'nın muhteşem düğününü hatırlatması nedeniyle ona sııttım.

Bunu "Neden bana bir iyilik yapıp ona buna binmesini söylemiyorsun?" demeden önce yaptım.

Dizlerine bakarak, "Mutfağınızdaki çalışmasını bozmak istemiyorum," diye mırıldandı.

Bu, bana bok atmaktan mutlu olduğu ama aynı şeyi Benny Bianchi'ye yapmayacağı anlamına geliyordu. Bunun Benny'den korktuğu için olmadığını anladım. Hiçbir şeyden korkmuyordu. Bunun nedeni, Benny'nin bir şeyleri tamir etmeyi bırakmasına neden olabilecek bir şey yapmak istememesiydi.

Evinin etrafında kırıldığında, bu sık sık olmazdı, ama evi eskiydi, bu yüzden düzenli olarak oluyordu.

"Bayan Zambino," diye seslendim ve o da bana baktı. Bacak bacak üstüne ve gözlerini tutarak doğrudan "Haklıymışsın" dedim.

"Ben her zaman haklıyım," diye karşılık verdi ve ben yine sııttım. "Ama bu sefer özellikle hangi konuda haklıydım?"

"Aşk asla yanlış değildir."

Beni inceledi ama gözlerinin yumuşadığına yemin edebilirim.

"Şanslıyım," dedim sessizce. "Sokağın karşısında bana akıl verecek yaşlı bir kadın var."

Televizyonuna doğru baktı.

"Bayan Zambino," diye tekrar seslendim ve bana baktı. "Bir saat sürdü Ama sen başlattın, o yüzden bilmelisin: Şimdi aynaya bakıyorum ve senin gördüğünü görüyorum."

Evet. Kesinlikle. Gözleri yumuşacıktı.

"Frankie," diye fısıldadı.

"Sana baktığımda ne gördüğümü biliyor musun?" diye sordum. Dudaklarını birbirine bastırdı.

"Saf güzellik," dedim usulca.

İşte o zaman gözlerinin bir an için parlamadığını gördüm, sonra çenesinin kalktığını gördüm ve ağzından şu sözleri duydum: "Bana tatlı davranarak vasiyetime girebileceğini sanıyorsan, unut bunu.

Mücevherlerim ve çantalarım için kavga eden yeterince kızım var. Ben öldüğümde senin için bir parça seçeceğim ve sen de begeneceksin."

"Elbette alacağım, harika bir zevkin var," dedim ona.

"Biliyorum," diye karşılık verdi.

İşte o zaman kahkahayı patlattım.

* * * * *

Garson masamızdan ayrılır ayrılmaz şampanya kadehimi kaptım, gözlerimi Benny'ye diktim, kadehimi dudaklarıma götürdüm ve geri kapattım.

Hepsini.

Benny kahkahayı patlattı.

Giuseppe'deydik. Üzerimde olağanüstü olduğunu bildiğim olağanüstü bir elbise vardı çünkü rezervasyonumuza geç kalmıştık,

Benny beni içinde gördükten bir nanosaniye sonra duvara çarptı.

Yeni mutfağımızı kutlamak için oradaydık, ki ben bir restoranda olmak istemediğim için bu biraz çılgıncaydı. Benny'nin mutfak üzerinde çalışarak geçirdiği son bir ay boyunca restoranlardan, paket servislerden ve mikrodalga yemeklerden bıkmıştım.

Tek istediğim muhteşem yeni ocağımı kullanmak ve korkunç derecede pahalı olan yeni paslanmaz çelik buzdolabım çalışana kadar ona bakmaktı.

bip sesi (sonra kapıyı kapatın, açın ve tekrar boşluğa bakın).

Ama Benny kutlamayı Giuseppe'de yapmak istedi.

Ve Giuseppe'nin yeri Giuseppe'nin yeri idi.

Ben kimdim ki hayır diyeyim?

Ben şampanya şişesine uzandı ve benimkini doldurmaya başladı.

"Restoranda iyi bir hafta geçirdiğimize sevindim, böylece bu akşamki hesabı ödemek için borç almak zorunda kalmayacağım."

Vinnie ve Benny'nin Pizzacısı'nda her hafta iyi bir haftaydı. Ama ben öyle demedim.

"Çok şanslıyım." dedim.

Şişeyi kovaya geri itti, sonra elini ceketinin iç cebine soktu ve tüm bunları söylerken, "Ayrıca işlerin iyi gitmesine sevindim.

Sevdiğini bildiğim ama de yakındığın yeni mutfağın parasını ödeyebileyim ve sana bunu alabileyim diye."

İşte o zaman yer ayarımın tepesine bir pırlanta yüzük yerleştirdi.

Mum ışığında parıldayan küçük elmaslarla çevrili yastık kesim pırlantaya baktım. Küçük ya da sade olmayan bir yüzük. Gösterişli ve etkili bir yüzük.

Benim için mükemmel olan bir yüzük.

Sonra gözlerim Benny'ye, benim için mükemmel olan adama kaydı.

Kaşları kalktı ama gözleri derin bir şekilde benimkilere kilitlenmişti,

"Hayatının geri kalanını benimle geçirmek ister misin?" diye sordu kolay bir ses. Nefesim kesildi.

"Frankie?" diye seslendi.

Ne hareket ettim ne de konuştum. Sandalyemde donmuş bir şekilde oturup Benny Bianchi'ne baktım.

"Cara," diye fısıldadı.

"Sormak zorunda mıydın?" Ben de fısıldadım ve dudakları yukarı kıvrıldı. "Hayır."

"Yüzüğü bana takar mısın?"

İşte o zaman bana tam anlamıyla güzel bir Benny Bianchi gülümsemesi verdi.

"Evet."

Dudaklarımı yaladım ve elimi uzattım.

Ben uzandı ve yüzüğü aldı. Parmağıma taktı.

ve yemin ederim, onu doğru kaydırırken derimin her santimetresinde bir elektrik yükü hissettim.

İşini bitirdiğinde parmakları elimin kenarına kıvrıldı, başparmağının ucu elmasın üzerine bastırdı ama gözleri benimkilerde kaldı.

"Bir kadeh daha şampanya içecek misin?" diye sordu. "Kesinlikle."

"Beni öptükten sonra bunu yapmak ister misin?" "Kesinlikle."

Orada oturduk, Ben elimi tutuyordu, başparmağı az önce üzerime koyduğu elmasın üzerine bastırmıştı ve ikimiz de hareket etmedik.

Sadece

birbirlerinin gözlerinin içine baktılar.

Bu bir süre devam edince Ben, "Garson geri gelip hayatımın en önemli anını bölmeden ve beni kızdırmadan önce bunu yapmak ister misin?" diye sordu.

Hayatımdaki en önemli an.

Tanrım

.

Benny.

Kıpırdandım ama Benny elimi bırakmadı ve devam etti

Ben masanın etrafında dönerken ve o sandalyesini geriye iterken bile bırakmadı.

Giuseppe'nin evindeydik. Bu edep gerektiriyordu. Ama umurumda değildi.

Kucağına oturdum, boştaki elimin parmaklarını onun muhteşem saçlarında gezdirdim, o da tuttuğu elini göğsüne bastırdı. Erkeğime olabildiğince yaklaştıktan sonra başımı eğdim ve yepyeni nişanlımı öptüm.

İşim bittiğinde Ben kalkmama izin vermedi. Başımın arkasını kavradı, alnımı kendi alnına bastırdı ve gözlerimi tuttu.

"Başka bir kadını hiç sevmedim. Hayatımda hiç," dedi sessizce ve nefesim tuhaflaştı. "Doğru yapana kadar bekledim," diye devam etti. Eli benimkini sıktı, burnunun ucuyla burnumu sıyrarak şekilde hareket etti. "Doğru anladım." diye bitirdi. Tanrım.

Benny.

"Tatlım," diye fısıldadım.

"Seni seviyorum Frankie," fısıldadı. "Ben de seni seviyorum, Benny."

Gözlerindeki gülümsemeyi izledim, sonra bu sefer beni öptü.

İşi bittiğinde bir santim uzaklaştı ve "Anneme Mary Teyze'nin yüzüğünü sana vereceğimi söylemiştim. Ona istemediğini söyleyen sen olmalısın."

Geri çekildim ve "Benny!" diye bağırdım.

Sonra öne doğru çekildim, kollarında, kucağında sıkıca tutuldum ve Benny Bianchi'nin bir kahkaha patlattığını hissettiğim anda dinledim. boynumun derisi.

Oh iyi.

Her neyse.

Yani Theresa yüzük konusunda bana kızacaktı. Bunu atlatacaktır.

* * * * *

Gina'nın oturma odasındaki kanepenin köşesine kıvrılmış oturuyordum, Sal da koltuğunda.

Benny mutfakta Gina'nın herkese yemek sonrası kahvelerini hazırlamasına yardım ediyordu.

Bunun nedeni onun harika olmasıydı.

Çünkü akşam yemeği için Sal ve Gina'lara gitmeden önce ondan yapmasını istediğim şeyi yapıyordu.

"Bu çocukla gurur duyuyorum," dedi Sal ve ben de ona baktım. "Büyük oynadı. Frankie'm, büyük oynayan bir erkeği hak ediyor."

Uzanıp kolçağın üzerinde ona yakın duran elimin üzerindeki parmağımdaki harika pırlantaya dokunana kadar neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Evet, o harika biri," diye kabul ettim.

Sal yüzüğümünden gözlerime baktı, gözleri benim için duyduğu mutlulukla sıcacıktı ve "Evet," dedi.

İtiraf etmeliyim ki, Sal'in Benny'yi benim için sevmesi hoşuma gitmişti. Ve şimdi zamanı gelmişti.

"Yüzüğümünden bahsetmişken," diye başladım, koltukta biraz doğrulup tamamen Sal'a dönerek.

"Frankie, *amata*, sorun yok," dedi Sal yumuşak bir sesle. "I-"

"Gina ve ben anlıyoruz."

"Sal, eğer sen-"

"Benny'nin sizi bu akşam yemeğe getirmesine çok sevindik, böylece güzel haberinizi ikinizle birlikte kutlama fırsatımız oldu."

"Sal-"

Elini uzattı ve benimkine doladı. "Senin adına sevindim Francesca."

"Bir şey söyleyebilir miyim?" Ben sordum.

Bakışlarımı sabit tuttu ve başını salladı.

"Vinnie ve Theresa ile konuştum."

"Sen-"

"Sal," diye sessizce sözünü kestim. "Lütfen bitirmeme izin ver." Sustu.

"Benny benimle birlikte onlarla

konuştu." Başka bir şey

söylemediğimde Sal başını salladı.

"Anlıyorlar."

"Onlar, sen ve Benny için sevinçli bir gün ve Gina ve ben
-"

Yine sözünü kestim.

"Anlıyorlar ve kabul ediyorlar ki, eğer bunu yapmak istiyorsan, beni vermelisin."

Sal hareketsiz

kaldı.

Devam ettim.

"Bu Benny'nin fikriydi."

Sal bana baktı.

Birden kendimi tuhaf hissettim.

"Babam hâlâ benimle konuşmuyor, bunun bir nedeni de benim onunla konuşmuyor olmam ve her neyse, bu onuru gerçekten hak etmedi. Ama bu sana garip geliyorsa sen-" Ben başladım.

Tam o sırada aniden elim sarsıldı, kolum acı içinde kıvrıldı, tam o sırada kanepeden kalkıp ayağa kalktım ve Sal'ın sıkı kucağına düştüm.

Yine de bir şey söylemedi. Beni tutmaya devam etti. Ben de "Bunu evet olarak kabul edebilir miyim?" diye sordum.

Sessizliğini sürdürdü ama beni öyle bir sıktı ki nefesim kesildi. Bunu evet olarak kabul ettim.

* * * *

"Baban bir at kıcı."

Bunu söyleyen masada oturan Chrissy'ydi.

Benny'nin ve benim nişan partimizdi. Vinnie ve Theresa'nın ısrarları üzerine, Sal beni evlendirme onurunu üstlenmeyi kabul ettikten sonra, düğünün tüm masraflarını karşılayacağını ilan etti. Benny ve o birbirlerine girdiler ve uzlaşma, Benny ve benim prova yemeğini ve balayını ödeyecek olmamızdı.

Ödeyecek bir şey kalmayınca Theresa aklını kaçırdı ve kocaman bir nişan partisi yapacağımızı ilan etti. Daha sonra Benny ve benden resmi izin almadan önce bunu planlamaya başladı.

Benny bunu sinir bozucu buldu.

Partileri ve nişanlığımın sertleşmesine neden olacak muhteşem bir elbise almak için bir nedenim olmasını seviyordum, bu yüzden kesinlikle yapmadım.

"Bu da ne?" Cheryl, Chrissy, Cat, Violet, Asheeka ve benimle birlikte otururken sordu.

Gözlerimi Keira'dan ayırdım.

Genç ve yakışıklı erkek arkadaşı Jasper Layne'i partide gösterebilmek için Cheryl'a baktı.

Ama kucağında uyuyan oğlu Sean'ı tutan Cat ilk sözü söyledi.

"Enzo Senior, pek de meşhur olmayan babamız, bir moron. Hiç şaşırmadım." Bana baktı. "Beni bu kadar sinirlendiren Nat."

Benimki
değildi.

Gerçekten.

Haberleri paylaşmak ve aradaki yarayı iyileştirmek için aramıştım. Nat'in iyi bir ruh halinde olmayacağını hissetmeme rağmen bunu yaptım, çoğunlukla Çünkü boşanmanın ortasındaydı, Ninette ile yaşıyordu ve işler iyi gitmiyordu.

Nat, Nat olduğu için, onu zorlamıştı ama Davey, aldığı hasarın miktarı ve Nat'in bir çürüğü bile olmadığı için suçu üstlenmişti. Ama daha önce annesi onu kurtarmış, sonra da Nat'in kıcına tekme bastı, kilitleri değiştirdi ve boşanma davası açmak için tuttuğu avukatın parasını ödeyebilmek için ikinci bir iş buldu.

Şimdi bir striptizci olarak çalışıyor, hiç büyümemiş bir anneyle yaşıyor ve sevdiği adamı kaybediyordu - tüm bunlar kötü kararlar verdiği için başına gelmişti. Tek reddettiği büyümek ve onu görmektir. ve hayatının gidişatını değiştirdi, bu yüzden daha da şirretleşti.

Aile sevgisi hissetmiyordu, bu yüzden arayı düzeltmek ve nedime olmasını istemek için aradığımda, bana gidip kendimi becermemi söyledi ve ben oradayken Benny'ye de aynısını yapmasını söylememi istedi.

Benny'ye söyledim ve o sadece sözlerimi duymakla kalmadı, ben bunları söylerken yüzüme de baktı.

"Artık o kaltak senin için öldü ve *tesorina*, ben de *bunu kastediyorum*."

Bunu söylerken yüzündeki ifadeyi kaçırmadım, bu yüzden ciddi olduğunu biliyordum.

Ama gerçek şu ki, aradaki yarayı iyileştirmek Nat'e kalmıştı. O yapmayacaktı ve bu canını yaktı.

Ama bu da onun kararıydı.

Ninette Nat'in tarafını tutmaya karar verdi, çünkü kira ödemiordu ve ekmeğinin nerede yağlandığını biliyordu.

Bu acıtmadı. Ninette'in bencilliğinin derinlere inmesine izin vermemeyi uzun zamandır öğrenmişim.

Enzo Senior'dan gelmesini istemişim. Telefonumu açmadı, ben de daveti sesli mesajla ilettim. Cevap vermedi ve ben de Çünkü Chrissy ve Eva'nın da orada olmasını istiyordum.

iyi vakit geçirmemi istiyordu, bu yüzden sonunda bana istediğimi verdi. Enzo Junior gelememi çünkü ne kadar nafaka ödediği düşünülüyordu sıfır parası vardı. Ama kardeşim Dino ve ailesi ile Cat ve oradaydı.

Tıpkı benimkiler gibi, kan bağı olmasa bile gerçek olanlar gibi.

Cheryl'a "Ailemizin dağınık olduğunu söylemek yeterli," dedim.

"Kimin değil?" sordu ve herkes bunun cevabını biliyordu.

Kimsenin değil.

Kendisine göz kulak olan Art ve Sela'dan bir şekilde kaçan Eva, annesinin yanına gidip ellerini kalçasına vurdu, sonra bana dönüp ellerini benimkilere vurdu. Bu, benim

Küçük kız kardeşimi kucağıma aldım ve "Fwanquee!" diye bağırdı.

Ona gülümsedim, eğildim ve burnumu onun kine değdirdim.

Kıkırdadı, Vi'yi gördü, kucağımda kıvrıldı ve kendini Vi'nin kollarına bıraktı.

Bir şey beni odayı aramaya itti ve orada Cal'i Sal ve Vinnie ile konuşurken buldum. Bakmaya devam ettim ve Tandy ve Kate ile birlikte olan Theresa'nın Angie'yi tuttuğunu gördüm.

Cal'ın sırtı onlara dönüktü. Elinde bir bira vardı ve Sal'in söylediği bir şey karşısında dudakları kıvrıldı.

İşte oldu. Cal sonunda mutluluğu yakalamıştı. Ve bu benim ruhuma mutlulukla yerleşti.

"Şehirden haberler var: Keirry'nin oğlunun babası artık çok ," dedi Cheryl ve ben de ona baktım.

"Öyle mi?"

"Colt ve Feb senaryosu," diye açıkladı. "Görünüşe göre, yıllar önce bir kıza aşık olmuş. Ayrılmışlar, şimdi tekrar bir araya gelmişler ve mutlu bir şekilde."

"Onun için harika," dedim.

"Biri daha öldü," diye cevap verdi.

Ona gülümsedim ama göz ucuyla Eva'yı gördüm.

Gözümün içine bakarak bana doğru fırladı ve onu yakalamak için tam zamanında hareket ettim.

Cheryl'in söylemediği ama yine de söylediği şeyi anlayan Cat, "İnşaatta çalışıyorum," dedi. "Seni tanıştırabileceğim bir sürü adam var."

Cheryl, "Ben Indiana'da yaşıyorum," diye belirtti.

Cat, Cheryl'a bir göz attıktan sonra şöyle cevap verdi: "Tamamen kaybedenleri buluyorlar.

Kadınlar..." Başını iki yana salladı. "İnanamazsınız. Bence canlı bir tane bulabilmek için uzun mesafeli bir yolculuk yaparlar."

Cheryl, "Cep telefonunu çıkar sürtük ve numaramı programla," diye emretti.

Violet bana baktı ve . Ben de sııttım.

Bunu yaptıktan sonra bakışlarım Violet'ten odanın diğer ucuna doğru kaydı.

Orada Benny'nin Bayan Zambino ve bowling takımının yarısıyla birlikte durduğunu gördüm. Hepsi aynı anda konuşuyor gibi görünüyordu, ama Bayan Zambino Benny'nin kolunu ölümüne kavramıştı, her ne kadar kölelerinden birini azarlıyor ve bunu test ederek yapıyor gibi görünse de.

Ama adamım bana bakıyordu.

Parmaklarımı dudaklarıma götürüp ona bir öpücük verirken bile aktif kız kardeşimi kendime karşı güvende tutmak için elimden geleni yaptım.

Yakaladı ve bunu biliyordum çünkü odanın öbür ucundan güzel gözlerinin gülümsediğini gördüm.

Belki de ben görmedim.

Ama olduğunu biliyordum çünkü hissettim.

Bunu nasıl yapabildiği garip. Ben kızlarımla oturuyorum, Etrafım sevdiğim insanlarla çevriliydi, dünyanın en iyi adamıyla nişanımı kutluyordum, küçük kız kardeşimi kucağıma almıştım, tüm bunlar bir sözün yerine getirilmesi idi ve o bunu yine yaptı.

Sadece bir bakış ve bir hisle.

Bir sözü daha gerçekleştiriyorum.

* * * * *

Oda servisi faturasını imzaladım ve faturaya bakarken birden donakaldım. İşte oradaydı. Siyah mürekkeple.

Francesca Bianchi.

Dondurulmamış olarak geldim ve bunu gülümsemek için yaptım.

Kocaman.

Hesabı bahşışıyle birlikte çalışana uzattım. Çenesini eğdi ve kapıdan çıkıp gitti. Arkasından kapıyı açtım ve "Rahatsız Etmeyin" tabelasını tekrar yerine astım.

"Tanrım, Frankie, kapıyı sen mi açtın?" Ben homurdandı ve de dönüp onun havlusu kalçasında içeri girişini izledim.

Gözler ödülde.

İşte benim ödülüm. Her zaman benim olacak. Benny.

"Banyodaydın," diye ettim. "Evet, iki dakikalığına."

"Şampanyaya ihtiyacım var."

"Ve sen iki dakika bekleyemedin mi?"

"Hayır. Ayrıca birini kapının önünde iki dakika bekletmek kabalıktır, çekip gitmiş olabileceğinden bahsetmiyorum bile."

"Gecelik giymişsin," diye dikkat Ben.

"Eminim daha az giyinen kadınlar görmüştür," diye karşılık verdim, sonra da "Havlu giymişsin," dedim.

"Ben bir erkeğim. O da erkek miydi?" "Evet."

Gözleri küçük, dantelli, yapışkan, fildişi geceliğimin içinde boylu gezindi.

"Tanrım," diye mırıldandı, şampanyaya doğru giderken. Pencerelere baktım.

Vi haklıydı.

Virgin Gorda *harikaydı*.

Ya da en azından görünüyordu.

Belki de iki haftalık balayımız sona ermeden önce, Ben ve ben otel odamızın penceresinden görebildiğimizden daha fazlasını görecektik.

Yine de, dört gündür orada olduğumuz ve odamızdan çıkmadığımız için bu konuda pek umutlu değildim.

Şampanya mantarının patladığını duydum ve kocama baktım. O da bana bakıyordu.

Şişeyi boynundan tutarak, "Bir bardak kirletmek ister misin?" diye sordu.

"olmaz," diye cevap verdim.

Bana sıırttı.
Sonra beni takip etti.
Geri çekildim.
Doğruca yatağa.

* * * * *

Ben menüyü garsona uzattı ve masanın karşısındaki karısına baktı.
Büyük saç. Koyu makyaj. Mum ışığında güzellik.
Sonra, garsonun önüne koymasından bu yana hiç dokunmadığı dolu şampanya bardağına baktı, menülerini incelediler, garson geri geldi ve siparişlerini verdiler.

"Bu gece bir şişe şampanyayı tek başına en hızlı tüketme rekorunu kırmaya çalışmayacak mısın?" diye takıldı.

Onun gözlerinin içine baktı ve o çok sevdiği gülümsemesini takındı.
Ama bu sefer bir sırrı vardı.

Saklamadığı bir sır.

"Hayır, bebeğini taşıdığım için bir süre içemeyeceğimi görüyorsun" dediğinde bunu biliyordu.

Benny hareketsiz
kaldı.

Konuşmaya
devam etti.

"Garsonu gördüğünde bana bakire bir Bellini söyler misin bebeğim?"

Benny cevap vermedi.

"Benny?" diye seslendi.

Hareket etmedi ya da konuşmadı. Sandalyesinde donmuş bir şekilde oturmuş, Frankie'sine .

"Tatlım," diye fısıldadı.

"buraya gel," diye .

Karısı ilk kez ona dudak bükmedi. Ayağa kalktı, masanın etrafında döndü, adam geri itti ve kadın tam kucağına oturdu ve ağzını alabilmesi için yüzünü ona doğru eğdi.

İşini bitirdiğinde, gözlerini gözlerinden ayırmadı ama bir elini bebeklerini emzirdiği düz karnına götürdü.

Sikeyim.

Frankie.

"Mutlu musun?" diye
fısıldadı. "Kesinlikle."

Sessizce "Seni seviyorum Benny Bianchi" demeden önce burnunu
onunkinin ucuna değdirdi.

Tanrım, çok tatlı.

"Ben de seni seviyorum, Frankie Bianchi."

Onun gözlerindeki gülümsemeyi izledi, dudaklarını onunkilere
değdirdiğini hissetti ve sonra kucağından kaydı.

Dudak parlatıcısını ağzından silerken hostes masasında onlara
gülümseyen Elena'yı gördü.

Kendi mekanına, insanların iyi vakit geçirmek için gittikleri bir yere
sahip olmak, bu duyguyu biliyordu. Nesilden nesile bu yüzden bu
kadar yakın durulduğunu, bunun için canla başla çalışıldığını biliyordu.
Böylece ailene verebilirsin.

Ama en iyi kısımları o alıyordu ve sık sık geliyorlardı. İnsanlar
restoranına bunun gibi nedenlerle geliyordu.
hayatlarının önemli anları.

Çenesini ona doğru kaldırdı, sonra tekrar hamile karısına baktı. On
dakika önce deli gibi güzeldi.

Tam o anda, tam orada, karşısında oturmuş, bebeğini taşıyordu,
Benny hayatında bundan daha güzel bir şey göremeyeceğini ya da
hissedemeyeceğini hiç şüphesiz biliyordu.

olabilir.

* * * * *

Ben elini Frankie'nin yanından içeri doğru kaydırdı ve çıplak kığını
avuçladı. Aletini daha derine alabilmesi için onu yukarı çekti ve bunu
yaptığında, nefesinin kulağında ağırlaştığını hissetti.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" diye fısıldadı onunkine, yavaş ama sert ve
derin itiyordu.

"Evet, Benny."

"Daha fazlasını istiyorsan, tek yapman gereken bana söylemek."

Adamın kalçasına doladığı bacağını daha sıkı sıktı, parmaklarını
adamın omurgasında gezdirdi ve diğer elini adamın saçlarının arasında
gezdirerek sikini tekrar eline aldı ve yumuşak bir nefesle, "Biliyorum
tatlım," dedi.

Benny karısını kokladı, saçlarını yanağında hissetti, ıslak amcığı sikini kavradı ve açık pencereden sörf seslerini duyarken bile çıkardığı sesleri dinledi

Kıyıya vuruyor, oğlu ve kızı büyükanneleri ve büyükbabalarıyla kumda oynarken bağılıyor ve kıkırdıyorlardı.

Ve yine o yaptı.

Hayatında daha güzelinin olacağından hiç şüphe duymadığı bir an.

Ancak bu kez, bunu deneyimlemiş ve bu konuda hiçbir şüphesi kalmamış olsa da, yine de yanıldığının kanıtlanacağını biliyordu.

* * * * *

Ben, altı yıl önce ailesi için satın aldığı kocaman evin kocaman mutfağına girdiğinde Frankie ikinci oğlu ve üçüncü bebeği.

Bunu yaptığında, Frankie'nin iş kıyafeti ve topuklu ayakkabılarıyla, bir elinde kalem, diğer elinde kulağına götürdüğü cep takvime bir şeyler yazdığını görünce durdu.

"Evet. Bunu yapabiliriz. Boşuz." Bir an sessiz kaldıktan sonra "Harika. Ne getirmemizi istiyorsun?"

Onun kahkahasını duydu ve ne kadar çok duyarsa duysun, ki çok duyuyordu, duymaktan hoşlandığı bir ses bile onu donup kalmaktan kurtaramadı.

"Bunu yapabiliriz. Kesinlikle. Görüşürüz o zaman." Önce bir duraksama, "Evet. Sen de öyle. Görüşürüz Vi."

Bağlantıyı kesti, ona baktı ve gülümsedi. "Hey, bebeğim."

"Hey, *Cara*," dedi sessizce, gülümsemesi ve selamlaması sonunda onu donmuşluktan çekip çıkarmıştı.

"Vi ve Cal barbekü yapacaklar. Biz de . İki hafta sonra." "Yine mi hamile?" diye sordu ve bu da onu bir kez daha gülümsetti. "Hayır."

Kahve fincanının yanına gidip "Yine mi hamilesin?" diye sordu.

"Bildiğim kadarıyla hayır."

Kendine bir fincan doldurdu ve "Sadece kontrol ediyorum" diye mırıldandı.

"Bir toplantım var, bu yüzden Alessandra'yı danstan alman gerekiyor. Tezgâhın üzerinde de doğum günü kartları var." Başını eğdi

bu şekilde. "Çocuklar imzaladı, mühürlendi ve adreslendi. İmzalayıp bugün postaya verebilir misiniz?"

Döndü, kalçasını tezgâha yasladı ve kahvesinden bir yudum almadan önce "," dedi.

Gözleri tavana dikildi. "Bir şeyleri parçalıyorlar mı?"

"Muhtemelen."

"Okul için hazırlanmaları gerekiyor."

"Bu her gün oluyor ve ben onları oraya götürüyorum, bunu biliyorum Frankie."

Başını yana eğdi. "Orada durmuş bir fincan kahvenin tadını çıkarıyorsun, Benny."

"Bir fincan kahvenin tadını çıkarıyor gibi . Aslında öğretmenlere bir iyilik yapıyorum, onları okula bırakmadan önce bizim zebanilerin enerjilerini atmalarına izin veriyorum. Yani burada ortalığı kasıp ve sadece orada kargaşaya neden olacaklar."

"Oh, işte bunu yapıyorsun," diye mırıldandı, dudakları kıvrıldı.

Gözlerinin içine bakmadan önce onun dudaklarını izledi ve "Benimle uğraşmayı bırak, bana bir öpücük ver ve işine git" diye emretti.

Gözleri kısıldı. "Patronluk taslamayı bırak."

Ona sırtıttı.

Gözleri daha da kısıldı.

"Buraya gel bebeğim," dedi sessizce. Kız gözlerini devirdi ve oraya geldi.

Onu kollarına çekti, ağzını onunkine dayadı, onunki açıldı ve Ben her zamanki gibi bu fırsatı kaçırmadı. Derin derin içti.

Adam başını kaldırdığında usulca, "Unutma, akşam yemeği için pizzacıya geliyoruz," dedi.

İşteki en iyi geceler, Frankie'nin ekibi restorana götürdüğü zamanlardı. Her zaman bir masada başlarıydı. Her zaman mutfakta , kızı babasına yardım ederdi, oğlanları mozzarella ve onları ofisinde yerken, Frankie çocuklarıyla çene çalıyordu.

"Hatırlıyorum."

"Tamam, tatlım."

Başını kaldırdı ve dudaklarını onun alına dokundurdu.

Eğildi ve onun çenesini öptü.

"Baba!" Joey'nin üst kattan bağırdığını duydular. "Van eşyalarımı karıştırıyor!"

"Donovan!" Benny bebeğini hâlâ tutarak . "Kardeşinin eşyalarını rahat bırak!"

İşte o zaman Van'dan "Joey'nin ağzı büyük!" sözünü duydular. Ve o zaman Joey'den duydular, "Bu *benim* malım!"

İşte o zaman karısının, kulağına "İyi şanslar bebeğim" diye fısıldamadan önce çenesini tekrar öptüğünü hissetti.

Benny onun gülümsemesini yakalamak için aşağı baktı.

Kollarından çekildi, çantasını, bilgisayar çantasını ve seyahat kupasını kaptı, kapıya doğru bağırdı, "Anne gidiyor ve bunu bebeklerini severek yapıyor!"

"Hoşça kal anne," diye bağırdı en büyükleri Alessandra. "Seni seviyorum!" "Güle güle anne!" Joey, ikinci çocukları, bağırdı.

"Bye!" Van, sonuncusu, onunkini koydu, sonra da "Joey!" diye bağırdı. Benny'ye sırtıttı ve garaj kapısına doğru yürüdü.

Tam o sırada Ben, Gus'ın havladığını duydu, bu her zaman işlerin kötüye gittiğine dair bir uyarıydı.

Ama kışını tezgâhtan kaldırıp yürümeden önce Oğullarını ayırmak için kocaman mutfağında dolaşırken takvime doğru baktı.

Çeşitli mürekkep renkleri. Farklı el yazıları. Çoğunlukla Frankie'nin. Bazıları Benny'nin. Hatta Ales'in ve Joey'in bile. Hepsi . Neredeyse hiç beyaz boşluk yok. Alessandra'nın dansı. Joseph'in karatesi. Donovan için oyun randevuları. Kızları için pijama partileri. Oğulları için pijama partileri. Doğum günleri. Man ve Sela ile akşam yemekleri ve onların çocukları. Annesi ve babasıyla. Chrissy ve Eva. Cat ve Art ve onların ekibi. Ve Frankie tarafından yapılan kendi yemeklerini almak için kapılarından giren insanları bekleyebilecekleri zamanlar.

İyi bir yaşamı oluşturan her şey, duvara asılı kuşe kağıda basılmış bloklar halinde karalanmıştır.

Ve Bianchi'lerin iyi bir hayat yaşadıklarının kanıtı olan karalamalarla dolu takvimleri.

Yıllardır böyle takvimleri vardı.

Ve Frankie her birini sakladı. Ocak ayının ilk günü, Benny mutfaktayken indirirdim. Sonra yenisini asardı.

ve eskisini oturma odasında televizyonun yanındaki, çocukların bebek kitaplarının ve düğün albümlerinin bulunduğu rafa dikkatlice yerleştirdim.

Hayatını bir takvime kaydetmek Benny'nin kendi hayatına gülümsediği anlamına geliyordu.

Mutfaktan çıkıp koridordan merdivenlere doğru yürürken ayaklarını yere vurdu ve yukarı doğru bağırdı, "Tamam! Oyalanmayı bırakın! Okula! Şimdi!"

Ayak sesleri duydu.

Sonra merdivenlerin başında Gus'ı gördü. Köpekleri havlayarak çocukların ilgilendiğini bildirdi.

Ve babam konuştuğundan beri, hatta Van bile babam konuşurken dinledi. Ben olduğu yerde durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, çocuklarını okula götürmek için bekliyordu.

* * * * *

Theresa Bianchi pizzacının arka tarafına park etti.

Yanındaki koltukta duran büyük çantasına döndü, onu kaldırdı ve arabadan inmeden önce askılarını omzuna doladı.

Arka kapıdan girdi ve doğrudan oğlunun ofisine gitti.

Orada, yakışıklı oğlunu masasının başında, kulağında telefonla gördü.

Onun Benny'si hep ayaktaydı. Onu hiç masasında otururken gördüğünü sanmıyordu. Çocukken bile, her zaman bir şey.

Şimdi bir erkek, bir koca, bir baba, bir iş sahibi olarak aynıydı... daha fazlası hariç. Oturup televizyonda maç izlerken bile bir şekilde enerji dolu görünüyordu.

Elektrik.

Bakışları ona ve dudakları kıvrıldı.

Ona gülümsedi ve kolundan çantasını alarak içeri girdi.

Çantayı açtı ve o sabah çerçeveye koyduğu resmi çıkardı.

Birkaç kâğıtla, ama daha çok resim çerçeveleriyle dolu olan masasının üzerindeki sehpayı yerleştirdi.

Pizzacılarını açtıklarından beri yaptığı gibi, yemek odasının her yerine hâlâ aile resimleri asıyordu. O kadar çok ki, çocuklarının küçüklüğünden çocuklarının çocuk sahibi olduğu zamana kadar duvarlar onlarla kaplıydı.

Benny'nin ailesinden pek kimse olmaması dışında.

Çünkü oğlu yemek odasına pek girmiyordu.

sık sık. Ama ofisinde zaman geçirirdi. Öyle olduğu için de, annesinin pizzacılarının duvarlarından birine astığı bir aile fotoğrafı gördüğünde, onu indirir ve görebileceği bir yere, masasının üzerine koyardı.

Theresa, Benny ve ailesinin çektiği fotoğrafları yemek odasına koymadı.

Masasının üzerine koydu.

Ve bunu onun masasına koydu. Sekize on. Siyah-beyaz.

Frankie'nin son doğum günü partisinde çekmiş.

İçinde, Benny ve Cal ön kapıda birbirlerine yakın duruyorlardı. Benny, Alessandra'yı ağır bir şekilde yanına yaslamıştı, yorgun düşmüştü çünkü geç olmuştu. O kadar yorgundu ki kalın, gür kirpikleri yanaklarını süpürüyordu. Babasının kolunu omuzlarına dolamıştı.

Cal en küçük oğlu küçük Ben'i kollarında tutuyordu. Oğlu Benny'nin adaşı uyuyordu. Joey, Van, Vi ve Cal'ın ikinci Oğlu Sam de karenin içindeydi - bulanıktı, çünkü birbirlerini kovalıyorlardı.

Benny ve Cal birbirlerine bakıyor ve sırtıyorlardı.

Yan tarafta Frankie ve Violet da yakın duruyorlardı. Frankie dar, kısa elbisesini giymiş, başını arkaya eğmiş, gülüyordu.

Vi Angie'nin elini tutmuş, gülümseyen kızına bakıyordu. Vi de gülüyordu.

Diğer tarafta Kate ve kocası Tony ile Keira ve nişanlısı Jasper ayakta durmuş Vinnie ile konuşuyorlardı. Onlar da Gülüyorum.

Balonlar giriş yolunu süslüyordu. Cal, Vi ve aileleri ayrılmaya hazırlanıyordu.

Kapıdan çıkmaları yarım saat sürmüştü. Ama kimse şikâyet etmedi.

Ailenin her zaman söyleyecek çok şeyi vardı, ama bunların çoğu vedalaşmalar sırasında oldu.

Bunun nedeni kimsenin bunları söylemekten hoşlanmamasıydı.

Theresa resmi yere bıraktıktan sonra gözlerini oğluna çevirdi.

Çerçevesindeki resme bakıyordu. Yüzü anılarla yumuşamıştı.
Sonra annesine baktı ve annesi onun gözlerinin sevgiyle ısındığını gördü.

Theresa sessizce ofisten çıkarken ona bir kez daha gülümsedi, onun güzel gözlerindeki o sıcak sevgi dolu bakış sonsuza dek saklayacağı bir anıydı.

Bu onun Benny'siydi.

***The 'Burg'a Merry'nin hikayesi ile veda edeceğiz.
ve Cheryl.***

#####

Yazar Hakkında

Kristen Ashley Brownsburg, Indiana'da büyüdü ancak Denver, Colorado ve İngiltere'nin Batı Ülkesi'nde yaşadı. Bu nedenle Dünyanın dört bir yanında arkadaşları ve ailesi olduğu için kutsanmıştır. Ekibi (en hafif tabirle) çılgın ama yazmak istediğinizde çılgınlık iyidir.

Kristen, geniş ve çok kuşaklı bir aileye sahip bir evde büyüdü. Küçük bir kasabada çok küçük bir çiftlikte yaşıyorlardı. ve Glenn Miller, The Everly Brothers, REO Speedwagon ve Whitesnake'in tınıları arasında var oldu (ve gardıropları eşleşen).

Müzik, kıyafet ve sevgi dolu bir evde büyümenin iyi bir yol olduğunu söylemeye gerek yok.

Ve o , daha iyi olmaya devam ediyor.

Kristen Ashley yazarına ait diğerk kitapları keşfedin

Rock Chick Serisi:

Rock Chick

Rock Chick Rescue

Rock Chick Redemption

Rock Chick Renegade

Rock Chick İntikamı

Rock Chick

Hesaplaşması Rock

Chick Pişmanlığı

Rock Chick Revolution

The 'Burg Serisi:

Sizin İçin

Peace

Golden

Trail'de

Gönöl Oyunları The

Promise

Kaos Serisi:

İçindeki

Rüzgârı Ateşi

Sahiplen

Colorado Dağ Serisi:

Kumar Tatlı

Rüyalar Lady

Luck

Breathe

Jagged

Kaleydoskop

Rüya Adam Serisi:

Gizemli Adam

Vahşi Adam

Kanun Adam

Motosikletli Adam

Hayal Diyarı Serisi:

En Çılgın Hayaller

Altın Hanedanlık

Fantastik
Kırk Güvercin
Magdalene Serisi:

İrade
Üç Seri:
Güneş Gökyüzünden Düşene Kadar
Her Şeyimle

Bitmemiş Kahraman Serisi:
Şövaly
e
Creed
Baskı
nı

Kristen Ashley Yazarının Diğer Kitapları:

Masal Canlanıyor
Cennet ve
Cehennem
Lacybourne
Malikanesi Şanslı
Yıldızlar
Mathilda, Süper Cadı
Penmort Kalesi
Güvenli Oynayın
Sommersgate House
Üç Dilek

Kristen ile Online Bağlanın:

Resmi Web Sitesi: www.kristenashley.net

Kristen'in Facebook Sayfası: www.facebook.com/kristenashleybooks

Kristen'i Twitter'da takip edin: KristenAshley68

Kit Crack Bağımlılığınız için desteğe mi ihtiyacınız var?

[Goodreads'te Kristen Ashley Bağımlıları Destek Grubuna](#) Katılın

Kapak Resmi: 8 Dot Graphics



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

